البلغارية

Важни въпроси в на

мюсюлманина живота

www.tafseer.info

بسم الله الرحمن الرحيم

Увод

Слава на Аллах, и нека благослова и мирът да бъдат върху нашият водач, пророк и обичаният ни Пратеник на Аллах.

Знайте скъпи братя и сестри мюсюлмани –Аллах да ви помилва-, че наше задължение е да научим четири въпроса:

❶ **Науката:** А тя е опознаването на Аллах Всемогъщия Великия, опознаването на Неговият пророк, опознаването на религията Ислям, защото не е разрешено да служим на Аллах без знание (без да знаем как), а който върши това, то неговия край е заблудата, и по този начин се оприличава на друговерците (християните и др.)

❷ **Делата:** А който се е научил, но не изпълнява това, което е научил, то той прилича на евреите, защото те знаеха, но не изпълняваха, и от хитростите на шейтана е това, че отдалечава хората от науката, като им дава да си въобразят, че са извинени пред Аллах с невежеството им, обаче не знаят, че който е имал възможност да се научи и не го е сторил, то срещу него ще има довод, а именно това бе и хитростта на народа на Нух:

﴿ جَعَلُوٓاْ أَصَٰبِعَهُمۡ فِيٓ ءَاذَانِهِمۡ وَٱسۡتَغۡشَوۡاْ ثِيَابَهُمۡ وَأَصَرُّواْ وَٱسۡتَكۡبَرُواْ ٱسۡتِكۡبَارٗا ﴾ {*...запушваха с пръсти ушите си и се загръщаха в дрехите си*} сура Нух: 7. за да не бъде довод това срещу тях.

❸ **Призова към това, което си научил:** Защото учените и призоваващите са наследници на Пратениците, а Аллах прокълна родът (синовете) на Исраийл, защото те: ﴿ كَانُواْ لَا يَتَنَاهَوۡنَ عَن مُّنكَرٖ فَعَلُوهُۚ لَبِئۡسَ مَا كَانُواْ يَفۡعَلُونَ ﴾ {*Не се възпираха взаимно от порицаваното, което сториха*} сура Ел Маиде: 79. а призивът и учението е фарз кифайе (задължение за група от общността), ако някой поеме ангажимента да се занимава с него, то другите не изпадат в грях, обаче ако всички го оставят, то тогава всички са грешни.

❹ **Търпението в трудностите:** При изучаването на науката, нейното прилагане и призоваването към нея.

Затова нашето участие и цел е да премахнем невежеството, и също нашата цел е да улесним науката, която е задължение за всеки един от нас, събирайки в тази кратка книжка, някои неща от шериатските науки, които да ни бъдат достатъчни, включвайки и последните три джуза от Корани Керийм и тяхното тълкуване, поради честото им четене защото (Това, което не се достига цялото, то не се оставя напълно).

И най-вече се стремяхме в тази работа да съкратим (материала) и да използваме достоверната сунна от Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), и не искаме да претендираме, че сме достигнали съвършенство, защото това е специфично само за Аллах *Субханеху уе Теаля*, обаче това е един минимален труд положен от нас, и ако то е правилно то това е от Аллах, а ако има в него грешки, то те са от самите нас и от шейтана, а Аллах и Неговия пратеник са далече от тях (от допуснатите грешки в тази книга), и нека Аллах да се смили върху този, който ни посочи грешките, критикувайки ни с цел за поправяне и изграждане.

Аллах знае най-добре. О, Аллах благослови и дари с мир нашия водач и пророк Мухаммед, неговото семейство и неговите сподвижници.

Internet:www.tafseer.info Email: peny@tafseer.info

Съдържание

		Стр
1.	Превъзходството да се чете Корана	2
2.	Вяра, убеждение и важни въпроси в живота на мюсулманина	89
3.	А който проследи аетите от Корана и достоверният суннет, то той ще може да ги събере, а те са следните:	91
4.	Делата на сърцето	110
5.	Напътстващ диалог	122
6.	Свидетелството: Няма друг бог, освен Аллах	140
7.	Свидетелството: Че Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) е Пратеник на Аллах	142
8.	Чистотата	144
9.	Шериатски решения за естествените течения при жените	150
10.	Жената в Исляма	152
11.	Молитвата	157
12.	Милостинята Зекят	165
13.	Говеенето през месец Рамазан	169
14.	Поклонението Хадж	173
15.	Ползи от различно естество	179
16.	Шериатско лечение	185
17.	Дуата	193
18.	Важни дуи, които трябва да се наизустят	196
19.	Сполучливата търговия	202
20.	Ежедневни дуи, през сутринта и вечерта	204
21.	Слова и дела, за които са споменати големи награди	206
22.	Неща, за които е спомената забрана, за тях и тяхното извършване	214
23.	Описанието на Абдестта	219
24.	Описанието на Молитвата	
25.	Пътешествието към вечността	

Превъзходството да се чете Корана

Коранът е словото на Аллах и превъзходството му над останалите слова е както превъзходството на Аллах спрямо Неговите творения, затова най превъзходното движение на езика е четенето му.

А за изучаването на Корана и поучаването от него, има много превъзходства, ето и някои от тях:

Награда за този, който научава другите на него: Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) рече: **"*Най-превъзходен от вас е този, който изучава Корана и поучава другите на него*"** (Бухари).

Награда за четенето му: Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) казва: **"*Който прочете една буква от книгата на Аллах, то за тази буква има по една награда, и всяка една награда е десеторна*"** (Тирмизи).

Превъзходството да се изучава Корана, неговото наизустяване и професионализма при четенето му: Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) казва: **"*Примера с този, който чете Корана и го е наизустил, то той ще бъде с почитаните, достойни и благочестиви* (мелейкета), *а примера с този, който чете Корана, и той заеква, и за него е труден, то за него ще има две награди*"** (Бухари и Муслим).

Също така Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), **казва: "*Ще бъде казано* (при влизането в Дженнета) –тоест на четящия Корана- *"Чети, изкачи се* (извисявай се), *и чети умерено, така както четеше в земния живот, твоята степен ще бъде при последния аят, който си чел*"** (Тирмизи).

Казва Хаттаби: Споменава се в предание, че броят на аетите от Корана са колкото степените в Дженнета, и ще бъде казано на четящия Корана: Изкачи се по стъпалата, според това, което си чел от Корана, и който е прочел целия Коран, то на Съдния ден, той ще се изкачи на най-високата степен в Дженнета, а който прочете част от него, то той ще се възкачи спрямо това, което е прочел, и така крайната му степен ще бъде спрямо неговото четене на Корана.

Наградата за този, който научи детето си да чете Корана: Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"*Който чете Корана и го преподава, и го практикува, то на Съдния ден родителите му ще бъдат облечени с корона от светлина, която светлина ще бъде колкото светлината на слънцето, също така родителите му ще бъдат облечени с две одежди и нищо земно няма да се равнява с тях, и те ще кажат: За какво ни облякоха тези одежди? И ще им бъде отвърнато: Затова, че сте научили детето си на Корана*"** (Хаким).

На Съдния ден Коранът ще се застъпи за този, който го е чел: Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"*Четете Корана, наистина на Съдния ден той ще бъде застъпник за този, който го е чел*"** (Муслим).

Също така казва: "*На Съдния ден Сияма* (говеенето) *и Корана ще се застъпват за този, който ги е изпълнявал*" (Ахмед, и Хаким).

Наградата за тези които се събират да го четат и да го изучават: Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) казва: **"*Когато група хора се съберат в***

дом от домовете на Аллах, да четат Корана и да го изучават (тоест неговите забрани и заповеди)**,** ***то върху тях се спуска спокойствието, и мелейкетата ги обкръжават, и Аллах ги споменава на тези при Него*** *(тоест на мелейкетата, които са при Него)***"** **(Абу Дауд)**.

Етика (възпитание) при четенето на Корана: Ибну Кесийр споменава някои етични норми при четенето му: Да не се пипа, нито пък да се чете без абдест: да ползва Мисвак преди четенето му: да си облече най-хубавите дрехи: да се обърне към Къбле: да спира да чете, когато се прозява, и да не прекъсва четенето поради говорене, освен при нужда: да го чете с размишляване, и когато срещне ает свързан с обещание (от Аллах), да се моли, а когато срещне ает с предупреждение, да се осланя: да не оставя книгата отворена, и да не поставя върху него нищо, и когато са повече от един да не четат със силен глас и да си пречат взаимно, и да не го чете по пазарите и по местата, където има шум.

Как трябва да се чете Корана?: Енес ибну Малик Р.А, беше запитан за четенето на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), а той рече: "Той го удължаваше, когато прочетеше: ***Бисмилляхир-рахманир-рахим:*** то той удължаваше ***Бисмилляхи,*** удължаваше ***Ер Рахман***, удължаваше и ***Ер Рахийм***" **(Бухари)**.

Удвояване наградата при четенето: Всеки, който чете Корана искрено заради Аллах, то той ще бъде възнаграден, обаче се удвоява и се възвеличава наградата на този, който го чете с присъствие на сърцето си и размишлява върху това, което чете, и така ще получи за всяка една буква от десет до седемстотин награди.

Колко (страници или аета) човек трябва да си чете за денонощието?: Сподвижниците на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) си бяха определили колко (страници) от Корана да четат всеки ден, и никой от тях не го прочиташе целият за по-малко от седем дена, напротив има забрана да се прочита Корана за по-малко от три дена. **Затова скъпи братко се стреми да си оползотворяваш времето в четене на Корана,** и си изготви ежедневна програма за четенето му, и не го пропускай, каквото и да се случва, и малко да е, но постоянно, то е по-превъзходно от много, но прекъснато. И ако проявиш небрежност или забравиш, то на следващия ден си прочети пропуснатото от миналия ден. Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: "***Който заспи и не си прочете*** *(през нощта)* ***определеното*** *(без значение дали е малко или много),* ***и след това си го прочете между сутрешната и обедната молитва, то на него му се записва*** *(награда)* ***все едно го е прочел през нощта***" **(Муслим)**. И не бъди от тези, които изоставят Корана или го забравят, **от който и вид да е:** Като изоставянето му е, да не се чете или да не размишляването върху него, или да остави практикуването му, или търсенето на лечение чрез него.

سُورَةُ الفَاتِحَةِ

1 Сура: Ел Фатиха (Откриването)

1 **“С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният”** Сура Фатиха (Откриването) е наречена така, защото с нея се открива Великия Коран или тя е първата сура в Корана, нарича се също: Седем повтарящи се знамения, защото се четат във всеки един рекят от молитвата, също има и други имена. Започвам четенето на Корана с името на Аллах, осланящ се чрез Него, **“Аллах”**, име на Господаря –Благословения Всевишния- Обожаваният и на Когото единствено служим и на никой друг и това е най-специалното име от имената на Всевишния Аллах, и не е разрешено на никой да се назовава с това име (Аллах), Пречистия. **“Всемилостивия”**, Притежателя на целият рахмет (благодат), чийто рахмет обхваща абсолютно всичките Му творения, **“Милосърдния”** само към вярващите, и това са две от имената Му, Пречистият, обединяващи се и потвърждаващи качеството: Рахмет (Милостта) на Всевишния Аллах подобаващи само за Неговото величие.

2 **“Хвала на Аллах – Господаря на световете”**, Възхваляване на Аллах чрез качествата Му, които всички те са съвършени, и чрез явните и скритите Му благодати, земни и религиозни, и в това се съчетава заповедта към рабите Му, да Го възхваляват, и Той единствено е заслужаващ това, и Той Пречистия е Твореца на всичките твари (създания), Разпореждащ се с техните дела, Даряващия на всичките творения от благата Му, а на приближените Му дарява с вяра и праведни дела.

3 **“Всемилостивия, Милосърдния”. “Всемилостивия”**, чийто благодат обхваща всичките Му творения, **“Милосърдния”**, само към вярващите, и това са две от имената на Всевишният Аллах.

4 **“Владетеля на Съдния ден”**, Той Пречистият, е единственият Владетел на Съдния ден, а това е деня на възмездието за делата на хората, и в четенето на мюсюлманина на този аят в молитвите му е един вид напомняне на раба за този Съден ден, и го подстрекава към подготвянето за него чрез вършенето на добри дела, и възпирането от прегрешение и вършенето на грехове.

5 **“Само на Теб служим и Теб за подкрепа зовем”**, наистина ние Те конкретизираме (посочваме) единствено в нашият ибадет (служене), и само на Теб се осланяме във всичките наши дела, и всяка една повеля е в ръцете Ти, и никой друг не притежава нищо от нея (повелята) дори колкото тежестта на прашинка. Този аят е довод за хората, че не им е разрешено да отправят (да вършат) какъвто и да е ибадет към друг, освен Него, като дуа (молба), зов за помощ, курбан (жертвоприношение), тауаф. В този аят има лек за сърцата от болестта привързаността към друг, освен Него, а от тези болести са: Показността, възхищението (от самия теб) и високомерието.

6 **“Напъти ни по правия път”**, насочи ни, и ни покажи правия път, и ни утвърди върху него, докато Те срещнем, а този път е Ислямът, който е ясният път стигащ до задоволството на Аллах и до Неговият Дженнет (рай), пътят който посочи на последния пратеник и пророк Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари), и няма път, който да води рабите към щастието, освен изправянето и тръгването по правия път (Исляма).

7 **“пътя на тези, които Си облагодетелствал, не на тези, над които тегне гняв, нито на заблудените”**, пътя на тези, които облагодетелства от пророците, говорещите истината, шехидите (мъчениците, борещи се по пътя на Аллах) и праведниците, те са напътените хора и тези, които вървят по правия път, и не ни превръщай от тези, който предприеха пътя на гнева или над тези над които тегне гняв, тези които разбраха истината, но не я спазваха (не я прилагаха), а това бяха евреите, и тези които се оприличаваха на тях (в делата), а заблудените бяха тези, които не бяха напътени и изгубиха правия път, като християните и тези, които поеха по техния път. И в тази дуа има лек за сърцето на мюсюлманина от болестите

سُورَةُ المُجَادَلَةِ

ترتيبها ٥٨ — آياتها ٢٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ
وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ
مِنكُم مِّن نِّسَائِهِم مَّا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ ۖ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي
وَلَدْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا ۚ وَإِنَّ
اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِن نِّسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ
لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَن يَتَمَاسَّا ۚ ذَٰلِكُمْ تُوعَظُونَ
بِهِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ
مُتَتَابِعَيْنِ مِن قَبْلِ أَن يَتَمَاسَّا ۖ فَمَن لَّمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ
مِسْكِينًا ۚ ذَٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۗ
وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا
كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ وَقَدْ أَنزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۚ وَلِلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا
عَمِلُوا ۚ أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾

като: Оспорване, невежество и заблуда, и довод, че най-големият благодат, абсолютният благодат е религията Ислям, та който разбра истината и я следваше, то той е най-близо до правия път и няма съмнение, че сподвижниците на Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), те бяха най-близките хора до правия път след пророците и пратениците *мирът да е над тях*. Този аят също е довод за тяхното превъзходство (на сахабите) и тяхното издигнато, велико място *Аллах да бъде доволен от всички тях*. Желателно е четящият сура Фатиха по време на молитвата да казва: **"Аамийн"**, а значението му е: О, Аллах! Отвърни ми на молбата, и учените са единодушни, че тази дума не е аят от сура Фатиха, и поради това те всички са единодушни, че не се пише в Мусхафите.

58 Сура: Ел Муджаделе (Спорът)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

(1) **"Чу Аллах думите на онази, която спореше с теб за своя съпруг и се оплака на Аллах. Аллах чу вашия разговор. Аллах е Всечуващ, Всезрящ"**, Аллах чу думите на Хау`ле бинту Сеа`лебе, която дойде да се консултира за съпруга си Еус ибну Самит, поради това, което той извърши пренебрегвайки правото й, изричайки словото: **Зихар**, като й каза: **"Ти си като гърба на майка ми"**, тоест в забраната ми да влизам в брак, а тя се умоляваше към Всевишния Аллах, за да я избави от мъката, в която беше попаднала. Аллах чу вашата беседа, вашият разговор. Настина Аллах е Всечуващ, чува всяка една дума (всеки един разговор), Всезрящ всяко едно нещо, абсолютно нищо не може да се скрие от Него.

(2) **"Онези от вас, които изоставят жените си с думите: "Зихар" - те не са им майки. Майки са им само онези, които са ги родили. Те наистина изричат скверни думи и лъжа. Наистина Аллах е Извиняващ, Опрощаващ"**, Онези от вас, които изоставят жените си, като мъжът казва на съпругата си: **"Ти си като гърба на майка ми"**, -тоест забранявайки си по този начин брака с нея- тези хора прегрешиха спрямо Аллах и противоречиха на законодателството (на религията), а техните съпруги в действителност не са техни майки, наистина те са техни съпруги, а техни майки са единствено онези, които са ги родили. Наистина изречените слова от тези мъже не са нищо друго, освен отвратителна лъжа, която няма никаква достоверност. Наистина Аллах е Извиняващ, Опрощаващ на тези, от които са се явили някои противоречия (като Зихар) и ги поправя с истинско и искрено покаяние.

(3) **"Онези, които (така) изоставят жените си, но после си върнат думите- да освободят роб, преди да са ги докоснали. С това бивате поучавани. Сведущ е Аллах за вашите дела"**, тези които възбраняват съпругите си за самите тях чрез Зихар, след това се връщат от думите си и искат да ги обладаят, то за съпруга, който е извършил това нещо (Зихар) –това положение- трябва да плати откуп за забраната, а тя е: да освободи роб мюсюлманин или мюсюлманка преди да извърши съвкупление със съпругата си, която си е забранил чрез Зихар, това е решението на Аллах за този, който е извършил Зихар със съпругата си, чрез това се поучавате ей, вярващи: За да не попадате в Зихар и в лъжа, и ако сте изпаднали в този грях, то трябва да го откупите (като освободите роб мъж или жена

мюсюлмани), за да не се връщате към този грях повторно, и нищо от вашите дела не е скрито при Аллах, и Той ще ви въздаде за тях (тоест за делата ви).

4 **"А който не може – да говее два поредни месеца, преди да се докоснат. А който не е в състояние – да нахрани шестдесет нуждаещи се. Това е, за да вярвате в Аллах и в Неговия Пратеник. Тези са границите на Аллах. А за неверниците има болезнено мъчение"**, а който не може да намери роб, за да го откупи и да го освободи, то за него е задължение да говее два последователни месеца преди да е извършил съвкупление със съпругата си, а който не е в състояние да говее два последователни месеца поради извинителна причина (от страна на шериата), то той е задължен да нахрани шестдесет нуждаещи се с храна, която да ги засити, това е което ви пояснихме по отношение на законите свързани със Зихар, за да повярвате в Аллах и да следвате Неговия Пратеник, и да вършите това, което Аллах е повелил в религията, и да оставите това, което вършихте през вашето невежество, това са споменатите решения, повелите на Аллах и Неговите граници, затова не ги престъпвайте, а за отричащите, спорещите има болезнено мъчение.

5 **"Които се противи на Аллах и на Неговия Пратеник, ще бъдат сломени, както бяха сломени и онези преди тях. Вече низпослахме ясни знамения. А за неверниците има унизително мъчение"**, наистина онези, които се противят на Аллах и на Неговия Пратеник и противоречат на техните заповеди, те ще бъдат унизени и изоставени, както бяха унизени и изоставени тези преди тях от предишните общности, които се противяха на техните пратеници, и Ние низпослахме ясни знамения, които да бъдат довод, че законите на Аллах и границите Му са истина, а за отричащите, оспорващите тези знамения ще има унизително мъчение в Джехеннема.

6 **"Един Ден Аллах ще ги възкреси всички и ще ги възвести за техните дела. Аллах пресметна, а те забравиха. Аллах на всяко нещо е Свидетел"**, спомени – ей Пратенико – че на Съдния ден, Ден в който Аллах ще съживи всички мъртви, и ще събере и първите, и последните на едно равно място, и ще ги извести за това, което са вършели без значение дали е било добро или зло, Аллах го е запомнил и го е записал в запазените скрижали (**Леухил Мехфууз**), и го запази за тях в книгите за делата им, а те ги бяха забравили. А Аллах на всяко нещо е Свидетел и нищо не може да се скрие от Него.

7 **"Не виждаш ли, че Аллах знае всичко на небесата и всичко на земята? И няма таен разговор на трима, без Той да е четвъртият, нито на петима, без Той да е шестият, и нито на по-малко от това, и нито повече, без Той да е с тях, където и да са. После в Деня на възкресението ще ги извести за техните дела. Наистина Аллах знае всяко нещо"**, Не знаеш ли, че Всевишният Аллах знае всяко едно нещо намиращо се на небесата и на земята? И няма момент, когато трима човека от неговите творения да се отделят, за да си говорят тайно и Той да не е четвъртият със знанието Си и с всеобхватността Си, нито пък петима, без той да е шестият, нито пък по-малко от споменатия брой, нито повече, без той да е с тях с Неговото знание без значение на кое място се намират, и нищо от техните дела не може да се скрие от Него, след което на Съдния ден ще ги извести за това, което са вършели без значение дали е било добро или зло, всеки ще си получи наградата и възмездието. Наистина Аллах знае всяко едно нещо.

8 **"Не виждаш ли онези, на които бе забранен тайният разговор? После се връщат към онова, което им бе забранено, и тайно разговарят за грях и вражда, и неподчинение на Пратеника. И когато идват при теб, те поздравяват с онова, с което Аллах не те поздравява, и си казват: "Защо Аллах не ни наказва за нашите думи?" Достатъчен им е Адът. Ще горят в него. Колко лоша е тази участ!"**, не погледна ли – ей Пратенико – към евреите, на които им беше забранено да провеждат скрити разговори, които пораждаха съмнение в душите на вярващите, след това се връщаха към онова, което им беше забранено, и разговаряха скришом за неща, които бяха грях и вражда и за неподчинението на Пратеника? А когато дойдеха при теб – ей Праетнико – онези евреи за дело от делата им, те поздравяваха с друг поздрав, а не с този който Аллах го беше сторил да бъде поздрав за теб, и казваха: (**Ес Саам алейке**), тоест: Смърт за теб, а между тях си казваха: Защо не ни наказва Аллах, за думите, които изричаме за Мухаммед ако е истински Пратеник? За тях

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۖ مَا يَكُونُ
مِن نَّجْوَىٰ ثَلَٰثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
وَلَآ أَدْنَىٰ مِن ذَٰلِكَ وَلَآ أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا۟ ۖ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم
بِمَا عَمِلُوا۟ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ
نُهُوا۟ عَنِ ٱلنَّجْوَىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا۟ عَنْهُ وَيَتَنَٰجَوْنَ بِٱلْإِثْمِ
وَٱلْعُدْوَٰنِ وَمَعْصِيَتِ ٱلرَّسُولِ وَإِذَا جَآءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ
بِهِ ٱللَّهُ وَيَقُولُونَ فِىٓ أَنفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا ٱللَّهُ بِمَا نَقُولُ ۚ حَسْبُهُمْ
جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا ۖ فَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا
تَنَٰجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَٰجَوْا۟ بِٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَٰنِ وَمَعْصِيَتِ ٱلرَّسُولِ وَتَنَٰجَوْا۟
بِٱلْبِرِّ وَٱلتَّقْوَىٰ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ٱلَّذِىٓ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا ٱلنَّجْوَىٰ
مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ لِيَحْزُنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَلَيْسَ بِضَآرِّهِمْ شَيْـًٔا
إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوٓا۟ إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا۟ فِى ٱلْمَجَٰلِسِ فَٱفْسَحُوا۟ يَفْسَحِ
ٱللَّهُ لَكُمْ ۖ وَإِذَا قِيلَ ٱنشُزُوا۟ فَٱنشُزُوا۟ يَرْفَعِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟
مِنكُمْ وَٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ دَرَجَٰتٍ ۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

е достатъчен Джехеннема, в който ще влезнат, и ще чувстват горещината му, колко лошо завръщане е това.

(9) "О, вярващи, ако разговаряте тайно, не разговаряйте за грях и вражда, и неподчинение на Пратеника, а разговаряйте за праведност и за богобоязливост, и се бойте от Аллах, при Когото ще бъдете събрани!", ей, вие, които сте повярвали в Аллах и в Неговия Пратеник и изпълнявахте Неговите закони, ако говорите скрито помежду ви, не говорете от словото това, което е грях или това, което е вражда за другите, освен вас, или е неподчинение на заповедите на Пратеника, а говорете за това, в което има добро, подчинение, праведност, добродетелност и се страхувайте от Аллах, като изпълнявате заповедите Му, и се предпазвате от забраните Му, защото единствено при Него ще бъдете върнати с всичките ви дела и слова, които е запазил за вас, и ще ви въздаде за тях.

(10) "Тайният (враждебен) разговор е само от сатаната, за да наскърбява вярващите. Но той не ще им навреди с нищо без позволението на Аллах- на Аллах да се уповават вярващите!", наистина скритият разговор, в които има грях и вражда е от нашепването на шейтана, и той го разкрасява, и го разнася (между хората), за да вкара тъга в сърцата на вярващите, и нищо от това не ще навреди на вярващите, освен с желанието и волята на Всевишният Аллах, и единствено на Аллах да се уповават, да разчитат вярващите.

(11) "О, вярващи, когато ви се каже: "Направете място при събиранията!", направете! И Аллах ще ви направи място. И щом се каже: "Станете!", станете! Аллах ще въздигне по степени онези от вас, които вярват и са дарени със знание. Сведущ е Аллах за вашите дела", ей, вие които сте повярвали в Аллах и в Неговия Пратеник и изпълнявате Неговите закони, ако ви се потърси да си правите място едни на други, когато се събирате и имате сбирки, правете си място и Аллах ще ви направи просторно място и в Земния живот и в Отвъдния, а когато бъде потърсено от вас –ей, вярващи – да станете от местата си заради дело от делата ви, в което има добро за вас, станете и Аллах ще издигне по степени вярващите, искрените от вас, и ще въздигне удостоените със знание с много степени по награда и задоволство (от Аллах). Аллах Всевишния е Сведущ за вашите дела и нищо не е скрито от Него, и Той ще ви въздаде за тях. А в този аят се посочва мястото на учените хора и тяхното превъзходство, и издигането им на различни степени (в Отвъдния живот).

(12) "О, вярващи, ако ще разговаряте насаме с Пратеника, раздайте преди вашия разговор милостиня! Това е най-доброто за вас и най-чистото. А ако не можете – Аллах е Опрощаващ, Милосърден", ей, вие които сте повярвали в Аллах и в Неговия Пратеник и изпълнявате Неговите закони, когато искате да разговаряте с Пратеника на Аллах (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*) скришом, насаме вие и той, преди това раздайте милостиня (садака) на нуждаещите се, това е по-доброто за вас поради наградата, която се намира в това нещо, и по-чисто за вашите сърца от прегрешения, а ако не намерите нещо каквото да раздадете, то няма прегрешение за вас, наистина Аллах е Опрощаващ към Своите раби и Милосърден към тях.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا نَٰجَيۡتُمُ ٱلرَّسُولَ فَقَدِّمُواْ بَيۡنَ يَدَيۡ نَجۡوَىٰكُمۡ
صَدَقَةٗۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ لَّكُمۡ وَأَطۡهَرُۚ فَإِن لَّمۡ تَجِدُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٌ
١٢ ءَأَشۡفَقۡتُمۡ أَن تُقَدِّمُواْ بَيۡنَ يَدَيۡ نَجۡوَىٰكُمۡ صَدَقَٰتٖۚ فَإِذۡ لَمۡ تَفۡعَلُواْ
وَتَابَ ٱللَّهُ عَلَيۡكُمۡ فَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ
وَرَسُولَهُۥۚ وَٱللَّهُ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ١٣ ۞ أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ تَوَلَّوۡاْ قَوۡمٗا
غَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِم مَّا هُم مِّنكُمۡ وَلَا مِنۡهُمۡ وَيَحۡلِفُونَ عَلَى ٱلۡكَذِبِ
وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ١٤ أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمۡ عَذَابٗا شَدِيدًاۖ إِنَّهُمۡ سَآءَ مَا كَانُواْ
يَعۡمَلُونَ ١٥ ٱتَّخَذُوٓاْ أَيۡمَٰنَهُمۡ جُنَّةٗ فَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ فَلَهُمۡ
عَذَابٞ مُّهِينٞ ١٦ لَّن تُغۡنِيَ عَنۡهُمۡ أَمۡوَٰلُهُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُهُم مِّنَ ٱللَّهِ
شَيۡـٔٗاۚ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ١٧ يَوۡمَ يَبۡعَثُهُمُ
ٱللَّهُ جَمِيعٗا فَيَحۡلِفُونَ لَهُۥ كَمَا يَحۡلِفُونَ لَكُمۡ وَيَحۡسَبُونَ أَنَّهُمۡ عَلَىٰ شَيۡءٍۚ أَلَآ
إِنَّهُمۡ هُمُ ٱلۡكَٰذِبُونَ ١٨ ٱسۡتَحۡوَذَ عَلَيۡهِمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ فَأَنسَىٰهُمۡ ذِكۡرَ
ٱللَّهِۚ أُوْلَٰٓئِكَ حِزۡبُ ٱلشَّيۡطَٰنِۚ أَلَآ إِنَّ حِزۡبَ ٱلشَّيۡطَٰنِ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ
١٩ إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحَآدُّونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ أُوْلَٰٓئِكَ فِي ٱلۡأَذَلِّينَ ٢٠
كَتَبَ ٱللَّهُ لَأَغۡلِبَنَّ أَنَا۠ وَرُسُلِيٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٞ ٢١

13 “Нима се боите да раздавате милостиня преди разговора си насаме? Ако не го извършите, а Аллах вече ви позволи това, отслужвайте молитвата и давайте милостиня *зекят*, и се покорявайте на Аллах и на Неговия Пратеник! Сведущ е Аллах за вашите дела”, нима ви е страх от бедност ако дадете садака преди личния (тайния) ви разговор с Пратеника на Аллах? А ако не извършите това, което ви беше повелено, а Аллах вече ви прие покаянието, и ви разреши да не го правите, а продължете, постоянствайте в изпълнението на молитвата, даването на милостинята *зекят* и подчинението на Аллах и на Неговия Пратеник във всяко едно нещо, което ви е повелено, а Аллах Всевишният е Сведущ за вашите дела, и ще ви въздаде за тях.

14 “Не виждаш ли сближилите се с народ, комуто Аллах се е разгневил? Те не са нито от вас, нито от тях и се кълнат в лъжата, знаейки”, Не видя ли, не узнали за двуличниците, които взеха евреите за приятели и им помогнаха? Двуличниците в действителност не са нито от мюсюлманите, нито от евреите, а се кълнат лъжейки, че са мюсюлмани, и че ти си Пратеник на Аллах, а те в действителност знаят, че са лъжци спрямо това, за което се кълнат.

15 “Аллах е приготвил за тях сурово мъчение. Лошо е онова, което вършат”, Аллах приготви за онези, които са двуличници наказание, с преувеличена жестокост, суровост и болка, колко лошо е онова, което вършат от двуличието и клетвата заради лъжата.

16 “Те сторват от своите клетви прикритие и възпират от пътя на Аллах. За тях има унизително мъчение”, двуличниците сториха техните лъжливи клетви да бъдат преграда за тях (която да ги пази) от убийството по причина на тяхното неверие, и да възпрат мюсюлманите да не ги убиват, и да не вземат техните имоти, и поради тази причина възпираха самите тях и другите хора от пътя на Аллах, който беше Ислямът, та за тях ще има унизително мъчение в Джехеннема, заради тяхното високомерие спрямо вярата в Аллах и в Неговия Пратеник, и заради това, че възпираха от Неговия път.

17 “С нищо не ще ги избавят от Аллах нито имотите, нито децата им. Тези са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно”, Нищо няма да може да избави двуличниците от наказанието на Аллах, нито техните имоти, нито техните деца, те са обитателите на огъня, в който ще влезнат и там ще останат завинаги, и никога няма да излязат от там. Това наказание обхваща и се отнася за всеки един, който е възпирал хората от религията на Аллах чрез словата си или чрез делата си.

18 “Един ден Аллах ще ги възкреси всички и ще Му се кълнат, както се кълнат и на вас, и ще мислят, че имат полза. Ала те са лъжците!”, на Съдния ден Аллах ще съживи всичките двуличници от техните гробове, а те ще Му се кълнат, че са били вярващи, както ви се кълняха на вас –ей, вярващи- в Земния живот, и ще са убедени, че това нещо ще им е от полза при Аллах, както им беше от полза в Земния живот сред мюсюлманите, не прекалиха ли те в лъжата и стигнаха до там, до където никой не бе стигал.

19 “Завладя ги шейтана и ги накара да забравят споменаването на Аллах. Тези са привържениците на шейтана. Ала привържениците на шейтана са

لَّا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ يُوَآدُّونَ مَنْ
حَآدَّ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَوْ كَانُوٓا۟ ءَابَآءَهُمْ أَوْ أَبْنَآءَهُمْ
أَوْ إِخْوَٰنَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ كَتَبَ فِى قُلُوبِهِمُ
ٱلْإِيمَٰنَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ ۖ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى
مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ رَضِىَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا۟
عَنْهُ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ حِزْبُ ٱللَّهِ ۚ أَلَآ إِنَّ حِزْبَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الْحَشْرِ
ترتيبها ٥٩ — آياتها ٢٤

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ
﴿١﴾ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَخْرَجَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ مِن دِيَٰرِهِمْ
لِأَوَّلِ ٱلْحَشْرِ ۚ مَا ظَنَنتُمْ أَن يَخْرُجُوا۟ ۖ وَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُم مَّانِعَتُهُمْ
حُصُونُهُم مِّنَ ٱللَّهِ فَأَتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا۟ ۖ وَقَذَفَ
فِى قُلُوبِهِمُ ٱلرُّعْبَ ۚ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُم بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِى ٱلْمُؤْمِنِينَ
فَٱعْتَبِرُوا۟ يَٰٓأُو۟لِى ٱلْأَبْصَٰرِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَآ أَن كَتَبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمُ
ٱلْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِى ٱلدُّنْيَا ۖ وَلَهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ عَذَابُ ٱلنَّارِ ﴿٣﴾

губещите”, шейтанът ги надделя, победи и ги завладя, така че оставиха заповедите на Аллах и делата в подчинението Му (ибадета към Него), те са групата на шейтана и неговите последователи, обаче последователите на шейтана, привържениците му са губещи както в Земния живот, така и в Отвъдния.

(20) **“Онези, които се противят на Аллах и на Неговия Пратеник, те са сред най-унизените”**, наистина онези, които противоречат на заповедта на Аллах и на Неговия Пратеник, те са сред най-унизените, завладените, победените, и унизени и в Земния живот, и в Отвъдния.

(21) **“Аллах предписа: “Аз ще победя, и Моите пратеници (ще победят)”. Аллах е Всесилен, Всемогъщ”**, Аллах написа в **Леухил Мехфууз** (Запазения Скрижал) и отсъди, че победата е за Него, за книгата Му, за пратениците Му и за вярващите Му раби. Наистина Аллах Пречистият е Всесилния и нищо не Го затруднява, Всемогъщ над творенията Си.

(22) **“Не ще намериш хора, които вярват в Аллах и в Сетния ден, да обичат противящите се на Аллах и на Неговия Пратеник, дори да са бащите или синовете им, или братята, или родините им. На тези Той вложи вярата в сърцата им и ги подкрепи с дух от Себе си. И ще ги въведе в Градините, сред които реки текат, там ще пребивават вечно. Аллах е доволен от тях и те са доволни от Него. Те са привържениците на Аллах. А привържениците на Аллах са сполучилите”**, не ще намериш –ей, Пратенико- **хора,** които вярват в Аллах и в Съдния ден и вършат това, което Аллах им е заповядал, да обичат хора и да им подпомагат, които **хора** се противят на Аллах и на Неговия Пратеник, в това което са повелили, дори те да са техните бащи или техните синове или техните братя, или пък техните близки. Онези, които си помагаха заради Аллах и враждуваха заради Него, то на тях Аллах затвърди вярата в техните сърца, и ги подсили с помощ от Него, и им подпомогна срещу техните врагове в Земния живот, а на Отвъдния ще ги въведе в градините, сред които текат реки и около тях има (различни плодове) на дървета, там ще останат за дълго време, вечно, което време няма да свърши. И върху тях Аллах ще спусне задоволството Си и никога няма да им се ядосва, и ще бъдат доволни от техния Господар за това, което им е дал като почит и високи степени (в Дженнета), това са привържениците на Аллах и Неговите приближени, и те са спечелилите щастието и в Земния живот, и в Отвъдния.

59 Сура: Ел Хашр (Изселването)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

(1) **“Всичко на небесата и всичко на земята прославя Аллах. Той е Всемогъщият, Премъдрият”**, Аллах е пречист от всякакъв вид недостатъци намиращи се на небесата и на земята, които не подобават на Него (Той е Съвършен), Той е Всемогъщият и нищо не може да Го надделее, Премъдър в отсъденото от Него и в управлението, и във ваятелството, творенето и в Неговото законодателство, и поставя Той нещата на точно определените им места.

(2) **“Той е, Който прогони от домовете им при първото изселване неверниците сред хората на Писанието. Вие не мислихте, че ще излязат, а те мислеха, че крепостите им ще ги защитят от Аллах. Но повелята на Аллах дойде при тях оттам, откъдето**

не очакваха, и всели в сърцата им ужас, та разрушиха своите домове със собствените си ръце и с ръцете на вярващите. Поучете се, о, зрящи хора!", Той –Пречистият- е Този, Който прогони тези от хората на Писанието, които отричаха пророчеството (посланието) на Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари), а това бяха евреите от племето бенуу Недийр, които бяха прогонени от домовете си, с които бяха съседи на мюсюлманите около **"Медина"**, и това беше първото тяхно прогонване от **"Арабският полуостров"** към **"Шам"**, какво мислите –ей, мюсюлмани- да бъдат прогонени по този унизителен, срамен начин? Въпреки силата им, строгостта им, безстрашието им и силната им възбрана, и те (евреите) си мислеха, че техните крепости ще попречат на силата на Аллах, и че никой не е в състояние да се изправи пред техните крепости, а Аллах ги изненада от там, от където изобщо не си са представяли, и вся в техните сърца жесток страх и ужас, и започнаха да разрушават собствените си домове със собствените си ръце и с ръцете на мюсюлманите. Затова си вземете поука ей, хора с правилна прозорливост и с разумно разсъждение какво им се случи на тях.

3 **"И ако Аллах не им бе предписал отпращане, щеше да ги мъчи в земния живот, а в отвъдния за тях е мъчението на Огъня"**, ако Аллах не им бе предписал напускане от домовете им, щеше да ги мъчи в земния живот с убийства и плен, а за тях на Съдния ден, ще има мъчение в Огъня.

4 **"Това е, защото се противяха на Аллах и на Неговия Пратеник. А за който се противи на Аллах – Аллах е строг в наказанието"**, това, което сполетя евреите в Земния живот и това, което ги очаква в Отвъдния живот е защото се противопоставиха на заповедите на Аллах и заповедите на Неговия Пратеник с най-жестокото противопоставяне, и воюваха срещу тях и постоянно грешаха спрямо тях и не се подчиняваха, а който се противи на Аллах, наистина Аллах е строг в наказанието към него.

5 **"Каквото и палма да отсечете или да я оставите изправена върху корените й, то е с позволението на Аллах и за да опозори Той нечестивците"**, каквато и палма да отсечете –ей, мюсюлмани- или да я оставите изправена върху корените й, без да сте я (рязали, чупили или блъскали) то това е с позволението на Аллах и по Негова

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَآقُّوا۟ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ ۖ وَمَن يُشَآقِّ ٱللَّهَ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ
ٱلْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُم مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَآئِمَةً
عَلَىٰٓ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ ٱللَّهِ وَلِيُخْزِىَ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿٥﴾ وَمَآ أَفَآءَ ٱللَّهُ
عَلَىٰ رَسُولِهِۦ مِنْهُمْ فَمَآ أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُۥ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٦﴾ مَّآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ مِنْ أَهْلِ ٱلْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَٰمَىٰ وَٱلْمَسَٰكِينِ وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ كَىْ لَا يَكُونَ
دُولَةًۢ بَيْنَ ٱلْأَغْنِيَآءِ مِنكُمْ ۚ وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ ٱلرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا
نَهَىٰكُمْ عَنْهُ فَٱنتَهُوا۟ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٧﴾
لِلْفُقَرَآءِ ٱلْمُهَٰجِرِينَ ٱلَّذِينَ أُخْرِجُوا۟ مِن دِيَٰرِهِمْ وَأَمْوَٰلِهِمْ
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَٰنًا وَيَنصُرُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ
هُمُ ٱلصَّٰدِقُونَ ﴿٨﴾ وَٱلَّذِينَ تَبَوَّءُو ٱلدَّارَ وَٱلْإِيمَٰنَ مِن قَبْلِهِمْ
يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِى صُدُورِهِمْ حَاجَةً
مِّمَّآ أُوتُوا۟ وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۚ
وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِۦ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

заповед, и с това нещо да унизи тези, които не Му се подчиняваха и се противяха на Неговите заповеди или нарушаваха Неговите забрани, като ви нареди да изсечете и изгорите техните палми.

6 **6- "За онова, което Аллах дари от тях на Своя Пратеник, вие не препускахте нито на коне, нито на камили. Но Аллах овластява Своите пратеници над когото пожелае. Аллах над всяко нещо има сила"**, това което Аллах дари на Своя Пратеник от имотите на евреите от племето бену Недийр, и вие не сте яздели нито коне, нито камили за да се сдобиете с него, обаче Аллах дава власт на Своите пратеници, над когото пожелае от враговете Му, и те му се предават без битка, а трофеите са ценности от имотите на неверниците, които са иззети без битка. Аллах над всяко нещо има сила и нищо не е в състояние да Го затрудни.

7 **"Онова, което Аллах е дарил на Своя Пратеник от жителите на селищата, принадлежи на Аллах и на Пратеника, и на родните (му), и на сираците, и нуждаещите се, и пътниците (в нужда), за**

да не бъде в обръщение сред богатите от вас. И каквото Пратеника ви даде, вземете го! А каквото ви забрани, оставете го! И бойте се от Аллах! Аллах е строг в наказанието”, това което Аллах дари на Своя Пратеник от имуществото на езичниците от селищата без да се е налагало да яздят конете, нито пък камилите, то това нещо е на Аллах и на Неговия Пратеник, и се изразходва за обществените нужди на мюсюлманите, и за близките на Пратеника на Аллах (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*), и за сираците а това са бедните малки деца (преди пълнолетие), чиито бащи са починали, и за бедните, това са бедните хора, които има нужда, и за пътуващите в нужда това са пътниците, непознатите пътуващи от далече, чийто средства и храна са свършили и така, за да не бъдат тези средства трофеи в полза на богатите, да си ги разработват между тях, и по този начин да лишат бедните и нуждаещите се. А това, което ви дава Пратеникът като средства, ги вземете или ви дава даден закон, също се придържайте към него, а това което ви забранява да не го вземате – не го вземайте или ви забранява забрана от религията – странете от нея, оставете я. И се бойте от Аллах като спазвате Неговите заповеди и се пазите, страните от Неговите забрани. Наистина Аллах е суров в наказанието спрямо този, който не се е подчинил и е извършил съответния грях или се е възпротивил на Неговите заповеди и не спазва Неговите забрани. Този аят е основен довод да се работи със **Суннета на Пратеника** (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*): Без значение дали този суннет е слово, дело или потвърждение.

8 **“(Част от това е) за бедняците преселници, които бяха прогонени от своите домове и имоти, търсейки обилие и благоволение от Аллах, и помагайки на Аллах и на Неговия Пратеник. Те са искрените”**, също така бе дадено част от средствата, които Аллах даде на Неговия Пратеник, бяха дадени на бедните преселници, които бяха подтиснати от неверниците в “Мекка” и бяха принудени да напуснат домовете си и имотите си, търсейки от Аллах да им даде изобилие в препитанието в Земния живот и благоволение, задоволство (от Аллах) в Отвъдния, те помагаха, подкрепяха религията на Аллах и Неговия Пратеник чрез воюване по пътя на Аллах. Те са искрените, които подкрепиха с дела техните слова.

9 **“Настанилите се в дома и (приели) вярата преди онези, които се преселиха там, ги обичат и не усещат в сърцата си завист за онова, което им бе дадено. Предпочитат ги пред себе си, дори ако те самите имат нужда. А които се опазят от скъперничеството на душите си – те са сполучилите”**, тези които се настаниха и взеха за родина град Медина и бяха повярвали преди преселението на преселниците –а това бяха Ансарите- обичаха преселниците и им подпомагаха със своите средства, и в техните души не се таеше завист спрямо тях заради това, което им бе дадено от трофеите и от другите средства, и предпочитаха пред себе си преселниците и нуждаещите се, дори и те самите да изпитваха силна нужда поради голямата бедност, а който се избави от скъперничеството и от възбрана на излишъка (от средствата, които има, да не ги брани, а да ги раздава на бедните и нуждаещите се), то такива хора са спечелилите, сполучилите, които спечелиха заради това, че потискаха желанията си.

10 **“А които дойдоха след тях, казват: “Господарю наш, опрости нас и братята ни, които ни изпревариха във вярата, и не влагай в сърцата ни омраза към онези, които повярваха! Господарю наш, Ти си Състрадателен, Милосърден”**, онези които дойдоха от вярващите, след помощниците и първите преселници, казват: Господарю наш, опрости греховете ни, и опрости на нашите братя по религия, които ни изпревариха с вярата, и не настанявай (не слагай) в сърцата ни завист и омраза към нито един от вярващите, Господарю наш, наистина Ти си Състрадателен към Твоите раби, Милосърден към тях. В този аят има довод, че всеки мюсюлманин трябва да споменава праведните предци с добро, и да се моли за тях, и да обича сахабите (сподвижниците) на Пратеника на Аллах (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*) и да ги споменава с добро и да казва: *Аллах да е доволен от тях.*

11 **“Не виждаш ли как лицемерите казват на своите братя сред хората на Писанието, които не повярваха: “Ако бъдете прогонени, ще излезем заедно с вас и не ще се подчиним заради вас никога на никого, и ако бъдете нападнати, ще ви подкрепим”. Аллах е Свидетел, че наистина сте лъжци”**, не виждаш ли как

وَٱلَّذِينَ جَآءُو مِنۢ بَعۡدِهِمۡ يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱغۡفِرۡ لَنَا
وَلِإِخۡوَٰنِنَا ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا بِٱلۡإِيمَٰنِ وَلَا تَجۡعَلۡ فِي قُلُوبِنَا
غِلّٗا لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ رَبَّنَآ إِنَّكَ رَءُوفٞ رَّحِيمٌ ﴿١٠﴾ ۞ أَلَمۡ تَرَ إِلَى
ٱلَّذِينَ نَافَقُواْ يَقُولُونَ لِإِخۡوَٰنِهِمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ
ٱلۡكِتَٰبِ لَئِنۡ أُخۡرِجۡتُمۡ لَنَخۡرُجَنَّ مَعَكُمۡ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمۡ
أَحَدٗا أَبَدٗا وَإِن قُوتِلۡتُمۡ لَنَنصُرَنَّكُمۡ وَٱللَّهُ يَشۡهَدُ إِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ
﴿١١﴾ لَئِنۡ أُخۡرِجُواْ لَا يَخۡرُجُونَ مَعَهُمۡ وَلَئِن قُوتِلُواْ لَا يَنصُرُونَهُمۡ
وَلَئِن نَّصَرُوهُمۡ لَيُوَلُّنَّ ٱلۡأَدۡبَٰرَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٢﴾
لَأَنتُمۡ أَشَدُّ رَهۡبَةٗ فِي صُدُورِهِم مِّنَ ٱللَّهِۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ
لَّا يَفۡقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يُقَٰتِلُونَكُمۡ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرٗى
مُّحَصَّنَةٍ أَوۡ مِن وَرَآءِ جُدُرِۭۚ بَأۡسُهُم بَيۡنَهُمۡ شَدِيدٞۚ تَحۡسَبُهُمۡ
جَمِيعٗا وَقُلُوبُهُمۡ شَتَّىٰۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ لَّا يَعۡقِلُونَ ﴿١٤﴾
كَمَثَلِ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ قَرِيبٗاۖ ذَاقُواْ وَبَالَ أَمۡرِهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ
أَلِيمٞ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ ٱلشَّيۡطَٰنِ إِذۡ قَالَ لِلۡإِنسَٰنِ ٱكۡفُرۡ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ إِنِّي بَرِيٓءٞ مِّنكَ إِنِّيٓ أَخَافُ ٱللَّهَ رَبَّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿١٦﴾

лицемерите, двуличниците казват на своите братя по неверие, евреите от племето бену Недийр: Ако Мухаммед и тези, които са с него ви изкарат от домовете ви, то ние непременно ще излезем с вас, и няма да се подчиним на никого, и никога (на който и да е) или да искаме (да желаем) вашето унижение или да ви изоставим ако напуснете града и да не напуснем заедно с вас, а ако воюват срещу вас, то ние непременно ще ви подкрепим? Аллах е Свидетел, че лицемерите са лъжци спрямо това, което обещаха на евреите от племето бену Недийр.

(12) **"Ако бъдат прогонени, те не ще излязат заедно с тях и ако бъдат нападнати, не ще ги подкрепят. А ако ги подкрепят, ще обърнат гръб в бягство. После не ще им се помогне"**, ако евреите бъдат прогонени от Медина, то лицемерите няма да излязат с тях, и ако се воюва срещу тях (срещу евреите), то те (лицемерите) няма да воюват с тях, както им бяха обещали, а ако се воюва с тях, то те ще обърнат гръб в бягство, поразени, след това Аллах няма да ги подкрепи, а напротив ще ги унизи и порази.

(13) **"В сърцата им вие сте по-страшни от Аллах. Това е, защото са хора, които не схващат"**, страхът на двуличниците и тяхното опасение от вас –ей, вярващи- е по-голямо и по-силно в техните сърца отколкото е страхът им, и опасението им от Аллах, това е така, защото са народ, който не проумяват величието на Аллах и вярата в Него, и не се боят от Неговото наказание.

(14) **"И не ще се сражават с вас вкупом, освен ако са в укрепени селища или зад стени. Враждебността помежду им е силна. Смяташ ги, че са вкупом, ала сърцата им са разединени. Това е, защото са хора, които не проумяват"**, евреите никога не застават пред вас събрани заедно, за да воюват срещу вас, освен когато са в добре укрепени селища със стени и ровове пред тях (ями, пред техните крепости и домове), или зад големи стени, а враждата помежду им е огромна и жестока, и си мислиш, че техните сърца са единни като едно сърце, напротив техните сърца са разпилени, разединени, а причината за това нещо е, че те са народ, който не проумява повелите на Аллах и не размишлява върху Неговите знамения.

(15) **"Подобно на онези, които бяха преди тях неотдавна, те вкусиха пагубността на своето дело и за тях има болезнено мъчение"**, примера с тези евреи, когато ги сполетя наказанието от Аллах бе като примера с Курейш в битката при **"Бедр"**, и евреите от племето бену Кайнука, след като вкусиха лошия си завършек на тяхното неверие и заради тяхната вражда срещу Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) още в земния живот, а за тях на Съдния ден ще има жестоко и болезнено мъчение.

(16) **"подобно на шейтана, който казва на човека: "Отхвърли вярата!" А щом стане неверник, казва: "Непричастен съм към теб. Страхувам се от Аллах, Господаря на световете"**, а примера с онези от лицемерите в измамата им спрямо евреите, че ще воюват на тяхна страна и обещанието им, че ще ги подкрепят срещу Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), е като примера с шейтана, когато разкраси на човека неверието и го призова към него, а когато той му се отзова и изпадна в неверието, шейтанът рече: "Наистина аз съм непричастен, далече съм от теб. Аз се страхувам от Аллах, Господаря на всичките творения".

(17) **"Последствието и за двамата е, че ще пребъдат в Огъня, там ще пребивават**

فَكَانَ عَٰقِبَتَهُمَآ أَنَّهُمَا فِى ٱلنَّارِ خَٰلِدَيْنِ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَٰٓؤُا۟
ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٧﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَلْتَنظُرْ
نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ
﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ نَسُوا۟ ٱللَّهَ فَأَنسَىٰهُمْ أَنفُسَهُمْ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ
هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِىٓ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ وَأَصْحَٰبُ
ٱلْجَنَّةِ ۚ أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا
ٱلْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُۥ خَٰشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ
ٱللَّهِ ۚ وَتِلْكَ ٱلْأَمْثَٰلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
﴿٢١﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ ۖ
هُوَ ٱلرَّحْمَٰنُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ
ٱلْمَلِكُ ٱلْقُدُّوسُ ٱلسَّلَٰمُ ٱلْمُؤْمِنُ ٱلْمُهَيْمِنُ ٱلْعَزِيزُ
ٱلْجَبَّارُ ٱلْمُتَكَبِّرُ ۚ سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
﴿٢٣﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلْخَٰلِقُ ٱلْبَارِئُ ٱلْمُصَوِّرُ ۖ لَهُ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ
يُسَبِّحُ لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

سُورَةُ الْمُمْتَحَنَةِ

ترتيبها ٦٠ — آياتها ١٣

вечно. Такова е възмездието за угнетителите”, завършека на шейтана и на този, който го последва и му се подчини, и стана неверник, е че те двамата ще бъдат в огъня, и вечно ще останат там, това е възмездието за упорстващите, престъпващите границите на Аллах.

(18) “О, вярващи, бойте се от Аллах! И всеки да види какво е приготвил за утре! И бойте се от Аллах! Сведущ е Аллах за вашите дела”, ей, вие които се повярвали в Аллах и в Неговия Пратеник и изпълнявате Неговите закони, страхувайте се от Аллах и се бойте от наказанието Му, като изпълнявате това, което ви е повелено, и оставяте и се предпазвате от това, което ви е забранено, и нека всяка една душа да размишлява какви дела е приготвила за Съдния ден, и се страхувайте от Аллах във всяко едно нещо, което вършите и всяко едно нещо, което изоставяте. Наистина Аллах, Пречистият е Сведущ за това, което вършите, и нищо от вашите дела не е скрито от Него, и Той ще ви въздаде за тях.

(19) “И не бъдете като онези, които забравиха Аллах – Той накара да забравят себе си! Те са нечестивци”, ей, вярващи! Не бъдете като онези, които оставиха изпълнението на задълженията към Аллах, които им беше задължил, и ги стори да забравят щастието на техните души от добрините, които щяха да ги избавят от наказанието в Съдния ден, тези са, които бяха описани с нечестивост, които бяха излезли от подчинението на Аллах и Неговия Пратеник.

(20) “Не са равни Обитателите на Огъня и Обитателите на Дженнета. Обитателите на Дженнета са спасените”, не са равни Обитателите на Джехеннема, които постоянно ще бъдат измъчвани, и обитателите на Дженнета, които ще бъдат в постоянно блаженство. Обитателите на Дженнета са тези, които са получили всяко едно желание, и са избавени от всяко едно нещастие, беда, трудност и др.

(21) “Ако бяхме низпослали този Коран върху планина, щеше да я видиш смирена, разцепена от страх пред Аллах. Тези примери ги даваме на хората, за да размислят”, ако бяхме спуснали този Коран върху планина от планините, и тя разбереше какво съдържа (Корана), като обещания, закани и заплахи, щеше да я видиш -въпреки твърдостта, суровостта и нейната огромност-, подчинена, унизена и разцепена поради страха от Аллах Всевишният. Това са примерите, които ви даваме, и ги разясняваме на хората, за да размислят върху способността, могъществото и силата на Аллах и Неговото величие. Този ает е довод, който подстрекава към размишляването върху Корана, разбиране на значението му и практикуването на това, което е споменато в него (или прилагането на практика, науката в него).

(22) “Той е Аллах, няма друг бог освен Него – Знаещият и неведомото, и явното. Той е Всемилостивия, Милосърдния”, Той е Аллах Пречистият, Всевишният, заслужаващ подчинение, и единствено на Него да се служи, и няма друг истински бог, освен Него, Единствения, Знаещият скритото и явното, знае Той всичко съществуващо и всичко не съществуващо, Той е Всемилостивия, чиято милост обхваща всяко едно нещо, Милосърдния само към тези, които вярват в Него.

(23) “Той е Аллах, няма друг бог освен Него – Владетеля, Пресветия, Съвършения,

Утвърждаващия, Наблюдаващия, Всемогъщия, Подчиняващия, Превъзходния! Пречист е Аллах от онова, с което Го съдружават”, Той е Аллах – Единствен заслужаващ подчинение, служене, и няма друг истински бог, освен Него, Владетелят на всичко, Разпореждащ се както Той пожелае без нищо да Му пречи или да Го възпрепятства, Съвършен и предпазен от всякакъв вид недостатъци, Подкрепящ Неговите пратеници и пророци с ясни знамения, послания и чудеса, Наблюдаващ всичките Си творения в делата им, Всемогъщият, Който не може да бъде победен, Подчиняващия, Който управлява всичките раби, и подчинява останалите Си творения, Превъзходния, на Когото е Величието и гордостта. Пречист е Аллах от всичко, с С което Го съдружават в подчинението и в служенето Му.

(24) **“Той е Аллах – Сътворителят, Изкусният, Ваятелят! Негови са най-прекрасните имена. Прославя Го всичко на небесата и на земята. Той е Всемогъщият, Премъдрият”**, Той е Аллах, Всевишният, Пречистият, Сътворителят на всичките творения, Изкусният Творец на всичко, което е сътворил с Неговата мъдрост, Ваятелят на творенията Си, както желае, Той, Пречистият притежава прекрасни имена и съвършени качества, и всичко на небесата и на земята Го прославя. Той е Всемогъщия, Който отмъщава жестоко на враговете Си, Премъдрият в управлението на творенията Си.

60 Сура: Ел Мумтехане

(Изпитваната)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

(1) **“О, вярващи, не вземайте за ближни Моите врагове и вашите врагове! Вие се отнасяте с обич към тях, а те не повярваха в истината, която дойде при вас. Прогонват Пратеника и вас, защото вярвате в Аллах, вашия Господар. Ако излезете на борба по Моя път и се стремите към Моето благоволение… Скривате обичта към тях, но Аз най-добре знам какво спотайвате и какво показвате. А който от вас направи това, той се е отклонил от правия път”**, ей, вие, които сте повярвали в Аллах и в Неговия Пратеник и изпълнявате Неговите закони, не вземайте за ближни и приятели Моите врагове и вашите врагове, като се отнасяте към тях с обич и милост, та ги известявате

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ عَدُوِّى وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَآءَ تُلْقُونَ
إِلَيْهِم بِٱلْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُواْ بِمَا جَآءَكُم مِّنَ ٱلْحَقِّ يُخْرِجُونَ ٱلرَّسُولَ
وَإِيَّاكُمْ أَن تُؤْمِنُواْ بِٱللَّهِ رَبِّكُمْ إِن كُنتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَٰدًا فِى سَبِيلِى
وَٱبْتِغَآءَ مَرْضَاتِى تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِٱلْمَوَدَّةِ وَأَنَا۠ أَعْلَمُ بِمَآ أَخْفَيْتُمْ
وَمَآ أَعْلَنتُمْ وَمَن يَفْعَلْهُ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ﴿١﴾ إِن
يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُواْ لَكُمْ أَعْدَآءً وَيَبْسُطُوٓاْ إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم
بِٱلسُّوٓءِ وَوَدُّواْ لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾ لَن تَنفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَآ أَوْلَٰدُكُمْ
يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾ قَدْ
كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِىٓ إِبْرَٰهِيمَ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥٓ إِذْ قَالُواْ لِقَوْمِهِمْ
إِنَّا بُرَءَٰٓؤُاْ مِنكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمُ ٱلْعَدَٰوَةُ وَٱلْبَغْضَآءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُواْ بِٱللَّهِ وَحْدَهُۥٓ إِلَّا
قَوْلَ إِبْرَٰهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَآ أَمْلِكُ لَكَ مِنَ ٱللَّهِ مِن شَىْءٍ
رَّبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ وَٱغْفِرْ لَنَا رَبَّنَآ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٥﴾

за вестите от Пратеника на Аллах (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*) също и останалите мюсюлмани. Те (враговете) не повярваха в това, което ви бе низпослано от истината и от вярата в Аллах и в Неговия Пратеник и в това, което му бе низпослано от Корана. Ей, вярващи (те) прогониха и Пратеника, и вас от **“Мека”**, защото повярвахте в Аллах, вашия Господар и само на Него служехте. Ей, вярващи, ако се преселвахте воювайки по пътя на Аллах, търсещи Моето благоволение и задоволство за вас, тогава не помагайте, не се сближавайте с Моите врагове и вашите врагове, като изпитвате към тях обич тайно, защото Аз знам това, което скривате, потайвате и това което показвате, а който от вас извърши това, то той е сбъркал пътя на истината и напътствието, и се е заблудил по кривия път.

(2) **“Ако ви надвият, ще ви станат врагове и ще простират със зло към вас ръцете и езиците си. Желаят да сте неверници”**, ако ви надвият онези, към които скрито чувствате обич, те ще ви станат врагове, и ще протегнат към вас техните ръце чрез убийства и пленяване, а с

техните езици ще ви псуват и ругаят, а те желаеха –при всички положения- вие да станехте като тях неверници.

3 **“Не ще ви помогнат нито вашите роднинства, нито вашите деца в Деня на възкресението. Той ще ви раздели. Аллах е Зрящ за вашите дела”**, няма да са ви от полза с нищо нито вашите близки, нито вашите деца, след като вие им помагате (на неверниците) заради близките ви. На Съдния ден Аллах ще ви раздели едни с други, и ще въведе тези, които Му се подчиняваха и Му служеха в Дженнета, а тези които не Му се подчиняваха и вършеха грехове ще ги въведе в Огъня. Наистина Аллах е Зрящ за това, което вършите, и нищо не е скрито от Него, от вашите слова и дела.

4 **“Хубав пример за вас са Ибрахим и онези, които бяха заедно с него, когато казаха на своя народ: “Непричастни сме към вас за онова, на което служите вместо на Аллах! Ние ви отхвърляме и ще се прояви вражда и омраза помежду ни, докато не повярвате единствено в Аллах.” Освен думите на Ибрахим към баща му: “Ще моля за твоето опрощение, но нямам власт да се застъпя за теб пред Аллах. Господарю наш, на Теб се уповаваме и пред Теб се покайваме, и към Теб е завръщането”**,ей, вярващи, хубав пример бе за вас Ибрахим *Алейхи-селям* и тези от вярващите, които бяха с него, когато рекоха на неверниците от техния народ: Наистина ние сме далече и сме непричастни към вас, и към онова, на което служите като идоли, божества, вместо да служите на Аллах, ние не ви вярваме и ви смятаме за неверници и отхвърлихме неверието, което е във вас, и между нас и вас се породи ненавист, вражда и постоянна омраза, докато сте на вашето неверие, и докато не повярвате единствено в Аллах. Но в това не влиза следването на Ибрахим в търсенето на прошка от Аллах за бащата на Ибрахим. Наистина това беше преди да му се изясни на Ибрахим, че неговият баща е враг на Аллах, а когато Ибрахим разбра, че баща му е враг на Аллах, тогава се отрече от него. Господарю наш, само на Тебе се уповаваме, и при Теб се връщаме с покаяние, и при Теб е завръщането на Съдния ден.

5 **“Господарю наш, не ни подлагай на изпитание чрез неверниците и ни опрости! Господарю наш, наистина Ти си Всемогъщия, Премъдрия”**, Господи наш, не ни подлагай на изпитание чрез неверниците, чрез Твоето наказание или чрез властването на неверниците над нас, и по този начин да ни изкушат в религията ни, или да ни победят и те да бъдат изпитани, като казват: Ако те бяха на прав път, нямаше да ги сполети това наказание, и по този начин усилват тяхното неверие. Прикрий ни греховете чрез милостта Ти, о, Господарю наш. Наистина Ти си Всемогъщия и нищо не може да Те победи. Който си Премъдър в словата и делата Си.

6 **“Те са хубав пример за вас – за всеки, който се надява на Аллах и на Сетния ден. А който се отвърне – Аллах е Пребогатия, Всеславния”**, -ей, вярващи- Ибрахим и тези, които повярваха и бяха с него, са добър, прекрасен пример за вас и за онези, които копнеят за добро, за благодат от Аллах в Земния живот и в Отвъдния, а който се отвърне от това, което Аллах е пожелал за него от доброто, като придържането към Неговите пророци, или пък помага на враговете на Аллах. Наистина Аллах е Пребогатия и не се нуждае от Неговите творения, Всеславен в същността Си и качествата Си, Възхваляван по всяко едно време.

7 **“Аллах може да породи обич между вас и онези от тях, с които враждувахте. Аллах е Способен (на това). Аллах е Опрощаващ, Милосърден”**, -ей, вярващи- Аллах може да породи обич между вас и тези от неверниците, близките ви, с които враждувахте, след враждата и милост след омразата, като им разтвори гърдите към Исляма, Аллах е Способен на всичко, Аллах опрощава на Своите раби и е Милосърден към тях.

8 **“Аллах не ви забранява да се отнасяте с добро и да постъпвате справедливо към онези, които не воюват с вас в религията и не ви прогонват от домовете ви. Аллах обича справедливите”**, -ей, вярващи- Аллах не ви забранява да се отнасяте добре с тези от друговерците, които не воюват срещу вас заради вашата религия, нито ви прогонват от вашите домове. Също ви повелява да сте справедливи спрямо тях и да проявявате доброта и праведност. Наистина Аллах обича тези, които са справедливи, умерени в делата си и в словата си.

9 **“Аллах ви забранява само да се сближавате с онези, които воюват срещу**

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا۟ ٱللَّهَ وَٱلْيَوْمَ ٱلْـَٔاخِرَ ۚ
وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْغَنِىُّ ٱلْحَمِيدُ ﴿٦﴾ ۞ عَسَى ٱللَّهُ أَن يَجْعَلَ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ ٱلَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةً ۚ وَٱللَّهُ قَدِيرٌ ۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
﴿٧﴾ لَّا يَنْهَىٰكُمُ ٱللَّهُ عَنِ ٱلَّذِينَ لَمْ يُقَٰتِلُوكُمْ فِى ٱلدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم
مِّن دِيَٰرِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوٓا۟ إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُقْسِطِينَ
﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَىٰكُمُ ٱللَّهُ عَنِ ٱلَّذِينَ قَٰتَلُوكُمْ فِى ٱلدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم
مِّن دِيَٰرِكُمْ وَظَٰهَرُوا۟ عَلَىٰٓ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُو۟لَٰٓئِكَ
هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٩﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا جَآءَكُمُ ٱلْمُؤْمِنَٰتُ
مُهَٰجِرَٰتٍ فَٱمْتَحِنُوهُنَّ ۖ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَٰنِهِنَّ ۖ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَٰتٍ
فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى ٱلْكُفَّارِ ۖ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ ۖ وَءَاتُوهُم
مَّآ أَنفَقُوا۟ ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۚ
وَلَا تُمْسِكُوا۟ بِعِصَمِ ٱلْكَوَافِرِ وَسْـَٔلُوا۟ مَآ أَنفَقْتُمْ وَلْيَسْـَٔلُوا۟ مَآ أَنفَقُوا۟ ۚ
ذَٰلِكُمْ حُكْمُ ٱللَّهِ ۖ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِن فَاتَكُمْ
شَىْءٌ مِّنْ أَزْوَٰجِكُمْ إِلَى ٱلْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَـَٔاتُوا۟ ٱلَّذِينَ ذَهَبَتْ
أَزْوَٰجُهُم مِّثْلَ مَآ أَنفَقُوا۟ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ٱلَّذِىٓ أَنتُم بِهِۦ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

вас в религията и ви прогонват от домовете ви, и помагат за прогонването ви. А които се сближат с тях – те са угнетителите”, наистина Аллах ви забранява да обичате и да се сближавате с онези, които воюват срещу вас заради религията, и ви прогонват от вашите домове и помагат на неверниците да ви прогонят, а който ги взима за ближни и за помощници срещу вярващите. Те са угнетителите на самите тях, прекрачили границите на Аллах.

(10) **“О, вярващи, ако дойдат при вас вярващите жени като преселнички, изпитайте ги! Аллах най-добре знае вярата им. И ако узнаете, че са вярващи, не ги връщайте при неверниците! Нито жените са разрешени за тях, нито пък те са разрешени за жените. И дайте на мъжете им онова, което те са похарчили! Не е грях да се ожените за такива, ако им дадете сватбените дарове. И не задържайте (о, вярваше мъже) вашите отрекли се от вярата жени, и си искайте, каквото сте похарчили, и те (невярващите мъже) не искат, каквото са похарчили (за техните повярвали жени)! Това е присъдата на Аллах. Той отсъжда между вас. Аллах е Всезнаещ, Премъдър”**, ей, вие които се повярвали в Аллах и в Неговия Пратеник и изпълнявате Неговите закони, когато дойдат при вас вярващи жени, които са се преселили от неверието към Исляма, изпитайте ги, за да разберете истинността на вярата им, Аллах знае най-добре действителността на тяхната вяра, и ако разберете, че наистина са вярващи според това, което ви проличава като знаци и черти, че са вярващи, тогава не ги връщайте при техните съпрузи, които са неверници, защото на вярващите жени е забранено да се омъжват за мъже неверници, и на мъжете неверници не е разрешено да се оженят за вярващи жени, и дайте на съпрузите, чийто жени са приели Исляма толкова, колкото са похарчили за техните съпруги като Мехир (задължителна плата), и няма прегрешение за вас, -ей, мюсюлмани- ако се ожените за тях, ако им дадете полагащия им се Мехир, и не задържайте вашите съпруги при вас, след като са се отрекли от Исляма и са се присъединили към тях, искайте от неверниците това, което им сте дали като Мехир. Нека и те (неверниците) да търсят от вас това, което са дали на техните съпруги, които са приели Исляма, и са се присъединили към тях, това е споменатото решение за вас в аета, решението на Аллах, чрез което съди помежду ви, затова не противоречете. Аллах е Всезнаещият и нищо не Му убягва, Премъдър в словата и делата Си.

(11) **“И ако сте изпуснали нещо от (похарченото за) съпругите ви (отишли) при неверниците, и вземете придобивка (в битка), тогава дайте на онези, чийто съпруги са ги напуснали, толкова, колкото те са похарчили, и бойте се от Аллах, в Когото вярвате!”**, и ако някои от вашите съпруги, които са се отрекли от религията и са се присъединили към неверниците, и те неверниците не ви дадат нищо от това, което сте дали като Мехир на вашите (бивши) съпруги, след което надделеете над онези неверници или други и ги победите, тогава дайте от трофеите на онези от мъжете, чиито съпруги са се отрекли от религията и са ги напуснали и те (мюсюлманите) не са получили нищо от това, което са дали преди това, и се страхувайте от Аллах в Който вярвате.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ إِذَا جَآءَكَ ٱلْمُؤْمِنَٰتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰٓ أَن لَّا يُشْرِكْنَ
بِٱللَّهِ شَيْـًٔا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَٰدَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
بِبُهْتَٰنٍ يَفْتَرِينَهُۥ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ
فِى مَعْرُوفٍ ۙ فَبَايِعْهُنَّ وَٱسْتَغْفِرْ لَهُنَّ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
﴿١٢﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَوَلَّوْا۟ قَوْمًا غَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ
قَدْ يَئِسُوا۟ مِنَ ٱلْءَاخِرَةِ كَمَا يَئِسَ ٱلْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلْقُبُورِ ﴿١٣﴾

سُورَةُ الصَّفِّ
ترتيبها ٦١ — آياتها ١٤

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ
﴿١﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾
كَبُرَ مَقْتًا عِندَ ٱللَّهِ أَن تَقُولُوا۟ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلَّذِينَ يُقَٰتِلُونَ فِى سَبِيلِهِۦ صَفًّا كَأَنَّهُم
بُنْيَٰنٌ مَّرْصُوصٌ ﴿٤﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ يَٰقَوْمِ لِمَ
تُؤْذُونَنِى وَقَد تَّعْلَمُونَ أَنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ ۖ فَلَمَّا
زَاغُوٓا۟ أَزَاغَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُمْ ۚ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿٥﴾

﴿12﴾ **“О, Пророче, ако дойдат при теб вярващите жени да ти се закълнат, че не ще съдружават нищо с Аллах и не ще крадат, и не ще прелюбодействат, и не ще убиват децата си, и не ще скалъпват лъжа за онова, което е между ръцете и краката им, и че ще те слушат в одобряването, приеми клетвата им и моли Аллах за тяхното опрощение! Аллах е Опрощаващ, Милосърден”**, о, Пророче, ако дойдат при теб вярващите жени и ти дадат обет, че няма да съдружават нищо с Аллах в ибадета, служенето към Него, и че няма да крадат нищо, нито ще извършват прелюбодеяние, и няма да убиват техните деца преди тяхното раждане (с аборти) или след това, и че няма да приписват не техните съпрузи деца, които не са от тях, и че няма да ти се противопоставят в нещо поверено, което им си повелил, тогава приеми техния обет в (гореспоменатите неща), и търси за тях опрощение от Аллах. Наистина Аллах опрощава греховете на Своите раби, покайващите се, и е Милосърден към тях.

﴿13﴾ **“О, вярващи, не се сближавайте с хора, на които Аллах се е разгневил! Изгубили са те надежда за отвъдния живот, както и неверниците са изгубили надежда за намиращите се в гробовете”**, ей, вие, които сте повярвали в Аллах и в Неговия Пратеник, не вземайте за ближни и приятели онези, на които Аллах се гневи, които са се отчаяли и са изгубили надежда за Отвъдния живот, както и неверниците са изгубили надежда за милостта на Аллах в Отвъдния живот за починалите, когато видяха действителността на тази повеля, и знайте с истинско знание (убеденост), че те няма да имат дял от него, или както неверниците изгубиха надежда от повторното съживяване на мъртвците им –обитателите на гробищата- поради убеждението им, че няма повторно съживяване.

61 Сура: Ес Саф (Редицата)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

﴿1﴾ **“Всичко на небесата и всичко на земята прославя Аллах. Той е Всемогъщият, Премъдрият”**, всичко на небесата и на земята прославя Аллах и не Му преписва неща, които не подобават на Него, Той е Всемогъщия и никой не може да Го победи, Премъдрия в словата и делата Си.

﴿2﴾ **“О, вярващи, защо говорите онова, което не вършите”**, ей, вие, които сте повярвали в Аллах и в Неговия Пратеник, и изпълнявате Неговото законодателство, защо обещавате обещание, и изричате слова, а не ги изпълнявате?! Това е порицание за този, чийто дела противоречат на неговите слова.

﴿3﴾ **“Най-омразно пред Аллах е да говорите онова, което не вършите”**, голям грях и много омразно пред Аллах е да изричате с езиците си неща, които не ги вършите.

﴿4﴾ **“Аллах обича онези, които се сражават по Неговия път в редица, сякаш са здрава крепост”**, наистина Аллах обича онези, които воюват заради Него, строени в редица, като че ли са здрава крепост, която не може да бъде превзета от врага. В този ает се аргументира превъзходството от, битката по пътя на Аллах и воюващите, поради обичта на Аллах, Пречистият към Своите раби, вярващите, когато застанат с лице пред враговете на Аллах, и се сражават срещу тях по Неговия път.

﴿5﴾ **“И рече Муса на своя народ: “О, народе мой, защо ме огорчавате, след като вече узнахте, че аз съм пратеник на**

Аллах при вас?” И когато се отклониха, Аллах отклони сърцата им. Аллах не напътва нечестивите хора”, ей, Пратенико, спомени на своя народ, когато Пратеника на Аллах Муса (Аллах да го благослови и с мир да го дари) рече на своя народ: “Защо ме огорчавате със слова и постъпки, въпреки че знаете, че съм Пратеник на Аллах?”, а след като се отклонихте от истината въпреки, че имахте знание за нея, и продължихте в същото нещо (в заблудата), тогава Аллах отклони вашите сърца от приемането на напътствието. Наказанието за тях е отклоняването (от правия път), което те избраха за себе си. И Аллах не напътства народ, който е извън подчинението, служенето на Създателя и пътя на истината.

6 **“И рече Иса, синът на Мерйем: “О, синове на Исраийл, аз съм пратеник на Аллах при вас, да потвърдя Теурата преди мен и да благовестя за пратеник, който ще дойде след мен. Името му е Ахмед”. А когато (Мухаммед) им донесе ясните знаци, рекоха: “Това е явна магия”**, ей, Пратенико, спомени на своя народ, когато Иса, синът на Мерйем, рече на своя народ: Наистина аз съм Пратеник на Аллах изпратен при вас, за да потвърдя това, което беше преди мен от Теурата (книгата на Муса (Аллах да го благослови)), и съм истински свидетел, че ще дойде Пратеник след мен и името му ще е **“Ахмед”**, а това е Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) и съм призоваващ да се вярва на него (когато дойде), а когато при тях дойде Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) с ясните знамения, послания, рекоха: Това, с което си дошъл при нас е явна магия.

7 **“И кой е по-голям угнетител от онзи, който измисля лъжа за Аллах, когато го зовът към Исляма? Аллах не напътва хора-угнетители”**, и никой не е с по-голяма, с по-жестока гнет и вражда от този, който измисля, съчинява лъжа за Аллах, и този, който Му прави съдружник в ибадета и подчинението към Него, и този същият угнетител е призован да влезе в Исляма, и да бъде искрен в ибадета единствено към Аллах. Аллах не напътства онези, които са угнетили душите си с неверие и съдружаване към това, в което е тяхното спасение и избавление.

8 **“Те искат да угасят светлината на Аллах с техните усти. Но Аллах ще стори да засияе Неговата светлина, дори неверниците да възненавиждат това”**, тези угнетители искат да отхвърлят, да

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ يَٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ إِنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُم مُّصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَىَّ مِنَ ٱلتَّوْرَىٰةِ وَمُبَشِّرًۢا بِرَسُولٍ يَأْتِى مِنۢ بَعْدِى ٱسْمُهُۥٓ أَحْمَدُ ۖ فَلَمَّا
جَآءَهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ قَالُوا۟ هَٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ
عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰٓ إِلَى ٱلْإِسْلَٰمِ ۚ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ
﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِـُٔوا۟ نُورَ ٱللَّهِ بِأَفْوَٰهِهِمْ وَٱللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِۦ وَلَوْ كَرِهَ
ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَرْسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلْهُدَىٰ وَدِينِ ٱلْحَقِّ لِيُظْهِرَهُۥ
عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ تِجَٰرَةٍ تُنجِيكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾ تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَتُجَٰهِدُونَ
فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمْوَٰلِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾
يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ وَمَسَٰكِنَ
طَيِّبَةً فِى جَنَّٰتِ عَدْنٍ ۚ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا ۖ نَصْرٌ
مِّنَ ٱللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ كُونُوٓا۟
أَنصَارَ ٱللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّۦنَ مَنْ أَنصَارِىٓ إِلَى ٱللَّهِ ۖ
قَالَ ٱلْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ ٱللَّهِ ۖ فَـَٔامَنَت طَّآئِفَةٌ مِّنۢ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ
وَكَفَرَت طَّآئِفَةٌ ۖ فَأَيَّدْنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا۟ ظَٰهِرِينَ ﴿١٤﴾

опетнят истината с лъжливите си слова, която беше изпратена чрез Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) а това бе Корана. Но Аллах показва истината чрез завършването на религията Му, дори отричащите, спорещите, лъжците да ненавиждат това.

9 **“Той е, Който изпрати Своя Пратеник с напътствието и с правата вяра, за да я издигне над всичките религии, дори езичниците да възненавиждат това”**, Той е Този, Който изпрати Своя Пратеник Мухаммед с Корана и Ислямската религия, за да я издигне над всичките религии, които й противоречат, дори и езичниците да ненавиждат това.

10 **“О, вярващи, да ви посоча ли търговия, която ще ви спаси от болезнено мъчение?”**, ей, вие, които сте повярвали в Аллах и в Неговия Пратеник, и изпълнявате Неговото законодателство, да ви насоча ли към велика търговия, сполучлива, която да ви избави от болезненото мъчение?

11 **“Да вярвате в Аллах и в Неговия Пратеник, да се борите по пътя на Аллах чрез своите имоти и души. Това е най-**

доброто, ако знаете”, постоянно да вярвате в Аллах и в Неговия Пратеник, и да воювате по пътя на Аллах, за подпомагане на религията Му с това, което притежавате, като средства и души, това е най-добрата търговия за вас в Земния живот, ако знаехте вредящите неща и тези, които допринасят полза, изпълнявайте това нещо!

12 **“Тогава Той ще ви опрости греховете и ще ви въведе в Градините, сред които реки текат, и хубави жилища в Градините на Адн. Това е великото спасение”**

13 **“И друго, което обичате – помощ от Аллах и близка победа. И възрадвай вярващите!”**, и ако вие извършите –ей, вярващи- това, което Аллах ви е повелил, то Той ще ви прикрие греховете и ще ви въведе в Градините на Дженнета, сред които реки текат и дървета (има там), и чисти домове в Градините на вечния живот, който никога не ще прекъсне, и това е спасението, и след това спасение няма друго, и друг благодат –ей, вярващи-, който вие обичате: Помощ от Аллах ще ви дойде, и близка победа ще се осъществи чрез ръцете ви. И възрадвай вярващите –о, Пророче- с победа и завоевания по Земята, и Дженнет в Отвъдния живот.

14 **“О, вярващи, бъдете мюсюлмани (по пътя) на Аллах, както Иса, синът на Мерйем, рече на учениците си: “Кои са моите помощници (по пътя) на Аллах?” Учениците, рекоха: “Ние сме помощници (по пътя) на Аллах”. И част от синовете на Исраийл повярва, а друга не повярва. И подкрепихме вярващите срещу врага им, и те станаха победители”**, ей, вие, които сте повярвали в Аллах и в Неговия Пратеник, и изпълнявате Неговото законодателство, бъдете помощници за разпространяването на религията на Аллах, както бяха чистите хора, другарите на Иса, помощници в разпространението на религията на Аллах, когато Иса им рече: Кой от вас ще се заеме с подкрепата ми и помощта в това (от делата), което приближава към Аллах? Помощниците рекоха: Ние сме помощниците в разпространяването на религията на Аллах, и тогава една група от синовете на Исраийл бяха напътени (повярваха), а друга се заблудиха, и Ние подкрепихме онези, които повярваха в Аллах и в Неговия Пратеник, и ги подкрепихме срещу онези от неверниците, които воюваха срещу тях, и станаха властващи над тях, и това бе с изпращането на Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари).

62 Сура: Ел Джумуа (Петъкът)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Всичко на небесата и всичко на земята прославя Аллах –Владетелят, Пресветият, Всемогъщият, Премъдрият”**, всичко на небесата и на земята прославя Аллах Пречистият и не Му приписват неща, които не подобават на Него, Той е Единственият Владетел на всичко, Разпореждащ се във всичко без пречка, предпазен от всякакви недостатъци, Всемогъщият, Който никой не е в състояние да Го победи, Премъдрият в творенията и управленията Му.

2 **“Той е, Който проводи при неуките (араби) Пратеник измежду тях да им чете Неговите знамения и да ги пречисти, и да ги учи на Книгата и на мъдростта, а преди бяха в явна заблуда”.**

3 **“И при други освен тях, които още не са ги последвали… Той е Всемогъщият, Премъдрият”**, Аллах Пречистият е Този, Който изпрати при арабите, които не можеха да четат, и нямаха никаква книга, нито следи от предишно послание при тях, Пратеник от самите тях, за да бъде (Пратеник) на всички хора, като им четеше Корана, и ги пречистваше от грешните, кривите, заблудените убеждения и лошите нрави, навици, и да ги научи на Корана и суннета. Наистина преди неговото изпращане бяха в явна заблуда и изкривявания от правия път, от истината, и Аллах Пречистият го изпрати при народ, които все още не се бяха появили, и след него ще дойдат и от арабите и от останалите хора (по света). И Всевишния Аллах -единствено е- Всемогъщ, Надделяващ над всичко, Премъдър в словата и делата Си.

4 **“Това е благодатта на Аллах. Дарява я Той на когото пожелае. Аллах е Владетелят на великата благодат”**, изпращането на Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари) в арабската общност и за останалите народи е благодат от Аллах и го дарява този благодат, на когото пожелае от Своите раби. И Той –единствено е- Притежателят на добротата, благодеянието и щедрото даряване и изобилие.

5 **“Онези, които бяха натоварени с Теурата, а после не понесоха товара, приличат на магаре, носещо книги.**

Колко лош е примерът на хората, които взимат за лъжа знаменията на Аллах! Аллах не напътва хора-угнетители”, евреите, които бяха упълномощени да работят (да живеят) според Теурата, но после не работеха според него, бяха оприличени с магаре, което носи на гърба си книги и не знае, какво пише в тях, колко лош пример са народа, които отрекоха знаменията на Аллах и не се възползваха от тях, Аллах не напътства народ, угнетители, които прекрачват границите на Аллах, и излизат извън подчинението Му.

6 **“Кажи: О, юдеи, щом твърдите, че вие сте ближни на Аллах без другите хора, възжелайте смъртта, ако говорите истината!”**, кажи –ей, Пратенико- на тези, които се придържат към еврейската общност, с изопачената, променената религия: Ако претендирате –лъжата, измислицата- че вие сте обичаните от Аллах, приближените Му, без останалите хора, тогава си пожелайте смъртта, ако говорите истината, като претендирате, че Аллах ви обича.

7 **“Ала не ще я възжелаят никога заради онова, което със своите ръце са сторили отпреди. Аллах знае угнетителите”**, онези евреи никога не ще пожелаят смъртта, поради предпочитането им на земния живот пред отвъдния, и поради страха им да не ги наказва Аллах, по причина на това, което вършеха от неверието и мръсните постъпки. Аллах знае угнетителите, и нищо от тяхната гнет не е скрито от Аллах.

8 **“Кажи: “Смъртта, от която бягате, непременно ще ви срещне. После ще бъдете върнати при Знаещия неведомото и явното, и Той ще ви извести каквото сте вършили”**, Кажи: Наистина смъртта от която постоянно бягате, няма избавление от нея, и тя ще дойде при вас, когато ви дойде крайния миг, след което ще се върнете в Деня на повторното съживяване при Аллах, при Знаещия, Който знае това, което присъства и това, което отсъства, и ще ви извести за вашите дела (всичките) и ще ви въздаде за тях (на всеки според делата).

9 **“О, вярващи, щом се призове за молитвата в петъчния ден, устремете се към споменаването на Аллах и оставете търговията! Това е най-доброто за вас, ако знаете”**, ей, вие, които сте повярвали в Аллах и в Неговия Пратеник, и изпълнявате Неговото законодателство, когато муеззина призове за петъчната молитва, устремете се

سُورَةُ الجُمُعَةِ

ترتيبها ٦٢ — آياتها ١١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو
عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا
مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢﴾ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤﴾ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَاةَ ثُمَّ لَمْ
يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾
قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِن زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِن
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ
أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ قُلْ إِنَّ
الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ
إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

да слушате хутбето (проповедта) и да отслужите молитвата, и оставете продажбата, също така и покупките, и всичко, което ви възпрепятства за изпълнението на молитвата, това което ви е повелено е най-доброто за вас, поради това, че в него е съчетано опрощението на греховете ви, и възнаграждаването ви от Аллах, ако знаете ползите за самите вас, вършете тези неща (петъчната молитва), този аят е доказателство, че петъчната молитва и слушането на хутбето са задължителни за мюсюлманите (само за мъжете).

10 **“И щом молитвата завърши, разпръснете се по земята и търсете благодат от Аллах, и често споменавайте Аллах, за да сполучите”**,а когато чуете хутбето и отслужите молитвата, разпръснете се по земята, и търсете от препитанието, което Аллах е сторил (за хората), чрез вашето пътуване (обикаляне в търсене на прехраната).

11 **“И щом видяха търговия или забавление, разотидоха се натам и те оставиха да стоиш. Кажи: (о, Мухаммед):**

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا نُودِىَ لِلصَّلَوٰةِ مِن يَوۡمِ ٱلۡجُمُعَةِ
فَٱسۡعَوۡاْ إِلَىٰ ذِكۡرِ ٱللَّهِ وَذَرُواْ ٱلۡبَيۡعَۚ ذَٰلِكُمۡ خَيۡرٞ لَّكُمۡ إِن كُنتُمۡ
تَعۡلَمُونَ ٩ فَإِذَا قُضِيَتِ ٱلصَّلَوٰةُ فَٱنتَشِرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ
وَٱبۡتَغُواْ مِن فَضۡلِ ٱللَّهِ وَٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ كَثِيرٗا لَّعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ
١٠ وَإِذَا رَأَوۡاْ تِجَٰرَةً أَوۡ لَهۡوًا ٱنفَضُّوٓاْ إِلَيۡهَا وَتَرَكُوكَ قَآئِمٗاۚ قُلۡ
مَا عِندَ ٱللَّهِ خَيۡرٞ مِّنَ ٱللَّهۡوِ وَمِنَ ٱلتِّجَٰرَةِۚ وَٱللَّهُ خَيۡرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ١١

حم — سُورَةُ المُنَافِقُونَ — ترتيبها ٦٣ — آياتها ١١

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا جَآءَكَ ٱلۡمُنَٰفِقُونَ قَالُواْ نَشۡهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ
إِنَّكَ لَرَسُولُهُۥ وَٱللَّهُ يَشۡهَدُ إِنَّ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ لَكَٰذِبُونَ ١
ٱتَّخَذُوٓاْ أَيۡمَٰنَهُمۡ جُنَّةٗ فَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۚ إِنَّهُمۡ سَآءَ مَا كَانُواْ
يَعۡمَلُونَ ٢ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ ءَامَنُواْ ثُمَّ كَفَرُواْ فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ
فَهُمۡ لَا يَفۡقَهُونَ ٣ ۞ وَإِذَا رَأَيۡتَهُمۡ تُعۡجِبُكَ أَجۡسَامُهُمۡۖ
وَإِن يَقُولُواْ تَسۡمَعۡ لِقَوۡلِهِمۡۖ كَأَنَّهُمۡ خُشُبٞ مُّسَنَّدَةٞۖ يَحۡسَبُونَ كُلَّ
صَيۡحَةٍ عَلَيۡهِمۡۚ هُمُ ٱلۡعَدُوُّ فَٱحۡذَرۡهُمۡۚ قَٰتَلَهُمُ ٱللَّهُۖ أَنَّىٰ يُؤۡفَكُونَ ٤

“Това, което е при Аллах, е по-добро от забавлението и от търговията. Аллах е Най-добрият от даряващите препитанието”, някои от мюсюлманите, когато видяха търговия или земно забавление, или земна красота тръгнаха към нея, и те оставиха –о, Пророче- прав върху мимбера да проповядваш, кажи им – ей, Пророче- Това, което е при Аллах като награда и благодат е по-полезно за вас, отколкото забавлението и търговията. Аллах –единствено- е Най-добрият в даването на препитанието, затова търсете само от Него, и търсете помощ чрез подчинението Му, като служите единствено на Него, за да достигнете това, което е при Него, което е най-доброто в двата свята, и в земния и в отвъдния.

63 Сура: Ел Мунафикуун
(Двуличниците)

Името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Когато двуличниците идват при теб, казват: “Свидетели сме, че ти си Пратеника на Аллах”. Аллах знае, че ти си Неговият Пратеник. Аллах е Свидетел, че двуличниците са лъжци”**, когато двуличниците присъстваха на твоите сбирки –ей, Пратенико- изричаха с езиците си: “Свидетелстваме, че ти наистина си Пратеник на Аллах”. Наистина Аллах свидетелства, че си Негов Пратеник. Аллах също свидетелства, че наистина двуличниците са лъжци в това, което ти показват като свидетелството им пред теб, и се заклеваха с езиците си за него, и чрез него прикриваха неверието.

2 **“Те превръщат клетвите си в прикритие и възпират от пътя на Аллах. Лоши са делата им!”.**

3 **“Така е, защото повярваха, после станаха неверници, затова бяха запечатани сърцата им, та не разбират”**, наистина двуличниците сториха тяхната клетва, с която се заклеха: да бъде прикриване и предпазване за тях от наказанието и упрекваното, като възбраняваха на самите тях и на хората пътя на Аллах, правият път (Исляма). Наистина колко лошо е това, което вършеха, това е така, защото повярваха само външно, за показност, след което вътрешно проявиха неверие, и поради това неверие Аллах запечата техните сърца и те не разбират това, което е от полза за тях и за тяхното спасение.

4 **“И като ги гледаш, видът им ти харесва, и когато говорят, вслушваш се в думите им. Те са като подредени дървета. Смятат, че всеки вик е против тях. Те са врагът. Пази се от тях! Да ги порази Аллах, как така се подлъгват!”**, и когато погледнеш към онези двуличници се възхищаваш от техните стойки, техния външен вид, а когато говорят се възхищаваш на тяхното слово, заради красноречието им, а те в празнотата на техните сърца, поради липсата на вяра и в техните умове, в разбирането на полезната наука, са като подредени (изсъхнали) дървета на ограда, в които няма живот, и си мислят, че всеки един звук попаднал върху тях им вреди, поради това, че те самите знаят тяхното положение и действителност (във вярата им), и поради проявяването от тяхна страна на страх, и ужаса, който се бе настанил в сърцата им, те са истинските врагове с жестока злоба и вражда срещу теб и срещу вярващите, затова се пази от тях внимателно. Аллах ги опозори и ги прогони

(отдалечи) от Неговата милост. Как се отдалечават от истината и вървят към заблудата и двуличието в което се намират?!.

5 **“И когато им се каже: “Елате Пратеника на Аллах да моли за вас опрощение!”, те извръщат глави и ги виждаш как надменно се отказват”**, а когато се каже на онези двуличници: Върнете се покайващи, търсещи извинение за това, което вършехте като лоши слова и глупавите, невежи беседи, разговори, Пратеникът на Аллах ще търси от Аллах за вас прошка и извинение за вашите грехове, но те надменно обръщаха главите си подигравателно и надменно, и ти –ей, Пратенико- ги видя как отхвърлят това предложение, и те бяха надменни в това, което им се търсеше (да се покаят и да търсят извинение, и прошка от Аллах).

6 **“Все едно дали ще молиш опрощение за тях, или не ще молиш. Аллах не ще им опрости. Аллах не напътства нечестивите хора”**, без значение –ей, Пратенико- дали си търсил за онези двуличници опрощение от Аллах или не си, Аллах никога няма да опрости техните грехове, заради постоянството им в нечестивостта и развалата и вкореняването им в неверието. Наистина Аллах не удостоява и не напътства с вяра хора, които не вярват в Него и не Му се подчиняват, не Му служат.

7 **“Те са, които казват: “Не харчете за онези, които са при Пратеника на Аллах, за да се разотидат!” Но на Аллах принадлежат съкровищниците на небесата и на земята. Ала двуличниците не проумяват”**, онези двуличници са хората, които казваха на жителите на Медина: “Не давайте, не харчете средства заради сподвижниците, другарите на Пратеника на Аллах, преселниците, докато не се разотидат, докато не се откажат от него”. Но на Аллах единствено принадлежат богатствата, съкровищата на небесата и на земята и това, което е в тях от препитанието, дарява го на когото пожелае и лишава когато пожелае, но двуличниците нямат разбиране, не проумяват, а това нещо няма да им бъде от полза.

8 **“Казват: “Щом се върнем в Медина, по-могъщия там непременно ще пропъди по-слабия”. А могъществото принадлежи на Аллах и на Неговия Пратеник, и на вярващите. Ала двуличниците не**

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ ٱللَّهِ لَوَّوْا رُءُوسَهُمْ
وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُم مُّسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ
أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَن يَغْفِرَ ٱللَّهُ لَهُمْ إِنَّ
ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ
لَا تُنفِقُوا۟ عَلَىٰ مَنْ عِندَ رَسُولِ ٱللَّهِ حَتَّىٰ يَنفَضُّوا۟ وَلِلَّهِ
خَزَآئِنُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلَٰكِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ
﴿٧﴾ يَقُولُونَ لَئِن رَّجَعْنَآ إِلَى ٱلْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ ٱلْأَعَزُّ
مِنْهَا ٱلْأَذَلَّ وَلِلَّهِ ٱلْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِۦ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَٰكِنَّ
ٱلْمُنَٰفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تُلْهِكُمْ
أَمْوَٰلُكُمْ وَلَآ أَوْلَٰدُكُمْ عَن ذِكْرِ ٱللَّهِ وَمَن يَفْعَلْ
ذَٰلِكَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ ﴿٩﴾ وَأَنفِقُوا۟ مِن مَّا رَزَقْنَٰكُم
مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِىَ أَحَدَكُمُ ٱلْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَآ أَخَّرْتَنِىٓ
إِلَىٰٓ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَن
يُؤَخِّرَ ٱللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَآءَ أَجَلُهَا وَٱللَّهُ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

سُورَةُ التَّغَابُنِ
ترتيبها ٦٤ — آياتها ١٨

разбират”, двуличниците казваха: “Ако се върнем в Медина, нашата група, които са по-могъщи непременно ще прогонят групата на вярващите, които са по-слабите”. А могъществото единствено принадлежи на Аллах Всевишния, на Неговият Пратеник (Аллах да го благослови и с мир да го дари), и на вярващите, които вярваха в Аллах и в Неговия Пратеник, на никой друг. Но двуличниците не проумяват поради силното им невежество и небрежност.

9 **“О, вярващи, да не ви отвличат от споменаването на Аллах нито вашите имоти, нито вашите деца! А които правят това, те са губещите”**, ей, вие, които сте повярвали в Аллах и в Неговия Пратеник, и изпълнявате Неговото законодателство, да ни ви ангажират вашите имоти и вашите деца от служенето на Аллах, и подчинението към Него, а който го отвлекат, и го ангажират имотите му и децата му от това (от служенето), то те са загубилите техния дял от щедростта на Аллах и Неговата милост.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ۖ
وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنكُمْ كَافِرٌ
وَمِنكُم مُّؤْمِنٌ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۚ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ
فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَت تَّأْتِيهِمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوا ۚ وَّاسْتَغْنَى
اللَّهُ ۚ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن لَّن يُبْعَثُوا ۚ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي
لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۚ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾ فَآمِنُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنزَلْنَا ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ
يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ۖ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ۗ وَمَن يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ
صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

64 Сура: Ет Тегаабун

(Разкриването на Заблудата)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

(1) **“Всичко на небесата и всичко на земята прославя Аллах. Негова е властта и Негова е възхвалата. Той над всяко нещо има сила”**, всичко на небесата и на земята прославя Аллах Пречистият и не Му приписват неща, които не подобават на Него. Негово е безкрайното, абсолютното управление над всичко, Пречист е Той. За Него е прекрасното и хубавото възхваляване, и Той над всяко нещо е Способен.

(2) **“Той е, Който ви сътвори. Някои от вас са неверници, а други – вярващи. Аллах е Зрящ за вашите дела”**, Той е Този, Който ви сътвори от нищото, и някой от вас оспорваха и отричаха божествеността Му, а други повярваха в нея и изпълняваха Неговите повели. Той, Пречистият е Зрящ вашите дела и нищо от тях не Му убягва, и нищо не може да се скрие, и Той ще ви въздаде за тях.

(3) **“Той сътвори небесата и земята с мъдрост, и ви придаде образ, и направи образа ви превъзходен, и към Него е завръщането”**, Аллах Всевишният сътвори небесата и земята с голяма мъдрост, и ви сътвори в най-прекрасния образ (вид), и към Него е завръщането на Съдния ден, и на всеки един ще даде според делата му.

(4) **“Той знае всичко на небесата и на земята. И знае какво спотайвате и какво разкривате. Аллах знае съкровеното в сърцата”**, Той, Всевишния, Пречистият знае всичко, което е на небесата и всичко на земята, и знае какво прикривате –ей, хора- между вас и какво показвате. Аллах знае какво потайвате във вашите гърди (в сърцата) и какво криете във вашите души.

(5) **“Не стигна ли до вас вестта за онези, които не повярваха преди и вкусиха пагубността на своето дело? За тях има болезнено мъчение”**, не дойде ли при вас – ей, езичници- вестта за онези, които не повярваха от предишните общности, които живяха преди вас, когато ги сполетя лошият край на тяхното неверие и техните лоши дела в земния живот, и за тях в отвъдния живот ще има болезнено мъчение, сурово?

(6) **“Така е, техните пратеници им донасяха ясните знаци, а те казваха: “Нима хората ще ни напътват?” И не повярваха, и се отвърнаха. Но Аллах не се нуждае от тях. Аллах е Пребогат,**

(10) **“И раздавайте от онова, което ви дарихме за препитание, преди да е дошла при някого от вас смъртта и той да каже: “Господи, да би ми дал малко време, щях да раздавам милостиня и да бъда от праведните!”**, раздавайте –ей, вярващи- заради Аллах и Неговия Пратеник от онова, което ви дарихме в пътищата на доброто (като милостинята *зекят*, садака, подпомагане на сираци и др.) избързвайки в това нещо преди да е дошла смъртта при някой от вас, като види признаците и истините за нея (смъртта) и ще рече съжалявайки: “Господарю мой, да ме беше забавил за малко и да беше забавил смъртта ми дори и за кратко време, тогава щях да раздавам от имота си, и щях да бъда от праведните хора, от боязливите”.

(11) **“Но Аллах на никого не ще даде отсрочка, щом му дойде времето. Сведущ е Аллах за вашите дела”**, но Аллах няма да забави нито една душа, когато дойде времето за нейния край, и когато свършат нейните години. Аллах Пречистият е Сведущ за това, което вършите от доброто и от лошото, и ще ви въздаде за вашите дела.

Всеславен”, това, което ги сполетя в земния живот, и това, което ще ги сполети в отвъдния, е по причина за това, че при тях дойдоха техните Пратеници с ясни знамения и явни чудеса, а те отричайки, казваха: “Хора като нас ли ще ни напътват?”. И така проявиха неверие към Аллах и отрекоха, отхвърлиха посланието на Неговите пратеници, и се възпротивиха на истината, отвърнаха се от нея и не я приеха. И проявиха ненужда към Аллах, а Аллах е Пребогатият, Негово е безкрайното, абсолютното богатство, Всеславен е в словата Си, в делата Си и в качествата Си, и не им обръща внимание, а тяхната заблуда с нищо не може да Му навреди.

7 **“Неверниците твърдят, че не ще бъдат съживени. Кажи: “Не, кълна се в моя Господар, ще бъдете съживени, после ще бъдете известени за вашите дела. За Аллах това е лесно”**, онези, които проявиха неверие спрямо Аллах твърдят измислицата и лъжата, че няма да бъдат съживени (повторно) от техните гробове след смъртта, кажи им –ей, Пратенико-: “Напротив, кълна се в моя Господар, че непременно ще бъдете извадени от вашите гробове живи, след което ще бъдете известени за това, което сте вършили в земния живот, това нещо е много лесно за Аллах”.

8 **“Вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник, и в Светлината, която низпослахме! Сведущ е Аллах за вашите дела”**, повярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник –ей, езичници- и вземете напътствието от Корана, който беше низпослан на Неговия Пратеник, Аллах е сведущ за това, което вършите, и нищо от вашите слова и вашите дела не е скрито от Него, и на Съдния ден Той ще ви въздаде за вашите дела.

9 **“Когато Той ви събере за Деня на събирането, това е Денят, в който ще се разкрие заблудата. От онези, които вярват в Аллах и вършат праведни дела, Той ще отмахне прегрешенията и ще ги въведе в Градините, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно. Това е великото спасение”**, спомнете си за Деня на великото събиране, когато Аллах ще събере всичките хора от първия до последния, това е Денят, в който ще се появи, разбере загубата, ще се разкрие заблудата, и ще се разкрие отличаването между творенията (хората и др.), между истината и заблудата, между вярващите и неверниците, и тогава вярващите ще се сдобият с местата на неверниците в Дженнета, които им бяха приготвени ако бяха вярващи, а неверниците ще получат местата на вярващите в Джехеннема, ако бяха умрели като неверници: Тогава вярващите ще влезнат в Дженнета чрез милостта на Аллах, а неверниците ще влязат в огъня чрез справедливостта на Аллах. Затова който повярва в Аллах и изпълнява Неговите повели, подчинявайки Му се, то Той ще му изтрие греховете, и ще го въведе в Градините, сред които градини има дворци, под чиито дворци текат реки, и там ще останат завинаги, вечно, това е вечното пребиваване в Градините (в Рая), и това е великото спасение, след което няма друго спасение.

10 **“А които не вярват и взимат за лъжа Нашите знамения, те са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно. И колко лоша е тази участ”**, онези, които оспорваха, че Аллах, Той е истинският Бог и вземаха за лъжа доводите сочещи Неговата божественост, че Той е Създателят, Владетелят, Даващия препитанието, Съживяващият, Умъртвяващият и др. и доводите, че единствено на Него да служим, заради което изпрати Неговите пратеници, те (отричащите тези неща), те са обитателите на Огъня, там ще останат вечно, и колко лош е този край, към който са тръгнали, а той е Джехеннема.

11 **“Никоя беда не идва без позволението на Аллах. А който вярва в Аллах, Той напътва сърцето му. Аллах всяко нещо знае”**, нищо нежелано от хората не може да сполети даден човек, освен с позволението на Аллах, с Неговото предопределение и съдба. А който повярва в Аллах, Той му напътва сърцето към отдаване, подчинение към заповедите Му и приемане, съгласие от предопределеното му, и го напътва към най-прекрасните слова и дела, и положения, защото основното напътствие е това на сърцето, а останалите органи го следват, и Аллах знае всяко нещо, и нищо от това не може да се скрие от Него.

12 **“И се покорявайте на Аллах, и се покорявайте на Пратеника! А ако се отвърнете, за Пратеника Ни е дълг само ясното послание”**, подчинете се на Аллах –ей, хора- и изпълнявайте това, което ви е повелил и странете от това, което ви е забранил, подчинявайте се и на Пратеника (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*) в това, което ви е оповестил

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ
ٱلنَّارِ خَٰلِدِينَ فِيهَاۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ١٠ مَآ أَصَابَ مِن
مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۗ وَمَن يُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ يَهۡدِ قَلۡبَهُۥۚ وَٱللَّهُ بِكُلِّ
شَيۡءٍ عَلِيمٞ ١١ وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَۚ فَإِن
تَوَلَّيۡتُمۡ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ ١٢ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ
إِلَّا هُوَۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ١٣ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّ مِنۡ أَزۡوَٰجِكُمۡ وَأَوۡلَٰدِكُمۡ عَدُوّٗا
لَّكُمۡ فَٱحۡذَرُوهُمۡۚ وَإِن تَعۡفُواْ وَتَصۡفَحُواْ وَتَغۡفِرُواْ
فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٌ ١٤ إِنَّمَآ أَمۡوَٰلُكُمۡ وَأَوۡلَٰدُكُمۡ
فِتۡنَةٞۚ وَٱللَّهُ عِندَهُۥٓ أَجۡرٌ عَظِيمٞ ١٥ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ مَا ٱسۡتَطَعۡتُمۡ
وَٱسۡمَعُواْ وَأَطِيعُواْ وَأَنفِقُواْ خَيۡرٗا لِّأَنفُسِكُمۡۗ وَمَن
يُوقَ شُحَّ نَفۡسِهِۦ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ١٦ إِن تُقۡرِضُواْ
ٱللَّهَ قَرۡضًا حَسَنٗا يُضَٰعِفۡهُ لَكُمۡ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡۚ وَٱللَّهُ شَكُورٌ
حَلِيمٌ ١٧ عَٰلِمُ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ١٨

سُورَةُ الطَّلَاقِ
ترتيبها ٦٥ — آياتها ١٢

за неговия Господар, а ако се отвърнете от подчинението на Аллах и на Неговия Пратеник, то вашето отвръщане с нищо няма да навреди на Нашия Пратеник, наистина негов дълг е само да ви извести за това, с което е изпратен, да ви извести с ясно послание, явно предупреждение.

13 **"Аллах! Няма друг Бог освен Него! Затова на Аллах да се уповават вярващите!"**, Аллах единствено заслужава ибадет (да Му се служи), и няма друг бог, освен Него, и нека само в Аллах да се уповават вярващите чрез Единството Му, във всяко едно дело.

14 **"О, вярващи, сред вашите съпруги и деца имате и врагове – пазете се от тях! А ако се въздържите и извините, и простите – Аллах е Опрощаващ, Милосърден"**, ей вие, които сте повярвали в Аллах и в Неговия Пратеник, наистина от вашите жени и вашите деца има врагове за вас, които ви възпират и пречат да вървите по пътя на Аллах, и ви обезсърчават към подчинението Му (карат ви да не Му се подчинявате), затова се предпазвайте от тях, и не им се подчинявайте, не ги слушайте, а ако им опростите и извините техните прегрешения, и ги прикриете (не ги разказвате на хората), то наистина Аллах е Опрощаващ, Милосърден, Той ще опрости греховете им, защото Той, Пречистият е Велик в опрощението и Всеобхватен с милостта Си.

15 **"Вашите имоти и деца са изпитание. А при Аллах има велика награда"**, вашите имоти и вашите деца не са нищо друго, освен изпитание за вас. А при Аллах има велика награда за този, който е предпочел подчинението към Аллах пред подчинението към който и да е друг, и е изпълнил задължението си към Аллах в имотите и средствата си (дал е полагащото се, като зекят, садака и др.).

16 **"Затова бойте се от Аллах, колкото ви е по силите, и слушайте, и се покорявайте, и раздавайте за свое добро! А който се предпази от скъперничеството на своята душа – тези са сполучилите"**, затова –ей, мюсюлмани- положете голям труд във вашите възможности по отношение на боязънта към Аллах, и слушайте добре (наставленията) на Пратеника (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*) слушане с размисъл и разсъждение, и се подчинявайте на заповедите му и оставете, странете от забраните му, и раздавайте от това, което Аллах ви е дал като препитание, то е най-доброто за вас. И който успее да се предпази от скъперничество и от възбрана на излишъка от средствата си (тоест да си дава зекята и садака), тези хора са се сдобили с всичкия хайр (добро), и са сполучилите всяка една цел и желание.

17 **"Ако заемете хубав заем на Аллах, Той ще ви го умножи. И ще ви опрости. Аллах е Признателен, Всеблаг"**, ако раздавате с искреност от имотите си в името на Аллах (по Неговия път) и с добра душа, то Аллах ще ви умножи наградата на това, което сте дали, и ще ви опрости греховете. Аллах е Признателен към раздаващите и ще ги възнагради с добра награда заради това, което са раздали, Всеблаг и не избързва с наказанието Си към този, който е прегрешил (а му дава шанс да се разкае).

18 **"Знаещия и неведомото, и явното, Всемогъщият, Премъдрият"**, Той, Пречистият е Знаещия всичко, което присъства и всичко, което отсъства, Всемогъщ, и никой не е способен да Го победи, Премъдър в словата и делата Си.

65 Сура: Ет Таляк (Разводът)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا۟ ٱلْعِدَّةَ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ رَبَّكُمْ ۖ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنۢ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّآ أَن يَأْتِينَ بِفَٰحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ ۚ وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ ٱللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُۥ ۚ لَا تَدْرِى لَعَلَّ ٱللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَٰلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا۟ ذَوَىْ عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا۟ ٱلشَّهَٰدَةَ لِلَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِۦ مَن كَانَ يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ ۚ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجْعَل لَّهُۥ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُۥٓ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ بَٰلِغُ أَمْرِهِۦ ۚ قَدْ جَعَلَ ٱللَّهُ لِكُلِّ شَىْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ وَٱلَّٰٓـِٔى يَئِسْنَ مِنَ ٱلْمَحِيضِ مِن نِّسَآئِكُمْ إِنِ ٱرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَٰثَةُ أَشْهُرٍ وَٱلَّٰٓـِٔى لَمْ يَحِضْنَ ۚ وَأُو۟لَٰتُ ٱلْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَن يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجْعَل لَّهُۥ مِنْ أَمْرِهِۦ يُسْرًا ﴿٤﴾ ذَٰلِكَ أَمْرُ ٱللَّهِ أَنزَلَهُۥٓ إِلَيْكُمْ ۚ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّـَٔاتِهِۦ وَيُعْظِمْ لَهُۥٓ أَجْرًا ﴿٥﴾

(1) “О, Пророче, ако се развеждате с жените, развеждайте се с тях в срока, затова и пресмятайте срока, и бойте се от Аллах, вашия Господар! Не ги пропъждайте от домовете им, а и те да не излизат, освен ако са сторили явна скверност. Това се границите на Аллах. А който престъпва границите на Аллах, той угнетява себе си. Откъде да знаеш, Аллах може да породи след това и нещо ново”, О, Пророче, когато пожелаете –ти и вярващите- да се развеждате със съпругите ви, когато приемат техния срок –тоест когато са чисти и не са в месечен цикъл и период, в който не се е осъществил полов контакт или в явна бременност- затова пресмятайте срока, за да знаете времето на изтичане и връщане в случай, че искате да си ги върнете, и се страхувайте от Аллах. И не изкарвайте жените, които са в срок на изчакване от домовете, в които живеят, докато не измине определеният срок, а той е да изминат три месечни цикъла, без тази жена да е малка, или жена, която вече няма цикъл, или пък бременна, и не им е разрешено да излизат сами от домовете си, освен ако са сторили явно прегрешение, скверност като прелюбодеяние, това са решенията (законите) на Аллах, които е разпоредил на Своите раби, а който прекрачи законите на Аллах, то той е угнетил себе си, и е докарал душата си до погубването. И ти не знаеш –ей, човече, който развеждаш съпругата си- може Аллах след този развод да породи нещо, което не си предполагал и да си върнеш съпругата.

(2) “И когато жените изпълнят своя срок, задръжте ги с добро или ги напуснете с добро! И вземете за свидетели двама справедливи мъже измежду вас! И свидетелствайте в името на Аллах! Това е наставление за всеки, който вярва в Аллах и в Сетния ден, и за всеки, който се бои от Аллах, Той ще стори изход”.

(3) “и ще му даде препитание от там, от където не е предполагал. И който се уповава на Аллах, Той му е достатъчен. Аллах осъществява Своята повеля. Аллах направи мярка за всяко нещо”, и когато наближи края на срока за изчакването на жените с които искате да се разведете, тогава или ги върнете при вас и се отнасяйте добре към тях и се грижете за тях, подсигурявайте им прехраната и всичко, от което имат нужда, или се разделете с тях по най-добрия начин, като изпълните задълженията си към тях, без да им вредите с нищо, и призовете двама справедливи мъже да присъстват на връщането на съпругите ви към вас или при раздялата, а вие –ей, свидетели- бъдете свидетели искрено заради Аллах и заради нищо друго, това е което Аллах ви повели и наставляваше онези, които вярват в Аллах и в Съдния ден. А който се страхува от Аллах истински и изпълнява това, което му е повелил, и се предпазва от това, което му е забранил, то на такъв човек (Аллах) ще му стори изход от всяка една безизходица, и ще му улесни средствата за препитанието от там, от където не е очаквал, и не си е правел за него никаква сметка. И който се уповава на Аллах, то Той му е достатъчен във всичко, което го безпокои, тревожи от неговите дела. Наистина Аллах осъществява Своите повели, и нищо не пропуска, и не Го възпрепятства нищо, ако иска да извърши нещо, то Той го извършва,

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنتُم مِّن وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَآرُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا۟
عَلَيْهِنَّ ۚ وَإِن كُنَّ أُو۟لَٰتِ حَمْلٍ فَأَنفِقُوا۟ عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ
فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَـَٔاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۖ وَأْتَمِرُوا۟ بَيْنَكُم بِمَعْرُوفٍ ۖ وَإِن
تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُۥٓ أُخْرَىٰ ﴿٦﴾ لِيُنفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِۦ ۖ
وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُۥ فَلْيُنفِقْ مِمَّآ ءَاتَىٰهُ ٱللَّهُ ۚ لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفْسًا
إِلَّا مَآ ءَاتَىٰهَا ۚ سَيَجْعَلُ ٱللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾ وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ
عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِۦ فَحَاسَبْنَٰهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَٰهَا
عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨﴾ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَٰقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ﴿٩﴾
أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ يَٰٓأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۚ
قَدْ أَنزَلَ ٱللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾ رَّسُولًا يَتْلُوا۟ عَلَيْكُمْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ مُبَيِّنَٰتٍ
لِّيُخْرِجَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ ۚ
وَمَن يُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ وَيَعْمَلْ صَٰلِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا
ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ قَدْ أَحْسَنَ ٱللَّهُ لَهُۥ رِزْقًا ﴿١١﴾ ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ
سَبْعَ سَمَٰوَٰتٍ وَمِنَ ٱلْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ ۖ يَتَنَزَّلُ ٱلْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ
ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ۙ وَأَنَّ ٱللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَىْءٍ عِلْمًۢا ﴿١٢﴾

Аллах стори на всяко едно нещо край (край на изчакването, край на развода и т.н), след което при Него е завръщането, и е поставил мярки, граници които не се прекрачват.

(4) "А за онези от жените ви, които изгубят надежда за месечното кръвотечение, ако се съмнявате, срокът им е три месеца, (също) и за онези, които все още нямат кръвотечение. А за бременните срокът е, докато родят. За онзи, който се бои от Аллах, Той ще облекчи неговото дело", ако на онези жени, с които се развеждате им е прекъснал месечният цикъл, поради напредналата възраст (остарели са), и се съмнявате, и това ви притеснява, и не знаете, какво е решението на Аллах за тях? То техния срок за изчакване е три месеца, а за жените, които са малки и все още са нямали цикъл то техният срок също е три месеца в случай, че се развеждат. А за бременните жени срокът е, докато родят. И който се страхува от Аллах, и изпълнява Неговите повели, то за него Аллах ще му стори улеснение в делата, както в земния живот, така и в отвъдния.

(5) "Това е повелята на Аллах. Низпосла я Той на вас. Онзи, който се бои от Аллах, Той ще отмахне лошите му постъпки и ще увеличи неговата награда", това, което е споменато за решенията свързани с развода, изчакването на определеният срок е, решението на Аллах, което ви низпосла – ей, хора-, за да го изпълнявате. И който се страхува от Аллах и се бои истински от Него, като се предпазва и страни от греховете спрямо Него, и изпълнява задълженията си към Него, то Той ще му изтрие греховете, и ще му даде огромна награда в отвъдния живот, и ще го въведе в Дженнета.

(6) "И ги настанявайте (жените в развод), където и вие живеете, според своите възможности, и не им навреждайте, за да ги притесните! А ако са бременни, харчете за тях, докато родят! А ако кърмят децата ви, дайте им тяхната отплата и се разберете с добро! А ако не се разберете – да кърми друга", настанявайте жените, които са в развод и изчакват техния срок в домовете, където и вие живеете, според вашите възможности, и не им причинявайте вреда като ги притискате в домовете ви, а ако съпругите ви в развод са бременни, тогава харчете за тях в срока им за изчакване, докато родят, и ако ви кърмят децата срещу заплащане, тогава им платете полагащото им се, и едни от вас да повеляват на другите според това, което знаят като доброто и прошка, а ако не се споразумеете за кърменето те да си ги кърмят (тоест жените в развод), тогава бащата може да търси друга жена да кърми децата му срещу заплащане, а не разведената му съпруга.

(7) "Заможния да даде (за жената и детето) според своите възможности! И комуто препитание е ограничено, да даде от онова, което Аллах му е дарил! Аллах възлага на всяка душа само според онова, което й е дал. Аллах ще стори облекчение след трудността", и нека заможният мъж да даде от това, което Аллах му е отредил като препитание на съпругата си, която е развел и детето, което е при нея, да им даде според възможностите му, а който е с малко възможности, беден е и няма много препитание, то нека да даде на съпругата му в развод от това, което Аллах му е дал, дори и да е малко, да даде според неговата възможност, и на бедния не се възлага, колкото е възложено на богатия. Аллах ще стори след трудното положение подобряване

и след бедността –богатство.

8 **“И колко селища се възпротивиха на повелята на своя Господар и на Неговите пратеници, и затова им подирихме строга сметка, и ги мъчехме с ужасно мъчение”.**

9 **“И вкусиха те пагубността на своето дело. И последицата на делото им бе загуба”**, и много от селищата не се подчиниха, възпротивиха се на повелята на Аллах и продължиха в тяхното престъпване (на поставените граници) и в тяхното неверие, и затова им потърсихме още в земния живот жестока сметка за техните лоши дела, и ги наказахме с огромно мъчение, ужасно. И вкусиха пагубността на техните дела, на тяхното прегрешение и на тяхното неверие. А края на тяхното неверие беше унищожение и загуба, след която загуба нямаше друга.

10 **“Аллах приготви за тях сурово мъчение. Затова се бойте от Аллах, о, разумни хора, които вярвате! Аллах ви низпосла напомняне –“**

11 **“(чрез) Пратеник, който ви чете знаменията на Аллах – разясняващи, за да изведе от тъмнините към светлината онези, които вярват и вършат праведни дела. Онези, които вярват в Аллах и вършат праведни дела, Той ще ги въведе в Градините, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно. Аллах е приготвил за тях хубаво препитание”**, Аллах приготви на тази общност, която престъпи границите и се възпротивиха на заповедите на Аллах, и на заповедите на Неговите Пратеници, много сурово наказание, затова се страхувайте от Аллах и се бойте от яростта Му, ей, разумни хора, които повярвахте в Аллах и в Неговия Пратеник и изпълнявахте Неговите закони. Аллах ви низпосла –ей, вярващи- напомняне с което ви припомня и предупреждава за вашия дял от вярата в Аллах, и за вършането на добри дела, като Му се подчинявате. И това напомняне е самият Пратеник, който ви чете знаменията (аетите) на Аллах, разграничаващи истината от лъжата, за да изведе онези, които повярваха в Аллах и в Неговия Пратеник, и вършеха това, което Аллах им беше повелил и да Му се подчинят, да ги изведе от тъмнината на греховете (и неверието) към светлината на вярата, и който вярва в Аллах и върши праведни дела, Аллах ще го въведе в Градините, сред които реки текат и има много дървета, там ще останат вечно, там (в Дженнета) Аллах е приготвил за праведния вярващ, прекрасно препитание.

12 **“Аллах е, Който сътвори седем небеса, и от земята – също толкова. Повелята се спусна сред тях, за да узнаете, че Аллах над всяко нещо има сила, и че Аллах обгражда със знание всяко нещо”**, Аллах е Един единствен, Който сътвори седемте небеса и сътвори седем от земите, и спусна повелята, която я вдъхнови на Неговите пратеници да размишляват, стори я да бъде между небесата и земята, за да разберете –ей, хора-, че Аллах над всяко нещо има сила и над всяко нещо е Способен, и нищо не Го затруднява, и че Аллах обкръжава всичко със Своето знание, и нищо не излиза, не се крие от знанието Му и от това, което е отсъдил.

66 Сура: Ет Техрийм (Забраната)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“О, Пророче, защо си възбраняваш онова, което Аллах ти е разрешил, стремейки се да угодиш на своите съпруги. Но Аллах е, Опрощаващ, Милосърден”**, Ей, Пророче, защо забраняваш на душата си разрешеното, което Аллах ти разреши, стремейки се да угодиш на твоите съпруги? Аллах е Опрощаващ и Милосърден към теб.

2 **“Аллах вече наложи изкупление при отмятане от вашите клетви. Аллах е вашият Покровител. Той е, Всезнаещият, Премъдрият”**, ей, вярващи, Аллах ви стори, повели да се освобождавате от вашите клетви, като ги откупвате, а откупа е: Да се нахранят десет бедни, или да се облекат, или да се освободи роб, а който не може да извърши (споменатите неща), то нека да говее три дена. Аллах ще ви подпомогне и Той управлява делата ви, и Той е Всезнаещ за това, което ще ви е от полза и ви го низпосла като закон, Премъдър в словата и делата Си.

3 **“Пророка тайно довери на една от своите съпруги новина. А когато тя я съобщи (на Айша) и Аллах му разкри това, той сподели (с нея) част и избягна друга. И щом й го съобщи, та рече: “Кой ти го съобщи?” Рече: “Съобщи ми го Всезнаещият, Сведущият”**, когато Пророка тайно довери на съпругата си Хафса –*Аллах да е доволен от нея*- новината, а след като тя съобщи на Айша–*Аллах да е доволен от нея*- и Аллах му разкри, че тя е съобщила тайната, той извести на Хафса част от това,

سُورَةُ التَّحْرِيمِ

ترتيبها ٦٦ — آياتها ١٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ ۖ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ ۚ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ ۚ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۖ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا
فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَن بَعْضٍ ۖ
فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنبَأَكَ هَٰذَا ۖ قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ
﴿٣﴾ إِن تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ۖ وَإِن تَظَاهَرَا عَلَيْهِ
فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ
بَعْدَ ذَٰلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾ عَسَىٰ رَبُّهُ إِن طَلَّقَكُنَّ أَن يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا
خَيْرًا مِّنكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ
ثَيِّبَاتٍ وَأَبْكَارًا ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ
نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ
لَّا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ ۖ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

което му беше съобщено, а друга не разкри. А когато й съобщи, че знае за съобщаването й на Айша, тя му рече: “Кой те извести за това нещо?”. Рече: “Извести ме за това Аллах, Всезнаещият, Сведущият, от Който нищо не е скрито”.

4 **“И двете се покайте пред Аллах, защото сърцата ви са се подвели. Но ако си помагате срещу него, то Аллах е неговия Покровител, и Джибрийл, и праведните вярващи, и мелейкетата освен това са (му) помощници”**, и ако се покайте (ей, Айша и Хафса) пред Аллах, защото вие извършихте нещо, което изисква покаяние пред Аллах, поради това, че вашите сърца прибягнаха към обич, която Пратеникът на Аллах (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*) ненавиждаше, тоест да се разпространява тайното, повереното, а ако сте заедно двете срещу него с това, което му вреди, то Аллах е неговият Покровител и Той ще му помага, Джибрийл и праведните вярващи също ще му помагат, а мелейкетата след помощта на Аллах, са му помощници и ще го подкрепят срещу този, който го наранява и враждува срещу него.

5 **“Ако той се разведе с вас, неговия Господар може да му дари в замяна съпруги, по-добри от вас, отдадени на Аллах, вярващи, покорни, разкайващи се, служещи (на Аллах), говеещи, омъжвани преди и девици”**, Може неговия Господар да ви разведе –ей, съпруги на Пратеника- и да го ожени за жени подчиняващи се на Аллах с ибадет, вярващи в Аллах и в Неговия Пратеник, покорни на Аллах, изпълняващи това, което Аллах обича, извършващи много ибадет, говеещи, от тях има и омъжвани преди това, също има и девици.

6 **“О, вярващи, пазете себе си и вашите семейства от Огъня, горивото на който са хората и камъните! Пазят го строги и сурови мелейкета, които не се противят на Аллах в Неговата повеля към тях и вършат, каквото им се повели”**, ей, вие, които сте повярвали в Аллах и в Неговия Пратеник и изпълнявате Неговите закони, пазете себе си, като вършите това, което Аллах ви е повелил, и страните, избягвате това, което Аллах е забранил, и пазете семействата си с това, с което пазите самите вас от огъня, на който горивото са хората и камъните, и там има мелейкета силни и сурови в наказанието, с което ще наказват обитателите на огъня, и не се противят на Аллах, и изпълняват това, което им е повелено.

7 **“О, неверници, не се оправдавайте Днес! Ще ви се въздаде само за онова, което сте вършили”**, и ще бъде казано на онези, които отричаха, че Аллах е истинският Бог, и които проявиха неверие спрямо Него, при влизането им в огъня, ще им бъде казано: “Не си търсете извинение, оправдание в този Ден (Съдния ден), наистина ще ви бъде дадено възмездие за онова, което вършехте в земния живот”.

8 **“О, вярващи, покайте се пред Аллах с искрено покаяние и вашият Господар ще премахне от вас прегрешенията, и ще ви въздаде в Градините, сред които реки текат – в Деня, в който Аллах не ще посрами Пророка и вярващите заедно с него. Светлината им ще се устремява пред тях в десниците им (отвсякъде). Ще казват: “Господарю, придай ни още светлина и ни опрости! Ти над всяко нещо имаш сила”**, ей, вие, които сте повярвали в Аллах и в Неговия Пратеник и изпълнявате Неговите закони, откажете се от греховете си и се върнете към

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ تُوبُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ تَوۡبَةٗ نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمۡ
أَن يُكَفِّرَ عَنكُمۡ سَيِّـَٔاتِكُمۡ وَيُدۡخِلَكُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي
مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ يَوۡمَ لَا يُخۡزِي ٱللَّهُ ٱلنَّبِيَّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
مَعَهُۥۖ نُورُهُمۡ يَسۡعَىٰ بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَبِأَيۡمَٰنِهِمۡ يَقُولُونَ رَبَّنَآ
أَتۡمِمۡ لَنَا نُورَنَا وَٱغۡفِرۡ لَنَآۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ﴿٨﴾
يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ جَٰهِدِ ٱلۡكُفَّارَ وَٱلۡمُنَٰفِقِينَ وَٱغۡلُظۡ عَلَيۡهِمۡۚ
وَمَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا
لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱمۡرَأَتَ نُوحٖ وَٱمۡرَأَتَ لُوطٖۖ كَانَتَا تَحۡتَ
عَبۡدَيۡنِ مِنۡ عِبَادِنَا صَٰلِحَيۡنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمۡ يُغۡنِيَا عَنۡهُمَا
مِنَ ٱللَّهِ شَيۡـٔٗا وَقِيلَ ٱدۡخُلَا ٱلنَّارَ مَعَ ٱلدَّٰخِلِينَ ﴿١٠﴾
وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱمۡرَأَتَ فِرۡعَوۡنَ إِذۡ
قَالَتۡ رَبِّ ٱبۡنِ لِي عِندَكَ بَيۡتٗا فِي ٱلۡجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِن فِرۡعَوۡنَ
وَعَمَلِهِۦ وَنَجِّنِي مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١١﴾ وَمَرۡيَمَ ٱبۡنَتَ
عِمۡرَٰنَ ٱلَّتِيٓ أَحۡصَنَتۡ فَرۡجَهَا فَنَفَخۡنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا
وَصَدَّقَتۡ بِكَلِمَٰتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهِۦ وَكَانَتۡ مِنَ ٱلۡقَٰنِتِينَ ﴿١٢﴾

подчинението на Аллах, с връщане след което да няма прегрешения и неподчинение, и вашият Господар ще отмахне от вас греховете на лошите ви дела, и ще ви въведе в Градините (в Дженнета), сред които реки текат изпод дворците. В Деня, в който Аллах не ще посрами, не ще натъжи Своя Пратеник и тези, които повярваха заедно с него и няма да ги наказва, напротив ще издигне, ще извиси тяхното положение. Тяхната светлина ще се простира пред тях и в техните десници, и ще казват: “Господарю наш, добави ни, увеличи ни нашата светлина, докато преминем моста Сират, и ни посочи (тази светлина) пътя до Дженнета, и се смили над нас, и ни извини, и опрости греховете ни, и ги прикрий от нас, наистина Ти си Способен на всичко”.

(9) **“О, Пророче, бори се с неверниците и лицемерите, и бъди твърд с тях! Мястото им е Адът. Колко лоша е тази участ”**, Ей, Пророче, бори се с онези, които проявиха явното неверие и го показаха, воювай с меча срещу тях, и се бори срещу онези, които скриха тяхното неверие с довода (че вярват) като изпълняваха ислямските повели и законите на религията, и използвай срещу двете групи твърдост и грубост във воюването срещу тях, а тяхното местонахождение, към което са тръгнали в Ахирета е Джехеннема, и колко лоша е тази участ, към която се завръщат.

(10) **“Аллах даде пример на неверниците с жената на Нух и жената на Лют. Те бяха омъжени за двама Наши праведни раби, но им измениха (във вярата) и с нищо не ги избавиха от Аллах (мъжете им), и бе речено: “Влезте в Огъня с влизащите!”**, Аллах даде пример за положението на неверниците –в живеенето им с мюсюлманите и близостта им до тях, и съжителството с тях, че тези неща няма да им са от полза заради неверието им към Аллах- с положението на съпругата на Пратеника на Аллах, Нух, и съпругата на другия Пратеник на Аллах, Лют: Като те двете бяха съпруги на два от Нашите праведни раби, и в тях се появи измяна в религията спрямо техните съпрузи, които бяха пратеници, и така станаха невернички, и тези два пратеника не бяха в състояние да ги отърват от наказанието на Аллах, с нищо не можеха да помогнат, и ще бъде казано на тези две съпруги: “Влезте в Огъня с влизащите в него”. И в даването на този пример има доказателство, че близостта до Пророците или до праведните хора няма да бъде от полза на хората, които не са повярвали и не са вършели праведни дела.

(11) **“И даде Аллах пример на вярващите с жената на Фараона, която рече: “Господарю мой, построи ми при Теб дом в Дженнета и ме спаси от Фараона и от неговите дела, и ме спаси от хората – угнетители”**, Аллах даде пример за положението на вярващите –които повярваха в Аллах, и на Него единствено служеха, и изпълняваха законите Му, и че тяхното живеене и съжителство с неверниците и отношенията им с тях не ще им навреди- даде пример с положението на съпругата на Фараона, която живееше в най-голямото обкръжение на най-големите неверници спрямо Аллах, а тя беше вярваща, и вярваше в Аллах, когато рече: “Господарю мой, построи ми дворец при Теб в Дженнета, и ме избави от управителя, Фараона, и от това, което върши, от лошите дела, и ме избави от народа, който го следва в угнетяването и заблудата, и ме избави от тяхното мъчение”.

سُورَةُ المُلْكِ

ترتيبها ٦٧ — آياتها ٣٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ
الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾
الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ۖ مَّا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَٰنِ مِن
تَفَاوُتٍ ۖ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ
يَنقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ
الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلشَّيَاطِينِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
السَّعِيرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
﴿٦﴾ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ
مِنَ الْغَيْظِ ۖ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾
قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنتُمْ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِّأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾
إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

(12) "И с Мерйем, дъщерята на Имран, която пазеше целомъдрието си, и вдъхнахме в нея от Своя Дух. И повярва тя в словата на своя Господар, и в Неговите писания, и бе от набожните", Аллах даде пример на онези, които повярваха с Мерйем дъщерята на Имран, която си пазеше половите органи от забранени неща и от прелюбодеяние, а Аллах Всевишният заповяда на Джибрийл – *Алейхи селям* - да духне в ръкава на дрехата й, и това духване стигна до нейната утроба, тогава тя зачена Иса (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*) и тя повярва в словата на своя Господар, и изпълняваше повелите, които Той беше повелил но Своите раби, и Той записа положението му (мястото на Иса) да е сред Неговите пратеници, и той (Иса) беше от отдадените раби на Аллах.

67 Сура: Ел Мулк (Владението)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

(1) "Благословен е Онзи, в Чиято Ръка е Владението. Той над всяко нещо има сила", преумножава се доброто на Аллах и благочестието Му към всичките Му творения, в Чиято Ръка е Владението на земния живот и на отвъдния, и в Чиято е управлението на двата свята, изпълняващ в тях Неговите повели и предопределени неща. Той на всичко е Способен. Този ает потвърждава ръката на Аллах, Пречистият, Всевишният (Ръка безподобна и нищо от световете не прилича на нея), както подобава само на Него.

(2) "Той е, Който сътвори смъртта и живота, за да ви изпита кой от вас е по-добър в делата. Той е Всемогъщият, Опрощаващият", Който сътвори живота и смъртта, за да ви изпита –ей, хора- кой е по-добър в делата си и в искреността си? Той е Всемогъщият и нищо не може да Го затрудни, Опрощаващ на тези от рабите Му, които се разкайват. В аета има довод за насърчаването да се извършват добри дела и укор, порицаване за извършването на грехове.

(3) "Който сътвори небесата на слоеве. Не ще видиш несъразмерност в творението на Всемилостивия. Пак обърни взор! Нима виждаш пукнатини", Той е, Който сътвори седем небеса симетрични, едно върху друго, не ще видиш –ей, наблюдателю- в творенията на Всемилостивия нито разлика, нито нееднаквост, нито противоречия, повторно погледни към небето, нима виждаш в него пукнатини или цепнатини?

(4) "После пак обърни взор веднъж и още веднъж. Взорът ще се върне към теб безсилен и морен", после пак погледни, поглед след поглед, погледът ще се върне към теб унизен, нищожен, без да види дефекти и недостатъци, и той (погледът) е безсилен и изморен.

(5) "И украсихме най-близкото небе със светилници, и ги сторихме да бъдат камъни за шейтаните. И приготвихме за тях мъчението на Пламъците", Ние разкрасихме- най-близкото небе до вас, което очите ви го виждат с велики звезди, сияещи, и ги сторихме да бъдат горещи камъни, изгарящи за тези от шейтаните, които се изкачват един върху друг, за да подслушват (вестите от небесата), и за тях приготвихме на Ахирета наказанието на Огъня, изгарящия, на който ще усещат горещината му.

(6) "За онези, които не вярват в своя Господ, е мъчението на Ада. И каква лоша е тази участ!", а за неверниците,

وَأَسِرُّوا۟ قَوْلَكُمْ أَوِ ٱجْهَرُوا۟ بِهِۦٓ ۖ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا
يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ ٱللَّطِيفُ ٱلْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ
ٱلْأَرْضَ ذَلُولًا فَٱمْشُوا۟ فِى مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا۟ مِن رِّزْقِهِۦ ۖ وَإِلَيْهِ ٱلنُّشُورُ
﴿١٥﴾ ءَأَمِنتُم مَّن فِى ٱلسَّمَآءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ ٱلْأَرْضَ فَإِذَا هِىَ
تَمُورُ ﴿١٦﴾ أَمْ أَمِنتُم مَّن فِى ٱلسَّمَآءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۖ
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا۟ إِلَى ٱلطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَٰٓفَّٰتٍ وَيَقْبِضْنَ ۚ مَا
يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا ٱلرَّحْمَٰنُ ۚ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَىْءٍۭ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمَّنْ هَٰذَا ٱلَّذِى
هُوَ جُندٌ لَّكُمْ يَنصُرُكُم مِّن دُونِ ٱلرَّحْمَٰنِ ۚ إِنِ ٱلْكَٰفِرُونَ إِلَّا فِى غُرُورٍ
﴿٢٠﴾ أَمَّنْ هَٰذَا ٱلَّذِى يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُۥ ۚ بَل لَّجُّوا۟ فِى عُتُوٍّ
وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَفَمَن يَمْشِى مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِۦٓ أَهْدَىٰٓ أَمَّن يَمْشِى سَوِيًّا
عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمْعَ
وَٱلْأَبْصَٰرَ وَٱلْأَفْـِٔدَةَ ۖ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ ٱلَّذِى ذَرَأَكُمْ
فِى ٱلْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ
صَٰدِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا ٱلْعِلْمُ عِندَ ٱللَّهِ وَإِنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

които отрекоха Аллах и не повярваха в Него, ще е наказанието на Джехеннема, и колко лош завършек за тях е Джехеннема.

7 **“Когато бъдат хвърлени там, ще чуят неговия рев, как ври,”**, и когато неверниците бъдат хвърлени в Джехеннема, ще чуят жестокия глас на Джехеннема, и той ще ври много жестоко и сурово.

8 **“едва не избухва от ярост. Всякога, щом в него бъде хвърлена тълпа, стражите му ги питат: “Не дойде ли при вас предупредител?”**, едва не се разкъсва от силната ярост към неверниците, и всеки път, когато бъде хвърлена група хора в него, пазачите му ще ги питат унизително: В земния живот не дойде ли при вас Пратеник, който да ви предупреждава за това сурово наказание в което сте попаднали?!

9 **“Ще казват: “Да, наистина, дойде при нас предупредител, но (го) взехме за лъжец и казвахме: “Аллах нищо не е низпослал. Вие сте в голяма заблуда”**, те ще отговорят, казвайки: “Да, наистина при нас дойде Пратеник на Аллах и ни предупреди, но ние го взехме за лъжец, и рекохме за аетите, с които беше дошъл: “Аллах не е низпослал нищо на никой от хората, а вие – ей, Пратеници- сте в голяма заблуда.

10 **“И ще кажат: “Ако се бяхме вслушали или размислили, нямаше да сме сред обитателите на Пламъците!”**, а те ще кажат признавайки си: “Ако се бяхме вслушали в този, който търсеше истината, или бяхме размислили върху това към, което бяхме призовани, нямаше да сме сред групите обитаващи Огъня.

11 **“И така ще признаят своя грях. Гибел за обитателите на Пламъците!”**, и тогава ще си признаят за вземането им на лъжа (истината) и за тяхното неверие, чрез което заслужиха наказанието в Огъня, и колко далече са обитателите на Огъня от милостта на Аллах.

12 **“За онези, които и в уединение се боят от своя Господар, наистина има опрощение и голяма награда”**, наистина онези, които се страхуват от техния Господар, и Му служат (единствено Нему), и не прегрешават спрямо Него, когато са в уединение и далече от погледите на хората, и се страхуват от наказанието в Отвъдния живот преди да са го видели, то за тях има опрощение, и извинение от Аллах за техните грехове, и велика награда, а именно Дженнета.

13 **“Тайно или открито да изричате думите си. Той знае съкровеното в сърцата”**, и да скривате словото си –ей, хора-, в което и дело от вашите дела или да говорете открито, то тези две неща пред Аллах са равни (тоест скритият разговор и явният, защото Той ги слуша и двата). Наистина Той Пречистият знае това, което потайвате във вашите гърди, та как тогава ще се скрият от Него вашите слова и вашите дела?

14 **“Нима Онзи, Който е сътворил, не знае? Той е Всепроникващият, Сведущият”**, нима Господарят на световете не знае творенията Си и техните дела, и техните положения, та Той е Онзи, Който ги сътвори и ги извая в най-прекрасния облик? Той е Всепроникващият, Нежният към Своите раби, Сведущ за тях и техните дела.

15 **“Той е, Който подчини за вас земята, затова ходете из нейните краища и яжте от Неговото препитание! Към Него е възкресението”**, Аллах е Един единствен, Който стори за вас земята, застлана и лесна за обикаляне и ходене, и лесна за живеене и настаняване, затова вървете по нея (по всички краища), и яжте от препитанието на

Аллах, което извади от нея за вас, и при Него единствено е повторното съживяване от вашите гробове за равносметката и награждаването (за добрите ви дела) и възмездие (за лошите). В аета има довод да се търси препитанието и прехраната. В аета също има довод, че Аллах е Единственият истински Бог и няма Той съдружник, няма равен Нему, Един единствен истински в способностите Си. Също в аета има напомняне за Неговите блага, и предупреждение от прекаленото устремяване, опиране (доверие) в земния живот (защото земния живот не е вечен, и един ден ще го напуснем).

16 **"Нима имате сигурност, че Онзи, Който е на небето, не ще накара земята да ви погълне? Ето я – тресе се!",**

17 **"Или имате сигурност, че Онзи, Който е на небето, не ще изпрати срещу вас ураган от камъни, та ще разберете какво е Моето предупреждение?"**, нима имате сигурност -ей, неверници "от Мека"-, че Аллах, Който е на небето, не ще накара земята да ви погълне, и ето я тя се тресе под самите вас, докато бъдете погубени? Нима имате сигурност, че Аллах, Който е на небето не ще изпрати върху вас ураган с малки камъчета, за да ви погуби, та тогава ще разберете –ей, неверници- какво е Моето предупреждение, когато видите наказанието? Но тогава няма да ви бъде от полза знанието, разбирането. В този аят се потвърждава качеството на Всевишния Аллах, а именно издигането над всичките Си творения (Аллах е Възвишения над творенията Си, и нищо няма над Него), както подобава единствено на Него Всемогъщият, Пречистият.

18 **"И онези преди тях отричаха. А какво бе Моето наказание!"**, и онези, които живееха преди неверниците от "Мека", като народа на Нух, племето Аад (Адитите) и Семууд (Самудеяните) и те отричаха техните пратеници, и как бе Моето отричане към тях, и заменянето на благодатите, които имаха, то бе с наказание и погубване?

19 **"Не виждат ли те птиците над тях, разтварящи и свиващи криле? Държи ги само Всемилостивия? Той съзира всяко нещо",**

20 **"И кое ваше войнство ще ви помогне без Всемилостивият? Неверниците само се мамят",**

21 **"Или кой може препитание да ви даде, ако Той задържи Своето препитание? Ала упорстват в надменността и отдалечаването (от истината)"**, онези неверници нима са небрежни и не гледат към птиците които летят над тях, разтварящи крилете си, когато летят във въздуха, и когато понякога ги свиват към себе си? И никой не ги пази да не паднат, освен Всемилостивият. Наистина Той съзира всяко нещо и не може да се забележи в творенията Му недостатъци или различия. А напротив кой е този, за който твърдите – ей, неверници-, освен Аллах, че е на ваша страна и ще ви помогне, ако Аллах пожелае за вас нещо лошо? Неверниците в това тяхно твърдение, само се мамят и са в заблуда от шейтана. Или кой е този, който ще ви дава препитание, ако Аллах задържи вашето препитание и ви го възбрани? Но неверниците продължават да упорстват в тяхната надменност и в тяхната заблуда с инат и възгордяване, и отхвърляне на истината, нито се вслушват в нея, нито я следват.

22 **"Нима онзи, който върви с наведена глава, е по-напътен от онзи, който върви изправен по правия път"**, нима онзи, който върви с наведена глава, и не знае по кой път да тръгне нито как да върви, е на по-прав път, и по-напътен от онзи, който върви изправен, издигнат, здрав по правия път, в който няма изкривявания? Този пример Аллах го даде за неверника и вярващия.

23 **"Кажи (о, Мухаммед): "Той е, Който ви сътвори и създаде за вас слуха и зрението, и сърцата. Колко малко сте признателни!",**

24 **"Кажи (о, Мухаммед): "Той е, Който ви намножи по земята и при Него ще бъдете събрани"**,кажи им –ей, Пратенико-: "Аллах е Този, Който ви сътвори от нищото, и ви стори слух, за да слушате чрез него, и зрение, за да виждате чрез него и сърца за да разбирате (да разсъждавате) с тях. И колко малко сте признателни –ей, неверници- и колко малко сте благодарни на вашия Господар за тези блага (дарове), с които ви дари и ви облагодетелства. Кажи им: "Аллах е Този, Който ви сътвори и ви намножи и разпръсна по земята, и след това разпръсване (по земята) при Него единствено ще бъдете върнати и повторно съживени за равносметката и за възмездието.

25 **"И казват: "Кога (ще се изпълни) това обещание, ако говорите истината?",**

26 **"Кажи: "Знанието е само при Аллах,**

а аз съм само явен предупредител”, а неверниците казват: “Кога ще се осъществи това обещание за повторното съживяване и събиране (на Съдния ден) ей, Мухаммед? Известете ни за времето му ей, вярващи, ако говорите истината за това, за което претендирате. Кажи им –ей, Пратенико-: “Наистина знанието за времето, за настъпването на Часа го знае единствено Аллах, а аз съм предупретилел изпратен при вас, за да ви предупредя и уплаша за края и лошия завършек на вашето неверие, и да ви поясня това, което ми повели Аллах, да ви поясня всичко подробно.

27 **“И когато го видят отблизо, лицата на неверниците ще помръкнат и ще им бъде казано: “Това е, което търсехте”**, а когато неверниците видят наказанието на Аллах близо до тях, тогава върху техните лица ще се появи низост и мрак, и ще им бъде казано с пренебрежение: “Това е, което търсехте ускорено (с нетърпение) в земния живот”.

28 **“Кажи: “Виждате ли? Дори Аллах да погуби мен и тези с мен, или да ни пощади, кой ще защити неверниците от болезненото мъчение?”**, кажи –ей, Пратенико- на онези неверници: “Кажете ми, ако Аллах умъртви мен и тези, които са с мен от вярващите, както желаехте, или се смили над нас и ни пощади и забави нашата смърт, и ни избави от Неговото мъчение, та кой е този, който ще защити вас, и ще ви избави от болезненото и мъчително наказание?”.

29 **“Кажи: “Той е, Всемилостивият. Вярваме в Него и на Него се уповаваме. И ще узнаете кой е в явна заблуда”**, кажи: Аллах, Той е Всемилостивият, Който ни стори да вярваме единствено в Него и да изпълняваме Неговите закони (Неговата религия), и на Него единствено да служим, и единствено на Него да се уповаваме във всичките ни дела, и след това ще узнаете – ей, неверници-, когато ви сполети наказанието, коя от двете групи, от нас или от вас е в явна заблуда и много далече от Правия път?

30 **“Кажи: “Виждате ли? Ако водата ви потъне, кой ще ви даде изворна вода?”**, - ей, Пратенико-, кажи на онези неверници: “Кажете ми, ако вашата вода, която пиете потъне в земята, и с нищо не можете да стигнете до нея, та кой освен Аллах ще ви дари с изворна вода, питейна която да тече по земята, като реки?”.

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيٓـَٔتْ وُجُوهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَقِيلَ هَٰذَا ٱلَّذِى
كُنتُم بِهِۦ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِىَ ٱللَّهُ وَمَن مَّعِىَ
أَوْ رَحِمَنَا فَمَن يُجِيرُ ٱلْكَٰفِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ
ٱلرَّحْمَٰنُ ءَامَنَّا بِهِۦ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ
﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَآؤُكُمْ غَوْرًا فَمَن يَأْتِيكُم بِمَآءٍ مَّعِينٍۭ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ القَلَمِ

ترتيبها ٦٨ — آياتها ٥٢

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

نٓ ۚ وَٱلْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَآ أَنتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾
وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾
فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِأَيِّىكُمُ ٱلْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِعِ
ٱلْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا۟ لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعْ كُلَّ
حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَّشَّآءٍۭ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾ مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ
أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ عُتُلٍّۭ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ
﴿١٤﴾ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَٰتُنَا قَالَ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

68 Сура: Ел Калем (Калемът)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Нун. Кълна се в калема и в онова, което пишат”,**

2 **“Ти (о, Мухаммед) – по милостта на твоя Господар – не си луд”,**

3 **“За теб има несекваща награда”,**

4 **“Ти наистина имаш велик нрав”**, ن- тези букви започват в някои сури, като първата е сура Ел Бакара, започва с الم и никой не знае тяхното значение, освен Аллах. Аллах се кълне в калема, с който пишат мелейкетата и хората, и това което пишат от доброто, полезното и от науката. Ти –ей, Пратенико- по милостта на твоя Господар, като те дари с пророчеството и посланието, не си със слаб разум, нито с просто мислене, наистина за тебе има огромна и велика награда, пълна и непрекъсваща, поради това, което срещаш от трудностите при оповестяването на посланието (Исляма). Наистина ти –ей, Пратенико- имаш велик нрав, и той е съобразен с добрите, морални черти съдържащи се в

Корана, а прилагането на Корана беше вродено в него (в Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари)), като изпълняваше повелите и се предпазваше, избягваше забраните.

5 **“Ти ще видиш и те ще видят”,**

6 **“кой от вас е безумният”**, и много скоро ще видиш ей, Пратенико, и неверниците ще видят в кой от вас е изпитанието и лудостта, безумието.

7 **“Най-добре твоят Господар знае кой се е отклонил от Неговия път и най-добре Той знае напътените”**, наистина твоят Господар –Пречистият- Той най-добре знае за нещастния, изкривилия се от религията на Аллах и пътя на напътствието, също така знае боязливия, напътения към истинската религия.

8 **“И не се покорявай на отричащите!”**, остани твърдо на това върху, което си –ей, Пратенико- в противоположното на неверниците и не им се подчинявай.

9 **“Желаят, ако се смекчиш, и те да се смекчат”**, те желаеха и обичаха ако се смекчиш, и да им се подмазваш, да ги ласкаеш за това, което вършат, след което и те да ти се смекчат.

10 **“И не се покорявай на онзи, който все се кълне и е жалък,”,**

11 **“клеветник, който разнася сплетни,”,**

12 **“възпира доброто, престъпва, съгрешава,”,**

13 **“грубиян и дори извънбрачен син”,**

14 **“А тъй като има богатство и синове,”,**

15 **“когато му бъдат четени Нашите знамения, казва: “Легенда на предците!”**, и не се подчинявай –ей, Пратенико- на онзи от хората, който много се кълне и е жалък лъжец, одумващ хората, и ходи да сее между тях сплетни, и пренася словата им едни на други с цел да ги скара, скъперник в имуществото си, и не го раздава за истината, много възпиращ, пречещ за вършенето на добро, престъпващ границите във враждебността към хората и вършещ забранените неща, много прегрешаващ, жесток в неверието си, подъл развратник, преписващ се на друг, а не на собствения си баща. И поради това, че (в земния живот) беше човек с богатство и синове, престъпи и се възгордя спрямо религията, а когато му се четяха някои знамения от Корана, ги вземаше за лъжа, и рече: “Това са лъжливите истории за предците и техните изменения, изопачените”. Тези аети, освен че бяха низпослани заради някои от езичниците, като Уелийд ибну Мугийра, в тях също има и предупреждение към мюсюлманите, да се предпазват, да не се сдобият с тези порицани качества.

16 **“Ще го бележим по носа”**, ще стори върху носа му постоянен знак, който няма да го напуска, наказание да бъде за него, за да бъде разобличен чрез него пред хората.

17 **“Изпитахме ги, както изпитахме и стопаните на градината, когато се заклеха (тайно) да я оберат на сутринта”,**

18 **“И да не правят изключение”**, наистина Ние изпитахме жителите “на Мека” с глад и суша, както изпитахме собствениците на градината, когато се заклеха (тайно) между тях, че ще оберат плодовете на тяхната градина рано сутринта, и няма да нахранят от нея никой друг, освен тях, и няма да дадат на нуждаещия се, нито на бедните, но не изрекоха словото: ***Иншаллах*** (Ако Аллах е пожелал).

19 **“И я споходи бедствие от твоя Господар, докато спяха”,**

20 **“И тя стана като черна нощ”**, тогава Аллах спусна върху градината огън през нощта и я изпепели докато те си спяха, тогава градината стана изгорена, черна като тъмната нощ.

21 **“И си викаха едни другиму на сутринта:”,**

22 **“Тръгнете към своята реколта в зори, ако ще берете”**, а на сутринта те си викаха един на друг: Тръгнете рано към вашите насаждения (реколта), ако бързате, за да оберете плодовете (реколтата).

23 **“И се отправиха, шепнейки един на друг:”,**

24 **“Днес да не влиза там при вас бедняк!”**, тогава тръгнаха забързани и в същото време си говореха шепнейки тихо между тях: “Не позволявайте днес да влиза беднякът в градината ви”.

25 **“И тръгнаха в зори с твърдо намерение”**, и в началото на деня тръгнаха към тяхната градина с лошо намерение да не дават на бедните от реколтата (плодовете) на градината, и те бяха способни да извършат това тяхно намерение, което твърдяха.

26 **“И когато я видяха, рекоха: “Наистина сме се заблудили”,**

27 **“Не, ние сме лишени”,**

28 **“Най-разумният от тях рече: “Не ви ли казах – защо не прославяте Аллах?”,**

29 **“Рекоха: “Слава на нашия Господар! Бяхме угнетители”,**

30 **“И започнаха взаимно да се укоряват”,**

31 **“Рекоха: “О, горко ни, наистина сме престъпващи!”,**

32 **“Дано нашият Господар ни даде в замяна по-добра от нея. Ние нашия**

سَنَسِمُهُۥ عَلَى ٱلْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾ إِنَّا بَلَوْنَٰهُمْ كَمَا بَلَوْنَآ أَصْحَٰبَ ٱلْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا۟
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ
وَهُمْ نَآئِمُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ كَٱلصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا۟ مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ أَنِ
ٱغْدُوا۟ عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَٰرِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَٱنطَلَقُوا۟ وَهُمْ يَتَخَٰفَتُونَ ﴿٢٣﴾
أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا ٱلْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدَوْا۟ عَلَىٰ حَرْدٍ قَٰدِرِينَ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا
رَأَوْهَا قَالُوٓا۟ إِنَّا لَضَآلُّونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُل
لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا۟ سُبْحَٰنَ رَبِّنَآ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ
بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَٰوَمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا۟ يَٰوَيْلَنَآ إِنَّا كُنَّا طَٰغِينَ ﴿٣١﴾ عَسَىٰ
رَبُّنَآ أَن يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَآ إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا رَٰغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَٰلِكَ ٱلْعَذَابُ ۖ وَلَعَذَابُ
ٱلْءَاخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ
﴿٣٤﴾ أَفَنَجْعَلُ ٱلْمُسْلِمِينَ كَٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ
لَكُمْ كِتَٰبٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ أَيْمَٰنٌ
عَلَيْنَا بَٰلِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ ۙ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلْهُمْ أَيُّهُم
بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَآءُ فَلْيَأْتُوا۟ بِشُرَكَآئِهِمْ إِن كَانُوا۟ صَٰدِقِينَ ﴿٤١﴾
يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

Господар умоляваме”,

33 **“Такова е наказанието. А наказанието в отвъдния живот е по-голямо, ако знаят”**, а когато видяха градината им изпепелена, отрекоха, че това е тяхната градина, и рекоха: “Да не би да сме объркали пътя към нея”, а когато разбраха, че това наистина е тяхната градина, рекоха: “Напротив, ние сме били лишени от плодовете й, а причина за това е нашето скъперничество и лишаването на бедните от нея”. А най-справедливият от тях рече: “Не ви ли рекох да изречете: ***Иншаллах*** (Ако Аллах е пожелал)?”. А след като се върнаха към напътствието, рекоха: “Пречист е Аллах, нашият Господар и е далече от гнетта, която ни сполетя, напротив ние сме тези, които угнетиха душите си, като не направихме изключение (да кажат: ***Иншаллах***)”, и заради лошото им намерение, след което рекоха: “О, горко ни, наистина ние престъпихме границите, като лишавахме бедните, и се противопоставихме на заповедта на Аллах, дано нашият Господар да ни даде по-добра от нашата градина: Заради нашето покаяние и заради признаването ни на нашата грешка. Наистина единствено само нашият Господар умоляваме, и търсим от Него извинение, и търсим да ни даде добро”. Примерът с това наказание, с което наказахме собствениците на градината, ще е Нашето наказание за всеки, който се противопостави на заповедта на Аллах, и стиска това, което Аллах му е дал от благата, и не дава полагащото му се заради Аллах (като зекят и садака и др.), а наказанието в отвъдния живот е по-жестоко и по-мъчително от това в земния живот, а ако знаеха това, то те щяха да оставят всяко едно нещо, което предизвиква наказанието (на Ахирета).

34 **“Наистина за богобоязливите при техния Господар са Градините на блаженството”**, наистина онези, които се предпазват от наказанието на Аллах, като изпълняват това, което им е повелил, и се предпазват от това, което им е забранил, за тях на Ахирета при техния Господар има Градини, в които ще има вечно блаженство.

35 **“Нима отдадените на Аллах ще сторим да са като престъпниците?”,**

36 **“Какво ви е, така да отсъждате”**, нима ще сторим тези, които са смирени пред Аллах с подчинението, служенето (ибадета), като неверниците? Какво ви става та така отсъждате с това неприемливо решение, и ги сторихте равни по награда?

37 **“Или имате книга, от която се учите,”,**

38 **“и в нея имате, каквото изберете?”**, или имат низпослана книга от небето, в която да намирате, че подчиняващият е като грешния (неподчиняващия), и нима вие учите от нея това, което говорите? Тогава вие имате в тази книга това, което желаете. Но това не ви е дадено.

39 **“Или имате обещание от Нас до Деня на възкресението да имате онова, което сами отсъждате?”**, или имате обещания и потвърждения от нас, че ще ви се случи това, което искате и желаете?

40 **“Питай ги кой от тях е поръчител за това?”,**

41 **“Или имат съдружници? Да доведат своите съдружници – ако говорят истината-“**, попитай езичниците –ей, Пратенико- кой от тях е поръчител и е гарантиращ за това нещо? Или те има божества, които им гарантират това, което казват, и им подпомагат в достигането на това, което търсят, то нека да доведат техните съдружници ако говорят истината

خَٰشِعَةً أَبۡصَٰرُهُمۡ تَرۡهَقُهُمۡ ذِلَّةٞۖ وَقَدۡ كَانُواْ يُدۡعَوۡنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ وَهُمۡ سَٰلِمُونَ
﴿٤٣﴾ فَذَرۡنِي وَمَن يُكَذِّبُ بِهَٰذَا ٱلۡحَدِيثِۖ سَنَسۡتَدۡرِجُهُم مِّنۡ حَيۡثُ
لَا يَعۡلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَأُمۡلِي لَهُمۡۚ إِنَّ كَيۡدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ أَمۡ تَسۡـَٔلُهُمۡ أَجۡرٗا فَهُم
مِّن مَّغۡرَمٖ مُّثۡقَلُونَ ﴿٤٦﴾ أَمۡ عِندَهُمُ ٱلۡغَيۡبُ فَهُمۡ يَكۡتُبُونَ ﴿٤٧﴾ فَٱصۡبِرۡ
لِحُكۡمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ ٱلۡحُوتِ إِذۡ نَادَىٰ وَهُوَ مَكۡظُومٞ ﴿٤٨﴾ لَّوۡلَآ
أَن تَدَٰرَكَهُۥ نِعۡمَةٞ مِّن رَّبِّهِۦ لَنُبِذَ بِٱلۡعَرَآءِ وَهُوَ مَذۡمُومٞ ﴿٤٩﴾ فَٱجۡتَبَٰهُ رَبُّهُۥ
فَجَعَلَهُۥ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِن يَكَادُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَيُزۡلِقُونَكَ بِأَبۡصَٰرِهِمۡ
لَمَّا سَمِعُواْ ٱلذِّكۡرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُۥ لَمَجۡنُونٞ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكۡرٞ لِّلۡعَٰلَمِينَ ﴿٥٢﴾

سُورَةُ الحَاقَّةِ

ترتيبها ٦٩ — آياتها ٥٢

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱلۡحَآقَّةُ ﴿١﴾ مَا ٱلۡحَآقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلۡحَآقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتۡ ثَمُودُ
وَعَادُۢ بِٱلۡقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهۡلِكُواْ بِٱلطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا
عَادٞ فَأُهۡلِكُواْ بِرِيحٖ صَرۡصَرٍ عَاتِيَةٖ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيۡهِمۡ
سَبۡعَ لَيَالٖ وَثَمَٰنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومٗا فَتَرَى ٱلۡقَوۡمَ فِيهَا صَرۡعَىٰ
كَأَنَّهُمۡ أَعۡجَازُ نَخۡلٍ خَاوِيَةٖ ﴿٧﴾ فَهَلۡ تَرَىٰ لَهُم مِّنۢ بَاقِيَةٖ ﴿٨﴾

за това, което твърдят?

(42) "в Деня, когато ще разкрие Своя крак (безподобен) и (тези) ще бъдат приканени да се поклонят, а не ще могат", на Съдния ден, когато се увеличи тъгата и се усили ужаса, след което Аллах Всевишният ще дойде да отсъди между творенията, и ще открие честитият Си крак, който крак нищо не го оприличава (нищо не прилича на него). Пратеникът (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*), рече: "(На Съдния ден) **нашият Господар ще Си открие кракът и всеки един вярващ мъж и жена ще Му се поклонят, а ще останат** (прави) **хората, които в земния живот са се покланяли лицемерно, за показност и репутация, и ще тръгнат да се покланят, но техните гърбове ще се върнат изправени** (и няма да могат да се поклонят)**".** (предава се от Бухари и Муслим).

(43) "Свели поглед, ще ги покрие унижение, а бяха приканвани да се покланят, когато бяха здрави", със сведени погледи, които не ги повдигат, покрило ги е жестоко унижение от наказанието на Аллах, понеже те бяха приканвани в земния живот към изпълнението на молитвата към Аллах и към служенето Му, и тогава бяха здрави и способни да изпълняват молитвата, обаче не се покланяха: Гордеейки и големеейки се.

(44) "Остави на Мен (о, Мухаммед) взимащите за лъжа тази Вест! Постепенно ще ги въвлечем (в погибел), без да разберат",

(45) "Ще им дам отсрочка. Моята промисъл е силна", остави на Мен –ей, Пратенико- онези, които вземаха за лъжа Корана, наистина Аз ще ги наказвам и ще си отмъщавам на тях, ще им удължим времето, и ще им увеличим в богатствата и в децата и благата: Постепенно от там, от където не са очаквали, че това ще е причина за тяхното унищожение и погубване, и ги забавяше и удължаваше техния живот, за да увеличат техните прегрешения. Наистина Моята промисъл спрямо неверниците е жестока и силна.

(46) "Или търсиш от тях отплата, та са обременени с дълг",

(47) "Или при тях е неведомото и те го записват", или търсиш –ей, Пратенико- от езичници земна облага, отплата за оповестяването на посланието, а те от това нещо са много обременени? Или имат знание за неведомото (***от Леухил-Мухфууз***), и те преписват от него това, с което отсъждат за самите тях, че са на по-превъзходна степен пред Аллах от вярващите?!

(48) "Изтърпи до присъдата на твоя Господар и не бъди като човека в кита, който зовеше, изпълнен със скръб",

(49) "ако не бе го достигнала милост от неговия Господар, щеше да е изхвърлен на голия бряг с упрек",

(50) "Но неговият Господар го пречисти и го стори праведник", прояви търпение –ей, Пратенико- докато твоя Господар отсъди и постанови, и от това нещо (от отсъденото е) забавянето им и закъсняването, и закъсняването на помощта Ни срещу тях, и не бъди като човека с кита (с рибата), а това бе Юнус –*Аллах да е доволен от него*-, не бъди като него в яростта му и в това, че не можеше да проявява търпение към своя народ, когато призова (помоли се) на своя Господар, когато беше изпълнен със скръб, и търсеше скорошно наказание за своя народ, и ако не го беше застигнала благодатта от своя Господар с насочването

към покаяние и неговото приемане и изхвърлянето му от стомаха на рибата на сушата, в пагубното пространство (защото върху него имаше течност от стомаха на рибата и при появата му на сушата това бе пагубно за него- но Аллах го предпази), защото той бе дошъл с дело, за което бе порицан, но Аллах го издигна заради посланието Му, и го стори от праведните, чийто намерения, дела и слова бяха праведни.

51 **"И едва не те сразяват с погледи неверниците, когато слушат Напомнянето, и казват: "Той е луд"**, -ей, Пратенико- и едва не те сполетя урочасване от неверниците, когато слушаха Корана, поради ненавистта им към теб, ако не беше предпазването от Аллах и закрилата Му към теб. И те казваха –според твърденията им-: "Той е луд".

52 **"А то не е друго освен напомняне за световете"**, а Коранът не е нищо друго, освен напомняне за световете, за хората и джиновете.

69 Сура: Ел Хаакка (Неизбежното)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **"Неизбежното!",**

2 **"Какво е Неизбежното?",**

3 **"И откъде да знаеш ти какво е Неизбежното?"**, Съдният ден, който е истинско събитие, в което се осъществява обещанието и заплахата, (заканата), какво е Съдния ден, който е истинско събитие, какво е неговото описание и положение? Кое нещо –ей, Пратенико- ти посочи и ти показа да разбереш същността на Съдния ден, и ти е представил ужаса и суровостта му.

4 **"Самудяните и Адитите взеха за лъжа Бедствието"**, Самудяните, които бяха народа на Салих и Адитите, които бяха народа на Худ, взеха за лъжа Съдния ден, който кара сърцата да трепнат с неговите жестокости.

5 **"Самудяните бяха погубени от Вика",**

6 **"А Адитите бяха погубени от бушуващ леден вихър",**

7 **"Накара го Той да вилнее срещу тях седем нощи и осем дни поред, и виждаш там хора покосени, сякаш са стволове на повалени палми",**

8 **"И нима виждаш някой останал от тях?"**, що се отнася до Самудяните бяха погубени с жесток, силен вик, който вик престъпи границите на жестокостта си, а що се отнася до Адитите, бяха погубени със студен, силен и бушуващ вятър, който вятър Аллах го беше изпратил срещу тях за седем нощи и осем последователни дни, без да отслабва и без да се прекъсва, и тогава виждаш тази общност в тези дни и нощи, виждаш хората мъртви (покосени), като че ли са стволове на палмите, разрушени, изядени от вътре. И нима виждаш някой от този народ да е останал, да е оживял, без да е погубен?

9 **"И Фараонът, и онези преди него, и сринатите (селища на Лют) вършеха грях",**

10 **"И се възпротивиха на пратеника от своя Господар, затова Той с мощ ги сграбчи"**, след което дойде Фараона, тиранина, и всички предшестващи го народи, които не повярваха в пратениците, които бяха изпратени при тях, а те ги отрекоха. И жителите на селището, народа на Лют, които бяха преобърнати заедно със своите домове, поради това, че те извършваха порицано, отвратително дело от съдружаването, неверието и разпътството (прелюбодеянието и хомосексуализма), и всяка една общност от тях се противопостави на пратеника на своя Господар, който беше изпратен при тях, тогава Аллах ги сграбчи със силна мощ.

11 **"Когато водата преля, Ние ви понесохме в плаващия Ковчег,",**

12 **"за да го сторим поука за вас и да го запомнят помнещите уши"**, а когато водата преля и превиши границите си така, че издигна и заля всичко, тогава Ние понесохме (запазихме) вашите корени (вашите предци) заедно с Нух в кораба, който плаваше по водата, за да осъществим действителността, която бе, а именно избавянето на вярващите, и издавянето на неверниците, и да я сторим поука и наставление (напомняне), и да се чуе от всяко едно ухо и да се запамети, след което да се предава (на поколенията), и да разберат за Аллах това, което са чули.

13 **"И когато се протръби с Рога първия път,",**

14 **"и бъдат вдигнати земята и планините, и бъдат натрошени с един удар,",**

15 **"тогава ще се случи Събитието",**

16 **"И ще се разцепи небето, и ще бъде слабо в този Ден",**

17 **"И мелейкетата ще са по краищата му. В този Ден осем мелейкете ще носят Трона на твоя Господар",**

18 **"В този Ден ще бъдете изправени (пред Аллах). Не ще бъде скрита и една ваша тайна"**, а когато –мелейкето- протръби с Рога веднъж, което е и първото протръбяване, с което ще се осъществи

وَجَآءَ فِرْعَوْنُ وَمَن قَبْلَهُۥ وَٱلْمُؤْتَفِكَٰتُ بِٱلْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾ فَعَصَوْا۟ رَسُولَ
رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَّابِيَةً ﴿١٠﴾ إِنَّا لَمَّا طَغَا ٱلْمَآءُ حَمَلْنَٰكُمْ فِى ٱلْجَارِيَةِ
﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَآ أُذُنٌ وَٰعِيَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِذَا نُفِخَ فِى ٱلصُّورِ
نَفْخَةٌ وَٰحِدَةٌ ﴿١٣﴾ وَحُمِلَتِ ٱلْأَرْضُ وَٱلْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَٰحِدَةً ﴿١٤﴾
فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ ٱلْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَٱنشَقَّتِ ٱلسَّمَآءُ فَهِىَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ
﴿١٦﴾ وَٱلْمَلَكُ عَلَىٰٓ أَرْجَآئِهَا ۚ وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَٰنِيَةٌ
﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوتِىَ
كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ فَيَقُولُ هَآؤُمُ ٱقْرَءُوا۟ كِتَٰبِيَهْ ﴿١٩﴾ إِنِّى ظَنَنتُ أَنِّى مُلَٰقٍ
حِسَابِيَهْ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِى عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِى جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾
قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ هَنِيٓـًٔۢا بِمَآ أَسْلَفْتُمْ فِى ٱلْأَيَّامِ
ٱلْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِىَ كِتَٰبَهُۥ بِشِمَالِهِۦ فَيَقُولُ يَٰلَيْتَنِى لَمْ أُوتَ كِتَٰبِيَهْ
﴿٢٥﴾ وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ﴿٢٦﴾ يَٰلَيْتَهَا كَانَتِ ٱلْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾ مَآ أَغْنَىٰ
عَنِّى مَالِيَهْ ۜ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّى سُلْطَٰنِيَهْ ﴿٢٩﴾ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ ٱلْجَحِيمَ
صَلُّوهُ ﴿٣١﴾ ثُمَّ فِى سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَٱسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾ إِنَّهُۥ
كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾

унищожението на света, а земята и планините ще се издигнат (изместят) от мястото си, след което ще бъдат натрошени само с един удар (едни в други). И тогава, когато настъпи Съдният ден, и небето се разцепи, и в този Ден ще бъде много слабо, няма да има сцепление в него, нито здравина и сила, а мелейкетата ще стоят по краищата на небесата (смирени пред Създателя), и на Съдния ден осем огромни мелейкета ще носят Трона на Аллах над тях (над хората), в този Ден ще бъдете изправени –ей, хора- пред Аллах за равносметката и въздеянието, и нищо от вашите тайни няма да бъде прикрито от Него.

19 “И онзи, чиято книга му се даде в десницата, ще каже: “Ето ви, прочетете моята книга!”,

20 “Предполагах, че ще получа своята равносметка”,

21 “И ще живее в доволство”,

22 “сред извисена градина”,

23 “Плодовете й ще са сведени”,

24 “яжте и пийте със здраве за онова, което сте вършили преди, в отминалите дни!”, а на който книгата за делата бъде дадена от дясната му страна, ще рече радвайки се, ликувайки: “Вземете и четете моята книга, наистина аз бях силно убеден, че ще видя наградата си тук на Съдния ден, и приготвих за този Ден добро приготовление като вяра и праведни дела”, и така този човек ще живее в охолство и доволство, в Дженнет с издигнати места (дворци на издигнати места) и високи степени, и плодовете в градините ще са близо, ще ги присяга и правият, и седналият, и облегналият се. Ще им бъде казано: Яжте храни и пийте питиета предпазени от всякаква вреда, бъдете здрави от всякакви болести, заради това, което вършехте от праведните дела през дните на земния живот, отминалия.

25 “А онзи, чиято книга му се даде в левицата, ще каже: “О, да не ми бе давана моята книга”,

26 “и да не бях узнал каква е моята равносметка!”,

27 “О, да бе приключило всичко (със смъртта)”,

28 “Не ме избави моето богатство”,

29 “Пропадна моята власт”, а на който бъде дадена книгата с делата му в лявата ръка, ще рече тъжен, съжалявайки: “Де да не ми беше давана моята книга и да не знаех за възмездието ми? Де да можеше смъртта, която ме покоси в земния живот да бе последното нещо, което да прекъсне делата ми и живота ми (да нямаше Съден ден), и да не бях съживяван отново, средствата, които събирах в земния живот сега не ми са от полза, пропадна моята власт, и пропуснах моя шанс (моя довод), и няма да се върне друг път шанса (да повярвам) и да ми бъде сега тук довод (да се защитя)”.

30 “Хванете го и го оковете!”,

31 “После в Ада го горете!”,

32 “После го нанижете на верига, дълга седемдесет лакти!”,

33 “Не повярва той в Аллах, Превеликият”,

34 “И не подканваше да бъде нахранен нуждаещият се”, ще бъде казано на мелейкетата пазещи Джехеннема: “Вземете този грешен престъпник, оковете ръцете му към шията му с окови, след това го хвърлете в Огъня за да усети горещината му, после го нанижете на желязна верига, чието разстояние е седемдесет лакти: Наистина той не вярваше, че Аллах е

истинският Бог, единственият, Който няма съдружник, и не се придържаше към наставленията (повелите) Му, и не подстрекаваше хората в земния живот да нахранват бедните и нуждаещите се хора и др.

(35) "затова за него Днес, тук (на Съдния ден) няма приятел (застъпник),",

(36) "нито храна освен кръв и гной",

(37) "Ядат я само грешниците", На Съдния ден този неверник не ще има другар, приятел да го избави от наказанието, и няма да има за него друга храна, освен кръвта и гнойта, храната на обитателите на Огъня, която храна няма да я ядат освен грешниците, тези, които са останали в неверието си спрямо Аллах.

(38) "Ала не! Кълна се в това, което съзирате",

(39) "и в това, което не съзирате,",

(40) "наистина то е слово на достоен Пратеник,",

(41) "а не е слово на поет. Но вие малко вярвате",

(42) "И не е слово на гадател. Ала малко се поучавате",

(43) "Низпослание от Господаря на световете", ала не! Кълна се в това, което виждате от явните неща, и в това, което не виждате от нещата, които са неведомо за вас. Наистина Коранът е словото на Аллах, чете го Пратеник с велико достойнство и превъзходство, и това не е слово на поет, както твърдите, и малко вярвате, и това не е римувана проза като прозата на гадателя, и малко се поучавате, и малко размишлявате, и разграничавате разликата между двете неща (между Корана и словото на гадателя), обаче това е словото на Господарят на световете, Който го низпосла на Неговия Пратеник Мухаммед (*Аллах да го благослови и мир да го дари*).

(44) "И ако той Ни приписваше някакви слова,",

(45) "щяхме да го сграбчим с Десницата,",

(46) "после да му прережем аортата",

(47) "И никой от вас не ще Ни възпре от това",

(48) "То е напомняне за богобоязливите", и ако Мухаммед Ни приписваше нещо, което не сме казали, щеше да му отмъстим и да го сграбчим с Десницата, след това щеше да му прережем връзката към сърцето му (аортата), и никой от вас нямаше да бъде способен да го защити от наказанието Ни. Наистина този Коран е напомняне (съветване) на богобоязливите

فَلَيْسَ لَهُ ٱلْيَوْمَ هَٰهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾ لَّا يَأْكُلُهُۥٓ
إِلَّا ٱلْخَٰطِـُٔونَ ﴿٣٧﴾ فَلَآ أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾
إِنَّهُۥ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ ۚ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾
وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ ۚ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ
تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ ٱلْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِٱلْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا
مِنْهُ ٱلْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنكُم مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَٰجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّهُۥ لَتَذْكِرَةٌ
لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنكُم مُّكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّهُۥ لَحَسْرَةٌ عَلَى
ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنَّهُۥ لَحَقُّ ٱلْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

سُورَةُ المَعَارِجِ

ترتيبها ٧٠ — آياتها ٤٤

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

سَأَلَ سَآئِلٌۢ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِّلْكَٰفِرِينَ لَيْسَ لَهُۥ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِّنَ
ٱللَّهِ ذِى ٱلْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَعْرُجُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ إِلَيْهِ فِى
يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُۥ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَٱصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾
إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُۥ بَعِيدًا ﴿٦﴾ وَنَرَىٰهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ ٱلسَّمَآءُ كَٱلْمُهْلِ
﴿٨﴾ وَتَكُونُ ٱلْجِبَالُ كَٱلْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْـَٔلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾

онези, които изпълняват повелите му и се предпазват, странят от забраните му.

(49) "И добре знаем, че сред вас има отричащи",

(50) "То е скръб за неверниците",

(51) "То е достоверната истина",

(52) "Затова прославяй името на твоя Господар, Превеликия", наистина Ние знаем, че от вас има хора, който вземат за лъжа този Коран, въпреки яснотата на знаменията му, смятането му (Корана) за лъжа е голяма, жестока скръб за неверниците в него, когато видят тяхното наказание и блаженството на вярващите заради вярата им в него, наистина той е потвърдена истина и убеждение, в което няма никакво съмнение. Затова прославяй Аллах, Пречистият и не Му приписвай неща, които не Му подобават. И Го споменавай чрез великото Му име.

70 Сура: Ел Мааридж (Небесните стъпала)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

(1) "Един човек попита за неизбежното мъчение",

يُبَصَّرُونَهُمْ ۚ يَوَدُّ ٱلْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِى مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍۭ بِبَنِيهِ ﴿١١﴾
وَصَٰحِبَتِهِۦ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ ٱلَّتِى تُـْٔوِيهِ ﴿١٣﴾ وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ
جَمِيعًا ثُمَّ يُنجِيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّآ ۖ إِنَّهَا لَظَىٰ ﴿١٥﴾ نَزَّاعَةً لِّلشَّوَىٰ ﴿١٦﴾ تَدْعُوا۟
مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰٓ ﴿١٨﴾ ۞ إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ خُلِقَ هَلُوعًا
﴿١٩﴾ إِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَإِذَا مَسَّهُ ٱلْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ إِلَّا
ٱلْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾ ٱلَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَآئِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَٱلَّذِينَ فِىٓ
أَمْوَٰلِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٢٤﴾ لِّلسَّآئِلِ وَٱلْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾ وَٱلَّذِينَ يُصَدِّقُونَ
بِيَوْمِ ٱلدِّينِ ﴿٢٦﴾ وَٱلَّذِينَ هُم مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ عَذَابَ
رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾ وَٱلَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَٰفِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا عَلَىٰٓ
أَزْوَٰجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنِ ٱبْتَغَىٰ وَرَآءَ
ذَٰلِكَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْعَادُونَ ﴿٣١﴾ وَٱلَّذِينَ هُمْ لِأَمَٰنَٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَٰعُونَ
﴿٣٢﴾ وَٱلَّذِينَ هُم بِشَهَٰدَٰتِهِمْ قَآئِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَٱلَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ
﴿٣٤﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ فِى جَنَّٰتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾ فَمَالِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ
﴿٣٦﴾ عَنِ ٱلْيَمِينِ وَعَنِ ٱلشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أَيَطْمَعُ كُلُّ ٱمْرِئٍ مِّنْهُمْ
أَن يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّآ ۖ إِنَّا خَلَقْنَٰهُم مِّمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

(2) **“Никой не ще го отблъсне от неверниците”,**
(3) **“То е от Аллах, Владетелят на небесните стъпала”,**
(4) **“Ще се въздигнат към Него мелейкетата и Духът (Джибрийл) в Ден, колкото петдесет хиляди години”**, един човек от неверниците започна да зове, да го настигне него и народа му наказанието, а то непременно ще ги сполети на Съдния ден, без никакво съмнение, и няма да има такъв, където да попречи на Аллах, -Притежателят на издигането и величието- да ги накаже. Мелейкетата и Джибрийл също се изкачват към Него, Всевишният, изкачват се в ден, който ден се равнява на петдесет хиляди земни години, а то времето за вярващия ще е като, колкото е изпълнението на една задължителната молитва (тоест кратко време).
(5) **“затова търпи с добро търпение”**, затова прояви търпение ей, Пратенико- на тяхното подиграване и в това, че търсят бързо да ги сполети наказанието, търпение, в което няма бързане и тревога, и няма оплакване от него към някой, освен към Аллах.
(6) **“Те го виждат далечен”,**
(7) **“А Ние го виждаме близък”**, наистина неверниците смятат, че наказанието е далече, и че няма да се осъществи, няма да се случи, а Ние го виждаме много близо и че ще се случи без никакво съмнение.
(8) **“В този ден небето ще е като разтопена мед”,**
(9) **“и планините ще са като вълна”**, в деня когато небето стане течно движещото се като разтопена мед, а планините като обагрена вълна, разпокъсана от вятъра.
(10) **“и не ще пита приятел за приятеля”**, и никой приятел не ще пита за своя другар, за положението му, защото всеки един от тях ще бъде ангажиран със самия себе си.
(11) **“въпреки, че ще виждат. Престъпникът ще желае, да би се откупил от мъчението в този Ден с децата си”,**
(12) **“и със съпругата си, и с брат си”,**
(13) **“и с рода си, който го подслонява”,**
(14) **“и всички, които са на земята, само да се спаси”**, тоест ще се виждат и познават едни с други (грешните), и нито един не ще може да помогне на друг. Тогава неверникът ще е съгласен и ще желае ако може да откупи душата си от наказанието на Съдния ден, ще е готов да се откупи с цената на синовете си, със съпругата си, брат си, близките си, които са му помагали и подслонявали, ще е готов даже да пожертва всичките хора на земята и останалите творения, само и само да се избави от наказанието на Аллах.
(15) **“Ала не! Това е лумнал Огън”,**
(16) **“смъкващ кожата”,**
(17) **“зове всеки, който обръща гръб на вярата и се отвръща”,**
(18) **“и трупа, и не раздава”**, но това, с което смяташ –ей, невернико- да се откупиш, с цената на всичко, то това е невъзможно, наистина това е Джехеннема, чийто Огън е лумнал и пламтящ, и поради голямата си горещина смъква кожата на главата и останалата част от тялото, и ще зове всеки, който се е отвърнал от религията в земния живот и е оставил подчинението към Аллах, и Неговия Пратеник, и е трупал пари и богатства, след което ги е поставил на скрито място, и не е давал полагащото им се в името на Аллах (като милостинята *зекят* и садаката).
(19) **“Човекът бе създаден колеблив-“,**
(20) **“щом го настигне злото – страхлив,”,**
(21) **“а щом го настигне доброто – скъперник”,**

22 “освен отслужващите молитвата,”,
23 “които в своята молитва са постоянни”,
24 “и в чийто имоти е заделен дял”,
25 “за просяка и бедняка”,
26 “и които смятат за истина Съдния ден”,
27 “и които се страхуват от мъчението на своя Господар”,
28 “мъчението на техния Господар не е безопасно”,
29 “и които целомъдрието си пазят,”,
30 “освен за техните съпруги или за владените от техните десници. Те не ще бъдат упреквани”, наистина човек по природа е създаден колеблив и много алчен, та когато го сполети зло или трудност е страхлив и колеблив, а когато го сполети добро и нещо лесно (хубаво), тогава го виждаш много стиснат и голям скъперник. Освен отслужващите молитвата онези, които спазват времената за молитвите, и нищо не ги ангажира за да ги изпълнят, и онези които в техните имоти има определен дял, който дял Аллах им го е предписал, задължил, а това е зекята, който е помощ за търсещите го (нуждаещите се), и за този който се въздържа и се срамува от просия. И онези, които вярват в Деня на равносметката и възмездието, и се подготвят за него с извършването на праведни дела, и онези които се страхуват от наказанието на Аллах. Наистина никой не трябва да се успокоява от наказанието на Аллах (че него няма да го сполети, а трябва да се страхува). И онези, които си пазят целомъдрието (половите органи) от всичко, което Аллах им е забранил, освен за техните съпруги и за владените от тях десници, наистина те няма да бъдат наказвани за това.
31 “А които се стремят към друго освен това – тези са престъпващите”,
32 “И които повереното на тях, и техния обет съблюдават,”,
33 “и които в своите свидетелства са правдиви”,
34 “и които молитвите си усърдно отслужват”,
35 “те ще бъдат на почит в Градините”, а които се стремят да задоволят страстите си с други, освен съпругите си и вледените от тях десници, то те са прекрачилите границите на позволеното и са изпаднали в забраненото. А онези, които спазват повереното от Аллах и повереното към рабите Му, и спазват обетите дадени към Аллах Всевишния, и спазват обетите към рабите, и онези които дават показания и свидетелстват само в истината, без да крият или да лъжат и преиначават, и онези които изпълняват молитвата и не пропускат нищо от задълженията на молитвата. Те са онези, които са описани с тези възхвалени качества, те ще постоянстват в Градините на блаженството, и ще бъдат почетени там с всички видове почит и уважение.
36 “Какво им е на неверниците, втренчили в теб погледи”,
37 “отдясно и от ляво на тълпи?”,
38 “Нима всеки от тях копнее да влезе в Градините на блаженството?”,
39 “Ала не! Сътворихме ги от онова, което знаят”, та кое нещо подтикна неверниците да насочат погледите си към теб –ей, Пратенико- втренчени, събират се около теб, и отдясно и отляво на групи, и разделени, и говорят за теб, и се учудват от теб? Нима всеки от онези неверници копнее Аллах да го въведе в Градини на вечното блаженство? Но няма да стана както те желаят и копнеят, наистина те никога няма да влезнат в Дженнета. Наистина Ние ги сътворихме от това, което знаят, от нищожна вода (спермата), както всички останали хора, но те не повярваха, тогава как да бъдат почетени и да влезнат в Дженнета на блаженството?
40 “И не! Кълна се в Господаря на изгревите и на залезите, Ние сме способни”,
41 “да ги заменим с по-добри от тях. И не ще бъдем възпрени”, ала не! Кълна се в Господаря на изгревите, изгрева на слънцето, луната и звезди, и на техните залези, наистина Ние сме способни да ги заменим с народ по-превъзходен от тях и по-смирен, и подчинен на Аллах, и никой не ще бъде способен да Ни изпревари, нито да Ни възпре, ако искаме да го върнем.
42 “Остави ги да тънат и да се забавляват, додето срещнат своя Ден, който им е обещан!”,
43 “Деня, в който ще излязат забързани от гробовете, сякаш се устремяват към идолите”,
44 “със сведен поглед, покрити с унижение. Това е Денят, който им е обещан”, остави ги да тънат в тяхната заблуда, и да се забавляват в земния им живот, докато срещнат на Съдния ден това, което им беше обещано от наказанието, в Деня когато излязат от техните гробове забързани, както в земния живот вървяха към техните божества, на които се

فَلَآ أُقۡسِمُ بِرَبِّ ٱلۡمَشَٰرِقِ وَٱلۡمَغَٰرِبِ إِنَّا لَقَٰدِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ خَيۡرٗا مِّنۡهُمۡ
وَمَا نَحۡنُ بِمَسۡبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرۡهُمۡ يَخُوضُواْ وَيَلۡعَبُواْ حَتَّىٰ يُلَٰقُواْ يَوۡمَهُمُ ٱلَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوۡمَ يَخۡرُجُونَ مِنَ ٱلۡأَجۡدَاثِ سِرَاعٗا كَأَنَّهُمۡ إِلَىٰ نُصُبٖ يُوفِضُونَ
﴿٤٣﴾ خَٰشِعَةً أَبۡصَٰرُهُمۡ تَرۡهَقُهُمۡ ذِلَّةٞۚ ذَٰلِكَ ٱلۡيَوۡمُ ٱلَّذِي كَانُواْ يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

سُورَةُ نُوحٍ

ترتيبها ٧١ — آياتها ٢٨

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِنَّآ أَرۡسَلۡنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوۡمِهِۦٓ أَنۡ أَنذِرۡ قَوۡمَكَ مِن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَهُمۡ
عَذَابٌ أَلِيمٞ ﴿١﴾ قَالَ يَٰقَوۡمِ إِنِّي لَكُمۡ نَذِيرٞ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَنِ ٱعۡبُدُواْ
ٱللَّهَ وَٱتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ ﴿٣﴾ يَغۡفِرۡ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمۡ وَيُؤَخِّرۡكُمۡ
إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّىۚ إِنَّ أَجَلَ ٱللَّهِ إِذَا جَآءَ لَا يُؤَخَّرُۚ لَوۡ كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ
﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوۡتُ قَوۡمِي لَيۡلٗا وَنَهَارٗا ﴿٥﴾ فَلَمۡ يَزِدۡهُمۡ دُعَآءِيٓ إِلَّا
فِرَارٗا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوۡتُهُمۡ لِتَغۡفِرَ لَهُمۡ جَعَلُوٓاْ أَصَٰبِعَهُمۡ
فِيٓ ءَاذَانِهِمۡ وَٱسۡتَغۡشَوۡاْ ثِيَابَهُمۡ وَأَصَرُّواْ وَٱسۡتَكۡبَرُواْ ٱسۡتِكۡبَارٗا
﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوۡتُهُمۡ جِهَارٗا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّيٓ أَعۡلَنتُ لَهُمۡ وَأَسۡرَرۡتُ
لَهُمۡ إِسۡرَارٗا ﴿٩﴾ فَقُلۡتُ ٱسۡتَغۡفِرُواْ رَبَّكُمۡ إِنَّهُۥ كَانَ غَفَّارٗا ﴿١٠﴾

подчиняваха и служеха, а не служеха на Аллах, тичаха и бързаха, ще бъдат със сведени погледи към земята, унизени съкрушени, ще бъдат покрити с унижение и презрение. Това е Денят, който им беше обещан в земния живот, а те го смятаха за лъжа и се подиграваха.

71 Сура: Нух

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

(1) "Ние изпратихме Нух при неговия народ: "Предупреди народа си, докато не го е сполетяло болезнено мъчение!",

(2) "Рече: "О, народе мой, аз съм явен предупредител за вас",

(3) "Служете на Аллах и се бойте от Него, и ми се покорете",

(4) "Тогава Той ще ви опрости греховете и ще ви даде отсрочка за определено време. Срокът на Аллах, когато дойде, не ще бъде забавен, ако знаете", Наистина Ние изпратихме Нух при неговия народ, и му рекохме: "Предупреди народа ти преди да ги сполети болезнено мъчение". Рече Нух: "О, народе мой, наистина аз съм ваш предупредител с явно предупреждение, с наказание от Аллах, ако не Му се подчините и Му се противите. Наистина аз съм Пратеник на Аллах изпратен при вас, служете единствено на Него, и се страхувайте от наказанието Му, и ми се подчинете в това, което ви повелявам (заповядвам), и в това, което ви забранявам (странете от него), и ако ми се подчините то вие сте отвърнали на моя призив, и Той ще ви извини, и ще ви опрости греховете, и ще удължи годините ви до определен срок, който (срок) само Аллах Всевишният знае, наистина когато дойде смъртта, тя никога не ще се забави, и ако знаехте това, то вие щеше да се надпреварвате във вярата и подчинението (към Аллах)".

(5) "Рече: "Господарю мой, зовях народа си нощем и денем",

(6) "но зовът ми само увеличи тяхното бягство",

(7) "И всякога, щом ги зовях, за да ги опростиш, запушваха с пръсти ушите си и се загръщаха в дрехите си, и упорстваха, и все повече се възгордяваха",

(8) "После ги зовях открито",

(9) "после им прогласявах явно и шепнех тайно",

(10) "И казвах: "Молете вашия Господар за опрощение! Той е Многоопрощаващ", рече Нух: Господарю мой, наистина аз призовавах моя народ и нощем, и денем към вярата в Теб и в подчинението Ти, и моя призив към вярата само увеличи тяхното бягство и отвръщане от религията, наистина всеки път, когато ги подканвах към вярата в Теб, за да бъде (вярата) причина за опрощението Ти на техните грехове, но те поставяха техните пръсти в ушите си, за да не чуят истинския призив (истинската религия) и се покриваха (загръщаха) с дрехите си, за да не ме виждат, и си останаха върху тяхното неверие, и се възгордяха и не приеха вярата, а бяха изпълнени със силно и жестоко възгордяване, след това започнах да призовавам явно към вярата, без да е скрито, след което ги приканих към религията с висок глас понякога, а друг път със снижен глас, и рекох на своя народ: "Търсете от вашия Господар опрощение за вашите грехове, и се покайте пред Него от неверието ви, наистина Той Всевишният е, Опрощаващ към този от рабите Му, който се разкайва и се връща към Него.

(11) "Той ви праща от небето обилен дъжд",

يُرْسِلِ ٱلسَّمَآءَ عَلَيْكُم مِّدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُم بِأَمْوَٰلٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَل
لَّكُمْ جَنَّٰتٍ وَيَجْعَل لَّكُمْ أَنْهَٰرًا ﴿١٢﴾ مَّا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾
وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا۟ كَيْفَ خَلَقَ ٱللَّهُ سَبْعَ سَمَٰوَٰتٍ
طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ ٱلْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ ٱلشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٦﴾
وَٱللَّهُ أَنۢبَتَكُم مِّنَ ٱلْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ
إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لِّتَسْلُكُوا۟ مِنْهَا
سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَّبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِى وَٱتَّبَعُوا۟ مَن لَّمْ يَزِدْهُ
مَالُهُۥ وَوَلَدُهُۥٓ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكَرُوا۟ مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا۟
لَا تَذَرُنَّ ءَالِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ
وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا۟ كَثِيرًا ۖ وَلَا تَزِدِ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا ضَلَٰلًا ﴿٢٤﴾
مِّمَّا خَطِيٓـَٰٔتِهِمْ أُغْرِقُوا۟ فَأُدْخِلُوا۟ نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا۟ لَهُم مِّن دُونِ
ٱللَّهِ أَنصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى ٱلْأَرْضِ مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ
دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا۟ عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوٓا۟ إِلَّا فَاجِرًا
كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَّبِّ ٱغْفِرْ لِى وَلِوَٰلِدَىَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِىَ
مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ وَلَا تَزِدِ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا تَبَارًۢا ﴿٢٨﴾

﴿12﴾ **“и ви подкрепя с имоти и синове, и сторва за вас градини, и стори за вас реки”,**
﴿13﴾ **“Какво ви е, защо не зачитате величието на Аллах?”,**
﴿14﴾ **“Сътвори ви Той на етапи”,**
﴿15﴾ **“Нима не виждате как Аллах сътвори седем небеса на слоеве?”,**
﴿16﴾ **“И стори Той там от луната сияние, и стори от слънцето светилник”**, ако се покаете и търсите опрощение (от Него за греховете си), то Аллах ще ви изпрати обилен, последователен дъжд, и ще увеличи вашите имоти и деца, и ще стори за вас градини, от които да се облагодетелстване от техните плодове и красота, и ще ви стори реки, от които да напоявате вашите насаждения и вашия добитък. Какво ви става –ей, народе- та не се боите от величието на Аллах и Неговото господство, та Той ви сътвори на последователни етапи: Първо частица сперма, след това съсирек, след това късче (сякаш е сдъвкано месо), след това плът и кости? Не виждате ли как Аллах сътвори седемте небеса на слоеве (на равнища) едно върху друго, и направи луната в тези небеса да е светлина, а слънцето го стори да е сияещ светилник, осветяващ цялата земя?
﴿17﴾ **“И ви създаде от земята да израснете”,**
﴿18﴾ **“После ще ви върне в нея и отново ще ви извади (в Съдния ден)”,**
﴿19﴾ **“Аллах стори за вас от земята постеля”,**
﴿20﴾ **“за да ходите там по широки пътища”**, Аллах ви сътвори в основата ви от пръст, от земята, след това ви връща в земята след смъртта, и след това ви изкарва (съживява) в Деня на повторното съживяване, истинско съживяване. Аллах стори за вас земята да бъде разстлана като постеля, за да ходите по нея, по широки пътища.
﴿21﴾ **“Рече Нух: “Господарю мой, те ми се възпротивиха и последваха онези, чийто имоти и деца само увеличиха тяхната заблуда”,**
﴿22﴾ **“И лукавстваха те с огромно лукавство”,**
﴿23﴾ **“И казваха: “Никога не изоставяйте своите божества, не изоставяйте нито Уад, нито Суаа, нито Ягус и Яук, и Неср!”,**
﴿24﴾ **“И вече заблудиха те мнозина. И надбавяй на угнетителите само заблуждение”,**
﴿25﴾ **“Заради своите грехове те бяха издавени и въведени в Огъня, и не намериха за себе си други помощници вместо Аллах”**, рече Нух: “Господарю мой, наистина моят народ прекалиха в неподчинението ми и във вземането (религията) за лъжа, а слабите от тях последваха големците, заблудените, чийто имоти, богатства и деца не увеличиха нищо друго в тях, освен заблуда в земния живот и наказание в Отвъдния, и водачите от тях лукавстваха и мамиха бедните, които ги следваха с огромно лукавство, като им казваха: Не оставяйте служенето на вашите божества заради служенето единствено на Аллах, към Който призовава Нух, не оставяйте Уад, нито Суаа, нито Ягус и Яук и Неср – това са имена на идолите, на които служеха, вместо на Аллах, това бяха имена на праведни хора, а когато починаха, шейтанът започна да нашепва на техния народ да им издигнат паметници и образи, за да ги стимулират в ибадета (в служенето на Аллах) когато ги видят- това бе тяхното твърдение-, а когато това поколение се загуби и се мина дълго време, след тях дойдоха други поколения, и шейтанът започна да им нашепва и да ги заблуждава, че техните предци (праведните) са се молели и кланяли на тези паметници и ликове, и ги вземаха за посредници в служенето им (към Аллах). Та това е мъдростта от забраната на

идолите, паметниците и др., и забраната да се строят куполи върху гробовете, защото с течение на времето хората започват да ги превръщат в молитвени храмове за невежите или се молят на самите гробове и търсят от тях (помощ, закрила и др.). И тези, които бяха следвани заблудиха много от хората с това като им разкрасяваха кривите пътища и заблудата. След това Нух, рече: Ей, Господарю наш, не надбавяй на онези, които угнетиха душите си с неверие и инат нищо друго освен заблуда и отдалечаване от истината. И поради причина на техните грехове, и постоянството им в неверието, и тяхното престъпване, бяха издавени чрез потопа (наводнението), и в края на давенето им бяха въведени в Огъня с велики, огромни пламъци и изгаряне, и не ще намерят други вместо Аллах, които да ги избавят, и да ги освободят от наказанието на Аллах.

26 "И рече Нух: "Господарю мой, не оставяй по земята нито един неверник!",

27 Оставиш ли ги, те ще заблудят Твоите раби и ще родят само нечестивци, неблагодарници",

28 "Господарю мой, опрости на мен и на родителите ми, и на всеки вярващ, който влезе в моя дом, и на вярващите мъже, и на вярващите жени, и надбавяй на угнетителите само гибел", Нух (*Аллах да го благослови*) след като се натъжи, разбирайки, рече: "Господарю мой, не оставяй нито един от неверниците, които не повярваха в Теб, не оставяй нито един жив по земята да обикаля или да се движи. Наистина ако Ти сега ги оставиш и не ги погубиш, те ще заблуждават Твоите раби, които повярваха в Теб, и са в правия път, и няма да извадят от техните утроби след тях други поколения, освен хора, които ще се отклонят от истината, със силно неверие към Теб и с прегрешения спрямо Теб. Господарю мой, опрости на мен, на родителите ми, и на всеки който влезе в дома ми вярващ, и на вярващите мъже и на вярващите жени, които повярваха в Теб, и не давай на неверниците друго, освен унищожение и загуба в земния живот и в отвъдния.

72 Сура: Ел Джин (Джиновете)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 "Кажи (о, Мухаммед): "Разкрито ми бе, че няколко джинове слушали и рекли: "Чухме удивителен Коран",

2 "Насочва той към правия път. Затова повярвахме в него и никога не ще съдружим с нашия Господар", кажи –ей, Пратенико-: Аллах ми вдъхнови (чрез Вахий), че група от джиновете слушали четенето ми на Корана, и когато го чуха рекоха на своята общност: Наистина ние чухме Коран, реторичен в словото си, красноречието си, в мъдростите си, законите си и неговите вести, призовава той към истината и напътствието, и повярвахме в този Коран и работихме с него (изпълнявахме това, което е записано в него), и няма да съдружаваме нищо с нашия Господар, Който ни е сътворил, Един единствен, на Който трябва да служим.

3 "Той – превисоко е величието на нашия Господар!- не се е сдобивал нито със съпруга, нито със син", и че Той – издигнато е величието на нашия Господар и Неговата гордост-. Той не се е сдобивал нито със съпруга, нито с дете.

4 "Глупците измежду нас говорят измислици за Аллах", и че най-глупавият измежду нас –а това е шейтанът Иблис-, изричаше за Аллах Всевишния неща, които са далече от истината, като измислицата, че Аллах се е сдобил със съпруга и дете.

5 "А ние предполагахме, че хората и джиновете никога не ще изрекат лъжа за Аллах", и ние смятахме, че никой от нас не ще измисля лъжи, измислици за Аллах Всевишния, нито от хората, нито от джиновете във връзка с лъжата, че Аллах се е сдобил със съпруга и дете.

6 "Някой хора търсеха убежище при някой джинове, а (хората) им надбавиха безразсъдство", също така имаше мъже от хората, които търсеха убежище при мъже от джиновете, тогава и мъжете от хората и мъжете от джиновете си надбавиха страх, ужас и уплах заради търсенето на убежище от тях. И това търсене на убежище (осланяне) от друг, а не от Аллах, е което Аллах оповести на хората от невежеството, че е голямото съдружаване (Ширк), който грях Аллах не го опрощава на извършителя, освен със истинско и искрено покаяние. В аета има довод: Строгото порицаване и предупреждение да не се търси убежище, осланяне от магьосниците, фокусници, гадатели и други подобни на тях шарлатани.

7 "И (хората) предполагаха, както и вие предполагахте, че Аллах не ще съживи (възкреси) никого", и хората от неверниците предполагаха, както и вие предполагате –о, група от джиновете-, че Аллах Всевишният, няма да съживи никой

от гроба му след като е починал.

8 **“И докоснахме небето, и открихме, че е пълно със силна стража и с изгарящи звезди”**, и ние –джиновете- искахме да достигнем до небето, за да подслушваме разговора на обитателите му, но видяхме и открихме, че е изпълнено с много мелейкета, които го пазят, изпълнено с изгарящи звезди, с които замерват всеки, който се приближи до небето.

9 **“А преди сядахме там на места, за да подслушваме. А който подслушва сега, дебне го изгаряща звезда”**, а ние преди си определяхме места там (на небето) за да слушаме от вестите му, но сега който се опита да се изкачи и да долови някоя дума, то той получава изгаряща звезда, която го изгаря и го унищожава. И в тези два аета има довод, който опровергава твърденията на магьосниците, фокусниците (шарлатаните) и гадателите, които си играят със слабия ум на някои от хората, (аета опровергава), че знаят неведомото и разобличава техните лъжи и измислици.

10 **“И не знаем дали зло е поискано за онези, които са на земята, или техния Господар е поискал добро за тях”**, и ние – ей- джинове- ние не знаем дали зло е поискал Аллах за обитателите на земята и го е спуснал или е пожелал за тях добро и напътствие?

11 **“Сред нас има правдиви, сред нас има и други освен това. Следваме различни пътища”**, и сред нас има и правдиви, богобоязливи, но от нас има и общности, които не са вярващи, а са неверници, други са развратници, и ние сме много групи, които следват различни пътища.

12 **“Вече сме убедени, че никога не ще обезсилим Аллах на земята и никога не ще Го обезсилим, дори да бягаме”**, и ние сме убедени, че Аллах е Способен и Силен над нас, и ние сме в Неговото управление и владение, и нищо няма да Му попречи, ако иска за нас нещо зло, където и да се намираме, и не сме в състояние да избягаме към небето (нито където и да е) от наказанието Му, ако е пожелал нещо лошо за нас.

13 **“И когато чухме Напътствието, повярвахме в него. А който вярва в своя Господ, да не се страхува нито от ощетяване, нито от угнетяване”**, наистина ние когато чухме Корана, повярвахме в него, и потвърдихме, че е истина, изпратена от Аллах, и който повярва в неговия Господар няма да

سُورَةُ الْجِنِّ

ترتيبها ٧٢ — آياتها ٢٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا
عَجَبًا ﴿١﴾ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۖ وَلَن نُّشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾
وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾ وَأَنَّهُ كَانَ
يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن تَقُولَ الْإِنسُ
وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ
مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ
اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا
شَدِيدًا وَشُهُبًا ﴿٨﴾ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ ۖ فَمَن
يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا ﴿٩﴾ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ
بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾ وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ
وَمِنَّا دُونَ ذَٰلِكَ ۖ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا ﴿١١﴾ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نُّعْجِزَ
اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ
آمَنَّا بِهِ ۖ فَمَن يُؤْمِن بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾

почувства намаляване в добрините Му, нито гнет, който да срещне заради увеличаване на лошите дела.

14 **“Сред нас има отдали се на Аллах (мюсюлмани), но сред нас има и отклонили се (неверници). Онези, които са се отдали на Аллах – те са избрали правия път”,**

15 **“А отклонилите се – те са горивото на Ада”**, сред нас има отдали се на Аллах в ибадета, но има и грешни, угнетители, които се отклониха от правия път и го отрекоха. Затова който приеме Исляма и се отдаде на Аллах в пълното Му подчинение (в ибадета), то те са онези, които целяха и търсеха пътя на истината, и проявиха търсене, за да я открият, и Аллах ги напъти към него. А що се отнася за отклонилите се от правия път (неверниците), то те ще бъдат горивото на Джехеннема.

16 **“И ако се бяха придържали към правия път, Ние щяхме да им дадем вода в изобилие”,**

17 **“за да ги изпитваме с това. А който се отдръпва от споменаването на своя**

وَأَنَّا مِنَّا ٱلْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا ٱلْقَـٰسِطُونَ ۖ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ
تَحَرَّوْا۟ رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَأَمَّا ٱلْقَـٰسِطُونَ فَكَانُوا۟ لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾
وَأَلَّوِ ٱسْتَقَـٰمُوا۟ عَلَى ٱلطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَـٰهُم مَّآءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِّنَفْتِنَهُمْ
فِيهِ ۚ وَمَن يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِۦ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ
ٱلْمَسَـٰجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا۟ مَعَ ٱللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُۥ لَمَّا قَامَ عَبْدُ ٱللَّهِ
يَدْعُوهُ كَادُوا۟ يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَآ أَدْعُوا۟ رَبِّى وَلَآ أُشْرِكُ
بِهِۦٓ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّى لَآ أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّى
لَن يُجِيرَنِى مِنَ ٱللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِن دُونِهِۦ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَـٰغًا
مِّنَ ٱللَّهِ وَرِسَـٰلَـٰتِهِۦ ۚ وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَإِنَّ لَهُۥ نَارَ جَهَنَّمَ
خَـٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا رَأَوْا۟ مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ
مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ إِنْ أَدْرِىٓ أَقَرِيبٌ
مَّا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُۥ رَبِّىٓ أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَـٰلِمُ ٱلْغَيْبِ فَلَا
يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِۦٓ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ٱرْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُۥ
يَسْلُكُ مِنۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِۦ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِّيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا۟
رِسَـٰلَـٰتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَىْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

Господар, Той ще го въведе в тежко мъчение”, и ако неверниците от джиновете и хората тръгнеха по правия път (пътя на Исляма), и не враждуваха срещу него, щеше да им спуснем вода в изобилие, и щеше да им увеличим препитанието в земния живот, за да ги изпитаме: Как се отблагодаряват за благата на Аллах? А който се отдръпва от подчинението към Аллах, и от слушането на Корана, и размишляването му, и не работи с него (не спазва повелите записани в него), То той ще бъде вкаран в тежкото мъчение, суровото.

18 **“Джамиите са само за Аллах и затова не зовете никой друг заедно с Аллах”**, и Джамиите са единствено да се служи на Аллах в тях, и не служете в тях на никой друг, освен на Него, и бъдете искрени в дуата си (молбата, зовът) към Него и в ибадета, когато сте в тях (в джамиите). Наистина джамиите не са построени за нищо друго, освен за служенето единствено на Аллах в тях. И в този ает има намек: Че джамиите трябва да се пречистят от всяко едно нещо, което пречи на искреността към Аллах, и следването суннета на неговия Пратеник Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари).

19 **“Когато рабът на Аллах (Мухаммед) се изправи да Го позове, те едва не се струпаха около него на пълчища”**, а когато Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) стана за да изпълни молитвата към Аллах, джиновете започнаха да се насъбират и блъскат едни в други и да се качват едни върху други, поради числеността им за да слушат четенето на Коран от него (от Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари)).

20 **“Кажи: “Зова единствено моя Господар и никого не съдружавам с Него”**, кажи – ей, Пратенико- на онези неверници: “Наистина аз служа единствено на моя Господар, и не съдружавам никого с Него в ибадета ми (в служенето ми към Него)”.

21 **“Кажи: “Аз нито мога да ви навредя, нито да ви бъда от полза”,**

22 **“Кажи: “Никой не може да ме защити от Аллах и не ще намеря убежище освен при Него”,**

23 **“Аз предавам само известие от Аллах и Негови послания. А които не се подчиняват на Аллах и на Неговия Пратеник, за тях е Огъня на Ада, там ще пребивават вечно”**, кажи им –ей, Пратенико-: Наистина аз не съм в състояние да ви предпазя от вредата, нито да ви бъда от полза, кажи: Наистина никой не може да ме защити от наказанието на Аллах ако съгреша спрямо Него, и не ще намеря убежище при друг, за да се избавя от наказанието Му, освен при Него, обаче притежавам това, че трябва да ви известя за това, което Аллах ми изпрати, и ми заповяда да ви го известя, и да ви известя за посланието, с което ме изпрати при вас. А който се възпротиви на Аллах и на Неговия Пратеник (и не им се подчини), и се отвърне от религията на Аллах, то неговото възмездие е огъня на Джехеннема, и никога няма да излезе от него.

24 **“Когато видят обещаното им, ще научат кой има по-слаби и по-малобройни помощници”**, а когато неверниците видят това, което им бе обещано от наказанието, тогава когато ги връхлети, ще разберат: Кой е с по-слаби помощници и избавители, и кой е с по-малобройна армия?

25 **“Кажи: “Не знам близо ли е това, което ви е обещано, или е сторил за него предел моят Господар”,**

26 **“Знаещият неведомото. Той на никого не разкрива Своите тайни”,**
27 **“освен на онзи пратеник, когото е избрал. И сторва Той пред него и зад него да има (мелейкета) пазители”,**
28 **“за да знае, че са съобщили посланията на своя Господар. Обгръща Той това, което е у тях, пресмята всяко нещо”**, кажи –ей, Пратенико- на онези неверници: Не знам дали е близо наказанието, което ви беше обещано, моя Господар ще го забави до определен период, дълъг? И Той Пречистият е, Знаещият това, което е скрито от погледите (на творенията), и на никой от Своите творения не разкрива тайните Си, освен на тези, които Аллах е избрал и пожелал за Неговото послание, наистина Той им показва някои тайни, и изпраща пред него пратеници и зад него мелейкета, които го пазят от джиновете, за да не откраднат от него (тайните) и да ги прошепнат на гадателите, и за да знае Пратеникът (Аллах да го благослови и с мир да го дари), че и преди него Пратениците са били на неговото положение, да оповестяват (на техните народи) истината (религията) и правдата, и че той е предпазван от джиновете (с мелейкета, които са го пазели), така както са били пазени предишните пратеници, и че знанието на Аллах, Пречистият обхваща всичко, което е при тях, и явното, и скрито от законите и решенията, и другите неща, и нищо от тях не пропуска, и че Той Всевишният е пресметнал всяко едно нещо, пресметнал е точния му брой, и нищо не може да се скрие от Него.

73 Сура: Ел Муземмил (Загръщащият се)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“О, ти, който се загръщаш”,**
2 **“ставай (за молитва) през нощта, но не цялата”,**
3 **“а наполовината, или по-малко от това”,**
4 **“или повече, и чети Корана отмерено!”**, ей, ти, който се загръщаш в твоята дреха, стани за молитва през нощта, освен малко от нея, стани наполовината нощ или намали по-малко от половината така, че да стане една трета, или увеличи повече от това, така, че да стигне две трети, и чети Корана отмерено, бавно, разбираемо и да се разграничават буквите и да се спира на определените места.
5 **“Ще ти пратим Ние тежко слово”**, ще ти изпратим ей, Пратенико- велик Коран,

سُورَةُ المُزَّمِّلِ

ترتيبها ٧٣ — آياتها ٢٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ﴿١﴾ قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾ نِصْفَهُ أَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا
﴿٣﴾ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ﴿٤﴾ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا
ثَقِيلًا ﴿٥﴾ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٦﴾ إِنَّ لَكَ فِي
النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ﴿٨﴾
رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿٩﴾ وَاصْبِرْ
عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٠﴾ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ
أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ﴿١١﴾ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾
وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ
وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَهِيلًا ﴿١٤﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا
عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ
فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ﴿١٦﴾ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ
الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٧﴾ السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ۚ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ﴿١٨﴾
إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿١٩﴾

обхващаш заповедите, забраните и решенията в религията.
6 **“Ставането (за молитвата) нощем е най-силно по въздействие и най-подходящо за размисъл”**, наистина ибадета (служенето), което изпълняваш през полунощ е с най-силно въздействие за сърцето, и най-ясното слово за освобождаването на сърцето от земните ангажименти.
7 **“През деня ти си много зает”**, наистина през деня ти си зает с много ангажименти и действия, които са ти от полза, и други обширни ангажименти, свързани с посланието (с мисията ти), затова отдай душата си през нощта за служене на твоя Господар.
8 **“И споменавай името на своя Господар, и с всеотдайност се посвети на Него -”,**
9 **“Господаря на Изтока и на Запада! Няма друг Бог, освен Него. Него вземи за покровител”**, и споменавай –ей, Пратенико- името на твоя Господар, и Го умолявай чрез него, и се отдай към Него с цялостно отдаване в ибадета ти, и се уповавай само на Него. Той е, Господаря и на Изтока и на Запада, и няма друг достоен за ибадет,

освен Той Единственият, и към Него се устреми, и всичките ти дела на Него повери.

10 **"И бъди търпелив към онова, което говорят! И ги напускай с достойнство!"**, и прояви търпение към онова, което казват неверниците за теб и за религията ти, и се разграничавай от тях във вътрешните им дела, едновременно с отвръщане от тях, без да им отмъщаваш.

11 **"И остави на Мен отричащите, които живеят в благоденствие, и им дай малко отсрочка!"**, остави на Мен –ей, Пратенико- вземащите за лъжа Моите знамения, онези, които тънеха в охолство, луксове и разкош в земния живот, и им дай отсрочка за кратко време и забавяне на наказанието им, докато дойде крайният им момент и бъдат известени за тяхното наказанието.

12 **"При Нас има окови и пламъци",**

13 **"и храна, която присяда, и болезнено мъчение"**, наистина при Нас на Ахирета, за тях има тежки окови и възпламенен огън, с който ще бъдат горени, и отвратителна храна, която засяда на гърлата, и болезнено наказание.

14 **"в Деня, в който ще се разтресат земята и планините, и ще станат планините на купища от пясък"**, в Деня, в който ще се разтресе земята и планините, и планините ще станат планини от пясък, които ще се движат и разпръсват, след като бяха здрави и твърди.

15 **"Изпратихме ви Пратеник –свидетел за вас, както изпратихме при Фараона пратеник",**

16 **"Но възпротиви се Фараонът на пратеника, и затова силно го сграбчихме"**, наистина Ние изпратихме при вас –ей, жители на Мека- Мухаммед, за да бъде Пратеник и свидетел за вас и за това, което проявявате от неверието и прегрешението, и противенето, както изпратихме Муса, като пратеник да отиде при престъпилия Фараон, тогава Фараона взе за лъжец Муса и не повярва в неговото послание, и се възпротиви на повелята му, тогава Ние го унищожихме със силно унищожение. В това има предупреждение за противенето и неподчинението към Пратеника –*Аллах да го ри и с мир да го дари*-, страхувайки се сгрешилият да не го сполети това, което сполетя, и Фараона, и неговия народ.

17 **И как ще се предпазите, ако сте неверници, от Деня, който ще направи и децата да посивеят?"**, та как ще спасите вашите души –ако станете неверници- от наказанието на Съдния ден, в който Ден косите на малките деца ще побелеят от силния страх (на този ден) и силната мъка.

18 **"Небето тогава ще се разцепи. Обещанието Му се сбъдва"**, в този Ден небето ще се разцепи: Заради силния страх, и в този Ден обещанието на Аллах ще дойде, ще се осъществи без никакво съмнение.

19 **"Това е напомняне. Който желае, поема пътя към своя Господар"**, наистина в тези страшни, заплашителни знамения има поука, мъдрост и предупреждение за хората, и който желае да се поучи и да се възползва от тях, то нека да стори подчинението и боязънта път, който да го отведе до задоволството на неговия Господар, Който го сътвори и го възпита.

20 **"Твоя Господар знае, че стоиш по-малко от две трети от нощта, (понякога) и половината от нея, а (понякога) и една трета, и група от тези, които са заедно с теб. Аллах отмерва нощта и деня. Знае Той, че не ще смогнете и затова ви помилва. Ето защо четете, колкото можете от Корана! Знаещия Той, че сред вас има болни и други, които пътуват по земята, търсейки благодатта на Аллах, и други, които се сражават по пътя на Аллах! Затова четете, колкото можете от него! И отслужвайте молитвата, и давайте милостинята *зекят,* и заемайте хубав заем на Аллах! И каквото добро сторите отнапред за себе си, ще го намерите при Аллах още по-хубаво и с по-голяма отплата. И молете Аллах за опрощение! Аллах е, Опрощаващ, Милосърден"**, наистина твоят Господар –ей, Пратенико- знае, че ставаш за нощна молитва през нощта по-малко от две трети понякога, а друг път стоиш половината от нея, а друг път и една трета, и че с теб стават и част от твоите другари. Аллах Един единствен е Този, Който отмерва нощта и деня, и знае отмереното им, знае колко дни и нощи са изминали, и колко остават от тях. Аллах знае, че не си в състояние да изпълняваш през цялата нощ нощна молитва, затова ви облекчи, улесни, затова четете в молитвата си през нощта толкова, колкото сте способни да четете от Корана. Аллах разбра, че сред вас Ще има такива, които ще ги възпрепятства болест от изпълнението на нощна молитва, също, че ще има друга група, които ще обикалят по земята за търговия, ще търсят от препитанието на Аллах, това което е разрешено, а друга група

ще има, които ще се сражават по пътя на Аллах, за да извисят словото на Аллах и да разпространят религията Му, затова четете във вашата молитва от Корана, това което ви е улеснено от Корана, и си давайте зекята, който ви е предписан, и раздавайте по пътищата на добротворството, и праведността от вашите имоти, стремейки се към Лика на Аллах, и това, което вършите по пътищата на доброто, праведността и делата в подчинението на Създателя, то вие ще срещнете неговата награда за това, което сте вършили в земния живот, ще я срещнете на Ахирета при Аллах, с по-голяма награда, отплата от това нещо. И търсете опрощението на Аллах за всичките дела, наистина Аллах е Опрощаващ и Милосърден към вас.

74 Сура: Ел Мудессир
(Обвиващият се)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **"О, ти, който се обвиваш (в своите одежди),**
2 **"стани и предупреждавай",**
3 **"и твоя Господар възвеличавай",**
4 **"и дрехите си почиствай",**
5 **"и скверността отбягвай",**
6 **"и давайки, не се стреми да получиш повече",**
7 **"и в името на твоя Господар бъди търпелив"**, Ей, ти, който се обвиваш в дрехите си, стани от своето легло и предупреждавай хората от наказанието на Аллах, и единствено твоят Господар възвеличавай, обожавай Го и единствено на Него служи, и почисти твоите дрехи от мръсотиите, наистина отстраняването на външната мръсотия е плод на цялостното вътрешно пречистване (тоест почистването на сърцето), и продължи да страниш от идолите, лъжливите божества и от всичките дела на съдружаването, и не ги приближавай, и не давай нещо за да получиш (да се сдобиеш) с повече от него, и заради доволството на Аллах прояви търпение в изпълнението на повелите и в отбягване (странене) от забраните.
8 **"И когато се протръби с рога",**
9 **"тогава този Ден ще е тежък Ден",**
10 **"за неверниците нелек"**, а когато се протръби с **"Рогът"** протръбяването за съживяването и събиране, тогава това време ще бъде тежко, жестоко за неверниците, и няма да бъде лесно, за да се отърват от това, в което ще бъдат, от тежката равносметка и другите трудни положения.

۞ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثَيِ ٱلَّيْلِ وَنِصْفَهُۥ وَثُلُثَهُۥ وَطَآئِفَةٌ
مِّنَ ٱلَّذِينَ مَعَكَ ۚ وَٱللَّهُ يُقَدِّرُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَن لَّن تُحْصُوهُ فَتَابَ
عَلَيْكُمْ ۖ فَٱقْرَءُوا۟ مَا تَيَسَّرَ مِنَ ٱلْقُرْءَانِ ۚ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ ۙ
وَءَاخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِى ٱلْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ ٱللَّهِ ۙ وَءَاخَرُونَ
يُقَٰتِلُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۖ فَٱقْرَءُوا۟ مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۚ وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟
ٱلزَّكَوٰةَ وَأَقْرِضُوا۟ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا۟ لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ
عِندَ ٱللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَٱسْتَغْفِرُوا۟ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌۢ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ المُدَّثِّر
ترتيبها ٧٤ — آياتها ٥٦

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾
وَٱلرُّجْزَ فَٱهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُن تَسْتَكْثِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَٱصْبِرْ ﴿٧﴾
فَإِذَا نُقِرَ فِى ٱلنَّاقُورِ ﴿٨﴾ فَذَٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٩﴾ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ
غَيْرُ يَسِيرٍ ﴿١٠﴾ ذَرْنِى وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُۥ مَالًا
مَّمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدتُّ لَهُۥ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ
أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّآ ۖ إِنَّهُۥ كَانَ لِءَايَٰتِنَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾ سَأُرْهِقُهُۥ صَعُودًا ﴿١٧﴾

11 **"Остави на Мен онзи, когото сътворих самотен",**
12 **"и комуто отредих голямо богатство",**
13 **"и синове до него",**
14 **"и всичко му улесних!",**
15 **"А после той ламти да му надбавя",**
16 **"Ала не! Пред Нашите знамения той упорства",**
17 **"Ще го подложа на непоносимо мъчение"**, -Ей, Пратенико- остави на Мен онзи, който сътворих в корема на майка му самичък без да има нито пари, нито деца, след което му сторих голямо богатство и много деца около него в **"Мека"** и никога не отсъстваха, и не се отделяха от него, и му улесних много неговия път към препитанието му, след което мечтаеше да му се увеличи още богатството и децата, и в същото време не вярваше в Мен, отрече Ме. Но това не е така, както смята този грешен разпътник, повече от това не ще му набавям. Наистина той беше от спорещите и отричащите, вземащите за лъжа Корана, и проявяваше инат срещу доводите на Аллах към творенията Му. Непременно ще го

إِنَّهُۥ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ
﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ وَٱسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ
يُؤْثَرُ ﴿٢٤﴾ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا قَوْلُ ٱلْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾ وَمَآ أَدْرَىٰكَ
مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾ لَا تُبْقِى وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ لَوَّاحَةٌ لِّلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ
﴿٣٠﴾ وَمَا جَعَلْنَآ أَصْحَٰبَ ٱلنَّارِ إِلَّا مَلَٰٓئِكَةً ۙ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِيَسْتَيْقِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ وَيَزْدَادَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِيمَٰنًا ۙ
وَلَا يَرْتَابَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْمُؤْمِنُونَ ۙ وَلِيَقُولَ ٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
وَٱلْكَٰفِرُونَ مَاذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا ۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِى
مَن يَشَآءُ ۚ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ ۚ وَمَا هِىَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ كَلَّا
وَٱلْقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَٱلَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ﴿٣٣﴾ وَٱلصُّبْحِ إِذَآ أَسْفَرَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهَا لَإِحْدَى
ٱلْكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرًا لِّلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَن شَآءَ مِنكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾ كُلُّ
نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّآ أَصْحَٰبَ ٱلْيَمِينِ ﴿٣٩﴾ فِى جَنَّٰتٍ يَتَسَآءَلُونَ
﴿٤٠﴾ عَنِ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِى سَقَرَ ﴿٤٢﴾ قَالُوا۟ لَمْ نَكُ مِنَ
ٱلْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ ٱلْمِسْكِينَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ
ٱلْخَآئِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ ٱلدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّىٰٓ أَتَىٰنَا ٱلْيَقِينُ ﴿٤٧﴾

подложа на непоносимо, трудно наказание и обремененост, от което няма нито почивка, нито избавление от него. (Тук става въпрос за Уелийд ибну Мугира, твърдоглавия, оспорващия истината, изпъкващия с воюване срещу Аллах и Неговия Пратеник, и това е възмездието за всеки, който се възпротиви срещу истината и я отхвърли).

(18) "Размисли той и прецени",
(19) "и- проклет да е!– как прецени!",
(20) "И отново -проклет да е!- как прецени!",
(21) "После погледна",
(22) "После се намръщи и навъси",
(23) "После се отвърна и възгордя",
(24) "И рече: "Това е само разпространена магия",
(25) "Това е само хорска реч", наистина той размисли на ум и прецени, каквото казваше от злословенето за Мухаммед и за Корана, заради това бе проклет, и заслужи с това нещо унищожението, как прецени (измисли) в душата си това злословене? И отново проклет да е, след това размисли в това, което прецени и приготви да злослови за Корана, след което намръщи лицето си и се навъси, и смрачи, когато хитростите и лукавството го притиснаха, и не можеше да намери нещо, с което да злослови по Корана, след което се върна и отвърна от истината, и се възгордя и не искаше да приеме истината, и да я признае, и рече за Корана: "Това, което го чете Мухаммед не е нищо друго освен магия, която я цитира от предишните общности, това не е нищо друго, освен слово на хора като него, от които го е научил, след това твърди, че е от Аллах".

(26) "Ще го пека Аз в Преизподнята",
(27) "И откъде да знаеш ти какво е Преизподнята?-",
(28) "Тя нищо не оставя и не пощадява-",
(29) "обгаря кожата",
(30) "Пазят я деветнадесет (ангели)", ще го вкарам в Джехеннема, за да се пече от горещината му и да изгори от огъня му, и от къде да знаеш ти, какво е Джехеннема? Той не оставя, не пощадява нито месото, нито костите без да ги е изгорял, обгарящия кожата, почерняващия и изгарящия (кожата), управляват го (Джехеннема), и се разпореждат с наказанието срещу обитателите му деветнадесет мелейкета, сурови, жестоки – Зебаанийе.

(31) "И сторихме пазители на Огъня само ангели, и сторихме броя им единствено за изпитание на неверниците, за да се убедят дарените с Писанието и да се усили вярата на повярвалите, и да не се съмняват дарените с Писанието и вярващите, и за да кажат онези, в чийто сърца има болест, и неверниците: "Какво цели Аллах с този пример?". Така Аллах оставя в заблуда когото пожелае и напътва Той когото пожелае. И никой освен Него не знае войнствата на твоя Господар. А този (Огън) е само напомняне за хората", и сторихме пазителите на Джехеннема да бъдат само сурови мелейкета, и този брой не го сторихме за нищо друго, освен за изпитание за онези, които не повярваха в Аллах, и да се случи убеждението на онези, които бяха дарени с Писанието от евреите и християните, че това, което е споменато в Корана за пазителите на Джехеннема е самата истина от Аллах Всевишния, и съответства с това, което е в техните книги, и да се увеличи вярата на вярващите, истинската вяра в Аллах и Неговия Пратеник, и да увеличат добрите дела, които им са повелени, и да не се съмняват в

това дарените с писанието от евреите и християните, нито вярващите в Аллах и Неговия Пратеник. И за да кажат онези, в чиито сърца има двуличие, и неверниците: “Какво цели Аллах с този странен брой?”. И с подобно на това, което бе споменато Аллах заблуждава този, на когото желае заблудата му, и напътства този, на когото желае напътствието му, и никой не знае броя на армията на твоя Господар –от които са и мелейкетата- освен единствено Аллах. А огънят не е нищо друго, освен напомняне и поучение за хората.

32 “Ала не! Кълна се в луната”,
33 “и в нощта, която отминава”,
34 “и в утрото, когато засиява!”,
35 “Този (Огън) е едно от великите изпитания-“,
36 “Предупреждение за хората”,
37 “за всеки от вас, който пожелае да напредва или да изостава”, не е така, както те споменават, като вземат за лъжа Пратеника и това, с което е дошъл. Аллах, Пречистият се кълне в луната, и в нощта, когато отмине, и в утрото когато освети и засияе. Наистина огънят е велико предизвикателство и е като: Предупреждение и заплаха за хората, за този който иска да се приближава до Господаря си с вършенето на добри дела, и да изоставя вършенето на лошите дела.

38 “Всеки е заложник на онова, което е придобил”,
39 “освен владелците на десницата”,
40 “В градини те ще разпитват”,
41 “за престъпниците”,
42 “Какво ви отведе в Преизподнята?”,
43 “Ще рекат: “Ние не бяхме сред отслужващите молитвата”,
44 “и не хранехме нуждаещите се,”,
45 “и затъвахме в празнословия със затъващите”,
46 “и вземахме за лъжа Съдния ден”,
47 “докато ни застигна смъртта”, всяка една душа е, заложник, затворник на онова, което е придобила от лошите дела, и няма да бъде освободена докато не отдаде дължимото й, като връщане на чуждите права и наказания, освен мюсюлманите, искрените, обитателите отдясно (чийто книга ще бъде дадена от дясната им страна), онези, които освободиха телата си от огъня чрез подчинение, те ще са в Градините (на Дженнета), чийто красота и прелести не може да се опише, и ще се питат едни с

فَمَا تَنفَعُهُمْ شَفَٰعَةُ ٱلشَّٰفِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ ٱلتَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ
﴿٤٩﴾ كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِن قَسْوَرَةٍۭ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ
كُلُّ ٱمْرِيٍٕ مِّنْهُمْ أَن يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا ۖ بَل لَّا يَخَافُونَ
ٱلْءَاخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّآ إِنَّهُۥ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَن شَآءَ ذَكَرَهُۥ ﴿٥٥﴾
وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ ۚ هُوَ أَهْلُ ٱلتَّقْوَىٰ وَأَهْلُ ٱلْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

سُورَةُ القِيَامَةِ

ترتيبها ٧٥ — آياتها ٤٠

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

لَآ أُقْسِمُ بِيَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ ﴿١﴾ وَلَآ أُقْسِمُ بِٱلنَّفْسِ ٱللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَيَحْسَبُ
ٱلْإِنسَٰنُ أَلَّن نَّجْمَعَ عِظَامَهُۥ ﴿٣﴾ بَلَىٰ قَٰدِرِينَ عَلَىٰٓ أَن نُّسَوِّيَ بَنَانَهُۥ ﴿٤﴾ بَلْ
يُرِيدُ ٱلْإِنسَٰنُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُۥ ﴿٥﴾ يَسْـَٔلُ أَيَّانَ يَوْمُ ٱلْقِيَٰمَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا بَرِقَ ٱلْبَصَرُ
﴿٧﴾ وَخَسَفَ ٱلْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ ٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ ٱلْإِنسَٰنُ يَوْمَئِذٍ
أَيْنَ ٱلْمَفَرُّ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ ٱلْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُنَبَّؤُا۟ ٱلْإِنسَٰنُ
يَوْمَئِذٍۭ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ ٱلْإِنسَٰنُ عَلَىٰ نَفْسِهِۦ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْقَىٰ
مَعَاذِيرَهُۥ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِهِۦ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِۦٓ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُۥ
وَقُرْءَانَهُۥ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأْنَٰهُ فَٱتَّبِعْ قُرْءَانَهُۥ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُۥ ﴿١٩﴾

други за положението на неверниците, онези които престъпиха срещу самите тях: Какво ви вкара в Джехеннема и ви накара да вкусите от горещината му? А престъпниците (онези, които не повярваха в Аллах), ще кажат: В земния живот ние не бяхме от изпълняващите молитвата, и не бяхме от тези, които раздаваха на бедните и нуждаещите се, и не проявявахме добро към тях, и затъвахме в празнословия и лъжи с затъващите и заблудените, и вземахме за лъжа Деня на равносметката и възмездието, докато ни застигна смъртта, (и когато ни застигна) ние бяхме в същите лоши дела и заблудата.

48 “Затова не ще им помогне нечие застъпничество”, и сега не ни е от полза застъпничеството на застъпниците, всичките, и мелейкетата, и пратениците, нито който и да е: Защото застъпничеството се полага на този, на когато Аллах е позволи и е бил доволен от него, и е разрешил на неговия застъпник да се застъпи за него.

49 “Какво им е, защо се отдръпват от напомнянето”,
50 “сякаш са подплашени диви магарета”,

51 **“бягащи от лъв”**, какво им става на онези неверници та се отдръпват от Корана и наставленията в него? Като че ли са диви подплашени магарета, бягащи от лъв.

52 **“И всеки от тях иска да му се даде разясняваща книга”,**

53 **“Ала не! Те не се страхуват от отвъдния живот”**, даже всеки един от онези, които не повярваха, копнее Аллах да му спусне разясняваща книга от небето, както бе низпослана на Мухаммед (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*). И това не е така, както твърдят, а действителността, истината е, че те не се страхуваха от Ахирета, и не вярваха в повторното съживяване, и във възмездието.

54 **“Ала не! Той (Коранът) е поучение”,**

55 **“И който пожелае, ще се поучи”,**

56 **“И не се поучават, без Аллах да пожелае. Той е достоен да се боят от Него и е достоен да опрости”**, истина е, че Коранът е цялостното поучение, достатъчното, за да се поучат, и който желае поучение, то той се поучава от това, което е в него и се възползва от напътствието му, и не се поучават с него, ако Аллах не е пожелал за тях напътствие. Той Пречистият е достоен да се боят от Него и да Му се подчиняват, и е достоен да опрости на този, който е повярвал в Него и Му се е подчинил.

75 Сура: Ел Кийяме (Възкресението)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Кълна се в Деня на възкресението”,**

2 **“И кълна се в укоряващата се душа”,**

3 **“Нима човек смята, че Ние не ще съберем костите му?”,**

4 **“Наистина Ние можем да възстановим и върховете на пръстите му”**, Аллах Пречистият се кълне в Деня на равносметката и възмездието, също така се кълне във вярващата душа, боязливата, която порицава, укорява собственика й, когато остави подчинението (служенето) и когато започне да върши пагубните неща (греховете), и че хората ще бъдат отново съживени. Нима този човек, който не е повярвал си мисли, че Ние не сме способни да съберем отново неговите кости, след тяхното разделяне? Напротив ще ги съберем, и Сме способни да възстановим неговите пръсти или върховете на пръстите му –след тяхното събиране (които са свити на едно) и тяхното унищожение- да ги възстановим така, както бяха преди смъртта.

5 **“Ала човек упорства в греха си”,**

6 **“и пита: “Кога е Денят на възкресението?”**, но човек упорства и отрича повторното съживяване, и иска да остане в упорството си до края на дните си, и този неверник пита смятайки за невъзможно идването на Съдния ден: “Кога е Деня на възкресението?”.

7 **“Тогава, когато погледът се заслепи”,**

8 **“и луната се затъмни”,**

9 **“и слънцето, и луната се слеят”,**

10 **“човек ще каже в този Ден: “Накъде да се бяга?”**, тогава, когато погледът се смая и учуди уплашен от това, което ще види от ужаса на Съдния ден, и светлината на луната изчезне, и слънцето и луната се слеят в изчезването на тяхната светлина, и нито едно от двете не ще има светлина, тогава човекът в този Ден ще рече: “Къде да се бяга сега от наказанието?”.

11 **“Ала не! Няма убежище”,**

12 **“При твоя Господар в този Ден е местопребиваването”**, но това не е така както си мислеше –ей, човече- и желаеше търсейки да избягаш, и сега няма убежище за теб нито избавление. на Съдния ден, единствено към Аллах е завръщането на всичките творения и тяхното местопребиваване, и ще въздаде на всеки, каквото заслужава.

13 **“Човекът в този Ден ще бъде известен за ранните си дела и за късните”**, в този Ден човек ще бъде известен за всичките си дела: Добри и лоши, тези дела, които е избързал да извърши в земния живот (тоест добрите), и тези който е забавил и не ги е извършил (тоест лошите).

14 **“Да, човекът сам за себе си ще е свидетел”,**

15 **“дори да дава извинения”**, даже човек сам за себе си ще бъде ясния свидетел, за това какво е вършил и за това, което е оставил, и не го е извършил, и дори да дойде с всичките си извинения и оправдания и да се оправдава с тях за престъпленията си, то това нещо няма да му бъде от полза.

16 **“Не си движи езика с това Слово (о, Мухаммед), за да избързаш (да го запомниш)!”,**

17 **“Да бъде събрано (в твоите гърди) и четенето (от теб) е Наша грижа”,**

18 **“И когато го четем, следвай неговото четене!”,**

19 **“После неговото разясняване е Наша грижа”**, не си движи –ей, Пратенико- езика за Корана, когато ти се низпослава, за да

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ ٱلْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ ٱلْآخِرَةَ ﴿٢١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾
إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ أَن يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾
كَلَّآ إِذَا بَلَغَتِ ٱلتَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنْ ۜ رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ ٱلْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ وَٱلْتَفَّتِ
ٱلسَّاقُ بِٱلسَّاقِ ﴿٢٩﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ ٱلْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ
﴿٣١﴾ وَلَٰكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ يَتَمَطَّىٰٓ ﴿٣٣﴾ أَوْلَىٰ لَكَ
فَأَوْلَىٰ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰٓ ﴿٣٥﴾ أَيَحْسَبُ ٱلْإِنسَٰنُ أَن يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾
أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّنِيٍّ يُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ
ٱلزَّوْجَيْنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلْأُنثَىٰٓ ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يُحْيِۦَ ٱلْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

سُورَةُ الإِنسَانِ

ترتيبها ٧٦ — آياتها ٣١

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

هَلْ أَتَىٰ عَلَى ٱلْإِنسَٰنِ حِينٌ مِّنَ ٱلدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْـًٔا مَّذْكُورًا ﴿١﴾
إِنَّا خَلَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ مِن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَٰهُ سَمِيعًۢا
بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا هَدَيْنَٰهُ ٱلسَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾
إِنَّآ أَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ سَلَٰسِلَا۟ وَأَغْلَٰلًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾ إِنَّ
ٱلْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

избързаш с наизустяването му, страхувайки се да не избяга от теб (да не го забравиш). Наистина Наша грижа е да бъде събран в гърдите ти, след това да го четеш с езика си, когато пожелаеш. А когато ти го чете Нашият пратеник Джибрийл, тогава мълчи и слушай, след това го прочети така, както той ти го прочете, след което е Наша грижа да ти разясним това, което ти е трудно в разбирането на неговите значения и неговите решения.

(20) **“Ала не! Вие обичате преходността (на заемния живот)”,**

(21) **“и изоставяте отвъдния”**, това не е така, както си мислите- ей, неверници-, че няма нито повторно съживяване, нито равносметка, нито възмездие, напротив вие сте общност, която обича земния живот и неговите прелести, и в същото време оставяте (не желаете) отвъдния живот и неговите блага.

(22) **“Едни лица в този Ден ще възсияят”,**

(23) **“към своя Господар ще гледат”**, на Съдния ден лицата на щастливите хора (вярващите) ще сияят, ще бъдат хубави и благоденстващи, ще поглеждат към техния Създател, и Този, Който управляваше техните дела, и ще се наслаждават с това нещо.

(24) **“а други в този Ден ще бъдат мрачни”,**

(25) **“ще се убедят, че ги е сполетяла беда, пречупваща гръбнака”**, а лицата на нещастниците в този Ден ще бъдат намръщени, мрачни, ще предполагат, че ги е сполетяла беда, която е пречупила техните гръбнаци.

(26) **“А когато душата стигне гръкляна”,**

(27) **“и се рече: “Кой ще те избави?”,**

(28) **“и той се убеди, че (това) е раздялата”,**

(29) **“и се преплете крак с крак”,**

(30) **“тогава към твоя Господар е отправянето”**, наистина когато душата стигне до върха на гърдите (до гръкляна), тогава някой от присъстващите ще рекат на други: Има ли някой да го избави, да го излекува, да му помогне от това тежко положение в което е той сега? И тогава даващият душа, ще разбере, че неговия край е дошъл и ще се раздели със земния живот: Когато види, че мелекйкетата на смъртта са при него, и се събират заедно суровостта (трудността) в края на земния живот с трудността в началото на отвъдния живот, към Аллах Всевишния е отправянето на рабите в Съдния ден: (Ще тръгнат) или към Дженнета или към Огъня.

(31) **“Той нито вярваше, нито отслужваше молитвата”,**

(32) **“а отричаше и се отвръщаше”,**

(33) **“после отиваше при своите хора с горделива походка”,**

(34) **“Горко ти, Горко ти!”,**

(35) **“И отново - горко ти, горко!”**, неверника нито повярва в Пратеника, нито в Корана, нито изпълни задължителните молитви към Аллах Всевишния, обаче взе за лъжа Корана и се отрече, отвърна се от вярата, след което се върна при близките си ходейки горделиво. Горко ти, горко ти (от унищожението в земния живот)! После пак горко ти, горко (от наказанието в отвъдния живот).

(36) **“Нима човек смята, че ще бъде оставен без надзор?”,**

(37) **“Нима той не бе капка сперма, която се изхвърля?”,**

(38) **“После бе сперма, а Той го сътвори и осъразмери”,**

(39) **“И създаде от нея двата пола – мъж и жената”,**

(40) **“Нима Той не е способен да съживи мъртвите?”**, нима този човек, отричащият повторното съживяване смята, че ще бъде

оставен без надзор и без да му бъде заповядано да върши повелените му неща, и да оставя, и да се предпазва от забранените, и че няма да му се търси сметка и няма да бъде наказван? Този човек не беше ли слаба капка от вода, нищожна, която се изхвърля в утробата, след което се превръща в парче съсирена кръв, тогава Аллах чрез способността Си те сътвори, и те преобрази да бъдеш в най-прекрасния облик (вид)? И стори от този човек два пола: Мъжа и жена. Нима Този Господ, Творецът на всичките твари не е способен да съживи творенията, и отново да ги върне, след тяхната смърт? Напротив наистина Той –Пречистият, Всевишният- е способен на това нещо.

76 Сура: Ел Инсан (Човекът)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **"Не премина ли човекът през период от време, когато той бе нещо неназовано?"**, беше изминало много дълго време от това на човека преди да му бъде вдъхната душа, и не беше нищо, което да е назовано, нито имаше следи от него.

2 **"Сътворихме Ние човека от капка смесена семенна течност, за да го изпитаме, и го сторихме чуващ зрящ",**

3 **"Ние му показахме пътя – или признателен, или неблагодарник"**, наистина Ние сътворихме човека от капка, смесена от водата на мъжа и водата на жената, за да го изпитаме след това с религиозните задължения, и заради това го сторихме да притежава и слух, и зрение: за да чува знаменията, и да вижда доводите, наистина Ние му пояснихме и му показахме пътя на напътствието, и пътя на заблудата, както и пътя на доброто и злото: за да бъде или вярващ признателен, или неверник, упорстващ.

4 **"Приготвихме Ние за невярващите вериги, окови и пламъци"**, наистина Ние приготвихме за невярващите железни вериги, с които да оковават краката им, и окови, с които да завързват техните ръце за вратовете им, и огън с който да бъдат изгаряни.

5 **"Праведниците пият от чаши с добавено питие от Комфор -"**, наистина онези, които се подчиняват и са искрени, които си изпълняват задълженията към Аллах, те на Съдния ден ще пият от чаши, в които има вино (което не омайва и не опиянява) разбъркано с най-хубавите аромати, а това е водата Комфор.

6 **"извор, от който пият рабите на Аллах- пускат го в обилие да бликва",**

7 **"Те изпълняват обета и се страхуват от Деня, злото на който се разпростира",**

8 **"И дават храна – въпреки че и те я обичат – на нуждаещ се и на сирак, и на пленник:",**

9 **"Храним ви в името на Аллах. Не искаме от вас нито отплата, нито признателност",**

10 **"Страхуваме се от Нашия Господар в Деня свъсен, зловещ"**, това питие, което е добавено от Комфор, всъщност това е река, от която ще пият праведните раби, и ще се разпореждат с нея, и ще я отправят да тече на там, където те желаят и това ще бъде много лесно. Това са тези, които в земния живот изпълняваха това, което им беше повелено и се подчиняваха на Аллах, и се страхуваха от наказанието на Аллах в Съдния ден, на чието наказание вредата му е много опасна, а злото му ще е разпространено върху хората, освен онези, над които Аллах се е смилил, онези които раздаваха храна -въпреки, че я обичаха- и те самите имаха нужда от нея, раздаваха я на бедняка, нуждаещия се, който не бе в състояние да си изкарва прехраната (поради болест, старост и други възпрепятствие), които не притежаваха нищо от земния живот, даваха и на малките деца, чиито родители бяха починали, а те нямаха никакви средства, и на пленниците, които бяха пленени от невярващите, и от други освен тях (не мюсюлмани) по време на война и си казваха на самите себе си: Наистина ние проявяваме добро към вас търсейки задоволството на Аллах, и търсейки Неговата награда, и не искахме с тези наши дела нито отплата, нито признателност и хвалене от хората. Наистина ние се боим от нашия Господар в жестокия Ден, тежкия, в който лицата на хората ще бъдат намръщени, а челата ще се въсят от ужаса на този Ден и от силния страх.

11 **"Но Аллах ще ги предпази от злото на този Ден, и ще им дари сияние и щастие",**

12 **"И ще ги възнагради – защото бяха търпеливи – с Градина и с коприна",**

13 **"облегнати там на престоли. Не ще виждат там нито зной, нито мраз",**

14 **"Близо над тях ще са нейните сенки и ще са сведени плодовете й ниско"**, но Аллах ще ги предпази от злото на този Ден, и ще ги дари с красота и светлина в техните лица, и с радост и щастие в техните сърца, а заради тяхното търпение в подчинението

(към Аллах) в земния живот ще ги възнаради с велика Градина, от която ще ядат това, което си пожелаят, и в нея ще обличат най-хубавата и нежна коприна, облегнати върху разкрасени престоли и облечени в нея (в копринатa), с красиви дрехи и завеси, и няма да усещат в тях горещината на слънцето, нито пък големия студ, и близо до тях ще бъдат дърветата на Дженнета, сянката на които ще бъде над тях, и лесно ще вземат от плодовете им.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ ٱللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِٱلنَّذْرِ وَيَخَافُونَ
يَوْمًا كَانَ شَرُّهُۥ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعِمُونَ ٱلطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِۦ مِسْكِينًا
وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ ٱللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَآءً وَلَا شُكُورًا
﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾ فَوَقَىٰهُمُ ٱللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ
ٱلْيَوْمِ وَلَقَّىٰهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَىٰهُم بِمَا صَبَرُوا۟ جَنَّةً وَحَرِيرًا
﴿١٢﴾ مُّتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ ۖ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾
وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَٰلُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِـَٔانِيَةٍ
مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا۠ ﴿١٥﴾ قَوَارِيرَا۟ مِن فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾
وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا
﴿١٨﴾ ۞ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَٰنٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا
﴿١٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَٰلِيَهُمْ ثِيَابُ سُندُسٍ
خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ ۖ وَحُلُّوٓا۟ أَسَاوِرَ مِن فِضَّةٍ وَسَقَىٰهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا
طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَآءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا
نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ ٱلْقُرْءَانَ تَنزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَٱصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ
مِنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَٱذْكُرِ ٱسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

(15) "Ще бъдат обслужвани със съдове от сребро и с кристални чаши",

(16) "от сребърен кристал. Ще им се отмерва с мярка",

(17) "Ще им се дава там да пият от питие, смесено с джинджифил",

(18) "от извор там, наречен Селсебийл", покрай тях ще обикалят слуги със сребърни съдове, в които ще има храна, а чашите за пиене ще бъдат от кристал, кристал от сребро, и слугуващите ще сипват с мярка толкова, колкото желаят пиещите, нито ще сипват повече, нито по-малко. Праведните в Дженнета ще им сервират пълни чаши с вино смесено с джинджифил, ще пият от река в Дженнета, която се казва Селсебийл, наречена така заради безопасното й питие, и заради лесното и приятно достигане до нея, която е лека, невредима и лесна за пиене.

(19) "и ще ги обикалят вечно млади юноши – когато ги видиш, ще ги помислиш за разпръснати бисери", и около тези праведници ще обикалят млади слуги (юноши), когато погледнеш към тях – и поради тяхната красота и чистия им цвят (кожа) и сиянието в лицата им- ще мислиш, че са разпръснати греещи бисери.

(20) "Където и да погледнеш там, ще видиш блаженство и огромно владение", и към което и място да погледнеш в Дженнета, ще видиш на това място блаженство, което не може да се опише, и огромно владение, просторно, което няма край.

(21) "Ще бъдат облечени в зелени одежди от коприна и брокат, и ще носят украшения – гривни от сребро, и ще им дава техния Господар да пият от чиста напитка", ще бъдат облечени и разкрасени техните тела с нежна зелена коприна, външността на която ще бъде от плътна коприна, и ще бъдат украсени с гривни от сребро, и над всичките тези блаженства Аллах ще им дава да пият бистро питие, в което няма никаква мръсотия.

(22) "Това е наградата за вас. Вашето старание заслужи признание.", ще им бъде казано: Това е приготвено за вас заради вашите праведни дела, и вашите дела в земния живот бяха приети от Аллах и Той бе доволен от вас.

(23) "Ние ти низпослахме Корана постепенно", наистина Ние ти низпослахме Корана –ей, Мухаммед- постепенно от Нас, за да припомняш на хората това, което съдържа от обещанията и заплахите, за наградата и за наказанието.

(24) "Затова и ти (о, Мухаммед) бъди търпелив към повелята на твоя Господар, и не се покорявай на никой грешник от тях, или на неверник!",

(25) "И споменавай името на твоя Господар и сутрин, и вечер", затова бъди търпелив в повелята на твоя Господар, отсъдената (отредената във вселената) и я приеми, и прояви търпение в религиозното Му решения (посланието към хората) и продължи с него, и не се подчинявай на неверниците, тези които бяха потънали в страстите (грешниците), или прекаляващите в неверието и заблудата, а продължавай в споменаването на Аллах и отправянето на

وَمِنَ ٱلَّيۡلِ فَٱسۡجُدۡ لَهُۥ وَسَبِّحۡهُ لَيۡلٗا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ إِنَّ
هَٰٓؤُلَآءِ يُحِبُّونَ ٱلۡعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَآءَهُمۡ يَوۡمٗا ثَقِيلٗا ﴿٢٧﴾ نَّحۡنُ
خَلَقۡنَٰهُمۡ وَشَدَدۡنَآ أَسۡرَهُمۡۖ وَإِذَا شِئۡنَا بَدَّلۡنَآ أَمۡثَٰلَهُمۡ تَبۡدِيلًا
﴿٢٨﴾ إِنَّ هَٰذِهِۦ تَذۡكِرَةٞۖ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلٗا ﴿٢٩﴾
وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمٗا ﴿٣٠﴾
يُدۡخِلُ مَن يَشَآءُ فِي رَحۡمَتِهِۦۚ وَٱلظَّٰلِمِينَ أَعَدَّ لَهُمۡ عَذَابًا أَلِيمَۢا ﴿٣١﴾

سُورَةُ المُرۡسَلَٰتِ

ترتيبها ٧٧ — آياتها ٥٠

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلۡمُرۡسَلَٰتِ عُرۡفٗا ﴿١﴾ فَٱلۡعَٰصِفَٰتِ عَصۡفٗا ﴿٢﴾ وَٱلنَّٰشِرَٰتِ نَشۡرٗا ﴿٣﴾
فَٱلۡفَٰرِقَٰتِ فَرۡقٗا ﴿٤﴾ فَٱلۡمُلۡقِيَٰتِ ذِكۡرًا ﴿٥﴾ عُذۡرًا أَوۡ نُذۡرًا ﴿٦﴾ إِنَّمَا
تُوعَدُونَ لَوَٰقِعٞ ﴿٧﴾ فَإِذَا ٱلنُّجُومُ طُمِسَتۡ ﴿٨﴾ وَإِذَا ٱلسَّمَآءُ فُرِجَتۡ
﴿٩﴾ وَإِذَا ٱلۡجِبَالُ نُسِفَتۡ ﴿١٠﴾ وَإِذَا ٱلرُّسُلُ أُقِّتَتۡ ﴿١١﴾ لِأَيِّ يَوۡمٍ أُجِّلَتۡ
﴿١٢﴾ لِيَوۡمِ ٱلۡفَصۡلِ ﴿١٣﴾ وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا يَوۡمُ ٱلۡفَصۡلِ ﴿١٤﴾ وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ
لِّلۡمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾ أَلَمۡ نُهۡلِكِ ٱلۡأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نُتۡبِعُهُمُ ٱلۡأٓخِرِينَ
﴿١٧﴾ كَذَٰلِكَ نَفۡعَلُ بِٱلۡمُجۡرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

дуа (зов) в началото на деня и в края.

(26) **"и в част от нощта Му се покланяй, и дълго нощем Го прославяй!"**, и в част от нощта заставай пред Него смирен и отслужвай молитва и Му се покланяйте дълго време (в молитвата през нощта).

(27) **"Тези обичат преходността, и нехаят за тежкия Ден пред тях"**, наистина неверниците обичат земния живот, и са ангажирани с него, и оставят зад тях (не изпълняват, пренебрегват) делата, които са за отвъдния живот, делата, в които се крие тяхното спасение в Деня на големите трудности.

(28) **"Ние ги сътворихме и укрепихме телата им, а ако пожелаем, напълно ще ги заменим с подобни на тях"**, Ние ги сътворихме и изваяхме техните видове, и ако пожелаем ще ги погубим, и ще ги заменим с друг народ, който да се подчинява и да изпълнява повелите на техния Господар.

(29) **"Това е поучение. Който желае, поема пътя към своя Господар",**

(30) **"Тогава ще пожелавате само онова, което Аллах желае. Аллах е, Всезнаещ, Премъдър",**

(31) **"Той въвежда когото пожелае в Своята милост, а за угнетителите е приготвил болезнено мъчение"**, наистина тази сура е поучение за световете, та който желае добро за себе си, и в земния живот, и в отвъдния, то нека да поеме по пътя на вярата и на боязънта, път който ще го отведе до опрощението на Аллах и ще го отведе до задоволството Му. Тогава ще пожелавате само онова, което Аллах е отсъдил и пожелал. Наистина Аллах е Всезнаещ, знае положенията на творенията Си, Премъдър в управлението Си и в творенето. Въвежда Той когото пожелае в Своята милост и задоволство, а това са вярващите хора, а за угнетителите, тези които прекрачват границите на Аллах е приготвил болезнено мъчение.

77 Сура: Ел Мурселят (Изпращаните)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

(1) **"Кълна се в изпращаните поред",**

(2) **"и в бушуващите бурно",**

(3) **"и в пръскащите навред",**

(4) **"и в разделящите ясно",**

(5) **"и в донасящите откровение",**

(6) **"с извинение или предупреждение-",**

(7) **"онова, което ви е обещано, ще се съдне"**, Аллах Всевишният се кълне във ветровете, когато започнат да духат последователно и да се блъскат едни в други, също се кълне в силните ветрове, унищожаващите, и в мелейкетата, които са упълномощени с облаците и ги водят там, където Аллах е пожелал, и в мелейкетата, които слизат изпратени от Аллах, които разграничават между истината и заблудата, между позволеното и забраненото, и в мелейкетата, които слушат Вахий (откровенията) от Аллах и ги носят на Неговите пророци: Предупреждение от Аллах към Неговите творения, предупреждение от Него към тях, за да нямат след това довод. Наистина това, което ви е обещано от нещата в Съдния ден и това, което е в него като равносметката и възмездието, ще ви сполети без никакво съмнение.

(8) **"Когато звездите бъдат угасени",**

(9) **"и когато небето бъде разцепено",**

(10) **"и когато планините бъдат разпилени",**

(11) **"и когато за пратениците бъде определено време",**

(13) **"За Деня на разделението",**

(14) **"А ти откъде да знаеш какво е Денят на разделението",**

(15) **"Горко в този Ден за отричащите",**

когато звездите бъдат угасени и се загуби тяхната светлина, и когато небето са разцепи, и когато планините бъдат разпилени и започнат да се движат от вятъра, и когато за пратениците бъде определено крайното време за разграничаването (отсъждането) между тях и техните народи, ще бъде казано: За кой велик Ден бяха забавени, отсрочени пратениците? Бяха отложени за Деня на отсъждането и разграничаването на творенията, и от къде да знаеш ти –ей, човече- кое е това нещо: Денят на разграничаването, на страха и ужаса му? В този Ден ще има велико унищожение за вземащите за лъжа обещания Ден.

(16) **"Не погубихме ли Ние предците?",**
(17) **"Към тях ще добавим и сетните",**
(18) **"Така се отнасяме с престъпващите"**, не погубихме ли Ние предците от предишните общности: Затова че вземаха за лъжа техните пратеници, като народа на Нух, народа, народа Аад и Семууд? След това ще срещнем с тях и сетните, от тези които бяха като тях в смятането за лъжа (на пратениците) и в прегрешението (неподчинението) бяха като тях. И ще сторим същото ужасяващо наказание за онези престъпници от неверниците на "Мека", които взеха за лъжа Пратеника (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*).

(19) **"Горко в този Ден за отричащите!"**, на Съдния ден ще има унищожение и жестоко наказание за всеки, който не е вярвал и е смятал за лъжа (словото), и не е вярвал, че Аллах е истинския Господ, Един единствен и няма Той съдружник, също така е вземал за лъжа пророчеството, повторното съживяване и Деня на равносметката.

(20) **"Не ви ли сътворихме Ние от нищожна вода?",**
(21) **"И я сложихме на сигурно място",**
(22) **"за определен срок",**
(23) **"И сме способни. И как прекрасни са способните!"**, не ви ли сътворихме –ей, неверници- от нищожна вода, слаба, а това бе капката сперма, след това поставихме тази вода на сигурно място, а то е утробата на жената, за определено време, известно само на Аллах Всевишния? И сме способни в сътворяването му, извайването му и изваждането му (на бял свят), та колко прекрасни сме Ние Способните.

(24) **"Горко в този Ден за отричащите!"**, а на Съдния ден ще има жестоко наказание и гибел за вземащите за лъжа Нашата способност.

(25) **"Не сторихме ли земята да събере",**

أَلَمْ نَخْلُقكُّم مِّن مَّآءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَٰهُ فِى قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَىٰ قَدَرٍ
مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ ٱلْقَٰدِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾
أَلَمْ نَجْعَلِ ٱلْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾ أَحْيَآءً وَأَمْوَٰتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَٰسِىَ
شَٰمِخَٰتٍ وَأَسْقَيْنَٰكُم مَّآءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾
ٱنطَلِقُوٓا۟ إِلَىٰ مَا كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾ ٱنطَلِقُوٓا۟ إِلَىٰ ظِلٍّ ذِى ثَلَٰثِ
شُعَبٍ ﴿٣٠﴾ لَّا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِى مِنَ ٱللَّهَبِ ﴿٣١﴾ إِنَّهَا تَرْمِى بِشَرَرٍ
كَٱلْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُۥ جِمَٰلَتٌ صُفْرٌ ﴿٣٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾
هَٰذَا يَوْمُ لَا يَنطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَٰذَا يَوْمُ ٱلْفَصْلِ ۖ جَمَعْنَٰكُمْ وَٱلْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ فَإِن كَانَ
لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ ﴿٣٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى
ظِلَٰلٍ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَفَوَٰكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ هَنِيٓـًٔۢا
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كُلُوا۟ وَتَمَتَّعُوا۟ قَلِيلًا إِنَّكُم مُّجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱرْكَعُوا۟ لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾ وَيْلٌ
يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَبِأَىِّ حَدِيثٍۭ بَعْدَهُۥ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

(26) **"и живи, и мъртви",**
(27) **"и положихме върху нея непоклатими, високи планини, и ви дадохме за пиене прясна вода"**, не сторихме ли тази земя, в която живеете, да събере (да носи) върху нея всички живи същества, които не могат да се преброят, и да прибере в недрата си всички мъртви, които също не могат да се обхванат (да се изброят), и създадохме по нея високи и непоклатими планини, за да не се люлее под вас и ви дарихме да пиете сладка и прясна вода?

(28) **"Горко в този Ден за отричащите!"**, а за отричащите тези блага ще има на Съдния ден гибел и унищожение.

(29) **"Тръгнете към онова, което отричахте!",**
(30) **"Тръгнете към сянката (на Ада) с три разклонения",**
(31) **"която не носи прохлада и не избавя от пламъците!",**
(32) **"Те пръскат искри, колкото дворци-",**
(33) **"сякаш са жълти камили"**, на Съдния ден ще бъда казано на неверниците: Тръгнете към наказанието на Джехеннема, което вземахте за лъжа в земния живот, вървете и се подслонете на сянка под пушека

на Джехеннема, който се разделя в три разклонения, която сянка не ще може да избави от горещината на този Ден, и не ще предпази с нищо (хората) от горещината на пламтящия огън. Наистина Джехеннема ще изхвърля от огъня огромни искри, всяка една искра ще бъда огромна, колкото издигнат висок дворец, и като че ли тези искри от Джехенема са черни камили, биещи на жълто.
34 **"Горко в този Ден за отричащите!"**, на Съдния ден за отричащите и вземащите за лъжа тази заплаха от Аллах, ще има огромно наказание и гибел.
35 **"Това е Денят, в който ще проговорят",**
36 **"И не ще им бъде позволено да се оправдават"**, това е Съдния ден в който, лъжците не ще им бъде от полза тяхното говорене, и няма да им бъде разрешено да говорят и да се оправдават, защото те нямат никакво извинение.
37 **"Горко в този Ден за отричащите!"**, а за вземащите за лъжа този Ден и това, което е споменато за него, ще има жестоко наказание и гибел.
38 **"Това е Денят на разделението. Събираме ви с предците",**
39 **"И ако имате коварство, коварствайте срещу Мен"**, това е денят, в който Аллах ще отсъди между творенията, и в този Ден ще се разграничи истината от лъжата (заблудата) и ще ви съберем –ей, неверници от тази общност- с неверниците от предците, които бяха от предишните общности, така че ако имате някаква хитрост, за да се избавите от наказанието, покажете я, коварствайте, и избавете душите си от сграбчването (наказанието) на Аллах и Неговото отмъщение.
40 **"Горко в този Ден за отричащите!"**, а за вземащите за лъжа Съдния ден, ще има унищожение и гибел.
41 **"Богобоязливите ще бъдат сред сенки и извори",**
42 **"и плодове, каквито пожелаят",**
43 **"Яжте и пийте със здраве за онова, което сте вършили!",**
44 **"Така награждаваме Ние благодетелните",**
45 **"Горко в този Ден за отричащите!"**, наистина онези, които се бояха, страхуваха от Аллах в земния живот, и се предпазваха от наказанието Му чрез извършването, изпълнението на повелите Му и чрез предпазването, страненето от забраните Му, те на Съдния ден ще бъдат под сянката на изобилните, големи дървета, и сред течащи реки с вода, и много плодове, които желаят техните души, и от които ще се наслаждават. Ще им бъде казано: "Яжте сладко, и пийте със здраве, с лекота, заради онова, което вършехте в земния живот от вършенето на добри дела. И с подобно на това Ние награждаваме с велика награда вършещите добро и подчиняващите Ни се. А за вземащите за лъжа Деня на равносметката и възмездието, това което е споменато в него като благоденства и наказание, за тези хора ще има жестоко наказание и гибел".
46 **"Яжте (на земята) и се наслаждавайте за кратко! Вие сте престъпници"**, след това Аллах заплаши неверниците, като им рече: "Яжте от сладостите на земния живот, и се наслаждавайте с временните ви страсти, за кратко време. Наистина вие сте престъпници заради вашето съдружаване с Аллах".
47 **"Горко в този Ден за отричащите!"**, а за вземащите за лъжа Деня на равносметката и възмездието, ще има болезнено мъчение и унищожение.
48 **"И когато им се каже: "Поклонете се!" не се покланят"**, а когато се каже на неверниците: "Кланяйте се на Аллах и се страхувайте от Него", те нито се кланяха, нито се страхуваха, напротив продължаваха с тяхната гордост (и упорство).
49 **"Горко в този Ден за отричащите!",**
50 **"В кое слово след този (Коран) ще повярвате?"**, а за вземащите за лъжа знаменията на Аллах, за тях на Съдния ден ще има жестоко наказание и гибел. И ако не повярвате в този Коран, тогава в коя книга, в кое слово след него ще повярвате? Той (Корана) е, поясняващ за всяко нещо. Ясен в поуките и мъдростите си, ясен в решенията и вестите си. Учудващ в словата и значенията си.

78 Сура: Ен Неба (Вестта)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **"За какво се питат един с друг?",**
2 **"За Великата вест",**
3 **"за която сте в разногласие"** , за кое нещо се питат неверниците от племето Курейш, едни с други? Питат се за положението на Великата вест, а тя е Великия Коран, който съобщава, известява за повторното съживяване, в което се съмняват неверниците от Курейш и го взеха за лъжа.
4 **"Ала не! Те ще узнаят",**
5 **"И пак – не! Те ще узнаят"**, ала не! Не е така, както твърдят неверниците, и ще разберат неверниците за завършека на лъжите им, и ще разберат какво ще стори

Аллах с тях на Съдния ден, след това ще им се потвърди това нещо, и ще им се потвърди истината, с която дойде Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) от която истина е Корана и повторното съживяване, и това е предупреждение и заплашване за тях.

(6) **"Не сторихме ли Ние земята постеля"**, не сторихме ли Ние за вас земята разстлана, като постеля?

(7) **"и планините – подпори?**, и планините да са непоклатими, за да не се разтърсва земята под вас?

(8) **"И ви сътворихме по двойки,"**, и ви сторихме на групи (на полове) мъжки и женски?

(9) **"и сторихме съня ви покой,"**, и сторихме сънят да бъде покой за вашите тела, в него да сте спокойни и да почивате?

(10) **"и сторихме нощта покров"**, и сторихме нощта да е покров, да ви обхваща тъмнината й и да ви покрива, както дрехата покрива обличащия я?

(11) **"и сторихме деня за препитание"**, и сторихме деня да е за препитание, да вървите през деня, да се трудите и да изкарвате препитанието си, и да се движите през деня за ваша полза?

(12) **"и съградихме над вас седем непоклатими небеса"**, и изградихме над вас седем здрави, цялостни, съвършени небеса, обкръжаващи творения, в които няма нито пукнатини, нито разцепване?

(13) **"и сторихме (слънцето) горящ светилник"**, и сторихме слънцето горящ светилник, осветяващ?

(14) **"и изсипваме от дъждовните облаци обилна вода",**

(15) **"за да извадим чрез нея зърна и растения",**

(16) **"и гъсти градини"**, и ви спуснахме от дъждовните облаци обилна вода, за да извадим чрез нея зърно, което хората съхраняват (за препитание), и растения (треви), от които се хранят животните, и градини гъсти, обвити едни с други, за да се разклоняват клоните им?

(17) **"Денят на разделението е уречен",**

(18) **"Денят, когато се протръби с Рога и ще дойдат на тълпи"**, наистина деня на разграничението между творенията, а това е Съдния ден, бе определено време, обещано и на първите и на сените, Денят в който мелейкето ще протръби с "Рога", оповестяващ Деня на повторното съживяване, и ще дойдете на общности, като всяка една общност ще бъде със своя водач?

سُورَةُ النَّبَإِ

ترتيبها ٧٨ — آياتها ٤٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا ﴿٦﴾
وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا
﴿٩﴾ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا
فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾ وَأَنْزَلْنَا
مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾ وَجَنَّاتٍ
أَلْفَافًا ﴿١٦﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾ وَسُيِّرَتِ
الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾ لِلطَّاغِينَ
مَآبًا ﴿٢٢﴾ لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا
﴿٢٤﴾ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾ جَزَاءً وِفَاقًا ﴿٢٦﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا
لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا ﴿٢٨﴾ وَكُلَّ شَيْءٍ
أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

(19) **"и ще се разтвори небето, и ще стане на двери"**, и небето ще се разтвори и ще стана на много врати, от които ще слязат мелейкетата?

(20) **"и планините ще бъдат раздвижени, и ще станат на мираж"**, а планините ще бъдат разрушени, след тяхната твърдост и укрепване, и ще станат на мираж?

(21) **"Адът е в очакване",**

(22) **"за престъпващите – място за завръщане",**

(23) **"където ще останат вечно",**

(24) **"Не ще вкусят там нито прохлада, нито питие",**

(25) **"освен вряща вода и гной –",**

(26) **"съответстващо въздеяние"**, наистина в този ден Джехеннема ще бъде в очакване на неверниците, ще ги наблюдава, за които беше подготвен, за неверниците място за завръщане, ще останат там дълго, продължително време, което няма да прекъсне, и което няма да има край, няма да вкусят нещо в него (в Джехеннема), нещо което да охлади горещината на Огъня, в който са те, нито ще пият хладно питие, което да утоли

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾ وَكَأْسًا
دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ﴿٣٥﴾ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً
حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَّبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَٰنِ لَا يَمْلِكُونَ
مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَّا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَن
شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ﴿٣٩﴾ إِنَّا أَنذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
يَنظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

سُورَةُ النَّازِعَاتِ
ترتيبها ٧٩ — آياتها ٤٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا
﴿٣﴾ فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ
﴿٦﴾ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَارُهَا
خَاشِعَةٌ ﴿٩﴾ يَقُولُونَ أَإِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾ أَإِذَا كُنَّا
عِظَامًا نَّخِرَةً ﴿١١﴾ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ
وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ فَإِذَا هُم بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ﴿١٥﴾

жаждата им, освен гореща вода, и гной от обитателите на Огъня, и ще получат възмездие, справедливо, съответстващо на делата им, които вършеха в земния живот.

(27) "Не се надяваха те на равносметката",

(28) "И вземаха за пълна лъжа Нашите знамения",

(29) "Но всяко нещо вписахме в книга",

(30) "Затова вкусете! Не ще увеличим за вас друго освен мъчението", наистина те не се бояха от Деня на равносметката и не работеха (не се подготвяха) за него, и взеха за категорична лъжа това, с което бяха дошли Пратениците, но всяко нещо Ние го знаехме и записахме в **Леухил Мехфууз**, затова вкусете –ей, неверници- наказанието заради делата ви, и няма да ви надбавим, освен наказание подир наказанието ви.

(31) "За богобоязливите има убежище (в Дженнета)-",

(32) "градини и лозя",

(33) "и с напъпили гърди – девствени връстнички",

(34) "и пълни чаши",

(35) "Не ще чуват там нито празнословие, нито лъжа-", а за онези, които се страхуваха от техния Господар и вършеха праведни дела ще има избавление, ликуване с влизането им в Дженнета. Наистина те ще имат огромни градини и лозя, и млади съпруги, с напъпили гърди и на еднаква възраст, и ще има за тях чаши пълни с вино, и в тази градина няма да слушат празнословия, лоши приказки и няма да се лъжат взаимно.

(36) "въздеяние от твоя Господар- достатъчен дар",

(37) "Господарят на небесата и на земята, и на всичко между тях, Всемилостивия. Не ще могат с Него да говорят",

(38) "в Деня, в който Духът (Джибрийл) и мелейкетата ще се възправят в редица. Не ще продумат, освен комуто Всемилостивият позволи и той правдиво ще говори",

(39) "Този е Денят на истината. А който пожелае, да търси убежище при своя Господар", всичко това е за тях като награда и дар от Аллах, дарени с много дарове и достатъчни за тях, Господарят на небесата и на земята, и на всичко между тях, Всемилостив и в земния живот, и в отвъдния, и няма да са в състояние да Го питат (молят), освен в това, в което им е разрешил, Денят в който Джибрийл и другите мелейкета ***–Алейхимус-селям-*** се строят в редици, и няма да се застъпват за никой, освен за този, на който Всемилостивият е разрешил застъпничество, и той ще говори истината и благоразумно. Този Ден е истината, в който няма никакво съмнение в неизбежното му идване, и който желае да се избави от препятствията и мъките му, то нека да търси убежище, подслон (избавяне) при неговия Господар от този Ден чрез праведни дела.

(40) "Предупредихме ви за близко мъчение в Деня, в който всеки ще види какво е сторил преди с ръцете си. И неверникът ще каже: "О, да можех да стана пръст!", наистина Ние ви предупредихме за наказанието в Съдния ден, близкия, в който Ден всеки човек ще види това, което е вършил от добрините и това, което е вършил от греховете, а неверникът поради тежката равносметка, ще рече: "Де да бях пръст и да не бях съживяван".

79 Сура: Ен Наазиат (Изтръгващите)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Кълна се в изтръгващите (душите) със сила”,**
2 **“и в изваждащите (ги) с нежност”,**
3 **“и в спускащите се бързо”,**
4 **“и изпреварващите се в надпревара”,**
5 **“и в изпълняващите повелите”,**
6 **“и в Деня когато ще се разтърси земята”,**
7 **“и ще последва второто (протръбяване)”**, Аллах Всевишният се кълне в мелейкетата, които изтръгват душите на неверниците със сила и трудност, и в мелейкетата, които изваждат душите на вярващите с лекота и нежност, и в мелейкетата, които се надпреварват в спускането от небесата и в изкачването към тях, и в тези мелейкета, които се изпреварват в изпълнението на повелите на Аллах, и в мелейкетата, които се надпреварват в изпълнението на повелите на Аллах, като всяко едно изпълнява това, за което е упълномощено от делата на вселената –и не е разрешено на Аллаховите раби да се заклеват в друго, освен в Аллах, а ако го сторят, то те съдружават с Него-, и непременно ще бъдат съживени повторно (възкресени) всички творения, и ще им се търси равносметка, и (се кълне в) Деня, когато земята ще се разтърси от първото протръбяване или протръбяването, от което ще се умъртви всяко едно живо същество, след което ще го последва второ протръбяване, а именно за повторното съживяване.
8 **“Някои сърца в този Ден ще трепнат”,**
9 **“Погледите им ще бъдат сведени”**, в този Ден сърцата на неверниците ще трепнат от силния страх, ужас, техните погледи ще бъдат унизени, плахи от това, което ще видят от трудностите на този Ден.
10 **“Ще кажат: “Нима ще бъдем върнати в предишното си състояние”,**
11 **“след като бяхме изгнили кости?!”,**
12 **“Ще кажат: “Тогава това завръщане е пагубно”**, тогава тези, които вземаха за лъжа повторното съживяване ще кажат: “Нима ще бъдем върнати след нашата смърт, както бяхме живи преди това на земята? Нима ще бъдем съживени след като станахме изгнили кости? Ще кажат: Тогава това наше завръщане (съживяване) ще бъде пагубно, лъжливо?
13 **“Не е нищо, освен едно протръбяване”,**
14 **“И всички ще се окажат на повърхността”**, наистина това е само едно протръбяване, и ето ги всички ще бъдат съживени върху земята, след като бяха в нейните недра (мъртви).
15 **“Достигна ли до теб (ей, Мухаммед!) разказът за Муса”**, дойде ли при теб –ей, Пратенико- вестта за Муса?
16 **“когато го повика неговия Господар в свещената долина Ту`ваа (и му каза)”,**
17 **“Отиди при Фараона! Наистина той престъпи”,**
18 **“и му кажи: “Няма ли да се пречистиш?”,**
19 **“Ще те напътя към твоя Господар и ще бъдеш богобоязлив!”**, когато неговия Господар го извика в свещената долина, благословената “Ту`ваа”, и му каза: “Отиди при Фараона, наистина той прекали в неподчинението”, и му кажи: “Искаш ли да си пречистиш душата от греховете (пороците, прегрешенията) и да я изпълниш с вярата, и да те насоча към подчинението, служенето на твоя Господар, та да се страхуваш от Него и да се побоиш?”.
20 **“И му показа (Муса) най-голямото знамение”,**
21 **“И взе го за лъжа, и се възпротиви”,**
22 **“след това се обърна и замина”**, тогава Муса показа на Фараона най-голямото знамение: Тоягата и ръката, тогава Фараона сметна за лъжец Аллаховия пратеник Муса (Аллах да го благослови) и се възпротиви спрямо неговия Господар, Всемогъщия, Великия, след това се обърна и се възпротиви спрямо вярата (не я прие), и беше упорит в противопоставянето на Муса (Аллах да го благослови).
23 **“събра (хората) и се провикна”,**
24 **“каза: “Аз съм вашия –най-възвишен господар”,**
25 **“И Аллах го сграбчи с наказание в отвъдния живот и в земния”,**
26 **“Наистина в това има поука за онзи, който се бои”**, тогава той (Фараона) събра царството си и се провикна: “Аз съм вашия господар, над който няма друг господар”, тогава Аллах го сграбчи и му отмъсти с наказание и в земния живот, и в отвъдния, и го стори да бъде поука и пример в наказанието за онези, които са като него, непокорните. Наистина във Фараона и в наказанието, което го сполетя има поука за онзи, който иска да се поучи и да се наставлява.
27 **“Вие ли сте по-трудни за създаване, или небесата? Той (Аллах) ги въздигна”,**
28 **“Въздигна свода небесен и го изправи”,**
29 **“Направи нощта тъмна и изведе сутрешната зора”,**
30 **“а земята след това я разстла”,**

إِذْ نَادَىٰهُ رَبُّهُۥ بِٱلْوَادِ ٱلْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾ ٱذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ ﴿١٧﴾
فَقُلْ هَل لَّكَ إِلَىٰٓ أَن تَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾ وَأَهْدِيَكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَرَىٰهُ
ٱلْءَايَةَ ٱلْكُبْرَىٰ ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿٢١﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ
فَنَادَىٰ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ أَنَا۠ رَبُّكُمُ ٱلْأَعْلَىٰ ﴿٢٤﴾ فَأَخَذَهُ ٱللَّهُ نَكَالَ ٱلْءَاخِرَةِ وَٱلْأُولَىٰٓ
﴿٢٥﴾ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰٓ ﴿٢٦﴾ ءَأَنتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ ٱلسَّمَآءُ ۚ بَنَىٰهَا
﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّىٰهَا ﴿٢٨﴾ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَىٰهَا ﴿٢٩﴾
وَٱلْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَىٰهَآ ﴿٣٠﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعَىٰهَا ﴿٣١﴾
وَٱلْجِبَالَ أَرْسَىٰهَا ﴿٣٢﴾ مَتَٰعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَٰمِكُمْ ﴿٣٣﴾ فَإِذَا جَآءَتِ ٱلطَّآمَّةُ
ٱلْكُبْرَىٰ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ ٱلْإِنسَٰنُ مَا سَعَىٰ ﴿٣٥﴾ وَبُرِّزَتِ ٱلْجَحِيمُ
لِمَن يَرَىٰ ﴿٣٦﴾ فَأَمَّا مَن طَغَىٰ ﴿٣٧﴾ وَءَاثَرَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ ٱلْجَحِيمَ
هِىَ ٱلْمَأْوَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ وَنَهَى ٱلنَّفْسَ عَنِ ٱلْهَوَىٰ
﴿٤٠﴾ فَإِنَّ ٱلْجَنَّةَ هِىَ ٱلْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلسَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَىٰهَا
﴿٤٢﴾ فِيمَ أَنتَ مِن ذِكْرَىٰهَآ ﴿٤٣﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنتَهَىٰهَآ ﴿٤٤﴾ إِنَّمَآ أَنتَ مُنذِرُ
مَن يَخْشَىٰهَا ﴿٤٥﴾ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوٓا۟ إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَىٰهَا ﴿٤٦﴾

سُورَةُ عَبَسَ
ترتيبها ٨٠ — آياتها ٤٢

31 “Извади от нея вода и пасбища”,
32 “а планините ги укрепи”,
33 “за да ги ползвате вие и вашия добитък”, -ей, хора- нима вашето повторно съживяване след смъртта е по-трудно във вашата оценка (във вашето пресмятане) или сътворяването на небесата? Той ги въздигна над вас като сграда, и най-високата им точка (върха, покрива) е във въздуха (в пространството, без да има в тях нито различия (дефекти), нито пукнатини, и стори нощта й тъмна при залез слънце, и изведе сутрешната зора с изгряването на слънцето. А земята след сътворяването на небесата я стори да бъде разстлана, и извади от нея благата (ползите), и стори да бликат от нея извори с вода, и стори да поникнат от нея треви, растения да бъдат пасбища, и стори върху нея здрави непоклатими планини да бъдат като опори за нея. Той Пречистият сътвори всичките тези блага, да са ви от полза, за вас и вашия добитък. (Наистина повторното ви съживяване на Съдния ден е по-лесно за Аллах, от сътворяването на всички тези неща, и всичко за Аллах е лесно, нищо не Го затруднява).
34 “А когато настъпи голямото бедствие”,
35 “в този ден ще си спомни човек за какво се е трудил”,
36 “Ще се покаже Джехеннема на всеки, който го вижда”, а когато настъпи голямото бедствие, огромния ужас, а това е второто протръбяване, тогава ще бъдат изложени на всеки един човек всичките му дела, и добрите и лошите, и ще си ги спомни всичките, и ще си признае, и Джехеннема ще бъде показан на всеки, който заслужава да го види.
37 “И онзи, който е престъпвал”,
38 “и е предпочел земния живот”,
39 “наистина Джехеннема ще му бъде обител”, а за онзи, който остана непокорен към повелята на Аллах, и предпочете земния живот пред отвъдния, наистина неговият завършек, неговият край е Огънят.
40 “А онзи, който се боеше да застане пред своя Господар и забрани на своята душа страстите”,
41 “наистина Дженнета ще му бъде обител”, а що се отнася до този, който се страхуваше от заставането пред Аллах, за равносметката, и възбрани на душата забранените страсти, наистина неговият край, неговият завършек е Дженнетът.
42 “Питат те (ей, Мухаммед) за часа: “Кога ще настъпи?”,
43 “Не знаеш да им споменеш”,
44 “Само твоя Господар знае за него”,
45 “Ти си само предупредител към онези, които се страхуват от него (Джехеннема)”,
46 “В Деня, в който го видят, ще им се стори, че не са пребивавали на земята, сякаш са съществували една вечер или една сутрин”, ей, Пратенико, неверниците те питат –пренебрегвайки, подигравайки се- за времето, когато ще настъпи края на света, което им бе обещано. Ти нямаш никакво знание за края на света, напротив това само Аллах, Единствен го знае, Всемогъщият, Великият. Наистина твоята мисия по отношение на Часът е само да предупредиш хората, които се боят от него. В Денят, когато го видят, ще им се стори, като че ли не са пребивавали на земята. Поради страха, ужаса на Часа, и ще им се стори сякаш са пребивавали в земята от обяд до залез слънце, или от изгрев слънце до обяд.

80 Сура: Абесе (Намръщи се)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Той се намръщи и обърна гръб”,**

2 **“когато дойде при него слепия”**, появи се промяна и мръщене в лицето на Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари), и се обърна поради това, че при него бе дошъл слепецът Абдуллах ибну Умми Мектуум, той дойде при него търсейки наставление, а Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) беше ангажиран с призива на големците от Курейш, призоваваше ги към Исляма.

3 **“От къде да знаеш?! Възможно е да се пречисти”,**

4 **“или да се поучи и да се възползва”**, и кое е това нещо, което те кара да си мислиш, че си запознат с действителността? Може с този въпрос да пречисти душата си или да му се увеличи поуката и наставлението.

5 **“А онзи, който си мисли, че не се нуждае от нищо”,**

6 **“ти си се заел с него”,**

7 **“Не е твоя грижа, че не се пречиства”**, а този който си мисли, че няма нужда от напътствието, ти си се заел с него и се си вслушал в словата му, и коя е твоята отговорност, че не иска да се пречисти от неверието?

8 **“ А онзи, който дойде при теб бързо”,**

9 **“и се страхува”,**

10 **“ти не му обръщаш внимание”,**

11 **“Но не! Наистина това е поука”,**

12 **“и който пожелае, ще се поучи”,**

13 **“от почитаните страници”,**

14 **“възвишени и пречисти”,**

15 **“в ръцете на посланици (мелейкета)”,**

16 **“достойни и благочестиви”**, а този, който силно желаеше да се срещне с теб, то той се страхуваше от Аллах, да не би да омаловажи търсенето на наставлението, а ти не му обърна внимание. Но това не е така, както си мислиш ей, Пратенико, наистина тази сура е поука за тебе и за онези, които искат поучение. И който пожелае споменава Аллах и изпълнява откровенията Му (тоест изпълнява заповедите в Корана). Това откровение всъщност е Корана, който е във велики страници, почитани, с възвишено място, пречистени от мръсотията, без допълване и намаляване (тоест нито може да се добави в тях нещо от хората, нито може да се извади, скрие или анулира), в ръцете на мелейкета писари, които са посланици между Аллах и Неговите творения, сътворени за

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١﴾ أَن جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ﴿٢﴾ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّىٰ ﴿٣﴾ أَوْ
يَذَّكَّرُ فَتَنفَعَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٤﴾ أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَىٰ ﴿٥﴾ فَأَنتَ لَهُ تَصَدَّىٰ ﴿٦﴾
وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَن جَاءَكَ يَسْعَىٰ ﴿٨﴾ وَهُوَ يَخْشَىٰ ﴿٩﴾ فَأَنتَ
عَنْهُ تَلَهَّىٰ ﴿١٠﴾ كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿١١﴾ فَمَن شَاءَ ذَكَرَهُ ﴿١٢﴾ فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ
﴿١٣﴾ مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾ قُتِلَ الْإِنسَانُ
مَا أَكْفَرَهُ ﴿١٧﴾ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿١٨﴾ مِن نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ﴿١٩﴾ ثُمَّ
السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ﴿٢١﴾ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ﴿٢٢﴾ كَلَّا لَمَّا
يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ﴿٢٣﴾ فَلْيَنظُرِ الْإِنسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ﴿٢٤﴾ أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا
﴿٢٥﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾ فَأَنبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٧﴾ وَعِنَبًا وَقَضْبًا ﴿٢٨﴾
وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾ وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ﴿٣١﴾ مَّتَاعًا لَّكُمْ
وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٢﴾ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ ﴿٣٣﴾ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٤﴾
وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ
يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾ ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾ وَوُجُوهٌ
يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

покорство, тяхното поведение, морал и техните дела са праведни, чисти.

17 **“Проклет да е човекът! Колко е неблагодарен!”,**

18 **“От какво (Аллах) го е сътворил?!”,**

19 **“От капка семе го сътвори и го оразмери”,**

20 **“след това пътя му улесни”,**

21 **“след това го умъртви и повели да бъде погребан”,**

22 **“след това, когато пожелае, ще го съживи”,**

23 **“Но не! Той не изпълни онова, което (Аллах) му заповяда”**, проклет да бъде човекът, неверникът, и ще бъде наказван, колко голямо и силно е неговото неверие спрямо Господаря му!! Не вижда ли от какво го бе сътворил Аллах още от началото? Аллах го сътвори от малко вода –а това бе спермата- оразмери го на етапи, след което му посочи пътя към доброто и пътя към лошото, след което го умъртви и му даде място, където да бъде погребан, след това, когато Той Пречистият пожелае ще го съживи, и ще го възкреси след неговата смърт за равносметката и за

سُورَةُ التَّكْوِيرِ

ترتيبها ٨١ — آياتها ٢٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا النُّجُومُ انكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ
سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ
﴿٥﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَإِذَا
الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ
﴿١٠﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾ وَإِذَا الْجَنَّةُ
أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿١٥﴾
الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾
إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾ ذِي قُوَّةٍ عِندَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾ مُّطَاعٍ
ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ
﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿٢٥﴾
فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ لِمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن
يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

سُورَةُ الانفطار

ترتيبها ٨٢ — آياتها ٢٩

възмездието. И повелята не е такава, каквото я казва неверника и върши, и не изпълнява това, което му е повелил Аллах, от вярата и делата в подчинението Му.

(24) "Нека да погледне човек към храната си!",
(25) "Наистина Ние спускаме дъжд в изобилие",
(26) "После разпукнахме земята",
(27) "и направихме от нея да поникват зърна",
(28) "и лозя, и растения",
(29) "и маслини, и палми",
(30) "и градини с преплетени клони и дървета",
(31) "и плодове, и треви",
(32) "да ги ползвате вие и вашия добитък", нека човек да размисли: Как Аллах сътвори неговата храна, която е основният източник на живота му? Ние спускаме обилно вода върху земята, след което я разпукваме, като изваждаме от нея различни видове треви растения, и от нея сторихме да поникват зърна, и грозде, и растения за животните, и маслини, и палми, и градини с огромни дървета, и плодове, и всички се облагодетелстват от тях и вие, и вашият добитък.

(33) "И когато Грохотът настъпи",
(34) "Денят, в който човек ще бяга от брат си",
(35) "и от майка си, и от баща си",
(36) "и от жена си, и от синовете си",
(37) "в този Ден всеки един от тях ще бъде зает със себе си", и когато настъпи грохотът на Съдния ден, който грохот ще заглуши слуха на хората, Денят в който човек ще бяга от брат си, заради ужаса на този Ден, ще бяга също от майка си и от баща си, и от съпругата си и от децата си. И в този Ден, всеки един ще е ангажиран със своето положение, което положение ще го възпрепятства да мисли за положението на другите.

(38) "Едни лица в този Ден ще бъдат сияйни",
(39) "засмени, весели",
(40) "а други лица в този Ден ще бъдат почернени",
(41) "обзети от мрак",
(42) "Те са неверниците, грешниците", в този Ден лицата на облагодетелстваните ще бъдат сияйни, радостни и весели, а лицата на обитателите на Огъня ще бъдат мрачни и черни, ще бъдат покрити от унижение. Тези са описаните с това описание, всъщност това са тези, които проявиха неверие към благата на Аллах и взеха за лъжа Неговите знамения, и продължиха в техните прегрешения, забрани, разпътство и прекрачване на границите.

81 Сура: Ет Тек`уийр (Помрачаването)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

(1) "Когато слънцето бъде обвито (в мрак)",
(2) "и когато звездите изпопадат",
(3) "и когато планините бъдат раздвижени",
(4) "и когато бременните камили бъдат изоставени",
(5) "и когато зверовете бъдат насъбрани",
(6) "и когато моретата закипят",
(7) "и когато душите се съединят",
(8) "и когато живопогребаното момиче бъде попитано",
(9) "заради какъв грях е било убито",
(10) "и когато книгите (за делата) бъдат разгърнати",
(11) "и когато небето бъде премахнато",
(12) "и когато Джехеннема бъде разпален",
(13) "и когато Дженнета бъде приближен",
(14) "тогава всеки ще узнае какво е извършил", когато слънцето бъде обвито и изчезне светлината му, и когато звездите се разпръснат и изчезне тяхната светлина,, и когато планините бъдат раздвижени от земята и станат на разпиляна прах, и когато бременните камили бъдат изоставени и

пренебрегнати, и когато дивите животни бъдат насъбрани на едно място и се разбъркат, за да отсъди Аллах между тях, и когато моретата бъдат разпалени, въпреки огромността им и станат пламтящ огън, и когато душите бъдат съединени с телата и всяка една бъда събрана с групата й, и когато момиченцето, което е било живо погребано, бъде запитано на Съдния ден с въпрос, който въпрос ще бъде хубав за нея, и плачещ за нейният убиец: "Поради какъв грях бе извършено нейното убийство, като бе погребана жива?" И когато бъдат раздадени книгите за делата и бъдат изложени, и когато небето бъде премахнато, снето от мястото си, и когато огънят бъде разпален и започне да пламти, и когато Дженнета, домът на благоденствието бъде приближен до неговите обитатели, богобоязливите, и всичко това, когато се случи, и тогава всяка една душа ще разбере и ще се убеди какво е вършила и придобила (в земния живот) от лошите дела и от добрите.

15 "Но не! Кълна се в звездите, които се скриват (през деня)",

16 "движещите се, скриващите се",

17 "и в нощта, когато се здрачава",

18 "и в утринта, когато се развиделява",

19 "Наистина той (Корана) е предаден от достоен пратеник (Джибрийл)",

20 "имащ сила, утвърден при Владетеля на трона",

21 "Покоряват му се (мелейкетата) и е доверен", Всевишният Аллах се кълне в звездите, скриващите светлината си през деня, движещите се, и скриващите се в съзвездията си, и в нощта, когато настъпи нейният мрак, и в утрото когато настъпи развиделяването му. Наистина Коранът е оповестяване, донесено от достоен пратеник, –а това бе Джибрийл *-Алейхис-селям-*, силният, изпълняващия това, което му е повелено, имащия високо място пред Аллах, на който му се подчиняват останалите мелейкета, доверен в откровението, което му е дадено да донесе (на Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари)).

22 "И не е луд вашия другар (Мухаммед)",

23 "Той го видя на ясния хоризонт",

24 "И (вести) от неведомото не укрива",

25 "И не е (Коранът) слово на прокуден шейтан", и Мухаммед, човекът, който познавате не е луд, със сигурност Мухаммед видя Джибрийл, който му носеше посланието на ясния (огромния) хоризонт, и той не е скъперник в оповестяването на откровенията (Вахий). И този Коран не е слово на прокудения шейтан, който е отдалечен от милостта на Аллах, обаче той (Корана) е словото на Аллах и Неговото откровение (към Пратеника Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари)).

26 "На къде сте тръгнали тогава?",

27 "Това е само поучение за световете",

28 "за всеки от вас, който желае да е на правия път",

29 "Тогава ще пожелаете само онова, което желае Аллах, Господарят на световете", на къде сте тръгнали с вашия разум да вземате за лъжа Корана, след излагането на тези ясни, сигурни, директни доводи и доказателства? И Коранът не е нищо друго, освен напомняне (поучение) от Аллах към всичките хора, и който от вас желае да се изправи и да тръгне по пътя на истината и вярата, и не можете да пожелаете изправяне, напътствие, нито сте способни на това, освен с желанието и позволението на Аллах, Господарят на световете, Господарят на всичките творения.

82 Сура: Ел Инфитар (Разкъсването)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 "Когато небето се разкъса",

2 "и когато планетите се разпръснат",

3 "и когато моретата прелеят",

4 "и когато гробовете бъдат преобърнати",

5 "тогава всяка душа ще узнае какво е извършила преди и какво е оставила", когато небето се разкъса и се наруши системата му (реда му), и когато звездите изпопадат, и когато моретата Аллах ги влее едно в друго (и станат едно) и след това започнат да горят, и когато гробовете бъдат преобърнати и бъдат извадени хората, които са погребани в тях, тогава всяка една душа ще разбере за всичките си (извършени) дела, които е извършила и които е оставила и не ги е извършила, и Ще й се въздаде за тях.

6 "Ей, човече, какво те отвлече от твоя щедър Господар",

7 "Който те създаде и те направи цялостен и съразмерен?!",

8 "В какъвто образ пожела, в такъв те нагласи", ей, човече, който отричаш повторното съживяване, кое нещо те измами и те подведе да се отдалечиш от твоя Господар, Прещедрият, Въздаващият добро, Единственият, Който заслужава благодарност и подчинение, не е ли Той, Който те сътвори нормален, цялостен (без

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انتَثَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ
فُجِّرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الْإِنسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾ الَّذِي
خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾
كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ ﴿٩﴾ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا
كَاتِبِينَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾ وَإِنَّ
الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ
﴿١٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ
﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا ۖ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ

ترتيبها ٨٣ — آياتها ٣٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾ الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾
وَإِذَا كَالُوهُمْ أَو وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُم
مَّبْعُوثُونَ ﴿٤﴾ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

да имаш дефекти), и те нагласи да изпълняваш твоята професия, и в какъвто вид пожела Той, те сътвори?

9 "Но не! Вие считате за лъжа Съдния ден",

10 "А наистина над вас има пазители (мелейкета)",

11 "благородни, записващи",

12 "знаят какво вършите", и това, което казвате, че вашето служене (вашия ибадет) на друг освен Аллах е правилно, но не е така, напротив вие смятате за лъжа Деня на равносметката и на възмездието. Но наистина над вас има мелейкета, които ви наблюдават, благородни пред Аллах, записващи това, което им е упълномощено да записват и пресмятат, и нищо не пропускат от делата ви и от тайните ви, и знаят всичко, което вършите без значение дали е добро или лошо.

13 "Наистина добродетелните ще бъдат в благодат", наистина богобоязливите, изпълняващите задълженията си към Аллах, и задълженията към останалите хора, ще бъдат в благодат.

14 "а разпътниците ще бъдат в Джехеннема",

15 "в който ще горят на Съдния ден",

16 "и не ще избягат от него", а разпътниците, които бяха небрежни към задълженията си спрямо Аллах и небрежни в задълженията си към останалите хора, ще бъдат в Огъня. В Деня на възмездието ще ги сполети пламъка на Огъня, и те няма да могат да се избавят и да избягат от наказанието на Джехеннема, нито ще могат да излязат от него, нито ще умират (от наказанието, а постоянно ще бъдат подлагани на наказание).

17 "Но откъде да знаеш ти какво е Съдния ден?",

18 "И пак – откъде да знаеш ти какво е Съдния ден?",

19 "Денят, в който никоя душа не ще е от полза на друга – повелята в този Ден принадлежи на Аллах", но от къде да знаеш ти какво е величието на Деня на равносметката, и пак - от къде да знаеш ти какво е величието на Деня на равносметката? В Деня на равносметката никой няма да бъде в състояние да бъде от полза на друг, а повелята (властта) в този Ден ще бъде единствено на Аллах, Този, Който никой не е в състояние да Го победи, и никой не е в състояние да господства над Него, и никой не ще бъде в състояние да Го обори.

83 Сура: Ел Мутаффифийн (Ощетяващите)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 "Горко на ощетяващите",

2 "които щом вземат от хората, изпълват мярката",

3 "а щом отмерват или им претеглят, намаляват везните",

4 "Не допускат ли тези, че ще бъдат съживени",

5 "за великия Ден?",

6 "Денят, в който хората ще застанат пред Господаря на световете", за онези, които ощетяваха във везната и мерилката ще има жестоко наказание, онези които щом купуваха нещо за тях те изпълваха везната или мерилката, а когато продаваха на хората нещо, което се мери или се тегли, те намаляваха във везната и мерилката, и какво ще бъда положението на онези, които крадяха и ограбваха, и обезценяваха и намаляваха на хората нещата? Наистина те са по-заслужаващи с предупреждение, с наказанието, отколкото онези, които само намаляват в мерилката и везната. Не смятат ли, не са ли убедени онези, които

ощетяваха, че в Съдния ден Всевишният Аллах ще ги съживи отново и ще търси сметка за техните дела? Денят, в който хората ще застанат пред Аллах, и ще им търси сметка и за малкото, и за многото, и те в този Ден ще бъдат застанали смирени пред Аллах, Господаря на световете.

7 **“Но не! Наистина книгата на разпътниците ще бъде в Сидж`джийн”,**

8 **“Но откъде да знаеш ти какво е Сидж`джийн?”,**

9 **“Книга ясно записана”**, наистина завършека на разпътниците и тяхното убежище ще бъде в теснота? Наистина той е постоянен затвор и болезнено наказание, и тя е това, което беше записано за тях, завръщане към него (към Огъня) записано, завършено и нищо не може да се добави, нито да се извади.

10 **“Горко в този Ден на отричащите”,**

11 **“които вземат за лъжа Съдния ден”,**

12 **“А не го счита за лъжа никой, освен престъпник и грешник, който”,**

13 **“когато му четат Нашите знамения, казва: “Легенди на предците!”,**

14 **“Ала не! Сърцата им с ръжда покрива онова, което са придобили”,**

15 **“Ала не! Тогава не ще бъдат допуснати до своя Господар”,**

16 **“след това ще влезнат в Джехеннема”,**

17 **“след което ще им се каже: “Това е, което считахте за лъжа”**, в този Ден ще има жестоко наказание за лъжците, тези които смятаха за лъжа идването на Съдния ден, Деня на възмездието, и никой друг не го смяташе за лъжа, освен всеки угнетител и голям грешник, когато му четяха аетите на Корана, казваше: “Това са лъжливи легенди за предците”. Но това не е така, както твърдят, напротив това е словото на Аллах и Неговото откровение към Неговия пратеник, но техните сърца бяха оградени (лишени) от приемането (вярата в Него), бяха обкръжени и покрити с преграда поради многото грехове, които вършеха. И това не е така, както твърдят неверниците, наистина те на Съдния ден ще бъдат заградени и не ще им се позволи да погледнат към Аллах – Всемогъщия, Великия, (в този аят има довод, че вярващите ще имат честта да погледнат към Аллах в Дженната и това ще бъде най-голямата награда за тях), а отричащите, неверниците, след като бъдат лишени от (погледа към Аллах), ще влязат в Огъня и ще вкусят горещината му, след

كَلَّآ إِنَّ كِتَٰبَ ٱلْفُجَّارِ لَفِى سِجِّينٍ ﴿٧﴾ وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٨﴾ كِتَٰبٌ
مَّرْقُومٌ ﴿٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾ ٱلَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ ٱلدِّينِ ﴿١١﴾
وَمَا يُكَذِّبُ بِهِۦٓ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَٰتُنَا قَالَ أَسَٰطِيرُ
ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ كَلَّا ۖ بَلْ ۜ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّآ إِنَّهُمْ
عَن رَّبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا۟ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ
هَٰذَا ٱلَّذِى كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾ كَلَّآ إِنَّ كِتَٰبَ ٱلْأَبْرَارِ لَفِى عِلِّيِّينَ
﴿١٨﴾ وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾ كِتَٰبٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾ يَشْهَدُهُ ٱلْمُقَرَّبُونَ
﴿٢١﴾ إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ لَفِى نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِى
وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ ٱلنَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِن رَّحِيقٍ مَّخْتُومٍ ﴿٢٥﴾
خِتَٰمُهُۥ مِسْكٌ ۚ وَفِى ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ ٱلْمُتَنَٰفِسُونَ ﴿٢٦﴾ وَمِزَاجُهُۥ
مِن تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا ٱلْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ
أَجْرَمُوا۟ كَانُوا۟ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا۟ بِهِمْ
يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا ٱنقَلَبُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَهْلِهِمُ ٱنقَلَبُوا۟ فَكِهِينَ ﴿٣١﴾
وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوٓا۟ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَآ أُرْسِلُوا۟ عَلَيْهِمْ
حَٰفِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَٱلْيَوْمَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنَ ٱلْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾

което ще им се каже: “Това е вашето наказание, което смятахте за лъжа”.

18 **“Ала не! Книгата (за делата) на праведниците ще бъде в Иллийюн”,**

19 **“Но откъде да знаеш ти какво е Иллийюн?”,**

20 **“Книга ясно записана”,**

21 **“която ще видят приближените (мелейкета)”**, наистина книгата на благочестивите –а това са богобоязливите- Ще бъдат на високи степени в Дженната. Но от къде да знаеш –ей, Пратенико- какви се тези високи степени? Книгата на благочестивите е записана и е приключила, и нито може да се добави в нея нещо, нито може да се извади (да се намали), поглеждат към нея само приближените мелейкета от всяко едно небе.

22 **“Наистина добродетелните ще бъдат в благодат”,**

23 **“от престоли гледат (към своя Господар”,**

24 **“Ще узнаеш по лицата им сиянието на благодатта”,**

25 **“ще им се поднесе питие чисто, запечатано”,**

26 **“завършекът му е мирис на миск.**

Затова нека да се надпреварват надпреварващите!”,

27 **“Сместа му е от Теснийм”,**

28 **“извор, от който ще пият приближените”**, наистина правдивите и подчиняващите се (истинските раби, които се подчиняваха на Аллах в земния живот, изпълнявайки заповедите Му и се пазеха от забраните Му), ще бъдат в Дженнета и ще бъдат в блаженство, облегнати върху престоли и ще гледат към техния Господар, и към онова, което им е приготвил като награди и блага, и ще видиш в лицата им сиянието на благодатта, ще им се поднася питие: вино, чисто запечатано, крайната му глътка ще е като ароматен миск, и заради това вечно блаженство нека да се надпреварват надпреварващите се. И на това питие сместа му ще бъда от извор в Дженнета, който поради височината си е наречен **“Теснийм”**, извор приготвен, за да пият от него приближените и да се наслаждават с него.

29 **“Наистина грешниците се присмиваха на Онези, които повярваха”,**

30 **“и когато минаваха покрай тях, си подмигваха един на друг”,**

31 **“и когато се връщаха при семействата им, се връщаха, радостни”,**

32 **“и когато ги видят, казват: “Тези са заблудените”,**

33 **“а не бяха изпратени да бъдат техни надзиратели”,**

34 **“Но днес онези, които повярваха, ще се смеят на неверниците”**, наистина онези, които престъпиха, те в земния живот се присмиваха на вярващите, и когато минаваха покрай тях си кимваха едни с други подигравайки се на вярващите, а когато се връщаха при техните семейства и приятели се връщаха радостни, че са се подигравали с вярващите. И когато онези неверници видяха сподвижниците на Мухаммед (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*), тези които следваха напътствието, те (неверниците), казваха: “Наистина онези са заблудени, изгубени в следването на Мухаммед (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*)“, но тези престъпници не бяха изпратени, за да бъдат надзиратели на сподвижниците на Мухаммед (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*) . Ала на Съдния ден онези, които повярваха в Аллах и в Неговия Пратеник и изпълняваха Неговите заповеди, то те ще се подигравт на неверниците в този Ден, както неверниците им се подигравах в земния живот.

35 **“от престоли ще гледат”,**

36 **“дали неверниците ще получат възмездие за онова, което са вършили?!”**, от великолепни, разкошни престоли вярващите ще гледат към онова, което Аллах им е дарил от почитта, блаженството и наградите в Дженнета. И най-превъзходният подарък, най-великият ще бъде погледът към честития Лик на Аллах. Дали неверниците ще получат възмездие –когато се извършва срещу тях-, което да съответства на това, което вършеха в земния живот от греховете и престъпленията? (Несъмнено ще им се въздаде за техните грехове и престъпления, които вършеха в земния живот).

84 Сура: Ел Иншикак
(Разцепването)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Когато небето се разцепи”,**

2 **“и се вслуша в своя Господар, и се подчини”,**

3 **“и когато земята бъде разстлана”,**

4 **“и изхвърли онова, което е в нея, и се опразни”,**

5 **“и се вслуша в своя Господар, и се подчини”**, когато небето се напука и се разцепи с облаците на Съдния ден, и се подчини на повелята на своя Господар в това, което му бе заповядано, а именно да се разцепи, и е задължено да се подчини на тази повеля. И когато земята бъде разстлана, и се разпростре, а нейните планини се разпилеят в този Ден, и изхвърли това, което е в нейните недра, изхвърли всички мъртви и се отдели от тях, и когато се подчини на своя Господар в това, Което й е повелил, и тя е задължена да се подчини на тази повеля.

6 **“Ей, човече! Наистина ти си устремен към своя Господар и ще го срещнеш”**, ей ти човече, наистина ти си устремен към Аллах, и вършиш дела, и добри, и лоши, след което на Съдния ден ще срещнеш твоя Господар, и ще ти въздаде за твоите дела с превъзходството Си, и чрез справедливостта Си (тоест няма да те ощети, а ще получиш това, което ти се полага).

7 **“И онзи, на когото му бъде дадена Книгата в дясната ръка”,**

8 **“ще му се потърси лека сметка”,**

9 **“и ще се завърне при своето семейство радостен”**, а на който му бъде дадена книгата с делата от дясната страна, то той е бил вярващ в своя Господар, след което ще му се извърши лека сметка, лесна, и ще се върне при семейството си в Дженнета

(тоест Хурийте и съпругите му, които са били вярващи в земния живот, праведни и заслужили Дженнет) радостен, засмян.

(10) **“А на онзи, на когото му бъде дадена Книгата зад гърба”,**

(11) **“ще се моли за гибел”,**

(12) **“и ще гори в пламъците (на Джехеннема)”,**

(13) **“Той беше радостен в семейството си (в земния живот)”,**

(14) **“и си мислеше, Че не ще се завърне”,**

(15) **“Да, неговият Господар постоянно го наблюдаваше”**, а на който му бъде дадена книгата за делата от към гърба му, то той не е вярвал в Аллах, след което ще моли и ще иска да бъде погубен, унищожен (за да не вкуси наказанието в Джехеннема), и ще бъде въведен в Огъня и ще вкуси, ще усеща горещината му. Наистина той в земния живот беше радостен сред семейството си, и в същото време измамен, заблуден, не помисляше за наказанията, и си мислеше, че не ще се завърне жив при неговия Създател за равносметката. Напротив Аллах ще го върне така, както го сътвори от началото, и ще му въздаде за неговите дела, наистина неговия Господар го наблюдаваше и го виждаше, и знаеше неговото положение от деня на неговото сътворяване до деня на връщането му при Аллах, или повторното съживяване.

(16) **“Но не! Кълна се в червенината на хоризонта при здрач”,**

(17) **“и в нощта, и в онова, което събира”,**

(18) **“и в луната, когато се изпълни”,**

(19) **“Ще преминавате от едно състояние в друго”**, Всевишният Аллах се кълне в червенината на хоризонта при залез слънце, и в нощта, и това което насъбира от животните, насекомите, заспиващите и др. кълне се също в луната, когато се изпълни светлината й (при пълнолуние), наистина – ей, хора- вие преминавате в различни етапи, стадий, периоди и в различни състояния: От капка сперма към пиявица (или това е ембриона, парченце приличащо на пиявица, което се намира в матката и се закачва), след това към парченце приличащо на сдъвкано месо, след това към вдъхването на душата, след това към смъртта и накрая към повторното съживяване и събирането (за Съдния ден). И от тук се разбира, че не е разрешено на човек да се кълне в друг, освен в Аллах, а ако го стори и се закълне в друго нещо, то той съдружава с Аллах и изпада в неверие.

(20) **“Тогава какво им е та не вярват?!”,**

عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ ثُوِّبَ ٱلْكُفَّارُ مَا كَانُوا۟ يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

ترتيبها ٨٤ — سُورَةُ الْإِنشِقَاقِ — آياتها ٢٥

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا ٱلسَّمَآءُ ٱنشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا ٱلْأَرْضُ مُدَّتْ
﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلْإِنسَٰنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَٰقِيهِ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوتِىَ
كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَيَنقَلِبُ
إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِىَ كِتَٰبَهُۥ وَرَآءَ ظَهْرِهِۦ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ
يَدْعُوا۟ ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُۥ كَانَ فِىٓ أَهْلِهِۦ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾
إِنَّهُۥ ظَنَّ أَن لَّن يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَىٰٓ إِنَّ رَبَّهُۥ كَانَ بِهِۦ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَآ أُقْسِمُ
بِٱلشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَٱلَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَٱلْقَمَرِ إِذَا ٱتَّسَقَ ﴿١٨﴾
لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ
عَلَيْهِمُ ٱلْقُرْءَانُ لَا يَسْجُدُونَ ۩ ﴿٢١﴾ بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يُكَذِّبُونَ
﴿٢٢﴾ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾
إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍۭ ﴿٢٥﴾

(21) **“Когато им се чете Корана, не падат на *седжде*”,**

(22) **“но онези, които не вярват, лъжат”,**

(23) **“и Аллах знае онова, което крият”,**

(24) **“Тях ги извести с болезнено мъчение”,**

(25) **“Освен онези, които вярват и вършат праведни дела! За тях ще има постоянна награда”**, та кое нещо ви възпря и ви попречи да повярвате в Аллах и в Съдния ден след като ви бяха разяснени тези знамения? И какво ви става, та когато ви се чете Корана не се покланяте на Аллах, и не Му се отдавате и не приемате Исляма и това, с което е дошъл? Наистина, вроденото качество, характера на онези, които не повярваха, е отричане и противоречие на истината. Но Аллах знае онова, което потулват в техните гърди от ината, въпреки знанието им, че това което е дошло с Корана (което е споменато в него) е истина, възвести ги –ей, Пратенико-, че Аллах –Всемогъщият, Великият- е подготвил за тях сурово и жестоко наказание, обаче онези, които повярваха в Аллах и в Неговия Пратеник и изпълняваха онова, което Аллах им повели, за тях в отвъдния живот ще има награда

سُورَةُ البُرُوجِ
ترتيبها ٨٥ — آياتها ٢٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ
﴿٣﴾ قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ﴿٤﴾ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ﴿٥﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا
قُعُودٌ ﴿٦﴾ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوا
مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ
عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾ إِنَّ بَطْشَ
رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ﴿١٤﴾
ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ
﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ مِنْ
وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الطَّارِقِ
ترتيبها ٨٦ — آياتها ١٧

непрестанна, която никога няма да намалее.

85 Сура: Ел Буруудж (Съзвездията)

Името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

(1) "Кълна се в небето изпълнено със съзвездия",
(2) "и в обещания Ден",
(3) "и в свидетеля, и засвидетелствания",
(4) "Проклети да бъдат хората, изкопали ровът!",
(5) "за огънят, пълен с гориво!",
(6) "когато стояха около него",
(7) "и на (всичко) онова, което вършеха с вярващите, бяха свидетели",
(8) "И на тях отмъщаваха само, защото са повярвали в Аллах, Всемогъщия и за благодарности Достойния",
(9) "на Когото принадлежи владението на небесата и на земята. Аллах е Свидетел на всяко нещо", Всевишният Аллах се кълне в небето изпълнено със съзвездия, в които се движат слънцето и луната, и в Съдния ден, който Ден Аллах обеща на творенията си, че отново ще ги върне в него и всичките ще ги събере, и в свидетелят, който свидетелства, и в засвидетелстваният срещу който свидетелстват. Аллах – Пречистият- се кълне в тези от творенията Си, които е пожелал, а що се отнася до Неговите творения и най вече хората, то на тях не е разрешено да се кълнат в друг, освен в Аллах, защото клетвата в друг, освен в Аллах е Ширк (съдружаване с Него). Проклети да са онези, които изкопаха огромен ров в земята, за да горят вярващите, те напалиха голям огън, силно пламтящ, а те бяха насядали около ровът и бяха неотлъчни от него, и бяха свидетели на онова, което причиняваха като наказание на вярващите. Тези вярващи не бяха наказвани за нищо друго, освен това че вярваха в Аллах Всемогъщия, Който никой не е способен да Го победи, Всеславен в словата Си, делата Си и в качествата Си, Онзи на Когото принадлежи владението на небесата и на земята, и Той –Пречистият- е Свидетел на всяко едно нещо, и нищо не е скрито от Него.

(10) "Наистина онези, които подложиха на изпитание вярващите мъже и жени, след това не се покаяха, за тях ще има наказание в Джехеннема, за тях ще има мъчения в (силно изгарящия) Огън", наистина онези, които изгориха вярващите мъже и жени с огъня, за да ги откажат, отклонят и отрекат от религията на Аллах, и след това не се разкаеха (за това низостно дело), то за тях в отвъдния свят ще е наказанието на Джехеннема, и за тях ще има силно, болезнено, жестоко и изгарящо наказание.

(11) "Наистина онези, които повярваха и вършеха праведни дела, за тях ще има градини, в които ще текат реки. Това е голямата награда", наистина онези, които повярваха в Аллах и в Неговия Пратеник и вършеха праведни дела, то за тях ще има Градини в които под техните дворци ще текат реки, това е великата награда, великото спасение.

(12) "Наистина сграбчването на твоя Господар е сурово",
(13) "Наистина Той (Аллах) създава (творения), след това ще ги пресъздаде (на Ахирета)",
(14) "и Той е Опрощаващият, Любящият",
(15) "Владетеля на Трона (Арш), Всеславният",
(16) "Извършващия онова, което пожелае", наистина отмъщението и наказанието на твоя Господар върху неверниците ще бъде жестоко, сурово и болезнено, наистина Той сътворява

творенията от нищото, след което отново ги сътворява (или повторното съживяване от гробовете). Той е Опрощаващият на този, който се е покаял, Много Обичащият Своите приближени, Притежателят на Трона *(Арши-Аля)*, Всеславният, чийто превъзходство, щедрост и почит нямат край, Извършващ всичко онова, което пожелае, и нищо не е в състояние да Му попречи да извърши това, което е пожелал.

(17) "Достигна ли до теб разказът за войската",

(18) "на фараона и (разказа) за Семууд?",

(19) "Да! Онези, които не вярват, смятат това за лъжа",

(20) "Но Аллах ще ги обхване от всякъде (със Своето знание)",

(21) "Да! Това е славният Коран",

(22) "съхраняван в Леухиль-мехфуз", дали достигна до теб –ей, Пратенико- вестта за невярващите групи, отричащи, смятащи за лъжа техните пророци, Фараонът и Самудеяните, и това което ги е сполетяло от наказанието и изтезанието, но народът не си взеха поука от това, даже онези, които не повярваха бяха в постоянно отричане и лъжа, както онези общности преди тях, но Аллах ги обхвана от всякъде със Своето знание и със Своята сила, способност, и нищо от тях, и от техните дела не бе скрито от Него. И Коранът не е нито магия, нито поезия, както твърдяха лъжците и неверниците, онези които го сметнаха за лъжа, напротив той е Велик Коран, почетен, (запазен) в запазените скрижали (Леухиль-мехфуз), и нито изменение, замесване (от нещо друго) може да го сполети, нито изопачения.

86 Сура: Ет Тарик (Вечерницата)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

(1) "Кълна се в небето и във Вечерницата",

(2) "а ти знаеш ли какво е Вечерницата?",

(3) "Звездата с пронизваща светлина",

(4) "Няма душа, при която да няма пазител", Аллах Всевишният се кълне в небето и в звездата, която пронизва през нощта, и от къде да знаеш какво е величието на тази звезда? Тя е звезда осветяваща, блестяща и изгаряща (пламтяща). Няма душа, която да няма надзорник, мелейке, което да записва нейните дела, за да й бъде търсена равносметка на Съдния ден.

(5) "и нека да погледне човека от какво е сътворен",

(6) "Сътворен бе от изхвърляща се течност",

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٢﴾ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٣﴾ إِن كُلُّ
نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾ فَلْيَنظُرِ الْإِنسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾ خُلِقَ مِن مَّاءٍ
دَافِقٍ ﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِن بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾ إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿٨﴾
يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿٩﴾ فَمَا لَهُ مِن قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿١٠﴾ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿١١﴾
وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ﴿١٣﴾ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ﴿١٤﴾ إِنَّهُمْ
يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾ وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾ فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ﴿١٧﴾

سُورَةُ الأَعْلَى — ترتيبها ٨٧ — آياتها ١٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٢﴾ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ
﴿٣﴾ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ ﴿٥﴾ سَنُقْرِئُكَ
فَلَا تَنسَىٰ ﴿٦﴾ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ ﴿٧﴾ وَنُيَسِّرُكَ
لِلْيُسْرَىٰ ﴿٨﴾ فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ﴿٩﴾ سَيَذَّكَّرُ مَن يَخْشَىٰ ﴿١٠﴾
وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ﴿١١﴾ الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَىٰ ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَا يَمُوتُ
فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿١٣﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَن تَزَكَّىٰ ﴿١٤﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ﴿١٥﴾

(7) "излизаща между гръбнака и ребрата",

(8) "Наистина Той (Аллах) е в състояние да го пресътвори", и нека човекът отричащ повторното съживяване да погледне от какво бе сътворен? За да знае, че повторното съживяване не е по-трудно от неговото сътворяване, чийто първи период на сътворяването му бе от капка сперма, изтласкваща се с бързина към утробата (на жената), излизаща от гръбнака на мъжа и ребрата на жената. Наистина Онзи, Който сътвори човека от тази вода, е Способен на връщането (на човека) към живота (на Ахирета) след неговата смърт (в земния живот).

(9) "в Деня, в който ще се разкрият всички тайни",

(10) "И той (човека), не ще има нито сила, нито избавител", в Дена, когато се разкрият всички тайни, и се разграничи между праведния човек и развалеия, тогава човек няма да има сила, способност, с която да се защити, и няма да има избавител, който да го предпази от наказанието на Аллах.

(11) "Кълна се в небето, даващо дъжд",

(12) "и в земята, покрита с растения",

13 “Наистина Той (Коранът) е разграничаващо слово”,
14 “и не е шега”, Кълна се в небето, което постоянно вали, и в земята, която е напукана от поникването на растенията, наистина Корана е словото, което разграничава между истината и заблудата, и не е нито шега, нито заблуда. И не е разрешено на човек да се кълне в друг, освен в Аллах, и ако го прави, то той става неверник.
15 “Наистина те (лъжците) замислят интриги”,
16 “и Аз замислям интриги”,
17 “И дай отсрочка на неверниците (ей, Мухаммед) и им дай малко време”, наистина онези, които смятаха за лъжец Пратеника (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*), замислят интриги и подготвят (раздори, коварства), за да попречат и възпрат с тяхната интрига истината, и да подпомогнат заблудата, и Аз им замислям замисъл, като разкрия истината, Дори неверниците да ненавиждат това, затова не бързай с тях –ей, Пратенико- търсейки наказание за тях, напротив ги забави и им дай малко отсрочка, и ще видиш какво мъчение, отмъщение, наказание и погубване ще ги сполети.

87 Сура: Ел Еа`ля (Всевишният)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 “Прославяй името на твоя Господар, Всевишния”,
2 “Който сътвори (творенията) и ги осъзмери”,
3 “Който предопредели и напъти”,
4 “Който извади зелените пасбища, които”,
5 “след това превръща в суха трева”, Прославяй името на твоя Господар, Всевишния и Го предпазвай от съдружник или от недостатъци (не Му ги приписвай). Прославяй Го с прославяне, което подобава само на величието Му, Пречистият. Този, Който сътвори всичките творения, и усъвършенства вида им, и ги създаде в добър вид, Онзи, Който предопредели съдбата, и напъти, насочи всяко едно творение към това, което му подхожда, Който извади от земята зелените треви, след което ги стори сухи треви, променени.
6 “Ще ти четем, и не ще забравиш”,
7 “освен каквото Аллах е пожелал. Наистина Той знае явното и скритото”, ще ти дадем –ей, Пратенико- да четеш този Коран, четене, което няма да забравиш, освен това което Аллах е пожелал и което изисква мъдростта Му, да забравиш поради полза, която само Той знае. Наистина Той – Пречистият- знае скритото от словата и делата, и това което скриват (хората) от тях.
8 “И ще те улесним към лесното”, и ще те улесним към лесното във всичките ти дела, и от тези улеснения е и улесняването тежестта на посланието (религията), и ще стори религията ти лесна, в която да няма трудности.
9 “Напомняй, ако напомнянето им е от полза!”, припомняй на твоя народ –ей, Пратенико- според това, което ти улеснихме, това което ти се вдъхновява, и ги напъти, насочи към онова, в което е тяхното добро. И се конкретизирай с напомняне към онзи, който иска да си напомни, и не се мори напразно към онзи, на който напомнянето не му дава друго, освен гордост и упорство.
10 “Ще се опомни онзи, който се страхува”,
11 “и ще се отдалечи нещастния”,
12 “който ще говори в големия Огън”,
13 “след което не ще умре в него, нито ще живее (ползотворно)”, ще се опомни онзи, който се бои от неговия Господар, и онзи който се отдалечава от напомнянето на нещастника, който не се бои от своя Господар, онзи който ще бъда вкаран в огъня на Джехеннема, огромния, и ще търпи горещината му, след което няма да умре и по този начин да се отърве, нито ще живее живот, който да му бъде от полза.
14 “Спечелил е онзи, който се е пречистил”,
15 “и е споменавал името на своя Господар, и е изпълнявал молитвата”, сполучил е онзи, който е пречистил душата си от лошия морал, и споменава единствено Аллах, и Го умолява (в дуата си), и изпълнява това, от което Той е доволен, и изпълнява молитвата в нейното й време: Стремейки се към задоволството на Аллах, и изпълнявайки Неговите повели (Неговият шериат).
16 “Но, предпочитате земния живот”, наистина вие –ей, хора- предпочитате красотите на земния живот пред благата на отвъдния.
17 “а Отвъдният живот е по-хубав и вечен”, а отвъдния дом и това, което е в него От постоянните блага, вечните е по-превъзходен и по-добър от земния, също така е вечен (а земния е кратък).
18 “Наистина това е вписано в Първите писания-“,
19 “Писанията на Ибрахим и на Муса”, наистина това което ви бе известено в тази сура е същото, на което е потвърдено значението и в предходните Писания, които бяха низпослани преди Корана, а това бяха писанията на

Ибрахим и на Муса (Аллах да го благослови и с мир да го дари).

88 Сура: Ел Гаашийе (Всепокриващият ден)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Стигна ли до теб разказа за Всепокриващия ден?”**, дойде ли при теб – ей, Пратенико- вестта за Съдния ден, който ще покрие лицата на хората с неговите ужаси?

2 **“Едни лица в този ден ще са уплашени”,**

3 **“изморени, жалостни”,**

4 **“ще горят в пламтящия Огън”,**

5 **“ще пият от кипящия извор”,**

6 **“не ще има за тях храна, освен от трънии”,**

7 **“която нито угоява, нито засища”**, в този Ден лицата на неверниците ще бъдат унизени с наказанието, напрегнати чрез делата, изморени, ще ги сполети жестокият огън, пламтящият, ще бъдат напоявани от извор с жестока горещина. И за обитателите на Огъня няма да има храна, освен от растение трънливо, прилепнало за земята, и то е от най-лошата храна и най-отвратителната, няма да угоява тялото на ядящия от изтощаването, нито ще засища глада му и вдишването му.

8 **“А други лица в този Ден ще са блажени”,**

9 **“доволни от това, за което са се трудили”,**

10 **“в градина, извисена”,**

11 **“Не ще слушат в нея празнословия”,**

12 **“в нея има течащ извор”,**

13 **“и в нея има високи престоли”,**

14 **“и поставени чаши”,**

15 **“и подредени възглавници”,**

16 **“и разстлани килими”**, а лицата на вярващите в Съдния ден ще бъдат облагодетелствани, поради вършенето им на добри дела и подчинение към Аллах в земния живот, доволни и приети в отвъдния, и в Дженнета на високо място, и висока степен, в който няма да слушат дори и една дума празнословие, в него има извор, чиято вода постоянно тече, в него има и въздигнати престоли, и приготвени чаши за пиещите, и подредени възглавници, една до друга, и много разстлани килими.

17 **“Нима не виждат как беше сътворена камилата?”,**

18 **“и небето как е извисено”,**

19 **“и планините как са поставени”,**

20 **“и земята как е разпростряна?!”**, нима неверниците, лъжците не поглеждат към камилата: Как бе сътворено това интересно, чудно творение? И към небето, как бе издигнато, това великолепно, прекрасно

بَلْ تُؤْثِرُونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَٱلْءَاخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰٓ ﴿١٧﴾ إِنَّ
هَٰذَا لَفِى ٱلصُّحُفِ ٱلْأُولَىٰ ﴿١٨﴾ صُحُفِ إِبْرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ ﴿١٩﴾

سُورَةُ الغَاشِيَةِ
ترتيبها ٨٨ — آياتها ٢٦

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
هَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ٱلْغَٰشِيَةِ ﴿١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَٰشِعَةٌ ﴿٢﴾
عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصْلَىٰ نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ ءَانِيَةٍ ﴿٥﴾
لَّيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِن ضَرِيعٍ ﴿٦﴾ لَّا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِى مِن جُوعٍ ﴿٧﴾
وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِى جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾
لَّا تَسْمَعُ فِيهَا لَٰغِيَةً ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾
وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَابِىُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾
أَفَلَا يَنظُرُونَ إِلَى ٱلْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى ٱلسَّمَآءِ كَيْفَ
رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى ٱلْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى ٱلْأَرْضِ كَيْفَ
سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَآ أَنتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَّسْتَ عَلَيْهِم
بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾ إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ ٱللَّهُ ٱلْعَذَابَ
ٱلْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ إِلَيْنَآ إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُم ﴿٢٦﴾

издигане? И към планините как бяха поставени, и чрез тях се получи стабилност и неподвижност на земята (и така намаляха земетресенията)? И към земята как бе разстлана и разпростряна, и изравнена?

21 **“И напомняй! Ти си само напомнящ”,**

22 **“не си властващ над тях”**, и проповядвай (призовавай) –ей, Пратенико- отвръщащите се от това, с което беше изпратен при тях (тоест Исляма), и не се натъжавай от тяхното отвръщане, наистина ти си само един припомнящ за тях, и не е твоя работа, тяхната ненавист към вярата.

23 **“А онзи, който се отвърне от теб и не повярва”,**

24 **“ще го накаже Аллах с най-голямото наказание”**, обаче този, който се отвърна от напомнянето и призоваването, наставлението, и продължи в неверието си, то него Аллах ще го измъчва с жестоко наказание в Огъня.

25 **“Наистина при Нас е завръщането им”,**

26 **“и след това Ние ще им търсим равносметка”**, наистина при Нас е тяхното завръщане след смъртта, след което Наша грижа е тяхното мъчение за това, което са вършили.

سُورَةُ الفَجْرِ

ترتيبها ٨٩ — آياتها ٣٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ
﴿٤﴾ هَلْ فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ﴿٥﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ
﴿٦﴾ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾
وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿١٠﴾
الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾ فَصَبَّ
عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا
الْإِنسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ
﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ﴿١٦﴾
كَلَّا ۖ بَل لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ
الْمِسْكِينِ ﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾
وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا
دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾ وَجِاْيٓءَ يَوْمَئِذٍ
بِجَهَنَّمَ ۚ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٢٣﴾

89 Сура: Ел Феджр (Зората)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Кълна се в Зората”,**

2 **“и в десетте нощи”,**

3 **“и в четното, и в нечетното”,**

4 **“и в нощта, когато отминава!”,**

5 **“Нима в това няма клетва за разумния?”**, Всевишният Аллах се кълне в зората, и в първите десет нощи от месец зуль- Хидджде и това, с което са почетени, и във всяко четно и нечетно, и в нощите, когато отминава тъмнината им, нима няма полза за разумния човек в споменатите неща, в които Аллах се кълне?

6 **“Не видя ли какво направи твоя Господар с Аад”,**

7 **“и с Ирам собствениците на колоните”,**

8 **“подобни, на които не бяха създадени на земята?”**, не узна ли –ей, Пратенико- как стори твоя Господар с народа на Адитите (народа на Худ (Аллах да го благослови)), племето Ирам притежаващи сила и високи сгради издигнати върху колони, които нямаха подобни по земята, по отношение на огромните им тела и силата (в някои предания се споменава, че са били високи дванадесет метра и са били много силни)?

9 **“и със Семууд, които изсичаха скалите в долината”**, как стори със Самудеяните, народа на Салих А.С, които изсичаха скалата в долината и си направиха в скалите домове?

10 **“и с фараона, владетеля на войските”,**

11 **“които престъпваха по земята”,**

12 **“и увеличиха покварата по нея”,**

13 **“Тогава твоя Господар стовари върху тях бича на наказанието”,**

14 **“Наистина твоят Господар е в очакване”**, и как твоят Господар стори с Фараона, владетелят на Египет, който имаше големи войски, които потвърждаваха и пазеха владението му, и да подкрепят (изпълняват) заповедите му? Онези, които престъпваха и угнетяваха по земите на Аллах, и чрез техния гнет увеличиха покварата и развалата, тогава Аллах стовари върху тях огромното мъчение. Наистина твоят Господар –ей, Пратенико- е Наблюдаващ към онзи, който прегрешава спрямо Него, отсрочва го малко, след което го сграбчва с огромно наказание, както подобава на Всесилен, Всемогъщ.

15 **“Човек, когато го изпита неговия Господар и го почете и го дари, казва: “Моят Господар ме почете”**, а когато човек бъде изпитан с благодат и увеличаване в препитанието, и го стори в най-прекрасния живот, охолство, тогава си мисли, че това е заради мястото му пред неговия Господар, и казва: “Моят Господар ме почете, уважи ме”.

16 **“А когато го изпита и го ограничи в препитанието, казва: “Моят Господар ме унизи”**, а когато го изпита, като му ограничи препитанието, тогава си мисли, че Аллах го е унизил, и казва: “Моят Господар ме унизи, оскърби”.

17 **“Но не! Вие не почитате сирака”,**

18 **“и не се подтиквате едни на други да нахраните бедняка”,**

19 **“и ядете наследството (на останалите) ненаситно”,**

20 **“и прекалено обичате богатството”**, но положението не е такова, каквото го мисли човека, напротив почитта е заради подчинение към Аллах, а унижението е заради прегрешенията (неподчинението) спрямо Него, и вие не почитате сирака, и не проявявате добро отношение към него, и не се подтиквате едни с други към нахранването на бедните, и ядете от правото на другите, от

наследството ненаситно, с лакомия, и обичате богатството с много голяма любов, прекалено.

21 **“Но не! Когато земята се разтресе и стане на прах”,**

22 **“и когато дойде твоят Господар с мелейкетата подредени в редици”,**

23 **“В този Ден ще бъде докаран Джехеннема”, а човекът ще си спомни, но защо ще му е спомнянето?”**, вашето положение не трябва да бъде такова. А когато земята бъде разтресена и започне да се трошат (скалите й) и станат на прах, и когато твоят Господар дойде за да отсъди между творенията, а мелейкетата дойдат строени в редици, и в този велик Ден бъде докаран Джехеннема, в този Ден неверникът ще си припомни (за греховете в земния живот) и ще се покае, но как ще му бъде от полза припомнянето и покаянието, след като ги е пренебрегнал (напомнянето и покаянието) в земния живот и е пропуснал тяхното извършване?

24 **“ще казва: “Де да се бях подготвил за моя живот”**, ще каже: “Де да бях вършил дела в земния живот, които да ми са от полза сега в отвъдния живот”.

25 **“В този Ден никой не ще наказва, както Той наказва”,**

26 **“и никой не ще оковава, както Той оковава”**, в този тежък Ден никой не е наказвал (в земния живот) така, както Аллах ще наказва в отвъдния живот тези, които не Му се подчиниха и прегрешиха спрямо Него, и никой не е оковавал (в земния живот) така, както Аллах ще оковава в отвъдния и никой няма да е достигнал в наказанието си (в земния живот, степен) така, както Аллах ще наказва в Съдния ден.

27 **“Ей, душа смирена”,**

28 **“върни се към твоя Господар, доволна и удовлетворена”,**

29 **“и влезни сред Моите раби”,**

30 **“и влезни в Моя Дженнет”**, ей ти смирена душа, устремена към споменаването на Аллах и вярата в Него и в това, което е подготвил като блага, награди за вярващите, завърни се при своя Господар, задоволена от почитта на Аллах и уважението Му към теб, Аллах, Пречистият бе доволен от тебе, затова влез сред Моите праведни раби, и влез заедно с тях в Моя Дженнет.

90 Сура: Ел Белед (Градът)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Не! Кълна се в този град (Мекка)”,**

2 **“на теб (ей, Мухаммед) този град ти**

يَقُولُ يَٰلَيۡتَنِي قَدَّمۡتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوۡمَئِذٖ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهُۥٓ أَحَدٞ ﴿٢٥﴾
وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُۥٓ أَحَدٞ ﴿٢٦﴾ يَٰٓأَيَّتُهَا ٱلنَّفۡسُ ٱلۡمُطۡمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ٱرۡجِعِيٓ
إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةٗ مَّرۡضِيَّةٗ ﴿٢٨﴾ فَٱدۡخُلِي فِي عِبَٰدِي ﴿٢٩﴾ وَٱدۡخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

سُورَةُ ٱلۡبَلَدِ — ترتيبها ٩٠ — آياتها ٢٠

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

لَآ أُقۡسِمُ بِهَٰذَا ٱلۡبَلَدِ ﴿١﴾ وَأَنتَ حِلُّۢ بِهَٰذَا ٱلۡبَلَدِ ﴿٢﴾ وَوَالِدٖ وَمَا وَلَدَ
﴿٣﴾ لَقَدۡ خَلَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾ أَيَحۡسَبُ أَن لَّن يَقۡدِرَ عَلَيۡهِ
أَحَدٞ ﴿٥﴾ يَقُولُ أَهۡلَكۡتُ مَالٗا لُّبَدًا ﴿٦﴾ أَيَحۡسَبُ أَن لَّمۡ يَرَهُۥٓ أَحَدٌ
﴿٧﴾ أَلَمۡ نَجۡعَل لَّهُۥ عَيۡنَيۡنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانٗا وَشَفَتَيۡنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيۡنَٰهُ
ٱلنَّجۡدَيۡنِ ﴿١٠﴾ فَلَا ٱقۡتَحَمَ ٱلۡعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلۡعَقَبَةُ ﴿١٢﴾
فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾ أَوۡ إِطۡعَٰمٞ فِي يَوۡمٖ ذِي مَسۡغَبَةٖ ﴿١٤﴾ يَتِيمٗا ذَا مَقۡرَبَةٍ
﴿١٥﴾ أَوۡ مِسۡكِينٗا ذَا مَتۡرَبَةٍ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَتَوَاصَوۡاْ
بِٱلصَّبۡرِ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلۡمَرۡحَمَةِ ﴿١٧﴾ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡمَيۡمَنَةِ ﴿١٨﴾ وَٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِنَا هُمۡ أَصۡحَٰبُ ٱلۡمَشۡـَٔمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيۡهِمۡ نَارٞ مُّؤۡصَدَةُۢ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ ٱلشَّمۡسِ — ترتيبها ٩١ — آياتها ١٥

беше позволен”,

3 **“и в родителя, и в неговото потомство”,**

4 **“Ние сътворихме човека в трудности”**, Аллах се кълне в този град, забраненият, а той е **Мекка**, а ти –ей, Пратенико- обитаваш този забранен (свещен) град, кълне се също в родителя на човечеството –а той е Адем (*Аллах да го благослови*)- и в неговото потомство, Ние сътворихме човека в трудности, неприятности и тревоги от трудностите на земния живот.

5 **“Нима смята, че никой не ще го надмогне?”**, нима си мисли, че това което е събрал като имущество, Аллах не ще го надмогне?

6 **“Казва: Пропилях несметно богатство”,**

7 **“Мисли, че никой не го е видял”**, ще рече хвалейки се: “Раздадох (пропилях) много богатство (в забранени от Аллах неща)”. Нима мисли, че Аллах, Всемогъщият, Великият не го вижда, и че няма да му държи сметка за всяко едно извършено дело без значение дали е малко или голямо?

8 **“Не му ли дадохме Ние две очи”,**

9 **“и език, и две устни”,**

10 **“и му посочихме двата пътя”**, не му

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا ﴿٣﴾
وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ﴿٤﴾ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ﴿٥﴾ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا
﴿٦﴾ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾ قَدْ
أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّاهَا ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ
بِطَغْوَاهَا ﴿١١﴾ إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا ﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ
نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٥﴾

سُورَةُ اللَّيْلِ

ترتيبها ٩٢ — آياتها ٢١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ﴿١﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣﴾
إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ﴿٤﴾ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ﴿٦﴾
فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَىٰ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَن بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ
﴿٩﴾ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ﴿١٠﴾ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ﴿١١﴾ إِنَّ عَلَيْنَا
لَلْهُدَىٰ ﴿١٢﴾ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ﴿١٣﴾ فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ﴿١٤﴾

ли дадохме две очи за да гледа с тях, и език и две устни, с които да говори, и му посочихме пътя към доброто и пътя към лошото (пътя към Дженнета и пътя към Джехеннема).

(11) **“но той не пое по трудния път”**, де да беше превъзмогнал, преминал трудностите в Отвъдния живот, чрез раздаването от имуществото си (в земния живот), та да се беше избавил.

(12) **“Но от къде да знаеш ти какво е трудния път?”**, на кое нещо да те науча: Кои са трудностите на Отвъдния живот, и това което помага (като вярата и добрите дела), за да го преодолееш, и да се спасиш?

(13) **“Да се освободи роб”**, едно от нещата е да освободиш вярващ роб, който е бил пленен (от врага) и превърнат в роб.

(14) **“или да нахраниш в ден на глад”,**

(15) **“сирак- роднина”,**

(16) **“или беден, окаян от неволи”**, или да раздаваш храна на бедните, нуждаещите се в ден на глад, когато хората имат нужда от храна и са гладни, или на сирак, който ти е роднина и в това се събират превъзходството садака (милостиня) и поддържането на роднинските връзки (когато дадеш садака на беден, който ти е роднина, получаваш две награди: едната е за садаката, а другата за поддържането на роднинската връзка), или да нахраниш бедняк, който се е отчаял и няма нищичко.

(17) **“След това да бъде от онези, които повярваха и се наставляваха взаимно за търпението, и се наставляваха взаимно за милосърдието”**, след това с извършването на споменатите добри дела да бъде едновременно и с онези, които повярваха искрено в Аллах и бяха искрени в делата си към Него, и се наставляваха едни към други в търпението към подчинението на Аллах и в търпението да се възпрат от неподчинението към Него и да не грешат спрямо Него, и се наставляваха взаимно по отношение на състраданието към останалите творения.

(18) **“Тези са хората на десницата”**, онези, които вършеха тези дела, тези са хората от десницата, онези чиято книга с дела, ще им бъде дадена от дясната страна и ще бъдат поведени на Съдния ден към Дженнета.

(19) **“А онези, които не повярваха в Нашите знамения, те са хората на левицата”**, а онези, които не повярваха в Корана и го сметнаха за лъжа, те са хората, които на Съдния ден ще им бъде дадена книгата с делата от лявата страна и ще бъдат повлечени към Джехеннема.

(20) **“над които ще има огнен свод”**, тяхното възмездие ще бъде Джехеннема, който ще ги покрие с огнен свод над тях.

91 Сура: Еш Шемс (Слънцето)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

(1) **“Кълна се в слънцето и в неговия изгрев”,**

(2) **“и в луната, която го следва”,**

(3) **“и в деня, който се развиделява”,**

(4) **“и в нощта, която покрива”,**

(5) **“и в небето, и в Онзи, Който го е съградил”,**

(6) **“и в земята, и в Онзи, Който я е разпрострял”,**

(7) **“и в душата, и в Онзи, Който я създаде”,**

(8) **“и й внуши порочността и богобоязънта!”,**

(9) **“Наистина спечели онзи, който пречисти душата си”,**

(10) **“и наистина загуби онзи, който опорочи душата си”**, Аллах се кълне в слънцето, и в денят му, и в изгрева му на утрото, и в луната, когато го последва слънцето, в изгрева и в залеза, и в деня, който засиява над тъмнината и я разкрива, и в нощта, когато покрие земята, и всичко върху нея стане

тъмно, и в небето и в съвършеното му сътворяване, и в земята и нейното разстилане, и във всяка една душа, и Аллаховото й завършване, за да изпълни нейната важна мисия, като й посочи пътя към лошото и пътя към доброто, и сполучил е онзи, който я е пречистил и я е увеличил с добро, и наистина е загубил онзи, който покрива душата си в прегрешенията и греховете.

(11) "Семууд отричаха поради своето непокорство",

(12) "когато най-нещастният от тях се втурна",

(13) "Тогава им каза Пратеникът на Аллах (Салих): "Не посягайте на Аллаховата камила и не й пречете да пие!",

(14) "Те го счетоха за лъжец и я заклаха. А Господарят им ги наказа за техния грях според стореното",

(15) "Не се страхува Той за последствието", Семудеяните сметнаха за лъжец техния пратеник (Салих), като стигнаха до крайния предел на неподчинението, неверието и отхвърлянето на религията, когато по-голямата част от племето се втурнаха да заколят камилата, а Пратеникът на Аллах, Салих А.С им рече: "Внимавайте, предупреждавам ви да не сторите нещо лошо на камилата, наистина тя е знамение от Аллах, което ви изпрати, която е довод за истинността на вашият пророк, и внимавайте да не й попречите да пие вода, наистина за нея има определен ден за пиене и за вас има определен ден за пиене". И това не им се хареса, и го сметнаха за лъжа това, с което ги предупреди и заплаши, след което я заклаха, и заради тяхното престъпление Аллах изсипа върху тях наказанието, и стори наказанието да бъде еднакво и никой не успя да се избави от него. И Той не се страхува –велика е силата Му- за последствието, от това което стори върху тях, като жестоко наказание.

92 Сура: Ел Лейл (Нощта)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

(1) "Кълна се в нощта, когато покрива (земята)",

(2) "и в деня, когато засиява",

(3) "и в Онзи, Който е сътворил мъжа и жената",

(4) "Наистина вашите стремежи са различни!", Аллах, Пречистият се кълне в нощта, когато покрие земята с тъмнината си и всичко, което е върху земята, и в деня, когато се появи чрез светлината си, сиянието си от тъмнината на нощта, и в сътворяването на двата пола: Мъжки и женски. Наистина

لَا يَصْلَىٰهَآ إِلَّا ٱلْأَشْقَى ﴿١٥﴾ ٱلَّذِى كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٦﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا
ٱلْأَتْقَى ﴿١٧﴾ ٱلَّذِى يُؤْتِى مَالَهُۥ يَتَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِندَهُۥ مِن
نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰٓ ﴿١٩﴾ إِلَّا ٱبْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِ ٱلْأَعْلَىٰ ﴿٢٠﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ﴿٢١﴾

سُورَةُ الضُّحَىٰ — ترتيبها ٩٣ — آياتها ١١

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلضُّحَىٰ ﴿١﴾ وَٱلَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ﴿٢﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ﴿٣﴾
وَلَلْءَاخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ ٱلْأُولَىٰ ﴿٤﴾ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
فَتَرْضَىٰٓ ﴿٥﴾ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَـَٔاوَىٰ ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَآلًّا
فَهَدَىٰ ﴿٧﴾ وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَأَغْنَىٰ ﴿٨﴾ فَأَمَّا ٱلْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ
﴿٩﴾ وَأَمَّا ٱلسَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿١٠﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾

سُورَةُ الشَّرْحِ — ترتيبها ٩٤ — آياتها ٨

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿١﴾ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ﴿٢﴾ ٱلَّذِىٓ
أَنقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٣﴾ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٤﴾ فَإِنَّ مَعَ ٱلْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٥﴾ إِنَّ
مَعَ ٱلْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾ فَإِذَا فَرَغْتَ فَٱنصَبْ ﴿٧﴾ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَٱرْغَب ﴿٨﴾

вашите дела са различни между работещ за земния живот и работещ за отвъдния.

(5) "Който раздава и се бои",

(6) "и повярва в най-прекрасното",

(7) "ще му улесним пътя към лесното", а който раздава от имуществото си и се бои от Аллах в това дело (в раздаването), и повярва в: "**Ляяиляхе иллеллах** (няма друг истински бог, освен Аллах)", и това което сочи към него, и което идва в последствие от наградата, ще го насочим и напътим към причините да върши добро и поправяне и ще му улесним пътя към най-лесното.

(8) "А който е скъперничил и е предполагал, че не се нуждае от нищо",

(9) "и считаше за лъжа най-прекрасното",

(10) "ще му улесним пътя към трудното",

(11) "и не ще го спаси неговото богатство, когато попадне (в Огъня)", а който е проявил скъперничество в имуществото си и си е мислил, че няма нужда от наградата от Аллах, и е сметнал за лъжа словото: "**Ляяиляхе иллеллах** (няма друг истински бог, освен Аллах)", и това което сочи към него, и което идва в последствие от

възмездието, то на него ще улесним причините, пътищата, делата към нещастието, и няма да му бъде от полза имуществото, за което проявяваше скъперничество, когато попадне в Огъня (на Джехеннема).

12 **“Наше право е напътването”,**

13 **“На Нас принадлежи и отвъдния живот, и земния”**, наистина Наша грижа, чрез превъзходството Ни и мъдростта Ни, е да разясним, да посочим пътя към напътствието, водещ към Аллах и Неговия Дженнет и да го разграничим от пътя на заблудата, и наистина на Нас принадлежи владението на отвъдния живот и на земния.

14 **“и ви предупредих за пламтящия Огън, че”**, предупредих ви –ей, хора- и ви заплаших с пламтящия огън, а това е огънят на Джехеннема.

15 **“ще говори в него само най-нещастният,”,**

16 **“който лъжеше и се отвърна”**, и няма да влезе в него, освен който е бил жесток в нещастието, онзи, който взе за лъжец Пратеника на Аллах, *Мухаммед* (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*), и се отвърна, отрече се от вярата в Аллах и Неговия Пратеник, и се отрече да им се подчинява.

17 **“Ще се отдалечи от него най-богобоязливият”,**

18 **“който раздава своето богатство, за да се пречисти”,**

19 **“без да очаква от никого възнаграждение”,**

20 **“а само от стремежа към Лицето на неговия Всевишен Господар”,**

21 **“и ще бъде задоволен”**, (човекът) ще бъде отдалечен от него (от Джехеннема) чрез многото боязън, онзи, който харчеше имуществото си търсейки увеличаване на добрините, и неговото раздаване не беше към онзи, който прояви добро към него, обаче той търсеше чрез това раздаване единствено Лицето на своя Всевишен Господар, и целеше Неговото задоволство, след което неговият Господар ще му даде в Дженнета, това, което пожелае.

93 Сура: Ед Духа (Утрото)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Кълна се в утрото”,**

2 **“и в нощта, когато настъпи мрак”,**

3 **“Не те изостави твоя Господар (ей, Мухаммед) и не те ненавиди”**, Аллах се кълне в утринното време, но се има в предвид целият ден като цяло, и в нощта когато приютява творенията (да си починат) и когато се увеличи мракът й. Аллах се кълне в тези от творенията Му, в които Той е пожелал, а що се отнася до Неговите творения, то на тях не е разрешено да се кълнат в друго, освен в Аллах, наистина клетвата в друг, освен в Аллах е Ширк (съдружаване). И не те остави твоя Господар –ей, Пратенико, нито те възненавиди с даряването на откровението към теб.

4 **“Наистина Отвъдният живот е по-добър за теб от настоящия”,**

5 **“Наистина ще ти даде твоя Господар и ще бъдеш удовлетворен”**, наистина Отвъдният дом е по-добър за теб от земния, след това –ей, Праетнико- твоят Господар ще ти даде различни видове блага в Отвъдния живот, и ще бъдеш доволен от това.

6 **“Не те ли намери Той сирак и те приюти”,**

7 **“и те намери заблуден и те напъти”,**

8 **“и те намери беден, и те замогна”**, не те ли намери отпреди сирак, и те приюти и закриляше? И те намери, когато не знаеше нито какво е Книгата, нито вярата, и те научи на това, което не знаеше, и те насочи към най-прекрасните дела? И те намери беден, и ти предостави препитанието, и обогати душата ти с задоволство и търпение?

9 **“Сирака недей да огорчаваш”,**

10 **“Просещия недей да отпъждаш”,**

11 **“И за благодатта на твоя Господар разказвай!”**, затова към сирака не се отнасяй с лошо, а бедняка, нуждаещия се не го кори, а му помогни, запълни нуждата му, и за благодатта на твоя Господар, която изсипа върху теб (като вярата, Корана, Исляма и др.) разказвай ги.

94 Сура: Еш Шерх (Разтварянето)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Не ти ли разтворихме гръдта (ей, Мухаммед)?”,**

2 **“и снехме от теб бремето”,**

3 **“което тегнеше над гърба ти”,**

4 **“и въздигнахме твоето споменаване”**, не ти ли разширихме –ей, Пророче- гърдите за законите на религията, и призива към Аллах, и сдобиването с най-превъзходния морал, и свалихме от теб чрез това (чрез морала), онова което тъжеше на гърба ти, и те сторихме –чрез благодатта, която ти дарихме от морала-, да бъдеш на висока степен, издигната?

5 **“Наистина след всяка трудност има облекчение”,**

6 **“Да! Наистина след всяка трудност има облекчение”**, и няма де те затрудни нараняването на твоите врагове, и няма те възпрепятства от разпространението на посланието: Наистина с притискането идва

и облекчението (улеснението), и наистина с затруднението идва и улеснението.

7 **“Когато се освободиш, бъди усърден”,**

8 **“и към твоя Господар се устреми”**, и когато се освободиш от земните ангажименти и работи, прояви старание в ибадета (служенето), и единствено към твоя Господар се устреми, към това, което е при Него.

95 Сура: Ет Тийн (Смокинята)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Кълна се в смокинята, и в маслината”,**

2 **“и в планината Синай”,**

3 **“и в този град на сигурност”,**

4 **“Наистина създадохме човека в най-прекрасен облик”,**

5 **“след това ще го върнем в най-ниското от ниските места”,**

6 **“Освен онези, които вярват и вършат праведни дела, за тях ще има непрекъсната награда”**, Аллах се кълне в смокинята и в маслината, и те двете са от известните плодове, също се кълне в Синайската планина, планината на която стоеше Муса, когато Аллах говореше с него, също се кълне в този град, сигурен, надежден от всякакъв страх, а това бе Мекка, люлката, източника, произхода на Исляма. Ние сътворихме човека в най-прекрасния вид, след това го връщаме в Огъня, ако не се подчини на Аллах, и ако не последва Пратениците, освен онези, които повярваха и вършеха праведни дела, то за тях ще има огромна награда, непрекъсната, и няма да бъде намалена.

7 **“И какво те кара да вземаш за лъжа Възмездието?!”**, та кое нещо –ей, човече- те кара да вземаш за лъжа повторното съживяване и равносметката, въпреки, че имаш толкова ясни доказателства за могъществото и способността на Аллах, Всевишния?

8 **“Не е ли Аллах Най-мъдрият Съдник?”**, Аллах, Който създаде този Ден, за да разграничи и отсъди между творенията Си, не е ли Най-мъдрият Съдник? Да така е. Та нима хората ще бъдат оставени така напразно без да им се заповядва и забранява, и без да бъдат възнаградени или наказвани? Това не е вярно и няма да се случи (тоест хората да бъдат оставени на произвола).

96 Сура: Ел Аляк (Съсирекът)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Чети в името на твоя Господар, Който създаде”,**

2 **“създаде човека от съсирек”,**

سُورَةُ التِّينِ — ترتيبها ٩٥ — آياتها ٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ﴿١﴾ وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾ وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ
﴿٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ﴿٧﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْعَلَقِ — ترتيبها ٩٦ — آياتها ١٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ اقْرَأْ وَرَبُّكَ
الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْإِنسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾ كَلَّا إِنَّ
الْإِنسَانَ لَيَطْغَىٰ ﴿٦﴾ أَن رَّآهُ اسْتَغْنَىٰ ﴿٧﴾ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ﴿٨﴾ أَرَأَيْتَ
الَّذِي يَنْهَىٰ ﴿٩﴾ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ﴿١٠﴾ أَرَأَيْتَ إِن كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ ﴿١١﴾ أَوْ أَمَرَ
بِالتَّقْوَىٰ ﴿١٢﴾ أَرَأَيْتَ إِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٣﴾ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٤﴾ كَلَّا لَئِن
لَّمْ يَنتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ
﴿١٧﴾ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِب ۩ ﴿١٩﴾

3 **“Чети, твоят Господар е най-щедър”,**

4 **“Който научи чрез калема”,**

5 **“научи човека на онова, което не е знаел”**, чети –ей, Пророче- това, което ти бе низпослано от Корана започвайки с името твоя Господар, Единственият Творец, Който сътвори всеки един човек от капка кръв, гъста червена (съсирек). чети –ей, Пророче- това, което ти бе низпослано, и наистина твоят Господар е много добър и прекалено щедър, Който научи творенията Си на писмо чрез калема, научи човека на това, което не е знаел, и го пренесе от тъмнината на невежеството към светлината на науката.

6 **“Но не! Наистина човекът престъпва”,**

7 **“когато се замогне”,**

8 **“Наистина към твоя Господар е завръщането”**, ала не, човек наистина престъпва границите на Аллах, когато богатството го замая и става арогантен, и нека всеки един престъпващ да знае, че неговото завръщане е при Аллах, и ще даде на всеки един човек според делата му.

9 **“Видя ли онзи, който забранява”,**

سُورَةُ القَدْرِ
ترتيبها ٩٧ — آياتها ٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ
فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

سُورَةُ البَيِّنَةِ
ترتيبها ٩٨ — آياتها ٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنفَكِّينَ
حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾ رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ﴿٢﴾
فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِن
بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ ۚ وَذَٰلِكَ دِينُ
الْقَيِّمَةِ ﴿٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾ إِنَّ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾

(10) “на раба, когато кланя намаз”,
(11) “Какво мислиш? А ако той е на правия път”,
(12) “или заповядва богобоязън”,
(13) “Как мислиш? А ако сметнеше истината за лъжа и се отвърнеше?”,
(14) “Не знаеше ли, че Аллах наистина вижда?”,
(15) “Но не! Ако не престане, то Ние ще го хванем за перчема (челото)”,
(16) “перчем, лъжлив, грешен”,
(17) “Нека да повика своята дружина!”,
(18) “Ще повикаме Зебаанийе”,
(19) “Но не! Недей му се подчинява! И прави *седжде*, и се приближавай”, нима видя по-голямо чудо от престъпването на този мъж (а това бе Абу Джехл), който възбраняваше на Нашия раб, когато отслужваше молитвата към своя Господар (а това бе Мухаммед (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*)? Какво мислиш, ако въобразяващия молитвата (Абу Джехл) беше напътен, как тогава щеше да му забранява (на Мухаммед)? И ако повеляваше на другите боязън, нима щеше да я забранява? Какво мислиш ако този забраняващ сметнеше за лъжа това, към което бе призован, и се отвърнеше от него, той не виждаше ли, не знаеше ли, че Аллах вижда всичко онова, което вършеше? Но повелята не е такава, каквато я твърдеше и смяташе Абу Джехл, и ако не престане и не се откаже от това, което вършеше, от противопоставянето му, от нараняването му (вярващите), то непременно ще го сграбчим за перчема със сурово, грубо сграбчване, и ще бъде хвърлен в Огъня, неговото чело бе лъжливо чело в словата си, грешно в постъпките си. И нека този престъпващ да призове онези, които призоваваше (другарите му) онези, от които търсеше подкрепа, а Ние ще призовем мелейкетата на наказанията (**Зебаанийе**). Но повелята не е такава, каквато я твърдеше и смяташе Абу Джехл, наистина –ей, Праетнико- той няма да те достигне със зло и не му се подчинявай в това, в което те призовава към него, като оставянето на молитвата (и отричане от религията), а се поклони на твоя Господар и се приближи към Него с обич към Него, и с подчинение (ибадет).

97 Сура: Ел Кадр (Могъществото)

Името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

(1) “Наистина Ние го низпослахме в нощта Кадр”, наистина Ние низпослахме Корана в нощта на почитта и превъзходството, а тя е една от нощите на месец Рамадан.

(2) “Но откъде да знаеш ти какво е нощта Кадр?”, но откъде да знаеш ти –ей, Пророче- какво е нощта на Могъществото и почитта?

(3) “Нощта Кадр е по-превъзходна от хиляда месеца”, нощта Кадр е благодатна нощ, превъзходството й е по-голямо отколкото превъзходството на хиляда месеца, в които я няма тази нощ.

(4) “В тази нощ се спускат мелейкетата и Джибрийл с позволението на техния Господар – за всяка повеля”, през нея се увеличава слизането на мелейкетата и Джибрийл А.С, с позволението на техния Господар слизат с всяка една повеля, която Аллах е отсъдил, предопределил за тази година.

(5) “Спасение е тя до настъпването на зората”, тя цялата е сигурност и спокойствие, и в нея няма абсолютно никакво зло, чак докато изгрее зората, докато се разведели.

98 Сура: Ел Бейине (Ясното доказателство)

Името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

(1) “Онези, които не повярваха от хората

на Писанието и от езичниците не се разделиха, докато не дойде при тях ясното доказателство”, онези, които не повярваха от евреите и християните и езичниците не оставиха тяхното неверие докато при тях дойде знакът, който им беше обещан в предишните (техни) книги.

2 **“Пратеник от Аллах, който им чете пречисти страници”**, а този **знак** бе Пратеника на Аллах (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*), който четеше Корана в пречисти страници.

3 **“в тях има праведни писания”**, в тези страници има истински вести, справедливи повели (заповеди), насочващи към истината и към правия път.

4 **“И не се разединиха хората на Писанието, освен след като дойде ясното знамение”**, и онези, които бяха дарени с Писанието от евреите и християните, не противоречаха, че Мухаммед (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*), е истински пратеник: поради това, че срещаха неговото описание в техните книги, освен след като им беше пояснено, че той е Пророкът, който им беше обещан в Теурат (Тората) и в Инджил (Евангелието), и всички те бяха единодушни в истинността на пророчеството му, а когато бе изпратен (при тях), тогава те започнаха да го оспорват и да го отхвърлят, и да се разделят (поради завистта, която се настани в техните сърца).

5 **“А не им бе повелено, освен да правят ибадет на Аллах, да бъдат искрени в религията, единобожници, да кланят намаз и да дават зекят. Това е правата религия”**, наистина в техните книги не им беше повелено, освен да служат на Аллах, Единственият, стремейки се с техния ибадет (с тяхното служене) единствено към Неговия Лик, предпазвайки се от Ширк, странейки от него, и да отслужват молитвата, и да дават зекята, това е правата религия, а това всъщност е Ислямът.

6 **“Наистина онези, които не повярваха от хората на Писанието и от езичниците, ще бъдат в огъня на Джехеннема. Там ще пребъдат вечно. Те са най-лошите създания”**, наистина онези от евреите и християните и от езичниците, които не повярваха, тяхното наказание е огъня на Джехеннема, вечно ще останат в него, наистина тези са най-лошите творения.

7 **“Наистина онези, които повярваха и вършеха праведни дела, те са най-добрите създания”**, а онези, които повярваха в Аллах и последваха Неговия Пратеник и вършеха праведни дела, те са най-добрите, най-превъзходните творения.

8 **“Тяхната награда при техния Господар са дженнетските градини -Адн, сред които текат реки. Те ще пребъдат вечно. Аллах е доволен от тях и те са доволни от Него”**, в Съдния ден тяхната награда при техния Господар ще са вечни градини, в които ще се установят вечно, които ще бъдат прекалено хубави, неописуеми, и под дворците в Дженнета ще текат реки, там ще останат вечно, Аллах е доволен от тях и прие праведните им дела, и те бяха доволни от Него, от това, което им приготви (в Дженнета) различните видове почит, уважение, чудеса и награди, това е добрата награда за онези, които се бояха от Аллах и се предпазваха от прегрешенията и неподчиненията към Него (в земния живот).

99 Сура: Ел Зел`зеле (Земетръсът)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Когато земята бъде разтърсена в своя трус”,**

2 **“и земята изхвърли своите твари”,**

3 **“и човекът ще каже: “Какво й е (на земята)?”**, когато земята се разтърси силно, и извади всичко, което е в нея като мъртвците и богатствата, и хората уплашени започнат да се питат едни с други: Какво й се случи?

4 **“В този Ден (земята) ще разкаже своите вести”,**

5 **“че наистина твоят Господар й е заповядал”**, на Съдния ден земята ще бъде попитана за това, което са вършили (хората) върху нея като добри и лоши дела, защото Аллах, Пречистият, Всевишният ще и заповяда да извести за това, което е вършено върху нея.

6 **“В този Ден хората ще идват на тълпи, за да видят своите деяния”**, в този Ден хората ще се върнат за равносметката на различни групи, за да им покаже Аллах това, което са вършили от лошите дела и от добрите, и да въздаде на всеки един според това, което е вършил.

7 **“и онзи, който е извършил добро, дори и с тежестта на прашинка, ще го види”,**

8 **“и онзи, който е извършил зло, дори и с тежестта на прашинка, ще го види”**, и който извърши добро, дори то да е колкото тежестта на една малка мравка, то той ще

جَزَآؤُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ
فِيهَآ أَبَدًا ۖ رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا۟ عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُۥ ﴿٨﴾

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ — ترتيبها ٩٩ — آياتها ٨

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ ٱلْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾ وَأَخْرَجَتِ ٱلْأَرْضُ أَثْقَالَهَا
﴿٢﴾ وَقَالَ ٱلْإِنسَٰنُ مَا لَهَا ﴿٣﴾ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿٤﴾
بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴿٥﴾ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ ٱلنَّاسُ أَشْتَاتًا
لِّيُرَوْا۟ أَعْمَٰلَهُمْ ﴿٦﴾ فَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا
يَرَهُۥ ﴿٧﴾ وَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُۥ ﴿٨﴾

سُورَةُ العَادِيَاتِ — ترتيبها ١٠٠ — آياتها ١١

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلْعَٰدِيَٰتِ ضَبْحًا ﴿١﴾ فَٱلْمُورِيَٰتِ قَدْحًا ﴿٢﴾ فَٱلْمُغِيرَٰتِ صُبْحًا
﴿٣﴾ فَأَثَرْنَ بِهِۦ نَقْعًا ﴿٤﴾ فَوَسَطْنَ بِهِۦ جَمْعًا ﴿٥﴾ إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ
لِرَبِّهِۦ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُۥ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَإِنَّهُۥ لِحُبِّ
ٱلْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾ ۞ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي ٱلْقُبُورِ ﴿٩﴾

види наградата за него на Съдния ден, и който е извършил зло дори то да е с тежестта на малка мравка също ще види наказанието му на Съдния ден.

100 Сура: Ел Аадийят (Препускащите)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Кълна се в препускащите с пръхтене”**, Аллах Всевишният се кълне в препускащите коне, които са се насочили към врага, когато се слуша техния глас (тяхното пръхтене) от бързината на препускането им. Не е разрешено на хората да се кълнат в друг, освен в Аллах, наистина клетвата в друг, освен в Аллах е Ширк.

2 **“и хвърлящите искри с нозете си”**, в конете, от които излизат искри от твърдостта на копитата им: Поради силното им препускане.

3 **“и нападащите (сутрин)”**, и в нападащите врага сутринта (тоест конете с техните ездачи).

4 **“във вдигащите с това прахоляк”**, и с това препускане вдигащи голям, бурен прахоляк.

5 **“в намиращите се (в средата на враговете!”**, и с техните ездачи влизаха в средата на битката вътре сред врага.

6 **“Наистина човек спрямо своя Господар е неблагодарен”,**

7 **“и той е свидетел на това”,**

8 **“Наистина той силно обича благата, но”**, наистина човека спрямо благата на своя Господар е оспорващ, и наистина в това негово оспорване е свидетел. Наистина той силно обича имуществото си.

9 **“не знае ли той (какво го чака), когато бъде извадено онова, което е в гробовете”**, не знае ли човек какво го очаква, когато Аллах извади мъртвите от гробовете за равносметката и възмездието.

10 **“и бъде разкрито онова, което е в гърдите?!”**, и когато извади онова, което се е потулвало в гърдите от добрините или злините.

11 **“Наистина техният Господар в този ден ще бъде осведомен за тях”**, наистина в този Ден техният Господар ще бъде сведущ за техните дела. И нищо от това няма да се скрие от Него.

101 Сура: Ел Каари`а (Бедствието)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Бедствието”**, Часът, който ще разтресе сърцата на хората с ужаса му.

2 **“Какво е Бедствието?”**, кое нещо е това бедствие?

3 **“От къде да знаеш ти какво е Бедствието?”**, и какво знаеш ти за него?

4 **“В този Ден хората ще бъдат като пръснати пеперуди”**, в този Ден хората поради голямата им численост и разпръскване един от друг, и в хаотичните им движения ще приличат на разпръснати пеперуди, и по този начин (някои хора) ще падат в Огъня.

5 **“а планините ще бъдат като разпокъсана вълна”**, а планините ще приличат на вълна с различни цветове, която хората влачат, разчесват с ръцете, след което ще станат на прах и ще изчезнат.

6 **“Тогава онзи, чийто везни натежат”,**

7 **“той ще живее в задоволство”**, а на този, на който везните с добрите дела

натежат, то той ще живее доволен, охолен живот в Дженната.

8 **“А онзи, чийто везни олекнат”,**

9 **“завръщането му е бездната”**, а на онзи, на който везните олекнат и натежат с лошите дела, то неговият дом е Джехеннема.

10 **“А откъде да знаеш ти какво е бездната?”**, и от къде да знаеш –ей, Пратенико- каква е тази бездна?

11 **“Пламтящ огън”**, наистина това е огън, който се възпламенява все повече от горивото.

102 Сура: Ет Текясур
(Преумножаването)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Увлече ви преумножаването”**, гордостта ви с многото имущество и деца ви увлече, ангажира и отклони от подчинението към Аллах.

2 **“докато не посетихте гробищата”**, и това ваше ангажиране, увличане продължи докато ви отведе в гробищата, и бяхте погребани в тях.

3 **“Но не! Вие ще узнаете!”**, и не трябваше така да ви увлича и отклонява това умножаване на имотите, след това ще разберете, че Отвъдният живот е бил по-превъзходен за вас.

4 **“И пак не! Вие ще узнаете!”**, след това се предпазвайте, внимавайте, след това ще разберете лошия ви край на ангажирането ви с имуществото.

5 **“Но не! Ако знаехте с пълно убеждение, че”,**

6 **“вие непременно ще видите Джехеннема”,**

7 **“после ще го видите убедително със своите очи”,**

8 **“после ще ви питат в този Ден за благата”**, и не трябваше така да ви увлича и отклонява това умножаване на имотите, ако знаехте истинската наука, щеше сами да се укорите, порицаете, и щеше да се устремите към избавянето на вашите души от унищожението, от гибелта. Непременно ще видите Джехеннема, след това ще го видите отново без никакво съмнение, след което на Съдния ден непременно ще бъдете попитани за всеки един вид благодат, (с който бяхте облагодетелствани в земния живот).

وَحُصِّلَ مَا فِي ٱلصُّدُورِ ﴿١٠﴾ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌۢ ﴿١١﴾

سُورَةُ القَارِعَةِ — ترتيبها ١٠١ — آياتها ١١

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱلْقَارِعَةُ ﴿١﴾ مَا ٱلْقَارِعَةُ ﴿٢﴾ وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا ٱلْقَارِعَةُ
﴿٣﴾ يَوْمَ يَكُونُ ٱلنَّاسُ كَٱلْفَرَاشِ ٱلْمَبْثُوثِ ﴿٤﴾
وَتَكُونُ ٱلْجِبَالُ كَٱلْعِهْنِ ٱلْمَنفُوشِ ﴿٥﴾ فَأَمَّا
مَن ثَقُلَتْ مَوَٰزِينُهُۥ ﴿٦﴾ فَهُوَ فِى عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ
﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَٰزِينُهُۥ ﴿٨﴾ فَأُمُّهُۥ هَاوِيَةٌ
﴿٩﴾ وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا هِيَهْ ﴿١٠﴾ نَارٌ حَامِيَةٌۢ ﴿١١﴾

سُورَةُ التَّكَاثُرِ — ترتيبها ١٠٢ — آياتها ٨

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

أَلْهَىٰكُمُ ٱلتَّكَاثُرُ ﴿١﴾ حَتَّىٰ زُرْتُمُ ٱلْمَقَابِرَ ﴿٢﴾ كَلَّا سَوْفَ
تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ
عِلْمَ ٱلْيَقِينِ ﴿٥﴾ لَتَرَوُنَّ ٱلْجَحِيمَ ﴿٦﴾ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا
عَيْنَ ٱلْيَقِينِ ﴿٧﴾ ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٨﴾

103 Сура: Ел Аср
(Следобедът)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Кълна се в следобеда”,**

2 **“Наистина човекът е в загуба”**, Аллах се кълне във времето, че човечеството (хората) са в загуба, гибел, недостатък и ограничаване. Не е разрешено на раба да се кълне в друго, освен в Аллах, наистина клетвата в друг, освен в Аллах е Ширк.

3 **“Освен онези, които повярват и вършат праведни дела, и се наставляват взаимно за истината, и се наставляват взаимно за търпението”**, освен онези, които повярваха в Аллах и извършваха праведни дела, и едни с други се наставляваха, и си завещаваха да се придържат само към истината, и да вършат дела, които са само в подчинението на Аллах, и да проявяват търпение в това нещо.

سُورَةُ العَصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

سُورَةُ الهُمَزَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ﴿١﴾ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ﴿٢﴾
يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ﴿٣﴾ كَلَّا لَيُنبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ﴿٤﴾
وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ﴿٥﴾ نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ﴿٦﴾ الَّتِي تَطَّلِعُ
عَلَى الْأَفْئِدَةِ ﴿٧﴾ إِنَّهَا عَلَيْهِم مُّؤْصَدَةٌ ﴿٨﴾ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

سُورَةُ الفِيلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ
فِي تَضْلِيلٍ ﴿٢﴾ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾ تَرْمِيهِم
بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ﴿٥﴾

104 Сура: Ел Хумезе (Присмиващият се)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Горко на всеки присмиващ се, хулител”**, зло и гибел ще има за всеки одумващ хората, и който ги клевети.

2 **“който натрупва богатство и го брои”**, чийто цел бе единствено събиране на богатства и тяхното броене.

3 **“смята, че богатството му ще го увековечи”**, мисли си, че си е гарантирал за себе си с това имущество, което е събрал, векуване на земята и избавление от равносметката.

4 **“Но не! Ще бъде хвърлен в Джехеннема (Хутаме -Трошилото)”**, но не е така, както си мисли, ще бъде хвърлен в Огъня, който огън натрошава всичко, което се хвърли в него.

5 **“От къде да знаеш ти какво е Хутаме?”**, но от къде да знаеш –ей, Пратенико- каква е същността на огъня?

6 **“Разпаленият огън на Аллах”,**

7 **“който прониква да сърцата”**, наистина това е разпаленият огън на Аллах, който огън поради силната си горещина преминава от телата и стига чак до сърцата.

8 **“Той ще ги обхване”,**

9 **“във високи стълбове”**, наистина той (огънят) ще бъде върху тях като похлупак в дълги, високи синджири и окови, за да не излизат от него.

105 Сура: Ел Фийл (Слонът)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Не видя ли, какво направи твоят Господар със собствениците на слона?”**, не узна ли –ей, Пратенико- какво стори твоя Господар с господарите на слона: Ебраха от Хабеша и неговата армия, които искаха да съборят святото Кяябе.

2 **“Не превърна ли Той коварството им в заблуда?”**, не стори ли Той онова, което приготвяха, лошите им планове в заблуда и загуба?

3 **“и изпрати срещу тях ята от птици”,**

4 **“които ги замерваха с камъни от препечена глина”**, и изпрати срещу тях армия от птици, на последователни ята, които ги обстрелваха с камъни от препечена глина.

5 **“И ги стори да приличат като проядени листа?!”**, и ги разруши и ги стори да приличат като сухи листа на посева, които са били изядени от животните, след което са били хвърлени.

106 Сура: Курейш

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Заради сплотеността на Курейшите”,**

2 **“сплотеността им по време на зимното и лятното пътуване”**, удивете се на сплотеността на Курейшите и тяхната сигурност, и изправянето за техните ползи, също така на подреждането, управлението на техните пътувания през зимата към **“Йемен”,** и през лятото към **“Шам”**, и улеснението в това, за да се сдобият с това, от което имат нужда.

3 **“нека да служат на Господаря на този Дом”**, за това нека да са благодарни, и да служат само на Господаря на този Дом –а това е Кяяба-, чрез който дом бяха почетени, уважени и удостоени, и нека да обожават единствено Аллах и да бъдат искрени в ибадета към Него.

4 **“Който ги нахрани при глад и ги избави от страха!”**, Който ги нахрани и избави от силния глад, и ги избави от ужаса

и големия страх.

107 Сура: Ел Мааун
(Дребните услуги)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Видя ли онзи, който счита за лъжа Съдния ден?”**, видя ли положението на онзи, който взе за лъжа повторното съживяване и равносметката?

2 **“Това е онзи, който пропъжда сирака”**, онзи, който пропъждаше сирака с грубост и сила, отнемайки правото му, поради закоравялостта на сърцето му.

3 **“и не подбужда да нахранят бедния”**, и след като не подбуждаше други към нахранването на бедните, нуждаещите се, как тогава той самият да ги храни?!

4 **“Горко на кланящите намаз”,**

5 **“които са небрежни към своя намаз”**, а за небрежните в своята молитва ще има жестоко наказание, които не я изпълняват така, както трябва (да спазват условията, задълженията и суннетите й), нито пък я изпълняваха във времето й.

6 **“които лицемерстват”**, онези, които показваха показност в техните добри дела, вършеха ги за показност и репутация пред хората (а не заради Аллах).

7 **“и отказват дори дребни услуги!”**, и възбраняваха дребните услуги, отказваха да услужват с онова, което нямаше да им навреди (ако го дадат), като съдове и др. нито пък изпълняваха добре ибадета към техния Господар, нито проявяваха добро към останалите творения.

108 Сура: Ел Кеусер
(Изобилието)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Наистина Ние ти дадохме в изобилие”**, наистина Ние ти дадохме –Ей, Пророче- много изобилие, добро в земния и в отвъдния живот, и от това добро ти дадохме и реката Кеусер, която се намира в Дженнета, чието корито е от вдълбани бисери, корали и скъпоценни камъни, а пръстта на дъното е от миск.

2 **“Затова се кланяй на твоя Господар и коли курбан”**, затова прояви искреност към Господаря си в молитвите, и коли заради Него курбан, като споменаваш единствено Неговото име (при коленето).

3 **“Наистина този, който те ненавижда, ще бъде лишеният”**, наистина онзи, който

سُورَةُ قُرَيْشٍ — ترتيبها ١٠٦ — آياتها ٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

لِإِيلَٰفِ قُرَيْشٍ ﴿١﴾ إِۦلَٰفِهِمْ رِحْلَةَ ٱلشِّتَآءِ وَٱلصَّيْفِ ﴿٢﴾ فَلْيَعْبُدُوا۟ رَبَّ هَٰذَا ٱلْبَيْتِ ﴿٣﴾ ٱلَّذِىٓ أَطْعَمَهُم مِّن جُوعٍ وَءَامَنَهُم مِّنْ خَوْفٍۭ ﴿٤﴾

سُورَةُ الْمَاعُونِ — ترتيبها ١٠٧ — آياتها ٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

أَرَءَيْتَ ٱلَّذِى يُكَذِّبُ بِٱلدِّينِ ﴿١﴾ فَذَٰلِكَ ٱلَّذِى يَدُعُّ ٱلْيَتِيمَ ﴿٢﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾ ٱلَّذِينَ هُمْ عَن صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾ ٱلَّذِينَ هُمْ يُرَآءُونَ ﴿٦﴾ وَيَمْنَعُونَ ٱلْمَاعُونَ ﴿٧﴾

سُورَةُ الْكَوْثَرِ — ترتيبها ١٠٨ — آياتها ٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّآ أَعْطَيْنَٰكَ ٱلْكَوْثَرَ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَٱنْحَرْ ﴿٢﴾ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ ٱلْأَبْتَرُ ﴿٣﴾

те ненавижда и ненавижда онова, с което си дошъл от напътствието и светлината, то той е прекъснатия, лишеният, лишен от всяко едно добро.

109 Сура: Ел Кяфируун
(Неверниците)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **Кажи (ей, Мухаммед): О, неверници!”**, кажи –ей, Пратенико на онези, които не повярваха в Аллах и в Неговия Пратеник: Ей вие неверници спрямо Аллах.

2 **“Аз не служа на това, на което вие служите”**, аз не се моля и не служа на това, на което вие служите от идолите и фалшивите божества.

3 **“и вие не служите на Този, на Когото аз служа”**, нито пък вие служите на Този, на Когото се моля и служа, Единственият Бог, Той е Аллах, Господарят на световете, заслужаващ единствено да служим на Него.

4 **“И аз не служа на това, на което вие служите”**, аз не се моля и не служа на това,

سُورَةُ الكَافِرُونَ
ترتيبها ١٠٩ — آياتها ٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾
وَلَا أَنتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدتُّمْ ﴿٤﴾
وَلَا أَنتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

سُورَةُ النَّصْرِ
ترتيبها ١١٠ — آياتها ٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَاسْتَغْفِرْهُ ۚ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

سُورَةُ المَسَدِ
ترتيبها ١١١ — آياتها ٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
كَسَبَ ﴿٢﴾ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾ وَامْرَأَتُهُ
حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿٤﴾ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴿٥﴾

на което вие служите от идолите и лъжливите божества.

5 **“и вие не служите на Този, на Когото аз служа”**, и вие няма да служите занапред на Този, на Когото аз служа. Тези аети бяха низпослани за конкретни личности от неверниците, за които Аллах знаеше, че те никога няма да повярват.

6 **Вие си имате ваша религия и аз си имам своя религия”**, вие си имате ваша религия, която продължавате да следвате, и аз си имам религия, и не желая друга религия, освен нея (Исляма).

110 Сура: Ен Неср
(Помощта)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Когато дойде помощта на Аллах и победата”**, когато се осъществи подкрепата към теб –ей, Пратенико- срещу неверниците от Курейш, и се осъществи превземането, отварянето на “Мекка”.

2 **“и видиш как хората влизат на тълпи в религията на Аллах”**, и видиш много от хората започнат да влизат в религията Ислям, да я приемат на тълпи.

3 **“тогава прославяй своя Господар с възхвала и Го моли за опрощение! Наистина Той е Приемащият покаянието”**, и когато се осъществи всичко това, тогава се подготви за среща с твоя Господар с увеличаването на Зикр (споменаване на Аллах), възхваляване (да казва: ***Субханеллах*** –Пречист е Аллах) и благодарност към Него, също така увеличи търсенето на прошка от Него, наистина Той е приемащ покаянието на споменаващите Го и на търсещите от Него опрощение, и Той им приема покаянието и се смилява над тях.

111 Сура: Ел Месед
(Палмовите влакна)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Да се погубят двете ръце на Абу Лехеб и той да се погуби!”**, погубиха се двете ръце на Абу Лехеб и стана от нещастните заради нараняването му към Пратеника на Аллах (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*) и неговата загуба се осъществи (тоест загубата на Абу Лехеб).

2 **“Не го спаси неговото богатство, нито онова, което е припечелил”**, и не можа да го избави, нито неговото богатство, нито неговите деца, и те не бяха в състояние да възпрат нищо от наказанието на Аллах към него, когато го сполетя.

3 **“Ще гори в пламтящия Огън”,**

4 **“(той) и жена му, носеща дърва”**, ще влезе в огъня, пламтящият, той и неговата съпруга, която носеше тръни, и ги хвърляше по пътя на Пророка (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*) по който вървеше, за да го наранява.

5 **“на шията й ще има въже от преплетени палмови влакна”**, върху врата ще й има въже, огромно усукано, завито, от много груби влакна, ще бъде вдигана с него от огъня на Джехеннема, след което ще бъде спускана, хвърляна към най-ниската част на Джехеннема, към дъното.

112 Сура: Ел Ихляс (Искреността)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Кажи (ей, Мухаммед): Той е Аллах, Единственият!”**, кажи –ей, Пратенико-: Той е Аллах, Единствения Творец, Владетел, Съживяващ, Умъртвяващ, Даващ препитанието и Единствен заслужаващ да Му служим, безподобен в Неговите прекрасни имена и Съвършен в качествата Си, и никой в това не Му е съучастник, съдружник.

2 **“Аллах – Независимият, Всенужният!”**, Аллах, Един единствен е Целта да отвръща на нуждите на хората, и само от Него да желаят, или Той е Всенужният на всичките творения, които е сътворил.

3 **“Не е раждал и не е роден”**, Той няма нито дете, нито родител, нито съпруга.

4 **“и няма равен на Него”**, и няма Той равен, подобен, нищо от Неговите творения не прилича на Него, нито в имената Му, нито в качествата Му, нито в неговите дела и действия, Благословеният, Всевишният, Светият.

113 Сура: Ел Фелек (Разсъмването)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Кажи (ей, Мухаммед): “Търся защита при Господаря на разсъмването”**, кажи –ей, Пратенико-: Осланям се, търся помощ и се придържам, уповавам в Господаря на разсъмването, а това е утрото.

2 **“от злото на онова, което е сътворил”**, от лошото на всичките творения и от тяхното нараняване, от тяхната вреда.

3 **“от злото на мрака, когато настъпи”**, и от лошото на нощта, от силния й мрак, когато настъпи и проникне, и от това, което е в нея от злините и вредите й.

4 **“и от злото на духащите по възли”**, и от лошото на магьосниците, които духат във възли с цел магия.

5 **“и от злото на завистника, когато завиди!”**, и от лошото на завистника, ненавистника, мразещия хората, и завиждащия, когато Аллах ги дари с някакво благо, и те желаят този благодат да бъде снет от тях, да го загубят, и да ги сполети беда, вреда и проблеми.

114 Сура: Ен Наас (Хората)

С името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният

1 **“Кажи (ей, Мухаммед): “Търся защита при Господаря на хората”**, кажи – ей, Пратенико-: Осланям се, търся помощ и се придържам, уповавам в Господаря на хората, Единствен, Който е Способен да отблъсне лошото нашепване.

2 **“Владетелят на хората”**, Владетелят на хората, Този, Който единствено се разпорежда с тях и с всичките техни дела, Пребогатия, Който не се нуждае от тях (а всички ние се нуждаем от Него).

3 **“Богът на хората”**, Господа на хората, и няма друг заслужаващ ибадет, освен Аллах.

4 **“от злото на шепнещия съблазни, побягващия”**, от вредата на шейтана, който нашепва, когато хората са небрежни (и са далече от споменаването на Аллах и от служенето Му), и се крие, бяга при споменаването на Аллах.

5 **“който внушава в гърдите на хората”**, който вкарва, съмнява лошо и съмнения в сърцата на хората.

6 **“(шейтан), от джиновете и от хората!”**, от шейтаните-хора и джинове (защото има от хората шейтани, като магьосници, гадатели и други шарлатани) и от джиновете също.

سُورَةُ الإِخْلَاصِ — ترتيبها ١١٢ — آياتها ٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

سُورَةُ الفَلَقِ — ترتيبها ١١٣ — آياتها ٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِن
شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي
الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

سُورَةُ النَّاسِ — ترتيبها ١١٤ — آياتها ٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَٰهِ
النَّاسِ ﴿٣﴾ مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي
يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

Важни въпроси в живота на мюсюлманина

1 Мюсюлманинът от къде трябва да взема неговата акида (убеждение)? Той я взема от книгата на Аллах и достоверния суннет на Неговия пророк (Аллах да го благослови и с мир да го дари), който не говори напразно: **{Това е само откровение, което му се разкрива}** и всичко това да съответства с разбирането на сподвижниците (сахабите) Аллах да бъде доволен от тях и праведните предци.

2 Когато изпаднем в разногласие, към кое нещо трябва да се връщаме? Трябва да се връщаме към пречистото ни законодателство, и решението в това нещо е книгата на Аллах (Корана) и сунната на Неговия пратеник (Аллах да го благослови и с мир да го дари), както Всевишния Аллах, казва: **{и спорите ли за нещо, отнесете го към Аллах и към Пратеника}** сура Ен Ниса: 59, а Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Оставих ви две неща, и никога няма да се заблудите, докато се придържате към тях: Книгата на Аллах и сунната на Неговия пророк** (Аллах да го благослови и с мир да го дари)**"** (Му`етта).

3 На Съдния ден, коя група ще е спечелилата? Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), рече: **"Общността ми ще се раздели на седемдесет и три групи, и всички ще бъдат в огъня, освен една.** Рекоха: О, Пратенико на Аллах! Коя е тя? А той отвърна: **"Тази, която изпълнява това, което върша аз и моите сподвижници"** (Ахмед и Тирмизи). Затова истината е това, което е вършил Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) и неговите сподвижници, затова трябва да го следваш и да се пазиш от нововъведенията ако искаш спасение, и да ти бъдат приети делата.

4 Кои са условията за приемането на едно праведно дело? Неговите условия са: **1)** Вярата в Аллах, в Неговото единобожие, а делата от езичник (неверник) не се приемат. **2)** Искреността: Тоест с това дело да се цели задоволството на Аллах или да бъде извършено единствено заради Аллах. **3)** Да бъде съответно на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) (тоест да бъде извършено така, както го е извършил Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари)), също така не трябва да се служи на Аллах, освен така, както Той е заповядал, и ако не изпълни едно от споменатите условия, то неговото дело е отхвърлено (не е прието от Аллах), казва Аллах Всемогъщия Великия: **{И ще преценим всяко дело, което те са извършили, и ще го превърнем в разпиляна прах}** сура Ел Фуркан: 23.

5 Колко са степените на Ислямската религия? Степените на Ислямската религия са три: Ислям, Иман и Ихсан.

6 Какво означава Ислям и колко са неговите основи? Ислям означава: Отдаването на Аллах чрез единобожие, подчинението към Него, отдалечаването от Ширк (съдружаване) и неговите извършители. Неговите основи са пет, Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) ги споменава в словото: **"Исляма е изграден върху пет основи: Свидетелството, че няма друг бог, освен Аллах и че Мухаммед е Пратеника на Аллах, изпълнението на молитвата, даването на милостинята *Зекят*, поклонението Хадж и говеенето през месец Рамадан"** (Бухари и Муслим).

7 Какво означава Иман (вяра) **и колко са нейните основи?** Иманът това е: Убеждение със сърцето, изричане с езика и извършването на дела с тялото, повишава се чрез подчинение (добри дела) и намалява чрез прегрешения. Казва Аллах Всемогъщия Великия: **{за да подсили тяхната вяра}** сура Ел Фетх: 4, а

Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **“Вярата е седемдесет и няколко степени, и най-превъзходната от тях е словото *Ля иляхе иллеллах*** (Няма друг бог, освен Аллах)**, а най-ниската е да се премахне нещо което вреди от пътя, а срамът е част от вярата”** (Муслим). Това нещо също е потвърдено от мюсюлманина, наблюдавайки го в самия него, той се чувства оживен при изпълнението на добри дела и слаб при извършването на лоши дела. Казва Аллах Всемогъщия Великия: **{Наистина добрините премахват злините}. Нейните основи са шест:** Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари) ги споменава в словото си, казвайки: **“Да повярваш в Аллах, в Неговите мелейкете, в Неговите книги, в Неговите пратеници, в Съдния ден и в Съдбата** (предопределеното)**, в доброто и лошото й”** (Бухари).

8 **Какво означава словото Ля иляхе иллеллах?** Да отречеш служенето (ибадетите) на всички божества, и да го потвърдиш единствено за Аллах Всемогъщия Великия.

9 **Дали Аллах е с нас?** Да, Аллах Всемогъщия Великия е с нас, обаче с Неговото знание, с Неговия слух, с Неговото зрение, с Неговата закрила, Всеобхватността Му, могъществото Му и желанието Му, а що се отнася до Неговата същност, то Той не е сред Неговите творения, и нищо от Неговите творения не може да го обхване.

10 **Дали Аллах ще бъде видян** (на земята) **с просто око?** Всички мюсюлмани са единодушни, че Аллах не може да бъде видян в земния живот, и че вярващите в отвъдния свят ще видят Аллах на Махшер и в Дженнета. Казва Аллах Всемогъщия Великия: **{Едни лица в този ден ще възсияят. Към своя Господар ще гледат}** **сура Ел Кийяме: 22,23**

11 **Каква е ползата да се знаят имената и качествата на Аллах?** Наистина първата заповед, която Аллах е заповядал на Неговите творения е Неговото опознаване, а когато хората Го опознаят, то те Му служат така, както трябва (истински), казва Аллах Всемогъщия Великия: **{И знай (о, Мухаммед), че няма друг бог, освен Аллах! И моли опрощение за своя грях и за вярващите мъже и жени}** ***сура Мухаммед: 19*****,** та споменаването на Аллах, за всеобхватния Му благодат, поражда **Надежда,** а суровото Му отмъщение поражда **Страх**, а разбирането, че благата са единствено от Него, това поражда **Благодарност**. **Затова целта е да се служи на Аллах чрез Неговите имена и качества:** Убеждаването да се научат, да се разберат и да се практикуват. От имената на Аллах и Неговите качества има такива, които са похвални за самия раб като знание, милост и справедливост, също така от тях има такива, които порицават раба ако ги преписва върху себе си, като божественост, подчинение и превъзходство, също така за раба има качества който бива похвален и е длъжен да ги изпълнява, като служене, нужда, потребност, покорност (смиреност), търсене и други подобни, обаче тези качества са забранени за Аллах Всемогъщия Великия, затова най-обичаните творения от Аллах са тези, които са придобили качествата, които Аллах обича, и най-омразните творения от Аллах са тези, които си преписват качества, които Аллах ненавижда.

12 **Кой са прекрасните имена на Аллах?** Аллах, Всемогъщият, Великият, казва: **{Аллах има най-прекрасните имена. Зовете Го с тях}** сура Ел Араф: 180, също така е документирано от Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), че е казал: **"Наистина Аллах има деветдесет и девет имена, сто освен едно, и който ги наизусти** (разбере тяхното значение и ги практикува)**, ще влезе в Дженнета"** (Бухари и Муслим). **А тяхното наизустяване е: 1)** Наизустяването на тяхното произношение и техният брой. **2)** Разбиране на тяхното значение, техният смисъл и вярата в тях, а когато кажеш: (**Премъдрия**) то тогава раба оставя всички повели на Аллах, защото всички тези повели, са според Неговата мъдрост, а когато каже: (**Пресветия**), то това им пояснява, че Аллах е Пречист и далече от всички недостатъци. **3)** Дуата към Аллах чрез тях, а тя се дели на два вида: **а)**Дуа възхвала и служене (ибадет). **б)** Дуа търсене и умоляване.

А който проследи аетите от Корана и достоверният суннет, то той ще може да ги събере, а те са следните:

Име	Неговото значение
الله **Аллах**	**Аллах** Притежателя на божествеността и служенето от всичките Му творения, Той е Обожаваният и Този, на Когото служим, и пред Който всичко се смирява и подчинява, и всички Му коленичат и се покланят, и за Него е всичкото служене.
الرحمن **Ер-Рахману**	**Всемилостивият** Име сочещо всеобхватния Му рахмет, който рахмет обхваща всичките творения, и това име е специално за Всевишния Аллах, и не е разрешено да се назовава друг с това име.
الرحيم **Ер-Рахиму**	**Милосърдният** Милосърдният, Опрощаващият на вярващите в земния живот и в отвъдния, Той го напъти към слеженето единствено на Него, и Той ще ги удостои в отвъдния живот с Дженнета Си.
العفو **Ел-Афувву**	**Извиняващият** Той е Този, Който премахва (изтрива) греха (на раба) и му го опрощава и не го наказва заради него, въпреки, че извършителя му заслужава наказание.
الغفور **Ел-Гафуру**	**Опрощаващият** Той е Този, Който прикрива греха на неговия извършител и не го разобличава, и не го наказва, заради него.
الغفار **Ел-Гаффару**	**Много опрощаващият** Име, което сочи към многото опрощаване на Аллах към раба Му, който раб е грешен търсещ прошка.
الرءوف **Ер-Рауфу**	**Състрадателният** Произлиза от състрадателност, което качество е по-обхващащо от милостта и по-силно.
الحليم **Ел-Халиму**	**Всеблагият (Въздържащият)**Той е този, Който не избързва с наказанието върху рабите Му, въпреки способността да ги наказва, напротив ги извинява и им опрощава, когато Му се помолят за прошка.
التواب **Ет-Теввабу**	**Приемащият покаянието** Той е Този, Който улеснява (дава) на рабите Си възможност да се покаят, след което им приеме покаянието.
الستير **Ес-Сетииру**	**Прикриващият** Той е Този, Който прикрива Своя раб (когато сгреши) и не го разобличава пред останалите Му творения. И Той много обича от Своя раб да прикрива себе си и останалите, и да си прикрива също Аврета.
الغني **Ел-Ганиию**	**Пребоготият** Той е Този, Който абсолютно никога не се нуждае от никое от Своите творения, поради абсолютното Му съвършенство и съвършените Му качества. И обратно всичките творения се нуждаят от Него, и са бедняци, нуждаещи се от Неговите блага и от Неговата подкрепа.
الكريم	**Прещедрият (Благородният)** Дающия много превъзходства и огромни дарове, дава каквото пожелае, на когото пожелае, както пожелае,

Ел-Кериму	когато Му търсят и когато не Му търсят, прекрива греховете и покрива недостатъците (дефектите на творенията).
الأكرم **Ел-Кераму**	**Най- Щедрият** Преувеличаващ в щедроста до край, и няма подобен на Него в това, и всичкото добро (превъзходства и блага) са единствено от Него, въздава на вярващите чрез превъзходството Му, и забавя на отричащите (упорстващите), и ще им търси сметка чрез справедливостта Си.
الوهاب **Ел-Уеххабу**	**Вседаряващият** Много даващ, дава без нищо в замяна, и дарява без да има интерес (без някакви цели), и облагадетелства без да Му търсят (хората)
الجواد **Ел-Джеуаду**	**Щедрият** Прекалено даващият и даващ превъзходство на творенията, а за вярващите има по-голям и по-обилен дял от щедростта и превъзходството Му.
الودود **Ел-Уедуду**	**Любящият** Обича приближените Си и изпитва симпатия към тях с опрощението и благодатите, доволен е от тях и приема техните дела, и сторва за тях приемственост на земята.
المعطي **Ел-Му'ати**	**Даващият** Дава на когото пожелае от творенията Му, каквото пожелае от съкровищниците Му, а за приближените Му има по-обилен дял от даренията Му, и Той е Този, Който дава на всяко едно творение съответния образ и вид.
الواسع **Ел-Уаасиу**	**Всеобхватният** Всеобхватен в качествата Си, и никой не е в състояние да преброи възхваляването Му, с всеобхватно величие и управление, всеобхватно е опрощението и милостта Му, всеобхватни са и превъзходството, и благодеянието Му.
المحسن **Ел-Мухсину**	**Благодетелният** Той е Този, Който е Съвършен в същността Си, също така в имената, качествата и делата Си, сторил е най-доброто в творенията Си, и проявява благодеяние към творенията Си.
الرازق **Ер-Раазику**	**Даващия препитанието** Той е Който дава прехраната на всичките Си творения, разпределил е тяхната прехрана преди да ги сътвори, като гарантира изпълването (завършването) й, дори и след време.
الرزاق **Ер-Раззеку**	**Даващия (много) препитание** Име сочещо към многото даване на прехрана на творенията Си. И Той Пречистият дава прехраната на творенията Си, преди да са Му я искали.
اللطيف **Ел-Летифу**	**Всепроникващият** Той е знаещия и най-дребните (малките, нищожните) неща, и нищо не е скрито от Него, дарява рабите Си с добро и с ползи от различни места, от там от където не са очаквали.
الخبير **Ел-Хабиру**	**Сведущият** Той е Този, Чийто знание обхваща и скритите неща, така както обхваща и явните.
الفتاح **Ел-Феттеху**	**Рзкриващият (Отсъждащият)**Той е Който отваря от съкровищниците на владението Си, рахмета Си и препитанието, колкото пожелае, всичко според мъдростта и знанието Му.
العليم **Ел-Алиму**	**Всезнаещият** Той е Този, Чийто знание обхваща явното и скритото, тойното и явното, миналото, настоящето и бъдещето, и абсолютно нищо не е скрито от Него.
البر **Ел-Берру**	**Владетеля на доброто** Той е Всеобхватния в доброто към творенията Си, дава прекалено и нито един не е способен да преброи и пресметне Неговите блага (благодати), Той е Правдив в обещанието Си: Който опрощава на раба Си, подкрепя го и го пази, приема и малкото от него и го увеличава (оразмерява).
الحكيم **Ел-Хакиму**	**Премъдрият** Той е Този, Който поставя нещата на точното им място, и не влиза в упрвлението Му нито дефекти, нито грешки.

الحكم Ел-Хакему	**Всевластващият** Той е Този, Който отсъжда между творенията Си със справедливост, и не угнетява никой от тях, и Той е Този, Който низпосла книгата Си, Великата, за да съди (правилно) между хората.
الشاكر Еш-Шаакиру	**Въздаващият** Хвали този, който Му се подчинява и Го възхалява, и му въздава за делата, дори и да са малко, възнаграждава заради благодарността за благата с надбавяне в земния живот, и награда в отвъдният.
الشكور Еш-Шекууру	**Признателният** При него се увеличават и малките дела на рабите, и им увеличава наградата. Аллах е признателен на раба, който е сполечил в благодарността (към Аллах) и с приемането му на делата от Аллах.
الجميل Ел-Джемилю	**Прекрасният (Красивият)**Той е красив (прекрасен) в същността Си и в имената Си и в качествата и делата Си, Красив с абсолютната и съвършената красота.
المجيد Ел-Меджииду	**Преславният** Той е Този, на Когото принадлежи славата, щедростта, величието, издигането и високото положение на небесата и на земята.
الولي Ел-Уелийю	**Покровителят** Той управлява нещата (работите и положенията) на рабите, управлява и владението Си, и Той е избавителя и подкрепещия приближените Му.
الحميد Ел-Хамиду	**Всеславният** Той е Възхваляваният в имената, качествата и делата Му. Той е Този, Който бива възхваляван в радост и вбеда, в трудност и в изобилие, и Той единствено заслужава абсолютната слава и похвала, защото е описан със съвършенство.
المولى Ел-Меуля	**Закрилникът** Той е Господаря, Владетеля, Избавителя и Помагащия на приближените Си.
النصير Ен-Несиру	**Избавителят** Той е Този, Който помага с подкрепата Си на този, на когото е пожелал, и няма надделяване, победа над този, на когото Аллах е помагнал и го е подкрепил, и няма подкрепа и избавител за този, когото Аллах е унизил.
السميع Ес-Семиу	**Всечуващият** Той е Този, Чийто слух е обхванал всичко скрито и тайно, и всяко явно, разгласено и видно, даже обхваща всичките гласове, колкото и да са с най-малките подробности и изисканост или колкото и да са много и големи, и Той отвръща на този, който Го призовава.
البصير Ел-Бесиру	**Всевиждащият** Той е Този, Чийто зрение обхваща всичко съществуващо, Знаещия явното и неведомото, колкото и скрито да е то или явно, колкото и да е, дори с най-малките подробности и изисканост (най-дребното) или колкото и да е огромно.
الشهيد Еш-Шехиду	**Свидетелят** Той е Надзорника на творенията Си, засвидетелства на Себе Си единственост (че Той е Един единствен), и справедливо отсъждане, също сведетелства на правдивостта на вярващите, когато вярват в единността Му, и вярват на пратениците и мелейкетата Му.
الرقيب Ер-Ракибу	**Наблюдателят (Надзорникът)**Той е Наблюдател на творенията Си, и пресмятащ техните дела, не пропуска и кимването на окото (на човек), нито погрешната дума на мисълта (на умът).
الرفيق Ер-Рафику	**Доброжелателният** Много доброжелателен в делата Си, и Той Пречистият, действа предпазливо (умерено, последователно и не избързва) в творенията и делата Си, действа към рабите Си с доброжелателност и нежност, и не ги натоварва повече от това, което могат да понесат, и Той Пречистият обича Своя раб, който е доброжелателен.
القريب Ел-Карибу	**Близкият** Близко (до рабите Си) със Своето знание и способността Си, близко е до абсолютно всичките Си творения, близо е до вярващите Си

	раби, също е близко и с Неговата нежност и подкрепа, и едновременно с това е върху Своя Трон, и Неговата същност не се бърка (сместа) с Неговите творения.
المجيب Ел-Муджибу	**Откликващият (Отзоваващият)**Той е Този, Който се отзовава ,отвръща на призова на зовящите, и на молбите на търсещите, според това, което изисква Неговата мъдрост и Неговото знание.
المقيت Ел-Му́киту	**Въздаващият** Той е Този, Който сътвори препитанието и прехраната (храната) и гарантира нейното достигане до творенията, и Той е Нейния пазител и Съхраняващ делата на рабите, без пропуск, намаляване или ощетяване.
الحسيب Ел-Хасибу	**Търсещия сметка** Той е Достатъчен на рабите Си за всичко, което ги интересува от повелите на религията им и от земните дела и проблеми, а за вярващите има специален и по-голям дял от Неговата задоволеност. И Той, Пречистият е Търсещия им сметка, за това което са вършили в земния живот.
المؤمن Ел-Му́’мину	**Утвръждаващият** Той е Потвърждаващия пратениците и техните последователи със свидетелството Си за тях, че те са правдиви, и за това, което го дава като доводи за тяхната правдивост, и всяко едно спокойствие и сигурност в земния и отвъдния живот ги дарява Той. Той също е Утвръждаващ вярващите чрез това нещо, за да не ги угнетява и наказва и да не ги сполети ужаса на Съдния ден.
المنان Ел-Меннану	**Облагодетелстващият** Много дарящ, и даващ огромни благодати и обилно благодеяние към рабите Си.
الطيب Ет-Та̀йибу	**Прекрасният** Той е Пречист и Предпазен от всякакъв вид недостатъци и негативи, Той е Този, Който притежава красотата и абсолютното съвършенство, и Той е Многодаряващ добро на творенията Си, и Той, Пречистият не приема от делата и садаката, освен тези които са хубави придобити от халал, и които са искренно заради Него.
الشافي Еш-Шафи	**Лечителят (Лекуващият)** Който лекува сърцата и телата от техните болести, и няма в ръцете на рабите, освен това, което Аллах им е улеснил от лекарствата, а що се отнася до изцеряването (избавянето от дадената болест), то това е единствено в Неговите ръце.
الحفيظ Ел-Хафизу	**Пазителят (Съхраняващият)**Той е Този, Който предпазва чрез превъзходството Си Своите вярващи раби и техните дела, също така отговаря и пази всичките Си творения със способността Си.
الوكيل Ел-Уекилу	**Покровителят (Защитник)**Той е Този, Който покровителства световете и се разпорежда с тях, с творението им и управлението. Той е Защтитник на творенията Си, от гледна точка на изобретението (създаването) и помощта, Той е Защитникът на вярващите, които са отправили делата си единствено към Него преди техния стремеж (за извършването им), и търсят помощта Му в момента, когато ги припечелват или работят за тях, и Го прославят и Му благодарят след сдобиването им, и приемат и са доволни от отреденото им след съответното им изпитание.
الخلاق Ел-Халлеку	**Твореца** Име сочещто към многото творене на Всевишния Аллах, и Той, Пречистият не престава да твори и това Негово качество е постоянно.
الخالق Ел-Халику	**Сътворителят** Той е Началният (Първият) Творец на всичките творения, без да приличат на нищо предходно.
البارئ Ел-Бариу	**Изкусният** Той е Този, Който е сътворил нещата, които е отсъдил и ги е причислил към творенията, след което ги е извел на бял свят или в

	тяхното съществуване.
المصور Ел-Мусауууиру	**Ваятелят** Той е Този, Който е сътворил творенията Си във вид, който Той е пожелал и избрал, и всичко това съпровожда Неговата мъдрост, знание и милост.
الرب Ер-Раббу	**Господарят** Той е Тозй, Който се грижи за творенията Си, чрез Неговите благодати, като ги възпитаваше лека полека, Той е Този, Който се грижи за приближените Си с това, което поправя техните сърца, Той е Твореца, Владетеля, Господарят.
العظيم Ел-Азиму	**Превеликият** Той е Този, Който притежава абсолютното величие и гордост в същността Си, в имената и качествата Си, затова е задължение на всичките творения да Го възвеличават и почитат, и да възвеличават Неговите заповеди и забрани.
القاهر Ел-Кахиру	**Всевластващият Покоряващият** Той е Унизяващия рабите, които раби Му служат, Възвишен над тях, Той е Побеждаващия, на Когото се подчиняват и покоряват и застават със смирени лица.
القهار Ел-Каххеру	**Наблюдаващият** Наблюдаващият нещата и Пазещият ги, Наблюдаващият ги и Обхващащият ги.
المهيمن Ел-Мухеймину	**Всемогъщият** Той е Притежателя на всякакъв вид могъщество (величие), Могъщ в силата и никой не може да Го победи, величие, което забранява помощ, тоест Аллах не се нуждае от помощта на абсолютно никой. Величието на силата, мощта и победата, и нищо не се движа без Неговото разрешение.
العزيز Ел-Азизу	**Всеподчиняващият** Който притежава изпълняващата воля (желание), и всичките творения са Му подчинени, смирени покорени пред величието Му, изпълняващи решенията Му, Той е Този, Който замогва бедняка, улеснява на човека в трудно положение, възстановява избавя болният, и сполетелият го беда.
الجبار Ел-Джаббару	**Превъзходният** Той е Превеликият, Възвишен и Всемогъщ и далече от всякакъв вид злини недостатъци и дефекти, Превисок, възвишен (и далече) от гнета на рабите Си, Властващ и Управляващ творенията Си, Той е описан с гордостта, а който Го успорвя в това, то Той го пречупва и наказва.
المتكبر Ел-Мутекеббиру	**Големият** Той е Великият в същността Си, в описанията Си и в делата Си, и няма нищо по-голямо от Него, напротив всичко останоло, освен Него е малко (нищожно) пред величието и могъществото Му.
الكبير Ел-Кебиру	**Срамежливият** Той е Притежателя на срамът, който срам подобава само на Неговото величие и върховното Му управление, срама на Аллах се изразява в почит, добро, щедрост и величие.
الحيي Ел-Хаййиу	**Вечноживият** Той е Притежатяля на вечния живот, постоянния, и оставането, което няма нито начало, нито край, и всеки един живот, който съществува в пространството е от Него Всемогъщият, Великият.
الحي Ел-Хаййиу	**Въздесъщият** Той е Самостоятелният, Съществуващият, Пребогат, Който не се нуждае от творенията Си, Той управлява и властва над всичко намиращо се на небесата и земята, и всички те са безсилни и се нуждаят от Него.
القيوم Ел-Каййуму	**Наследяващият** Той е Оставащият след погубването на творенията, и всичките неща ще се завърнат при Него след тяхното погубване, и всичко което е в ръцете ни е поверено (еманет), и един ден ще се върне при техният Притежател, Всемогъщият, Великият.
الوارث Ел-Уарису	**Отсъждащият** Той е Този, пред Когато творенията се смиряват и подчиняват, Прощаващ на рабите това, което са извършили, и ако е

	добро го увеличава, а ако е било зло или наказва извършителя му или му опрощава.
الديان Ед-Дейану	**Владетелят (Мелик)**На Когото е повелята и забраната и надмощието, Той се разпорежда над творенията Си, чрез повелята и делата Си, и никой няма превъзходство над Него относно Неговото владение и наблюдаването Му на творенията.
الملك Ел-Мелику	**Владетелят (Маалик)**Притежава всичко с право, и владението бе Негово при сътворяването на творенията, и никога не е имало друг при Него (никой не е участвал в сътворяването), и след това владението пак ще пребъде Негово след унищожаването на световете (след края на света, и началото на отвъдния живот на хората и джиновете)
المالك Ел-Маалику	**Собственикът (Мелийк)**[1] Име сочещо към описанието на абсолютното Му владение, че абсолютно всичко е Негово владение.
المليك Ел-Мелиику	**Възхваляваният** Той е предпазен от всякакъв вид недостатъци и дефекти, защото Той е Притежателя на съвършенните качества и на абсолютната красота.
السبوح Ес-Себуху	**Пресветият** Той е предпазен и пречист от всякакъв вид недостатъци и дефекти, във всяко едно отношение, това е така защото Той единствено е описан със абсолютно съвършените качества, и не може да се оприличава нищо с него, нито да се дават примери с Него.
القدوس Ел-Куддусу	**Съвършеният** Съвършен и предпазен от всички видове недостатъци и дефекти в същността Си, имената и качествата Си и в делата Си, и всеки един селям (мир, безопасност и всички хубави неща) е само от Него, Всемогъщият, Великият.
السلام Ес-Селяму	**Истината** Той е Този, в Който няма абсолютно никакво съмнение, че Той е истина, нито (съмнение) в неговите имена и качества, нито в божествеността Му, и Той е Единствения бог на, Когото трябвва да се служи и няма друг като Него.
الحق Ел-Хакку	**Явният** Той е пояснил повелята Му, в божествеността Си, в мъдростите, законите и милостта Си, и Той е пояснил на рабите Си пътя към истината, напътствието за да Го следват, също е посочил пътищата на заблудата, за да странят и да се предпазват хората от тях.
المبين Ел-Мубину	**Силният** Той е притежателя на абсолютната сила и мощ едновременно със съвършенното Си желание и воля.
القوي Ел-Кауийу	**Непоколебимият** Той е много силен (Строг) в силата и способността Си. Не Го достига в действията Му трудност, нито умора, нито препятствие.
المتين Ел-Метину	**Способният (Имащия сила)**Той е Способен над всичко (Силният) и нищо от небесата, нито от земята не може да Го затрудни, и Той е Отсъждащият всяко едно нещо.
القادر Ел-Каадиру	**Всемогъщият** Това е със значението на Способният (Имащия сила), освен това, че Всесилният (или това име) е по-обхващащо във възхвалата към Аллах Всевишният.
القدير Ел-Кадииру	**Всесилният** Име сочещо абсолйтното съвършенство в способността на Всевишния Аллах в изпълнението на отсъдените неща и тяхното сътворяване, от това, което е предшествало в знанието на Аллах от преди.
المقتد ر Ел-	**Всевишният** Той е Притежателя на високото положение, високата власт и Стоящият над всичко (тоест Той е на Трона Си). И всяко едно нещо е под

[1]- Тези имена на Аллах са близки по значание: Мелик, Маалик и Мелийк, с малка разлика.

Муктедиру	Неговото управление, под Неговата власт, и абсолютно нищо няма над Него.
العلي **Ел-Алийу**	**Превисокият** Той е Притежателя на високото положение, високата власт и Стоящият над всичко. И всяко едно нещо е под Неговото управление, под Неговата власт, и абсолютно нищо няма над Него.
الأعلى **Ел-Еаля**	
المتعال **Ел-Мутеали**	**Височайшият**[1] Той е Този, пред Чийто височайство е смирено (унизено) всяко едно нещо, и абсолютно нищо не се намира над Него, и всичко е под Него, и под Неговата власт и управление.
المقدم **Ел-Мукддму**	**Връчващият** Той е Този, Който поставя нещата и ги поставя на тяхното място, и всичко това е според Неговата воля и желание. Той предпочите едни от творенията Си пред други съгласно Неговото знание и превъзходство.
المؤخر **Ел-Муеххару**	**Забавящият** Той е Този, Който поставя нещата на тяхното подходящо място, дава някои неща да са първи, други, които пожелае ги забавя и всичко според Неговата мъдрост. Също така забавя наказанието към Своите раби, може би да се покаят и да се завърнат към Него.
المسعر **Ел-Мусеару**	**Отценяващия** Той е Този, Който увеличава стойността на определени неща, на тяхното място и въздействие. Или пък намалява тези неща и по този начин им се вдига цената, и всичко това е според Неговата мъдрост и Неговото знание.
القابض **Ел-Кабиду**	**Сграбчващият** Той е Този, който сграбчва душите, също така Той е Този, Който лишава от препитание тези от творенията Си, които е пожелал и всичко е според мъдростта и способността Му, като по този начин ги изпитва.
الباسط **Ел-Баситу**	**Разпростиращият** Той е Този, Който увеличава препитанието на рабите си чрез Своята щедрост и милост. Като по този начин също ги изпитва, и всичко е според Неговата мъдрост. И разпростира ръцете Си за покаянието на тези, които са прегрешили.
الأول **Ел-Еууелю**	**Изначалният** Той е Този, Който нищо не е било преди Него, напротив всичките си творения ги е сътворил в последствие, а що се отнася до Него, то Той няма начало на съществуването Му. Той е Изначалният.
الآخر **Ел-Ахиру**	**Безкрайният** Той е Този, Който нищо няма след Него, Той е Оставащият, а всичко, което е на земята ще погине, след което тяхното завръщана (на творенията) е при Него, и няма да има край на съществуването Му, Всемогъщият, Великият.
الظاهر **Ез-Захиру**	**Явният** Той е Превисокият и е над всичко, и нищо няма по-високо от Него, Той е Покоряващия на всичко и Обхващащия всичко.
الباطن **Ел-Батину**	**Скритият** Той е Знаещия, Най-близкия (до рабите Си със Своето знание), Обхващащия всичко, Прикритият от погледите на творенията в земния живот.
الوتر **Ел-Уитру**	**Нечетният (Единственият)**Той е Единственият и няма съдружник. Единственият, Който няма равен Нему.
السيد **Ес-Сейиду**	**Водачът** Негово е абсолютното водачаство и управление над творенията Си. Той е техния Владетел и техния Господар, а всички те са Неговите творения и раби.
الصمد **Ес-Самеду**	**Целта** Той е Всенужния на всички, и всичките творения се обръщат към Него в техните нужди и всичко това е поради тяхната огромна бедност и нужда към Него, и Той е Този, който храни (творенията Си) и не се

[1] - Тези три имена са близки позначание и сочат, че Аллах е превисоко от всичко, което Му се приписва, и че Той със същността Си е върху неговият Трон и нищо няма над Него.

	нуждае от храна.
الواحد Ел-Уахиду الأَحَد Ел-Ехаду	**Един Единственият** Той е Единствения, Самостоятелния в асолютното Си съвършенство, и няма Той съдружниг в абсолютно нищо. И нищо не прилича на Него, и това изисква единствено на Него да се служи. Един Единствен е Той и няма съдружник.
الإله Ел-Иляху	**Господа** Той е Обожаваният с право. Този на Когото единствено се служи и на никой друг.

13 Каква е разликата между имената на Аллах и Неговите качества? Имената на Аллах и Неговите качества имат някои общи неща, които са разрешени, като (Осланяне) и (Клетва) чрез тях. Обаче между тях има разлики, най-важните от тях са: **Първо:** Разрешено е да се слагат имена и да се моли човек чрез имената, а с качествата не е разрешено. Слагането на имена например като (Абдул Керийм), а що се отнася до качествата то не е разрешено, например като (Абдул **Керам**). Също така е разрешено да се молиш, казвайки Я, Керийм (О, Прещедрия), но не е разрешено да казваш: О, щедростта на Аллах. **Второ:** Че от имената на Аллах произлизат и качествата, като Ер Рахман (Милостивия) то от това име произлиза качеството милост, а що се отнася до качествата то от тях не може да произлизат имена, например качеството (въздигане), не може от него да произлезе името Въздигащият се. **Трето:** Че от действията на Аллах не могат да произлязат имена, не е документирано, например от действията на Аллах е (ядосване) и не е разрешено да се казва, че от имената на Аллах е и (Яростния), а що се отнася до качествата то те произлизат от действията им: Качеството (ярост) го потвърждаваме, защото произлиза от Неговите действия.

14 Какво означава вяра в мелейкетата? Това е убедено потвърждение (признаване), че те съществуват, и че Аллах Всемогъщия Великия ги е сътворил, за да Му служат и да изпълняват Неговите заповеди **{...удостоени раби. Не Го изпреварват със слово и по Негова повеля действат}** сура Ел Енбия: 26-27.

И затова вярата в тях включва следните неща:

1) Вяра в тяхното съществуване. **2)** Вяра в тези от тях, на които знаем имената като Джибрийл *(алейхис-селям)*. **3)** Вяра в това което сме научили, че са огромни творения. **4)** Вяра в това, което им е повелено: Като да изпълняват задачи - като мелейкето на смъртта.

15 Какво означава Корана? Корана, това е словото на Аллах Всемогъщия, Великия, четенето му е ибадет, от Него е произлязъл и при Него ще се завърне, Той е говорил чрез него истински с букви и звуци (които не приличат като тези на Неговите творения), Джебраийл *(алейхис-селям)* го е чул от Него, след което го е предал на Пророка Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари), също така другите небесни книги са словото на Аллах.

16 Достатъчен ли ни е Корана като пътеводител, без да черпим от сунната на Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари)**?** Това не е разрешено, Аллах ни заповядва да работим (да се връщаме) към сунната, в Неговото словото, казвайки: **{И каквото Пратеника ви даде, вземете го! А каквото ви забрани, оставете го!}** сура Ел Хашр: 7, сунната е дошла да тълкува Корана, и не може да се разберат

подробностите на религията, като молитвата, освен чрез нея, Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) казва: **“Не ми ли беше даден Корана и заедно с него подобно на него** (тоест сунната) **боя се, че ще дойде време, когато сития облегнал се върху престола си и ще казва: Придържайте се към този Коран, и каквото намерите в него да е разрешено, разрешавайте го, и каквото намерите в него да е забранено, забранявайте го”** **(Абу Дауд)**.

17 **Какво означава вяра в Пратениците?** Това е категорично вярване, че Аллах е изпратил на всяка една общност пратеник от самите тях, да ги призовава към служенето единствено на Аллах, и да не вярват на идолите (другите божества) на които им се служи, и че всичките (пратеници) говорят истината и са праведни, напътстващи, щедри почитани, душевно чисти, доверени, наставляващи и направляващи, и че те оповестиха тяхното послание, и че те са най-превъзходните творения, и че те са предпазени от Ширк (съдружаване) от самото им раждане до тяхната смърт.

18 **Кои са видовете застъпване (Шефаа) на Съдния ден?** Те са няколко видове, а най-великото е великото застъпване, а то ще бъде на Съдния ден след като хората стоят петдесет хиляди години, чакайки да бъде отсъдено между тях, тогава Пророкът Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) ще потърси от Аллах да му разреши да се застъпи за хората и да им бъде отсъдено, и този вид застъпване е право само на Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари), за никой друг, и това застъпване е похвалното място, което му беше обещано. ***Второто*** застъпване, е когато търси да бъдат отворени вратите на Дженнета, и първи който ще потропа и ще потърси да се отворят, това е Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) и първата общност, която ще влезе това е неговата общност. ***Третото*** застъпване: Това е застъпването за група хора (от мюсюлманите), за които е заповядано да ги поведат към огъня, Да бъдат избавени от него. ***Четвъртото*:** Застъпването за грешните мюсюлмани, които са влезнали в Джехеннема, Да бъдат изкарани от него. ***Петото*** застъпване е за издигането на група хора на по-висока степен в Дженнета. Последните три застъпвания не са конкретно само за Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) а и за останалите хора, обаче той е с право и за този вид застъпване пред останалите хора, след него са останалите пророци, мелейкета, праведници и шехидите. ***Шестото*** застъпване е за група хора, да влезнат в Дженнета без да им се държи равносметка. ***Седмото*** застъпване е да бъде намалено наказанието в огъня на някои от неверниците, а това застъпване е конкретно само за Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари), който ще се застъпи за неговия чичо Абу Талиб, да му бъде намалено наказанието. След което Аллах чрез Неговата милост ще изкара от Джехеннема хората, които са умрели като вярващи, без никой да се застъпи за тях, и никой не знае техния брой, освен Аллах, след което ще ги въведе в Дженнета чрез Неговата милост.

19 **Разрешено ли е да се търси помощ или застъпване от живи хора?** Да, разрешено е, религията стимулира подпомагането на другия, казва Аллах Всевишния: **{И си помагайте едни другиму в праведността и в богобоязливостта}** **сура Ел Маиде: 2,** а Пратеникът (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **“Аллах е**

в помощ на раба, докато той е в помощ на своя брат” (Муслим). Що се отнася за това застъпване, то неговото превъзходство е голямо, и то е със значение посредничество, както казва Аллах Всемогъщия Великия: **{Който се застъпва за добро дело, ще има дял от него}** Ен Ниса: 85, а Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **“Застъпвайте се и ще бъдете възнаградени”** (Бухари).

Всичко това обаче е с условия: 1) Този, който се застъпва да бъде жив, защото мъртвия не е в състояние да помогне на самия себе си, та как ще помогне на друг?! **2)** Да разбира това, което му се говори. **3)** Това, което е търсено да бъде на лице (да го има). **4)** Да е нещо, което е по силите му. **5)** Да бъде в земните неща. **6)**Да е в нещо позволено в което няма вреда.

20 Колко са частите на молбата, посредничество (Теуессул)? Те са две: *Първата* част е **разрешена** и тя е на три степени: **1)** Умоляване към Аллах Всемогъщия Великия чрез Неговите имена и качества. **2)** Умоляване към Аллах Всемогъщия Великия чрез някои праведни дела, като случката с тримата младежи в пещерата. **3)** Умоляване към Аллах чрез дуата на Праведен мюсюлманин, жив присъстващ, за който се надява, че дуата му ще бъде приета. *Втората* част е **забранена**, тя е два вида: **1)** Да се търси от Аллах Всемогъщия Великия чрез достойнството (поста, известността) на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) или някой от евлията, като казва: О, Аллах наистина Те моля чрез поста (достойнството) на Твоя пророк, или чрез достойнството на Хусейн например. Вярно че поста, достойнството на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) е велико пред Аллах, също така положението на праведните мюсюлмани, обаче сахабите, които бяха най-устремените хора във вършенето на добри дела, когато земята потъна в суша не се молиха на Аллах чрез достойнството на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), даже гробът му беше при тях, а те се молеха на Аллах чрез дуата на неговия чичо Аббас (Аллах да е доволен от Него), който беше жив сред тях. **2)**Рабът да търси от Аллах дадена нужда, кълнейки се в Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) или чрез някой евлия (праведен раб, който е мъртъв), като казва: О, Аллах, търся от Теб еди какво си заклевайки се в твоя праведен раб (мъртвия), защото клетвата на човек в друг човек е забранена, и това при Аллах е строго забранено, след това раба няма права спрямо Аллах, затова че Му служи.

21 Какво означава вярата в Съдния ден? Това е категоричното вярване, че той ще настъпи, и в него влиза и вярата в смъртта и това след него, като изпитанието в гроба, неговото наказание и неговото облагодетелстване, и протръбяването в Сур (рогът), и изправянето на хората пред техния Господар, и даването на книгите с делата и поставянето на везната, след това поставянето на моста Сират, извора (Хауд), застъпничеството, и след това или към Дженнета (Рая) или към Джехеннема (Ада).

22 Кои са големите признаци за настъпването на Киямет (края на света)**?** Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), рече: **“Наистина Часът няма да настъпи, докато не видите десет признака (знамения) и споменава: Димът, Деджал** (антихриста), **Даабетул ерд** (животно, което ще излезе от земята), **изгрева на слънцето от Запад, слизането на Иса синът на Мерйем** (Аллах да го благослови)**. появяването**

на Йеджудж и Меджудж, и трите пропадания в земята: Пропадане в изток, пропадане в запад и пропадане в Арабския полуостров, и последното нещо е излизането на голям огън от Йемен, който ще подкара хората към техния Махшер (към местността Шам)" **(Муслим)**.

23 **Кое е най-голямото изпитание за човечеството?** Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Няма да има по-голямо изпитание от създаването на Адем до настъпването на Часът, от изпитанието Деджал"** **(Муслим)**. Той е човек, като останалите хора, който ще се появи преди да настъпи Часът и на челото му ще пише **(Неверник)**, и всеки вярващ ще го прочете, той ще е сляп с дясното си око, като че ли окото му е изсъхнало зърно от грозде, и най-напред, когато излезе ще претендира, че иска да поправя по земята, след това ще започне да претендира, че е пророк, след което ще каже, че е Бог. И ще дойде при народ, които ще го сметнат за лъжец и ще го отхвърлят, и него и словата му, а когато той си тръгне от този народ, след него ще тръгнат богатствата на този народ, и нищо няма да остане в техните ръце, след което ще отиде при друг народ, а те ще му се отзоват и ще му повярват, тогава той ще заповяда на небето и ще започне да вали дъжд (това е с позволението на Аллах, за да изпита тези хора), а на земята ще заповяда и от нея ще започнат да растат треви и посеви, след това ще отиде при други хора и в едната ръка ще държи огън, а в другата вода, и в тази която е огъня в действителност ще е студена вода, а водата, която е в другата му ръка, в действителност е огън, затова мюсюлманите трябва да се молят на Аллах да ги избави от това голямо изпитание в края на всяка една молитва, и ако някой го завари да чете последните аети от сура Ел Кехф (Пещерата), и да бяга от срещата с него страхувайки се да не го заблуди. Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Който чуе за Деджал, то нека да се отдалечи от него, кълна се в Аллах, че човек ако отиде при него мислейки си, че е вярващ** (и че Деджала няма да му навреди), **обаче ще го последва поради съмненията, които ще му вкарва"** **(Абу Дауд)**. Деджала ще остане на земята четиридесет дена, ден като година, ден като месец, ден като седмица, а останалите дни ще са като обикновените дни, и няма да пропусне нито един град, нито една държава без да влезе в нея, освен Мекка и Медина, след което ща слезе Иса (Аллах да го благослови) от небето и ще го убие.

24 **Дали Дженнета и Джехеннема в момента съществуват?** Да съществуват, Аллах ги сътвори преди да сътвори хората, и те никога няма да погинат, а ще останат за винаги, и Аллах е сътворил обитатели за Дженнета чрез Неговото превъзходство, и обитатели за Джехеннема, чрез Неговата справедливост, и за всеки е улеснено да върши това, за което е сътворен.

25 **Какво означава вяра в съдбата** (предопределеното)**?** Това е категорично вярване, че всичкото добро и зло е от предопределеното и написаното от Аллах, и че Той върши каквото пожелае, Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Ако Аллах реши да накаже обитателите на небесата и обитателите на земята, то той ще ги накаже без да ги е угнетил, а ако се смили над тях, то Неговата милост е по-добра от техните дела, и дори и да раздадеш злато**

колкото планината Ухуд (садака)**, Аллах няма да го приеме от теб, докато не повярваш в съдбата, и да знаеш, че това, което те е сполетяло не е заради това, което си прегрешил, и това което си прегрешил не е причина за това, което ще те сполети, и ако умреш на друго** (убеждение, а не на това) **то ще влезнеш в огъня"** **(Имам Ахмед и Абу Дауд)**. **И вярата в съдбата включва четири неща: 1)** Вяра, че Аллах знае всяко нещо, всеобхватно и подробно. **2)** Вяра в това, че го е записал в Леухиль Мех`фуз (Запазения скрижал), Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Аллах написа съдбата на всички творения петдесет хиляди години преди да сътвори небесата и земята"** (Муслим). **3)** Вяра в желанието на Аллах, което е изпълнено и нищо не може да го промени, и могъществото Му, което нищо не го затруднява, и каквото е пожелал е станало, а което не е пожелал не е станало. **4)** Вяра, че Аллах е Твореца, Създателя, на всичко, а всичко останало са Негови творения.

26 **Дали творенията** (хората) **имат истинска способност, желание и истинска воля?** Да хората имат желание, воля и личен избор, обаче то не излиза извън пределите на Аллаховото желание, Аллах Всемогъщия Великия, казва: ***{Тогава ще пожелавате само, онова което Аллах желае}*** **Ел Инсан: 30**, а Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), рече: **"Работете, и всеки е улеснен** (да върши) **за това, за което е сътворен"** **(Всепризнат хадис)**, затова Аллах ни е удостоил с разум, слух и зрение, за да разграничаваме между доброто и злото, нима има такъв разум, който да краде след това да каже: Аллах ми е написал това нещо?! Дори и да го каже, то хората няма да го извинят, напротив ще бъде наказан и ще му бъде казано: Тогава Аллах ти е написал и съответното наказание (за кражбата), затова няма аргументиране, нито пък извинение (за извършването на грехове) оправдавайки се чрез съдбата, това не е разрешено и то противоречи на словото на Аллах Всемогъщия Великия, като казва: ***{Онези, които Го съдружават, ще кажат: "Ако пожелаеше Аллах, нямаше са съдружим нито ние, нито нашите бащи, и нямаше да възбраним нищо}*** **сура Ел Ен`ам: 148**.

27 **Какво означава Ихсан?** Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари) отговаря на тези които го попитаха за Ихсан, казвайки: **"Да служиш на Аллах като че ли Го виждаш, и ако ти не Го виждаш, то Той те вижда"** **(Муслим)**, и това е една от трите степени на религията.

28 **На колко части се разделя Теухид** (единобожието, убеждението)**?** Разделя се на три части: **1)** ***Теухид Рубубийе***, или да вярваме, че Аллах е Единствения, Който твори, дава препитанието, съживява, умъртвява и управлява вселената и т.н. Даже и неверниците признаваха и вярваха в този вид убеждение преди Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) да дойде с мисията, която му бе възложена. **2)*Теухийд Улюхийе*:** Тоест да вярваме, че Аллах е Единствения на Когото трябва да служим, да изпълняваме ибадетите, които е заповядал като изпълнението на молитвата, даването на обет пред Него, раздаването на милостиня (садака) и др. и именно заради този вид Теухид бяха изпратени пратениците и бяха низпослани книгите. **3)** ***Теухид Есма уес-сифат:*** Вяра в имената на Аллах и Неговите качества, а това се изразява в потвърждаването им така както Аллах и

Неговия пратеник е потвърдил прекрасните имена и превъзходните качества на Всевишния Аллах, без да се променят и отхвърлят цитатите (от Корана и Суннета), нито оприличаване или сравняване с качеството (с тези на хората).

29 Кой човек се смята за евлия (приближен)**?** Това е праведният вярващ, боящият се. Аллах Всемогъщия Великия, казва: **{Да, за приближените на Аллах не ще има страх и не ще скърбят. Които вярват и са богобоязливи}** *сура Юнус: 62-63,* А Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва**: "Наистина моят покровител е Аллах, и праведните вярващи"** (Всепризнат хадис).

30 Какво е нашето задължение относно сподвижниците на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари)**?** Наше задължение е да ги обичаме, да изказваме задоволство към тях, и пазим сърцата си и езиците си чисти или да не говорим лошо за тях, да разпространяваме тяхното превъзходство, да мълчим за техните грешки и това, което се е случвало между тях (като противоречия), и че те не са предпазени от грешки (както са пратениците), обаче те са **Муджтехиди** (човек, който полага усилен труд в науката), и за сполучилия от тях (в трудовете му) има две награди (една за положеният му труд а другата за това, че е стигнал до правилното решение), а за сгрешилия една награда за трудът му, а грешката му е опростена, и те имат толкова много превъзходства, които са премахнали допуснатите им грешки, ако е имало такива, *нека Аллах да бъде доволен от тях*. И те се превъзхождат едни над други, като най-превъзходни са десетте зарадвани с Дженнет: Абу Бекр след него е Умар, след него е Усман, след него е Али, след това са Талха, Зубейр, Абдуррахман ибну Ауф, Са`д ибну Абу Уеккас, Сеийд ибну Зейд и Абу Убейда ибну Джеррах. След това всички останали преселници, а след тях всички участвали на битката при Бедр от преселниците и Ансарите, след това останалите Ансари и след тях всички останали сподвижници. Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Не псувайте** (не критикувайте) **моите сподвижници, кълна се в Този, в Чийто ръце е душата ми, че един от вас да раздаде злато, колкото планината Ухуд, то няма да достигне една шепа от това, което те са раздали, даже и на половината от това"** (Всепризнат хадис). Също така казва: **"Който псува моите сподвижници, то върху него е проклятието на Аллах, на Неговите мелейкета и на всичките хора** (по земята)**".** (Ет Табараний).

31 Трябва ли да прекаляваме във възхваляването на Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари) **повече от това което Аллах му е дал?** Няма никакво съмнение, че нашият водач Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) е най-знатното творение на Аллах и най-превъзходното от всички творения, но Аллах, не е разрешил да прекаляваме във възхвалата му (и възвеличаването му) така, както християните възвеличиха Иса, синът на Мерйем (Аллах да го благослови), защото самият той ни забрани това нещо, като рече: **"Не ме възвеличавайте така, като християните възвеличиха синът на Мерйем, наистина аз съм раб на Аллах, затова казвайте: Той е раб на Аллах и Негов пратеник"** (Бухари). Възвеличаването (или превъзнасянето) е прекаляване и увеличаване във възхвалата.

32 **Дали хората на писанието са вярващи?** Евреите, християните и последователите на другите религии са неверници (спрямо Исляма, защото те отхвърлят Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари), че е Божи пратеник), дори и да следват религия, на която първоначалната основа е била правилна, и който не остави религията си след идването на Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) и не приеме Исляма то Аллах, казва: **{А който търси друга религия освен Исляма, тя не ще му се приеме и в отвъдния живот, той ще е от губещите}** ***сура Али Имран: 85.*** И мюсюлманина ако не е убеден в тяхното неверие или се съмнява, то той става неверник, защото той противоречи на решението на Аллах и на Неговия пророк за тяхното неверие, казва Аллах Всемогъщия Великия: **{А който от съюзните племена не вярва в него, обещан му е Огънят}** **сура Худ: 17•** (тоест от хората на другите общности, религии), а Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Кълна се, в Чийто Ръце е душата на Мухаммед, че от тази общност без значение дали е евреин или християнин, който чуе за мен и не повярва в мен** (че съм истински Пратеник)**, и след това умре, то той ще бъде от обитателите на Огъня"** (Муслим).

33 **Разрешено ли е да се извършва гнет спрямо евреите и християните?** Угнетяването е забранено, както гласи словото на Аллах Всемогъщия Великия: **"Наистина забраних гнета на самия Себе си, и го забраних по между ви, затова не се угнетявайте"** (Муслим). Неверниците се разделя на две в отношението спрямо тях: ***Първо*** **Тези, които имат договор, а те се делят на три групи: а) Ехлюз зимме:** Това са хората които живеят в Ислямската страна за винаги, които са приели решението на Аллах и на Неговия пратеник, да бъдат съдени по Ислямските закони да си плащат данъка и да си изпълняват тяхната религия и имат права като другите живеещи в държавата. **б) Ехлю хидне:** Това са хората, които са сключили договор с мюсюлманите да останат да живеят в техните земи, обаче да не бъдат съдени по Ислямските закони, както биват прилагани законите върху Ехлю зимме, обаче те са задължени да не воюват срещу мюсюлманите, както бяха евреите по времето на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари). **в) Ехлюл еман уел мусте`мен:** Това са хората пристигащи в мюсюлманските страни по дадена нужда без да живеят там за винаги, като посланици, търговци, наети работници, посетители и др. И шериатското решение за тях е да не се убиват (по време на техния престой), да не се взема от тях данък, а на наетите работници се представя Исляма, и ако приемат, това е добро, без обаче да се насилват да станат мюсюлманин, ако те не желаят. ***Второ:*** **Ехлюл харб:** А това са тези, които не влизат в договора на **Ехлю зимме,** и не се наслаждават на сигурността на мюсюлманите и техния договор.**Те са видове:** Които воюват срещу мюсюлманите и ги мамят, други пък които обявяват явна война на Исляма и мюсюлманите, или проявяват явна вражда, то срещу такива се воюва.

34 **Какво означава Бидата** (нововъведението)**?** Ибну Реджеб (Аллах да се смили Над Него) казва: Бидата, това е нововъведение в религията, което няма основа (тоест, което няма за него никакво шериатско доказателство), с което да бъде доводирано, а що се отнася до нещо, което има основа, то той не се нарича в

терминологията нововъведение, дори то да е нововъведение в езиковото значение. (Аллах да се смили Над Него)

35 Има ли в религията добър бидат и лош бидат? Има много доказателства от Корана и от суннета в порицаване, и критикуване на нововъведението и неговото шериатско разбиране, а то е: Това което е вкарано в религията, без да има доказателство за него, както Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) казва: **"Който извърши дело, което не е от нашата повеля** (тоест не е от религията)**, то това дело е отхвърлено** (не е прието)**"** (Всепризнат хадис). Също така Пратеникът (Аллах да го благослови и с мир да го дари) казва: **"Наистина всяко едно нововъведение е бидат, а всеки бидат е заблуда"** **(Абу Дауд)**. А Имам Малик *–Аллах да е доволен от него-* казва, за значението на бидата: Който вкара в Исляма бидат, мислейки го за добро дело, то той по този начин твърди, че Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) не си е изпълнил мисията, защото Аллах Всемогъщия Великия, казва: **{Днес изградих за вас вашата религия и изпълних Своята благодат към вас}** сура Ел Маиде: 3. Споменава се в някои хадиси, които възхваляват езиковото значение на нововъведението, обаче това в действителност не е добър бидат, а забравен сюннет, който не се изпълнява, а Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) насърчава хората към неговото подновяване, както се споменава в словото му: **"Който възобнови в Исляма добър сюннет, то той получава наградата от това, и наградата от този, който го изпълнява след него, без да се намалява от тяхната награда нищо** (тоест на тези които го изпълняват)**"** (Муслим). И в това значение се споменават и думите на Умар (Аллах да е доволен от Него) "Колко добър бидат е този (тоест забравеният сюннет)" имайки предвид молитвата Теравийх, тя се изпълняваше в началото на Исляма и Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) насърчаваше да се изпълнява, и я кланяше само три вечери, боейки се да не би хората да я помислят за задължителна молитва, след което Умар (Аллах да е доволен от Него) я възобнови събирайки хората и започнаха да я изпълняват.

36 Колко вида е двуличието? То е два вида: **1) Убедително** (Голямото двуличие), а то се изразява в това, човек външно да показва, че вярва, а в сърцето си да таи неверие, и този вид двуличие изкарва притежателят му извън Исляма, и ако умре в това положение и не се покае, то той умира като неверник, Аллах Всемогъщия Великия, казва: **{Двуличниците са най-ниско на дъното на Огъня}** сура Ен Ниса: 145. а от техните качества са: Да се опитват да мамят Аллах и вярващите, подиграват се на вярващите, и помагат на неверниците срещу вярващите, и искат чрез праведните си дела, които вършат, дял от земните блага. **2) Двуличието чрез дела** (без да е убеден в него, това е малкото двуличие), обаче то не изкарва притежателят му от Исляма, но е опасно и може да доведе човек до Голямото двуличие, ако не се покае, а неговия притежател има няколко качества: Когато говори, лъже. Когато обещае, не си спазва обещаното. Когато оспорва нещо, развратничи, а когато се договоря, измамва, а когато му се повери нещо, изневерява, затова скъпи братко се пази от тези качества, и си прави равносметка.

Също така задължен ли е мюсюлманина да се страхува от двуличието? Да, сподвижниците *–Аллах да е доволен от тях-* също се страхуваха от двуличието на дела (тоест малкото двуличие). Ибну Абу Мулейка (Аллах да се смили Над Него) казва: "Заварих тридесет от сподвижниците на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) и всички те се страхуваха да не попаднат в това двуличие". А Ибрахим Ет Теймий (Аллах да се смили Над Него) казва: "Когато словото ми експонираше делото ми, се страхувах да не бъда лъжец". А Хасен Ел Басри (Аллах да се смили Над Него) казва: "Не се страхува от него (тоест от двуличието), освен вярващия, и не проява лоялност към него, освен двуличника". А Умар рече на Хузейфе *–Аллах да е доволен и от двамата-* : "Заклевам те в името на Аллах, дали Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) ме спомена от тях –тоест от двуличниците-? А той отвърна: Не, обаче след теб на никой няма да кажа".

37 **Кой грях е най-голям и най-опасен пред Аллах?** Най-големият грях пред Аллах, това е **Ширк**, съдружаването с Аллах, а Аллах Всемогъщия Великия, казва: **{Съдружаването е огромен гнет}** ***сура Люкман: 13.*** а когато беше попитан Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари): Кой грях е най-голям? А той отвърна: **"Да сториш на Аллах равен, а в същото време Той те е сътворил"** (Всепризнат хадис).

38 **Колко вида е Ширкът?** Той е два вида: **1) Големият Ширк**, той изкарва неговия притежател от религията, и Аллах не му го опрощава, казвайки: **{Аллах не прощава да се съдружава с Него, но освен това прощава на когото пожелае}** сура Ен Ниса: 48. **Той се разделя на четири части: а)** Съдружаване в дуата и моленето. **б)** Съдружаване в ниета (възнамерението) и целите: Като това да върши праведни дела заради друг, а не за Аллах. **в)** Съдружаване в подчинението на учените, когато забраняват това, което Аллах е разрешил, и да разрешават това, което Аллах е забранил. **г)** Съдружаване в обичта, тоест да обича някого така, както обича Аллах. **2) Малкият Ширк**- той не изкарва неговия притежател от Исляма, този вид също се дели на две части: ***Явният:*** без значение дали е на **думи** като клетвата в друг, а не в Аллах или думите: Каквото е пожелал Аллах **(и)** ти, или словото: Ако Аллах е пожелал **(и)** ти, или този вид е на **дела**, като обличането на конец или нещо подобно да те пази от беди, или закачването на талисман, който да те предпазва от урочасване, или лошият песимизъм към дадени птици или имане, че носят нещастие. ***Скритият:*** А той е Ширк във възнамеренията, целите и желанията, като показност и репутация. А предпазването от **Рия** (показност), тоест да цели с това дело задоволството на Аллах, а по-малко от това може чрез дуа. Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Ей, хора бойте се от този Ширк, който е по-скрит от пълзенето на мравката.** Тогава му рекоха: О, Пратенико на Аллах! Как да се предпазваме от него, след като е по-скрит от пълзенето на мравката? А той рече: **"Казвайте: О, Аллах! Ние се осланяме при теб от това да не съдружаваме нищо с Теб, което знаем, и търсим прошка от Теб за това, което не знаем"** (Ахмед). Що се отнася за изкуплението за клетва, която е била в друг, освен в Аллах, то за нея Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Който се закълне в Лят или в Узза** (идолите в Мекка), **то нека да каже:**

Ляиляхе иллеллах" **(Всепризнат хадис)**. А що се отнася до песимизма, Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Който е убеден, че песимизмът играе роля в някакво негово дело, то той съдружава"** Рекоха: А какъв е неговият откуп? Рече: Казвайте: **"О, Аллах! Няма добро, освен Твоето добро, и няма песимизъм, освен Твоето предписание, и няма друг бог, освен Теб"** **(Ахмед)**.

39 **Каква е разликата между големият Ширк и малкия Ширк?** Разликите са много, ще споменем някои от тях: Големият Ширк изкарва неговия притежател от Исляма още в земния живот, и вечното му пребиваване в Отвъдния живот е Джехеннема. А що се отнася до малкия Ширк, то той не изкарва неговият притежател от Исляма в земния живот, и на Ахирета няма да бъде вечно в огъня. Докато големия Ширк проваля всичките добри (извършени) дела, малкия Ширк унищожава само тези дела, които го съпътстват. Затова остава въпросът, в който учените са в разногласие: Дали малкия Ширк не се опрощава, освен чрез **Теубе** (покаяние), както е големия Ширк или е като големите грехове, които са под решението на Аллах? И в двете мнения въпросът е много опасен.

40 **Дали за този вид Ширк** (малкия) **има предпазни мерки, за да не попадне човек в него, или изкупление ако попадне в него?** Да, предпазването от **Рия** (показност), тоест да цели с това дело задоволството на Аллах, а по-малко от това може чрез дуа. Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Ей, хора бойте се от този Ширк, който е по-скрит от пълзенето на мравката.** Тогава му рекоха: О, Пратенико на Аллах! Как да се предпазваме от него, след като е по-скрит от пълзенето на мравката? А той рече: **"Казвайте: О, Аллах! Ние се осланяме при теб от това да не съдружаваме нищо с Теб, което знаем, и търсим прошка от Теб за това, което не знаем"** (Ахмед). Що се отнася за изкуплението за клетва, която е била в друг, освен в Аллах, то за нея Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Който се закълне в Лят или в Узза** (идолите в Мекка)**, то нека да каже: *Ляиляхе иллеллах*"** (Всепризнат хадис). А що се отнася до песимизма, Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Който е убеден, че песимизмът играе роля в някакво негово дело, то той съдружава"** Рекоха: А какъв е неговият откуп? Рече: Казвайте: **"О, Аллах! Няма добро, освен Твоето добро, и няма песимизъм, освен Твоето предписание, и няма друг бог, освен Теб"** (Ахмед).

41 **На колко вида се разделя неверието?** То се разделя на два вида: **1)*Голямото неверие***, което изкарва човек от Исляма, и този вид се разделя на пет части: **а)** Неверие, когато (човек) смята Исляма или Корана за лъжа. **б)**Неверие поради възгордяване, дори и да вярва. **в)** Неверие чрез съмнение. **г)** Неверие чрез възпротивяване. **д)** Неверие чрез двуличие. **2) *Малкото неверие***, а то е неверие чрез извършване на грехове, обаче той не изкарва извършителя му от Исляма, като убийството на мюсюлманин.

42 **Какво е шериатското решение за заричането** (обещаването)**?** Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) го ненавиждаше, като каза: **"Наистина той не носи нищо добро"** (Бухари). Това е, когато заричането (обещаването) е искрено заради Аллах, а ако е заричане за друго, освен Аллах, като този, който се

зарича на гроб или на даден евлия, то това е забранено и не е позволено, и не е разрешено да се изпълнява.

43 Какво е шериатското постановление за отиването при гадател и врачка? То е забранено, ако човек отиде при тях търсейки някаква утеха (полза) и е убеден, че те **не знаят** неведомото, то на него не му се приемат молитвите четиридесет дена. Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Който отиде при гадател и потърси нещо от него, то на него не му се приема молитвата четиридесет дена"** (Муслим). А ако отиде при тях и е убеден, че **те знаят** неведомото, то той става неверник спрямо религията на Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казвайки: **"Който отиде при гадател или при врачка, и му повярва на това, което казва, то той проявява неверие спрямо това, което е низпослано на Мухаммед"** (Абу Дауд).

44 В кое положение търсенето на дъжд посредством звездите е голям Ширк и малък Ширк? Който е убеден и вярва, че звездите указват влияние (за дъждът), без желанието на Аллах, и приписва дъжда към звездите, че те го създават, то това убеждение е големият Ширк, а който е убеден, че звездите указват влияние за дъждът с желанието на Аллах, и че Аллах е сторил звездите причина за валянето на дъждът, и че Аллах Всевишния е сторил традиция, когато се появи еди-кое си съзвездие, тогава завалява дъжд, то това убеждение е забранено и е малкият Ширк, защото този човек е взел за причина (това съзвездие) без да има шериатско доказателство, сетивно или правилно мисловно (от разума на човека). Обаче доводирането чрез сезоните на годината, че в едикой си сезон вали предимно дъжд, то това е разрешено.

45 Какво е задължението на мюсюлманите към техния водач? Задължение на мюсюлманите към техния водач е слушане и подчинение във всяко едно положение, и не е разрешено да се излиза срещу тях (срещу водачите), дори и да прегрешат нещо (стига този грях да не е стигнал до Ширк или неверие), също така да не се молим срещу тях, а трябва да им се подчиняваме, и да се молим за тях, Аллах да ги напъти, да ги затвърди и да ги поправи, и подчинението на тях, е като подчинението към Аллах и Неговия Пратеник, когато ни повеляват правия път, освен ако ни заповядат да вършим нещо, което е в противовес с религията, тогава ни е забранено да им се подчиняваме в това дело, но в останалите неща, които са от религията трябва да им се подчиняваме. Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), рече: **"Трябва да слушаш и да се подчиняваш на водача дори и да бъдеш бичуван или да ти бъде взето имуществото, слушай и се подчинявай"** (Муслим).

46 Разрешено ли е да се пита Каква е поуката на Аллах във връзка с заповедите и забраните (*Тоест да се пита какъв е хикмета (поуката) от тази заповед или от тази забрана*)**?** Да, обаче при условия, стига вярата или делата на човек да са свързани с опознаването на дадената поука от заповед или забрана и задоволството в това нещо, обаче ако това опознаване увеличава затвърждаването на човек в истината, обаче пълното отдаване без

да се пита за поуката е **доказателство за цялостното отдаване и вяра в Аллах и Неговата съвършена поука,** както бяха сахабите – *Аллах да е доволен от тях* -.

47 Какво е значението на словото на Аллах: {Каквато и добрина да те достигне, тя е от Аллах, а каквато и злина да те сполети, тя е от самия теб} сура Ен Ниса: 79. Значението тук в аета на думата добрина е **благодат**, а значението на злина е **изпитание**, и всичко е отсъдено от Аллах Всемогъщия Великия, та добрината се приписва към Аллах, защото Той е Този, Който е извършил добро към някого, а що се отнася до злината то Той я е създал с поука, и в действителност тази беда пак е от добрините Му (като прощава чрез нея греховете на човек), наистина Той никога не твори злини, напротив всяко едно Негово творение е добрина, Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Всичкото добро е в Твоите ръце, а лошото не се приписва на Теб"** (Муслим). А делата на рабите са от творенията на Аллах, и те в същото време са придобитото от рабите, казва Аллах Всемогъщия Великия: **{Който раздава и се бои, и вярва в Най-прекрасното, ще го улесним към лесното. А който е скъперник и пренебрегва, и взема за лъжа Най-прекрасното, ще го улесним към трудното}** сура Ел Лейл: 5-10.

48 Разрешено ли е да казваме: Едикой си е шехид? Да свидетелстваш конкретно на някой, че е шехид, все едно да му свидетелстваш, че е спечелил Дженнет, а мезхеба (убеждението) на **Ехли сунна уел джема**, е че не се казва на определен човек от мюсюлманите, че е от обитателите на Дженнета или от обитателите на Джехеннема, освен за този, за който Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари) е оповестил, че е от обитателите на Дженнета или от обитателите на Джехеннема, защото действителността (ниета) се крие в самият човек, и ние не знаем как е умрял, обаче се съди явно по крайните дела, а що се отнася до ниета на човек, то само Аллах го знае, а ние се надяваме на добрия човек, че е спечелил, и се боим за грешния, че ще бъде наказван.

49 Разрешено ли е да кажем на определен мюсюлманин, че е неверник? Не е разрешено да казваме на даден мюсюлманин, че е неверник или езичник, нито пък, че е двуличник, ако не показва външно нещо, което да сочи, че е такъв, а вътрешното му убеждение го оставяме на Аллах Всемогъщия Великия.

50 Разрешено ли е да се извършва тауаф (обикаляне с цел ибадет) **на друго нещо, освен Кяяба?** Няма място по цялото земно кълбо, където да е разрешено да се извършва тауаф, освен около Святото Кяябе, и не е разрешено да се оприличава на него което и да е място по света, каквото и свято да е то, а който обикаля около друго нещо, освен Кяяба възвеличавайки го, то той е извършил престъпление спрямо Аллах.

Делата на сърцето

Аллах сътвори сърцето и го стори да бъде цар, а останалите органи да бъдат неговата армия, а когато се управи (подобри) царят, то и армията се подобрява, Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: ***"Наистина в тялото има една парче месо, когато се поправи (подобри) то цялото тяло се подобрява, а когато се развали то цялото тяло се разваля, не е ли това сърцето?"*** **(Всепризнат хадис)**. Също така казва:***"Боязънта е ето тук*** –и посочи към гърдите си три пъти-**"** **(Муслим)**. А вярата е: Убеждение, слово и дело: Убеждение със сърцето, слово с езика и дело с органите (крайниците) на тялото. Сърцето приема и вярва, след което дава резултат, а той е: Изричането с езика на Шехадет, след това сърцето започва да работи своите дела, като обич, страх надежда и др. А езикът се задвижва със Зикир (споменаването на Аллах) и четенето на Корана, а крайниците се задвижват със суджуд и рукю и с вършенето на праведни дела, които дела приближават (раба) към Аллах Всемогъщият, Великият. Тялото започва да следва сърцето, и няма нещо, което да се е установило в сърцето, след това да не се появи и върху тялото без значение от какво естество е.

А делата на сърцето това са: Дела чиито място е сърцето, и са свързани с него, като най-великото дело от тях е: Вярата в Аллах Всемогъщият, Великият, която вяра се намира в сърцето и от него произлиза вярата, изпълнението и потвърждението и към това се прибавя това, което се настанява в сърцето на раба към своя Господар от обичта, страхът, надеждата, завръщането, уповаването, търпението, силното убеждение, смирението и още много други.

Всяко едно дело от делата на сърцето си има и своето противоположно, а противоположното му е болест от болестите на сърцето. Като на искреността противоположното е Рия (показността), на убедителността противоположното е съмнението, на обичта противоположното е омразата, ненавистта и.т.н ...а когато пренебрегнем поправката на сърцата ни, то върху тях започват да се трупат греховете, Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Когато рабът извърши грешка, то върху сърцето му се лепва черна точка, и ако той я премахне и потърси прошка и се покае то сърцето му се пречиства, а ако се върне то му се увеличава, докато му почернее сърцето, той е ръждясалия за който Аллах го споменава: {Ала не! Сърцата им с ръжда покрива онова, което са придобили}** ***сура Ел Мутаффифийн: 14***. (Тирмизи). Също така казва: **"Изпитанията** (изкушенията**) се представят на сърцата като на рогозка, клонче след клонче, и което сърце ги поеме то върху него се лепва черна точка, а което сърце ги отхвърли** (отрече и порицае) **то върху него се залепва бяла точка и така докато двете сърца станат: Едното стане бяло като сняг и никакво фитне не ще може да му навреди, докато съществуват небесата и земята, а другото сърце стане много черно като наклонила се кана** (в която нищо не се задържа), **и нито повелява доброто** (одобреното), **нито порицава неодобреното".** (Муслим).

Затова опознаването на делата на сърцето са по-нужни, по-належащи и по-важни от делата с тялото, защото те са основата, а делата с тялото са

второстепенните след тях и те са допълващите човека и те са плод на делата на сърцето. Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) казва: **“Наистина Аллах не гледа към вашия вид, нито към вашите имоти** (богатства), **обаче Той гледа към вашите сърца и вашите дела”.** (Муслим). Сърцето е мястото на науката, размишляването върху Корана и разсъждаването, затова и има превъзходство между самите хора пред Аллах, според това което се е установило в сърцето от вяра, убеденост, искреност и други подобни дела. Хасен Ел Басрий, казва: “Кълна се в Аллах, че Абу Бекр –*Аллах да е доволен от него*- не ви изпревари с многото молитва, нито с многото говеене, наистина той ви изпревари чрез тази, вяра, която се беше установила в сърцето му.

Делата на сърцето превъзхождат делата с тялото от много гледни точки: 1)Неизправността (нарушаването) на ибадета със сърцето може да разруши делата на тялото, като Рия (показност) с дадено дело. **2)** Делата на сърцето са основите, затова ако попадне нещо като произношение или движение без цел (намерение) на сърцето то за него не се търси сметка. **3)** Те са причина да се достигнат високи степени в Дженнета, като едно от тези дела е Зухд (аскетизъм). **4)** Делата със сърцето са по-трудни от делата на тялото, казва ибнул Мунзир: Търпях душата си четиридесет години, докато се изправи. **5)** Че имат по-хубави следи, като обичта заради Аллах. **6)** Че са с по-огромна награда, казва Абу Дарда -Аллах да е доволен от него-: Един час размисъл (за Аллах) е по-превъзходно от изпълнението на нощен намаз. **7)** Че те са двигател задвижващ цялото тяло. **8)**Те са причина да се увеличи или намали наградата за делата с тялото или да бъдат провалени, като смирението в молитвата (е причина да се увеличи наградата). **9)**Могат да достигнат делата на тялото, като това да възнамериш да дадеш садака, въпреки, че нямаш средства (то тогава ти се записва награда). **10)**Наградите за този вид дела нямат ограничение (може да са много големи) като търпението например. **11)** Наградата за тях продължава дори и тялото да спре (да върши дела) или има препятствия да върши дела. **12)** Те са преди делата с тялото и едновременно с тях.

Сърцето минава през различни етапи преди тялото да извърши дадено дело: 1) Идея, а тя е първата мисъл, която минава през сърцето. **2) Мисълта (идеята),** която се установява в него. **3) Беседата на душата:** Дали да извърши даденото дело или не. **4) Амбицията,** тоест да надделее в него, че трябва да извърши това дело. **5) Решимостта (твърдото решение)**, а то е силната цел и извършването на това дело. За първите три етапа няма награда за добрината, също така няма грях за прегрешението, а що се отнася до амбицията то за добрината му се записва добрина, а за злината не му се записва грях. След това ако амбицията стане решимост, ако делото е добро, то той ще бъде възнаграден, а ако е лошо той получава грях дори и да не го е извършил, казва **{Аллах: За онези, които желаят поквата да се разпространява сред вярващите, ще има болезнено мъчение}** сура Ен Нур: 19. а Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **“Когато двама мюсюлмани застанат един срещу друг с мечовете си, то и убиеца и убития ще влезнат в Огъня**”, рекох: О,

Пратенико на Аллах, за убиеца разбрахме, но защо и убитият? Рече: **“Той също се стремеше да убие своя другар”** (Бухари).

Наистина оставянето да се извърши лошо дело след твърдата решимост (да го направи) е в четири положения: **1) Да го остави страхувайки се от Аллах:** то в това положение този човек има награда. **2) Да го остави страхувайки се от хората,** в това положение има грях, защото оставянето на даден грях е ибадет, и то трябва да бъде единствено заради Аллах. **3) Да го остави поради неспособност** (затрудняване и безсилие), **без да върши средствата, които ще го докарат до него**: В този случай има грях заради твърдото намерение да го извърши. **4) Да го остави поради неспособност** (затрудняване), **въпреки че е извършил средствата, които го доближават до него:** Обаче не се е осъществила неговата цел: То на него му се записва цял грях, като за извършителя на този грях, защото твърдата воля, която е дошла с възможността превръща човека, като пълен извършител –както бе споменато по горе- и всеки път когато делото се свърже с амбицията, то човек бива наказван заради това нещо, без значение дали извършването на този грях е минал или не, а който извърши някакъв грях (нещо забранено) един път, след това възнамери да извърши този грях отново, когато има възможност, то на него му се записва грях и ще бъда наказван заради това намерение, дори след това да не го извърши.

Някои дела на сърцето:

Ниета (възнамерението), а то е със значение, воля и цел, и не е правилно даденото дело, нито се приема, освен чрез него, Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) казва: **“Наистина делата са според намеренията, и на всеки ще се въздаде според това, което е възнамерил”** (Всепризнат хадис). А ибну Мубарек, казва: “Често пъти малко дело, ниета го увеличава, и често пъти огромно дело, ниета го намалява”, а Фудейл, казва: “Наистина Аллах Всемогъщият иска от тебе твоето възнамерение и твоето желание, и ако това дело (което си извършил) е заради Аллах тогава се нарича: **Искреност,** а искреността означава: Това дело да бъде единствено заради Аллах и никой друг да няма дял в него, а ако съответното дело е за друг, а не за Аллах се нарича: **Рия (показност)** или **двуличие** или друго.

Полза: Хората всички са погубени (ще бъдат унищожени), освен знаещите, а знаещите всички са погубени, освен работещите, а работещите всичките са погубени, освен искрените. Затова първата работа на раба, ако иска да се подчинява на Аллах (да Му служи) това е да научи за ниета (намерението), след това да го поправи с дела след като е разбрал действителността, важността на правдивостта и искреността, защото делото без намерение е трудност (бреме), а намерението без искреност е Рия (показност), а искреността без осъществяването на вярата е нищо.

Делата са три вида: 1) Грехове: Доброто намерение в даден грях не превръща този грях в подчинение (в ибадет или добро дело), въпреки че има добро намерение, напротив ако има пък лошо намерение то неговото бреме,

неговият грях се увеличава. **2) Неща, които са Мубах** (разрешено, но за тяхното извършване няма награда, като сън ядене ходене и т.н), и няма нещо, което да е Мубах и той да не е извършено с цел (намерение) или цели, и ако човек желае може да ги превърне в приближаване. **3) Подчинения** (ибадетите), те в основата на достоверността си са свързани с намеренията и в удвояването на наградата от тях[1], а ако възнамери Рия (показност), то става прегрешение и малък Ширк, който може да го отведе до големият Ширк, която (показност) се разделя на три вида: **1)** Мотивът на това дело в основата си да е заради показността пред хората, а това е Ширк, а самото дело е провалено и не е прието. **2)** Това дело да е заради Аллах и в последствие в него да влезе намерение за показност, и ако този ибадет края му не се гради върху началото му, като садаката (милостинята) то неговото начало е правилно, а краят му е грешен, а ако краят му се гради (и е свързан) с началото му, като молитвата, тогава има две положения: **а)** Да се бори с този негатив (показността), и тази показност няма да му повлияе върху даденото дело (в случая молитвата). **б)** Да се задоволи с показността и да я приеме: Тогава целия му ибадет се проваля. **3)** Показността да се яви след извършеното дело, това са нашепвания (от шейтана), обаче те нямат следа и не могат да навредят на това дело, нито на извършителя му. Има и още други врати на показността, за които всеки е длъжен да ги научи, за да се предпазва от тях.

Обаче ако неговата цел с това праведно дело е била заради земни облаги, с които да се сдобие, тогава неговата награда или грях е според неговото намерение, което се пояснява в три положения: 1) Да извършва праведното

---

[1] - Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: "Който възнамери да извърши добро дело - но не го извърши, то Аллах при Него записва на този човек пълна добрина, а ако този човек е възнамерил да я извърши, след което я е извършил, тогава Аллах му я записва с награда от десет до седемстотин награди и много повече от това, а който възнамери да извърши лошо дело, обаче не го извърши, то Аллах му го записва при Него като= =цяла добрина, а ако е възнамерил и я е извършил, тогава Аллах му я записва само като една злина" (Всепризнат хадис). Също така Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: "Примера с тази общност е като примера с четири човека: Мъж, на който Аллах му е дал богатство и наука и той работи с науката си в средствата си и раздава от него в определените места, а друг мъж, на който Аллах му е дал наука, но не му е дал богатство, а той казва: Ако имах като него средства, то щях да върша това, което той върши (тоест да раздава от богатството си). Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) рече: **"Те двамата са равни по награда"**, а на друг мъж, на който Аллах му е дал богатство, но не му е дал наука, и той постъпва необмислено в богатството си харчи го в забранени неща и не си дава полагащото му се, и мъж, на който Аллах не му е дал нито наука, нито богатство, но той казва: Ако имах богатство като този, щях да го харча като него (тоест в харам). А Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) рече: **"Те двамата в греха са равни"** (ибну Мадже: 4228). Тук вторият и четвъртия, които са споменати в хадиса им е дадено според възможността, а това бе намерението с желанието, това ясно се подразбира от тяхното слово: "Ако имах богатство като този, щях да го харча като него" и всеки един от тях достигна по награда или грях неговия другар. Ибну Реджеб, казва: Думите му в хадиса: **"Те по награда са равни"**, сочи за изравняването им в наградата на самото дело, без да се споменава удвояването му, защото удвояването (увеличаването от 10 до 700) са характеризира само за този, който е извършил съответното дело, без да се дава същата награда за възнамарилият само, без да го е извършил, защото ако бяха равни по награда от всяка една точка, то щеше да се записва десеторна награда за онзи, които е възнамарил добрина и не я е извършил, а това противоречи на всички цитати (от Корана и суннета).

дело единствено заради земни облаги: Като човек да кланя хората заради пари, то такъв човек е грешен и има грях, Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **“Който научи наука, с която наука се стреми човек към Ликът на Аллах Всемогъщият, и тази наука я учи единствено да се сдобие със земни облаги, то такъв човек на Съдния ден няма да усети благоуханието на Дженнета”** (Абу Дауд). 2) Да върши това дело едновременно и за Аллах и за земни облаги, то този човек има пропуск и спад във вярата и искреността, като човек, който отива да извърши поклонението хадж и да търгува, то неговата награда е според неговата искреност. 3) Да извършва съответното дело единствено заради Аллах, обаче взима определената му заплата, за да се издържа и той, и семейството му, която заплата му позволява да си върши пълноценно работата, то на такъв човек наградата му е цяла, и не се намаля затова че взема заплата, Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **“Наистина най-заслужаващото за което вземате заплата е книгата на Аллах”** (Бухари).

Знай, че искрените хора, вършещи праведни дела са на степени: **1) Ниска:** Да върши даденото дело, желаейки (очаквайки) награда или страхувайки се от наказанието. **2) Средна:** Да върши съответното дело от благодарност към Аллах, и отзовавайки се на заповедта Му. **3) Висша:** Да извършва даденото дело с обич, възвеличаване на Аллах – а това е степента на правдивите[1].

Покаянието: е задължително за извършилият грях, веднага без да се бави и без да отлага, а попадането в грехове е от естеството на човека, Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **“Всички хора са грешни, но най-добрите грешници са тези, които се покайват най-бързо”** (Тирмизи). Също така Пратеникът (Аллах да го благослови и с мир да го дари) казва: **“Ако вие не грешахте, то Аллах щеше да ви унищожи и да сътвори други хора, които да грешат и след това да търсят прошка от Него и да им прощава”** (Муслим). Обаче грешно е човек да продължава да извършва грехове и да закъснява с покаянието, а шейтана иска да се сдобие от хората с едно от седемте неща, ако е безсилен в едното, то веднага се прехвърля към следващото, а те са: Първото нещо е Ширк (съдружаване) или неверието, ако шейтанът не е в състояние да го заблуди в това нещо, тогава пробва чрез нововъведение в убеждението и по този начин да остави напътствието от Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), и от неговите сподвижници, ако и това не може тогава го подстрекава да върши големи грехове, а ако и това не е в състояние да направи, тогава го кара да извършва малките грехове, ако и в това не може да подчини дадения човек, тогава го

---

[1] **{... и избързах към Теб, господарю, за да бъдеш доволен}** сура Та` ха: 84. Муса (Аллах да го благослови) бе устремен към срещата със своя Господар, за да бъде доволен Аллах от него, и не се отзова само за да изпълни заповедта Му, и същото нещо като това е уважението към родителите на три степени: **1) най-ниската**: Да ги почиташ и уважаваш, страхувайки се от наказанието, което е споменато за този, който не се подчинява на родителите и да очакваш награда (от Аллах) за това, че им се подчиняваш и ги уважаваш. **2) средната**: Да им се подчиняваш и да ги уважаваш, подчинявайки се с това дело на Аллах и заради това, че те са проявили към теб добро, когато си бил малък и са те възпитали и отгледали. **3) най-висшата**: Да ги почиташ и уважаваш възвеличавайки заповедта на Аллах, която ти е повелил от добротата и праведността, и това дело да бъда от обичта и възвеличаването на Аллах.

кара да върши много неща, които са мубах (разрешени), ако и в това не може да го пребори, тогава го кара да върши добри дела, които са с по-малка награда, а в същото време оставя дела, които са по-превъзходни от тях и с по-голяма награда, а ако и това не може да направи, тогава се опитва да властва над него чрез шейтаните от джиновете и хората.

Греховете се разделят се на две: **1)** ***Големите грехове:*** А те са тези, за които има шериатско наказание в земния живот, или обещано наказание в отвъдния живот или ярост или проклятие или непълна вяра за извършителя. **2)** ***Малките грехове:*** Са всички останали, също така има причини, които превръщат малките грехове в големи, ето и най-важните от тях: Упорството (настойчивата) към тях, повторното им извършване, пренебрегването им, омаловажаването им, или явното им извършване.

Човек може да се покае с едно теубе за всичките си грехове, и вратата на покаянието остава отворена, докато слънцето изгрее от запад, или докато душата стигне до гърлото на човек при агонията на смъртта, а наградата за покаялият се, ако покаянието му е искрено, греховете му да бъдат превърнати в добрини, дори и да са достигнали до небето.

А за приемането на покаянието има условия: 1) Отказване от този грях. **2)**Съжаление за извършения грях. **3)** Обещание (възнамерение) за напред да не се връща повече към този грях, и ако грехът е свързан с правата на хора, то трябва да си им върне взетото или да потърси прошка от тях[1].

Хората по отношение на покаянието се разделят на четири групи: **1)**Покаялият се оставащ, продължаващ върху покаянието до края на живото си, и не нашепва на душата си да се връща към тези грехове, освен грешките (подхлъзванията), в които човек може да попадне, които са неразделни от човека, ето това е истинското изправяне и утвърждаване (устояване) върху покаянието, а притежателя на този вид покаяние е устременият към вършенето на добри дела. А това покаяние се нарича Искрено покаяние, а тази душа е: **Успокоената душа**. **2)** Покаялият се, който е утвърден върху вършенето на основните ибадети (основните задължения), обаче не може да се освободи от някои грехове, които му се представят, без да има цел за тяхното извършване, обаче бива изпитван чрез тях без да е имал намерение да ги извърши, и всеки път когато извърши нещо от тях, порицава душата си, и съжалява, след което възнамерява да се предпазва от причините и

---

[1] - Предава се от Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), че е казал: "Греховете при Аллах Всевишният са три: Грях, на който Аллах няма да обърне внимание. Грях, от който Аллах нищо няма да пропусне и грях, който Аллах никога няма да опрости. Що се отнася до греха, който Аллах няма да го опрости това е Ширк (съдружаването с Аллах), казва Всевишния Аллах: **{За онзи, който съдружава с Аллах, възбрани му Аллах Дженнета, и неговото място е Огънят}** сура Ел Маа`иде: 72. Грях на който Аллах няма да обърне никакво внимание, а той е угнетяващия раб душата си в това, което е между него и неговия Господар... наистина ако Аллах пожелае ще му опрости този грях и няма да му търси сметка. А що се= =отнася до грехът, от който Аллах няма да пропусне нищо, то това е угнетяването на рабите едни към други, и няма съмнение че за това нещо ще има възмездие (ще има вземане даване между самите хора)".
(Предава се от Имам Ахмед, но в този хадис има слабост).

пътищата, които го водят към тях, а това всъщност е **Укоряващата се душа**. **3)**Да се покае, след което да продължи за определено време, след което го надделява неговата страст и пристъпва към извършването на някои грехове, като в същото време си изпълнява основните задължения, и е оставил по-голямата част от греховете, въпреки, че има възможността да ги извърши и изпитва страст към тях. И в такъв момент го надделее една или две страсти, а когато ги извърши и приключи, тогава съжалява, обаче веднага се връща и се покайва от съответния грях, а това е **Отговорната душа**, а неговият завършек е в опасност от гледна точка на забавянето на покаянието му и неговото отлагане (с думите: има време), и има вероятност да умре преди да се е покаял, и делата са според завършека им. **4)** Да се покае, след което да продължи за определено време, след което се завръща към греховете задълбочен, без да мисли (без да смята) да се покайва, и да не съжалява за извършеното от него, а това е **Душата повеляваща зло**, и за подобен човек има опасност от лош завършек.

Правдивостта: Тя е основната и (най-важното) дело от делата на сърцето, а думичката правдивост се използва в шест значения: **1)** Правдивост в словото. **2)** Правдивост във волята и целите (а именно искреността). **3)** Правдивост в намерението. **4)** Правдивост в изпълнение на възнамереното. **5)** Правдивост в делата, като вътрешното (дело) да съпътства на външното, като смирението в молитвата. **6)** Правдивост в изпълнението на всичките дела от религията, а това е най-висшата и най-великата степен: Като Правдивост в страхът и надеждата, във възвеличаването и Зухд (аскетизъм, въздържане), в задоволството, уповаването, обичта и всички останали дела, които са от делата на сърцето. А който се сдобие с правдивост във всички тези дела, които споменахме, то този човек е правдив, защото постоянно е бил правдив, Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Стремете се** (придържайте се) **към правдивостта, наистина правдивостта води към подчинение** (набожност и благочестие), **а подчинението води към Дженнета, и човек продължава да бъде правдив и да работи с правдата, докато бъде записан при Аллах: Правдив"** **(Всепризнат хадис)**. А на който не му е ясна истината и е объркан, и е правдив спрямо Аллах в търсенето й, без да следва страстите на душата си, то често пъти я открива, а ако не я открие то Аллах го извинява.

А противоположното на правдивостта е лъжата. А лъжата най напред тръгва от душата и отива към езика и го разваля, след това тръгва към крайниците (цялото тяло) и разваля делата им. И както разваля на езика словата му, след което обхваща словата на човек, неговите дела и положения, и над този човек надделява (и започва да се разпорежда) развалата.

Обичта: Чрез обичта към Аллах и Неговия Пратеник и вярващите, (човек) се сдобива със сладостта на вярата, Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Три неща, когато се настанят в човека, то той усеща** (намира) **сладостта на вярата: Да обича Аллах и Неговия Пратеник повече от всичко и всички, и да обича друг човек единствено заради Аллах, и да мрази** (да

ненавижда) **да се върне към неверието, след като Аллах го е избавил от него, така както не желае да бъде хвърлен в Огъня"** (Всепризнат хадис). А когато дървото на обичта се засади в сърцето и бъде поливано с водата на искреността и следването на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), тогава дава различните видове плодове, и по всяко едно време дава от плодовете с позволението на Аллах, а обичта е четири вида: **1) Обичта към Аллах**: А тя е основата на вярата. **2) Обичта заради Аллах и омразата заради Аллах, а този вид обич е задължителна**[1]. **3) Обичта** (на нещо) **заедно с Аллах**: А това е съдружаването на нещо (като божество, идол и др.) в задължителната обич (към Аллах) заедно с Аллах, както е обичта на езичниците към техните божества, а то е основата на Ширк. **4) Това е естествената обич**, като обичта към двата родители, към децата, обич към дадена храна и подобно на това, този вид обич е **разрешена**. А за да те обича Аллах, тогава прояви въздържане в земния живот, Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Въздържай се в земния живот, и Аллах ще те заобича"** (ибну Мадже).

Уповаването: А това е поверяването (упълномощаването) на сърцето и неговия стремеж (прибягване) към Аллах за достигането на желаните цели и за отблъскване за вредящите неща, с убеденост в Аллах и изпълняването на определените шериатски причини, а когато човек остави уповаването, то този човек има пропуск в убеждението, а когато остави причините, то той има

---

[1]-Хората от гледна точка на обичта и омразата *(Ел Уеляя уел бераа)* в този раздел са три групи: **1)** Който обича и се приближава с чиста (искрена) обич, без да я премесва с омраза, а това са искрените вярващи, които обичат пророците и праведниците, като на чело стои нашият водач Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари), неговите съпруги, неговите дъщери и неговите сподвижници. **2)** Тези, които изобщо не го обичат, напротив ненавиждат го, а именно това са неверниците като хората на Писанието, езичниците и двуличниците. **3)** Този, който се приближава от една страна, а от друга се отдалечава, а това именно са грешните мюсюлмани, и се приближава или обича поради вярата, която притежава, и ненавижда поради греховете, които притежава. **А отдалечаването от друговерците** се изразява в ненавиждането им, Да не се поздравяват първи, и да не им се унижаваме или да им се възхищаваме, нито пък да се преселваме в техните държави. **А приближаването към вярващите се изразява** като преселването в техните страни при възможност, съчувствието им и да им се подпомага със средства И други подобни, и да тъжим, когато ги сполети беда и да се радваме, когато сполучат, и обичта към тях е добро нещо и т.н. **Приближаването към неверниците** е два вида: **1)** Това, което предизвиква ерес (вероотстъпничество) и излизане от религията, като подпомагането им срещу други мюсюлмани, също така да не се смятат за неверници, или не вземането на участие, или пък съмнението (дали са неверници или не?). **2)** Това, което не изкарва човек от религията, обаче е от големите грехове и от забраните и неодобрените неща, като участието в техните празници или поздравяването им по случай тяхното настъпване или оприличаването с тях. И често пъти хората бъркат, като не могат да разграничат между доброто отношение към тях (тоест към тези, които не воюват) и ненавистта и отдалечаването от тях, като се разбира разграничаването между двете неща, та доброто отношение без вътрешна обич, като подпомагането на слабите от тях и блага приказка, от доброта и милост към тях, а не от страх и низост това е едното, както казва Аллах: **{Аллах не ви забранява да се отнасяте с добро и да постъпвате справедливо към онези, които не воюват с вас в религията и не ви прогонват от домовете ви}** сура Ел Мумтехане: 8. а що се отнася до ненавиждането им и враждата, то това е друго нещо, който Аллах е повелил в словото Си: **{О, вярващи, не вземайте за ближни Моите врагове и вашите врагове! Вие се отнасяте с добро към тях, а те не повярваха в истината}** сура Ел Мумтехане: 1. Затова може да се съчетае доброто отношение към тях заедно с ненавистта и без да се обичат, както правеше Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари) с евреите в Медина.

дефект в разума. А мястото му (в сърцето) преди извършването на дадено дело, е плод на силната убеденост, уповаването е три вида: ***Първият*** вид е **задължителен**: А той е уповаването на Аллах във всяко едно нещо, което е присъщо само на Аллах, като лечението на болните. ***Вторият*** вид е **забранен**, той също се разделя на два под вида: **а)** Големият Ширк, а той е цялостното уповаване на причините, и че указват самостоятелно влияние върху допринасянето на полза или предпазването от вреда[1]. **б)** Малкия Ширк, като уповаването на даден човек по отношение на препитанието, без да има убеждение в самостоятелността му за оказване на влияние, обаче свързването с него е над убеждението, че това е само причина. ***Третия*** вид **разрешен**, а той е даден човек да упълномощи друг човек в дело, в което упълномощеният е способен и може да се уповава (да разчита на него) като купуване и продаване. Обаче не е разрешена да казва: Първо се уповавам на Аллах после на теб, а само му казва: Упълномощавам те.

Благодарност: А това е: Появата на следи от божествените блага върху раба, като: Вяра в сърцето му, възхваляване с езика му и подчинение (служене) с тялото. И това се цели с него, също така търпението е средство за достигане на други цели. Това търпение се проявява със сърцето, езика и тялото, а значението на Благодарността е: Да използваш съответния благодат в подчинението към Аллах.

---

[1]- **Има ли противоречие между извършването на причините и уповаването**? Има няколко страни: **1)** Търсенето на изгубената полза, а той се разделя на три части: **а)** Убедителна причина (сигурна), като брака за сдобиването с дете, а оставянето да се извърши тази причина (тоест брака) е лудост и това не е никакво уповаване (тоест да се уповаваш да имаш дете, а в същото време да не си женен). **б)** причини, които не са сигурни, обаче в повечето случаи целите не се осъществяват без тези причини, като пътника в пустинята, който Не си е взел запаси (от храна и вода), а това негово дело не е от Уповаването, а що се отнася до вземането му на запаси, то той е задължен да го направи, защото Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари) пътуваше и в същото време се запасяваше, даже и нае водач в пустинята, който да го доведе до Медина. **в)** Причини в които се подозира стигането им до целите и без явно доверие, убеденост, като този, който се задълбочава в точни изрази в търсенето на препитанието и неговите видове. Даже оставянето да се търси препитанието не е от уповаването в нищо. Казва Умар –Аллах да е доволен от него-: "Истински уповаващ е този, който хвърли (засее) зърното в земята, след това се уповава на Аллах". **2)** Запазването на това, което е на лице, а който намери халал прехрана, то нейното складиране и запазване не го изкарва от уповаването, и още повече когато има семейство, наистина Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) продаваше фурми от палмите на племето бенуу Недийр, и в същото време оставяше (задържаше) прехрана за семейството си за една година. (Всепризнат хадис). **3)**Отблъскването на вреда, която още не е дошла: Оставянето на причините, които предпазват от вредата не е от условията на Уповаването, като обличането на шлем, или като връзването на животното с въже, след което се уповава за това нещо, и не се уповава на причините, и е доволен от това, което Аллах му е отсъдил**. 4) Отстраняването на вреда, която вече е сполетяла** (човека), а тя се разделя на три: а) Причината да е категорична: Като водата, която е източник да се отстрани жаждата, затова, които има нужда от нея и я остави, то той не се уповава истински. б) Причината да е съмнителна: Като Хиджам (кръвоиспускането) и подобни на нея, а извършването му не е в противовес с уповаването, наистина Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) се лекуваше и повели на хората да се лекуват. в) Причината да е въображаема: Като Жигосване, когато човек е здрав, за да не се разболява, а извършването му противоречи на цялостното уповаване.

Търпението: А то е: Да не се оплакваш на друг, освен Аллах –от болката на дадено изпитание- и да я отправиш само към Аллах. Казва Аллах Всемогъщият, Великият: **{Наистина на търпеливите ще се изплати безмерна награда}** сура Ез Зумер: 10. а Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) казва: "**Който проявява търпение, то Аллах ще го дари с търпение, и не е давано** (на човек) **нещо, по-добро и по-обширно** (просторно) **от търпението"** (Всепризнат хадис). А Умар –Аллах да е доволен от него- казва: "Нямало е момент, когато да съм бил изпитван и Аллах да не ме е дарил заради (тази беля) с четири блага: Че не е било в религията ми, че не е било по-огромно от това, че не ме е лишил от задоволството в това, и че ме е възнаградил с награда за това".

А търпението е на степени: Най-ниската: а тя е: Оставянето на оплакването с ненавист едновременно. **Средна:** Оставянето на оплакването едновременно с задоволство. **Най-високата:** а тя е: Прославянето на Аллах за това изпитание. А който бъде угнетен и започне да се моли (на Аллах) срещу угнетителя му, то той си е подпомогнал на своята душа, взел си е своя дял и не е проявил търпение.

Търпението се разделя също на две части: 1) Телесно: А то не е нашата тема сега. **Душевно:** Върху естествените желания, и нуждите на страстите[1].

И всичко, което среща раба в Земния живот, не излиза от две положения: а)Това, което съответства на страстите, и за него се изисква търпение за изпълнението на задълженията към Аллах, като търпението и да не се отклонява нищо от тях към нещата, които водят до неподчинението към Аллах. **б) Които не съответстват на страстите,** а са противоположни на тях, и те се разделят на три вида: **1) Търпение в подчинението към Аллах,** и задължението от него е: Извършването на задължителните неща, а желаното от него е: Извършването на допълнителните неща (нафилето). **2) Търпение в прегрешенията спрямо Аллах:** Като задължителното от него е: Оставянето на забранените неща, а желателното от него е: Оставянето на нещата, които са Мекрух (нежелателни). **3) Търпение върху отреденото** (предписаното, предопределеното) **от Аллах,** като задължителното от него е: Въздържането на езика от оплакване, въздържането на сърцето от упорство и ярост към отсъденото от Аллах, и въздържането на тялото (и частите от него) от действия, които не са желани от Аллах, като крещене (за мъртвец), късане на дрехите, удряне по тялото и други подобни. А желателното от него е: Задоволството на сърцето от това, което е отсъдил Аллах.

Кое е по-превъзходно Признателен богаташ или търпелив бедняк? Ако богатия харчи парите си в подчинение към Аллах или ги пази за подобни цели: То той е по-превъзходен от бедния. Но ако повечето средства ги харчи за неща, които са Мубах (тоест нито са забранени, нито са задължителни), то тогава бедният

---

[1] - В такъв случай, ако търпението е във вътрешна страст или в половият орган се нарича: Целомъдрие. А ако е по време на битка се нарича: Смелост, а ако е в сдържането на гнева, се нарича: Кроткост. А ако е в някакво скрито дело, се нарича: Прикриване на скритото. А ако е в остатъка от препитанието се нарича Зухд (аскетизъм, въздържане). И ако е в дребно нещо от земните дялово, се нарича: Задоволство.

е по-превъзходен. Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **“Нахранващия** (бедните) **търпеливият, е на степента на говеещият, търпящият”** (Ахмед).

Удовлетворението: То е задоволството в нещо и примиряването с него: А неговото място е след извършването на съответното дело. А задоволството от предопределеното от Аллах е най-висшата степен на приближените и то е от плодовете на обичта и уповаването. А дуата (молбата) към Аллах да премахне дадена беля (или нещо нежелано) не е в противоречие с задоволството от него (примиряването с това).

Смиреността: Това е: Възвеличаването, успокояването и унижението. Казва Хузейфе –Аллах да е доволен от него- “Предпазвайте се от смирението в двуличието”. Рекоха му: Какво е това смирение в двуличието? Рече: “Да виждаш, че тялото ти е смирено, а сърцето не”, също така казва Хузейфе –Аллах да е доволен от него- : “Първото нещо, което ще изгубите от вашата религия е смирението, и в който ибадет се настани смирението, то наградата за този ибадет е според степента на смирението, като молитвата например, а Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва за кланящия се: **“За него от молитвата няма** (награда), **освен половината, или една четвърт или една пета ….или една десета”,** даже може нищо да не получи от молитвата си, ако в нея няма никакво смирение.

Надеждата: А тя е: Поглед към безкрайния рахмет (безкрайната милост) на Аллах, а противоположното на това качество е отчаянието, а делата извършени с надежда са по-велики от делата извършени от страх, защото те наследяват добри помисли към Аллах, а Аллах Всемогъщият, казва: **“Аз съм при помислите на Моя раб за Мен”** (Муслим). А тя е на две степени: **1) Висока:** Човек върши добри дела желаейки награда от Аллах. Айша –Аллах да е доволен от нея-, казва: О, Пратенико на Аллах, този аета: **{и които дават, каквото дават, с боязливи сърца …}** ***сура Ел Му`минуун: 60.*** за този които краде, и извършва прелюбодеяние и пие алкохол ли става въпрос? А той отвърне: **“Не, ей дъщеря на праведния, това става въпрос за онези, които изпълняват молитвата, говеят и дава садака, и те в същото време се страхуват** (и се питат): **{Дали ще бъде прието от тях: те се надпреварват в добрините и те първи ги извършват}** ***сура Ел Му`минуун: 61***. (Тирмизи). **2) Ниската:** Покаялият се грешник, който търси опрощението от Аллах. А що се отнася до грешника, който продължава да върши грехове, оставилият покаянието и се надява на милостта на Аллах, а това негово дело е желание, а не надежда, и този вид е порицан, а първият е похвален. **Затова вярващият съчетава между благодеянието** (доброто дело) **и страха, а двуличника съчетава между лошите дела и мечтите** (за прошка)**.**

Страхът: Това е: Скръб, печал, достигащ душата, за сполетяването на нещо нежелано, и ако се убеди в това нежелано нещо, тогава се нарича застрашаване, на което противоположното е сигурност, и то не е противоположно на надеждата, напротив то е мотивът водещ към пътя на страха, а надеждата е мотив водещ към пътя на желанието, и човек трябва да съчетае между обичта, сраха и надеждата, казва ибну Кайим: “Сърцето в

пътуването си към Аллах, Всемогъщият, Великият е като една птица: Обичта е главата на птицата, а страхът и надеждата са двете й крила. И когато страхът се настани в сърцето, то той изгаря местата на страстите в него, и прогонва земните (богатства) от сърцето". **А задължителния страх е:** Този, който кара човека да върши добрите дела и да остави забранените. **А желателния страх е:** Той е този, който подстрекава към вършенето на нещата, които са желателни, и оставянето на нещата, които не са желателни (мекрух), а този вид страх се разделя на три: **1) Вътрешния страх** към Аллах, и този страх трябва да бъде единствено от Аллах, а отклоняването част от този вид страх към нещо друго, освен Аллах е Голям Ширк (съдружаване), като страха от божествата, идолите на езичниците (неверниците), че могат да му навредят с нещо лошо. **2) Забранен**, а той е оставянето на даден ваджиб (задължение) или извършването на дадена забрана страхувайки се от хората. **3) Разрешен**, като естествения страх, като страх от вълк, змия и други подобни.

Аскетизмът (Зухд): А той е: Отклоняването на желанието от едно нещо към друго, което е по-превъзходно от него (тоест от първото). А аскетизма (въздържането) в земния живот успокоява и отпуска сърцето и тялото, а желанието по земните богатства увеличава ангажираността и тревогите. А обичта към земния живот е причината за всяка една грешка, а ненавистта на земния живот е причина за всяко едно подчинение (добро дело). А въздържането от земния живот се изразява, да изкараш земния живот от сърцето си, а не да го извадиш (да го премахнеш) от ръката си, а в същото време сърцето ти е свързано с него –защото това е Зухда на невежите хора-, а Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Колко прекрасно е доброто имущество** (богатството припечелено от халал) **в ръцете на праведни раб"** (Ахмед). А бедният човек по отношения на богатството може да изпадне в пет положения: **1)** Да бяга от вземането на пари поради ненавистта му към тях, и предпазването от лошото (вредата) им и ангажираността към тях, **а човек в това положение се нарича Аскет (Захид). 2)** Да не се радва при сдобиването на средствата, но не го ненавижда с ненавист така, че да се наранява от това, **а човек в това положение се нарича Доволен. 3)** Обичта му към парите да е по-голяма от това да ги няма, поради желанието му към тях, обаче поради желанието му не се е устремил в търсенето им, напротив ако му дойдат случайно (неволно) то той ги взема и се радва, а ако се изисква да се потруди, за да достигне до тях, то той не го извършва (тоест това, което се изисква да направи), **а човек в това положение се нарича Удовлетворен. 4)** Неговото оставяне в търсенето им да бъда, заради препятствия или проблеми, иначе той ги желае, и ако намери път към достигането до тях, дори и с трудност то той ще поеме по този път, **а положението на такъв човек са нарича Устремен (желаещ). 5)** Да бъде принуден към тези средства, които ги цели, като да е гладен, да е гол, или човек изгубил и храната си, и дрехите си, **а положението на такъв човек се нарича Принуден.**

Напътстващ Диалог

Един мъж на име **Абдуллах** (раб на Аллах) срещна друг на име **Абдун Небий** (раб на Пророка), тогава **Абдуллах** порица това име вътре в сърцето си, и рече: Как е възможно някой да служи на друг, а не на Аллах Всемогъщия Великия? След това започна да събеседва с **Абдун Небий**, казвайки му: Ти служиш ли на друг, освен на Аллах?!

А **Абдун Небий** рече: Не, в никакъв случай, аз не служа на друг, освен на Аллах, та аз съм мюсюлманин и служа единствено на Аллах.

Рече **Абдуллах**: Тогава какво е това име, което прилича на имената на християните в тяхното наименование: Като Раб на Месията, наистина тяхното не е учудващо, защото християните обожават и служат на Иса (Аллах да го благослови), и който чуе името ти, то веднага ще си помисли, че служиш (извършваш ибадет) на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), а това не е от убеждението на мюсюлманина спрямо неговия Пророк, напротив всеки мюсюлманин е задължен да вярва и да е убеден, че Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) е раб на Аллах и Негов пратеник.

Тогава **Абдун Небий**, рече: Обаче Пророкът Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) е най-превъзходния от цялото човечество и е водач на всички пратеници и пророци, и назоваването с това име е за берекет и приближаване към Аллах, чрез поста и мястото му пред Аллах, и търсим от Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) чрез това нещо застъпване, и това не трябва да те учудва, другият ми брат се казва Абду Хусейн (раб на Хусейн), а преди него баща ми се казва Абдур Ресуль (раб на Пратеника), и назоваването с такива имена е от много отдавна (тоест не е нещо ново) и е разпространено много между хората, и ние заварихме нашите бащи и предци с такива имена, и не затруднявай този въпрос, наистина това нещо е улеснено, а и религията ни повелява улеснение.

Тогава **Абдуллах** рече: Това порицано дело, е по-голямо от първото, да търсиш нещо от друг, което нещо не е по-силите на друг, освен Аллах, без значение дали този от когото търсиш е Пророка Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари), или някой друг от праведните мюсюлмани, като Хусеин -*Аллах да е доволен от него*- или някой друг, защото това нещо противоречи на убеждението (Теухида), което ни е заповядано, също така противоречи на словото ***Ля иляхе иллеллах.*** Искам да ти задам няколко въпроса, за да ти се изясни това убеждение, и завършека на този с това име и подобни на него, като нямам друга цел, освен да ти кажа истината, за да я следваш, и да ти разгранича грешното в него за да се предпазваш, и да ти повеля доброто и да порицая забраненото, и при Аллах се осланяме и на Него се уповаваме, и няма сила, нито пък мощ, освен чрез Аллах Всевишния Всемогъщия, обаче преди това ще ти припомня словото на Аллах Всемогъщия Великия: **{Ако вярващите бъдат призовани към Аллах и неговия Пратеник, за да отсъди помежду им, те изричат само: "Чухме и се подчинихме!" Тези са сполучилите}** сура Ен Нур: 51. и другото слово на Аллах Всемогъщия Великия: **{И спорите ли за нещо, отнесете го към Аллах и към Пратеника, ако вярвате в Аллах и в Сетния ден! Това е най-доброто и най-похвалното за изход}** сура Ен Ниса: 59.

Казва **Абдуллах**: Ти казваш, че обожаваш Аллах и вярваш единствено в Него, и свидетелстваш, че няма друг Бог достоен за ибадет, освен Аллах, ще ми обясниш ли значението на тези слова?

Тогава **Абдун Небий,** рече: Теухид (единобожие), означава да вярваш, че Аллах съществува, и че Той е Този, Който е сътворил небесата и земята, и че Той съживява и умъртвява и управлява вселената, и че Той е Даряващият препитанието, Всезнаещия, Сведущия, Силният….

А **Абдуллах,** рече: Ако това е само Теухида, то Фараона, неговите последователи също така и Абу Джехл и други като него щяха да са единобожници (вярващи), защото не са били небрежни в това нещо, както повечето езичници. Фараона, който претендираше, че е господар и бог, също признаваше и вярваше, че Аллах съществува, и че Той управлява вселената, а довод за това нещо са словата на Аллах Всемогъщия Великия: **{И ги отрекоха с гнет и надменност, въпреки че душите им се убедиха в тях}** ***сура Ен Немл: 14.*** Това явно признаване стана от него, когато той и неговата армия бяха удавени в морето. Обаче в действителност Теухида (убеждението, вярата), е този вид заради който бяха изпратени пратеници и бяха низпослани книгите, и се воюваше срещу Курейш, а този вид Теухид бе **Улюхийе**, тоест да служим единствено на Аллах, и на никой друг. А служенето (ибадета) е всеобхватно име на всичко онова, което Аллах обича и желае от словата, делата явните и скритите, а думата бог в словото (Няма друг бог, освен Аллах), означава: Обожаван (или заслужаващ ибадет), и не подобава да се служи на друг, освен на Него.

Рече **Абдуллах**: А знаеш ли заради какво бяха изпратени пратениците на земята, като първия от тях беше Нух (*Аллах да го благослови*)?

Абдун Небий, рече: За да призовават езичниците към служенето (извършването на ибадет) само на Аллах Единственият, и оставянето на всяко едно нещо, което съдружават с Него.

Абдуллах рече: Каква е причината народът на Нух да извършат Ширк (съдружаване)?

Абдун Небий, рече: Не знам.

Абдуллах му каза: Аллах изпрати Нух при неговия народ, когато прекалиха по отношение на няколко праведни човека (които бяха починали): Уед, Суаа`ун, Ягуус, Яуук и Неср.

Абдун Небий, рече: Това значи ли, че Уед и Суаа`ун и останалите имена са били на праведни мъже, а не са били на неверници владетели?

Абдуллах, му рече: Да, това са имена на праведни мъже, когато са починали, народа на Нух са ги издигнали в култ и са започнали да им служат, и след което арабите са ги последвали в това нещо, а довод за това нещо е това, което се предава от ибну Аббас *–Аллах да е доволен от него-*, който казва: “Идолите които бяха на народа на Нух се преместиха и станаха след това и на арабите, що се отнася до Уед, то този идол беше на племето Келб при Деуметул Джендел (местност), а Суаа`ун беше на племето Хузейл, а Ягуус беше на племето Мураад, след това беше на племето бений Гутайф в местността Джеуф при царството Себа, а Яуук беше на племето Хемдаан, а Неср беше на племето Хим`йер на рода Зил Келяяи: Това са имената на праведните мъже от народа на Нух, а когато те починаха, шейтана започна да им нашепва, да им издигнат паметници на местата където се събираха и беседваха, след което направиха идоли на това място и ги нарекоха с техните имена, направиха ги, но не им служеха, обаче когато тези хора починаха, след тях дойдоха други, които започнаха да им служат” (Бухари).

Абдун Небий, рече: Тази случка е интересна, чудна!

Абдуллах, му каза: Да ти посоча ли това, което е по-чудно от случката, която ти разказах? Че последният Пророк, Водачът ни Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) бе изпратен от Аллах при народ, които се покайваха, извършваха ибадет, извършваха Тауаф, изпълняваха поклонението Хадж и даваха милостиня, обаче поставяха някой от творенията да бъдат посредници между тях и Аллах, казвайки: Искаме от тях приближаване до Аллах чрез тях, също така искаме от тях, тяхното застъпване пред Аллах, например като мелейкета, Иса (Аллах да го благослови) и др. и от други хора, които са били праведни. Тогава Аллах им изпрати Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) да поднови религията на техния прародител Ибрахим (Аллах да го благослови), и да ги извести, че това приближаване и това убеждение е специално и е конкретизирано единствено за Аллах, и не се приема този ибадет ако в него се намества друг (посредник). А Аллах е Твореца, Един Единствен, Който няма съдружник, и Той е Единственият, Който дава препитанието, Творецът на седемте небеса и всичко, което е в тях, Творецът на седемте земи и всичко намиращо се в тях, и всички те са Негови раби, и са под Негово разпореждане и управление, даже идолите и боговете, на които служеха признават, че са под Неговото владение и управление.

Абдун Небий, рече: Тези приказки са хем чудни, хем опасни, имаш ли доказателство за всичко това, което говориш?

Абдуллах, рече: Доказателствата са много, ето някои от тях, а именно словото на Аллах: **{Кажи: "Кой ви дава препитанието от небето и от земята? Или кой владее слуха и зрението? И кой изважда живото от мъртвото, и изважда мъртвото от живото? И кой управлява делото?" Ще рекат: "Аллах!" Кажи: "Нима не се боите"}** сура Юнус: 31. също така словото на Аллах Всемогъщия Великия: **{Кажи: "Чия е земята и тези по нея, ако знаете?" Ще кажат: "На Аллах!" Кажи: "Не ще ли се поучите?" Кажи: "Кой е Господарят на седемте небеса и Господарят на великия Трон?" Ще кажат: "На Аллах!" Кажи: "Не ще ли се побоите?" Кажи: "В чий ръце е владението на всичко, щом Той покровителства, а не е покровителстван, ако знаете?" Ще кажат: "На Аллах!" Кажи: "Как тогава сте омагьосвани?"}** сура Ел Му`минуун: 84-89. И езичниците по време на поклонението Хадж изричаха словата: Отзоваваме Ти се О, Аллах отзоваваме Ти се. Отзоваваме Ти се и нямаш Ти съдружник, освен съдружник, който е за Теб. Ти го притежаваш, а той не притежава. Тук езичниците от Курейш признават, че Аллах се разпорежда и управлява вселената или това, което се нарича (Теухид Рубубийе), обаче това нещо не ги вкарва в Исляма и не ги прави мюсюлмани, и че целта им да вземат мелейкетата, пратениците, евлията (приближените) за посредници и търсещи от тях тяхното застъпване, и приближаване към Аллах с това нещо, то това е нещото, което позволи воюването срещу тях и техните имоти, затова трябва, или задължение е, дуата (молбата) да бъде отправяна само към Аллах, към никой друг, освен Него, обещаното да бъде всичка заради Аллах, жертвоприношението (коленето на курбан) да бъде единствено заради Аллах, осланянето да бъде единствено към Аллах, и всички останали ибадети да са единствено заради Аллах.

Абдун Небий, рече: Ако Теухид (Рубубийе), или признаването, че Аллах съществува и управлява вселената, че това не е целящият се теухид от Аллах, както твърдиш, тогава какво е Теухид (единобожие)?

Абдуллах, рече: Теухида, е това, заради което Аллах изпрати пратеници и низпосла книги (тоест Теухид Улухийе), а езичниците го отхвърлиха и не го признаха (служейки на техните идоли заедно с Него). Теухида: Това е да служиш (да извършваш ибадет) само на Аллах, и да не се изпълнява какъвто и да е ибадет на друг, освен на Аллах: Като дуа, заричане, курбан, зов за спасения, за подкрепа (тоест в нещата, в които човек е безсилен да помогне), осланяне, без значение какъв е ибадета, той се извършва само заради Аллах. Това е истинския Теухид, и това е значението на словата: ***Ля илахе иллеллах*,** които цитираше преди малко. А господ за езичниците на Курейш, означаваше този, на когото се извършват тези ибадети, без значение дали е мелейке (ангел) или пратеник, или евлия, или дърво, или пък гроб, или джин (дух), а не целят с думата **Бог** (или божествата на които те служеха), че той (техния бог) е творец, даващ препитанието, и управляващ, защото те знаят, че това подобава само за Аллах, както споменахме преди малко. И тогава при тях дойде Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) да ги призовава към истинският Теухид (истинското убеждение), към словото на Теухида, а именно: ***Ля иляхе иллеллах***, и прилагането на неговото значение, а не само изричането му с уста.

Абдун Небий, рече: Като че ли искаш да кажеш, че езичниците на Курейш са знаели по-добре значението на словото ***Ля иляхе иллеллах***, от някой мюсюлмани в днешно време?

Абдуллах, рече: Да, това е болната действителност, наистина невежите хора от неверниците знаят, че целта на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) за словото ***Ля иляхе иллеллах***, е да се служи единствено на Аллах, и отхвърлянето това, на което служат (като идоли и други божества) и отдалечаването от тях (от идолите). А когато Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) рече на езичниците: Кажете ***Ля иляхе иллеллах***, те рекоха: **{Нима превърна той боговете в един бог? Това наистина е нещо изумително}** сура Сад: 5. Въпреки вярата им, че Аллах е Управляващия вселената, и ако невежите езичници знаеха това, то е чудо за този, който претендира, че е мюсюлманин а в същото време не знае тълкуването и значението на това слово, което знаеха невежите хора от неверниците на Курейш, даже мисли, че изричането на словото ***Ля иляхе иллеллах*** без да го потвърди със сърцето си и без да знае част от неговото значение, и ловкият от тях мисли, че никой не твори, никой не дава препитание, никой не дава полза и пази от вредите, освен Аллах, и няма добро в мъжете, които претендират за Исляма, а невежите от Курейш знаеха по-добре от тях словото ***Ля иляхе иллеллах.***

Абдун Небий, рече: Обаче аз не съдружавам с Аллах, напротив свидетелствам, че никой не твори, никой не дава препитание, че никой не дава полза, нито премахва вреда, освен Аллах Един Единствен, няма Той съдружник, и че Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) не притежава за себе си нито полза нито вреда, който е по-превъзходен от Али, Хасен, Абдулкадир и др. обаче аз съм грешен, а праведните хора имат място (почит) пред Аллах, и търся от тях тяхното застъпване чрез мястото им, което имат пред Аллах.

Абдуллах, рече: Ще ти отговоря с това, с което ти отговорих преди малко, че тези срещу които Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари) воюваше, те потвърждаваха това, което спомена, и признаваха, че техните идоли не бяха в състояние да

управляват нищо, обаче те чрез тях искаха само поста и застъпването пред Аллах, а преди малко доводирахме от Корана за това нещо.

Абдун Небий, рече: Обаче тези аети бяха низпослани за тези, които служеха на идолите, а ти как сравняваш пратениците и праведните мюсюлмани с идолите?

Абдуллах, му каза: Преди малко се разбрахме, че някой от тези идоли бяха назовани именно с имената на праведните хора, както се случи и с народа на Нух (Аллах да го благослови), и че неверниците тогава не искаха друго, освен застъпване пред Аллах, защото имаха място пред Него, а доказателство за това нещо е словото на Аллах Всемогъщия Великия: **{А които приемат покровители вместо Него, казват: "Служим на тях само за да ни приближават още повече до Аллах}** сура Ез Зумер: 3. А що се отнася до думите ти: Как сравняваш пратениците и мелейкетата с идоли? То ти отговарям: Наистина неверниците, при които беше изпратен Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), сред тях имаше хора, които се молеха на евлията, тези за които Аллах в Корана казва: **{Онези, които (съдружаващите) зоват, се стремят да се доберат до своя Господ, кой от тях да бъде най-близо, и се надяват на Неговата милост, и се страхуват от Неговото мъчение. Мъчението на твоя Господ е за опасение}** сура Ел Исра: 57. А някой от тях пък се молеха на Иса (Аллах да го благослови) и на неговата майка, а Аллах Всемогъщия Великия, казва: **{И когато Аллах рече: "О, Иса син на Мерйем, ти ли каза на хората: "Приемете мен и майка ми за богове, освен Аллах"}** сура Ел Маиде: 116. а други от тях се молеха на мелейкета, казва Аллах Всевишният: **{В Деня, когато Той ще ги събере всички и ще рече на ангелите: "Тези ли са служили на вас"}** сура Себа: 40. размишлявай върху тези аети, Аллах стори неверници тези, които целяха именно идолите, и стори неверници тези, които целяха в ибадета си пророците, мелейкетата и евлията слагайки ги под един знаменател, а Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) воюваше срещу тях и не правеше разлика между тях.

Абдун Небий: Обаче неверниците целяха и търсеха от тях полза, а аз свидетелствам, че Аллах е Даващия полза, Даващия вреда и Управляващия, и не искам това нещо от друг, освен от Него, Всемогъщия Великия, а праведните хора нямат дял в това нещо, обаче аз ги целя и желая тяхното застъпничество пред Аллах.

Абдуллах: Това твое слово е като словата на неверниците: Едно към едно, а довод за това е словото на Всемогъщия Великия: **{И служат не на Аллах, а на онова, което нито им вреди, нито им помага, и казват: "Тези са нашите застъпници пред Аллах}** сура Юнус: 18.

Абдун Небий, рече: Обаче аз не служа на друг, освен Аллах, обаче обръщането към тях и дуата към тях, това не е ибадет!

Абдуллах: Обаче аз те питам: Признаваш ли, че Аллах ти е заповядал искреност в служенето, в ибадета към Него, и това е твоето задължение към Него, както е споменато в словото му, Всемогъщият Велекият: **{И бе им повелено да служат единствено на Аллах, предани нему в религията, правоверни ...}** сура Ел Бейине: 5.

Абдун Небий, рече: Да, заповядал ми е това нещо.

Абдуллах: Тогава аз искам да ми поясниш това, което Аллах ти го е заповядал, тоест какво означава искреността в ибадета?

Абдун Небий, рече: Не те разбирам, какво искаш да кажеш с този въпрос, разясни ми го малко.

Абдуллах: Слушай ме внимателно, за да ти го обясня, Аллах Всемогъщият, Великият, казва: **{Зовете своя Господар със смирение и дори в уединение! Той не обича престъпващите}** ***сура Ел Еа`раф: 55.*** Питам те: Дали дуата е вид ибадет (служене) на Аллах Всемогъщия, Великия или не е ибадет?

Абдун Небий, рече: Разбира се, че е ибадет, та **тя е основата на ибадета**, както е споменато в хадиса: **"Дуата, това е ибадета"** (Абу Дауд).

Абдуллах: След като признаваш това, че дуата е ибадет към Аллах, след това молиш Аллах и денем, и нощем със страх и копнеж в дадена нужда, след което в тази твоя нужда зовеш пророк или мелейке или праведен човек при гроба му, тогава те питам: Дали съдружаваш в този ибадет?

Абдун Небий: Да съдружавам, и това нещо е вярно и ясно.

Абдуллах: Ето ти и друг пример, а той е: Когато чуеш словото на Аллах, Всемогъщия, Великия: **{Затова отслужвай молитвата на своя Господар и (жертвеното животно) коли}** ***сура: Ел Кеусер: 2.*** и се подчиниш на тази заповед на Аллах и заколиш курбан заради Него, тогава това твое жертвоприношение ибадет (служене) към Него ли е или не?

Абдун Небий: Да това е ибадет.

Абдуллах: Ако заколиш за някое творение, като пророк или джин или друго нещо заедно (едновременно) с Аллах, тогава дали в този ибадет съружаваш и друго нещо с Аллах?

Абдун Небий: Да това е съдружаване, без никакво съмнение.

Абдуллах: Аз ти дадох пример с дуата и с коленето на курбана, защото дуата е най-потвърдения словесен ибадет (тоест с езика), а коленето на курбана е най-потвърдения ибадет извършен като дело, но ибадетът не е конкретизиран само в тези две неща (дуата и курбана), напротив той е много по-всеобхватен от това, като в него влизат: Заричането, клетвата, усланянето, търсенето на зов (помощ) и още много други. Обаче езичниците, заради които беше низпослан Коран, те дали служеха на мелейкетата, на праведните мъже и на Ляят и други подобни (божества, като Узза и др.)?

Абдун Небий: Да те вършеха това нещо.

Абдуллах: Дали техният ибадет (тяхното служене) беше в нещо друго, освен в дуата, коленето на курбан, усланянето, търсенето на помощ, обръщането към тях?, да в това беше техният ибадет и те (езичниците) в същото време признаваха, че са раби на Аллах и са под Неговото управление, и че Аллах е Този, Който управлява техните дела, обаче те се молеха и отправяха дуа към тях (към божествата), заради поста и застъпничеството, и това много ясно се вижда.

Абдун Небий, рече: Ей, Абдуллах! Нима отричаш застъпничеството на Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) и не го приемаш?

Абдуллах: Аз не го отричам, приемам го, напротив –жертвам майка си и баща си заради него- той е Застъпника (Аллах да го благослови и с мир да го дари) (на вярващите на Съдния ден). И се надявам на неговото застъпване. Обаче Шефаа (застъпничеството) всичкото е на Аллах, както казва Всевишния: **{Кажи: "На Аллах принадлежи застъпничеството изцяло"}** сура Ез Зумер: 44. Обаче това застъпничество ще бъде след като Аллах разреши на Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари), както казва Аллах Всемогъщия Великия:

{Кой ще се застъпи пред Него, освен с Неговото позволение} сура Ел Бакара: 255. И няма да се застъпва за никой, освен за този за който Аллах е разрешил, както Аллах Всемогъщия Великия, казва: **{И се Застъпват само за онзи, от Когото Той е доволен}** *сура Ел Енбия: 28.* А Той не е доволен, освен от тези, които имат вяра в сърцата си, както Всевишния Аллах, казва: **{А който търси друга религия освен Исляма, тя не ще му се приеме, и в отвъдния живот той ще е от губещите}** сура Али Имран: 85. а щом застъпничеството е изцяло на Аллах, то тогава няма да се осъществи, освен след Неговото разрешение Всемогъщия Великия, и нито Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), нито който и да е, няма да се застъпва за някой, докато Аллах не им даде разрешение. А Аллах няма да разреши застъпничество, освен на вярващите, и след като разбрахме, че застъпничеството е изцяло на Аллах, то тогава аз го търся (това застъпничеството) от Аллах, казвайки: О, Аллах! Не ме лишавай от застъпничеството на Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари). О, Аллах! Позволи на Твоя пратеник да се застъпи за мен.

Абдун Небий: Споразумяхме се, че не е разрешено да се търси от някой нещо, което не го притежава, но на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) Аллах му е дал това застъпничеството, и той го притежава, затова е разрешено да търся от него това, което го притежава, и не мисля, че това е Ширк.

Абдуллах: Да, това е вярно, но ако Аллах Всемогъщия Всевишния не те лиши от това нещо, както Аллах Всемогъщия Великия, казва: **{Джамиите са само за Аллах и за това не зовете никой друг заедно с Аллах}** *сура Ел Джин: 18.* а търсенето на застъпничество е вид дуа (зов), а Аллах е Този, Който е дал застъпничеството на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), и Той е Този, Който ти е забранил да я търсиш от друг, какъвто и да е той. Също така застъпничеството ще бъде дадено и на други, освен Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), документирано е, че и мелейкетата ще получат разрешение от Аллах да се застъпват за някои, също така и децата, които са умрели преди пълнолетие, приближените (истинските евлия) също ще им бъде разрешено да се застъпват, и дали трябва да казваме: След като Аллах ще им позволи, то аз ще я търся от тях директно? А ако кажеш това, то ти се връщаш да служиш на праведните, които Аллах ги споменава в Корана, а ако кажеш: Не, то твоите думи се анулират: Че Аллах е дал на дадения човек застъпничество и аз ще го търся от него.

Абдун Небий: Обаче аз не съдружавам нищо с Аллах. И отправянето зов към праведните хора не е Ширк.

Абдуллах: Признаваш ли, и четеш ли, че Аллах е забранил Ширка и че той е по-голям грях от прелюбодеянието (зината), и че Аллах не го опрощава (ако човек не се разкае истинси от този грях)?

Абдун Небий: Да признавам това нещо, и то се подразбира много ясно от словата на Аллах, Всемогъщия, Великия.

Абдуллах: Ти в момента забрани на себе си Ширка, който Аллах го е забранил, заклевам те в Аллах, можеш ли да ми обясниш какво означава думата Ширк (съдружаване) с Аллах, в който ти не си попаднал и го отричаш от себе си.

Абдун Небий: Ширк, това е служенето на идолите, и обръщането към тях, и търсенето (на нещо) от тях, и страхът от тях.

Абдуллах: Какво означава служенето на идоли? Нима мислиш, че неверниците от Курейш бяха убедени, че тези дървета и камъни, (на които служат) създават и дават препитание и управляват делата на тези, които им служат?! Те не бяха убедени в това, както ти споменах преди малко.

Абдун Небий: Аз също не съм убеден в това нещо, този който цели да служи на дървета и камъни или тюрбе (теке, постройка върху гроб) или други подобни и им се моли, и коли за тях курбан, и казва: "Това ни приближава повече към Аллах, и Аллах ни предпазва чрез Неговия благодат", та това означава служенето на идолите.

Абдуллах: Правилно казваш, обаче това, което вършите при камъните, постройките, тюрбетата върху гробовете и други подобни. Също така словото ти: Ширкът е ибадет на идолите! Дали целта ти, че Ширкът е специално за този, който върши тези неща само? И че уповаването на праведните, и молбата към тях не влиза в наименованието Ширк?

Абдун Небий: Да, това целях с думите си.

Абдуллах: Тогава къде си ти от многото аети, които Аллах споменава като забрана за уповаването (устремяването) към пророците, праведниците устремяването към мелейкетата и други подобни. И неверието, за който върши тези неща, както ти споменах преди малко и ти дадох необходимите аргументи.

Абдун Небий: Обаче тези, които призоваваха и се молеха на мелейкетата и пророците, не са изпаднали в неверие поради тази причина, обаче изпаднаха в неверие, когато рекоха: Мелейкетата са дъщери на Аллах, месията е син на Аллах. А ние не казваме: Абдул Кадир е син на Аллах, нито пък, че Зейнеб е дъщеря на Аллах.

Абдуллах: Що се отнася до приписването деца на Аллах, то това си е отделно неверие, Аллах Всемогъщия Великия, казва: **{Кажи (о, Мухаммед): "Той е Аллах Единствения. Аллах, Целта (на всички въжделения). Нито е раждал, нито е роден.}** сура Ел Ихляс: 1-3. (**Единствения**, Който няма равен на Него, **Целта** –тоест в нуждите на хората). А който оспорва това нещо то той изпада в неверие, дори и да не оспорва края на сурата, а Всевишният Аллах, казва: **{Аллах не се сдоби със син и няма друг бог заедно с Него. Иначе всеки бог щеше да отнесе онова, което е сътворил, и едни от тях щяха да надделеят над други. Пречист е Аллах над онова, което описват}** сура Ел Му`минун: 91. и прави разлика между двете неверия, а довод за това също е, че тези, които проявиха неверие молейки се на **Лят**, който също беше праведен човек, не го бяха сторили син на Аллах, а тези, които изпаднаха в неверие служейки на джиновете, също не ги бяха сторили така, затова Водачите на четирите правилни мезхеба споменават раздел в техните книги пишейки: **(Раздел: Решението за вероотстъпника),** и ако един мюсюлманин започне да твърди, че Аллах има дете, то този човек става вероотстъпник, а ако съдружи нещо с Аллах, то той пак става вероотстъпник, а те правят разлика между двата вида вероотстъпничество.

Абдун Небий: Обаче Аллах, казва: **{Да, за приближените на Аллах не ще има страх и не ще скърбят}** ***сура Юнус: 62.***

Абдуллах: Ние вярваме, че това е истината и го казваме, обаче не трябва да им се служи, и ние не отричаме, освен това че им се служи заедно с Аллах, и съдружаването им заедно с Него, но наше задължение е да ги обичаме и да ги следваме, и да вярваме в техните Кирамети (чудеса), и само заблудените оспорват

и отхвърлят чудесата на евлията, а религията на Аллах е в средно положение между двете страни и напътствие между две заблуди, и истина между две лъжи.

Абдун Небий: Тези, заради които беше низпослн Коран (знамения), то те не казваха ***Ля иляхе иллеллах*** и смятаха Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) за лъжец, отричаха съживяването на Ахирета, и смятаха Корана за лъжа, и казваха че е магия, а ние свидетелстваме, че няма друг бог, освен Аллах, и че Мухаммед е Пратеник на Аллах, смятаме Корана за истина и вярваме във възкресението на Ахирета, отслужваме молитвата и говеем, как тогава ни сторихте като онези?

Абдуллах: Обаче няма разногласие между учените, че един човек, когато повярва на Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) в дадено нещо, а в друго не повярва от Пророка, то този човек е неверник и не влиза в Исляма, или признае единобожието, отслужва молитвата, обаче отрича милостинята Зекят, или признава всички заповеди обаче отрича говеенето, или пък признава всички принципи, но отрича поклонението Хадж, а по времето на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), хората не критикуваха поклонението Хадж и не го отричаха, Всевишният Аллах им низпосла: **{И дълг на хората към Аллах е поклонението Хадж при Домът – за онзи, който може да отиде, а който откаже- Аллах не се нуждае от световете}** сура Али Имран: 97. а ако човек отрече възкресението на Съдния ден, то учените са единодушни, че става неверник, затова Аллах споменава в Корана, че който повярва в някои принципи, а други отрече, то той става неверник без съмнение. Повелено е Ислямът да се приеме изцяло, без изключение, и който вземе нещо а отхвърли друго, то той става неверник. Ти приемаш ли това, че който изпълнява някои принципи, но оставя други и ги отрича става неверник?

Абдун Небий: Да, потвърждавам това нещо, той ясно се подразбира в Свещения Коран.

Абдуллах: Тогава ако признаваш това, че който вярва в Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) в даден въпрос, обаче отрича, че молитвата е задължение на всеки мюсюлманин, или признава всичко, обаче отхвърля възкресението на Съдният ден, то този човек според четирите мезхеба е неверник, и Корана също споменава това нещо, както споменахме преди малко. Знай че Теухида (единобожието) е най-важното, най-великата заповед, с която е дошъл Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари), и единобожието е по-велико от молитвата, даването на Зекят и изпълнението на поклонението Хадж. И как човек, когато отрече и оспорва някое от тези неща става неверник, дори и да изпълнява всичко, което е споменал Пратеникът (Аллах да го благослови и с мир да го дари), а ако оспорва и отрича единобожието, което е религията на Пратениците, тогава не става неверник! Пречист е Аллах! Нима има по-чудно е това невежество!

Също така размишлявай върху сподвижниците на Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), когато воюваха срещу племето бений Ханийфе в Йемаме, а те бяха приели Исляма от Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) и те свидетелстваха, че няма друг бог, освен Аллах, и че Мухаммед е Пратеника на Аллах, и изпълняваха молитвата и учеха езан.

Абдун Небий: Обаче те свидетелстваха, че Мусейлеме е пророк, а ние казваме, че няма да има друг пророк след Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари).

Абдуллах: Обаче вие издигате някои праведници от пророците, или от мелейкетата

или от сподвижниците на степен Подчиняващият небесата и земята. А когато човек издигне друг човек на степен като тази на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) то този човек става неверник, и не му са от полза свидетелствата, че няма друг бог, освен Аллах, и че Мухаммед е Негов пратеник, нито пък молитвата му, а който издигне някой на степен като Аллах Пречистият, Всевишният, то този човек заслужава да бъде неверник. Също така тези които бяха изгорени от Али (Аллах да е доволен от Него) с огън, всички те претендираха, че са мюсюлмани, а в същото време те бяха сподвижници на Али (Аллах да е доволен от Него) и научаваха науката от сподвижниците на Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари), обаче те имаха убеждение в Али, така както и вие имате по отношение на Абдул Кадир (евлия) и други като него, как тогава сахабите бяха единодушни да воюват срещу тях, и да ги сметнат за неверници? Нима мислиш, че сахабите ей така ще изкарват някой от Исляма без причина?! Или мислиш, че убеждението в някой евлия и подобни на него не вреди, а убеждението в Али (Аллах да е доволен от Него) (че е бог или пратеник) е неверие?

Също така се казва: Ако първите приели Исляма, а именно сахабите не са смятали за неверник човек, освен ако не се съберат следните неща: Ширк, смятане за лъжец Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), смятане за лъжа Корана, отричането за възкресението на Съдния ден и подобни на това въпроси. Тогава какво означава раздела, който го споменават всички учени в техните книги: **(Раздел: Решението за вероотстъпника)**, точно тук става въпрос за мюсюлманин, който е отхвърлил някои повели от Исляма, след това споменават много подобни неща, и всеки подобен вид изкарва човек от Исляма, даже споменават и дребни неща, когато някой ги извърши, например дума, която ядосва Аллах, споменавайки я човек с езика си без сърцето да е помислило за това, или споменава думата като майтап или присмех, както тези за които Аллах казва в Корана: **{Не се оправдавайте! Вие станахте неверници, след като бяхте вярващи}** ***сура Ет Теубе: 66.*** И тези, за които Аллах директно спомена, че са станали неверници, след като бяха вярващи, а в същото време те пътуваха с Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) да воюват в битката при Табук, те изрекоха дума, след това казваха, че са я изрекли на майтап.

Също така се казва: Това което Аллах разказва зе бений Исраийл, въпреки отдаването им, знанието им и тяхното добротворство, те казаха на Муса (Аллах да го благослови): **{Казаха: О, Муса! Направи ни божество, както те си имат божества!"}** **сура Ел Еа`раф: 138.** и словата на хора (които бяха от скоро в Исляма) от сподвижниците на Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казвайки му: "Направи ни Затул Ен`ааат (вид божество)", тогава Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) се закле, че това прилича също като бений Исраийл, които рекоха: **{Направи ни божество, както те си имат божества!"}.**

Абдун Небий: Обаче бений Исрайл, и тези които потърсиха от Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) да им стори Зату Ен`ааат, не са станали неверници поради тази постъпка.

Абдуллах: Отговорът е, че бений Исраийл, и тези които са потърсили от Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), обаче не са го сторили, а ако го бяха сторили, то щеше да станат неверници, и тези които Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари) им забрани, дори и да не му се бяха подчинили, и вземането им Зату Ен`ааат за (божество) те щяха да станат неверници.

Абдун Небий: Обаче аз имам и друго съмнение, а то е случката с Усама ибну Зейд –*Аллах да е доволен от него-,* когато уби човека, който каза ***Ля иляхе***

иллеллах, а Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари) порица Усама за това дело, казвайки му: **"Ей, Усама! Нима го уби след като той изрече: Ля иляхе иллеллах?"** (Бухари). Също така словото на Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари): **"Беше ми повелено да воювам срещу хората, докато не изрекат: Лялиляхе иллеллах"** (Муслим). И как да направя заключение между това, което казваш и между тези два хадиса? Дай ми наставление, Аллах и тебе да просвети.

Абдуллах: Ясно е, че Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) воюваше срещу евреите и ги пленяваше, а те в същото време изричаха: ***Ля иляхе илеллах***, а сахабите също воюваха срещу племето бений Ханийфе, а те в същото време свидетелстваха, че няма друг бог, освен Аллах и, че Мухаммед е Пратеник на Аллах, изпълняваха молитвата, също така тези, които Али –Аллах да е доволен от него- изгоря с огън. А ти потвърждаваш, че който отхвърли възкресяването на Съдния ден, то той става неверник, дори и да казва: ***Ля иляхе иллеллах***, и че който оспорва нещо от петте основи на Исляма, то той проявява неверие, дори и да изрича тези слова, и как не му са от полза тези слова ***(Ля иляхе иллеллах)***, когато оспорва и отрича нещо от второстепенните неща от Исляма, а в същото време ще му бъде от полза, когато оспорва Теухида (единобожието), което е основата на религията на всички пратеници и е върхът на религията?! И като, че ли не разбираш значението на тези хадиси.

Що се отнася до хадиса на Усама: То той уби човек по време на битката, когато този човек каза, че е мюсюлманин, а той помисли, че е казал тези слова от страх да не бъде убит и да не би да му бъде иззето имуществото, а човек след като показва външно, че е мюсюлманин, то трябва да се остави, докато се изясни дали наистина е мюсюлманин, и ако след това се възстанови, че не е мюсюлманин бива убит (тоест след битката, и това се изпълнява в мюсюлманска страна от управителя на страната), базирайки се на словото на Аллах: **{и проучвайте},** и ако не се убиваше, когато изричаше тези слова, то няма да има полза в проучването.

Също така другият хадис: Неговото значение, както споменахме, а то е че който покаже Теухид и Ислям в себе си, то е задължение на мюсюлманите да го оставят, освен ако се разбере противоположното на това, а довод за това нещо е, че Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), който казва: **"Нима го уби, след като каза: *Ля иляхе иллеллах?*"** (Бухари), а в другия хадис Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Беше ми повелено да воювам срещу хората, докато не изрекат: Лялиляхе иллеллах"** (Муслим). А той е този който каза по отношение на сектата Хауаридж (Хариджите, които убиха Усман (Аллах да е доволен от Него) и излязоха срещу Али (Аллах да е доволен от Него)): **"Където и да ги сварите, убивайте ги"** (Бухари). Въпреки това, че бяха хора, които извършваха най-много ибадет и извършваха много Зикр (споменаване на Аллах), даже сахабите омаловажаваха самите себе си, когато видеха тези хора, че изпълняват толкова много ибадет, а тези хора бяха взели науката именно от сахабите, обаче нито словото ***Ля иляхе иллеллах*** ги избави, нито многото им ибадет, нито претендирането, че са мюсюлмани, когато показаха явните противоречия на ислямското законодателство.

Абдун Небий: Какво ще кажеш за това, което е документирано за Пророка

(Аллах да го благослови и с мир да го дари), че хората на Съдния ден ще търсят помощ от Адем (Аллах да го благослови), след това от Нух (Аллах да го благослови), след това от Ибрахим (Аллах да го благослови), след това от Муса (Аллах да го благослови), след това от Иса (Аллах да го благослови), а те ще се извинят (че не могат да им помогнат), след което ще отидат при Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари). И това е довод, че викът за помощ от друг освен от Аллах не е Ширк.

Абдуллах: Това е грешка в тебе, в самата основа на въпроса, търсенето на помощ от друг човек, който е жив присъстващ на място и е в състояние да помогне, то това не го отричаме, както Аллах Всемогъщия Великия, казва: **{Онзи, който бе от неговата общност, го извика на помощ срещу онзи, който бе от враговете му}** сура Ел Касас: 15. както човек търси помощ от другарите си по време на война и в други неща, които са по силите на този, от който се търси помощ, а ние отхвърляме зов за помощ, когато е вид ибадет, който извършвате при гробовете на евлията, или в тяхно отсъствие, в неща които са присъщи само на Аллах Всемогъщия Великия, а хората ще търсят помощ на Ахирета от Пратениците, искайки от тях да се помолят на Аллах да отсъди между хората за да си починат обитателите на Дженнета от този тежък момент, то това е разрешено в земния и в отвъдния свят, да отидеш при праведен човек да събеседвате, да те изслуша, и ти да му кажеш: Моли се на Аллах за мене (да ме напъти или да ми улесни еди кое си дело). Както сахабите търсеха от Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), когато беше жив да се моли за тях, но когато почина тогава в никакъв случай не се обръщаха към неговия гроб. И те не търсеха от него нещо при неговият гроб, напротив Селефус Салих (Праведните предци) порицаваха този, който се моли на Аллах пред някой гроб.

Абдун Небий: А какво ще кажеш по отношение за случката с Ибрахийм (Аллах да го благослови), когато беше хвърлен в огъня, и Джибрайл (Аллах да го благослови) се появи при него и му каза: "Имаш ли нужда от помощ?". Тогава Ибрахим (Аллах да го благослови), рече: "Ако е от тебе, Не", и ако помощта от Джибрайл беше Ширк то нямаше да се появи при Ибрахим (Аллах да го благослови) и да му предложи помощ!

Абдуллах: Това съмнение е от рода на Първите ти съмнения, а тази случка не е достоверна, а ако предположим, Че е достоверна, то Джибрайл (Аллах да го благослови) му предложи своята помощ с нещо, което беше по силите му, а то е както казва Аллах Всемогъщия Великия за него: **{Научи го (на него) многосилният Джибрийл}** сура Ен Неджм: 5. И ако Аллах позволеше на Джибрийл да премахне огъня от Ибрахийм и това около него, от земята и планините и да ги изхвърли на изток или на запад, то това нямаше да затрудни Джибрийл в никакъв случай, това е като един богат човек, който предлага на човек в нужда да му даде заем да си покрие нуждите, а той е отказал и е проявил търпение докато Аллах му даде препитание без натякване от някой, та къде е този пример от примера с търсенето на помощ по отношение в ибадета и Ширкът, които се извършва сега?! Ей, братко! Знай, че първите хора, при които беше изпратен нашият водач Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари), техният Ширк беше по-минимален от Ширкът в днешно време, поради няколко причини:

Първо: Наистина първите (тоест по времето на Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари)), съдружаваха с Аллах само в момент, когато им беше лесно (нямаха

трудности), а когато ги сполетеше беда и трудности, тогава те започваха искрено да служат на Аллах, довод за това е словото на Аллах Всемогъщия Великия: **{И когато се качат на кораб, те зоват Аллах, предани Нему в религията. А щом Той ги спаси към сушата, ето ги –пак съдружават}** сура Ел Анкебут: 65. Също така словото на Аллах Всевишният: **{И щом ги покрият вълни като сенчести планини, те зоват Аллах, предани Нему в религията. А щом Той ги спаси на сушата, някой от тях са въздържани. Отричат Нашите знамения не друг, а всеки измамник, неблагодарник}** сура Люкман: 32.

Та езичниците срещу които воюваше Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), молеха Аллах и молеха заедно с Него и други, когато нямаха трудности, а щом ги сполети трудност не се отправяха към никой друг, освен към Аллах, и забравяха тези, на които се молеха, а що се отнася до езичниците в наши времена, то те молят друг, освен Аллах и в трудните моменти и в лесните, и когато някой от тях го сполети нещо, казва: О, Пратенико на Аллах! О, Хусейн и други подобни. Обаче къде са тези, които разбират това нещо?

Второ: Първите хора се молеха на хора заедно с Аллах, които Му бяха приближени: Или пророк, или евлия, или мелейке или най-малкото на дърво или пък камък, подчинявайки се на Аллах и не прегрешаваше спрямо Него, а хората в наше време се молят на най-разваленитe хора в обществото, молят се на тях заедно с Аллах. А този който е убеден в праведен човек, и този който не прегрешава, са по-малко заблудени от тези които са убедени и се молят на хора, на които разврата и развалата им е явна.

Трето: Наистина, при повечето от езичниците по времето на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), техният Ширк беше в повечето случаи в Теухид Улухийе, а не беше в Теухид Рубубийе, обратно на Ширка, който е на тези хора след тях, наистина в днешно време голяма част изпадат в Ширк по отношение на Теухид Рубубийе, също така изпадат и в Ширк по отношение на Теухид Улухийе, като мислят, че природата е причина за смъртта и за съживяването (че всичко е от само себе си, без да има Божествена сила) и др.

Ще завърша думите си споменавайки важен въпрос, да разбереш това, което ти представих преди малко: А то е, че няма разногласие, че Теухида (убеждението) трябва да бъде потвърдено със сърцето, изречено с език, извършване на съответните причини, извършвайки ги с дела, и ако нещо от тези неща се наруши, тогава човек не е мюсюлманин, затова ако разбере Теухида (единобожието), обаче не го практикува, то този човек е неверник, оспорващ, както Фараона и Иблис.

Та по този въпрос много от хората бъркат и казват: Това е истината, признаваме я, обаче не можем да я изпълняваме, и не е разрешено в нашата държава или родно място, и това не го изпълняват хората от нашето населено място, и трябва да вземем тяхното съгласие, за да не ни навредят, обаче този мискин (жалък човек) не знае, че повечето водачи в неверието знаят истината, но не оставят заблудата поради някакви причини, както казва Аллах Всемогъщия Великия: **{Продават на нищожна цена знаменията на Аллах и възпират от Неговия път. Лошо е онова, което вършат}** сура Ет Теубе: 9. А който работи с

Теухида явно, и в същото време не го разбира, и вътрешно не е убеден със сърцето си, то този човек е двуличник **(мунафик)**, а това е по-лошо от неверието, аргументирайки се със словата на Всемогъщия Великия: **{Двуличниците са най-ниско на дъното на Огъня, и не ще намериш за тях избавител}** сура Ен Ниса: 145. Ето този въпрос ти обяснява много ясно, ако размислиш върху думите на много от хората, ще видиш хора, които разбират истината, обаче я оставят и не работят с нея, от страх да не би да им намали земното богатство, подобно на Карун, или да не им бъден отнет поста, подобно на Хаман, или пък управлението, подобно на Фараона.

Други пък виждаш да работят външно с Теухида, но вътрешно са убедени в противоположното, както са двуличниците, и ако го попиташ в какво е убеден дълбоко в сърцето си, и той не знае.

Ти трябва да размислиш и разбереш два аета от книгата на Аллах Всемогъщия Великия. Първият ает е този, който споменахме преди: **{Не се оправдавайте! Вие станахте неверници, след като бяхте вярващи}** сура Ет Теубе: 66. А когато разбереш, че някой от тези, които воюваха заедно с Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) срещу Римляните, те изпаднаха в неверие по причина на думи, които изрекоха на майтап. Шегувайки се, тогава ще разбереш, че този който е изрекъл думи изпадащи в неверие, или ги е извършил на дело страхувайки се за поста си, или да не му намалее имуществото, или да угоди на някого, е по-опасно и по-голямо от този, който го изрича на майтап (на шега), защото често пъти шегуващия не е убеден в сърцето си за това, с което се шегува и го изрича с езика си, защото често пъти с това разсмива хората, а що се отнася за този, който изрича неверие или пък го извършва страхувайки се от друг човек, или за да му угоди, то той е повярвал на заплахата на шейтана: **{Шейтана ви заплашва с бедност и ви повелява поквара}** сура Ел Бакара: 268. и се страхува от неговата заплаха: **Именно шейтана плаши с неговите приближени}** сура Али Имран: 175.

Но не вярват на Аллах Всемилостивият за Неговото обещание: **{а Аллах ви обещава от Себе Си опрощение и благодат}** сура Ел Бакара: 268. и не се страхуват от заканата (заплахата) на Превъзходния **{Но не се страхувайте от тях, а се страхувайте от Мен един, ако сте вярващи}** сура Али Имран: 175. Та дали заслужава в това положение да бъде от приближените на Всемилостивия или от приближените на шейтана?! А вторият ает е словото Му: **{Който отрече Аллах, след като е повярвал – освен който е бил принуден - но сърцето му е спокойно с вярата … Ала които разтворят гръд за неверието, над тях е гневът на Аллах и за тях има огромно мъчение}** сура Ен Нехл: 106. И Аллах не е извинил от тях, освен този който е бил принуден и сърцето му е било спокойно и изпълнено с вярата, а останалите изпадат в неверие без значение дали го е извършил от страх или от желание Или да угоди на някого или проявявайки скъперничество заради родината си, семейството си, близките си, имотите си или го е изрекъл на шега или за други подобни, освен този който е принуден, наистина аета сочи, че човек не е принуден, освен на слово или дело, а що се отнася до убеждението на сърцето, то никой не може да го принуди, а словото на Всевишния гласи: **{Това е, защото заобичаха земния**

живот повече от отвъдния, и защото Аллах не напътва невярващите хора} сура Ен Нехл: 107. И споменава директно, че наказанието не е по причина на убеждението, на невежеството и ненавистта към религията, или обичта към неверието, обаче причината му е че той има дял от дяловете на земното, и това се отразява върху религията, и Аллах знае най-добре.

И след всичко това ***–Аллах да те напъти-*** няма ли да се покаеш към Създателя ти, и да се върнеш към Него, и да оставиш това, което си вършил до сега, наистина този въпрос както го чу от мен е много опасен, а въпросът е огромен, и проповедта (разговора) е важен.

Абдун Небий: Покайвам се пред Аллах и Го моля да ми опрости, и свидетелствам, че няма друг бог, освен Аллах и че Мухаммед е Пратеник на Аллах, аз бях изпаднал в неверие заради това, което вършиx като ибадет на друг, освен Аллах, и моля Аллах да ме извини за всичко изминало, и да ми отвори нова страница, и да ме обсипе с Неговата нежност, и милост, и опрощение, и да ме затвърди върху правилната вяра, правилното убеждение, докато съм жив, докато Го срещна (на Съдния ден), и Го моля да те възнагради –Ей, братко Абдуллах- с най-доброто, заради твоето наставление, наистина религията е наставление, и за това, което се отнася за името ми Абдун Небий, то аз ти съобщавам, че от сега нататък съм Абдуррахман, и ти благодаря за порицаването на вътрешното ми убеждение, в което бях силно убеден и дълбоко заблуден, и ако бях останал така, то когато срещнех Аллах (на Съдния ден) и бях със същото убеждение, то никога нямаше да спечеля. Обаче искам от теб последна молба, да ми споменеш други подобни порицани от религията дела, в които много от хората са изпаднали в заблуда.

Абдуллах: Няма проблем, слушай добре:

✸***Внимавай*** да не бъде твоя девиз, в това в което учените са в разногласие по отношение на Корана и суннета, следвайки нещата, в които има разногласие целейки с това нещо раздор, или търсейки тълкуването му. Обаче в действителност, никой не знае тълкуването му, освен Аллах, обаче твоя девиз трябва да бъде девизът на учените (утвърдените в религията) по отношение на науката, които казват по отношение на неясните знамения: **{Повярвахме в нея. Всичко е от Нашия Господар}** сура Али Имран: 7. и по отношение на тези неща в които има разногласие, словата на Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари): **"Остави това, което те кара да се съмняваш, и се устреми към това, което не те кара да се съмняваш"** (Ахмед и Тирмизи). Също така словото на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари): **"И който се предпазва от съмнителните неща, то той е опазил религията си и честта си, а който попадне в съмнителни неща, то той е попаднал в забраненото".** (Всепризнат хадис). Също така словото на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари): **"Грехът е това, което се таи в гърдите ти и ненавиждаш хората да го разберат"** (Муслим). Също словото на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари): **"Посъветвай се със сърцето си, след това и с душата си** -три пъти- **Уважението** (почитта) **е, това към което душата е спокойна, а прегрешението е това, което се таи в душата, и се колебае в гърдите, дори и хората да ти дават решение или ти да им даваш решения".** (Ахмед).

✸ ***Внимавай*** да не следваш страстите си, наистина Аллах е предупредил за това със словото Му: **{Не видя ли онзи, който приема страстта си за божество?}** ***сура Ел Фуркан: 43.***

✸ ***Внимавай*** да не се превързваш сляпо за хора или за виждания, или пък за това, на което са били бащите (предците), наистина то е между човек и истината, наистина истината е изгубеното нещо на вярващия, и където и да я намери, то той трябва непременно да я вземе, Аллах Всемогъщия Великия, казва: **{И когато им се каже: "Следвайте онова, което Аллах е низпослал!" – казва: "Ние, ще следваме онова, с което заварихме предците си!" Ала нима и ако техните предци не са проумели нищо, и не са били напътени?}** **сура Ел Бакара: 170.**

✸ ***Внимавай,*** и се пази да не се оприличаваш на друговерците, защото това е началото на всяка една беля. Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Който се оприличава на една общност** (на един народ) **то той е от тях"** **(Абу Дауд).**

✸ ***Внимавай*** да не се уповаваш на друг, освен на Аллах, казва Аллах Всемогъщия Великия: **{И който се уповава на Аллах, Той му е достатъчен}** ***сура Ет Таляк: 3.***

✸ ***Не се подчинявай*** на никой, за да прегрешиш спрямо Създателя. Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Няма подчинение на творение** (на човек, ако е) **в прегрешението спрямо Създателя"** (Тирмизи).

✸ ***Внимавай*** да не имаш лошо предположение към Аллах, наистина Аллах Всемогъщия Великия, казва в хадис Кудси: **"Аз съм при помислите на Моя раб, спрямо Мен** (тоест, когато рабът мисли за Аллах)**"** (Всепризнат хадис).

✸ ***Внимавай*** да не обличаш халка или нещо подобно, мислейки че ще те предпази от беда, преди да те е сполетяла или да я премахне от теб, след като те е сполетяла.

✸ ***Внимавай*** да не носиш талисман или подобни за да те предпазва от назар (лошо око), защото това е Ширк. Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), рече: **"Който носи нещо** (талисман, муска и други подобни) **то той ще бъде упълномощен към тях"** (Тирмизи).

✸ ***Внимавай*** да не вземаш дървета и камъни мислейки, че ще ти донесат берекет или пък някакви останки, или постройки (гробове), защото това е Ширк.

✸ ***Внимавай*** с **Тийра -** да имаш песимизъм, нещастие, лошо предзнаменование към дадено нещо, че носи беда, наистина това е Ширк- Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Тийрата е ширк, Тийрата е ширк, три пъти"** (Абу Дауд).

✸ ***Внимавай*** да не вярваш на магьосници, и на гадаещите чрез звездите, които претендират, че знаят неведомото, и пишат зодиите във вестниците, и списанията за щасливите от тях и нещастните, а вярването в това е Ширк, защото никой не знае неведомото, освен Аллах..

✸ ***Внимавай*** да не преписваш дъжда към звездите или към сезоните, защото това е Ширк. Дъждът се преписва само на Аллах, Пречистия, Всевишния.

✸ ***Внимавай*** да не се кълнеш в друго, освен в Аллах, каквото и да е това в каквото се кълнеш, защото това е Ширк (тоест клетвата в друг, освен Аллах). Споменава се в хадис: **"Който се закълне в друго, освен в Аллах, то той**

изпада в неверие и в Ширк”. (Ахмед). Като клетва в Пророка или клетва в сигурността, или в честта, достойнството, или в закрилата, или пък в живота.

✸ ***Внимавай*** да не псуваш времето или да псуваш вятъра, или пък слънцето, или студа или горещината, защото тези неща са от Аллах и Той ги е сътворил.

✸ ***Внимавай*** да не изричаш думата **(Ако)**, когато те сполети беда, наистина тази дума отваря работа на шейтана, и в нея има недоволство към предписаното от Аллах., Обаче казвай: Аллах е отсъдил и каквото пожелае го върши.

✸ ***Внимавай*** да не превърнеш гробовете в религиозни храмове, не е разрешено да се кланяш в джамия, в която има гроб, предава се от Айша – *Аллах да е доволен от нея-* която казва: Наистина Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), когато беше на предсмъртно легло рече: **“Аллах прокле евреите и християните, защото те превърнаха гробовете на техните пророци в молитвени храмове,** (предупреждаваше от това, което бяха извършили)**“**, а тя рече: Ако не беше този хадис, то и неговия гроб щяха да го издигнат. (Бухари). Също така Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **”Наистина тези общности преди вас превръщаха гробовете на техните пророци и на техните праведници в джамии, затова вие на превръщайте гробовете в джамии, аз ви забранявам това”** (Предава се от Абу А`уаане).

✸ ***Внимавай*** да не вярваш на хадисите, които са измислени от лъжците за Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), за търсенето посредничество (Тевессуль) чрез него или чрез праведници от неговата общност, наистина хадисите в тази област са лъжливи, измислени (Тоест да се молиш на Аллах за нещо посредством гроба на Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) или чрез гроба на някой евлия), а ето и някои от тези лъжливи хадиси: **“Умолявайте се** (на Аллах) **чрез моето място, наистина мястото ми пред Него е велико”**, друг измислен хадис е: **“Когато ви се затруднят делата, тогава се устремете към обитателите на гробищата”**, друг измислен хадис: **“Наистина Аллах е упълномощил на гробовете на всеки един евлия, да изпълнява и помага нуждите на хората”**, друг измислен хадис: **“Ако някой от вас има добро предположение към Хиджр** (извитата стена до Кя`ба) **то тя ще му донесе полза”** Има още много такива хадиси, които няма да споменем.

✸ ***Внимавай*** да не празнуваш, както ги казват религиозни празници, например като Мевлида на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), или Исра и Мирадж (Нощното възнесение), Петнайсетата нощ на месец Ша`бан и други подобни. Защото това са нововъведения, които нямат основа в Исляма, и няма доказателството за тях от Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), нито пък от неговите Сахаби, които най-много обичаха и следваха Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) много повече от нас, и се бореха в извършването на добри дела повече от нас, и ако това нещо го имаше, и беше добро, то те щяха на ни изпреварят в него, и да го изпълняват.

Свидетелството: Няма друг бог, освен Аллах

Това слово обхваща две **основи:** ***Първата е:*** **(Няма друг бог),** а това означава да се забрани истинската божественост на всичко, освен Аллах. ***Втората е:*** **(освен Аллах),** потвърждение истинската божественост единствено на Аллах Всемогъщият, Великият, **казва: {Ибрахим рече на своя баща и на своя народ: "Аз отхвърлям това, на което служите, а (служа) само на Онзи, Който ме е създал. Той ще ме напъти".}** *сура: Ез Зухруф: 26, 27.* **Затова не е достатъчно служенето на Аллах, а трябва (това служене, този ибадет) да е само и единствено за Него,** и не е истински Теухида (убеждението на човека), ако не съчетае между двете неща: Между Единствената вяра в Аллах и отричането от всичките видове Ширк и неговите извършители. Споменава се в предание: **"Че ключът на Дженнета е словото Ля иляхе иллеллах"**, обаче дали всеки, който ги изрече тези слова, заслужава да му се отворят вратите на Дженнета? Беше казано на Уехб ибну Мунебих (Аллах да се смили Над Него): "Словото Ля иляхе иллеллах" не е ли ключът за Дженнета? А той рече: Разбира се, че Да, обаче всеки един ключ си има зъби, и ако дойдеш с ключ, които има зъби то ще ти бъде отворено, а ако ли не, няма да ти бъде отворено.

Споменават се много хадиси предадени от нашия Пратеник (Аллах да го благослови и с мир да го дари), които поясняват зъбите на този ключ, като словото му (Аллах да го благослови и с мир да го дари): **"Който каже: *Ля иляхе иллеллах* искрено ..."**, **"... сигурен със сърцето си"**, **"да го каже *истински* от сърце"** и др. Така тези хадиси и други подобни на тях, прикрепят науката с истинското й значение към тези слова за влизането в Дженнета, и утвърждаването в тези слова чак до смъртта, и смиреност за това, което аргументират, и т.н.

И от всичките доказателства, събрани на едно, учените установяват условия за тези слова, които непременно трябва да се изпълнят, и да се премахнат пречките за тези слова, за да бъде това слово: ***(Ля иляхе иллеллах)*** ключ към Дженнета и да са от полза тези слова за човека, който ги изрича: Та тези условия са именно зъбите на този ключ, а те са:

❶ **Наука** Както всяка дума има значение, така е задължително да знаеш думата ***(Ля иляхе иллеллах),*** наука която да противоречи на невежеството, а тя отхвърля обожаване на друг (друго божество или идол), а я потвърждава само на Него Всемогъщия, Великия, тоест: Няма друго бог, заслужаващ ибадет, освен Аллах, казва Аллах Всемогъщия Великия: **{освен онези, които потвърждават истината и я знаят}** сура Ез Зухруф: 86. А Пратеникът (Аллах да го благослови и с мир да го дари), рече: **"Който почине, и е знаел, че няма друг бог, освен Аллах, то той ще влезе в Дженнета"** (Муслим).

❷ **Сигурно знание** А то е да си сигурен, дълбоко убеден в нейното значение, и тя не приема никакво съмнение, нито пък помисли, нито колебание, и никакво усъмнение, напротив трябва да са твърдо убедени и да вярват безпрекословно, а Аллах Всемогъщия Великия описва вярващите, като

казва: **{Вярващи са именно онези, които вярват в Аллах и в Неговия Пратеник, после не се усъмняват и се борят чрез своите имоти, и души по пътя на Аллах. Те са искрените}** *сура Ел Худжурат: 15.* и не е достатъчно само да се изрича това слово с езика, напротив трябва да има дълбока убеденост в сърцето, ако я няма тази дълбока убеденост в сърцето то това е двуличие, а Пратеникът (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Думите: Засвидетелствам, че няма друг бог, освен Аллах и че, аз съм Пратеник на Аллах. Когато рабът срещне Аллах и няма съмнение в тези слова, то той ще влезе в Дженнета"** (Муслим).

❸ **Приемане** А когато разбереш и дълбоко се убедиш, то тогава тази наука трябва да има следи, трябва да има плод, а той се осъществява в приемането й, и каквото го изисква тази дума чрез сърцето и езика, и който отхвърли призива към единобожие, то той става неверник, без значение дали това отхвърляне е по причина на високомерието или от инат, или от завист, а Аллах Всемогъщия Великия рече по отношение за неверниците, които отрекоха тези слова поради високомерие: **{Когато им се рече: "Няма друг бог, освен Аллах", те се възгордяваха}** *сура Ес Саффат: 35.*

❹ **Изпълнение** За единобожието има цялостно изпълнение, това е истинското убеждение, и видните дела, които са плод на вярата, и това се осъществява чрез изпълнението на дела, които Аллах е заповядал, и оставяне на неща, които е забранил, както Аллах Всемогъщия Великия, казва: **{А който се отдава на Аллах и благодетелства, то той се е хванал за най-здравата връзка. При Аллах е завръщането на делата}** *сура Люкман: 22.* Ето това е пълното подчинение, изпълнение.

❺ **Правдивост** В изричането й, правдивост, истина която отхвърля лъжата, защото този, който я изрече с езика си само, а сърцето му не я приема, то той е двуличник, а доказателство за това нещо е словото Му, Всемогъщия Великия за порицаването им: **{Изричат с езиците си онова, което не е в сърцата им}** *сура Ел Фетх: 11.*

❻ **Обичта** Вярващият трябва да обича тези слова и е задължен да ги изпълнява в действителност, и тези, които ги притежават тези слова, трябва да обичат останалите хора, които ги изричат и ги практикуват, и знака за обичта на раба към неговия Господар, е да предпочита обичаните от Аллах, дори и да са против волята му, и обичта към този, когото Аллах го обича и който Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) го обича, и враждуването, към този който им се противопоставя, и следването на Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), и задоволяване с преданията му, и приемането на неговото наставление и напътствие.

❼ **Искреността** Тоест изричането на тези слова да бъде само заради Всевишния Аллах, казва Аллах Всемогъщия Великия: **{И бе им повелено да се прекланят единствено пред Аллах, предани Нему в религията}** ***сура Ел Бейине: 5.*** а Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Наистина Аллах забрани огъня за този, който е изрекъл: *Ля иляхе иллеллах*** (от сърце) **и е целял с това само Ликът на Аллах"** (Бухари).

Свидетелството: Че Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) е Пратеник на Аллах

Мъртвецът в гроба ще бъде подложен на изпитание и ще бъде питан **три въпроса**, и ако отговори на тях ще се спаси, а ако не може да отговори на тях, то той ще бъде погубен, и единият от тези въпроси е: **Кой е твоя Пратеник?** И няма да отговори човек на този въпрос, освен този, на който Аллах му е дал успех в земния живот да осъществи неговите условия (тоест условията на това свидетелство), тогава ще го утвърди в гроба и ще му вдъхнови да отговори, и това свидетелство ще му бъде от полза на Съдния ден, ден в който няма да са от полза нито синовете, нито парите и имотите, а тези условия са следните:

❶ **Подчинението на Пророка Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) в това, което е заповядал** Както Аллах е повелил да му се подчиняваме (тоест на Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари)), казва Аллах Всемогъщия Великия: **{Който се покорява на Пратеника, вече се е покорил на Аллах}** ***сура Ен Ниса: 80.*** също така казва: **{Кажи: "Ако обичате Аллах, последвайте ме! И Аллах ще ви обикне}** ***сура Али Имран: 31.*** и абсолютното влизане в Дженнета е свързано с абсолютното подчинение на Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари), а Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Всички хора от моята общност ще влязат в Дженнета, освен този, който се възпротиви".** Рекоха: О, Пратенико на Аллах! Кой се възпротивява? Рече: **"Който ми се подчини ще влезе в Дженнета, а който не ми се подчини, то той се е възпротивил"** (Бухари). А който обича Пророка ни (Аллах да го благослови и с мир да го дари), то трябва да му се подчини, защото подчинението към него е плод на обичта, и това е довод за обичта.

❷ **Вярването му в това, което е заповядал** А който сметне нещо за лъжа, което е документирано от Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) като истина, поради страст или каприз, то този човек смята за лъжа Аллах и Неговия пратеник, защото Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари) е предпазен от грешки и лъжи: **{и не говори той от себе си}** *сура Ен Неджм: 3.*

❸ **Избягването, предпазването от това, което е забранил** Започва с най-огромния грях, а именно Ширк, и минавайки покрай големите грехове и пагубните дела, и свършва до малките грехове и нежеланите неща, **и според обичта на мюсюлманина към неговия Пратеник** (Аллах да го благослови и с мир да го дари) **се увеличава и неговата вяра,** а когато вярата му се повиши, то Аллах прави така, че да заобича добрите дела, и го накарва да мрази неверието, развалата и греховете.

❹ **Да не се служи на Аллах, освен така както Аллах е заповядал чрез езика на Неговия пратеник** Основното нещо в ибадетите е забрана, и не е разрешено да служиш на Аллах, освен чрез това, с което е дошъл Пратеникът, а той (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Който извърши дело, което не сме го повелили, то това дело е отхвърлено"** (Муслим). Тоест не е прието от Аллах, защото не е според сунната на Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари).

Полза: Знай, че обичта към Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) и обичта към това, с което е дошъл е задължителна, а който ненавижда нещо от това, което е дошъл Пратеникът (Аллах да го благослови и с мир да го дари), то този човек става неверник, дори и да изпълнява нещото, което ненавижда. И не е достатъчна само обичта, **а трябва да го обичаш повече от всичко останало, даже и от самия теб**, наистина който заобича нещо, то се показват следите от тази обич, затова този, който обича Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) истински, то в него се изразява вземането Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари) за пример и го следва в неговия суннет, без значение дали суннета са думи, дела, подчинение на заповедите му или предпазване от нещата, които е забранил, и да се възпитава от неговото възпитание в трудност и в охолство, в движението му, и в ненавиждането му в дадени неща, **и наистина подчинението и следването му, са плодът на обичта към него**, а без тях не е истинска неговата обич. А за обичта към Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) има много признаци, ето и някои от тях: **Многото споменаване на Пратеника** (Аллах да го благослови и с мир да го дари) **и изказването на *Саляту селям*** (поздрав и благослов) **към него**, защото който заобича нещо, то той увеличава неговото споменаване, а друг признак, е: **Желанието за срещата с него**, защото всеки, който обича някого, то той жадува за среща с него, други от тези признаци: **Уважението и почитта при споменаването му**, казва Исхак (Аллах да се смили Над Него): "Сподвижниците на Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари) след него, нямаше момент, когато го споменат и да не се покорят и да не показват смирение или кожата им да не настръхваше, и да не са плакали. Друг признак: **Да мразиш този, който мрази Пророка** (Аллах да го благослови и с мир да го дари), и да враждуваш срещу този, който враждува срещу него, и да страниш от този, който противоречи на неговия суннет и въвежда бидати (нововъведение) в религията, от водачите на бидатите и от двуличниците, друг признак от тях: **Да обичаш този, който Мухаммед** (Аллах да го благослови и с мир да го дари) **е обичал** от семейството му, съпругите му и неговите сподвижници от Ансарите (помощниците) и Мухаджирите (преселниците), и враждебността срещу този, който враждува срещу тях, и омразата към този, който ги мрази и ги псува и ругае, **друг признак: Вземането за пример неговия прекрасен морал**, който беше с най-висок и прекрасен морал, предава се от Айша –*Аллах да е доволен от нея*- която казва: **"Неговия нрав беше Корана",** тоест задължи себе си да не върши нищо друго, освен това което е повелено в Корана.

Що се отнася до качествата на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари)**:** То той беше най-смелият от хората и най-смел в битките, и беше най-щедър от всички хора, а най-много проявяваше щедрост в месец Рамадан, и беше най-наставляващия хората, и казваше най-нежни слова, и никога не е отмъщавал за нещо негово (собствено), нещо лично, беше най-стриктният по отношение на заповедите на Аллах, и беше най-смиреният човек сред хората, и беше най-срамежливият от хората, и най-добър към семейството си, и най-състрадателен към останалите хора .... И още много добри качества

Чистотата

(Тоест ритуалното почистване преди ибадет).

Молитвата е втората основа от основите на Исляма, и не се приема, освен с абдест (ритуално почистване), а почистването не се осъществява, освен с вода или чиста пръст.

Видовете вода: 1)Чиста: Която е чиста в себе си и почистваща други неща, и с тази вода се взема абдест и се почистват с нея мръсотиите. **2) Мръсна:** Това е вода, която се разбърква с мръсотия, дори тази мръсотия да е малко, или много мръсотия, която променя вкуса на водата или цвета й или нейната миризма.

Внимание: Голямото количество вода не се замърсява, освен ако мръсотията промени едно от свойствата на водата: Цветът й, вкусът й или нейният мирис, а малкото вода се замърсява при малкото мръсотия попаднала в нея. А много вода се смята, когато надхвърли 210 литра приблизително.

Съдовете: Всеки чист съд, е разрешено да се използва и да се употребява, освен златните и сребърните съдове, обаче вземането на абдест от тях е прието едновременно с грях, също така е разрешено да се ползват съдовете и дрехите на друговерците, освен ако разберем, че са мръсни, тогава не бива да ги използваме.

Кожата на мъртвото животно: Тя е мръсна. А мъртвото се разделя на два вида: **1)** Животно, чийто месо не се консумира в никакъв случай. **2)** Това животно, чийто месо се яде, обаче не е било заклано. Затова на такова животно, чийто месо е халал и неговата кожа се преработи, тогава е разрешено да се използва неговата кожа в сухи неща, но не във влажни.

Почистването: Или премахването на мръсотии излизащи от половия орган на човек и ануса, и когато това почистване е с вода се нарича **Истинджа**, а когато е с камък, листа или подобни на тях, тогава се нарича **Истиджмар**, обаче те трябва да бъдат чисти, разрешени, почистващи (горе споменатите неща), и да не са храна, и да бъде най-малко с три камъка или повече, затова **Истинджа** и **Истиджмар** е задължително при всяка една мръсотия излизаща от човек. Също така се забранява на човек, който ходи по нужда да стои в тоалетната повече от необходимото, също се забранява изхождане и уриниране в място където се събира водата, или по пътища по които се движат хората, или под сянка, която се ползва от хората, или под дърво, което има плод, и е забранено да се обръща човек към Къбле по време на нуждата си, когато е на открито пространство. И не е желателно човек, когато влиза в тоалетната да носи със себе си неща, върху които е изписано името на Аллах, или да се говори по време на нуждата, или да се уринира човек в дупки (на животни, змии и др.), също така не е желателно, да си пипа половия орган с дясната ръка. Трябва също когато се почиства с вода или с камъни, листа и други подобни, да е нечетно число, разрешено е също да се почиства едновременно съчетавайки между камък и вода.

Използването на Мисвак (вид дървена четка за зъби, от която излиза сок, обаче при липсата й, то нейн заместител се явява пастата и четката за зъби)**:**

От суннета е човек да ползва Мисвак преди молитвата, преди четенето на Корана, при вземането на абдест извършвайки гаргара, и когато стане от сън, при влизането в джамията и в къщата, и когато има лош дъх от устата. Желателно е да започва с дясната страна на устата, и при почистването да почва от дясната страна, също така когато се почиства след нужда, да го прави с лявата ръка и другите неща да прави с лявата ръка, неща, които не са желателни.

Абдест: Неговите фарзове (неща, които са основни в измиването): **1)** Измиването на лицето, в което се включва измиването на устата и носа. **2)** Измиването на ръцете, започвайки от върхът на пръстите до лактите (включително и тях). **3)** Извършването на Месх (забърсване) върху главата цялата (или част от нея) включително и ушите. **4)** Измиването на краката до глезените (включително и тях). **5)** Да е подред (тоест както ги споменахме). **6)** Последователност (тоест като се измие едната ръка да не се чака да изсъхне, тогава да измие другата).

Нещата, които са задължителни: Да се каже преди вземането на абдест: *Бисмилляхир-рахманир-рахийм*. Измиването на ръцете до китките, когато човек става от сън преди да ги вкара в съда с вода.

Суннетите в абдеста: Използването на Мисвак, измиването на ръцете до китките в началото, да се извършва гаргара и измиване на ноздрите преди измиването на лицето, гаргарата да се извършва добре, измиването на ноздрите когато човек не говее, да прокарва с мокра ръка в брадата си, когато тя е гъста, също измиване между пръстите, започване с дясната страна при измиването на частите, измиването на частите по два или по три пъти, вкарването на вода в ноздрите да бъде с дясната ръка, а издухването й с лявата ръка, разтъркване с ръката органите, които се измиват, вземането на цялостен абдест, да се учи дуа, която е документирана след вземането на абдестта.

Нежелателните неща при вземането на абдестта: Вземането на абдест с много студена вода или много гореща, да се измиват органите повече от три пъти, забърсването на водата от органите, измиването вътрешната част на очите, а що се отнася до изсушаването на органите след вземането на абдест то това е разрешено.

Внимание: Когато се вкара вода вътре в устата, то трябва да се раздвижи из цялата уста (извършвайки гаргара), а вкарването на водата в ноздрите трябва да бъде възможно по навътре в ноздрите вдишвайки, а не само чрез ръката, (освен когато човек говее, не трябва да прекалява с водата, за да не му влезне вода в гърлото), същото важи и за издухването на водата от ноздрите, и не са приети, освен по този начин.

Описание за вземането на абдест: Първо вземащият абдест да възнамери със сърцето си, след което да каже: *Бисмилляхир-рахманир-рахийм,* и да измие ръцете до китките, след това извърша гаргара и вкарва вода в ноздрите, след това си измива лицето (а границите на лицето са: От края на челото където поникват крайните косми (скалпа), докато премине брадичката на дължина, а на ширина от едното ухо до другото), след това си измива ръцете от върха на пръстите до лактите (включително и тях), след което извършва месх на цялата

глава, започвайки от началото на челото до тила му (може да извърши месх на една част от главата), –и вътрешната, и външната част на ушите- вкарва показалците във вътрешната част на ушите, а с палците забърсва външната част на ушите, след това си измива краката до глезените (включително и тях).

Внимание: Ако човек има рядка брада, то му е задължение да измие кожата под нея, а ако е гъста, то трябва да измие само външната част на брадата.

Извършването на Месх (забърсване) **върху местите.** Местите това са кожени обувки, покриващи краката над глезените, а ако е изработено от вълна или памук, се нарича чорап, и е разрешено извършването на месх върху тях (тоест чорапите), когато човек си е развали абдест.

Разрешено е да се извършва месх при няколко условия: 1) Да се обуят местите след вземането на цялостен абдест (тоест веднага след измиването на втория крак). **2)** Да е взел абдест с вода. **3)** Да покриват мястото, което задължително се измива при вземането на абдеста. **4)** Да са от кожа която е разрешена. **5)** Кожата сама по себе си да е чиста (преработена).

Чалмата: Разрешено е да се извършва месх върху чалмата при определени условия: **1)** Да бъде носена от мъж. **2)** Да покрива по-голямата част от главата (или обичайното покриване на главата). **3)** Да се извършва след малка нужда. **4)** Почистването да бъде с вода. **А що се отнася до воала** (забрадката на жената), също е разрешено извършването на месх при определени условия: **1)** Да бъде облечена от жена. **2)** Да е обвита чак до шията. **3)** Да е след развалянето на абдест. **4)** Почистването да е с вода. **5)** Да покрива главата.

Времетраенето на месха: За човек, който не е на път е разрешено едно денонощие, а за пътника –който пътува над 85 км. И съкращава молитвите-то за него е разрешено три денонощия.

От кога се смята началото на месха? Брои се от първото ходенето по малка нужда след като облече местите (след като е взел абдест) до следващия ден по същото време или (24 часа). Мястото върху, което се извършва месх върху местите: Върху горната част на местите започвайки от началото на пръстите до края на местите. И месха се извършва с разтворени пръсти на ръката.

Полза: Който извърши месх по време на път и след това не пътува, или който извърши месх за непътник, след това тръгне да пътува, или се съмнява в началното извършване на месха: То той смята месха като непътник (тоест едно денонощие).

Гипсирането: Или гипсовата превръзка, която се слага на счупен крак или ръка, при това положение е разрешено да се извършва върху нея месх (без да мие гипсираната част на дадения орган), обаче при определени условия: **1)** Да има нужда от тази превръзка. **2)** Тя да не обхваща повече от необходимото място. **3)** Да съчетава (да свързва) с месх върху нея и да измива останалата част от органа (която не е превързан) и се измива при абдестта. И ако превръзката е повече, от колкото е нужно, то човек е задължен да свали ненужната част от превръзката, за да я измива при вземането на абдест, а ако се бои да не му навреди развалянето й, тогава му е разрешено да извърши месх върху нея.

Полза: По-превъзходно е да се извършва месхът върху местите едновременно,

без да започва първо с дясната след това с лявата. Не е разрешено да се извършва месх върху долната част на местите, нито пък от страни, не се одобрява измиването на местите вместо да ги забърше, също така да повтаря извършването на месх втори и трети път. А за чалмата и забрадката месха трябва да бъде върху по-голямата част от нея.

Нещата развалящи абдеста: 1) Всичко излизащо от половите органи и ануса без значение дали е чисто, като въздуха излизаш от ануса или спермата, или е мръсотия, като урина и Мезий (прозрачен секрет излизащ от половия орган при възбуда). **2)** Занасянето на разума, без значение дали е от сън или от припадане, освен лекия сън седнал или прав, той не разваля абдеста. **3)**Излизането на урина или изпражнения по не естествен начин (тоест не от тяхното място). **4)** Излизане на нещо мръсно от тялото (да не е урина или изпражнение), като изтичането на много кръв. **5)** Яденето на камилско месо (в мезхеба на Имам Ахмед). **6)** Пипането на половият орган на голо. **7)** Когато мъжа пипа половия орган на съпругата си със страст или обратно, обаче на голо. **8)** При вероотстъпничество от религията.

А който е сигурен, че е взел абдест, обаче се съмнява дали си го е развалил или обратното, то той гради върху сигурното.

Вземането на Гусул (изкъпване след полов контакт или полиране на сън)**:** Кога се изисква вземането на Гусул: **1)** Семеотделяне със страст за човек който е буден, или излизането на семе, когато човек спи без значение дали е със страст или не. **2)** Когато главичката на мъжкия полов орган влезе в женския, дори и да няма семеотделяне. **3)** Когато човек приеме Исляма, или вероотстъпник се върне към Исляма. **4)** След менструация. **5)** След кръвотечението на родилния период. **6)** Когато мюсюлманинът почине.

Фарзовете на Гусула (Задължителните неща при ритуалното изкъпване след полов контакт)**:** Достатъчно е да измие цялото тяло с вода, възнамерявайки Гусул. А цялостното вземане на Гусул се счита при изпълняването на следните девет неща: **1)** Да възнамери със сърцето си това дело. **2)** Да изрече: Бисмилляхир-рахманир-рахийм (ако е само в баня, без да има в нея тоалетна). **3)** Да си измие ръцете до китките преди да ги вкара в съда с водата. **4)** Да измие половия си орган и изцапаното около него. **5)** След това да вземе абдест (както за молитвата). **6)** Да изсипе три пъти вода върху главата си. **7)** Да намокри цялото тяло с вода. **8)** Да разтърка цялото тяло с ръцете си. **9)** Да започне от дясната си страна.

Забранява се на човек, който си е развалил абдестта, **1)** Да пипа Корана. **2)**Да изпълнява молитва. **3)** Да извършва Тауаф (да обикаля около Кя`ба).

А който е задължен да вземе Гусул, то на него в това положение му се **забранява** да извършва горе-споменатите забрани (за този, който е без абдест) включително и: **4)** Четенето на Корана. **5)** Стоенето му в джамията без абдест.

Не е желателно за човек, който е джунуб (нуждае се от вземането на гусул), да спи без да е взел абдест. Също така не е желателно да се разхищава водата при вземането на абдест или гусул.

Извършването на **Тейеммум: Условията** за извършване на Тейеммума:
1) Да не може да намери вода. **2)** Да го извърши с чиста пръст, която има прах, без да е прегоряла.
Фарзовете на Тейеммума: Забърсването на цялото лице, след това ръцете до китките, подредба и последователност.
Нещата, развалящи Тейеммума: 1) Всяко нещо, което разваля абдест, то разваля и Тейеммума. **2)** Когато намери вода, след като е извършил Тейеммум. **3)** Да премине това, за което му е било разрешено, например болен човек, който е извършвал тейеммум по причина на болестта си, и след като оздравее, тогава му се разваля тейеммума (и трябва да си взема абдест).
Суннетите на тейеммума: 1) Подредба и без прекъсване при вземането на тейеммум, когато го вземе на мястото на гусул. **2)** Да забавя вземането на тейеммум до края на времето за молитва (изчаква се с цел, защото може да намери вода). **3)** След извършването на тейеммум да учи дуата, която чете след вземането на абдест.
Нежеланите неща при вземането на тейеммум: Повторното удряне по земята.
Начина, вземане на тейеммум: Да възнамери след това да изрече *Бисмилляхир-рахманир-рахийм*, да удари с дланите си веднъж по земята, след това забърсва цялото си лице и брадата (ако има) с дланите си, след това забърсва ръцете до китките: Като с лявата длан забърсва горната част на дясната ръка, и след това с дясната длан забърсва горната част на лявата ръка.
Премахването на мръсотията: Мръсотията е два вида: **1) Явна, видна,** тя е която не може да се пречисти, като прасето, колкото и да го миеш, то не се почиства. **2) Шериатска:** А тя е извънредна, а в основата си е чиста, като дрехата и земята, ще ги споменем както следват:

Видове		Тяхното решение
Животните:	мръсни	А това са животните като куче, прасе и техните рожби, след това всички птици, на които месото не се яде, също така животните, на които месото не се яде, обаче да са на размер по-голям от котката. На тази група животни урината, изпражненията, секрета от устата, потта, семенната течност, млякото, сополите и повърнатото от тях са мръсотия.
	чисти	**1)** Хората, тяхното семе, пот, секрет, млякото, сополите, храчките и влагата от половия орган на жените са чисти, и така всички части от тях, освен урината и изпражненията, **Мезий** (Прозрачна течност, излизаща от половия орган при възбуда), **Ведий** (прозрачна лепкава течност, излизаща от половия орган на мъжа при страх, стрес и умора) и кръвта, те са мръсни.
		2) Всяко животно, чийто месо се яде, то неговата урина, изпражнения, семе, мляко, пот, секрет от устата, сополи, повръщане, Мезий, Ведий, всичко това е чисто.
		3) От които се изпитва отвращение, като магарето, котката, мишката и подобни на тях, то само техния секрет и пот са чисти.
Мъртвото		Всички мъртви (животни) са мръсотия, освен човекът-мъртвец, рибата, скакалците, и животните, които нямат (циркулираща кръв), като скорпиона, мравката и комара, те са чисти.
Неодушевените предмети		Те са чисти, като земята, камъните и подобните на тях. (като се изключват предишните споменати неща).

Ползи: ✸ Кръвта и гнойта са мръсотия, и са извинени по време на молитвата и в други положения, ако са малко, обаче когато са от животно, чието месо се яде. ✸ Кръвта при два вида животни е чиста: **1)** На рибите. **2)** Кръвта или пот, която е останала по месото, когато се заколи животно, чийто месо се яде. ✸ Това, което се отреже от живо животно, чийто месо се яде като съсирек или парче месо, то те са мръсотия. ✸ Премахването на дадена мръсотия от тялото или дрехата не се нуждае от възнамерение, ако се премахне самостоятелно от дъжд или друго подобно, то тя се почиства. ✸ Пипането на дадена мръсотия с ръката или вървенето върху тях, не развалят абдестта, обаче човек е задължен да премахне попадналата мръсотия върху тялото или върху дрехата на човек, след това да се измие. ✸ Мръсотиите се премахват при определени условия: **1)** Да се измият с чиста вода. **2)** Да се изстиска дадената дреха извън съда, в който е измита, ако тази дреха може да се изтиска. **3)** Да се изтърка (с пръсти или друго) замърсеното място, ако не може да се измие само с вода. **4)** Ако е мръсотия от куче, да се измие седем пъти, като на осмия се измие с пръст или сапун.

Внимание: ✸ Мръсотията попаднала върху земята, ако е течна като урината например, достатъчно е за нея да бъде изсипано върху нея вода, докато изчезне мръсотията, нейният цвят и нейният мирис, а ако е видна като изпражнения, то трябва да се премахне (да се отстрани) и да се премахнат следите след това. ✸ Ако е невъзможно почистването на мръсотията, освен с вода, то е задължение това място да се измие с вода. ✸ Ако замърсеното място не се вижда с просто око, то се измива неговото място и около него, докато се убеди, че мястото е измито добре. ✸ Който вземе абдест да се кланя нафиле (допълнителна) молитва, то му се разрешава да се кланя с този абдест молитвата, която му е задължителна (като петкратната молитва).

✸ Човек, който е спал или се е изпърдял, то не е задължен да измие мястото, защото този въздух, който излиза от задника, е чист (не е мръсен), обаче ако иска да се кланя тогава се задължава да вземе абдест.

Шериатски решения за естествените течения при жените (Менструация и Истихада[1])

Ситуация	Шериатско решение
Най-малката и най-голяма възрастова граница на менструацията при жените	Най-малката възрастова граница е девет години, и ако излезе от половия орган на момичето кръв преди тази възрастова граница то това е кръв Истихада, а не е менструация. А за най-голямата възрастова граница то тя няма граница.
Най-малко дни, който може да продължи менструацията	Един ден и една нощ (24 часа), а ако е по-малко от това време то това е кръв Истихада.
Най-много дни, който може да продължи менструацията	Петнадесет дена, а ако е повече от тези дни, то тази кръв е кръв Истихада.
Почистването между два цикъла (чисти дни)	Тринадесет дни (най-малко), и ако се появи кръв преди тринадесетия ден, то това е кръв Истихада[2].
Най-често срещаната менструация	Шест или седем дена.
Най-често срещаното почистване при жените	Двадесет и три или двадесет и четири дена.
Дали кръвотечението при бременната жена се смята за менструация?	Когато от бременната жена излиза тъмно[3] или светло[4] течение, то това е Истихада.
Кога разбира жената, която е в менструация, че се е пречистила?	**Жените по този въпрос се делят на две групи: 1)** Чрез бялото течение[5], което излиза от половия орган ако го види. **2)** Чрез изсъхването на половия орган (тоест когато няма течение, като не тече нито тъмно нито светло течение, това е, когато не види бялото течение.
Течения, които излизат от половия орган на жената, когато е чиста	Ако е прозрачна (течност) или бяла лепкава, то тя е чиста, а ако е кръв или тъмно, или светло течение, то тогава е мръсно, и всички тези течности развалят абдестта, а ако продължи течението дълго време, тогава това е Истихада.
Тъмното и светлото течение, които излизат от женския полов орган	Ако е свързана с менструацията преди него или след него, то това е менструация, а ако е в друго време, в което не е в менструацията, то това е Истихада.
Която жена има точно определен брой дни цикъл в месеца, и стане чиста преди да са минали тези дни	Тогава се съди, че тя е чиста, след като кръвта е прекъснала, и е видяла чистото течение, дори и определените (редовните) й дни, за които е свикнала да не са свършили, в които дни е виждала преди това кръв.
Изпреварването на цикъла или закъсняването му, а не е в обичайното му време	Ако дойде по определените описания, то това е цикъл, без значение по кое време е дошъл (в началото на месеца в средата или в края), обаче при условие, да има между двата цикъла най-малко тринайсет дена чист период., а

---

[1] Кръвотечение при болестно състояние на жените.

[2] **Менструацията,** това е естествена кръв, излизаща без причина от матката на жената, не след родилен период. **Истихадата:** Това е кръвотечение не във времето на цикъла, а е при болестно състояние. А разликата между менструацията и Истихадата е че: **1)** Кръвта на менструацията е тъмна и бие на черно, а кръвта при Истихадата е по-светла, като кръвта, която тече от носа. **2)** Кръвта от менструацията е гъста, по някой път излиза на парцали (съсирена), а кръвта от Истихадата е рядка като, че ли тече от прокървила рана. **3)** Че кръвта от менструацията има много тежка миризма в повечето случаи, а мирисът на кръвта при Истихадата е като естествената кръв.

[3] **Тъмното течение**: Това е течаща кръв по матката, цвета на която е тъмен (кафяв).

[4] Това е течаща кръв, излизаща от матката, цветът на който е светъл.

[5] **Това бяло течение е чисто,** обаче разваля абдест, когато излезе.

	ако ли не, тогава се смята за Истихада (болестно състояние).
Ако цикъла се увеличи или намали от обичайния му период	Това се смята за цикъл, обаче при условие, да не надвишава най-дългия цикъл, на който границата е петнайсет дни.
Ако от жената тече кръв за дълъг период от време, като един пълен месец или повече	**В такъв случай има три положения: 1)** Която жена си знае времето на нейният цикъл от месеца и броя на дните му, то тогава тя си смята този точен брой дни и в кое време на месеца, без значение дали кръвта се различава или не (то само тези дни се смятат за цикъл). **2)** Когато жената си знае в кое време от месеца й идва цикъла, обаче не знае точно колко дена трае, тогава тя стои шест или седем дена (най-дългия цикъл), същите дни, които знае. **3)** Когато жената знае точно колко дни й е цикъла, обаче не знае кога точно й идва през месеца, тогава брои определените дни, които знае (тоест техния брой) в началото на всеки месец от ислямското летоброене (тоест началото на всеки лунен месец).

Кровотечение след родилния период (Нифас)

Въпрос	Решението
Когато жената роди, обаче няма кръв.	Тогава за нея не важат въпросите свързани с Нифас, и не е задължена да се изкъпе, и говеенето не и се разваля (ако е говяла).
А ако види признаците на раждането	Това, което вижда като кръв, вода и болки преди раждането, то това не се счита за кръв от Нифас, а е кръв Истихада.
Кръвта, която излиза от жената по време на раждането	Тази кръв е кръвта Нифас, дори и детето да не излезе или излезе част от него, и тогава жената не е задължена да си надкланва молитвата, която е била по време на раждането й.
Кога започват да се броят дните на Нифас?	След като детето излезе напълно от корема на майката.
Колко дни е най-краткият Нифас?	Няма граница за най-малко дни, а в момента, в който прекъсне кръвта. Ако роди и след това веднага кръвта спре, тогава е задължена да се изкъпе, и да си изпълнява молитвите, и не е задължена да чака четирийсет дена
Колко дни е най-дългия Нифас?	Най-големия период е четирийсет дена, а ако е повече от това, то тогава дните над четирийсет не се смятат за Нифас, тогава е задължена да се изкъпе и да си изпълнява молитвите, освен ако не я възпрепятства месечния цикъл (да е дошъл след изтичането на 40-я ден от Нифас), който се смята за цикъл.
Ако жената роди **близнаци** или повече от две	Започва да брои дните Нифас, от раждането на първото дете.
Кръв, която излиза след аборта	Ако плодът е на 80 дни или по малко, тогава кръвта се смята за кръв Истихада, а ако е след 90 дни, тогава тази кръв се смята за Нифас, а ако е между 80 и 90, тогава се гледа зародиша: Ако има форма на човешко същество, тогава тази кръв се смята за Нифас, а ако ли не, тогава се смята за Истихада.
Ако жената се почисти преди да минат 40 дена, след това пак протече кръв преди да са минали тези 40 дена	Когато жената се почисти (или кръвта е спряла) преди да са изминали четиридесет дена от Нифас, тогава се изкъпва и си отслужва молитвата, а ако кръвта пак протече преди да са минали тези 40 дена, тогава тази кръв пак се смята за Нифас, и така докато минат 40-те дни.

Внимание: ✸ Жената, която има кръвотечение **Истихада** е длъжна да си отслужва молитвите, **обаче трябва да взема абдест преди всяка молитва.** ✸Ако жената се пречисти от месечен цикъл или Нифас преди залез слънце, тогава е длъжна да си кланя пропуснатите две молитви от този ден, а именно обедната и следобедната молитва, а ако се почисти преди да се е пукнала зората (тоест преди да е настъпило времето за сутрешната молитва), трябва да си отслужи вечерната и нощната молитва от вечерта. ✸ Ако настъпи времето за дадена молитва, и в това време и дойде цикъла или Нифас преди да е изпълнила молитвата, **тогава не е задължена да си я отслужи,** след като се пречисти. ✸ Жената е задължена при къпането след цикъл или Нифас **да си разплете косата**, а не е задължена да си я разплита при къпане след полов контакт.✸ Когато жената е в Истихада, тогава не е желателно да се извършва полов контакт, но ако съпругът й има голяма нужда тогава е разрешено. ✸Жената, която има истихада взема само абдест преди всяка молитва, и се изкъпва само веднъж след свършването на месечния й цикъл и продължава така, докато й спре това течение. ✸Разрешено е на жената да взема лекарства, които прекъсват цикъла временно, за извършването на поклонението *хадж* или умра, или да си извърши говеенето през месец Рамадан, обаче при условие, че тези лекарства Няма да й навредят здравословно.

Жената в Исляма:

Жената е като мъжът по отношение на наградата и превъзходството пред Аллах, според вярата и делата, Пратеникът на Аллах (С.А.), казва: **"Наистина жените произлизат от мъжете"** (Абу Дауд), и тя е с пълното право да си търси правата, или да търси да се премахне от нея гнет, който я е сполетял, и това е така, защото религиозното обръщение (в Корана) е за жената, така както а и за мъжа (тоест те са еднакви по отношение на ибадетите), освен когато се цитира цитат (ает или хадис) за разграничаването между тях, а това са съвсем малко решения според останалите решения (закони) в религията. Защото религията съблюдава спецификата на мъжа и жената от гледна точка на тяхното сътворяване и на техните способности, казва Аллах: **{Нима Онзи, Който е сътворил, не знае? Той е Всепроникващия, Сведущия}** ***сура Ел Мулк: 14***.

Жената има неща (специфични), които се отнасят само за нея, за мъжа също има неща, които се отнасят само за него, и всяко едно вмешателство (намесване) от страната на единият към нещата засягащи съответния пол, то той вреди и нарушава равновесието в живота. Даже на жената е дадена награда, колкото на мъжа (за извършване на едно и също дело) въпреки че тя си е в дома й, предава се от Есма бинту Йезийд, че е дошла при Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), а той бе седнал сред сподвижниците си, а тя му рече: "Ти си ми по-скъп от майка ми и баща ми, наистина аз съм изпратена като делегат на жените до теб -и съм готова да пожертвам душата си, заради теб-. От както съм тръгнала към теб няма жена нито на изток, нито на запад, която да е чула за моето пътуване към теб или да не е чула, и тя да не е съгласна с моето мнение (това, което ще изразя пред теб). Наистина Аллах те изпрати с истината при

мъжете и жените, и ние повярвахме в теб и в твоя Господар, Който те изпрати. Ние жените сме ограничени, възпрепятствани и сме вързани (ангажирани) във вашите домове (с многото задължения) и сме изпълняващи вашите страсти и желания, носещи (в утробите) вашите деца, а вие мъжете бяхте предпочетени над нас (с превъзходства), като петъчната молитва, отслужването на петкратната молитва с колектив, посещението на болните, присъствието на погребенията, изпълнението на поклонението хадж подир хадж, и по-превъзходно от всичко това воюването по пътя на Аллах. Наистина един мъж от вас, когато излезе като хаджия, или на умра или патрулиращ (по пътя на Аллах), то ние пазим имуществото ви, тъчем дрехите ви, възпитаваме децата ви, та в кое нещо сме еднакви с вас по награда о, Пратенико на Аллах?". Казва: Тогава Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) се обърна с цялото си лице към неговите сподвижници, след това рече: **"Чували ли сте някога по-хубаво слово на жена от търсенето й на награда в дело от делата на религията й, от тази жена?"** рекоха: О, Пратенико на Аллах, не сме предполагали, че жена може да се напъти до толкова, тогава Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) се обърна към нея, след което й рече: **"Ей, жено, тръгни си, и оповести жените, които те чакат, че доброто съпружество на една от вас към съпруга й, и стремейки се към неговото задоволство и следването и на неговото съгласие се равнява на всичко това** (на споменатите дела на мъжете)**"**, тогава тя си тръгна радвайки се и споменаваше Аллах и Го прославяше. (Бейхакий). Друг път пък жени бяха дошли при Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) и рекоха: О, Пратенико на Аллах! Мъжете ни надминаха (в наградата) с воюването по пътя на Аллах, има ли за нас дело, с което да достигнем (по награда) воюващите по пътя на Аллах? А Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), рече: **"Делото (работата) на една от вас в дома й достига делото на воюващите по пътя на Аллах"** (Бейхакий). Даже добротата към близката жена бе сторена да бъде огромна награда на мъжа, който проявява добро към нея (и се грижи за нея), Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Който издържа две дъщери** (грижи се за тях и ги храни) **или две сестри или негови роднини** (близки), **искайки награда** (от Аллах) **чрез препитанието, което им подсигурява, докато Аллах ги замогне или ги дари от Неговата благодат, то те за него ще бъдат преграда от Огъня"** (Ахмед и Табарани).

Някои решения свързани с жените:

✸ Забранено е на мъж да се усамотява с чужда жена, с която да няма Мухрим[1]. Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Да не се усамотява мъж с чужда жена, освен ако има с нея Мухрим"** (Всепризнат хадис). Разрешено е на жената да изпълнява молитвата в джамията, а ако се опасява от раздор (фитне), тогава не се одобрява. Айша (Аллах да е доволен от Него), казва: "Ако Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) завареше това, което вършат жените, щеше да им забрани да

[1] - Мухрима за жената е човек, на който му е забранено до живот да се жени за нея, а те са: Баща и дядо, син, внук, брат и неговите синове, племенниците й от сестра, чичо й, и вуйчо й, бащата на съпруга й и неговия дядо, също така ако съпруга й има син от друга жена или внука му от нея, също така баща, син и брат по млечна линия, съпруг на дъщерята й, и съпруг на майка й в случай, че се е омъжила повторно.

посещават джамиите, както беше забранено на жените от бений Исрааийл" (Всепризнат хадис). Както се увеличава наградата от молитвата на мъжа в джамията, така се увеличава и наградата от молитвата на жената в дома й. една жена дойде при Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) и рече: О, Пратенико на Аллах! Наистина аз обичам (да изпълнявам) молитвата с тебе (тоест в твоята джамия), а той рече: **"Разбрах, че обичаш молитвата с мен, но молитвата ти в твоя дом е по-добра за теб, отколкото молитвата ти в твоята стая, а молитвата ти в твоята стая е по-добра отколкото молитвата ти в твоята къща, а молитвата ти в твоята къща е по-добра за тебе отколкото молитвата ти в кварталната джамия, а молитвата ти в кварталната джамия е по-добра за теб отколкото молитвата ти в моята джамия"** (Ахмед). Също така Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Най-превъзходните джамии за жените са техните домове"** (Ахмед).

✸Не е задължително за жената да изпълнява нито хадж, нито умра, ако няма с нея Мухрим, заради словото на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), който казва: **"Нито една жена да не пътува повече от три нощи, освен с Мухрим"** **(Всепризнат хадис).**

✸Забранено е на жената да посещава гробищата и да изпраща дженазето (мъртвеца), заради словото му (Аллах да го благослови и с мир да го дари): **"Аллах проклина жените, които посещават гробищата"**, тогава Умму Атийе (Аллах да е доволен от Нея), рече: Беше ни забранено да изпращаме дженазетата и да ни се изказва съболезнование" (Муслим).

✸Позволено е на жената да си боядисва косата (да я кънсва) с всякакъв цвят, и не се одобрява черния цвят, с цел да не се мами с него годеника.

✸Даването на жената на наследството, което й се полага и е предписано от Аллах е задължително, а лишаването й от него (от наследството) е забранено, предава се от Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) хадис, който гласи: **"Който прекъсне** (лиши) **от наследство полагащия му се, то Аллах на Съдния ден ще го лиши от дела му в Дженнета"** **(ибну Мадже).**

✸Съпруга е задължен да подсигури на съпругата си прехраната, а това е всичко, от което има нужда неговата съпруга от храна, питие, облекло и жилище и всичко това според традицията. Аллах Всемогъщия Великия, казва: **{Заможният да даде (за жената и детето) според своите възможности! И комуто препитанието е ограничено, да даде от онова, което Аллах му е дарил!}** **сура Ет таляк: 7.** а ако е жена, която няма съпруг, тогава нейния баща или брат или синовете й са задължени да и подсигуряват прехрана (ако има нужда), а ако няма никакви близки, тогава е желателно някой от останалите хора да се грижи за нея, както се споменава хадиса: **"Помагащия** (подсигуряващия прехраната) **на вдовица и на бедняк е като воюващия по пътя на Аллах, или като този, който говее през деня и отслужва нощен намаз през нощта"** **(Всепризнат хадис).**

✸Жената е с най-голямо право да кърми малкото си дете, докато не се е омъжила за друг, а що се отнася до бащата на детето, то той е длъжен да го издържа, докато е при майка си (в случай, че са разведени). И не е желателно жената първа да поздравява, още повече ако е млада девойка, или се бои от фитне (раздор и изкушение).

✸Желателно е бръсненето на космите около половите органи, скубането на космите под мишниците, рязането на ноктите във всеки петък, и не се одобрява да се оставят повече от четиридесет дена.

✸Забранява се скубането –тоест скубането на космите от лицето- от което са и веждите, заради словото му (Аллах да го благослови и с мир да го дари): **"Аллах проклина жената, която си скубе веждите и тази, която й ги скубе"** **(Абу Дауд)**.

✸**Жалеенето** (Траур печал)**:** На жената е забранено да жалее за мъртвец повече от три дена, освен за съпруга й, както се споменава в словото му (Аллах да го благослови и с мир да го дари): **"Не е разрешено на жена, която вярва в Аллах и в Съдния ден да жалее за мъртвец повече от три дена, освен за съпруга й"** **(Муслим)**. Тя е задължена да жалее за него (тоест за съпруга й) четири месеца и десет дена, и е задължена в жалеенето й да остави разкрасяването и парфюмирането, като Зеа`феран, също така и обличане на украшения дори и един пръстен, също Така й се забранява да облича цветни дрехи като червени и оранжеви, да се къносва или да си боядисва косата, да се гримира с черно или да се маже с ароматни мазила (кремове), обаче и е разрешено да си реже ноктите, да си скубе космите под мишниците, да се къпе. И не е задължена да облича през това време определен цвят, например като черното. Също така е задължена да изчака определения срок в домът на съпруга й, забранено й е да излиза от дома й, освен при нужда, и да не излиза от същата заради някаква нужда, освен през деня.

✸Забранено е на жената да си бръсне косата на главата, освен при нужда, разрешено й е да си я подстригва с условие да не се оприличава на мъжете, както се споменава в хадиса: **"Пратеникът на Аллах** (Аллах да го благослови и с мир да го дари) **прокле жените, които се оприличават на мъжете"** **(Тирмизи)**. Или да не се оприличават на неверничките, както гласи хадиса: **"Който се оприличава на един народ, то той е от тях"** **(Абу Дауд)**.

✸Жената е задължена да си покрие цялото тяло с абая (връхна горна дреха, покриваща цялото тяло –фередже), когато излиза от дома си. Абая, която да отговаря на следните условия: **1)** да покрива цялото тяло. **2)** да не е красива (привлекателна дрехата). **3)** да бъде плътна и да не прозира. **4)** да бъде широка, а не тясна. **5)** да не е напарфюмирана. **6)** да не прилича на мъжките дрехи. **7)** да не прилича на дрехите на друговерките. **8)** да не е дреха, която носят известните (горделивите). Забранено е да се носят дрехи, върху които има снимки, ликове на хора или животни, също така е забранено да се закачват снимки на хора и животни по стените, да се правят от тях завеси или пердета, също така е забранено да се продават такива дрехи.

Аврета на жената с другите хора около нея е три вида: **1)** съпруга й: На него му е разрешено да гледа съпругата си както пожелае. **2)** жените и нейните Мухрими: Те могат да гледат от съответната жена само това, което в повечето случаи е отрито пред тях, като: Лицето, косата шията, ръцете, предмишниците, краката (до глезените) и др. **3)** всички останали мъже (които са й чужди): Те нямат право да виждат нищо от нея, освен при необходимост като при годеж

или на преглед при лекаря. Защото раздора (изкушението) на жената идва от към лицето й, казва Фатима бинту Мунзир (Аллах да е доволен от Него): ”Ние си покривахме лицата от мъжете” (Хаким). А Айша (Аллах да е доволен от Него), казва: ”Бяхме с Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) в ихрам (тоест по време на хадж), когато минаваха покрай нас ездачите и ни приближаваха, то ние си спускахме покривалото от главите и си покривахме лицата, а когато подминеха си ги откривахме” (Абу Дауд).

✸**Времето за изчакване:** То е няколко вида: **1)** Изчакването на бременната жена: Нейният период е докато роди детето, по същия начин, ако съпругът й е починал а тя е била бременна, тогава изчаква, докато се роди детето, след това може да се омъжи (след като й мине родилния период). **2)** Изчакващият период за жена, чийто съпруг е починал, е четири месеца и десет дена. **3)**Жена, която си има месечен цикъл: Нейният срок е да минат три месечни цикъла, а срока приключва с почистването от третата менструация. **4)** Жена, която няма менструация: Нейният срок е три месеца. Жена която е в срок на изчакване и е след първия или втория развод е задължена да стои при съпруга си във времето на изчакване, а на мъжа му е разрешено да я гледа както поиска, и да се усамотяват заедно, докато изтече срока, и може би в това време Аллах да ги дари с разум и разбирателство, и така да запазят техния брак. А връщането на жената при съпруга й се състои или със слово изречено от него, като каже: Връщам си те за съпруга, или пък (след срока) да извърши полов контакт с нея, и при връщането няма нужда от съгласието на жената, след като съпругът й я е върнал.

✸Жената не може сами да се омъжва, Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **”Която жена се омъжи без разрешението на нейния Велия** (тоест баща, брат или дядо и др.), **то нейния брак не е валиден”** (Абу Дауд).

✸Забранено е на жената да си наставя косата с чужда коса (или да си слага перука), също така и е забранено да се тушира по тялото, защото тези две дела са от големите грехове, както гласи словото на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари): **”Аллах проклина жената, която си наставя косата и тази, която й я наставя, също така проклина жената, която си татуира тялото, и тази, която го извършва”** (Всепризнат хадис).

✸Забранено е на жената да търси развод от съпруга си без причина, поради словото му (Аллах да го благослови и с мир да го дари): **”Която жена потърси от съпруга си развод, без извинителна причина, то полъха на Дженнета за нея става харам** (забранен)**”** (Абу Дауд).

✸Жената е задължена да се подчинява на съпруга й в позволеното, и по конкретно, когато я покани в леглото, Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **”Когато съпруга покани съпругата си в леглото, а тя му откаже, и той заспи ядосан, то мелейкетата я проклинат до сутринта”** (Всепризнат хадис).

Забранено е на жената да се парфюмира, ако знае, че по пътя ще мине покрай чужди мъже, както гласи хадиса: **”Наистина жената, когато се парфюмира и мине покрай група мъже, за да усетят мириса, то тя е еди каква си, еди каква си: тоест прелюбодейка”** (Абу Дауд).

Молитвата

Езана и Икамета са фарз кифае за мъжете, които не са на път, а за този който е на път или се кланя самостоятелно то за него е суннет да ги учи, а що се отнася до жените, то не е желателно. Също така не се приема, ако се чете езан преди да е навлязло времето за молитва, освен сутрешната молитва, то може да се чете за нея първия езан след полунощ.

Условията на молитвата: 1) Ислям. **2)** Разум. **3)** Да разграничава (между доброто и лошото). **4)** Почистването[1], когато има възможност. **5)** Настъпване на времето: Времето за обедната молитва е от Зеуаль (когато слънцето премине зенита -върхната си точка-), докато сянката на даден предмет стане, колкото самият предмет, след това времето за следобедната молитва започва от края на времето за обедната молитва (или когато сянката на предмета е станала по-голяма от самия предмет), а крайното време за тази молитва се дели на две: **Превъзходно време**, а то е когато сянката на дадения предмет стане двойна, колкото самия предмет, а **належащото време**, а то е до преди да залезе слънцето. А след като залезе слънцето тогава настъпва времето за вечерната молитва (Акшам), докато се загуби червения хоризонт от небето, след това навлиза времето за нощната молитва и най-предпочитано за тази молитва е да се изпълнява в средата на нощта, а наложителното й време е до преди да се е пукнала зората, а когато се пукне зората тогава навлиза времето за сутрешната молитва до преди изгрев слънце. **6)** Покриването на срамните места[2] при възможност с нещо, което да не е прилепнало по тялото, а срамните части за пълнолетното момче, което е на десет години или повече, е от пъпа до коленете, за свободната жена, пълнолетната то тя цялата трябва да се покрива (по време на молитвата и извън нея), освен нейното лице. **7)** Да се пази от мръсотиите, да не попаднат по тялото на кланящия се или по неговите дрехи, или върху мястото където ще се кланя. **8)** Обръщане към Къбле. **9)** Ниет (възнамерение).

Основите на молитвата: А те са четиринадесет: **1)** По време на задължителната молитва да стои прав при възможност. **2)** Началния Текбир. **3)** Четенето на сура Ел Фатиха. **4)** Изпълнението на Рукю (коленичене) при всеки един рекят. **5)**Изправянето от него. **6)** Изправянето добре след изпълнението на Рукю. **7)**Поклона *седжде* да се изпълнява със седемте части на тялото. **8)** Сядането между двете седждета. **9)** Последния Тешехху д. **10)** Сядането за Тешехху д.

---

[1] - Вземането на абдест или извършването на Тейеммум при липсата на вода.

[2] - **Аврета:** Това са срамните места на човек, от които се срамува, а тук ще споменем за аврета, който ни засяга, и чрез който молитвата и тауафа не са правилни, освен чрез него (тоест аврета): Срамните места на дете, което е на седем годишна възраст са: Половия орган и задника, а за десет годишен пълнолетен, то за него е от пъпа до коляното, а за пълнолетното момиче, то цялата е аврет, освен лицето, ръцете до китките и краката до глезените по време на молитвата, и не е желателно да се покрива, освен при=присъствието на чужди за нея мъже, тогава е задължена, а когато се кланя или обикаля Тауаф, и е открила други части, освен споменатите, тогава нейния ибадет не е приет, а постоянният аврет, е: (Половия орган и задника), които винаги трябва да са покрити, дори и да не е в молитва, и не е желателно да се откриват без нужда, дори и да е в много тъмно или в самостоятелна (заключена) стая.

11)Изказването на Саляту селям към Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари)[1] в крайното сядане преди да даде селям. **12)** Даването на селям. **13)** Спокойствие при изпълнението на всяка една основа (в молитвата). **14)**Подредбата на тези основи.
И не се приема молитвата, освен чрез тези основи, а рекята се разваля при изпускане на едно от тези неща без значение дали е умишлено или неумишлено.
Ваджипите в молитвата (задължителните неща), те са осем: **1)** Всички текбири, освен началния текбир. **2)** Словото: ***Семиаллаху лимен хамидех*** за Имама и за човека, който се кланя самостоятелно. **3)** Словото: ***Раббена уелекел хамд*** при изправянето от рукю. **4)** Словото: ***Субхане раббийел азийм*** по време на рукю един път. **5)** Словото: ***Субхане раббийел еа`ля*** по време на седжде веднъж. **6)**Словото: ***Раббиг-фир лий*** между двете седждета. **7)** Първия тешеххуд. **8)**Сядането за него. **Тези ваджипи,** ако ги пропусне умишлено то молитвата му се проваля, а ако ги пропусне забравяйки, то тогава извършва поправително седжде.
Суннетите в молитвата: Думи и дела: **А ако се пропусне нещо от тях, дори и да е умишлено, то на кланящия не му се разваля молитвата.**
Суннетите в думите в словата са: Четенето на **Субханеке**, изричането на ***Еузу билляхи минеш-шейтанир-раджийм*** и ***Бисмилляхир-рахманир-рахийм,*** изричането на словото **Амийн** при молитвите, при които се чете на глас, четенето на нещо от Корана след сура Фатиха, Имама да чете на глас[2], след словото **Семиаллаху лимен хамиде** (и Раббена уе лекел хамд) да изрича тази дуа: ***Хамден кесийран тайибен мубаракен фихи мил`уссемауати уе мил`ул ерди ……,*** да изрече дуата на рукю и на седжде повече от един път и да каже: ***Рабиг фир лий***, да учи дуа преди селяма.
А суннетите в делата са: Вдигането на ръцете при началния текбир, преди изпълнението на рукю и след него, и при ставането за третия рекят, поставянето на ръцете под гърдите, когато стои прав, дясната ръка върху лявата, **да гледа към мястото където се покланя в суджуд,** да е с разтворени крака когато е прав. **А при извършване на седжде, да започне първо с** поставянето на коленете, след това ръцете и след това челото и носа му, **да разделя ръцете от** хълбоците си, стомаха от бедрата си, а бедрата също да ги отдалечава от долната част на крака, да има разстояние между коленете му, изправянето на долната част на ходилото, а вътрешната част на пръстите на краката да са прилепнали към земята, и поставянето на ръцете (при седжде) на нивото на раменете с прибрани пръсти на ръцете (това е при изпълнението на седжде), изправянето чрез вътрешната част на ходилата и при сядане да се поставят дланите върху коленете, при първия тешеххуд да се сяда върху левия крак, а при последното сядане да се сяда върху левия таз, като долната част на левия крак се поставя под десния крак, а в сядането между двете седждета ръцете се поставят върху бедрата, а пръстите на ръцете са събрани, същото е и при тешеххуд, освен това при тешеххуда се свиват кутрето и този пръст до него, а

---

[1] - Тоест да чете: ***"Аллахумме салли"*** и ***"Аллахумме барик"***..
[2] - А на кланящите се зад него е забранено да четат нещо от Корана, когато имама чете на глас, а когато човек си се кланя самостоятелно, тогава може да си чете на глас.

палецът и средния пръст се допират така, че да образуват халка, а показалеца се изпъва и се движи при всяко споменаване на Аллах, и при ученето на дуа, сочейки с това че Аллах е Един единствен, също така обръщането на дясно и на ляво при даването на селям, като се започва от дясната страна.

Поправителното седжде: **Суннет** е да се извърши поправително седжде, когато се изпълни нещо разрешено в молитвата, обаче не на предназначеното му място, като четенето на Коран по време на седжде. **А е разрешено**, при оставянето на даден суннет в молитвата. **А е задължително** да се изпълни поправително седжде, когато добави (неумишлено) основа от основите на молитва, като едно рукю повече, седжде или сядане или да даде селям преди да е завършил молитвата, или чете Корана така, че да изменя неговото значение (тоест да греши в четенето), или пък да остави нещо, което е **ваджиб** (задължително) в молитвата, или се съмнява в допълването на нещо по време на изпълнението му, и молитвата му се разваля при положение, че е оставил умишлено нещо от молитвата, на което поправителното седжде е задължително. И ако иска, извършва поправителното седжде преди селяма, а ако иска го извършва след него, а ако е сбъркал в молитвата и не е изпълнил поправително седжде, обаче след като е приключил с молитвата и се е минало известно време, и си спомни за това, то тогава за него отпада това поправително седжде.

Описанието на молитвата: Когато човек стане да изпълни молитвата, трябва да се обърне към Къбле и да изрече Текбир: (Аллаху Екбер), а който е Имам трябва да изрече този текбир на глас а също и останалите текбири за да ги чуят тези зад него, а останалите хора си го изричат тихо, и при изричането на текбира си вдига ръцете на нивото (на ушите) или на раменете, след това ги поставя под гърдите, като с дясната длан хваща лявата, а погледът му трябва да сочи към мястото, където ще се покланя, след това започва молитвата с дуа, която е документирана в суннета, като: ***Субханеке Аллахумме уе бихамдике уе тебаракес-муке, уе теаля джеддуке уе ля иляхе гайруке***, след това изрича: ***Еузу билляхи минеш-шейтанир-раджийм***, и след него изрича ***Бисмилляхир-рахманир-рахийм*** (обаче тези неща не ги изрича на глас), след това чете сура Ел Фатиха, а за хората зад имама е **желателно** да я четат, когато имамът замълчава (след нейното прочитане), и когато не чете имамът на глас на вторите рекяти (в трите молитви вечерната, нощната и сутрешната молитва), а е задължен да я чете (тоест сура Ел Фатиха) при другите две молитви, на които имамът не чете на глас (като обедната и следобедната молитва), след нея чете това, което му е улеснено (което знае) от Корана. Желателно е да чете на сутрешната молитва от ***сура Каф*** до ***сура Ен Неба*** (тоест които си избере от тях, а не всичките), а на вечерната молитва от кратките сури от сура ***Ед Духа*** до сура ***Ен Нас,*** а в останалите молитви да чете от ***сура Ен Неба*** до сура ***Ед Духа***. А имамът чете на глас на сутрешната молитва и в първите два рекята на вечерната и нощната молитва, а в останалите рекяти и молитви чете на ум, след това изрича текбир и се покланя на рукю, и поставя ръцете си върху коленете, и разтваря пръстите си и си изправя гърба, а главата трябва да бъде равна с гърба, след което казва:

Субхане раббийел Азийм три пъти, а когато се изправи от рукю казва: ***Семиаллаху лимен хамиде***, а когато се изправи прав, казва: ***Раббена уелекел хамд, хамден кесийран тайибен мубаракен фихи, мил`ус семауати уе мил`ул ерди уе мил`у маа ши`те мин шейин бя`ду***, след това се покланя в седжде изричайки текбир, и разделя ръцете си от хълбоците и стомаха от бедрата, като слага ръцете на нивото на раменете, а пръстите на краката му са свити и обърнати в посока към Къбле, дланите му също, след това казва три пъти: ***Субхане раббийел еа`ля,*** може и да добави някои допълнителни дуи, които са документирани в суннета или да се моли каквото си поиска, след това се изправя изричайки текбир и сяда върху левия си крак, а десния е прав (огъвайки пръстите) насочени към Къбле, или пък да седне върху таза си като пръстите на двата крака са огънати и сочат Къбле и казва два пъти: ***Раббиг фир лий***, може също да допълни с друга дуа, като: ***Уер хам ний уедж` бур ний, уер`фа ний, уер зук`ний, уен сур`ний, уех диний, уе аафиний, уе`фу анний***, след това изпълнява второто седжде както първото, след това се вдига изричайки текбир и става прав помагайки си с вътрешната част на ходилата и изпълнява втория рекят така, както първия, а когато изпълни и втория рекят сяда за тешехху д, сядайки върху левия си крак, като поставя лявата си ръка върху лявото бедро, а дясната си ръка върху дясното бедро, като на дясната ръка свива кутрето и този пръст до него, а палеца и средния пръст ги свива да образуват халка, а показалеца го изпъва напред и го движи, и учи: "***Еттахияту лилляхи уессалеуату уеттаийбату есселяму алейке ейюхеннебийю уерахметуллахи уеберекятуху ессаляму алейна уе аля ибадилляхис салихийн ешхеду ен ля иляхе иллеллах уе ешхеду енне мухеммеден абдуху уе ресулюху***, след това става за третия рекят (при молитвите, които са повече от два рекята), като отслужва останалите рекяти обаче чете на ум, и чете само ***сура Ел Фатиха***, след като изпълни останалите рекяти сяда на последния тешехху д (последното сядане), поставя върха на левия си крак под десния, сядайки върху земята, след това в последното сядане чете след (Еттахиятю): ***Аллахумме салли аля мухаммедин, уе аля али мухаммед кема саллейте аля ибрахийме, уе аля али ибрахийме иннеке хамийдун меджийд. Аллахумме барик аля мухаммедин, уе аля али мухаммед кема бареке аля ибрахийме уе аля али ибрахийме иннеке хамийдун меджийд***. Също така от суннета е да каже: ***Еузу билляхи мин азабин нари уе азабил кабри, уе фитнетил мех`йа уел мемат, уе фитнетил месийхид деджал.*** И други подобни дуи, които са документирани в сунната, след това дава селям на дясно и на ляво, като казва: ***Ес селяму алейкум уе рахметуллах***, след това може да учи дуата[1], която също е документирана в сунната.

---

[1] Тоест да каже три пъти: ***Естег фируллах, Аллахумме ентес селяму уе минкес селям тебарете я зел джеляли уел икрам, Ля иляхе иллеллах уахдеху, ля шерийке ле, лехул мулку уе лехуль хамду уе хуве аля кулли шей`ин кадийр, ля хауле уе ля кууете илля билляхи, ля иляхе илллаху уе ля ня`буду илля ийяху леху ни`мету уе лехул хамду уе лехус сенаул хасен, ля иляхе иллеллах мухлисийне лехуддийне уе леу керихел кяфируун, Аллахемме ля маания лима а`тейте, уе ля му`тий лима мена`те, уе ля йенфеу зел джедди минкель джедду.*** А след сутрешната молитва и след вечерната казва

Молитвата на болния човек: Когато човек е болен и по време на молитвата, когато стои прав, неговото положение се влошава и болестта му се увеличава, или не може да стои прав, то тогава може да се кланя седнал, а ако и седнал не може, то тогава може да се кланя легнал на страни, а ако и това му е трудно то може да се кланя като е легнал по гръб, а ако има затруднение и не може да изпълнява рукю и седжде, тогава може да ги изпълнява сочейки с главата, а ако е пропуснал дадени молитви (по време на болестта си) тогава трябва да си ги надкланя. А ако има затруднение да кланя всяка молитва, когато й настъпи времето, то му се разрешава да събира между две молитви, между обедната и следобедната, и между вечерната, и нощната във времето на едната.

Молитвата на пътника: Ако човек пътува повече от 85 километра, и пътува за нещо позволено (а не за забранено), разрешено му е също да съкращава молитвите от четири рекята на два. А ако смята и е възнамерил да остане на даденото място повече от четири дена (или над 20 молитви), то тогава си ги изпълнява нормално, и още с пристигането му си ги кланя нормално и не ги съкращава. А ако пътникът кланя пълна молитвата или е забравил да изпълни дадена молитва, когато не е бил на път и след това като пътува си я спомня, или обратното, тогава си я изпълнява цялата, пътника също ако иска може да си кланя молитвата цяла, но по-превъзходно е да я съкращава.

Петъчната молитва: Тя е по-превъзходна от обедната молитва. И тя си е самостоятелна молитва, а не съкратена обедна, и не е разрешено да се кланя четири рекята, и не се приема от човек, който е направил ниет да я изпълни като обедна молитва, също така не е разрешено да се събира със следобедната молитва, в никакво положение, дори и да има причина, която позволява събирането между две молитви.

Молитвата Витр: Тази молитва е суннет, а нейното време е: След нощната молитва до преди да се пукне зората. Най-малко се изпълнява един рекят, а най-много единадесет рекята, като се дава селям на всеки два рекята, което е най-превъзходно. А най-малкото и най-пълните рекяти са три рекята, с даването на два селяма. Чете се на първия рекят сура Ел Еа`ля, на втория рекят се чете сура Ел Кяфируун, а на третия рекят се чете сура Ел Ихляс. Разрешено е също така да се чете Кунут след извършването на рукю на третия рекят, като си вдига ръцете и се моли на глас, дори и да е самичък.

Погребенията: Изкъпването на мъртвия мюсюлманин, обличането му в кефин (бял плат), изпълняването на дженазе молитва, носенето му и погребването му, са фарз кифайе. А ако човек е умрял като шехийд по време на битката, тогава не се къпе, нито се облича в кефин, обаче е разрешено да

гореспоменатото и допълва десет пъти: ***Ля иляхе иллеллах уахдеху, ля шерийке ле, лехул мулку уе лехуль хамду юх`ий уе юмийт уе хуве аля кулли шей`ин кадийр.*** След всичко това изрича 33 пъти **Субханеллах**, 33 пъти **Елхамду лиллях** и 33 пъти **Аллаху екбер** (и общо се събират 99), а на стотния път казва: ***Ля иляхе иллеллах уахдеху, ля шерийке ле, лехул мулку уе лехуль хамду уе хуе аля кулли шей`ин кадийр***, след това чете аят № 255 от ***сура Бакара,*** след това ***сура Ихляс, сура Ел Феляк*** и ***сура Ен Нас***, като тези три сури без аета ги чете по три пъти на сутрешната молитва и на вечерната (Акшам).

му се кланя дженазе молитва, и се погребва в положението както е починал. Мъжете когато починат се обличат в три парчета плат, а жените в пет. От суннета е имамът да застане (при дженазе молитвата) до главата на мъртвеца ако е мъж, а ако е жена трябва да застане на средата, след това извършва четири пъти текбир (може да вдига ръцете при всеки текбир), като започва в първия текбир с ***Еузу билляхи*** и ***Бисмилляхир-рахманир-рахийм***, след което чете ***сура Фатиха*** (или Субханеке) тихо, след това изрича втория текбир и учи ***Аллахумме салли и Аллахумме барик***, след това изрича трети път текбир и се моли за мъртвеца, а когато изрече четвъртия текбир изчаква малко и дава селям. Забранява се гроба да се издига повече от една педя от земята, или да се циментира, или да се целува, или да се парфюмира, или да се пише по него, или пък да се сяда върху него, или да се ходи, също така се забранява да се осветяват гробовете, или пък да се извършва около тях Тауаф (обикаляне с цел ибадет), или пък да се строи върху гробовете джамии, или пък да се погребват хора в джамиите, а ако има върху даден гроб купол или постройка, задължително трябва да се събори.

✸ Когато се изказва съболезнование на близките на мъртвеца, то има определена дуа, може да каже например: ***Еа`замеллаху еджраке, уе ехсене азааеке, уе гафера ли мейитике*** (Аллах да ти увеличи наградата, и да ти подобри (облекчи) съболезнованието, и да опрости на мъртвеца ти). А ако се изказва съболезнование на мюсюлманин за негов близък починал (обаче починалият е неверник, друговерец), то тогава се казва само: ***Еа`замеллаху еджраке, уе ехсене азааеке***. А е забранено да се изказва съболезнование на друговерец, дори близкият му починал да е мюсюлманин.

✸ Човек ако знае, че когато почине неговите близки ще крещят заради него, то е негово задължение да ги предупреди да не вършат това нещо, а ако не го стори то когато почине и те плачат, крещят заради него, тогава ще бъде наказван заради техния плач.

✸ Имам Шафий (Аллах да се смили Над Него), казва: Не се одобрява, на човек чийто близък е починал, да седне на определено място и хората да минават и да му изказват съболезнование, а именно това е сбирка от близките на починалия в къщата с цел хората, които искат да ходят и да им изказват съболезнование, напротив всеки трябва да си гони задълженията, без значение дали са мъже или жени.

✸ От суннета е да се приготви храна на тези хора, на които е починал близък, и не се одобрява да се яде от тяхната храна, или те самите да приготвят храна за тези, които ги посещават.

✸ Разрешено е да се посети гроба на мюсюлманин, обаче без да се предприема пътуване за това, също е разрешено да се посети гроб на друговерец, също така не се забранява на друговерец, да посети гроба на мюсюлманин.

✸ От суннета е, когато се влезе в гробището да се казва: ***"Ес селяму алейкум дар каумин му`минийн*** или ***– Ехлед дияр минел му`минийн- уе инна иншааеллаху бикум ляхикуун, йерхамуллахул мустек`димийне минна уел мусте`хирийн, нес`елюллахе лена уе лекум ел аафийе. Аллахумме ля***

техримна еджрахум, уе ля теф`тинна бя`дехум, уег фир лена уе лехум (Мир вам, вярваща общност –**или**: О, вие пребиваващи в тази обител вярващи- И ние, ако Аллах е пожелал, ще ви последваме, и нека Аллах се смили и над отишлите си вече, и над оставащите. Моля Аллах за благополучие и за нас, и за вас)***”.***

Празничните молитви (Рамадан байрам и Курбан байрам). Те са фарз кифайе, а тяхното време за изпълнение е като времето за молитвата Духа, а ако се разбере на обедната молитва, че днес е било байрам, то тогава се изпълнява на следващата сутрин, а условията за тази молитва са като за петъчната молитва, с изключение на двете хутбета (защото се изпълняват след молитвата), за разлика от петъчната молитва (хутбето е преди молитвата), и не е одобрено да се кланят допълнителни рекяти преди и след нея, а нейното описание е следното: Състои се от два рекята, след началния текбир и казването на ***Еузу билляхи-минеш-шейтанир раджийм***, се изрича още шест пъти текбир, а на втория рекят преди да се чете ***сура Ел Фатиха*** се изрича пет пъти, като при всяко изричане се вдигат ръцете, след това изрича: ***Еузу билляхи-минеш-шейтанир раджийм***, след това чете ***сура Ел Фатиха*** на глас, а след нея чете ***(сура Еа`ля)*** на първия рекят, а на втория чете ***(сура Ел Гаашийе),*** а когато даде селям, тогава проповядва двете хутбета, като хутбетата на петъчната молитва, обаче от суннета е по време на хутбето да изрича повече текбир, а ако кланя празничната молитва като нафиле молитва (без да изрича допълнителните текбири), молитвата му е правилна, защото допълнителните текбири са суннет.

Молитвата Кусуф (Молитва при слънчево или лунно затъмнение)**.** Тази молитва е суннет, тя започва от началото на слънчевото или лунното затъмнение, докато премине, и не е молитва, която да се кланя Каза при нейното пропускане, или когато това явление е преминало, състои се от два рекята, като на първия се чете на глас ***сура Ел Фатиха*** и друга дълга сура, след това се покланя в рукю продължително време, след това се изправя от рукю, казвайки: ***Семиаллаху лимен хамиде, раббена уелекел хамд,*** и не се покланя в седжде, а чете още веднъж ***сура Ел Фатиха*** и друга дълга сура, след това се покланя пак в рукю дълго време, след това се изправя от рукю и тогава се покланя в суджуд две продължителни седждета, след което кланя втория рекят така, както е изпълнил първия, след което сяда учи тешеххуд и дава селям, а ако някои хора дойдат и не заварят първото рукю, то те не са заварили рекята.

Молитвата за дъжд (Истиска). Разрешена е, когато земята стане суха и дъждовете намалеят или прекъснат. Нейното време, нейният начин на изпълнение, описанието й са като празничната молитва, обаче се проповядва едно хутбе и то е след молитвата, от суннета също е да се обърне врръхната дреха, за да се преобърне и положението.

✸**Допълнителната молитва:** Документирано е, че Пратеникът (Аллах да го благослови и с мир да го дари) всеки ден, освен задължителната молитва, е отслужвал и (дванадесет рекята нафиле), а те са: Два рекята преди сутрешната молитва (Сабах), четири рекята преди обедната молитва (Зухр) и два след нея, два рекята след вечерната

молитва (Акшам) и два рекята след нощната молитва (Иша). Също така е документирано, че е кланял още нафиле, освен това. Ще споменем някои от тях: Четири рекята преди обедната молитва, четири преди следобедната и четири преди петъчната молитва. Четири след обедната молитва, след вечерната и след нощната. Два рекята след езана на Акшам, и два рекята след молитвата Витир.

Забранените времена: Забранено е да се отслужва допълнителна молитва в забранените времена, за които времена е документирано, че са забранени, а те са: **1)** От изгряването на утрото до изгрева на слънцето, докато се издигне колкото едно копие в хоризонта. **2)** Когато слънцето застане на върхната точка на небето, докато не премине зенита. **3)** След следобедната молитва, докато не залезе слънцето. А що се отнася за молитвите, които имат причина да се изпълнят, то те могат да се изпълняват и в забранените времена, като молитвата поздрав за джамията, двата рекята след обикалянето около Кя`бе, двата рекята суннет на сутрешната молитва, дженазе молитвата, двата рекята след вземането на абдест, поклона седжде при четенето на Корана и при поклона за благодарност.

Закони (решения) **свързани с джамиите:** Тяхното построяване е задължително според нуждата, и те са най-обичаните места от Аллах, и в тях се **забранява** музиката и ръкопляскането, песните и изнасянето на забранени стихотворения, също така е забранено в джамиите мъже и жени да се разбъркват на едно, забранено е и да се извършва в тях полов контакт, да се търгува (купува или продава), а ако някой търгува, то е разрешено да му се каже: **Аллах да не ти дава печалба в тази сделка.** Забранява се също човек да крещи, търсейки нещо изгубено, а е разрешено на човек, който слуша друг да вика търсейки загубена вещ: **Дано Аллах да не ти я върне.** **Разрешено** е в джамиите да се учат малки деца, от които няма да има вреда (тоест да не са много малки и да замърсяват джамията с урина и др.), разрешено е да се сключва никях, да се отсъжда между хората, да се рецитира полезно и разрешено стихотворение, и да се спи в нея, когато човек е на **И`тикяф** и в друго време, или да спи гост или пък болен човек, или човек да си почине по обяд (Кайлуле). И е **разрешено** да има охрана да следи за реда и да пази от лоши приказки, висок тон, крещене, спорове, многото говорене, повишаването на тон в непозволени приказки, да се взема джамията за път без нужда (тоест ако е голяма и е на дадено място има много врати, да минава през нея). **Не се одобряват** разговори за земни неща, и да не се използват килимите на джамията или осветлението за сватбени тържества или за погребални церемонии.

Милостинята Зекят

Групите на които се полага зекят: Зекята е задължение да се дава на четири групи: ***Първата:*** На добитъка, който става за курбан (камили, крави, овце и кози). ***Втората:*** Някои култури излизащи от земята. ***Третата:*** Пари, злато, сребро, диаманти и други скъпоценни камъни. ***Четвъртата:*** Търговските стоки.

Условията за задължителния зекят: Зекята не е задължен, докато не се изпълнят споменатите условия: ***Първо:*** Ислям. ***Второ:*** Свобода. ***Трето:*** Да притежава определеният нисаб (определено количество или стойност). ***Четвърто:*** Лично притежание. ***Пето:*** Да мине една пълна година (без да пипа от това имущество нищо), освен ако са житни култури, за тях не се чака една година.

Зекята на добитъка: Те са три вида: Камили, крави, овце и кози, за да им се полага зекят трябва да изпълнят две условия: **1)** Да ги отглежда техния пастир една цяла година или повече. **2)** Да бъдат отглеждани за доене или за разплод, а не да се работи с тях (като оране и други подобни), а ако са за търговия то те спадат към търговските стоки и им се дава зекят както за търговски стоки.

Зекята на камилите:

Брой	1 - 4	5 - 9	10 -14	15 -19	20 -24	25 - 35	36 - 45	46 - 60	61-75	76 -90	91-120
Полагащият му се зекят	Не им се полага зекят	Една овца	Две овце	Три овце	Четири овце	Малка камила на една година	Малка камила навършила две години	Камила навършила три години	Камила навършила четири години	Две камили на по две години	Две камили на по три години
А ако са над 120, то на всеки 50 се дава една камила на три години. А на всеки 40 се дава по една камила на две години.											

Зекят на овцете и козите:

Брой	1-39	40-120	121-200	201-399
Полагащият му се зекят	Не се полага зекят	Една овца	Две овце	Три овце
А когато достигнат 400 или повече, то на всеки 100 се дава една овца. И за овцете не се дава за зекят следните животни: Козел, нито старо, нито сляпо, нито това което гледа малкото си, нито бременното, нито скъпи (стойностни) Овцата или агнето да е най-малко на 6 месеца, а козата да е минимум на една година.				

Зекят на кравите:

Брой	1-29	30-39	40-59
Полагащият му се зекят	Не се полага зекят	Мъжко или женско теле на една година	Мъжко или женско теле на две години
А когато достигнат 60 или повече, то на всеки 30 се дава едно теле на една навършена година, а на всеки 40 се дава теле на две навършени години.			

Зекят на културите излизащи от земята: Зекят се полага на растенията, които имат зърно и дърветата, които имат плод при определени условия: **1)**Растението да бъде от тези, които се мерят и съхраняват, като ечемик и пшеница от зърнените култури, и като грозде или фурми от дърветата даващи плодове. А тези, които нито се мерят, нито се съхраняват като зеленчуците и кромид, лук праз и подобни на тях, то на тях не им се полага зекят. **2)**Достигането на необходимата граница (или количество), а то е: **653 килограма** или повече от това. **3)** Тези култури да са собственост на човека във времето когато им се полага зекята, а времето, което е задължително да се

дава зекят започва, когато започне плода или културата да зрее, а началото на плодовете е, когато започнат да пожълтяват или да почервеняват, а на засадените култури, когато (зърното) узрее и изсъхне на класа. И на тези (зърна и плодове) се дава една десета (**1/10**), когато се напояват без никаква трудност, като тези, които се поливат от дъждовете или реките, и половин десета или **(1/20)** на тези, които се поливат с трудност и разходи, като това да изкарва водата от бунар и подобни. А тези които се поливат с трудност в определени дни от годината, а в останалите дни без трудност, то на тях се дава пресмятайки кои дни са били повече (с трудност или без трудност), а пресмятането е според дните, които е имал трудност и тези които не е имал трудност.

Зекята на стойностните неща: Стойностните са два вида: **1)** Злато, на него не се полага зекят докато не стигне границата, а тя е **85** грама. **2)** Среброто на него не се полага зекят докато не стигне границата, а тя е **595** грама. А на парите не се дава зекят, докато не стигнат тази граница или стойността на златото или среброто във времето, когато стигне минималната граница на която се полага зекят за златото и среброто, а на тях се полага зекят когато стигнат границата, дават се **2,5 %.** А за украшенията, които се използват за лично ползване, то на тях не се дава зекят, а тези накити, които се дават под наем или, които се съхраняват, то на тях се дава зекят.

Разрешено е на жените да носят всичко, което е изработено от злато и сребро, което е традиционно сред обществото, също така е разрешено да се използва минимално количество сребро в съдове, и на мъжете е разрешено да носят минимално количество сребро като пръстен, очила и други подобни, а златото е забранено да се украсяват с него съдове и посуда, също така златото в малко количество за мъжете обаче не пряко да го носят, като златни копчета по дрехата, слагането на златен зъб при нужда, без да се оприличават на жените.

А който има пари, които се увеличават и намаляват ежедневно, и му е трудно да ги пресметне и да дава зекят на края на годината, то трябва да го дава този зекят, като си определи един ден от годината, като види в този определен ден колко притежава? И от тази сума изкарва **2,5 %,** дори и част от парите му да не са изминали една година. А който е на редовна заплата, или е дал под наем къща или земя, обаче не може да спести от него нищо, то не му се полага зекят, дори и да е много, а ако го спестява и го пази, то тогава трябва да му даде зекят на това, което е спестил, когато измине една година, а ако му е трудно да определи, то тогава си избира един определен ден от годината за даването на този вид зекят, както споменахме по горе.

Зекята на (пари, които са дадени) **на заем.** Който е дал на богат (заможен) заем, или има имущество, което може да се отърве, то трябва да даде за него зекят, когато си го възстанови, за всички изминали години, дори и то да е много, а ако е бил извинен, например да е дал заем на човек, който е фалирал, то не му се полага зекят, защото не е в състояние да се разпорежда в средствата си.

Зекят на търговските стоки: На тях не се полага зекят, освен при споменатите условия: **1)** Да ги притежава. **2)** Да е възнамерил да търгува с тази стока.

3)Стойността на тази стока да е стигнала Нисаба (границата, на която се полага зекят), а тя е минималната граница, на която се полага зекят за златото и среброто. **4)** Да измине една цяла година. А когато изпълни тези условия то дава зекят на тази стока в стойността й, а ако е имал злато, сребро или пари то той ги прибавя към стойността на търговската стока, за да стигне границата на зекята, а ако е възнамерил тези стоки да ги ползва, като дрехи, къща и кола, то тогава не им се полага зекят, а ако след това реши да търгува с тези неща, започва да смята на ново една година.

Фитрата: Тя е задължителна за всеки един мюсюлманин и мюсюлманка, ако притежават имущество повече от прехраната им за нощта Байрам и през деня на празника, а нейното количество е **2 кг. и 250 гр.** от храната на населеното място и това е количеството за един човек, без значение дали е мъж или жена, а на който се полага да я даде, то трябва да я даде сутринта на байрам преди байрамската молитва, и не се разрешава да се забавя даването й след байрамската молитва, обаче е разрешено да се дава един или два дена преди байрам и е разрешено полагащото се на група например (няколко фитри) да се дадат на един човек и обратно.

Даването на зекята: На който се полага да дава зекят, той е задължен да го даде веднага без да го забавя, също така ако някой е настойник на дете или на луд човек, а те са от даващите зекят, то техният настойник трябва да даде зекят от тяхното имущество, разрешава се да го показва, и собственика на зекята да го разпределя лично, също така от условията да се дава с ниета за този който е Мукеллеф (на когото му се полага). И не му се приема раздаденото ако е възнамерил, че дава обикновена садака, дори и да раздаде цялото си имущество. Най-превъзходно е зекята да се даде на бедните от същото населено място, обаче е разрешено да се дава в друго населено място ако има полза от това. Също така е разрешено на човек да даде зекята си за две години напред, ако има необходимата стойност.

Хората на които се полага зекят: Те са осем групи: **1)** Бедните. **2)** Нуждаещите се. **3)** Онези които го събират. **4)** За приобщаването сърцата им (към Исляма). **5)**Откупването на роби. **6)** Длъжниците. **7)** Тези по пътя на Аллах. **8)** Пътник (който е в неволя). И се дава на всичките групи, на всеки според нуждите, освен на събиращия зекята, на него се дава определен процент, дори и да е богат. Разрешено е да се дава на престъпващите мюсюлмани, които са превзели управлението. Също така е разрешено на Емира (управителя) да взема този зекят със съгласие на даващия го или без негово съгласие, и без значение дали е проявил справедливост или е престъпил. Не се приема човек да дава зекят на неверник, нито на слуга, нито на богат или пък който си задължен да го прехранваш, също така на хората от племето бений Хашим. И ако човек си даде зекята на групи, които не са споменати в групите на полагащите им се зекят, поради това че не е знаел, след това разбере, то това не се приема от него като зекят, освен ако е дал на човек мислейки го за беден, след това е разбрал, че този човек е богат, тогава се приема от него.

Допълнителната садака: Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **“Наистина мюсюлманина от това, което ще срещне от неговите дела и добрини, след смъртта си, са: Наука, която я е научил и след това я е разпространил, или е оставил праведно дете, или е оставил Коран да се чете, или е построил джамия, или е построил дом за сираци** (за тези по пътя на Аллах)**, или река, от която вода се възползват хората, или садака, която е дал от имуществото си, когато е бил жив здрав, и** (тази садака) **ще го срещне след неговата смърт”** (Ибну Мадже).

Говеенето през месец Рамадан.

Говеенето през месец Рамадан е задължение за всеки: Мюсюлманин, разумен, пълнолетен, способен да говее, (ако е жена, то трябва да не е) в менструация, нито пък в Нифас (кръвотечение след родилен период). А на децата им се повелява да говеят, ако са в състояние, за да свикват. А настъпването на месец Рамадан се разбира с едно от двете неща: **1)** Когато справедлив мюсюлманин или мюсюлманка засвидетелстват, че са видели новолунието. **2)** Когато предходния месец, а именно месец Ша`бан е бил пълен трийсет дена. Говеенето започва от пукването на зората (тоест настъпването на сутрешната молитва **„Имсак”**) до залез слънце, също така за задължителното говеене, човек трябва да възнамерява преди феджр (Имсак).

Нещата, развалящи говеенето: 1) Половия контакт (а който го извърши по време на говеене), то той е задължен да си го надговее и да плати откуп, а откупа е: Освобождаването на роб, а който не може да освободи роб, тогава да говее два последователни месеца, а който и това не може да извърши, тогава да нахрани шейсет бедняка, а ако човек и това не може да извърши тогава отпадат от него тези неща.. **2)** Полиране (изпразване) при целувка или опипване или наслада, а който полира на сън то за него няма нищо. **3)**Умишлено ядене и пиене, а ако е ял забравяйки, то говеенето му не се разваля. **4)** Кръвотечението чрез Хиджам (изпускане на кръв от определени точки на тялото с цел лечение) или кръводаряване, а ако на човек му протече малко кръв без негово желание, като нараняване или протичане на кръв от носа, то това не разваля говеенето. **5)** Умишлено повръщане.

А ако се нагълта с прахоляк, или при вземането на абдест погълне вода, или при вкарването на вода в носа стигне до гърлото, или пък си мисли за полов контакт и се изпразни, или стане джунуб на сън, или пък му протече кръв или повърне без негово желание, то неговият оруч не се разваля.

А който яде мислейки си, че е вечер, след това разбере, че е ден, то той трябва да си надговее този ден, а който яде през нощта и има съмнение дали времето за заговяване е настъпило, то той не си разваля говеенето. А ако яде през деня и се съмнява в залеза на слънцето, то трябва да си надговее този ден.

Решения свързани с разговяването: Забранява се яденето през деня на месец Рамадан за този, който няма причина, а жените които са в менструация или са в след родилен период (Нифас), то те са задължени да си разговеят, също така се задължава човек да си разговее, ако се налага да спаси нечий живот, който е в опасност. **А от суннета** е когато човек е на път да си разговее и да съкращава молитвите, когато говеенето му е затруднено, и за болния когато се бои от вреда. **Разрешава се** на човек, който не е пътник, но по средата на деня тръгне на път, то му е разрешено да си разговее, също така се разрешава на кърмачката и на бременната да си разговеят, ако се боят за тях или се боят за детето или плода. И за всичките има само надговяване, а бременната и кърмачката освен надговяването трябва да нахранват за всеки ден по един беден човек, ако се страхуват за детето, а не за тях.

А който се затруднява да говее поради старост или болест за която няма надежди, че ще се излекува, то тогава нахранва за всеки ден по един беден, и

не надговява дните. А който забави надговяването поради дадена причина и го свари идния Рамадан, то за него има само надговяване, а ако го е забавил без причина то той надговява и нахранва по един беден за всеки ден, а ако остави надговяването по причина и почине, то за него няма нищо, а ако е било без причина, тогава за всеки ден се нахранва по един беден, разрешено е на близките на починалия ако е имал да надговява от предишен Рамадан, да го надговеят за него, или ако се е зарекъл да говее за нещо и не е говял след това, и трябва да изпълнят всичките неща, за които се е зарекъл. А който си разговее през деня поради причина и след това тази причина премине още през същия ден, тогава се задължава да продължи да си говее, или пък неверник приеме Исляма, или жена в менструация се изчисти, или болния се излекува, или пътника се върне от път, или малък стане пълнолетен през деня (като полира), или лудия си дойде на себе си през деня (то те трябва да започнат да говеят през останалата част от деня) и след това този ден си го надговяват, и не е разрешено, когато на човек (който е болен) и му е позволено през деня да се храни, друг да говее за него.

Допълнителното говеене (Нафиле)**:** Най-превъзходното говеене е да се говее през един ден, след това говеенето в понеделник и четвъртък, след това три дена от всеки месец, и най-превъзходните три дена от месеца за говеене са (13, 14, 15 от мюсюлманския календар). Също така от суннета е, да се говее през повечето дни от месец Мухаррам и Ша`бан, и в деня Ашура, в деня на Арафат, и шест дена от месец Шауал. Не се одобрява да се говее самостоятелно през целия месец Реджеб, или самостоятелно в петък, или пък самостоятелно в събота, или в деня, в който има съмнение, - а именно тридесетия ден от месец Ша`бан, когато е облачно – **Забранено** е да се говее през Рамадан байрам и Курбан байрам, в дните Тешрийк (11, 12, 13 ден от месец Зул хидже), освен за този който има да коли жертвено животно в поклонението хадж за Теметтуа или Киран (и няма възможност да заколи, тогава трябва да говее).

Внимание: ✸ Който е джунуб или жена, която е била в менструация или е имала Нифас, когато се почистят преди сутрешната молитва, то за тях е разрешено да забавят изкъпването дори и след езана, и първо трябва да се нахрани, и тяхното говеене е правилно.

✸ Разрешено е на жена да взема лекарства да забави месечния си цикъл в месец Рамадан, с цел да участва с мюсюлманите в ибадетите, обаче при положение, че тези лекарства няма да й вредят.

✸ Разрешено е на говеещия да си глътне плюнката или храчката, ако е вътрешна.

✸ Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), рече: **“Общността ми ще продължават да са в добро, докато избързват с разговяването и забавят Сухура** (сутрешното ядене на Сухур)**”** (Ахмед), също така Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **”Религията ще бъде явна** (видна оставаща)**, докато хората избързват с разговяването, защото евреите и християните го забавят”** (Абу Дауд).

✸ Желателно е да се учи дуа преди разговяване, Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **“Наистина за говеещия преди разговяването му има**

дуа, която не се връща” (Ибну Мадже). Също така дуи, които са документирани преди разговяването от Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари), като казва: **“Жаждата отмина, умората също, а остана наградата с желанието на Аллах”** (Абу Дауд).

✸ От сунната е човек да си разговява с пресни фурми, а ако не намери, то да си разговее със сухи фурми, а ако и сухи не намери, то тогава да си разговее с вода.

✸ Говеещият трябва да се предпазва от поставяне на Кухл (**Антимон:** подобно на грим) и капки в очите или в ушите по време на говеенето, с цел избягване разногласията. А ако има нужда от лечение, то няма проблем, ако вкусът на това лекарство достигне до гърлото, а говеенето му е правилно (не се разваля).

✸ От суннета е да се ползва Мисвак по всяко едно време на деня, когато се говее, без да е мекрух.

✸ Говеещият е задължен да остави одумването, клюките, лъжите и подобни на тях, а ако някой го обиди, наругае или напсува, то нека да си каже: **Аз говея**, и така чрез опазването на езика си и на останалите органи от тялото, той предпазва и говеенето си, предава се от Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), че е казал: **“Който не остави лъжата, и работата с нея, то Аллах няма нужда от този човек, да оставя храната и питието”** (Бухари).

✸ От суннета е, когато някой го поканят да яде, обаче той говее, тогава да се помоли за този, който го е поканил, а ако не говее, тогава да седне и да яде.

✸ Нощта Кадр, е най-превъзходната нощ в цялата година, и тя се намира в една от последните десет нощи на месец Рамадан, и най-вероятно в двадесет и седмата нощ, а извършването на добро дело в тази нощ е по-добро от извършването на добри дела за хиляда месеца, а за тази свещена нощ си има признаци, ето и някои от тях: На сутринта (след тази нощ) слънцето изгрява бяло без лъчи и се изправя, и мюсюлманина може да я улучи без да разбере, за това се изисква от него да положи усилия в ибадета през целия месец, и по специално в последните десет дена от Рамадан, и да не проявява небрежност в нито една от нощите, без да е кланял нощна молитва, и ако кланя молитвата Теравих с имама, то да не напуска, докато имамът не приключи молитвата, за да спечели наградата.

✸ Който говее допълнителен оруч, може да си го надговее, но не е задължен, а ако го развали умишлено, то не е проблем и не го надговява.

И`тикяф: Това е вид ибадет от разумен, пълнолетен мюсюлманин, като се остава постоянно в джамията за десет дена (тоест последните десат дена от месец Рамадан без да излиза, освен при необходимост), и от условията за оставащия в джамията да е чист, и да не излиза от джамията, освен при крайна необходимост, като това да се нахрани, да отиде по нужда, или да се изкъпе, ако през нощта е полирал на сън. А И`тикяфа му се разваля, ако излезе от джамията без нужда, или ако извърши полов контакт. Този вид ибадет е разрешен през всеки един месец, но в Рамадан е потвърдено, и по конкретно в последните десет дена от Рамадан. Най малкото времетраене за този ибадет е един час, а е желателно да не е по-малко от едно денонощие, а жената няма право да извършва този ибадет, освен с позволението на съпруга й. От суннета е по време на И`тикяф, този човек да се отдаде на ибадет, и да остави нещата, които му са мубах, като говорене, майтап и др. и да страни от това, което не го засяга.

Поклонението *Хадж* и Умра

Поклонението ***Хадж*** и Умра е задължение един път в живота, а условията за тяхното задължение са: **1)** Ислям. **2)** Разум. **3)** Пълнолетие. **4)** Свобода. **5)** Възможност, а тя е човек да намери превозно средство и прехрана (запас), а който има възможност обаче прояви небрежност и почине, то трябва да се заделят от парите му и някой да изпълни за него хадж и умра. А хаджът не се приема от неверник нито от луд, а се приема от дете и роб, обаче когато детето порасне или робът бъде освободен, тогава трябва да изпълни хаджа, който му е задължителен. А който е беден и няма възможност, обаче вземе заем и си изпълни хаджа, то му се приема. А ако човек не е изпълнил хадж за него, и в същото време изпълни хадж за друг, то хаджа става за него, защото без да е извършил хадж за себе си не може да изпълни за друг.

Влизането в Ихрам: Който иска да влезе в Ихрам, суннет е да се изкъпе, да си оскубе космите под мишниците, и да обръсне тези около половите органи, да се напарфюмира (само по тялото), да не облича шити дрехи, а да облече два бели чисти плата, след което влиза в Ихрам, като казва: ***Леббейке Аллахумме умратен*** или ***хаджен*** или ***хаджен уе умратен***, а ако се бои, че може нещо да го възпрепятства, тогава учи следната дуа:

Фе ин хабесений хабисун фе мехиллий хайсу хабесет`ний.

Хаджът е три вида, и всеки има право да избира, кой хадж да изпълни: **Теметтуа, Муфред** и **Киран**, а най-превъзходния от тях е **Теметтуа**, а той е когато човек извърши умра през месеците на Хадж, и след нейното изпълнение да се освободи от ихрам, след това да възнамери да изпълни Хадж. **Муфред**, това е хаджът, който влиза в ихрам само за хадж. А **Киран**, да влезе в ихрам за умра, след това да я вкара в хаджа и да изпълни един тауаф за двата ибадета.

А когато човека, който е тръгнал за хадж се изкачи върху превозното си средство започва да изрича Телбие, като казва: ***Леббейке аллахумме леббейк, леббейке ля шерийке леке леббейк иннел хамде уенни`мете леке уел мулк ля шерийке лек,*** и е желателно по често да изрича тези слова и да ги изрича на висок глас, а жените трябва да ги изричат със снижен глас.

Нещата забранени по време на Ихрам: а те са девет**: 1)** Бръсненето на косми по тялото. **2)** Рязането на ноктите. **3)** Мъжете да носят шити дрехи, освен ако не намери плат, тогава може да облече панталони, или ако не намери чехли може да обуе обувки, обаче трябва да ги отреже да бъдат под глезените, и няма за него откуп. **4)** Мъжете да си покриват главите. **5)** Да се парфюмира, както тялото така и ихрама. **6)** Да се ловува.**7)** Да се сключва брак: Това е забранено, обаче за него няма откуп. **8)** Опипването със страст, а неговия откуп е да се заколи овца, или да се говее три дена, или да се нахранят шест бедняка. **9)** Извършването на полов контакт, ако човек е извършил полов контакт преди първото освобождаване (тоест преди да е извършил **Тауаф Ифада**), то неговия хадж се разваля, и е задължен да си го изпълни на

следващата година, и трябва да заколи една камила и да я раздаде на бедните в Мекка, а ако е след първото освобождаване, хаджът не му се разваля, обаче трябва да заколи крава (или камила). А ако извърши полов контакт, когато е в ихрам за умра, то умрата му се разваля, и трябва да заколи една овца, и след това да си изпълни на ново умрата. Хаджът и умрата не се развалят от друго, освен от извършването на полов контакт. А забраните за жената са същите, както за мъжете, обаче на тях се разрешава да носят шити дрехи, обаче не трябва да обличат воал, покривало на лицето и ръкавици.

Откупът е два вида: **1)** По избор, а този откуп се дава при бръснене, или при парфюмиране, или при рязане на ноктите, или покриването на главата за мъжете или пък обличането на шити дрехи, (и ако извърши една от изброените забрани) то той трябва да плати откуп) по избор от него: Или да говее три дена или да нахрани шест бедни, като на всеки един беден се полага половин Са`а (или 1,5 кг. храна), или да заколи овца. А за убитото чрез лов се плаща чрез коленето на добитък, в зависимост от убитото ако има подобно на него, а ако няма подобно на него, то той плаща стойността му. **2)** Откуп, който е по подредба: Откупа при хаджа Мутеметтиа и Киран, е да се заколи овца, а за откупа при полов контакт трябва да заколи крава (или камила), а ако няма възможност, тогава трябва да говее три дена по време на хадж и седем, когато се върне в къщи, коленето или даването на храна се раздава само на бедните жители на Мекка.

Влизането в Мекка: Когато хаджията влезе в джамията Месджидил Харам, изрича дуата споменатa в сунната при влизането в джамията, след което започва да извършва тауаф (да обикаля около Кя`бе) за умрата, ако е хадж Мутеметтиа, или тауаф за пристигане (Кудум) ако извършва хадж Муфред или Киран, и при извършването на обиколките открива дясното си рамо. Започва тауаф от черния камък и при възможност трябва да го пипне, и да го целуне, а ако ли не, да посочи с ръката си към него и да каже: ***Биссмилляхи уеллаху екбер***, и така да прави при всяка една обиколка, след това Кя`ба да му бъде от лявата страна и обикаля седем обиколки, като на първите три обиколки тича леко, а в останалите четири обиколки ходи, и всеки път когато стигне до Рукнул йемани (това е четвъртия ъгъл на Кя`бе броейки от черния камък, който е първия ъгъл) да го пипне ако има възможност и между него и черния камък да казва: ***Аллахумме раббена атина фиддюн`йя хасенетен уе фил аахирати хасенетен уекинна азабеннар***, а в останалата част от обиколката учи, която дуа иска, след обиколките кланя два рекята зад Мекаму Ибрахим, ако има възможност, като чете на първия рекят ***сура Фатиха*** и ***сура Кяфируун***, а на втория рекят ***сура Фатиха*** и ***сура Ихляс***, след това пие от водата **Земзем**, колкото се може повече, и ако има възможност се връща при камъка да го пипне, след това се моли заставайки между черния камък и вратата на Кя`ба, след което тръгва да обхожда между Сафа и Мер`уа, казвайки: Започвам с това, с което Аллах започва в Корана: **{Ас Сафа и Ал Мер`уа са от знаците на Аллах, и който ходи при Дома на поклонение**

хадж, или поклонение умра, той не върши грях, като ги обикаля. А който прави добро и по своя воля – Аллах е Въздаващ Всезнаещ} ***сура Ел Бакара: 158.***
След това изрича текбир и казва: ***Ля иляхе иллеллах,*** като се обръща към Кя`ба, като си вдига ръцете и учи дуа, след което тръгва към хълма Мер`уа, и стигайки до зелената светлина, започва да тича до следващата зелена светлина, след това започва да ходи нормално, докато стигне до Мер`уа, и извършва същото, както извърши на Сафа –без обаче да чете аета- , след което тръгва и извършва същото, както в първото обхождане, и така докато извърши седем обхода, като от Сафа до Мер`уа се брои за един обиход, и от Мер`уа до Сафа се брои за друг обход, след като извърши седем обхода, след това си подстригва косата или я обръсва, като бръсненето е по-превъзходно само в хаджа Мутеметтиа, защото след това ще извърши и хадж (и трябва да се обръсне още веднъж), а който е възнамерил хадж Киран и Муфред, то той не излиза от ихрам, и не си бръсне косата нито я подстригва, след като извърши Тауаф Кудум (за пристигането си в Мекка), докато не замери големия Джамарат на Курбан байрам, а за жената се отнася същото, обаче тя не тича в първите три обиколки на Кя`бе, нито пък между двете зелени светлини между Сафа и Мер`уа.
Описанието на хадж: На осмия ден от месец зул Хидже, влиза в ихрам от дома му (или от хотела, ако е чужденец) в Мекка, ако е извършил умра преди това (за хаджа Мутеметтиа) с цел да преспи през вечерта на Мина, а когато изгрее слънцето на следващия ден (на деветия ден) тръгва за Арафат, а когато слънцето премине на обяд зенита, тогава отслужва обедната и следобедната молитва, като ги събира и съкращава, а местността Арафат цялата е място за престояване, освен вадата (Уране), и тогава трябва да учи много: ***Ля иляхе иллеллаху уах`деху ля шерийке ле лехул мулку уе лехул хамду уе хуве аля кулли шейн кадийр,*** и се стреми в дуата си, в покаянието и желанието (надеждата) към Аллах, а когато слънцето залезе, се отправя към Музделифе, смирен и спокоен изричайки Телбийе, споменаващ Аллах, а когато пристигне на Музделифе кланя вечерната молитва и нощната като ги събира и съкращава но съкращава само нощната, след това пренощува там, а на сутринта отслужва сутрешната молитва в началното й време и остава на мястото като учи дуа, докато се пробели, след това напуска Музделифе преди изгрев слънце, и когато достигне до долината Мухассир, то трябва да бърза ако има възможност, докато достигне до Мина, след което замерва големия Джамарат със седем камъчета (камъчетата трябва да бъдат на големина, колкото лешник или нахут), и при всяко замерване изрича: ***Аллаху екбер,*** и си вдига ръката, когато замерва, и трябва да улучи Джемарата и камъчето да падне в коритото, и да внимава да не удря хората, а изричането на Телбийе го прекъсва при започването на замерването, след което коли жертвеното животно (курбана). След това си обръсва главата или я подстригва, обаче бръсненето е по-превъзходно, а когато замери и се обръсне, то излиза от ихрам и му е позволено всичко, което му е било забранено по време на

ихрам, освен съвкуплението (със съпругата му), това е първото освобождаване, след това тръгва за Мекка и извършва тауаф Ифада, а той е задължителния тауаф, чрез който хаджът се изпълва (защото е основа от основите на хадж), след това обхожда между Сафа и Меруа, ако изпълнява хадж Мутеметтиа, или ако не е извършил обхода при пристигането си в Мекка (защото при хаджа Киран и Муфред може да изпълни обхода на Сафа и Меруа, когато пристигне в Мекка след тауаф Кудум, а може и да го извърши след тауаф Ифада на курбан байрам). Когато изпълни и това нещо (тоест тауаф и обход) тогава му е разрешено всичко, даже и съвкупление, а това е второто освобождаване, след което се връща да пренощува на Мина задължително, като всеки ден замерва Джемарат след Зауал (след като слънцето премине зенита на обяд) в следващите три дена, като замерва и трите Джемарата с по седем камъчета, започвайки от първия Джемарат (най-малкия) и така до последния. Когато замери първия, се измества малко напред и започва да се моли на Аллах, след това замерва средния Джемарат, и се измества малко на пред и пак се моли, след това замерва и големия Джамарат, обаче след него не застава да учи дуа, а си тръгва. След това по същия начин замерва Джемаратите на втория ден, а след това ако иска да си върви няма проблем, обаче трябва да напусне Мина преди да залезе слънцето, а ако на дванадесетия ден слънцето залезе, а човек си е на Мина, тогава е задължен да остане да пренощува и на следващия ден да замерва пак. Обаче ако е хвърлил на втория ден и е възнамерил да напуска, обаче навалицата го е забавила, тогава излиза дори и след залез слънце без проблем. А извършването на хаджа Киран е като Муфред, обаче при него се изисква да коли жертвено животно като при Мутеметтиа. А ако иска да пътува със семейството си, трябва първо да извърши прощалния тауаф, за да бъде прощалния тауаф последното нещо, което е извършил, освен жена, която е в менструация или в Нифас, то за тях прощалния тауаф отпада, а ако човек остане след прощалния тауаф в Мекка за търговия или за друго, преди да си тръгне пак трябва да извърши прощален тауаф, а който напусне Мекка преди да е извършил прощален тауаф и е близо, то той трябва да се върне за да го изпълни, а ако е много далече, трябва да заколи курбан (откуп).

Основите на Хадж: 1) Влизането в Ихрам: А то е възнамеряването и обличането на двата бели плата от Микат. **2)** Стоенето на Арафат. **3)** Тауаф Ифада. **4)** Обхождането между Сафа и Мер`уа.

Задължителните неща в Хаджа: 1) Влизането в ихрам от Микат. **2)** Стоенето на Арафат до вечерта. **3)** Пренощуване на Мезделифе до полунощ. **4)** Пренощуване на Мина в дните Тишрийк (11, 12 и 13 от месец зул Хидже). **5)** Замерването на Джамаратите. **6)** Бръсненето или подстригването. **7)** Прощалния тауаф. **8)** Коленето на жертвеното животно за този, който изпълнява Мутеметтиа или Киран.

Основите на поклонението *умра* са три: 1) Влизането в ихрам. **2)** Тауаф за умрата. **3)** Сай (обхода между Сафа и Мер`уа).

Задължителните неща в умрата: 1) Влизането в ихрам от Микат. **2)** Бръсненето или подстригването.

Който остави и не извърши основа от основите на хадж, хаджът не му е пълен, докато не го извърши, а който остави нещо, което е задължително в хаджа, то той трябва да коли курбан, а който остави суннет от хаджа, то за него не е проблем.

Условия за приемането на Тауаф, са тринайсет: 1) Ислям. **2)** Разум. **3)** Определен ниет. **4)** Настъпването на времето за тауаф. **5)** Покриване на срамните места. **6)** Вземането на абдест, а за децата не е условие. **7)** Извършването на седем сигурни обиколки. **8)** Кя`ба да бъде от лявата страна на обикалящия, и ако извърши грешка да се върне. **9)** Да не се връща по време на обикалянето му. **10)** Да ходи при възможност (а ако е болен и не може да ходи, тогава може друг да го кара с количка). **11)** Последователност между обиколките. **12)** Да бъде вътре в джамията Месджидил Харам. **13)** Да започва от черния камък.

**Суннетите при обикалянето около Кя`ба:** Пипането и целуването на черния камък и изричането на текбир при него, пипането на Рукнунл йеманий, откриване на дясното рамо, тичането в първите три обиколки и ходенето в останалите четири, четенето на дуа и споменаването на Аллах по време на обикалянето, доближаването до Кя`бе, отслужването на два рекята зад Мекам Ибрахийм след тауафа.

Условията за извършването на Сай (обхода между Сафа и Мер`уа) **са девет: 1)** Ислям. **2)** Разум. **3)** Ниет (възнамерение). **4)** Последователност. **5)** Ходене при възможност. **6)** Пълни седем обхода. **7)** Изпълнение между Сафа и Мер`уа. **8)** Да се извършват след правилното извършване на тауаф. **9)** Започването му от Сафа с нечетно, а от Мер`уа с четно число.

Суннетите при извършването на Сай: Вземането на абдест и почистването от мръсотия (по тялото и дрехата), покриването на срамните места, споменаването на Аллах, дуа към Него, и прославянето Му, тичане между двете зелени светлини и ходене в останалата част, да е непосредствено след извършването на тауафа.

Внимание: Най-предпочитано и превъзходно е да се замерват Джемаратите в тяхното време (за всеки ден), обаче ако забави да хвърля днешните камъни на утрешния ден (тоест на 12 ден да хвърля и за 11), или пък да ги хвърли на края всичките, то му е разрешено.

Курбана (за хората, които не са на хадж) е суннет муеккед (потвърден силен суннет), и който иска да коли курбан, то с настъпването на първия ден на месец зул Хидже до десетия ден (Курбан байрам) му се забранява да си подстригва косата или да си реже ноктите, докато не заколи курбана.

Курбана Акика (за новородено) е суннет, като за момчето се колят два курбана, а за момиченцето един курбан, коли се на седмия ден от раждането на детето, и от суннета е да се обръсне главата на новороденото на седмия ден и колкото грама тежи косата, то толкова грама се раздава сребро (в

пари), а за момиченцето се дава злато, колкото грама тежи косата. Слага му (**й**) се име, а най-обичаните имена от Аллах са Абдуллах и Абдуррахман, и се забранява да се слага име започващо с **Абд** без да има след него име от имената на Аллах, като **Абдун** Небий (раб на пророка) или **Абдур** Расуул (раб на пратеника) тези имена са забранени, а ако съвпадне Акиката с Курбана, то едното компенсира другото.

Полза: Който влезе в джамията на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), започва с два рекята поздрав за джамията, след това отива при честития гроб на (Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари)), и застава с лице към гроба и с гръб към Къбле, и сърцето му е изпълнено с уважение, като че ли вижда Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), и го поздравява, казвайки: ***Есселяму алейке я расулеллах,*** а ако каже нещо повече от това, то се приема, след това се премества един лакът на дясно и казва: ***Есселяму алейке я Аба Бекр Ес Сиддийк, Есселяму алейке я Умар Ел Фаруук. Аллахуммедж` зихима ан небийхима уе анил ислям хайра.*** След това се обръща към Къбле, а гробовете да му останат от лявата му страна, и тогава започва да се моли на Аллах.

Това е съкратена програма за извършването на Хаджа с подредбата, както следва.

Видове Хадж	Теметтуа	Киран	Ифрад
Началото на ихрам (ниета) и телбийе	Леббейке умратен мутеметтиан биха илел- хадж	Леббейке умратен уе хадж`джен	Леббейке хадж`джен
после	Тауаф за умрата	Тауаф Кудум	Тауаф Кудум
после	Сай за умрата	Сай за хадж	Сай за хадж
после	Подстригване (пълно освобождаване от ихрам)	Остава си в ихрам	Остава си в ихрам
8- ден преди обедната молитва	Влизането в ихрам за хадж от Мекка, след това заминаването за Мина	Заминава-не за Мина	Заминава-не за Мина
9- ден след изгрева на слънцето	Тръгване-то за Арафат и изпълнението на обедната и следобедната молитва там събрани и съкратени в началното време, след това се отделя за дуа (молба) до залез слънце		
След залез слънце	Тръгването за Музделифе и изпълнението на двете молитви вечерната и нощната събрани и съкратени при пристигането там, след което се пренощува там до средата на ноща, а оставането до след Феджр е суннет		
10- ден (байряма) след сутрешната молитва, преди изгрев слънце	Тръгването за Мина и замерването на големия Джемарат		
	Коли се курбана	Коли се курбана	————
	Бръснене или подстригване на косата, след това се извършва Тауаф Ифада. И с извършването на две от трите неща извършва първото освобождава-не, а при изпълнението на трите неща извършва и второто освобождаване от ихрама		
	Сай за хаджа	————	————
11, 12 и 13 ден за закъснелите	Замерването на джемаратите, първо малкия след това средния и накрая големия, като замермването се извършва след Зеуал (след обедната молитва)		
При напускане на Мекка	Изпълнението на прощалният Тауаф, а за жените, които са в месечен цикъл или Нифас (след родилен период), този Тауаф отпада		

Ползи от различно естество

✸ **Грехът:** Той се изтрива и се откупва чрез следните неща: Искрено покаяние, търсене на прошка, вършенето на добри дела, изпитанието чрез беди, даването на садака, дуата от някой друг, а ако остане нещо след това, което не му е опростено от Аллах, тогава бива наказван за съответния грях в гроба или на Съдния ден или в Джехеннема докато се пречисти от този грях. След което ще влезе в Дженнета, това е, когато е починал като мюсюлманин, обаче ако е починал с Ширк или неверие или пък с двуличие, то тогава ще остане вечно в огъня. **Прегрешенията и греховете имат много лоши следи** върху човека: **Следите от тях върху сърцето са:** Че го изпълват със свирепост, тъмнина, унищожение и болести, и това сърце бива преградено от Аллах (тоест е много далече от Него). **А следите върху религията са:** Наследява споменатите неща, също така лишава човек от подчинение (към Аллах), от призива на Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари), дуата на мелейкетата и дуата на вярващите. **А следите върху препитанието са:** Заради тези грехове, човек бива лишен от препитанието и премахване на благодатите, и изчезва берекета на имуществото му. А що се отнася до човека като самостоятелен индивид, то му премахва берекета в годините, и наследява стеснен живот и му затруднява всички дела. **А следите върху делата са:** Пречи да бъдат приети добрите дела. **А следите върху обществото са:** Премахва благодатта в случая, а именно сигурността, предизвиква престъпващите (да вършат лоши неща) и забранява дъжда от небето..... и други подобни.

✸ **Мъките, тревогите и грижите:** Спокойствието на сърцето, неговата радост и премахването на мъките са желание на всеки един, и чрез тях човек се сдобива с добър, спокоен живот, а за да се сполучи това, има религиозни причини, естествени и извършителни и не се събират, освен на вярващите, ето и някои от тях: **1)** Вярата в Аллах. **2)** Вършене на повеленото и предпазване от порицаното (забраненото). **3)** Добротата към останалите хора с думи, дела и всички останали добри дела. **4)** Ангажирането с науки, от които има полза, като религиозни науки и земни науки. **5)** Да не мисли за бъдещи работи или за минали, а да се ангажира с работата, която му е за деня. **6)** Многото споменаване на Аллах. **7)**Споменаването благата от Аллах, явните и скритите. **8)** Да поглеждаме към тези, които са по-зле от нас, и да не гледаме към този, който е облагодетелстван повече от нас в земните блага. **9)** Бързото премахване на нещата, които са причина за тъгите и мъките, и сдобиването с нещата носещи радост и щастие. **10)** Прибягването, търсенето на убежище при Всевишния Аллах, чрез някои дуи.

✸ **Полза:** Ибрахим Ел Хауyас (Аллах да се смили Над Него) казва: Лекарствата за сърцето са пет: Четенето на Корана и размишляването върху него. Празния стомах. Кланянето на нощна молитва. Изразяването на смирение през нощта (по време на дуа или на молитва). Дружeнето с праведните хора.

✸ Който го сполети беда и иска да я премахне или да я намали и да я омаловажи, то нека да си я представи, че е голяма и да си представи наградата от нея (търпейки), и да си представя че ще го сполети по-голяма от нея.

Бракът: **Желателно** е този, който чувства страст да се ожени, дори и да не се бои, че може да изпадне в прелюбодеяние, а този който няма страст, за него е **разрешено** да се ожени, и е **задължително** за този, които се бои за себе си да не попадне в прелюбодеяние, даже ако има средства за хадж и трябва да избере между женитбата и хаджа, то той трябва да се ожени с тези средства. Забранено е да се гледа към чужда жена, също така се забранява да се гледа към възрастна жена, ако човек изпитва към нея страст, също така е забранено да се гледа към голобрад (младеж, който няма брада и има нежно лице). **Условията за женитбата** са следните: **1)** Определянето на конкретната двойка: И не е разрешено на родителя на момичето да каже на някой: Женя те за една от дъщерите си, и в същото време има няколко дъщери и не е посочил конкретна. **2)** Съгласието на младоженеца, който е пълнолетен и разумен, също така съгласието на момичето, която е разумна и свободна. **3)** Да има Велий (а те са: Баща й, дядо й, брат й или чичо й), и не е разрешено на жената да се омъжва по своя воля (тоест без да иска разрешение от нейния родител), и никой освен нейния велий, не може да я жени, освен ако си е намерила подходящ съпруг, който е добър мюсюлманин. С най-голямо право да я жени е нейният баща, след това дядо й (в случай, че баща й е починал), след това нейния син (ако е била преди това омъжена и е имала дете от първия съпруг, или първият съпруг е починал), след това неговия син (или внукът й), после кръвния й брат (тоест с който са от една майка и от един баща), след това брат й от бащина линия само, и след тях племенникът й (син на брат й).

4) Свидетелството: Трябва да има двама свидетели, да са мъже, зрели, разумни и справедливи. **5)** Да няма забрани между двамата младоженци: Като това да има млечно роднинство, или кръвно или от предишна женитба (например да е женен за нейна леля). Забраните при никяха: ***Първо:*** Вечните забрани, а те са няколко вида: **1)** Кръвната, а те са: Майка му, баба му, дъщерята му, и дъщерите на неговите деца, и сестрите, дъщерите на сестрите му и дъщерите на техните деца (тоест внуците на неговата сестра от сина и дъщерята й), дъщерята на брат му, и внучките на неговия брат (от синовете му и от дъщерите му), неговата леля и неговата тетка. **1)** Забрана по млечна линия: Нейната забрана е като кръвната забрана, даже и роднинството при женитба (от преди). **3)** Забрана след женитба, а те са: Майката на неговата съпруга и нейната баба, и съпругите на кръвните му чичовци, дъщерите на съпругата му (ако е имала дъщери от първият й съпруг). ***Второ:*** Забрани до определено време, а те се делят на две: **1)** По причина на събиране, тоест да се ожени едновременно за две сестри (обаче ако се ожени за едната, то другата му става забранена, обаче след време ако се разведе със съпругата му, тогава нейната сестра вече не му е забранена), да се жени едновременно с момиче и нейната леля или тетка. **2)** Пречка, която може да се премахне или е временна, тоест забранено му е да се жени за жена, която е съпруга на друг мъж, докато тя не се разведе.. **Полза:** Родителите на момчето нямат право да задължават сина им да се ожени за момиче, което той не харесва, и в такъв случай, той не е

длъжен да им се подчини, и ако не им се подчини, то той няма грях за това нещо.

✸ **Разводът: Забранено** е на човек да дава развод на съпругата си, когато тя е в менструация или е в нифас (течение след родилен период), или когато е чиста (тоест да не е нито в менструация, нито в нифас), обаче в това време е извършил полов контакт. **Не е желателно** човек да се развежда със съпругата си без причина, а е **разрешено** при нужда, и има някаква причина, а от **суннета** е човек да даде развод на съпругата си, ако има вреда от този брак, също така мъжът не трябва да се подчинява на родителите си при развода, а който иска да се разведе със съпругата си, то на него му е забранено да се развежда повече от един път, а ако се разведе то трябва да е, когато тя не е в менструация, нито пък в нифас и не трябва да е извършвал с нея полов контакт във времето когато тя е чиста. А когато я разведе, то да я разведе само един път и я оставя без да изрича думата **"Развеждам те"** повече от един път, докато не и изтече срока, а на която съпруга и е първият развод (който подлежи на връщане към съпруга й повторно) то на нея и се забранява във времето, когато й тече срока да излиза от къщата й, или пък съпруга й да я изкарва от домът преди да изтече срока. Ако човек произнесе с думи казвайки на съпругата му: **Развеждам те**, то развода се счита, а ако си е помислил само без да го е изрекъл с устата, тогава не се смята за развод.

✸ **Клетвите:** За да се плати откупа за неизпълнена клетва има четири условия: **1)** Да е имал намерение за тази клетва, а ако е само с език без да е имал ниет, то тогава не се смята за клетва, като например да каже: Не, кълна се в Аллах, или: Разбира се кълна се в Аллах, и това е по време на разговор. **2)**Да е за нещо настояще и то да е възможно (по силите на човек), и не се приема ако е за нещо минало по причина на невежество, или мислейки, че е прав за себе си, или пък лъже знаейки (защото това е лъже-клетва, която е от големите грехове), или пък се закълне за нещо настояще, мислейки че е прав, а след това разбере, че не е така. **3)** Кълнящият се да се кълне от себе си, без някой да го е принудил. **4)** Да си наруши клетвата, като това да извърши нещото, за което се е закълнал, че няма да го извърши, обаче го извършва, или пък да остави това нещо, за което се е заклел, че ще го извърши. А който се закълне и каже: ***Иншаллах*** (тоест ако Аллах е пожелал), то той не е длъжен да дава откуп за тази неизпълнена клетва, ако изпълни двете условия: **1)** Да изрече: ***Иншаллах,*** непосредствено след клетвата. **2)** Да цели прикрепеното слово (а именно: Иншаллах) след клетвата, като да каже: ***Валлахи, иншаллах*** (Кълна се в Аллах, ако Аллах е пожелал). А който се закълне за дадено нещо, след това види че противоположното на това, за което се е заклел е по-правилно, то от суннета е да извърши по-правилното и да плати откуп за тази клетва. **Откупът за клетвата е:** Да нахрани десет бедни, като на всеки беден даде храна килограм и половина, или да ги облече тези десет бедни, или да освободи роб, а който не може, не е в състояние, то той трябва да говее три дена последователно. А който говее, но в същото време има възможност да нахрани десет бедни или да ги облече, то той не е отплатил клетвата си.

Разрешено е да се плати откупа за клетвата преди нейното нарушаване или след това. А който се закълне повече от един път за едно и също нещо, то е достатъчно да плати само един откуп, а ако клетвите са за различни неща, тогава за всяка една клетва дава откуп.

✸ **Заричането:** То е няколко вида: **1) Неопределено заричане:** Като каже например: Ако Аллах ме излекува, заричам се, че .... и замълчи, като не пояснява точно определено заричане. В това положение трябва да плати откуп, както е за неизпълнената клетва в случай, че се излекува. **2) Заричане при досаждане и при ярост.** Този вид заричане е човек да свърже заричането с възнамерение за забрана, от това да извърши нещо или като извършването на това дело, като словото му: (Ако говоря с тебе, то се заричам, че ще говея цяла година), а решението за този вид заричане е да избира между това, за което се е зарекъл или да плати откуп, колкото е за клетвата в случай че говори с определения човек. **3) Разрешено заричане:** Като (Заричам се, че ще си облека дрехата) в това положение може да избира между това, за което се е зарекъл или да плати откуп колкото за клетвата. **4) Неодобрено заричане** (Мекрух), като: (Заричам се, че ще разведа съпругата си), а решението за този вид заричане е: От сунната е да плати откуп за това заричане и да не развежда съпругата си, а в случай, че го извърши, тогава за него няма откуп. **5) Заричане с цел прегрешение**, като това да рече: (Заричам се, че ще крада), а решението за този вид заричане е: Забранява му се да изпълнява това заричане и трябва да плати откуп, а ако го извърши, той има грях и за него няма откуп. **6) Заричане с цел служене** (подчинение), като например: (Заричам се, че ще се кланям еди колко си) с цел приближаване до Аллах. Ако го свърже към нещо, като оздравяване на болен, то ако това нещо се осъществи, тогава е длъжен да изпълни това заричане, а ако това нещо не се е изпълнило, то също е задължен да изпълни зареченото.

✸ **Кърменето:** Забраната за роднинството от кърмата е като кръвното роднинство, при спазването на три условия: **1)** Млякото да е от родилка, не от друга. **2)** Кърменето да е до две годишна възраст от раждането. **3)** Най-малко да са пет кърми със сигурност, а едната кърма се смята, когато детето суче от гърдата, докато се засити. Обаче не се признава наследството от кърма и харченето (издръжката).

✸ **Завещанието:** Това завещание е **задължително** за тези, които имат право на него след смъртта на този, който е завещал, и завещателят да завещае след смъртта му да го дадат (завещаното) на този, на когото се полага. **Разрешено** е на този, който оставя след него много имущество. А е **желателно** да завещае, да раздадат от имуществото му една пета на бедните, които не са му наследници, и добре е те да са: Или много беден човек, или учен или праведен човек. **А не е желателно** от човек, който е беден и има наследници да прави завещание на друг, освен ако те са богати, тогава е разрешено. И **се забранява** да се завещава повече от една трета на чужд човек (който не е от наследниците), също така се забранява завещание на

наследник дори то да е минимално, освен ако след смъртта му останалите наследници са съгласни на това завещание. Също така завещанието се нарушава в случай, че този, който е завещал, каже: Развалям завещанието, анулирам го или го променям и други подобни ситуации. И е желателно да пише в началото на бележката, в която пише завещанието си: ***Бисмилляхир-рахманир-рахийм,*** това е което е завещал еди кой си ...., *и свидетелства, че няма друг бог, освен Аллах Един единствен, няма Той съдружник, и че Мухаммед е Негов раб и пратеник, и че Дженнета е истина, и Джехеннема е истина, и че Часът настъпва и няма съмнение в това, и че Аллах ще възкреси тези, които са в гробовете. И наставлявам тези, които съм оставил от семейството си, да се боят от Аллах и да се разбират, да си помагат едни с други, и да се подчиняват на Аллах и на Неговия пратеник ако са вярващи. И им завещавам това, което Ибрахийм завеща на синовете си, и Якуб (на неговите синове):* **{Ей, синове мои наистина Аллах избра за вас религията, затова не умирайте, освен като мюсюлмани}** **сура:Ел Бакара: 132.**

✸ **Желателно е**, когато се изрича благослов към Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), да се съчетава заедно с поздрава и да не съкращава само с едното, а други освен пророците, то за тях не се изказва благослов като начало, и не се казва: Абу Бекр ***Салеллаху алейхи веселлем*** или ***Алейхис селям***, това не е разрешено, обаче е разрешено с единодушие на учените, че всички хора, освен пророците се слагат последователи на тях, и може да се каже: ***Аллахумме салли аля Мухаммедин уе аля али Мухаммед уе есхабихи уе ез`уааджихи уе зуррийетихи*** (О, Аллах! Благослови Мухаммед и рода на Мухаммед, и неговите сподвижници, и неговите съпруги и неговото потекло). Също така е разрешено да се казва на сподвижниците, техните последователи и тези след тях, които са учени, праведници и избраници: **Аллах да е доволен от тях** или **Аллах да се смили над тях.** Като например да кажеш: Абу Ханифе, Малик, Шафий и Ахмед, Аллах да е доволен от тях, или да кажеш: Аллах да се смили над тях.

✸ **Коленето на животното:** Животното задължително трябва да се заколи, за да е разрешено консумирането му, а за животните (за да са халал) има определени условия: **1)** Това животно трябва да бъде от тези, на които месото е разрешено. **2)** Да е в състояние да го заколи. **3)** Животното да живее на сушата. А за самото колене на животното има други условия, а те са: **1)** Този който коли животното, да е разумен. **2)** Средството, с което коли да не е зъб (от животно), нокти или кости, защото с тези неща не е разрешено да се коли животното. **3)** Да пререже гърлото и гълтача, и вените или една от двете. **4)** Да каже: **Бисмилляхи** при движението на ръката (тоест, когато започне да режи), а ако забрави, тогава не е проблем, разрешено е и да се казва **Бисмилляхи** и на друг език, освен на арабски (тоест, ако човек не знае арабски и се затруднява да каже: **Бисмилляхи**. Тогава може да каже: В името на Аллах). От суннета е да се изрече текбир (Аллаху екбер) след изричането на Бисмилляхи.

✸ **Ловът:** За животното, което ще бъде мишената, трябва да отговаря на определени условия: **1)** Да е животно, чието месо е разрешено за ядене. **2)**Да

бъде диво, разбира се. **3)** Човек да не е в състояние да го хване. А шериатското решение, е че е разрешено на този, който иска да ловува, обаче не се одобрява на този човек, който се гаври с животното или се забавлява с него, а ако пречи на хората с постоянното му ловуване, то тогава му е забранено да ловува. Ловът е позволен обаче при четири условия: **1)** Това което се ловува, да е позволено и да се коли. **2)** Инструмента с който се ловува да е разрешен (тоест с тези неща които е разрешено да се коли животното, то с тях е разрешено и да се ловува) и трябва да е добре наострено като копие, стрела и други подобни. А ако ловът е с птица като сокол или пък куче, то те трябва да са дресирани (обучени). **3)** Действията при лова да са с цел. Тоест да стреля с цел лов, защото ако си стреля на празно без да е възнамерил да ловува, и улучи нещо, това нещо не му е позволено да го яде. **4)** При изстрела да каже: **Бисмилляхи**. А ако забрави да каже, тогава без значение дали умишлено или не. То това животно няма право да го яде.

✸ **Храната:** Това е всичко, което се яде и пие, и в основата си е разрешено, и всяка една храна е халал (разрешена) при три условия: **1)** Храната да бъде чиста. **2)** Да няма вреда в нея. **3)** Да не е мръсна, от която човек да се отвращава. А всяка мръсна храна се забранява като кръв, мърша и храна, в която има вреда, като отрова, или мръсотия като изпражнения, урина, въшки , бълхи и други. **От животните по сушата се забраняват**: Магаретата, хищните животни, които ловят със зъбите си като лъв, тигър, вълк, леопард, куче, свиня, маймуни и котките дори и те да са сухоземни, лисицата и катерици, освен хиената. **А от птиците се забранява**, всяка птица, която лови с ноктите си и клюна, като орел, ястреб, сокол, белият сокол и бухала, **и животните, които се хранят с мърша** (сухи изпражнения, кожи и др.) като лешояд (орел) и щъркел, и всичко онова, от което арабите се отвращават, като прилепи, мишки, оси, пчели, мухи, пеперуди, папуняк, костенурки, голяма костенурка, змии. **Също така насекомите като:** Червеи, плъхове, бръмбари и гущери (варан). И всяко нещо, за което религията е повелила да се убива, като: Скорпион, или е забранило да се убива, като: Мравките и рожбата (кръстоската) между животно, чието месо се яде и друго, на което не се яде. Също така хиена родена от майка хиена и баща вълк. А което е кръстоска от две животни, чийто месо се яде например между зебра и кон, то тяхната рожба е разрешена за ядене, **Обаче е разрешено** всичко останало, като добитък (камили, крави, овце и кози) и коне, а от дивите животни като жираф, заек, кошута (дива коза), тропически гущер и антилопа**, а от птиците** щрауса, кокошките, пауна, папагала, гълъбите, славеите, патките и гъските, и всички водни птици, и водните животни (морските), освен жабата, змията и крокодила. И всичко, което се напоява с вода, или се наторява с мръсотии от посевите и плодовете, то е разрешено да се консумира, освен ако се усети вкуса или дъхът на съответната мръсотия, тогава се забранява. И не е одобрено да се яде пепел, пръст и кал, чесън и лук, кромид и подобни на тях, освен след като се сготвят. А ако е гладен (и с него няма никаква храна) тогава е принуден да яде от забранените неща, до толкоз, колкото да засити глада си.

Шериатско Лечение

Наистина, размишляващият върху Аллаховия суннет, знае че белята е от суннета Му, от отсъденото, казва Всемогъщия Великия: **{И непременно ще ви изпитаме с малко страх и глад, и с отнемане от имотите, душите и плодовете. И благовествай търпеливите}** ***сура Бакара: 155.*** И греши този, който смята, че праведните хора са далече от белята, **напротив белята** (изпитанието) **е довод за тяхната вяра**. Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари) беше попитан: Кои хора са най-много изпитвани (кои ги сполетява най-голяма беля)? А той рече: **"Пророците, след това праведните, след това тези след тях** (според нивото на вярата)**, човек бива изпитван според неговата вяра, и ако във вярата** (в религията) **човек има твърдост** (здравина, опора)**, тогава му се увеличава белята, а ако има в религията нежност** (състрадателност), **то** (белята) **му се намалява"** (Ибну Мадже). **И това е от признаците за обичта на Аллах към този раб,** Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), рече: **"Когато Аллах заобича един народ, то Той ги изпитва"** (Ахмед). **И от признаците, че Аллах е пожелал за даден раб добро,** Пратеникът (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Когато Аллах пожелае за Своя раб добро, то Той избързва с наказанието му още в земния живот, а когато пожелае за Своя раб лошо, то Той му забавя наказанието заради греха и му го пази за Съдния ден"** (Тирмизи). **И това** (тоест белята) **е изкупление за греховете**, дори и тази беля да е малка, Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"Няма мюсюлманин, който да го сполети беля, дори и трън** (да го убоде) **или по-голямо от това, и Аллах да не му опрости чрез това неговите грехове така, както листата падат от дървото"** **(Бухари и Муслим).** И затова, ако мюсюлманина е праведен, то белята е причина за опрощение на миналите му грехове, или му се издига степента, а ако е грешен, това за него е изкупление за греховете, и напомняне за опасността от греховете, казва Аллах Всемогъщия Великия: **{Разрухата по сушата и в морето се появи заради онова, което ръцете на хората сториха, за да ги накара Той да вкусят част от онова, което са извършили, и за да се покаят}** ***сура Рум: 41.***

Видове Беля (изпитания)**:** **Беля чрез добро**, като увеличаването на богатството. **Беля чрез лошо,** като страх, глад и намаляване на имотите, казва Аллах Всемогъщия Великия: **{И ви изпитваме със злото, но и в доброто има изпитание}** ***сура Ел Енбия: 35.*** Има изпитание също така чрез болест и смърт, за които най-голямата причина е урочасването и магията, породила се поради завистта. Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: **"След съдбата и предопределеното от Аллах, най-много хора умират от общността ми, по причина на урочасването"** **(Абу Дауд Таяя`лисий).**

Предпазването от урочасване и от магия: Предпазването е по-добро от лечението, затова ние трябва да се придържаме към него (тоест към предпазването), и от по-важните неща за предпазване са следните:

✸ Подсилването на душата чрез вяра (убеждение), и вяра че Аллах се разпорежда във вселената, също така трябва да се вършат повече добри дела. ✸ Добро предположение към Аллах и уповаване в Него. И човек не трябва да си въобразява, че е болен или омагьосан, защото самото

въображение също е болест[1]. ✸ Ако човек стане известен сред хората, че е магьосник или има лошо око, то хората трябва да странят от този човек, не от страх от него, а с цел предпазване. ✸ Споменаването на Аллах и казването на словата: ***Машаллах Тебарекеллах,*** когато човек се впечатли от нещо. Пратеникът (Аллах да го благослови и с мир да го дари), рече: **"Когато някой от вас го впечатли нещо от имотите му или нещо в самия него, или нещо в неговият брат, което обича, то нека да каже: *Барекеллаху леке*, защото окото** (урочасването) **е истина"** (Хаким). ✸ Също така за предпазването от магия е, да яде човек сутринта по седем фурми от сорта **(Адж`уа)**, те са от фурмите на Медина, или градът на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари). ✸ Търсене убежище при Аллах, и уповаване в Него, и добро предположение за Него, и осланянето на Него, от урочасване и магия, и съхраняването (четенето) на споменатите дуи Зикр, и осланяне всяка сутрин и всяка вечер. И този Зикр има влияние върху увеличаването и намаляването с позволението на Аллах поради две причини: **1)** Вяра, че това, което е споменато (като Зикр и дуа) е истина, и е от полза с позволението на Аллах. **2)** Да го чете с езика си и да си концентрира ушите и сърцето върху това, което чете, защото това е вид дуа, а дуата не се приема от небрежното сърце, както е документирано от Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари).

Времето за четене на Зикир и осланяне: Дуите (Зикр) които са за сутринта се казват след сутрешната молитва, а нощните дуи се четат след следобедната молитва, и ако мюсюлманинът забрави да ги каже, то нека да ги чете, когато си спомни за тях.

Признаци за урочасване и други: Няма противоречие между медицината и шериатското лечение, в Корана има лечение за телесни и душевни болести, а когато човек е здрав и е далече от телесни болести, **то неговите признаци** (за урочасване или магия) **най-често се срещат, като:** Постоянно главоболие, пожълтяване на лицето, честото изпотяване и уриниране, слаб апетит, изтръпване или температура, или студ в крайниците, сърцебиене, болест в долната част на кръста и в плешките, тъга и стесненост, безсъние през нощта, жестоки движения (маниери) ярост и страх, които са анормални, многото оригване, обича да се отделя (в самостоятелна стая), апатичност и мързелуване, желание за сън, и други здравословни проблеми, които нямат медицинска причина (както всяка една друга болест си има причина). И горе споменатите признаци може да са у даден човек или част от тях в зависимост от силата на болестта и нейната слабост. **Затова мюсюлманинът трябва да бъде със силно сърце и силна вяра**, за да не влизат в него съмнения (нашепвания от шейтана), и да не си въобразява постоянно, че е урочасал и че е болен, в случай че е усетил от изброените симптоми (признаците, които по горе споменахме), защото въображението е от най-трудно лечимите болести. Можем да видим някои от тези симптоми у хора, които са си напълно здрави, или пък човек има

---

[1] - Лекарите и специалистите в тази област споменават, че 2/3 от телесните болести се пораждат по причина на душевните въображения, че човек е болен, но в действителност тази болест я е нямало в него.

телесна болест, понякога човек може да е с отслабнала вяра, като стеснена гръд, тъга и апатия, тогава такъв човек трябва да си възобнови връзката с Аллах.
А ако болестта е по причина на урочасване[1] тогава с позволението на Аллах лечението е чрез едно от двете неща: 1) Ако човек знае от кого е урочасал: Тогава трябва да му заповяда да се изкъпе, и да вземе тази вода, или да вземе водата, която е останала от него, или да вземе нещо от него[2] и да се изкъпе с нея, и да пие от нея. **2)** А ако **не** знае от кого е урочасал: Тогава лечението е чрез четене на определени аети и дуа, и чрез Хиджам (кръвоизпускане).
Обаче, ако болестта е Магия[3], тогава с позволението на Аллах лечението е чрез едно от следните неща: 1) Да знае къде се намира мястото на магията, и ако я намери то трябва да я развърже и в това време да чете ***сура "Феляк"*** и ***сура "Нас",*** след това да изгори намереното. **2)** Да чете определените аети от Корана, които са за тази цел и по конкретно двете сури ***"Феляк" и "Нас" и сура "Бакара"*** и дуи споменати в суннета, след това ще го споменем.
3) Лечението, а то е два вида: **а) Забранено:** А той е развалянето на магия чрез друга магия, или отиването при магьосници да развалят магията. **б) Позволено:** А тя е: (Да се вземат седем листа **Сидр** и да се стрият на прах .., след това да се чете върху тях три пъти следните сури: ***"Кяфируун", "Ихляс", "Феляк" и "Нас"*** след това да ги сипе във вода, след това човека трябва да пие от тази вода и да се изкъпе от нея, и така повтаря няколко пъти, дакато се излекува с позволението на Аллах). (Това го споменава Абдуррезак в неговия сборник **«Мусанниф»**).
4) Изваждането на магията чрез повръщане или чрез изхождане, ако тя се намира в стомаха, и чрез Хиджам[4] ако се намира на друго място.
Лечението: То си има условия: **1)** Да бъде с аети от Корана и с дуа от шериата. **2)** Да бъде на арабски език (тоест четенето на Корана), а дуите може и на друг език. **3)** Да бъде убеден, че това четене (това лечение) не лекува само по себе си (тоест то самото не е лечител), а лечението е само от Аллах.

---

[1] - **Уручасването:** Това е нараняване от джин, което се случва само с позволението на Аллах, върху човека, който е уручасал, по причина на учудване или впечатление от страна на този, който е гледал в присъствието на шейтаните (сатаните), и за уручасването няма преграда (като Зикир молитва и други ибадети) и довод за това е хадиса: **"Уручасването е истина"** (Бухари), а в друго предание се споменава: **"В него присъстват** (тоест в кривия поглед) **шейтаните и завистта на хората"** (Ахмед). Тук се споменава окото, защото е средството за гледане, а не че самото то е причина за урочасването, защото слепец, който не може да вижда, то от него също може друг човек да урочаса въпреки, че не може да вижда.
[2] - **Нещо от него:** Без значение какво е то, което е попаднало в погледа, като остатъка от водата, която е пил или остатъка от храната му, или това, което е пипнал и го взема от него или с кърпичка забърсва, и след това го допълва с вода,, след това тази вода се изсипва върху уручасалия и пие част от нея.
[3] - **Магията:** възел, заклинание или слово, което се говори или се работи с него, което въздейства директно върху тялото, сърцето или мозъка на омагьосания, и това е истина,. Някоя от тях убива, друга разболява, трета забранява на мъж да извършва полов контакт със съпругата си, някоя пък ги разделя. Магията е Ширк и неверие или пък голям грях.
[4] - Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари) казва: **"Наистина най-доброто с което се лекувате е Хиджам"**. Аллах чрез него е лекувал телесни болести или болести по причина на уручасването и магията, като рак и други.

За по-голямо влияние, четенето на Коранът да бъде с **ниет** (възнамерение) **лечение и напътствие**[1] на хората и джиновете, защото Корана е низпослан за напътствие и лечение, и не трябва да се чете с ниет убийство на джиновете, освен ако не иска да излезе от болния, както се спомена в предишните теми.

Условията за този, който ще чете (аетите): 1) Да бъде мюсюлманин и да бъде праведен, боязлив, и колкото повече е боязлив, толкова по-голямо е влиянието върху четенето. **2)** Да се обърне към Аллах с искреност по време на четенето, да го съчетае заедно със сърцето и езика си, и най-добре за човек е да си чете сам за себе си, защото често пъти сърцето на четящия е ангажирано с други неща, и защото никой не е заинтересуван с неговия проблем така, както той самия, а на нуждаещите се, Аллах е обещал да им отвърне на дуата.

Условията на този, който ще се лекува: 1) Желателно е да е вярващ, праведен, и според нивото на вярата има и влияние в лечението, казва Аллах Всемогъщия Великия: **{И низпославаме в Корана това, което е изцеление и милост за вярващите, а на угнетителите той надбавя само загуба}** ***сура Исра: 82.***

2) Да се обърне (да отправи) към Аллах с искрено сърце, да бъде излекуван. **3)** Да не бърза с излекуването, защото лечението е вид дуа, и ако бърза да види резултата, то може да не му бъде отвърнато, казва Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари): **"Ще бъде отвърнато на един от вас, докато не бърза с отговора и не казва: Молех се, но не ми бе отвърнато"** (Бухари и Муслим).

Лечението си има начини: 1) Четенето на аетите с леко наплюване. **2)** Четене на аетите без наплюване. **3)** Вземане на плюнка с пръста, след което се разбърква в пръст и с нея се намазва болното място. **4)** Четенето на аетите като се поставя ръката върху болното място.

Аетите и хадисите, споменати за това лечение, са: Сура "Фатиха", 255 ает от сура "Бакара" и последните два аета от същата сура, сура "Кяфируун", сура "Ихляс" и сурите "Феляк" и "Нас". След това и следните аети:

﴿ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ﴾[2]

---

[1] - Намерение за напътствие: Призова този, който слуша Корана за религията на Аллах, за извършването на добри дела и за прекратяването на лошите, на това намерение влиянието е много голямо, което е изпробвано, а Корана повлиява на джина и престава да вреди на болния, това е така в повечето случаи, обратно на възнамерението да убие джина, което го предизвиква да се противи и гордее и в такъв случай има вреда както за лекуващия, така и за болния. Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари) казва: **"Наистина Аллах е добър и обича доброжелателността, и дава за добротата това, което не го дава за грубостта** (суровостта)**".**

[2] "Аллах! Няма друг Бог освен Него Вечноживия, Неизменния! Не Го обзема нито дрямка, нито сън. Негово е онова, което е на небесата и което е на земята. Кой ще се застъпи пред Него, освен с Неговото позволение? Той знае какво е било преди тях и какво ще бъде след тях. От Неговото знание обхващат само онова, което Той пожелае. Неговият Престол вмества и небесата, и земята, и не Му е трудно да ги съхрани. Той е Всевишния, Превеликия". {2:255}

﴿ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن
رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ ٢٨٥ لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَاۚ لَهَا مَا كَسَبَتۡ
وَعَلَيۡهَا مَا ٱكۡتَسَبَتۡۗ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذۡنَآ إِن نَّسِينَآ أَوۡ أَخۡطَأۡنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تَحۡمِلۡ عَلَيۡنَآ إِصۡرٗا كَمَا حَمَلۡتَهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن
قَبۡلِنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلۡنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِۦۖ وَٱعۡفُ عَنَّا وَٱغۡفِرۡ لَنَا وَٱرۡحَمۡنَآۚ أَنتَ مَوۡلَىٰنَا فَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ﴾ [1]

﴿فَسَيَكۡفِيكَهُمُ ٱللَّهُۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ﴾ [2]

﴿يَٰقَوۡمَنَآ أَجِيبُواْ دَاعِيَ ٱللَّهِ وَءَامِنُواْ بِهِۦ يَغۡفِرۡ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمۡ وَيُجِرۡكُم مِّنۡ عَذَابٍ أَلِيمٖ﴾ [3]

﴿وَنُنَزِّلُ مِنَ ٱلۡقُرۡءَانِ مَا هُوَ شِفَآءٞ وَرَحۡمَةٞ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا خَسَارٗا﴾ [4]

﴿أَمۡ يَحۡسُدُونَ ٱلنَّاسَ عَلَىٰ مَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦ﴾ [5] ﴿وَإِذَا مَرِضۡتُ فَهُوَ يَشۡفِينِ﴾ [6]

﴿وَيَشۡفِ صُدُورَ قَوۡمٖ مُّؤۡمِنِينَ﴾ [7] ﴿قُلۡ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ هُدٗى وَشِفَآءٞۖ﴾ [8]

﴿فَٱرۡجِعِ ٱلۡبَصَرَ هَلۡ تَرَىٰ مِن فُطُورٖ﴾ [10] ﴿لَوۡ أَنزَلۡنَا هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانَ عَلَىٰ جَبَلٖ لَّرَأَيۡتَهُۥ خَٰشِعٗا مُّتَصَدِّعٗا مِّنۡ خَشۡيَةِ ٱللَّهِ﴾ [9]

﴿وَإِن يَكَادُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَيُزۡلِقُونَكَ بِأَبۡصَٰرِهِمۡ لَمَّا سَمِعُواْ ٱلذِّكۡرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُۥ لَمَجۡنُونٞ﴾ [11]

﴿وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنۡ أَلۡقِ عَصَاكَۖ فَإِذَا هِيَ تَلۡقَفُ مَا يَأۡفِكُونَ ١١٧ فَوَقَعَ ٱلۡحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١١٨ فَغُلِبُواْ
هُنَالِكَ وَٱنقَلَبُواْ صَٰغِرِينَ﴾ [12]

﴿قَالُواْ يَٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلۡقِيَ وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ أَوَّلَ مَنۡ أَلۡقَىٰ ٦٥ قَالَ بَلۡ أَلۡقُواْۖ فَإِذَا حِبَالُهُمۡ وَعِصِيُّهُمۡ يُخَيَّلُ إِلَيۡهِ مِن
سِحۡرِهِمۡ أَنَّهَا تَسۡعَىٰ ٦٦ فَأَوۡجَسَ فِي نَفۡسِهِۦ خِيفَةٗ مُّوسَىٰ ٦٧ قُلۡنَا لَا تَخَفۡ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡأَعۡلَىٰ ٦٨ وَأَلۡقِ مَا فِي
يَمِينِكَ تَلۡقَفۡ مَا صَنَعُوٓاْۖ إِنَّمَا صَنَعُواْ كَيۡدُ سَٰحِرٖۖ وَلَا يُفۡلِحُ ٱلسَّاحِرُ حَيۡثُ أَتَىٰ﴾ [13]

﴿ثُمَّ أَنزَلَ ٱللَّهُ سَكِينَتَهُۥ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَعَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ﴾ [14]

---

[1] “Пратеника повярва в онова, което му бе низпослано от неговия Господ, повярваха и вярващите. Всеки от тях повярва в Аллах и в Неговите ангели, и Неговите писания, и Неговите пратеници. [И казаха:] “Разлика не правим между никого от Неговите пратеници.” И рекоха: “Чухме и се подчинихме. Опрости ни, Господи наш! Към Теб е завръщането.” Аллах възлага на всяка душа само според силите й. За нея е онова, което е придобила и против нея е онова, което е придобила. Господи наш, не ни наказвай, ако сме забравили или съгрешили! Господи наш, не ни натоварвай с бреме, каквото стовари върху онези преди нас! Господи наш, не ни натоварвай с това, за което сме немощни! И се смили над нас, и ни прости, и ни помилвай! Ти си нашият Закрилник. Подкрепи ни Ти срещу невярващите хора!» {2:285,286}

[2] и Аллах ще ти е достатъчен срещу тях. Той е Всечуващия, Всезнаещия.{2:137}

[3] О, народе наш, откликнете на зовящия към Аллах и му вярвайте! Ще ви опрости Той греховете и ще ви предпази от болезнено мъчение.{46:31}

[4] “И низпославаме в Корана това, което е изцеление и милост за вярващите, а на угнетителите Той надбавя само загуба.” [17:82]

[5] “Или завиждат на хората за онова, което Аллах им дари от Своята благодат?» {4:54}

[6] “И ако се разболея, Той ме изцелява”. {26:80}

[7] “и ще изцери гърдите на вярващите.” [9:14]

[8] “Кажи: “За вярващите Той е напътствие и изцеление” [41:44]

[9] “Ако бяхме низпослали този Коран върху планина, щеше да я видиш смирена, разцепена от страх пред Аллах.” [59:21]

[10] “Пак обърни взор! Нима виждаш пукнатини?” [67: 3]

[11] “И едва не те сразяват с погледи неверниците, когато слушат Напомнянето, и казват: “Той е луд.” **(“Напомняне” е едно от имената на Свещения Коран.)** **” [68:51]**

[12] {10:81,82}

[13] “Казаха: “О, Муса, ти ли ще метнеш или ние първи да метнем?” Каза: “Вие метнете!” И ето стори му се от магията им, че техните въжета и тояги пълзят. И страх усети Муса в себе си, и казахме Ние: “Не се страхувай, ти си превъзхождащият!И метни това, което е в десницата ти, ще погълне то стореното от тях. Те направиха само една хитрина на магьосник. А магьосникът не ще сполучи, където и да отиде.” {20: 65-69}

[14] “После Аллах низпосла успокоението Си на Своя Пратеник и на вярващите. И низпосла войни, които вие не видяхте” [9:26]

﴿فَأَنزَلَ ٱللَّهُ سَكِينَتَهُۥ عَلَيۡهِ وَأَيَّدَهُۥ بِجُنُودٖ لَّمۡ تَرَوۡهَا﴾
﴿فَأَنزَلَ ٱللَّهُ سَكِينَتَهُۥ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَعَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَأَلۡزَمَهُمۡ كَلِمَةَ ٱلتَّقۡوَىٰ﴾[1]
﴿لَّقَدۡ رَضِيَ ٱللَّهُ عَنِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ إِذۡ يُبَايِعُونَكَ تَحۡتَ ٱلشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمۡ فَأَنزَلَ ٱلسَّكِينَةَ عَلَيۡهِمۡ وَأَثَٰبَهُمۡ فَتۡحٗا قَرِيبٗا﴾[2]
﴿هُوَ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ ٱلسَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ لِيَزۡدَادُوٓاْ إِيمَٰنٗا مَّعَ إِيمَٰنِهِمۡۗ﴾[3]

А от хадисите:

۞ أَسْأَلُ اللهَ العَظِيْمَ رَبَّ العَرْشِ العَظِيْمِ أَنْ يَشْفِيَكَ ***"Ес`елюллахел азийм раббел аршил азийм ен йшфийке"*** седем пъти.[4]

۞ أُعِيْذُكَ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لامَّةٍ ***"Еузуке би келиматилляхит таммат мин кулли шейтанин ує хаммат ує мин кулли айнин ляммат"*** три пъти.[5]

۞ اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبِ البَأْسِ وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِيْ لا شِفَاءَ إِلا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لايُغَادِرُ سَقَمًا ***"Аллахумме раббен нас езхабил ба`с ишфи ентеш-шаафий ля шифа илля шифауке, шифаен ля югадиру секамен"*** три пъти.[6]

۞ اللَّهُمَّ أَذْهِبْ عَنْهُ حَرَّهَا وَبَرْدَهَا وَوَصَبَهَا ***"Аллахумме езхиб анху харраха ує бердеха ує уесабеха"*** един път.[7]

۞ حَسْبِيَ اللهُ لا إِلَهَ إِلا هُوْ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ العَرْشِ العَظِيْمِ ***"Хасбиеллаху ля иляхе илля ху алейхи тевеккелту ує хуве раббул аршил азийм"*** седем пъти.[8]

۞ بِسْمِ اللهِ أَرْقِيْكَ مِنْ كُلِّ دَاءٍ يُؤْذِيْكَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللهُ يَشْفِيْكِ بِسْمِ اللهِ أَرْقِيْكَ ***"Бисмилляхи еркийке мин кулли дааин ю`зийке ує мин шерри кулли нефсин еу айнин хасидин, Аллаху йешфийке бисмилляхи еркийке"*** три пъти.[9]

۞ Поставяш ръката върху болното място и казваш: بِسْمِ اللهِ ***"Бисмилляхи*** (три пъти) أَعُوْذُ بِعِزَّةِ اللهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ ***еузу би изземилляхи ує кудратихи мин шерри маа еджиду ує ухаззиру"*** (седем пъти).[10]

---

[1] "Аллах спусна спокойствието Си над Своя Пратеник и над вярващите, и ги обвърза със словото на богобоязънта. И бяха най-достойни те за него, и го заслужаваха. Аллах всяко нещо знае." [48:26]

[2] "Аллах бе доволен от вярващите, когато те заявиха вярност под дървото [о, Мухаммад]. И узна Той каквото имат в сърцата си. И спусна Той спокойствие над тях. И им въздаде близка победа." [48:18]

[3] "Той е, Който низпосла спокойствие в сърцата на вярващите, за да подсили тяхната вяра. На Аллах принадлежат войнствата на небесата и на земята." [48:4]

[4] Моля великият Аллах,Господарят на великия Трон да те излекува!

[5] Осланям се, чрез съвършенните слова на Аллах от всеки шейтан и грижа, и от всяко нанасящо вреда око!

[6] О,Аллах,Господарю на хората,премахни лошото и излекувай Ти си лечителят.Няма лечение освен Твоето лечение,което не оставя болест!

[7] О,Аллах,премахни от него топлината, студа и болестта му!

[8] Достатъчен ми е Аллах,няма друг Бог освен Него.На Него се уповавам,Той е Господарят на великия трон!

[9] С името на Аллах те лекувам (ти правя рукйе) от всяка болест,която те мъчи и от злото на всяка душа или завиждащо око!Аллах да те излекува с Неговото име те лекувам!

[10] Осланям се чрез величието на Аллах и Неговата сила от злото, което се опасявам и намирам!

Внимание:

❶ Не е разрешено вярване суеверия (измислици) свързани с магьосника или този, който гледа на криво, като това да се пие урината му, и че ако се узнае за него тогава, магията не действа.

❷ Не е разрешено да се слагат муски (талисмани) от кожа, гривни и колани върху това, за което се боите да не урочаса, казва Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари): ***"Който окачи нещо върху себе си** (с цел да го пази от лоши погледи), **то на Съдния ден ще бъде упълномощен за него"*** (Тирмизи). Ако в муската (амулет) има аети от Корана, тогава има разногласие между учените, но по-добре е да не се носи.

❸ Изписването на словото: ***"Машаллах, тебарекеллах"*** или да се рисува меч или нож, или око, или поставянето на Коран в колата, или окачването на аети по стените в къщите, всичко това не пропъжда лошия поглед, даже може би понякога хората слагат муски, които в основата си са забранени.

❹ Болният е длъжен да вярва, че ще се излекува и да не бърза с оздравяването, дори и да му кажат, че трябва да взема лекарствата през целия си живот не трябва да се безпокои. Обаче се безпокои, когато продължи лечението му чрез четене, въпреки това, че за всяка прочетена буква от Корана за него има награда, награда и десет пъти колкото нея, и трябва да се моли (да отправя дуа към Аллах), да търси прошка, да раздава много садака (милостиня), защото тя е причина за оздравяването на хората.

❺ Груповото четене на Коран противоречи на суннета, а хадисите свързани с него са слаби. Също така не се приема да се слуша Коран записан на касетофон, защото в него не може да се съчетае ниета (възнамерението), което е условие за четящия това шериатско лечение, въпреки, че в слушането му има добро и полза от суннета е да се повтаря четенето, докато човек се излекува, освен ако това (повтаряне) го измъчва, тогава може да намали четенето, така че да не му омръзне. А що се отнася до повтарянето на аети и дуа в определен брой, то не трябва да се прави, освен ако човек има доказателство за съответния брой.

❻ Има признаци, които разобличават, че лекуващия чете магия, а не Коран. И да не те мами външния вид на лекуващия, защото може да започне лечението с четенето на Коран, след това да започне да чете неговите заклинания, може да бъде човек, който е настроен враждебно срещу джамиите. Може пред теб да показва, че често споменава Аллах, затова внимавай добре!

Ето и някои от тези признаци: ✸ Да пита болния за името му и името на неговата майка, защото знанието за името му и името на майка му не влияе върху нищо, и не променя нищо в лечението. ✸ Да търси парче от дрехата на болния без значение дали е фланела или риза. ✸ Може да търси от болния животно с определени качества, за да го заколи на джина, а може би и да нацапа с кръвта на животното болния. ✸ Писането или четенето на заклинания, ръкописи, които нямат значение и не се разбират. ✸ Даването на

болния огънати листове, в които листове има букви и числа. ✸ Да се кара болния да се отдели от хората в самостоятелна тъмна стая за определено време. ✸ Да се заповядва на болния да не се къпе за известно време. ✸ Да се дава на болния да зарие в земята определени неща, или определени листове да ги изгори, след което да се накади с тях. ✸ Да се извести болния с някои негови лични спомени или тайни, които никой не ги знае, освен него, или името му, населеното му място или болестта му преди да е проговорил. ✸ Даването на диагнозата на болния с влизането му при магьосника, или чрез телефонен разговор или по пощата.

7 Убеждението (мезхеба) на **Ехли суннет**, е че джинът може да се настани в човека, а довод за това е словото на Всемогъщия Великия: ***{Които изяждат лихвата, не ще се изправят, освен както се изправя някой, когото сатаната поваля от лудост}*** **сура Бакара: 275.** Всички тълкуватели на Корана са единодушни, че под думата **лудост** в аета става въпрос за шейтанска лудост, която кара човек да са съблича, при влизането на джин в него.

Магията: Тя съществува, а нейното въздействие е документирано и потвърдено в Корана и Суннета. Тя е от големите и огромни грехове, както гласи словото на пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари): **"Пазете се от седем пагубни (гряха)",** рекоха: О, Пратенико на Аллах, кои са те? Рече: **"Съдружаването с Аллах, магията ..."** (Всепризнат хадис). Също така се споменава в словото на Аллах Всемогъщия, Великия: **{И знаеха, че който го избере, не ще има дял за него в отвъдния живот}** ***сура Ел Бакара: 102.***

Тя се разделя на два вида: 1) Възли и заклинания, чрез които магьосника се допира (си посредничи) до шейтаните, и това, което желае, като вреда за омагьосаният. **2) Лекарства,** които въздействат върху тялото на омагьосания, върху разума му, върху желанието и наклонностите му, тогава започва да си въобразява, че определени неща се движат, преобръщат и други подобни неща. Първия вид извършването му е Ширк, защото шейтаните не служат на магьосника, докато не прояви неверие към Аллах. А що се отнася до втория вид то той е пагубен и е грях от големите грехове, и всичко това се случва с позволението на Аллах Всемогъщия, Великия.

Дуата

Всички творения се нуждаят от Аллах и от това, което е при Него, а Той е най-богат от всички и не се нуждае от тях. Аллах Всемогъщия Великия заповяда на Неговите раби да Го зоват, казва Аллах Пречистия Всевишния: {***И рече вашия Господ: "Зовете Ме, и Аз ще ви откликна! Онези, които от високомерие не Ми служат, ще влязат в Ада унизени***} **сура Гафир: 60.** Тоест: Възгордяват се спрямо зова към Мен. А Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) рече: **"Който не се моли на Аллах** (не Го умолява), **то Той му се ядосва"** **(Ибну Мадже)**. И въпреки това Аллах Пречистия Всевишния се радва, когато раба Го моли, и обича настоятелните, и ги приближава до Него.

Сподвижниците на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) чувстваха това нещо, и всеки един от тях не се притесняваше да търси нещо от Аллах, и не си отнасяха техните проблеми в ръцете на някои от хората, и всичко това се дължеше на здравата им връзка с Аллах, и близостта им към Него, и Неговата близост към тях, както гласи словото Му: {***И когато Моите раби те питат за Мен – аз съм наблизо...***} **сура Бакара: 186.** Дуата заема важно място пред Аллах, и това е най-почтеното нещо пред Аллах, даже дуата връща (променя) съдбата. И всеки, който е молил Аллах, то Той му е отвърнал, когато е изпълнил определените условия, и се дава на молещия се, едно от следните неща, които ги споменава Пратеника (Аллах да го благослови и с мир да го дари), като казва: **"Няма мюсюлманин, който да се моли за дадено нещо, и в тази дуа** (зов) **да не е свързан с прегрешение или прекъсване на родствена връзка, и Аллах да не му отвърне с едно от трите неща: Или да му се отзове бързо на дуата, или да му го запаси за Ахирета** (отвъдния живот)**, или да му премахне подобна злина"**, рекоха: Тогава да увеличим призива си, а той рече: **"Аллах е Този, Който най-много отвръща** (тоест на даута)**"** (Ахмед).

Видовете дуа: 1) Дуа ибадет (зов в служенето), както е молитвата и говеенето. **2)** Дуа, чрез която търсиш, умоляваш.

Превъзходството на делата (тоест кои от делата са по-превъзходни от другите)**:** Дали четенето на Коран е по-превъзходно, или Зикир (споменаването на Аллах), или даута, зовът? Четенето на Корана е най-превъзходното дело, без съмнение, след това Зикир и след това дуата, това е като цяло, обаче понякога нещото, което е по-малко превъзходно може да е по-предпочитано и ценно от нещото, което е по-превъзходно от него като цяло, например дуата в деня Арафат (по време на поклонението хадж) е по-превъзходна от четенето на Коран, също така Зикир, които се чете след молитвата е по-превъзходен в това време (тоест след молитвата) от четенето на Коран.

Причините, за да бъде приета дуата: Има два вида причини: Явна и скрита:

Явната причина: Даута да я предхождат добри дела, като даване на милостиня, абдест, молитвата, обръщането към Къбле, вдигането на ръцете, споменаване на Аллах Всемогъщия Великия, както подобава, използване (споменаване) имената и качествата на Аллах, които подхождат на самата дуа, та ако дуата е отправена за Дженнета, тогава раба трябва да се моли на Аллах търсейки Неговия благодат и Неговия рахмет. А когато се моли на

Аллах срещу някой угнетител например, тогава не трябва да споменава имена като Милосърдния и Щедрия, а споменава имената Подчиняващия или Силния. Други причини за приемането на дуата: Изказването на поздрав и благослов към Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) в началото на дуата или в средата или в края, също така признаването на дадените грехове, благодарност към Аллах за благодатите Му, възползването от времената, които са подходящи за дуа, които са споменати в сунната и са причина за приемането на дуата, а тези времена са много, ето и някои от тях: ✸ **Ежедневните времена**: В последната третина на нощта, когато Аллах Всемогъщия Великия слиза на първото небе, между езана и икамета, след вземането на абдест, по време на поклона в седжде, преди даването на селям в молитвата, в края на молитвите, при завършването на Корана (тоест при цялото му прочитане), при кукуригането на петлите, по време на път, дуата на угнетения, също така човек, когато е в нужда, дуата на родителите към децата им, дуата на мюсюлманин за свой брат в негово отсъствие, при срещата с врага по време на битката. ✸ **През седмицата**: Петъчния ден и по-конкретно в последния час на петъчния ден. ✸ **През месеца:** Месец Рамадан при заговяването и при разговяването, през нощта Кадр, и в деня Арафат. ✸ **В свещените места:** Джамиите като цяло, пред Кябе и по-специално при Мекаму Ибрахим, върху хълмовете Сафа и Мер`уа, на Арафат, Музделифе и Мина по време на поклонението Хадж, и преди пиенето на водата **Земзем** и др.

2) Вътрешните (скритите) **причини *преди дуата*:** Истинското покаяние предходно на дуата, връщането на нещата на угнетения от вас човек. Храната, питието и облеклото ви да бъдат припечелени от халал, многото ибадет, и предпазване от забраните, предпазване от съмнителните неща и от (забранените) страсти. ***По време на дуата:*** Отдадено сърце, сигурност убеденост в Аллах, силно завръщане и отправяне към Него, със смиреност, настойчивост, отправяне на даденото дело към Него и да не се обръща към нищо друго, и да е сигурен в отговора.

Неща, които са пречка, за приемането на дуата: Човек може да се моли и да не му бъде отвърнато, или да му закъснее отговора, а причините за това са много, ето и някои от тях: ✸ Моленето на друг едновременно с Аллах. ✸ Подробности в дуата: Като например да се моли на Аллах да го опази от горещината на Джехеннема, от теснотата му и мрака му…. Достатъчно е да търси осланяне от Аллах, да го предпази от огъня само. ✸ Дуата на мюсюлманина с гнет срещу някого или срещу самия себе си. ✸ Дуа в която има прегрешение или прекъсване на родствените връзки. ✸ Да се казва по време на дуата думата: **Ако искаш** и подобни на нея, например, когато човек се моли да казва: “О, Аллах, ако искаш ми опрости и т.н). ✸ Да бърза с отговора, казвайки: Молех се, но не ми бе отвърнато. ✸ Да остави дуата (да не се моли) поради умора или омръзване, насищане. ✸ Дуа с небрежно сърце. ✸ Заставането пред Аллах с лошо поведение, Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) чу един човек да моли по време на молитвата си, и не

изказваше Саляту селям (да учи *Аллахумме салли* и *Аллахумме барик,* или да казва: *Саллеллаху алейхи уе селлем*), тогава Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари), рече: **“Този избърза”**, след това го повика или повика друг човек и рече: **“Когато някой от вас се моли, то нека да започне с възхваляването и прославянето на Аллах, след това да изкаже поздрав и благослов към Пророка** (Аллах да го благослови и с мир да го дари)**, след това да се помоли, за това, от което има нужда”.** (Тирмизи). ✸ Да моли за нещо невъзможно, като това, да се моли да остане вечно жив в земния живот. ✸ Крещенето и граченето на зовящия по време на дуата, казва Аллах Всемогъщия Великия: **{*Зовете своя Господ със смирение и дори в уединение! Той не обича престъпващите*}** сура Ел Еа`раф: 55. Ибну Аббас, казва: “Погледни към крясъка по време на дуата, и се пази от него, наистина аз заварих (живях заедно) с Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), и нито той, нито неговите сподвижници вършеха, освен това, тоест: Страняха от кряскането” (Бухари). ✸ Прекономерност в повишаването на тон по време на дуата, казва Аллах Всемогъщия Великия: **{*И не отслужвай гръмогласно своята молитва, нито я шепни, а потърси среден път в това*}** сура Исраа: 110. а Айша –*Аллах да е доволен от нея*- казва: “Снижи си тона по време на дуата”. **Желателно е по време на дуата да бъде подредена в следната подредба:** ***Първо:*** Прославяне и възхвала към Аллах. ***Второ:*** Селяту-селям към Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари). ***Трето:*** Покаяние и признаване на греховете.***Четвърто:*** Благодарност към Аллах за Неговите благодати. ***Пето:*** Дуата според шериата, която е събрана от достоверния суннет от Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) или от предците (сахабите и табийн). ***Шесто:*** Завършването на дуата да бъда с поздрав и благослов към Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари).

Важни дуи, които трябва да се наизустят:

Видовете дуи	Дуа: Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари)казва:
Преди и след сън	« بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وَأَحْيَا » *"Бисмике аллахумме емууту уе ех`йя"*.[1]
а, когато се събуди казва:	« الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَمَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ » *"Елхамду лилляхил-лезий ех`йяна бя`де маа ематена уе илейхин-нушур"*[2]
Който се изплаши на сън	« أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ، وَمِنْ شَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ، وَأَنْ يَحْضُرُونِ» *"Еузу би келиматилляхит-таммат мин гадабихи уе икабихи уе мин шерри ибадихи уе мин хемезатиш-шейятийн уе ен йехдурун"*[3]
Когато спящият види сън	"Когато някой от вас види сън и обича този сън, наистина това е от Аллах, и нека да прославя Аллах за този сън, и да го разказва, а ако сънува друго нещо, което да го ненавижда, то този сън е от шейтана, тогава нека да се осланя на Аллах от лошото на този сън, и да не го споменава на никой, този сън няма да му навреди"
При излизане от дома	« اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَّ، أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ » *"Аллахумме инний еузу бике ен едилле еу удиллу, еу езилле еу узелле, еу езлиме еу узлиме, еу еджхеле еу юджхеле алейе"*.[4] « بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ » *"Бисмилляхи теуеккелту алеллахи ля хауле уе ля куввете илля билляхи"*.[5]
При влизане в джамията	Когато някой от вас влезе в джамията, то трябва да влиза с десния си крак и да казва: بِسْمِ اللَّهِ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ *"Бисмилляхи уесселяму аля расулиллях, аллахуммег фир лий зунуубий уефтех лий ебуабе рахметике"*[6]
При излизане от джамията	Когато излиза от джамията, излиза с левия си крак и казва: بِسْمِ اللَّهِ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ فَضْلِكَ *"Бисмилляхи уесселяму аля расулиллях, аллахуммег фир лий зунуубий уефтех лий еб`уабе федлике"*.[7]
Дуа (пожелание) на младоженеца	« بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ » *"Барекеллаху леке уе бареке алейке, уе джемеа бейнекума фий хайрин"*[8]
Който чуе гласа на петела или рева на магарето	"Когато чуете рева на магаретата, то търсете осланяне при Аллах, наистина те (магаретата) са видели шейтана, а когато чуете гласа на петлите, търсете от Аллах благодатта Му, наистина те (петлите) са видели мелейкета". "Когато чуете през нощта лаенето на кучетата и рева на магаретата, търсете осланяне при Аллах .."

---

[1] С Твоето име о, Аллах, умирам и живея.

[2] Слава на Аллах с.т. ,който ни съживи след като ни беше умъртвил и при Него е завръщането.

[3] Чрез съвършените Слова на Аллах, моля да ме опази от Неговия гняв и от Неговото наказание,и от злото на Неговите раби,и от подстрекателствата на шейтаните,и от тяхното присъствие!

[4] О,Аллах моля Те да ме опазиш да не се заблудя и да не бъда заблуден,да не допусна грешка и да не бъда въвлечен в грешка,да не угнетя и да не бъда угнетен,да не съм невеж и да не бъда въвлечен в невежество!

[5] В името на Аллах,уповавам се на Аллах!Няма мощ и няма сила освен от Аллах.

[6] С името на Аллах и благослов,и мир на Пратеника на Аллах!О,Аллах,разтвори за мен дверите на Твоето милосърдие!

[7] С името на Аллах и благослов,и мир на Пратеника на Аллах!О,Аллах ,умолявам те за Твоята щедрост!О,Аллах,закриляй ме от прокудения шейтан!

[8] Аллах да Те благослови и Аллах да го богослови за теб,и да ви събере в добро!

Когато някой ти разкрие, че те обича заради Аллах	От Енес –*Аллах да е доволен от него*- предава, че един мъж е бил при Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), след това друг мъж мина покрай тях, а първия рече: О, Пратенико на Аллах, наистина го обичам този човек, а Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари) му рече: **“Каза ли му”?** а той отвърна: Не, каза: **“Кажи му го”**, тогава той го застигна и му рече: Обичам те заради Аллах, а той отвърна: Нека да те обича Този, заради Който ме обикна.
Когато твоя брат мюсюлма-нин кихне	“Когато някой от вас кихне, то нека да каже: *Елхамду лилляхи*, а неговият брат или другар да му каже: *Йерхамукеллах*, и когато му каже *Йерхамукеллах*, нека да отвърне, казвайки: *Йехдийкумуллаху уе йеслих баалекум*”, а когато друговерец кихне и прослави Аллах, то му кажи: *Йехдикумуллах* (Аллах да те напъти), и не му казвай: *Йерхамукеллах*.
Дуа при беда	✸ « لا إله إلا الله العظيم الحليم، لا إله إلا الله رب العرش العظيم، لا إله إلا الله رب السموات ورب الأرض ورب العرش الكريم » *“Ля иляхе иллеллахул азиймул халийм, ля иляхе иллеллаху раббул аршил азийм, ля иляхе иллеллаху раббус-семауати уел ерди уе раббул аршил керийм”.*[1] ✸ « اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي، و لا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا » *“Аллаху Аллаху раббий, уе ля ушрику бихи шейен”.*[2] ✸ « يَاحَيُّ يا قَيُّوم بِرَحمتِكَ أَستَغِيثُ » *“Я хайю, Я кайюм бирахметике естегийсу”.*[3] ✸ سبحان الله العظيم *“Субханеллахил азийм”.*[4]
срещу враговете	« اللهم منزل الكتاب ومجري السحاب سريع الحساب اهزم الأحزاب، اللهم اهزمهم وزلزلهم » **Дуа** *“Аллахумме мунзилил китаб уе муджриессахаб, серийал хисаб, ихзимил ехзаб, аллахумме ихзимхум уе зелзилхум”.*[5]
Който стане през нощта	« لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير، الحمد لله وسبحان الله ولا إله إلا الله والله أكبر ولا حول ولا قوة إلا بالله » *Ляяилахе иллеллаху уахдеху ляя шерийке ле, лехул мулку уе лехул хамду уе хуве аля кулли шей`ин кадийр. Елхамду лилляхи уе субханеллахи уеллаху екбер уе ля хауле уе ля куввете илля билляхи»* след това рече: «*Аллахуммег фир`лий* (О Аллах опрости ми), или се моли за нещо друго, то на него ще му бъде отвърнато. А ако вземе абдест и отслужи молитва, то тя ще му бъда приета».[6]
При трудно положение	« اللهم لا سهل إلا ما جعلته سهلا وأنت تجعل الحزن إذا شئت سهلا » *“Аллахумме ля сехле илля ма джеалтеху сехлен, уе енте тедж`алюл хузне иза ши`те сехля”*[7]
Дуа при връщане на дълг	« اللهم إني أعوذ بك من الهم والحزن والعجز والكسل والجبن والبخل وضلع الدين وغلبة الرجال » *“Аллахумме инний еузу бике минел хемми уел хузни, уел аджзи уел кесели, уел джубни уел бух`ли, уе далеиддейни уе галебетир-риджали”.*[8]
При влизане в тоалетна или баня	**Когато влиза в тоалетната, казва:** « اللهم إني أعوذ بك من الخبث والخبائث » *“Аллахумме инний еузу бике минел хубуси уел хабааис”,*[9] **а когато излезе, казва:** غُفْرَانَكَ *“Гуфранеке”.*

---

[1] Няма друг бог освен Аллах,Всевеликия,Всеблагия!Няма друг бог освен Аллах, Господаря на великия Трон!Няма друг бог освен Аллах,Господаря на небесата и Господаря на земята,и Господаря на знатния Трон!

[2] Аллаху Аллах Господарят ми!И не съдружавам нищо с Него!

[3] О,Ти,който си Всежив и Вечен!Търся спасение, чрез Твоята милост!

[4] Пречист е великият ми Господар!

[5] О,Аллах,низпослал Книгата,бърз в равносметката,сразии съюзниците!О,Аллах,сразии ги и ги разтърси!

[6] Няма друг бог освен Аллах,един е Той,няма съдружник, Негово е владението и за Него е прославата, Той за всяко нещо има сила.. Слава на Аллах и пречист е Аллах, няма друг бог освен Аллах,превелик е Той. Няма сила и няма мощ освен, чрез Аллах.

[7] О,Аллах,няма нищо лесно освен, онова, което Ти си улеснил и Ти правиш тъгата да бъде по-лека.

[8] О,Аллах,моля Те да ме опазиш от грижата и тъгата, от безсилието и мързела, от страха и скъперничеството,и моля да ме опазиш от това,дългът да ме сломи и от съкрушението на хората.

[9] О,Аллах,търся убежище при теб (от мъжките и от женските шейтани).

Нашепване (на шейтана) **по време на молитвата**	“Това е шейтана, който се казва Ханзеб, и когато го почувстваш, тогава се осланяй при Аллах от него, и наплюй три пъти на лявата си страна”.
По време на седжде	« اللهمّ اغفر لي ذنبي كلّه دقّه وجلّه وأوّله وآخره وعلانيته وسرّه » *“Аллахуммег фир лий зенбий куллеху дикках̱у уеджиллеху уе еу`уелеху уе ах̱ираху, уе аляниетеху уе сирраху”.*[1] ✸ « سُبْحَانَكَ رَبِّي وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي » *“Субханеке раббий уе бихамдике, аллахуммег фир-лий”.*[2] ✸ « اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ » *“Аллахумме инний еузу биридаке мин се̱хатике, уе би муафатике мин укубетике, уе еузу бике минке ля ухсий сенааен алейке, енте кема еснейт аля нефсике”.*[3]
Поклон при четенето на Корана (в чийто сура има седжде)	«اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَلَكَ أَسْلَمْتُ سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَصَوَّرَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ» *“Аллахумме леке седжетту уе бика аменту, уе леке еслемту, седжеде уеджхий лиллезий х̱алекаху уе сауераху, уе шекка сем`аху уе бесараху тебарекеллаху ехсенел х̱аликийн”.*[4]
При започване на молитвата	« اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ » *“Аллахумме бааид бейний уе бейне х̱атайяе кема баа`адте бейнел мешрики уел мегриб, аллахумме неккиний мин х̱атаайяе кема юнеккас сеубул еб`йеду минед денес, аллахуммег-силний бил мааи уесселджи уел берад”.*[5]
В края на молитвата (преди селяма)	«اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ» *“Аллахумме инний залемту нефсий зулмен кесийран уе ля йегфируз-зунубе илля енте, фег фир`лий мегфиратен мин индике, уерхам`ний, иннеке ентел гафурур-рахийм”.*[6]
След молитвата	« اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ » *“Аллахумме еин`ний аля зкрике уе шукрике уе хусни ибадетике”.*[7] ✸ « اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ» *“Аллахумме инний еузу бике минел куфри уел фекри уе азабил кабри”.*[8]
На който му е извършено добро	“На който му се извърши добро и каже на извършителя: Аллах да те възнагради, то той е изказал благодарността си”, и другия да отвърне със словото си: И теб да възнагради, или да каже: И теб”
Когато видиш да вали дъжд	✸ « اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا » *“Аллахумме сай`ибен наафиан”*[9] два или три пъти ✸ « مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ» *“Мутирна би федлилляхи уе рахметихи”*[10] и тогава може да се моли за каквото иска, защото Аллах отвръща на зова при валенето на дъжд.

---

[1] О,Аллах,опрости ми всички грехове малки и големи, първи и последни, явни и скрити.
[2] Пречист си ти Господарю и възхвалата е за Теб.О,Аллах,опрости ме.
[3] О,Аллах,наистина търся убежище чрез Твоето удовлетворение от Твоето недоволство,и чрез Твоята прошка от Твоето мъчение и търся убежище при Теб.Не спестявам възхвала за Теб,Ти както възхваляваш Себе си!
[4] О,Аллах, за Теб направих седжде в Теб повярвах и на Теб се отдадох.Лицето ми прави седжде на Онзи,който го сътвори и оформи, и със Своята сила и мощ създаде слуха и зрението ми.
[5] О,Аллах,отделечи ме от греховете, както си отделечил изтока от запада!О,Аллах,пречисти ме от греховете, както се почиства мръсотията от бяла дреха!О,Аллах,отмий греховете ми със сняг, вода и скреж!
[6] О,Аллах,наистина дълбоко угнетих душата си,а никой не опрощава греховете, освен Теб!О,Аллах,опрости ме и се смили над мен!Наистина Ти си Опрощаващия, Милосърдния.
[7] О,Аллах,помогни ми да Те споменавам,да Ти благодаря и добре да Ти служа!
[8] О,Аллах,наистина Те моля да ме опазиш от неверието и бедността, и от наказанието в гроба!
[9] О,Аллах, стори го изобилен и благодатен!
[10] Даден ни бе дъжд с благодатта на Аллах и Неговата милост!

Когато се зададе силен вятър	« اللهمّ إني أسألك خيْرَها وخير ما فيْها وخير ما أرسلت به وأعوذُ بك مِنْ شرِّها وشرِّ ما فيها وشرِّ ما أرسلت به » *“Аллахумме инний ес`елюке хайраха ме хайра ма бихи, ме хайра ма урсилет бихи, ме еузу бике мин шерриха ме шерри ма фиха ме шерри ма урсилет бихи”.*[1]
Когато види новата луна	« اللهمّ أهلّه علينا بالیمن والإیمان والسلامة والإسلام هلال خیْر ورشْد ربی وربّك الله » *“Аллахумме ехеллиху алейна бил йемни уел иймани уесселямету уесселями, хилялю хайрин ме рушдин, раббий ме раббукеллах”.*[2]
Дуа при изпращането на пътник	« أستَودِعُ اللهَ دِينَك وأمانَتَك وخَواتيمَ عَمَلِك » *“Естеуди-аллахе дийнеке ме емаанетеке ме хауаатиме амелике”*[3] **а пътникът трябва да му отвърне със словото:** « أستَودِعُكُمُ اللهَ الَّذي لا تَضيعُ وَدائعُه » *“Естеудиу-кумуллах елезий ля тедий`у редааи`ухх”*[4]
Когато видиш нещо, което обичаш или ненавиждаш	**Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), когато видеше нещо, което обича, казваше:** «الحمدُ للهِ الذي بنعمتِه تتمُّ الصالحات» *”Елхамду лилляхи еллезий би ни`метихи тетиммус-салихат”*,[5] **а когато видеше нещо, което ненавижда, казваше:** «الحَمْدُ لِلَّهِ على كلّ حالٍ» *”Елхамду лилляхи аля кулли хаал”*[6]
Дуата на пътника	الله أكْبر، الله أكْبر، الله أكْبر ﴿ سُبْحانَ الَّذي سَخَّرَ لَنا هذا وما كُنّا لَهُ مُقْرِنينَ * وإنّا إلى رَبِّنا لَمُنْقَلِبُونَ ﴾ اللهمّ إنّا نَسْأَلُكَ في سَفَرِنا هذا الْبِرَّ والتَّقْوى، ومِنَ الْعَمَلِ ما تَرْضى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنا سَفَرَنا هذا واطْوِ عَنّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصّاحِبُ في السَّفَرِ والْخَليفَةُ في الأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعوذُ بِكَ مِنْ وَعْثاءِ السَّفَرِ وكَآبَةِ الْمَنْظَرِ وسُوءِ الْمُنْقَلَبِ في الْمالِ والأَهْلِ. *“Аллаху екбер, Аллаху екбер, Аллаху екбер {Субханеллезий саххара лена хаза ме ма кунна леху мукринийн. Ме инна иля раббина лемункалибуун} Аллахумме инна нес`елюке фий сеферина хаза ел бирра уеттек`уа, ме минел амели маа тердаа, аллахумме хеууин алейна сеферана хаза уетви анна бу`деху, аллахумме ентес сахибу фиссефери уел халийфету фил ехли, аллахумме инний еузубике мин уа`сааис сефер ме кябетил мензар ме сууил мункалеб фил мали уел ехли”*, **а когато се завърне от път казва същото и допълва:** آيِبُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ *“Аабибууне тааибууне аабидууне ли раббина хамидуун”.*[7]

---

[1] О,Аллах, моля те за най-доброто от този (вятър) и за най-доброто, което той носи, и за най-доброто ,което се изпраща с него.И Те моля да ме опазиш от неговото зло, и от злото, което се изпраща с него!

[2] О,Аллах, стори я (луната) на безопасността и вярата на благополучието, и Исляма.Луна на доброто и напътствието.Моят и твоят господар е Аллах!

[3] Поверявам на Аллах твоята религия и това, което ти е поверено, и завършека на делата ти!

[4] Поверявам ви на Аллах, при Когото не се губи нищо от повереното Нему!

[5] Слава на Аллах, с Чиято благодат се осъществяват праведните дела!

[6] Слава на Аллах за всяко състояние!

[7] Аллах е Най-великият! Аллах е Най-великият! Аллах е Най-великият!**Пречист е Онзи, Който подчини това (средство) за нас, ние сме неспособни за това.При нашият Господар ще се завърнем.**О,Аллах, умоляваме Те в това наше пътуване за благочестие ,боязън пред Теб и дела, които одобряваш.О,Аллах, облекчи за нас това наше пътуване и скъси разстоянието му за нас!О,Аллах, Ти си закрилникът при пътуването и покровителят в семейството!О,Аллах, моля Те да ме опазиш от трудностите на пътуването и от потискаща гледка,от лошите обрати в имота и семейството!Завръщащи се, покайващи се ,обожаващи нашия Господар, прославящи сме ние!

При лягане (когато легнеш в постелите)

✸ « اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ رَهْبَةً وَرَغْبَةً إِلَيْكَ لا مَلْجَأَ وَلا مَنْجَا مِنْكَ إِلا إِلَيْكَ آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ »

"Аллахумме еслемту нефсий илейке ує феууед`ту емрий илейке ує елдже`ту захрий илейке рахбетен ує рагбетен илейке, ля мел`джа ує ля менджа минке илля илейке, аменту би китабике еллезий ензелте, ує би небийке еллези ерселте".[1]

✸ « الحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَانَا وَآوَانَا فَكَمْ مِمَّنْ لا كَافِيَ لَهُ وَلا مُؤْوِيَ » *"Елхамду лилляхи еллезий ет`амена ує секана ує кефана ує аууана, фе кем миммен ля кяфий леху, ує ля му`вие".*[2]

✸ « اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ » *"Аллахумме киний азабеке йеуме теб`асу ибадеке".*[3]

✸ « سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّي بِكَ وَضَعْتُ جَنْبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَاغْفِرْ لَهَا وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ »

"Субханеке аллахумме раббий, бике уеда`ту дженбий ує бике ерфеуху, ин емсекте нефсий фег фир леха, ує ин ерселтеха фехфез`ха бима техфезу бихи ибадекес-салихий"[4]

✸ След това наплюва в ръцете си и учи сура Феляк и сура Нас и забърсва цялото си тяло". ✸ "Да не спи през цялата нощ, докато не прочете сура Сежд`де и сура Мулк".

При тръгване към джамията за молитва

« اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا وَفِي لِسَانِي نُورًا وَفِي سَمْعِي نُورًا وَفِي بَصَرِي نُورًا وَمِنْ فَوْقِي نُورًا وَمِنْ تَحْتِي نُورًا وَعَنْ يَمِينِي نُورًا وَعَنْ شِمَالِي نُورًا وَمِنْ أَمَامِي نُورًا وَمِنْ خَلْفِي نُورًا وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُورًا وَأَعْظِمْ لِي نُورًا وَعَظِّمْ لِي نُورًا وَاجْعَلْ لِي نُورًا وَاجْعَلْنِي نُورًا اللَّهُمَّ أَعْطِنِي نُورًا وَاجْعَلْ فِي عَصَبِي نُورًا، وَفِي لَحْمِي نُورًا، وَفِي دَمِي نُورًا، وَفِي شَعْرِي نُورًا، وَفِي بَشَرِي نُورًا »

"Аллахумме идж`ал фий калбий нуран, ує фий лисаний нуран, ує фий сем`ий нуран, ує фий бесарий нуран, ує мин феукий нуран, ує мин тях`тий нуран, ує ан йемийний нуран, ує ан шималий нуран, ує мин емамий нуран, ує мин халфий нуран, уедж`ал фи нефсий нуран, ує еа`зим лий нуран, уедж`ал лий нуран, уедж`алний нуран, аллахумме еа`тиний нуран, уедж`ал фий асабий нуран, ує фий лехмий нуран, ує фи демий нуран, ує фий ша`рий нуран, ує фий бешерий нуран".[5]

---

[1] О,Аллах, аз Ти отдадох душата си, поверих Ти делата си, потърсих убежище при Теб от желание по Теб и от страх.Няма убежище и няма избавление от Теб, освен при Теб.Аз повярвах в Книгата, която си низпослал и в пратеника, който си изпратил.

[2] Слава на Аллах, който ни нахрани, напои, защити и подслони.Защото, колко (хора) нямат подслон и закрила!

[3] О,Аллах, пази ме от Твоето мъчение в Деня, когато ще съживиш Своите раби!

[4] Пречист си Ти О,Аллах,Господарю мой. .За теб положих моята страна (на главата) и за Теб я вдигам.Ако вземеш душата ми,то опрости я!А, ако ми я върнеш,то пази я с това, с което пазиш праведните Ти раби!

[5] О,Аллах, вложи в сърцето ми светлина, и в езика ми светлина, и в слуха ми светлина, и в зрението ми светлина.И стори над мен да има светлина, и под мен да има светлина, и от дясно Да имам светлина и от ляво да имам светлина, и пред мен да има светлина, и зад мен да има светлина.И Стори в душата ми светлина, и направи светлината ми велика!И ми стори светлина, и мен ме стори светлина .О,Аллах, дай ми светлина!И стори в тъканите ми светлина, и в плътта ми светлина, и в кръвта ми светлина, и в косата ми светлина, и в кожата ми светлина!

Дуа истихара (тоест когато човек се двоуми да избере между две решения)

Когато някой от вас има затруднение (да избере между две неща), то нека да отслужи два рекята нафиле, след това нека да каже:

« اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ فَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ هَذَا الأَمْرَ(ثُمَّ تُسَمِّيهِ بِعَيْنِهِ) خَيْرًا لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي . أَوْ قَالَ: عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ . فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي . أَوْ قَالَ فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ . فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ رَضِّنِي بِهِ »

"Аллахумме инний естехийруке би илмике, уестекдируке би кудратике, уе ес`елюке мин федлике, фе иннеке текдиру уе ля екдир, уе тя`лему уе ля еа`лем, уе енте аллямул гуйюб, аллахумме феин кунте тя`лему хазел емру **(след тази дума споменава проблема)** *хайран лий фи дийний уе маеший уе аакибете емрий* **–или казва:** *еаджили емрий уе ааджилихи- фек`дурху лий уе йессирху лий, сумме барик лий фийхи, уе ин кунте тя`лему хазел емру шерран лий фий дийний Уе меааший уе акибете емрий* **–или казва:** *еаджили емрий уе ааджилихи- фес`рифний анху уек`дур лий ел хайра хайсу кяне, сумме раддиний бихи".* [1]

Мъртвеца

« اللهم اغفر له وارحمه، وعافه واعف عنه، وأكرم نزله ووسع مدخله، واغسله بالماء والثلج والبرد ونقه من الخطايا كما نقيت الثوب الأبيض من الدنس وأبدله دارا خيرا من داره وأهلا خيرا من أهله وزوجا خيرا من زوجه وأدخله الجنة وأعذه من عذاب القبر ومن عذاب النار ».

"Аллахумег фир леху уер`хам ху, уе аафийхи уе`фуан`ху, уе екрим нузулеху, уе уесси`а мудхалеху, уег`силху бил маа`и уес селджи уел берад, уе неккихи минел хатаа`йя камя неккайтес-сеубел еб`йеда минед денес, уе ебдил`ху дааран хайран мин даарихи, уе ехлен хайран мин ехлихи, уе зеуджен харан мин зеуджихи, уе едхил`хул дженнете, уе еиз`ху мин азабил кабри уе мин азабин нари".[2]

Премахване-то на Тъга

"Няма раб, който да го сполети мъка или тъга и да рече:

« اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أَمَتِكَ نَاصِيَتِي بِيَدِكَ مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي وَنُورَ صَدْرِي وَجِلاءَ حُزْنِي وَذَهَابَ هَمِّي »

Аллахумме инний абдуке уе ибну абдике уе ибну еметике наасийетий би йедике мадин фийе хукмуке адлюн фийе кадауке, ес`елюке би кулли исмин хуве леке семмейте бихи нефсеке, еу аллемтеху ехаден мин халкике, еу ензелт ху фий китабике, еу исте`серте бихи фий илмил гайби индеке ен тедж`алел кур`ане рабийа калбий уе нуура садрий уе джиляя`е хузний уе зехаабе хеммий. [3] **И Аллах да не му премахне тъгата и мъката му, и да замени на нейното място с добро"**

---

[1] О,Аллах, напъти ме с Твоето знание, моля Те да ми дариш способност, с Твоята способност и Те моля за великата Ти щедрост!Ти можеш, аз не мога. Ти знаеш, аз не знам. Ти си Всезнаещият тайните.О, Аллах, ако знаеш, че това дело-/тук се назовава конкретната нужда/е добро за мен, за религията ми, живота и бъдещето ми-отсъди го за мен и го облекчи, после ме благослови в него!Ако Ти знаеш, че това дело е лошо за мен, за моята религия, живот и бъдеще-отделечи го от мен, и ме отделечи от него, и отсъди за мен доброто, където и да е то,после ме стори доволен от него!

[2] (О, Аллах, опрости го и го пожали, и го избави, и го извини, и му дай щедър прием, и разшири за него входа, и го измий с вода, сняг и скреж, и го пречисти от греховете, както пречистваш от мръсотия бяла дреха, и му дари в замяна дом по-добър от неговия дом, и семейство по-добро от неговото семейство, и съпруга по-добра от неговата съпруга, и го въведи в Дженнета, и го избави от мъчението на гроба и мъчението на Огъня)

[3] О,Аллах, наистина съм Твой раб, син на Твой раб, син на Твоя робиня, перчемът ми е в Твоята ръка,вече си отсъдил това ,което ще ми се случи и си го предписал с мъдрост и справедливост.Призовавам те с всяко име, което е Твое,с което си именувал Себе си или си научил някое от твоите творения, или си низпослал в Твоята Книга, или си спотаил в неведомото знание при Теб, да направиш Корана изворът на сърцето ми ,и светлината в гърдите ми, и средството за премахване на грижата и тъгата ми!

Сполучливата търговия

Аллах Всевишния предпочете хората пред останалите творения, и ги удостои с благодатта, а именно да говорят, като им стори за това като средство езика. Езикът е благодат, който се използва както в добро така и в лошо, а който го използва в добро то той е достигнал щастието в земния живот и висока степен в Дженнета (рая), а който го използва в лошо той ще го погуби както в земния, така и в отвъдния живот, и най-превъзходното, с което може да се оползотворява времето чрез езика е четенето на Корана, след това споменаването на Аллах.

Превъзходството в споменаването на Аллах: Споменати са много хадиси по този въпрос, от тях е и словото на Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), който казва: **"Да ви известя ли за най-превъзходното дело, и най-чистото пред Управляващия, и което е най-издигнато в степените ви, и е по-превъзходно за вас от това да раздавате злато и сребро, и по превъзходно за вас, отколкото да срещнете врага и да ги убивате и те да ви убиват"?** Рекоха: Разбира се О, Пратенико на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари). Рече: **"Споменаването на Аллах"** (Тирмизи). И словото му (Аллах да го благослови и с мир да го дари): **"Примера с този, който споменава Господаря си и този, който не Го споменава е като примера с живия и мъртвия"** (Всепризнат хадис). И словото на Аллах Всемогъщия Великия в хадис кудси: **"Аз съм при мисълта на Моя раб, когато си помисли за Мен, и Аз съм със него, когато Ме спомене, и ако Ме спомене в душата си, то и Аз го споменавам в душата Си, а ако ме спомене пред група от хора** (пред аудитория)**, то Аз го споменавам в аудитория по-достойна от неговата** (тоест пред най-превъзходните мелейкета)**, и ако се приближи към Мен с една педя, то Аз се приближавам към него с един лакът".** (Бухари). Също така словото на Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари): **"Изпревариха Муферридуун"** рекоха: О, Пратенико на Аллах! Кои са тези Муферридуун? А той рече: **"Мъжете и жените, които споменават много Аллах"** (Муслим). Също така словото му (Аллах да го благослови и с мир да го дари) когато заръчаше на един от сподвижниците си: **"Нека езика ти да продължава да е влажен със споменаването на Аллах"** (Тирмизи). И още много хадиси има, които са свързани с тази тема.

Удвояването на наградата: Удвоява се наградата на праведните дела, така както се удвоява наградата от четенето на Корана, и това е така поради две причини: **1)** Според вярата в сърцето на човека, искреността му и обичта му към Аллах. **2)** Според размишляването на сърцето му върху Зикира (споменаването на Аллах) и ангажирането му, така че да не е (споменаването) само с език. И ако това се осъществи, то Аллах му премахва всичките грехове (но само малките, а за големите е нужно покаяние), и му дава пълна награда, и обратното.

Ползите от споменаването на Аллах (Зикир): Шейхул Ислям, казва: Зикира за сърцето е като водата за рибата, и как ще е положението на рибата, когато напусне водата?

✸ Наследява обичта на Аллах и близостта до Него, и Неговото задоволство, наблюдаването Му и респекта от Него и завръщането, покаянието към Него, и му помага да Му служи по-добре. ✸ Премахва бедата и тъгата от сърцето му и вкарва радост и щастие, и сърцето наследява сила, живот и пречистване. ✸В сърцето на човек има празнота, която не я запълва нищо друго, освен споменаването на Аллах, и закоравялост, която не я премахва и не я смекчава нищо друго, освен споменаването на Аллах. ✸Лекът на сърцето, лечението му, силата му и сладостта му, и никаква сладост не е равна на тази. А небрежността е неговата болест. ✸Малкото споменаване на Аллах, е довод за двуличие, а многото споменаване е знак за силата на вярата и истинска обич към Аллах, защото който заобича нещо, то усилва неговото споменаване. ✸Раба, когато опознае (споменава) Аллах, в охолството (в здравето), то Аллах се отзовава на този раб, когато е в трудност, и по специално при смъртта и нейната агония. ✸То е причина за избавянето от наказанието на Аллах, и е причина за спускането на спокойствие (в това сърце), и обкръжаване от милостта, и търсенето на прошка от страна на мелейкетата за този раб пред Аллах. ✸По този начин езика споменавайки Аллах, страни от празнословие, одумване, сплетни, лъжи и други неодобрени и забранени от религията неща. ✸То е от най-лесните ибадети, най-възвишените и най-превъзходните, и чрез него човек си засажда дървета в Дженнета. ✸Облича (дарява) сърцето на споменаващия със сладост и светлина, и респект. Споменаването е светлина в земния живот, в задгробния живот и при съживяването. ✸ То е причина Аллах да е доволен от този раб, а мелейкетата изказват благослов към него (молят се за него). И Аллах Всемогъщия Великия се гордее със споменаващите Го (раби) пред Неговите мелейке. ✸Най-превъзходни от извършващите добри дела, са тези, които споменават най-много Аллах Всемогъщия, Великия. И най-превъзходните говеещи са тези, които споменават най-много Аллах по време на тяхното говеене. ✸Улеснява трудното, улеснява човека, който е в трудно положение, намаля трудностите, причина е за препитанието на раба и заздравява тялото. ✸Прогонва шейтана, потушава го, опозорява го и го унижава.

Ежедневни дуи, през сутринта и вечерта

N	Ежедневните дуи	Брой и време	Ползи и следи от тях
1	Аетул Курсий – 255 ает от сура Бакара[1]	Сутрин, вечер, преди лягане и след задължителните молитви	Този човек не го приближава шейтана, и този ает е причина човек да влезе в Дженнета
2	Последните два аета от сура Бакара (285, 286)[2]	Веднъж през нощта, също така се чете в къщата по всяко едно време	Достатъчни му са да го предпазят от всяка една злина.
3	Сура Ихляс, сура Феляк и сура Нас	3 пъти сутринта и 3пъти вечерта	Предпазват го от всичко
4	*“Бисмилляхи еллезий ля йедурру меа исмихи шейун фил ерди уе ля фиссемаа уе хувес семийул алийм”*	3 пъти сутринта и 3 пъти през вечерта	Не го сполетява внезапна беда и нищо не може да му навреди.
5	*“Еузу би келиматилляхит тааммат мин шерри маа халек”*	3 пъти сутрин и 3 пъти вечер и който мине през дадена долина или мръсно място	Щит от вредящите неща по дадените места.
6	*“Хасбиеллаху ля иляхе илля хуве алейхи теуеккелту уе хуве раббул аршил азийм”*	7 пъти сутрин и 7 пъти вечер	Аллах му е достатъчен за това, което го натъжава в земния и отвъдния живот.
7	*“Радийту билляхи раббен, уе бил ислями дийнен, уе би мухаммедин небийен”*	3 пъти сутрин и 3 пъти вечер	Аллах е доволен от този човек.
8	*“Аллахумме бике есбехна уе бике емсейна уе бике нехйя уе бике немуут уе илейкен нушур”*, **а през вечерта да каже:** *”Аллахумме бике емсейна уе бике есбехна уе бике нехйя уе бике немут уе илейкел месийр”*	Сутрин и вечер	Документирано е подстрекаване (насърчаване) да се учи тази дуа.
9	*“Есбехна аля фитратил ислям уе келиметил ихляс уе дийни набийна мухаммед* (Аллах да го благослови и с мир да го дари), *уе миллете ебийна ибрахийм* (Аллах да го благослови) *ханийфен муслимен уе маа кяне минел мушрикийн”*	Сутрин	Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари) учеше тази дуа.
10	*“Аллахумме маа есбеха бий мин ни`метин еу би ехадин мин халкике фе минке уахдеке ля шерийке леке фелекел-хамду уелекеш-шукру”*, а през нощта казва: *Маа емсаа бий еу .....*	Сутрин и вечер	То този човек е изказал благодарността си за деня и вечерта.

---

1 ﴿ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ﴾

2 ﴿ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ ٢٨٥ لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَاۚ لَهَا مَا كَسَبَتۡ وَعَلَيۡهَا مَا ٱكۡتَسَبَتۡۗ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذۡنَآ إِن نَّسِينَآ أَوۡ أَخۡطَأۡنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تَحۡمِلۡ عَلَيۡنَآ إِصۡرٗا كَمَا حَمَلۡتَهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلۡنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِۦۖ وَٱعۡفُ عَنَّا وَٱغۡفِرۡ لَنَا وَٱرۡحَمۡنَآۚ أَنتَ مَوۡلَىٰنَا فَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ﴾

11	*“Аллахумме инний **есбехту** ушхидуке уе ушхиду хамелете аршике уе меляикетике уе енбияеке уе джемийа х̲алкике биеннеке енте Аллаху ля иляхе илля енте уе енне мухаммеден абдуке уе расуулюке”*, а през нощта казва: *“Инний емсейту …….*	4 пъти сутрин и 4 пъти вечер	Който го каже четири пъти, то Аллах го освобождава от огъня.
12	*“Аллахумме фатирас-семауати уел ерди аалимул гайби уеш-шехадети раббе кулли шей уе мелийкеху, ешхеду елля иляхе илля енте,, еузу бике мин шерри нефсий уе мин шерриш-шейтани уе ширкеху уе ен ектериф аля нефсий сууен еу еджерраху иля муслимин”*	Сутрин вечер и преди сън	Предпазва го от нашепванията на шейтана
13	*“Аллахумме инний еузу бике минел хемми уел хузни уе еузу бике минел аджези уел кесели уе еузу бике минел джубни уел бух̲ли, уе еузу бике мин галабетит дейни уе кахрир-риджали”*	Един път сутрин и един път вечер	Премахва му тъгите и бедите, и му улеснява погасяването на дълга.
14	*“Аллахумме рабби ля иляхе илля енте х̲алектений уе ена абдуке уе ена аля ахдике уе уеа`дике мес`тета`ту еузу бике мин шерри маа сана`ту абу`у леке бини`метике алейе уе абу`у леке би зенбий фег`фир лий феиннеху ляя йегфируз-зунуубе илля енте”*	Тази дуа се казва: **“Господаря на опрощението”** учи се сутрин и вечер.	Който я прочете с убеденост през деня, и след това умре в същия ден, или пък я прочете през нощта и на същата вечер почине, то този човек ще е от обитателите на Дженнета.
15	*“Я хайю я, кайюм бирахметике естегийсу еслих лий ша`ний куллеху уе ля текил`ний иля нефсий тарфете айн”*	Сутрин и вечер.	Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари) заръча на дъщеря си Фатима да чете тази дуа.
16	*“Аллахумме аафиний фий сем`ий, аллахумме аафиний фий бесарий, аллахумме инний еузу бике минел куфри уел фекри, аллахумме инний еузу бике мин азабил кабри ля иляхе илля енте”*	3 пъти сутрин и 3 пъти вечер.	Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари) е учил тази дуа.
17	*“Аллахумме инний ес`елюкел аафиете фий диний уе дюн`яе уе ехлий уе маалий, аллахуммес-тур ауратий уе аамин рау`аатий, аллахуммех физ`ний мин бейне йедейе уе мин х̲алфий уе ан йеминий уе ан шималий уе мин феукий уе еузу би азаметике ен угтаале мин тяхтий”*	Сутрин и вечер.	Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари) никога не пропускеше тези слова нито сутрин, нито вечер без да ги прочете.
18	*“Субханеллахи уе бихамдихи адеде х̲алкихи, уе рида нефсихи, уе зинете аршихи, уе мидаде келиматихи”*	3 пъти сутрин.	Тези слова са по-превъзходни, от колкото да стоиш от утрото до изгрева да правиш Зикр.

Слова и дела, за които са споменати големи награди.

N	Превъзходно слово или дело.	Неговата награда спомената в сунната, Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) рече:
1	***"Ля иляхе иллеллаху уах`деху ляя шерийкеле лехул мулку уе лехул хамду уе хуве аля кулли шейн кадийр"***	"Който каже през деня сто пъти ***"Ля иляхе иллеллаху уах`деху ляя шерийкеле лехул мулку уе лехул хамду уе хуве аля кулли шейн кадийр"*** то се равнява все едно е освободил десет роба, и му се записват сто добрини, и му се премахват сто злини, и това за него е **убежище срещу шейтана** за целия негов ден, докато замръкне, и никой не може да дойде с по-превъзходно нещо от него, освен някой който е казал тези слова повече от него".
2	*"Субханеллахил азийм уе бихамдихи".*	"Който изрече: Субханеллахил азийм уе бихамдихи" **то на него му се засажда палма в Дженнета** (в неговато място)**".**
3	*(Субханеллахи уе би хамдих). (Субханеллахи уе би хамдих субханеллахил азийм).*	"Който каже сто пъти ***"Субханеллахи уе бихамдих"*** **опрощават му се греховете**, дори те да са колкото пяната на морето, и на Съдния ден никой няма да дойде с по-превъзходни слова от него, освен човек който е изрекъл същите слова, колкото него или повече от него". "Две думи, леки на езика, тежки на везната, **обичани от Всемилостивия**: *"Субханеллахи уе би хамдих субханеллахил азийм".*
4	*Търсенето на Дженнета и усланянето от Огъня (по време на дуата)*	"Който потърси три пъти от Аллах Джженет, то Дженнета, казва: О, Аллах! Въведи го в Дженнета, а който се услана и търси закрила от Огъня три пъти, то Огъня, казва: О, Аллах! Избави го от Огъня"
5	*"Ля хауле уе ляя куввете илля билляхи"*	"Да те насоча ли към **съкровище от съкровищата на Дженнета"?** Рекох: Разбира се. Тогава Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари), рече: *"Ля хауле уе ляя куввете илля билляхи".*
6	Откуп при говоренето в дадена сбирка.	"Който стои на дадена сбирка и прекали с празните приказки, и преди да стане от сбирката, каже: *"Субханеке аллахумме уе бихамдике ешхеду елля иляхе илля енте естег`фируке уе етуубу илейке"***, то на него му се опрощават тези празнословия"**
7	Наизустяване-то на първите десет аета от сура Пещерата	"Който наизусти първите десет аета от сура Пещерата, **той ще бъде предпазен от Деджала".**
8	Селяту-селям (изказването на поздрав и благослов) към Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари)	"Който изрече към мен саляту-селям един път, **то Аллах изказва към него десет пъти благослов**, и му опрощава десет гряха, и му повишава десет степени".
9	Четенето на някои аети и сури от Свещения Коран	"Който прочете през денонощието петдесет аета, то той не се записва от небрежните, а който прочете сто аета, то той се записва сред смирените, а който прочете двеста аета, то на Съдния ден Корана няма да застава срещу този човек (че не го е чел), а който прочете петстотин аета, **то на него му се записва като награда едно купище от наградата от Корана**"."Който прочете десет пъти: *"Кул хувеллаху аахад"*, **то Аллах му строи дом в Дженнета"**, *"Кул хувеллаху ахад* се равнява (по награда в четенето) на една трета от Корана".
10	Наградата на муеззините	"Наистина всяко едно нещо, което чуе гласа на муеззина, без значение дали е джин или човек, **то това нещо ще свидетелства за този муеззин на Съдния ден**". "Муеззините ще бъдат с най-дълги шии на Съдния ден".

11	Повтарянето след муеззина (тихо) и дуата след езана	“Който каже дуата след като чуе езана: *Аллахумме рабби хазихи да`уетит-тааммат, уес салятил кааиме, ати мухаммеден ел уасилете уел фадилете, уеб`асху мекамен мехмуделлезий уеад`теху,* **този човек ще заслужи моето застъпване на Съдния ден**.
12	Вземането на цялостен абдест	“Който вземе абдест и го вземе цялостно, **то неговите грешки излизат от тялото му,** даже и изпод ноктите му”.
13	Дуата след абдест	“Няма от вас човек, който когато вземе цялостен абдест и каже дуата: *Ешхеду елля иляхе иллеллах уе ешхеду енне мухаммеден абдуллахи уе расулюху”***, и да не му се отворят осемте врати на Дженнета**, и ще влезе от която си пожелае”
14	Два рекята нафиле намаз след абдеста	“Няма човек от вас, който да вземе цялостен абдест след това да отслужи два рекята с обърнато лице и съсредоточено сърце, **и да не заслужи Дженнета”.**
15	Многото стъпки към джамиите	“Който върви към джамията да отслужи молитвата с колектива, то една негова стъпка **му премахва една негова злина**, а чрез друга негова стъпка **му се записва една награда,** отивайки и връщайки се”.
18	Тръгването към джамията	“Който върви към джамията или се връща от нея, **то Аллах му е подготвил в Дженнета приеми**, всеки път, когато е заминавал и се е връщал”
16	Подготовка и подраняване за петъчната молитва	"Който се изкъпе в петъчния ден, и отиде рано на джамията и завари първото хутбе, и се приближи и слуша (хутбето) и мълчи, то за него има за всяка стъпка, която е стъпил награда за цяла година, като че ли е говял и е кланял нощна молитва през тази година". “Когато човек се почисти за петъчната молитва (тоест се изкъпе), и се почисти възможно най-добре, след което се намаже от неговото мазило или се напарфюмира от семейния парфюм, и не разграничава между двете, след това се кланя колкото му е предписано, след това мълчи, когато Имама говори, **тогава му се опрощават** (малките грехове) от този петък до следващия”.
17	Заварването на началния текбир в молитвата	“Който се кланя заради Аллах четиридесет дена като се включва в началния текбир (заедно с Имама), **то на него му се записват две отдалечавания:** Отдалечаване от огъня (на Съдния ден) и отдалечаване от двуличие”.
18	Изпълнението на задължителната молитва с колектив	“Колективната молитва **е по-превъзходна от индивидуалната** двадесет и седем пъти”.
19	Изпълнението на нощната молитва и сутрешната с колектива	“Който изпълни нощната молитва с колектива, като че ли се е кланял **половината нощ** (нафиле), а който изпълни сутрешната молитва с колектива, като че ли се е кланял **цяла нощ** (нафиле)”.
20	Изпълнението на молитвата в първата редица	“**Ако знаят хората** (каква е наградата), за езана и в първата редица, щеше да се надпреварват, и ако се наложеше, щеше да си хвърлят за тях жребий”.
21	Спазване (изпълнение) на суннетите в молитвите	“Който кланя през деня и през нощта дванайсет рекята, **то на него му се строи къща в Дженнета,** четири рекята преди обедната молитва и два след нея, два рекята след вечерната молитва (Акшам), два рекята след нощната молитва и два рекята преди сутрешната молитва”.

22	Увеличаването на допълнителните молитви и тяхното скриване (от хората)	“Стреми се да се покланяш повече на Аллах, наистина няма момент, когато да се покланяш на Аллах, **и Той чрез него да не те издигне на по-висока степен**, и да ти премахне грешка”. «Допълнителната молитва на човек, когато хората не го виждат, се равнява на молитвата му когато го виждат на дведесет и пет пъти».
23	Суннета на сутрешната молитва и задължителната молитва	“Двата рекята суннет **са по-добри от земното кълбо и всичко в него**”.“Който отслужи сутрешната молитва, то този човек е под закрилата на Аллах Всемогъщия Великия”.
24	Молитвата “ДУХА”	**“Всяка сутрин когато се събуди човек трябва да дава за всяка кост** (става) **от тялото садака: Поздравът на този, който срещнеш е садака, да повели одобреното е садака, да забрани порицано също е садака, да премахне нещо лошо от пътя** (по който минават хората) **също е садака, също когато извършва полов контакт със съпругата си е садака, и достатъчно за всичко това** (тоест да даде садака за всяка една кост от тялото) **е да кланя два рекята молитвата Духа”.**
25	Който остане на мястото си, където е изпълнил молитвата и споменава Аллах	“Мелейкетата **изказват благослов към този от вас**, който си остава на мястото и споменава Аллах, докато не е проговорил, и казват: О, Аллах! Опрости му. О, Аллах! Помилвай го”.
26	Споменаването на Аллах след сутрешната молитва, която е изпълнена с колектива, докато изгрее слънцето, след това се кланят два рекята	“Който отслужи сутрешната молитва с колектива, след това седи и споменава Аллах, докато изгрее слънцето, след това отслужи два рекята, **то неговата награда е, сякаш е изпълнил поклонението *хадж* и умра, цялостно, цялостно, цялостно”.**
27	**Който стане през нощта да се кланя нощен намаз** и събуди съпругата си, и тя да се кланя	“Който стане през нощта и събуди съпругата си, след което отслужат нощен намаз заедно, **то те биват записани от тези, които споменават много Аллах”.**
28	Който е възнамерил да се кланя нощен намаз, обаче съня го е надвил	“Когато човек се кланя през нощта нощен намаз и някой път съня го надвие (и се успи), **то Аллах му записва награда все едно се е кланял**, а този сън, който е спал за него е садака”.
29	Дуа при влизането в пазара	**«*Ля иляхе иллеллаху уахдеху ляя шерийке ле, лехул мулку уелехул хамду, юх`ий уе юмийт, уе хуве хайюн ля йемуут би йедихал хайру уе хуве аля кулли шейн кадийр*:** То Аллах му записва един милион добрини и му премахва един милион злини и му издига един милион степени».
30	*Субханеллахи, Елхамду лилляхи* и *Аллаху екбер* 33 пъти, и след тях да се каже: *Ля иляхе иллеллах*, в края на задължителната молитва.	“Който каже в края на молитвата 33 пъти *Субханеллахи,* 33 пъти *Елхамду лилляхи* и 33 пъти *Аллаху екбер*, това са деветдесет и девет и след това ги допълни до сто като каже: *“Ля иляхе иллеллаху уахдеху ля шерийкеле лехул мулку уе лехул хамду уехуве аля кулли шейн кадийр”*, **то на него му се опрощават греховете, дори те да са колкото пяната на морето”.**

31	Четенето на аетул Курсий (255 ает от сура Бакара), след всяка задължителна молитва	“Който чете след всяка задължителна молитва аетул Курсий, **нищо не му пречи да влезе в Дженнета, освен смъртта му”.**
32	Посещението на болен човек	“Няма мюсюлманин, който да е посетил друг болен мюсюлманин сутринта, и седемдесет хиляди мелейкета да не се молят (на Аллах) за него, докато замръкне, а ако го е посетил през вечерта, то **седемдесет хиляди мелейкета се молят за него**, докато осъмне, и за него ще има градина в Дженнета”
33	Дуа за този, който го е сполетяла беля	«Който види друг човек с дадена беля (която го е сполетяла), и каже: Слава на Аллах, Който ме спаси от това, което те изпита и ме предпочете пред много от творенията с превъзходство» то този човек, няма да го сполети тази беля.
34	Който изкаже съболезнование на човек, който го е сполетяла беда	“Който изкаже съболезнование на човек, който го е сполетяла беда, **то за него има награда, колкото на сполетелия го беда**”. “Няма вярващ, който да е изказал съболезнование на своя брат, когато го е сполетяла беда, **и Аллах да не го е облякъл с одеждите на почитта**”.
35	Дженазе молитвата, и след това изпращане на мъртвеца, докато бъде погребан	“Който изпрати мъртвец, и стои докато му се отслужи дженазе молитвата, то за този човек има награда колкото един **Кират**, а който присъства, докато бъде погребан, то за него има награда **два Кирата**. Беше му казано: Какво представляват два Кирата? А той отвърна: **“Колкото две огромни планини”**. А Умар –*Аллах да е доволен от него,* рече: Пропуснали сме много Кирати.
36	Строенето на джамии заради Всевишния Аллах	“Който построи джамия, дори тя да е малка, колкото птичи кафез, **то Аллах му строи къща в Дженнета**” (Под **птичи кафез** се разбира, че тя дори да е малка, да се събират малко хора, а не че да е действително като птичи кафез).
37	Раздаването	“Всеки ден, когато се разсъмва идват две мелейкета и едното от тях казва: **О, Аллах! Дай на раздаващия допълнително богатство,** а другото мелейке казва: **О, Аллах! Дай на стиснатия унищожение** (прахосване на средствата)”.
38	Милостинята (садаката)	“Садаката не намалява имуществото, а когато раба проявява прошка, то Аллах го дарява със сила, а когато раба проявява смирение пред Аллах, тогава Аллах го въздига”. “**Един дирхем е изпреварил сто хиляди дирхема”**. Рекоха: О, Пратенико на Аллах! Как така? Рече: Един мъж е имал два дирхема, и е взел единия и го е дал садака, а друг който е имал прекалено много богатство е взел една (малка) част от парите си, която е сто хиляди и ги е дал садака”. «няма мюсюлманин, който да е посадил дърво или растение и от това растение или дърво да се хранят хора, птици и животни, и да не му се запише садака»
39	Даването на заем, без да взема след това никакви облаги	“Когато един мюсюлмани даде на свой брат мюсюлмани два пъти заем, **то това се равнява все едно му е дал един път садака**”.
40	Изтърпяването (изчакването) на човек, който е в затруднено положение	«Който прояви търпение към човек, който е в трудност и го изчака (да си му върне дългът), то за този човек за всеки ден му се записва награда, като за садака преди да му е опростил дълга, а който го опрости то на него му се записва за всеки ден двойна садака».

41	Един ден говеене заради Аллах	“Който говее един ден (нафиле) заради Аллах, **то Аллах отдалечава лицето на този човек от огъня** седемдесет години”.
42	Говеенето по три дена от всеки месец, в деня Арафа (тоест един ден преди Курбан байрам), и в деня Ашура.	“Говеенето през всеки месец по три дена, се равнява все едно е говял през цялата година”. “Бе попитан за говеенето през деня Арафат, а той рече: **“То е причина за опрощаването на греховете през миналата година и текущата**”. “Бе попитан за говеенето в деня Ашура, а той рече: **“То е причина за опрощаването на греховете за изминалата година**”.
43	Говеенето на шестте дена през месец Шауууаль (месеца след Рамадан).	“Който говее през месец Рамадан, след това го последва (тоест говеенето) с шест дена от месец Шауууаль (то наградата му е) **все едно е говял през цялата година**”
44	Изпълнението на молитвата Тервих до край с Имама	“Наистина, когато човек изпълни молитвата с Имама до край, **то на него му се записва все едно се е кланял през цялата нощ**”.
45	Приетият Хадж	**"Който извършва поклонението *хадж* и не пристъпва в съвкупление** (тоест не прави полов контакт с жена си, нито пък я опипва със страст по време на изпълнението на Хаджа) **и не прави безпътство** (тоест да не върши лоши работи, нито пък да говори неприлични неща)**, той се връща (чист) както е бил в деня на неговото раждане**”. “За приетия Хадж няма друга награда, освен Дженнет”.
46	Изпълнението на Умра през месец Рамадан	“Изпълнението на умра през месец Рамадан, се равнява на хадж (по награда) или на хадж с мен”. «Който извърши седем обиколко около Кя`ба, след което кланя два рекята, то неговата награда се равнява все едно е освободил роб».
47	Вършенето на добри дела през първите десет дена от месец зул-Хиджджде	“Няма дни по обичани от Аллах, в които да се вършат праведни дела, от тези дни (тоест от първите десет дена на този месец). Рекоха: О, Пратенико на Аллах! Даже и воюването по пътя на Аллах? Даже и воюването по пътя на Аллах, освен мъж, който е излязъл с парите си и душата си и не се е върнал с нищо от това”.
48	Коленето на Курбан	“Рекоха: О, Пратенико на Аллах! Какви са тези курбани? А той отвърна: Това е суннета от вашия баща Ибрахим (*Аллах да го благослови*). А те рекоха: О, Пратенико на Аллах! А каква е наградата за нас от тях (като колим курбан)? Рече: **За всяко негово косъмче имате награда.** Рекоха: О, Пратенико на Аллах! А за вълната? Рече: **За всяко едно влакно от вълната имате награда”.**
49	Наградата за ученият и неговото превъзходство	“Превъзходството на учения спрямо обикновения човек (служещият), е като **превъзходството ми** спрямо най-низшия от вас”, след това Пратеникът на Аллах (*Аллах да го благослови и с мир да го дари*), каза: “Наистина Аллах и Неговите мелейкете, и обитателите на небесата и на земята, даже и мравката в нейната дупка, и рибите в морето, **изказват благослов** (и търсят прошка от Аллах) **за учещия хората на добро**”.
50	Търсенето от Аллах искрено шехаде (да умре като мъченик за религията)	“Който е искрен и желае от сърце да умре като шехид, **то Аллах го сторва на степента на шехидите,** дори и да е умрял в леглото си”.
51	Плачът заради страха от Аллах и пазенето (охраняването) по пътя на Аллах	“Две очи **няма да ги докосне огъня:** Очи плакали, страхувайки се от Аллах, и очи които са бдели охранявайки по пътя на Аллах”.

52	Уповаването в Аллах, и оставянето на жигосването, търсенето на лечение чрез рук`йе и песимизъм (нещастие).	“Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари) видя на сън общности и видя, и неговата общност, сред която имаше седемдесет хиляди, **които ще влезнат в Дженнета без да им се прави равносметка и без да бъдат изтезавани**, а те са тези, които: Не се жигосваха (с цел лечение), и не търсеха лечение чрез рук`йе, и не бяха песимисти, и на Техния Господар се уповаваха”.
53	Наградата за този, който почине и е оставил малки деца	“Няма мюсюлманин, който да е починал и да е оставил три малки деца, които не са стигнали пълнолетие, **и Аллах да не го е вкарал този човек в Дженнета**, чрез благодатта на Неговата милост към тези деца”.
54	Изгубването на зрението и проявяването на търпение в това.	“Наистина Аллах, казва: “Когато изпитам моя раб като го лиша от двете най-обичани неща от него и той прояви търпение, **тогава му ги заменям с Дженнет,** имайки предвид двете очи”.
55	Оставянето на дадено нещо, поради страха от Аллах	“Наистина няма момент, когато си оставил нещо, страхувайки се от Аллах Всемогъщия Великия, **и той да не ти е дал по-добро от него**”.
56	Пазенето на езика и половия орган	“Който ми гарантира това, което е между зъбите му (езика) и половия орган (тоест да ги пази от харам), **то аз му гарантирам Дженнет**”.
57	Споменаване името на Аллах при влизане в домът и преди хранене. (да каже: Бисмилляхи)	“Когато човек влезе в дома си **и спомене името на Аллах и при хранене също,** тогава шейтана казва (на неговите последователи): За вас няма нощувка и храна в този дом, а когато човек влезе и не спомене името на Аллах при влизане и преди хранене, тогава шейтана казва: Заварихте нощувката и вечерята тук”.
58	Изказването на благодарност след храна и след обличането на нова дреха	“Който се нахрани с храна, и след това каже: *Елхамду лилляхил лезий ет`амений хаза уе резаканийху мин гайри хаулин минний уе ля кууетин*, **то на него му се прощават миналите грехове**”, а когато облече нова дреха да каже: *“Елхамду лилляхил лезий кесааний хаазаа …”.*
59	Който иска от Аллах да му облекчи дадена трудност в дадена работа	“Фатима –*Аллах да е доволен от нея-,* потърси от Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) да й даде слуга, а той рече на нея и на Али – *Аллах да е доволен и от двамата*-: “Да ви насоча ли към по-добро от това, което ми търсехте? Преди да си легнете, казвайте 34 пъти *Аллаху екбер*, 33 пъти *Субханеллах* и 33 пъти *Елхамду лилляхи*, **това е по-добро за вас, отколкото слугата**”.
60	Дуа, която се чете преди полов контакт	“Когато един от вас желае да извърши полов контакт със съпругата си и каже преди това: *Бисмилляхи, аллахумме дженнибнеш-шейтане уе дженнибиш-шейтане маа резакте`на*, и ако тогава жената зачене от този акт, **тогава шейтана никога няма да вреди на това дете**”.
61	Задоволството на мъжа от неговата съпругата	“Когато жената си кланя петкратната молитва, и си говее месеца (тоест Рамадан), и си пази половия орган, и се подчинява на съпруга си, ще и бъде казано: **“Влез в Дженнета, от която дженнетска врата си пожелаеш**”, “Която жена почине, **и съпругът и е бил доволен от нея**, то тя ще влезе в Дженнета”.
62	Уважението на родителите и подържането на роднинските връзки	“Който го радва и иска да му се увеличи препитанието, и да му се удължи живота, **то нека да подържа роднинските си връзки**”.

63	Попечителството на сирака	“Аз и попечителя на сирака **ще бъдем в Дженнета**, като тези двата, и посочи двата си пръста, показалеца и средния”.
64	Добрият нрав	“Наистина вярващият с добрия си нрав ще стигне до степента на кланящия се нощем и говеещия денем”, “Аз гарантирам **къща във висините на Дженнета** за този, който си подобри нрава”.
65	Милостта към творенията и съчувствието (състраданието) към тях	“Наистина Аллах е милостив към тези от рабите Си, които са милостиви”, “Проявявайте милост към тези на земята, **а над вас ще се смили Този над небесата**”.
66	Обичането на добро за мюсюлманите	“**Никой от вас не ще повярва истински,** докато не заобича за своя брат това, което обича за себе си”.
67	Срамът	“Срамът не довежда друго, освен добро”, “Срамът е от вярата”, “Четири неща са от **суннета** (от качествата) **на пратениците:** Срамът, парфюмирането, Мисвака и женитбата”
68	Започването с поздрава	“Един мъж дойде при Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) и рече: *Ес селяму алейкум,* а Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), рече: **Десет**, след това дойде друг мъж и рече: *Ес селяму алейкум уе рахметуллахи,* а Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари): **Двайсет**, след това дойде друг и рече: *Ес селяму алейкум уе рахметуллахи уе берекятуху,* а Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), рече: **Трийсет**” Тоест награди
69	Ръкуването при срещата	“Когато двама мюсюлмани се срещнат и се ръкуват, **то на тях им се прощава** преди да са се разделили”.
70	Защитаването честта на мюсюлманина	“Който защити честа на своя брат мюсюлманин, **то Аллах ще го избави от огъня на Съдния ден**”.
71	Обичта на праведните хора и сядането с тях (общуването)	“**Ти си с този, който обичаш**”, а Енес –*Аллах да е доволен от него*- рече: Сахабите не се радваха на нещо така, както се зарадваха за този хадис.
72	Тези, които се обичат взаимно, заради величествеността на Аллах	“Аллах Всемогъщия Великия, казва: Обичащите се заради величествеността Ми, **за тях ще има престоли от светлина,** с тях ще ликуват пратениците и праведниците”.
73	Молене (даута) за мюсюлманите	“Даута на човек за своя брат мюсюлманин в негово отсъствие е приета, като до главата му има едно мелейке, което е упълномощено, и всеки път когато човек моли за добро на своя брат, то това мелейке, казва: **Амийн и за тебе същото**”.
74	Търсенето на прошка (от Аллах) за вярващите мъже и жени	“Който търси прошка (от Аллах) за вярващите мъже и жени, **то Аллах му записва за всеки един вярващ и всяка една вярваща, награда**”.
75	Премахването на нещо вредящо от пътя	“Видях мъж в Дженнета да се върти около едно дърво, което беше отрязано на пътя (в земния живот) и той го премести, защото пречеше на хората”.
76	Оставянето на спора и лъжата	“Аз гарантирам **къща в покрайнините на Дженнета** за този, който остави спора, дори и да е прав, **и къща в средата на Дженнета** за този, който остави лъжата дори и тя да е на шега”.
77	Въздържащите гнева си	“Който си въздържа гнева, когато е в състояние да избухне, то на Съдния ден **Аллах ще го призове пред всичките творения и ще му даде да си избере от Дженнетските жени, които си поиска**”.
78	Споменаването (на даден човек) с добро или със зло	“Който го споменете с добро **то той заслужава Дженнета**, а който го споменете със зло **то той е заслужил Джехеннема**, вие сте Аллаховите свидетели на земята …)

79	Утешаването на мюсюлманина, улесняването му, прикриването и помагането му	“Който утеши на мюсюлманин мъка (тъга) от земните мъки, **то Аллах му утешава мъка от мъките на отвъдния живот**, а който улесни (нещо) на мюсюлманин в трудност, **то на него Аллах му улеснява в земния и в отвъдния живот,** а който прикрие мюсюлманин (когато е сбъркал или има някакъв недъг), **То Аллах го прикрива в земния и в отвъдния живот, и Аллах е в помощ на раба,** докато раба е в помощ на своя брат мюсюлманин ….”.
80	Поставяне Ахирета на преден план	“На който възнамерението му е Ахирета, **то на него Аллах му дава душевното богатство, и го обединява** (събира му делата на едно)**, и земното идва при него принудено”.**
81	Справедливо-стта на съдията (на водача) Подобряването на младежа. Привързване-то към джамиите и обичта заради Аллах	"Седем групи хора Аллах ще ги постави под сянката Си[1] в деня, когато няма да има друга сянка, освен Неговата сянка[2]: Справедлив водач, младеж, който се е отдал в служене на Аллах, мъж на който сърцето му е било свързано с джамията, когато излезе от нея, докато пак се върне (тоест за следващата молитва) и двама мъже, които се обичат заради Аллах, и се събират заради Него, и се разделят заради Него (когато са заедно и дори и да се разделят било то в различни места, то те пак се обичат заради Аллах С.Т) и мъж, когато е сам и спомене Аллах, и очите му се насълзяват, и мъж, когато красива и богата жена го призове да блудства с нея, а той и рече: **Страхувам се от Аллах**, и мъж, който раздава милостиня, и скрива така, че лявата ръка да не знае какво е дала дясната"
82	Истигфар (търсенето на прошка от Аллах)	«Който е постоянен в Истигфара, то Аллах му сторва от всеки един проблем изход и от всеки проблем избавление и го дарява с препитание от там, от където не е предполагал».

[1] - Тук става въпрос за сянка, която Аллах ще сътвори, а не че Аллах има сянка.

[2] - На Къяметския ден Аллах С.Т, когато нареди на слънцето да се спусне много близо над всички хора и всички ще потъват в пот спрямо греховете си, тогава Аллах С.Т ще създаде сянка и седем групи хора ще се подслонят под тази сянка в този горещ ден, защото мястото в което ще бъдат събрани хората, ще е равно и без никакви дървета.

Неща, за които са споменати забрани, за тях и тяхното извършване

N	Дело или качество, което е забранено	Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари), рече:
1	Нията на хората с делата	"Казва Всевишния Аллах: Аз съм най-богатия от тези, с които Ме съдружавате, който извърши дадено дело, в което съдружи някой с Мен, **то Аз го оставям, и него, и съдружаването му**".
2	Добър външен вид (в делата) и лош вътрешен (в душата и сърцето)	«Непременно ще разпозная народ, които ще дойдат на Съдния ден с много добрини, колкото планини, но Аллах ще ги стори на пух и прах», а Сеубан рече: О, Пратенико на Аллах! Опиши ни ги, за да не станем от тях без да разберем, рече: «Не са ли те вашите братя, от вашата кръв, стават през нощта, както и вие ставате (за молитва), обаче те са народ, когато се усамотят с забраните на Аллах, те ги прекрачват»
3	Високомерието	"Няма да влезе в Дженнета този, който има в сърцето си високомерие (гордост) дори и то да е с тежестта на синапено зърно" **Високомерието е:** Отхвърлянето на истината и пренебрегване на хората.
4	Спускането на панталона под глезена	«Спускането е в панталоните (тоест да са под глезените), ризата и чалмата, и който пуска нещо от тях гордеейки се, то на Съдния ден Аллах няма да погледне към него».
5	Завистта	"Пазете се от завистта, наистина завистта **изяжда добрините**, така както огъня изяжда сухите дърва, или рече: сухата трева".
6	Лихвата	"**Пратеникът на Аллах** (Аллах да го благослови и с мир да го дари) **прокле** хранещия се с лихва и този, който му я дава", "Един дирхем придобит от лихва и човека **знаейки,** че е от лихва се храни с него **е по-лошо, отколкото да извърши тридесет и шест прелюбодеяния**".
7	Пристрастеният към алкохола	"**Няма да влезе в Дженнета** този, който е пристрастен към алкохола, нито вярващ, който се занимава с магии, нито пък този, който е прекъснал роднинските си връзки".
8	Лъжата	"Горко на този, който разказва нещо лъжливо, за да разсмее хората, горко му, горко му".
9	Шпионирането	"Който подслушва разговора на дадена група, а те го ненавиждат, **то на Съдния ден ще му сипват в ушите разтопен метал**".
10	Снимането	"Наистина най-сурово ще бъдат изтезавани на Съдния ден **тези, които снимат**", "Мелейкетата не влизат в къща, в която има куче и снимки".
11	Сплетните (немийме)	"Разнасящият сплетни няма да влезе в Дженнета" **Немийме**: Означава разнасянето на клюки между хората с цел скарване.
12	Одумването (гайбет)	"Знаете ли какво е гайбета (одумването)? Рекоха: Аллах и Неговият Пратеник знаят най-добре, а той рече: **Да споменаваш твоя брат с неща, които той ненавижда,** някой рече: Как мислиш ако той притежава това, с което го споменавам? Рече: Ако той притежава това, с което си го споменал, тогава ти си го одумал, а ако не го притежава, тогава си измислил за него лъжа".
13	Проклинането	"Проклинането на вярващия е като убийството му", «Не проклинай вятъра, наистина на него му е повелено (да духа), наистина, който прокълне нещо, над което няма способност, то

		проклятието се връща върху него».
14	**Разказването на дадена тайна** (поверено)	“Наистина сред най-лошите хора пред Аллах на Съдния ден е: Мъж който е разкрил на съпругата си неговите тайни и тя на него, след това ги разказват на хората”.
15	**Безсрамието и разврата**	“Наистина най-лошите по степен хора пред Аллах на Съдния ден, **са тези, които ги отбягват хората, страхувайки се от разврата им**”. «Най-многото грехове на човека са от езика му»
16	**Набеждаването на мюсюлманина в неверие**	“Който човек каже на своя брат мюсюлмани: Ей, неверник, **то това се връща върху един от двамата**, и ако е истина това което казва, тогава е така, а ако ли не тогава се връща върху него”.
17	**Да се преписва на друг баща, а не на истинския си**	“Който се преписва на друг баща знаейки, **то за него Дженнета е забранен**”, “Не се отказвайте от бащите ви (казвайки, той не ми е баща), защото който се отрече от баща си, то той е неверник”.
18	**Заплашването на мюсюлманин**	“Не е разрешено на мюсюлманина да плаши друг мюсюлманин”, “Който насочи оръжие към своя брат мюсюлманин, **тогава мелейкетата го проклинат**, докато го остави”.
19	**Убиването на човек (друговерец) живеещ в ислямската страна** (и е получил разрешение от мюсюлманския водач)	“Който убие без право човек (от друга религия), на който му е разрешено да живее в (ислямската държава), **той няма да усети полъха на Дженнета**, а полъха на **Дженнета** се усеща от разстоянието сто години”.
20	**Враждебността срещу приближените на Аллах** (Евлията)	“Който враждува срещу Мой приближен, **то Аз му обявявам война**”.
21	**Наричането на двуличника и развратника: Водачо** (господарю)	“Не наричайте двуличника водач (или господарю), защото ако той е такъв, тогава Аллах ви се гневи”.
22	**Измамата към подчинените**	“Когато Аллах даде власт на един раб над другите, и в деня когато умре се разбере, че е мамил подчинените му, **то Аллах го лишава от Дженнета”.**
23	**Даването на фетва** (шериатско решение) **без наука**	“На който му бъде дадена фетва без наука, то неговия грях е за този, който му е дал тази фетва”.
24	**Неизпълнението на петъчната или следобедната молитва без причина**	“Който пропусне (не кланя) три петъчни молитви без причина, **Аллах му запечатва сърцето**”. «Който остави следобедната молитва, то неговите дела се провалят».
25	**Небрежността в изоставянето на молитвата**	”Границата между нас и тях е молитвата, и който я остави **става неверник**”, “Разликата между човека, и между **езичеството** и неверието е оставянето на молитвата”.
26	**Минаването пред кланящия се**	“Ако минаващия пред кланящия знае с какво се обременява, **то да стоеше четиридесет** е по-добро за него от колкото да мине пред него”.
27	**Пречето** (нараняването) **на кланящите се**	“Който е ял лук, чесън или праз, то да не приближава джамията ни, **наистина мелейкетата се нараняват** от това, от което се нараняват хората”.
28	**Присвояването на чужда земя**	“Който завземе педя чужда земя, чрез гнет, **на Съдния ден Аллах ще го натовари със** седем земи”.
29	**Словата, които разгневяват**	“Наистина раба произнася дума, която ядосва Аллах, без да е усетил и не я взема под внимание, **то този човек ще пада в Джехеннема**

	Аллах	**заедно с нея** (с изречената дума) **седемдесет години**”.
30	**Многото говорене без да се споменава Аллах в него**	“Не прекалявайте с говоренето, в което не се споменава Аллах, защото многото говорене без да се споменава Аллах в него, **закоравява сърцата**”.
31	**Многото говорене на празни приказки**	"А най-ненавижданите от мен и най-далече от мен на Къяметския ден са тези, които постоянно говорят празни приказки и лъжи, подиграващите се на хората, високомерните, горделивите".
32	**Небрежността в споменаването на Аллах**	”Няма момент, когато мюсюлманите да са седнали на сбирка, в която сбирка не споменават Аллах и не изказват благослов към техния пратеник, и това да не е за тях недостатък. И ако Аллах пожелае ще ги накаже, или ако пожелае ще им опрости”
33	**Показността на злорадството към мюсюлманина**	”Не показвай злорадството към своя брат, защото Аллах ще се смили над него и ще изпита тебе”, ”Който укори своя брат с даден някакъв грях, то той няма да умре, докато не го извърши”
34	**Сърденето между мюсюлманите**	“Не е разрешено на мюсюлманина да се сърди на своя брат повече от три дена, а който се сърди повече от три дена и почине (през това време), то той ще влезе в Огъня”,
35	**Извършването на грях публично**	«Всички от общността ми ще бъдат извинени, освен вършещите грехове публично (също така се хвалят пред хората с тях)»
36	**Лошия морал**	«Наистина лошия морал проваля делата, така както оцета разваля меда»
37	**Търсещият си подаръка**	“Човекът който си търси подаръка, който е подарил е **като куче, което е повърнало** след това си е изяло повърнатото”, “Не е разрешено на човек, когато даде на някого нещо или подари на някой подарък, след това да си го търси”.
38	**Угнетяването върху съседа**	«Човек да извърши прелюбодеяние с десет жени е по-малко грях от това да извърши прелюбодеяние със съпругата на съседа си, (също така) човек да открадне от десет къщи е по-малко грях от колкото да открадне от съседа си»
39	**Поглеждането към забраните неща**	“Предписано е за хората делът им от прелюбодеянието, това несъмнено е доказано: Прелюбодеянието на очите е погледа, прелюбодеянието на ушите е слушането, а прелюбодеянието на езика е говоренето, прелюбодеянието на ръката, е опипването, а прелюбодеянието на кракът са стъпките, а сърцето желае и обича, а половия орган го доказва или го отхвърля”.
40	**Мъж да пипа жена, която не му е позволена**	«За един от вас е по-добре да бъде прободен с железна игла в главата, отколкото да пипа жена, която не му е разрешена», «Наитина аз не се ръкувам с жените».
41	**Женитбата Шигар**	“**Пророкът** (Аллах да го благослови и с мир да го дари) **забрани женитбата Шигар**”, а Шигар означава: Човек да се ожени за дъщерята на друг човек, а същия да му даде неговата дъщеря без да плащат плата (тоест да си разменят дъщерите или сестрите, без да плащат полагащия се **Мехир** на жените).
42	**Крещенето** (писъците заради мъртвец)	“Този, заради който плачат хората, наистина той ще бъде наказван на Съдния ден, заради това оплакване”, “Мъртвецът бива наказван в гроба си, заради това, че близките му го оплакват и крещят за него”.
43	**Клетвата в друг, освен в Аллах**	“Който се закълне в друго, освен в Аллах, **то той става неверник или мушрик**”. «Който се кълне в Еманета (повереното) то той не

		е от нас»
44	**Лъже -клетвата**	“Който се закълне лъжейки, за да отнеме имущество на мюсюлманин, **то ще срещне Аллах** (на Съдния ден) **и Той ще му бъде ядосан**”.
45	**Клетвата в търговията**	“Пазете се от многото клетви по време на търговията, наистина човек първо изпада в (двуличие) **след това я погубва**”, “Двуличната клетва в дадена стока, **е причина да погуби берекета си**”.
46	**Оприличаването с друговерците**	“Който се оприличава на един народ, **то той е от тях**”. “Не е от нас този, който се оприличава на тези, които не са от нас”.
47	**Постройката върху гроб**	“Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) забрани да се гипсира (циментира) гроб, да се сяда върху него и да се строи постройка върху него”.
48	**Предателството и измяната**	“На Съдния ден, когато Аллах събере и първите и последните (всички хора), **тогава над всеки предател и изменник ще му се даде знаме**, и ще казват: Това е предателството на едикой си”.
49	**Сядането върху гроб**	“Един от вас да седне върху жар **и да изгори дрехата си**, след това жарта да стигне до кожата му, е по-добре за него, от колкото да седне върху гроб”.
50	**Който обича да му се става, когато влезе някъде**	„Който желае хората да му подражават и да му стават (когато влезе при тях), то нека да си приготви стол от Огъня”.
51	**Просенето без нужда**	“Заради три неща ви се заклевам и ще ви ги разкажа, и ги запомнете: Няма човек, който да е отворил вратата на просенето без нужда, и Аллах да не му е отворил **вратата на бедността**”. «Който проси от хората, за да си увеличава средствата, то нека да знае че си проси жар, затова ако иска да го увеличава или да го намаля».
52	**Наддаването и подбиването в търговията**	“Местният да не продава стоката на чужденеца, и не си подбивайте пазара, и човек да не сключва сделка върху сделката на своя брат (подбивайки я)”.
53	**Виканото в джамията, търсейки нещо изгубено**	“Който чуе мъж да крещи в джамията, търсейки изгубеното си животно (или друго нещо), то нека да каже: **Дано Аллах да не ти го върне** (тоест загубеното), наистина джамиите не са построени за такива неща”.
54	**Псуването на шейтана**	«Ну псувайте шейтана, обаче се усланяйте (при Аллах) от лошото на шейната». Един от сподвижницита, казва: «Вървях след Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), когато се спъна животното му, а аз рекох: Проклет да е шейтана, а той ми рече: «Не казвай «Проклет да е шейтана», защото когато изречеш това слово тогава той се възвеличава, така че става като къща (тоест огромен) и си казва: Кълна се в моща си», обаче кажи: В името на Аллах, а когато кажеш това, тогава се намалява и става като муха»
55	**Псуването на треската (болестта)**	«Не псувайте треската (болестта), защото тя премахва прегрешенията на човека така, както духалото премехва ръждата от желязото»
56	**Призоваването към заблудата**	“Който зове към заблуда, то за него има грях, **колкото тези, които са го последвали**, и от техния грях не се намалява изобщо”.
57	**Забраните при пиенето**	“Пратеникът на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) забрани да се пие (директно) от отвора на дадения съд”, “Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари)

		укори този, който пие вода прав”, “Забрани да се диша в съда, от който се пие”.
58	**Пиенето от златни и сребърни съдове**	“Не пийте от златни и сребърни съдове, и не обличайте коприна и брокат. Наистина те са за тях (за неверниците) в земния живот, **а за вас в отвъдния**”.
59	**Пиенето с лявата ръка**	“Никой от вас да не яде с лявата си ръка и да не пие с нея, наистина шейтана **яде и пие с лявата си ръка**”.
60	**Прекъсващия роднинските връзки**	“**Няма да влезе в Дженнета** този, който прекъсва роднинските си връзки”.
61	**Неизказването на поздрав и благослов към Пророка** (Аллах да го благослови и с мир да го дари)	“Презрян е този, пред който бъда споменат и не изкаже благослов към мен”, “Скъперник е този, който, когато бъда споменат пред него и не изказва към мен благослов ***(Аллахумме салли аля мухаммед)***”.
62	**Отглеждането** (стопанисването) **на кучетата**	“Който стопанисва куче, освен **ловното куче** или **куче овчар**, то на него всеки ден му намалява наградата (севаба) с по два Кирата”.
63	**Наказването на животните**	“Една жена ще бъде изтезавана (на Съдния ден) заради котка, която беше затворила в една стая, докато умре, **след това заради тази котка ще влезе в огъня**”, “Не слагайте нещо, което има душа (тоест живо същество) на прицел да се целите по него”.
64	**Закачването на звънец върху животното**	“Мелейкетата не съпровождат това нещо, с което има **куче или звънец**”, “Звънеца е от гласовете на шейтана”.
65	**Когато на грешника му бъдат дадени блага**	”Когато видиш, че Аллах дава на раба от земния живот според неговите прегрешения, дава му от това, което обича, то това за него е постепенно въвличане, след това прочете: ***{И щом забравяха каквото им се напомняше, разтваряхме пред тях врати за всичко. И тъкмо когато ликуваха за онова, което им бе дадено, сграбчвахме ги внезапно и ето ги –отчаяни!}*** сура Ел Ен`ам: 44•
66	**Предпочитането на земния живот**	“На който земния живот е грижата му (целта му), **то Аллах му сторва неговата бедност да бъде пред него** (тоест постоянно да търси препитание), и му разединява мислите, и няма да получи от земния живот, освен това, което му е предписано”.

Пътешествието към вечността

Твоя път към Дженнета или към Джехеннема

Гробът:

Той е първия отвъден дом, огнена пропаст за неверника и двуличника, и градина за вярващия, също така е документирано, че ще има в него наказание за грешника, а причината е: Недобре почистване след уриниране, сплетни, присвояване от трофеите придобити от война, лъжата, спането по време на молитвата, незаинтересоваността към Корана, прелюбодеянието, лихвата, хомосексуализма, непогасяването на заем и други подобни. А от гроба (човек) ще го избавят: Праведните дела, които са искрено заради Аллах, търсене осланяне при Аллах от наказанието в гроба, четенето на *сура Мулк* и други сури. **А нещата, които ще избавят човек от наказанието му, са:** Шехид (мъченика) и патрулиращия по границите на държавата, този, който умре в петъчния ден и този, който умре от болки в стомаха.

Протръбяването в рогът:

Това е огромен рог, а мелейкето Исрафийль го е поставило на устата си, и чака, кога ще му бъде разрешено да протръби с него в деня на ужаса: Казва Всевишния Аллах: ***{И един Ден ще се протръби с Рога, и ще се ужасят всички на земята, освен онези, за които Аллах пожелае}*** **сура Немл: 87.** Тогава цялата вселена ще са разруши, и след четиридесет ще се протръби протръбяването за възкресението, казва Всевишния: ***{после още веднъж ще се протръби и ето ги -станали- чакат}*** **сура Зумер: 68.**

Възкресението:

След това Аллах ще изпрати дъжд и телата ще поникнат (от опашната кост), и хората на ново ще бъдат сътворени и няма да умират. Ще бъдат боси, голи, ще виждат мелейкетата и джиновете, и всеки ще бъде възкресен (повторно съживен) според делата си.

Великото събиране:

Аллах ще събере всичките творения за равносметката, уплашени, като пияни, в ден който ще бъде колкото 50 хиляди години, като че ли техния живот е бил един ден, а слънцето ще се приближи до тях на много близко разстояние, и хората ще потъват в пот спрямо греховете си и тогава слабите ще спорят с горделивите, а неверника ще спори с шейтана, другаря му и приятелите му (защо са го заблудили?), и ще се проклинат едни с други, а угнетителя ще си захапва ръцете от яд, а Джехеннема ще бъде докаран с 70 хиляди въжета, и всяко едно въже ще бъде дърпано от 70 хиляди мелейкета, а когато неверника го види, ще иска да бъде погубен или да бъде превърнат в пръст. А що се отнася до грешният мюсюлманин: Този, който не си е давал зекята, то неговите богатства ще се превърнат в огън и ще бъде жигосван с тях, а горделивците ще бъдат малки, колкото мравки, а изменника, присвояващия (чуждо) и грабителя ще бъдат разобличени, а крадеца ще дойде с това, което е откраднал, и скритите неща ще се появят наяве, а що се отнася до

богобоязливите няма да бъдат изплашени, а времето им ще мине бързо все едно си отслужил обедната молитва.

Застъпването:

Най-голямото: То ще бъде специално за Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), който ще се застъпи за хората в деня на Великото събиране, за да им бъде премахната белята и за извършването на тяхната равносметка. А останалото застъпване ще имат право другите пророци и други хора, като изкарването на мюсюлманин от огъня и извисяването му на степените в рая.

Равносметката:

Хората ще бъдат строени в редица пред техния Господар, и Той ще им покаже техните дела и ще ги пита за тях, и за техните години и за тяхната младост, за тяхната наука и тяхното имущество, и техния обет, и за благата, като: Слуха, зрението и сърцето. А неверника и двуличника ще им бъде извършена равносметка пред останалите хора и ще бъдат порицани и ще им бъде изложен довода срещу тях и срещу тях ще свидетелстват хората, земята, дните и нощите, парите, пратениците, и органите им ще свидетелстват срещу самите тях, докато си признаят. А вярващия ще бъде на сами с Аллах и Той ще му разкрие всичките му прегрешения и раба ще помисли, че е погубен, и след това ще му каже: “Скрих ти ги тези грехове в земния живот, а днес Аз ще ти ги опростя”. И първи, на които ще се извърши равносметка, са общността на Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари), и първото нещо за което ще бъдем питани е молитвата, а спрямо хората първото нещо е кръвопролитията.

Раздаването на книгите:

След това книгите (с делата) ще хвърчат пред хората и всеки ще си вземе неговата книга ***{Каква е тази книга, която не пропуска нищо, нито малко, нито голямо},*** вярващите ще им бъдат представени книгите от дясно, а на неверниците и двуличниците ще им бъдат давани от ляво и отзад.

Мерилката:

След това ще бъдат претеглени делата на рабите, за да бъдат възнаградени, с истинска и точна везна, която има две страни, и делата които са били искрено заради Аллах и са съответствали със сунната, те ще тежат много., а сред най-тежките са: ***(Ля иляхе иллеллах),*** добрия нрав, ***Зикир,*** като ***Елхамду лилляхи, Субханеллахи уе бихамдихи субханеллахил азийм.*** И хората ще се превъзхождат в добрите дела и в лошите.

Извора Хауд:

След това вярващите ще пристигнат до извора **Хауд**, и който пие от него, то никога повече няма да изпита жажда. И за всеки пророк ще има по един извор, и най-големия ще бъде този на Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари): Водата му ще бъде по-бяла от млякото, по-сладка от медът, по-ароматна от миск, а съдовете ще бъдат от злато и сребро, а техния брой ще бъде колкото са звездите. А дължината му ще е по-далече отколкото е Ейле в Йордания чак до Аден (в Йемен). Неговата вода ще идва от реката Кеусер.

Изпита на вярващите:

В края на деня от възкресението неверниците ще последват техните божества, на които са служили, и те ще ги отведат до Огъня, ще бъдат на групи едни ще ходят на крака, други ще бъдат влачени върху лицата си, а на Махшер ще останат само вярващите и двуличниците, тогава Аллах ще дойде и ще им каже: Какво чакате?, а те ще отвърнат: Чакаме нашия Господар, и те ще Го познаят по Неговия крак (подобаващ само на Него, Безподобния), който ще открие пред тях, и тогава те ще паднат в поклон, а двуличниците няма да могат за се поклонят, казва Всевишния: {в Деня, когато разкрие кракът и (тези) ще бъдат приканени да се поклонят, а не ще могат}, след това ще го последват и ще бъде прострян моста Сират, и ще им даде светлина, която светлина ще озари светлината на двуличниците.

Моста Сират:

Това е мост, който е поставен върху Джехеннема, за да минат вярващите през него и да влезнат в Дженнета, а Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) го описа, че е опроверган, хлъзгав, по-остър от меч, и по-тънък от косъм ...” (Муслим). И на моста ще бъде давана светлина на вярващия според делата му, и най-голямата светлина ще е колкото планина, а най-малката ще е, колкото върха на пръста на крака му, и ще им свети и така те ще минават според делата си, някои вярващи ще минават като мигването на окото, други като светкавица, трети като вятъра, други като птица, други като препускащи коне а други като яздещи коне, а двуличниците няма да имат светлина, ще се връщат и ще бъде поставена между тях и между вярващите преграда, след това ще отидат от страни на моста и ще изпопадат в Огъня.

Огъня:

В него първо ще влезнат неверниците, след това грешните мюсюлмани и двуличниците, и на всеки 1000 ще влизат в огъня 999. Има седем врати, и огъня в Джехеннема е по-силен от земния огън 70 пъти, а телата на обитателите му (неверниците и двуличниците) ще се уголемят и разстоянието на раменете му ще е колкото да пътува човек три дена, кътния му зъб ще е, колкото планината Ухуд, а кожата му ще бъда много дебела, за да изпитва повече болка, а тяхното питие ще е гореща вода, когато я пият, вътрешностите им ще се разкъсват, а тяхната храна ще е от дървото Зеккум, кръв и гной, а най-малкото наказание ще е когато се поставят два въглена под краката на човек, то неговия мозък ще завира, също така кожата ще се сварява, ще има разтопен метал, изгаряния, влачене вериги и окови, а дъното на Джехеннема е толкова дълбоко, че ако се хвърли в него скала, тя ще пада в него седемдесет години, а горивото му ще бъдат хората и камъните, а въздуха му ще бъда отровен, а сянката му ще е гореща, облеклото от огън. (Джехеннема), който ще изяжда всичко, няма да пропуска нищо, ще се разгневява, ще въздиша тежко, ще изгаря кожата и ще стига до костите и до сърцата на хората.

Моста Кантъра:

Когато вярващите се избавят от огъня ще им бъде извършена равносметка върху моста Кантъра, който се намира между Дженнета и Джехеннема, и ще се отсъди между самите вярващи, и всеки ще получи възмездие (ще има вземане даване между тях), и така дакато се пречистят на пълно, след това ще им бъде разрешено да влезнат в Дженнета, кълна се в Този, в Чийто ръце е душата на Мухаммед, че на един от вас мястото му в Дженнета е по-достойно от мястото му в земния живот" (Бухари).

Дженнета:

Вечния дом на вярващите, неговите постройки са от злато и сребро, а разтворя между тях е от миск, а настилката му е от бисери и скъпоценни камъни, а пръста му е от За`феран. Вратите на Дженнета са осем, ширината на една от тях е, колкото разстоянието три дена път, обаче хората ще се трупат на тях (при влизането) в него има сто степени, и разстоянието между две степени, е колкото от земята до небето, а Фирдеус е най-високата степен, и от нея извират Дженнетските реки, а покрива на Фирдеус е трона на Аллах. Реките и са четири: От мед, от вода, от вино (което не опиянява) и от мляко, текат без да имат корито, а вярващия ще я кара да тече както пожелае, храната в него ще е постоянна, вкусна и приближена. Ще има в него шатри украсени с бисери, и ще са просторни шейсет мили, и във всеки един ъгъл ще има за него девойки, красиви, гримирани и напарфюмирани. Обитателите няма да остаряват, нито пък дрехите им ще овехтяват, там няма да има урина, изпражнение и други мръсотии, гребените ще бъдат златни, а хремата кихането ще е като миск, а жените в Дженнета ще са много красиви, девствени. Първи, който ще влезе в Дженнета е Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари), и след него останалите пратеници. А най-малкото за един обитател на Дженнета от това, което си пожелае и десет пъти повече от това, слугите ще бъда млади и красиви юноши, като бисери, и най-големия благодат в Дженнета, ще бъде погледа към Аллах, и към Неговото задоволство, и там ще бъдат вечни.

(Описанието на абдестта)

Молитвата не е приета без абдест, и водата за абдест трябва да бъде чиста, и трябва в основата си да бъде чиста, като морската вода, бунарите, изворите и реките.
Забележка: Когато водата е в малко количество тя се замърсява при попадането на мръсотия в нея, а когато е повече от (210) литра, тогава при попадането на мръсотия в нея тя не се замърсява, освен ако не се промени едно от трите свойства на водата, а те са: ЦВЯТ, МИРИС И ВКУС.

Вземането на абдест започва с ***Бисмилляхи*** и е желателно да се измиват първо ръцете до китките, а този който е станал от сън, да ги измие три пъти.
Забележка: Не е желателно да се измиват частите от тялото повече от три пъти.

След това изплаква устата един път задължително, а три пъти е по-превъзходно.
Забележка: **1)** Не е достатъчно да се вкара водата в устата и след това да се изплюе, а трябва да направи гаргара. **2)** Желателно е да се използва Мисвак по време на измиването на устата.

След това вкарва вода в носа и я издухва, един път задължително, а три пъти е по-превъзходно.
Забележка: Не е достатъчно да се вкара водата в носа, а трябва да я вкара с вдишване така, че да стигне до ноздрите, след това да я изкара с издухване, а не с ръката, един път е задължително, а три е по-превъзходно.

След това си измива лицето един път задължително, а три пъти е по-превъзходно. А границите на лицето по време на измиването са: На ширина от едното ухо да другото, а на дължина: От брадичката до скалпа (най-предните косми на главата).
Забележка: Желателно е да се вкарват пръстите мокри в брадата (за този, който има брада) и тя е гъста, а ако е рядка, тогава се измива.

След това си измива ръцете един път, започвайки от върха на пръстите до лактите включително и тях, а три пъти е по-превъзходно.
Забележка: Желателно е да се измие първо дясната ръка след това лявата.

След това забърсва цялата си глава, прави Месх (може и една трета от главата), а малките пръсти ги вкарва в ушите и забърсва ушите от вътрешната им страна и от външната само веднъж.
Забележка: **1)** Задължителното забърсване на главата започва от началото на косата до тилът. **2)** Ако има голяма коса, не е задължен да я забърсва цялата. **3)** Ако няма коса по главата, то той забърсва кожата на главата. **4)** Зад ушите задължително се забърсва.

След това си измива краката до глезените, един път е задължително, а три пъти е по-превъзходно.

ВНИМАНИЕ:

1. **Частите, които се измиват при абдеста са четири: а)** Гаргара, издухването на носа и измиването на лицето. **б)** Измиването на ръцете до лактите. **в)** Месх върху главата и ушите. **д)** Измиването на краката до глезените. Гореспомената подредба е задължителна, а който я наруши, абдеста му не е валиден.
2. **Измиването трябва да бъде последователно, а ако остави една част от тялото да изсъхне, след това да измие друга, то неговия абдест е невалиден.**
3. **От суннета е да каже след абдеста: "*Ешхеду елля иляхе иллеллаху уахдеху ля шерийкеле, уе ешхеду енне мухаммеден абдуху уе расулюху*".**

(Описанието на молитвата)

Когато искаш да отслужиш молитвата, казваш: (**Аллаху екбер**), като си изправен добре, а Имамът го изрича на глас при всичките текбири, за да го слушат хората зад него, а останалите хора си го изричат тихо, и при началния текбир си вдига ръцете, до нивото на ушите (може и до раменете), а хората зад Имамът извършват текбира непосредствено след него.

Забележка: Когато изпълнява словесен фарз или ваджиб, е задължен да повиши гласът така, че да чуе какво си казва, дори и да е в молитва, в която не се чете на глас, като най-високия глас трябва да бъде, колкото да го чуе друг човек до него, а най-ниския да бъде, колкото да чуе самия той.

С дясната си ръка (длан) хваща лявата и ги слага под гърдите (или над пъпа), а погледът му сочи там, където ще се поклони, след това чете някой дуи, които са документирани в суннета, като: ***Субханеке аллахумме уе бихамдике уетебаре кесмуке уе теаля джеддуке уе ля иляхе гайруке***, след това казва: ***Еузу билляхи минеш-шейтанир-раджийм и Бисмилляхир-рахманир-рахийм,*** като всичко това не го казва на глас, а тихо, след това чете сура Фатиха, а хората зад имамът не трябва да я четат по време на рекятите в които се чете на глас, а трябва да я четат, когато Имамът я прочете и спре (преди да чете следващата сура) това е мустехаб, и в останалите рекяти, в които не се чете на глас, след това чете от Корана това, което знае (сура или аят). Имамът чете на глас в сутрешната молитва и на първите два рекята от вечерната молитва (Акшам), и нощната молитва (Ятсея), а във всички останали рекяти учи тихо.

Забележка: **Желателно** е да се чете подред, както е в Корана, а обратното **не е желателно**, а е **забранено** да се чете разбъркано (например да чете разбъркано аетите в една сура или да разбърква думите в един аят).

След това изрича текбир (**Аллаху екбер**) и се покланя в рукю, и си поставя ръцете върху коленете, като че ли ги хваща, като си разделя пръстите, и си изправя добре гърбът и главата, след което казва: ***Субхане раббиел азийм*** три пъти и с този извършен стълб (рукюто) се зачита един рекят (тоест ако някой е закъснял и завари джемата по време на рукю и ги завари преди имама да се е изправил, този рекят му се признава).

Забележка: По времето на текбира (тоест при поклоня в рукю) и словото при изправяне: ***Семиаллаху лиман хамиде,*** трябва да се казва по време на самото движение (тоест при поклона и при изправянето), нито преди него, нито след него, така е и във всички останали текбири, а който го закъснява умишлено, то той си разваля молитвата.

След това си вдига главата казвайки: ***Семиаллаху лимен хаиде,*** а когато се изправи, казва: ***Раббена уелекел хамд хамден кесийран тайбен мубарекен фихи мил`уссемауати уе мил`ул ерди уе мил`у маа ши`те мим бя`ди….***

Забележка: Словото ***Раббена уелекел хамд*** трябва да бъде след като се е изправил напълно след рукюто, а не когато се изправя.

След това се покланя в седжде, изричайки текбира (Аллаху екбер) и си разделя ръцете от хълбоците (от тялото), а корема от бедрата, а дланите ги слага върху земята на нивото на раменете, а краката му са изправени към Къбле, като е стъпил върху пръстите, а пръстите на ръцете му сочат към Къбле, след което казва три пъти: ***Субхане раббиел еа`ля.***

Забележка: Поклона суджуд, трябва да се извърши задължително върху седем части от тялото: Двете длани, коленете, предната част на краката (пръстите), челото и носът, и ако не се покланя с тези седем части, или пропусне някоя от тях, тогава молитвата му се разваля, освен ако има причина.

След това се изправя изричайки текбира (Аллаху екбер) или сяда, както сяда между двете седждета, а това сядане се извършва по два правилни начина: 1) Да седне върху левия си крак, а десният да му бъде изправен върху пръстите насочен към Къбле. **2)** Да седне върху петите на двата крака, като и двата са изправени на пръстите в посока Къбле, и казва три пъти: ***Рабиг фир лий*** може и да допълни след това: ***Уерхам`ний, уедж`бурний, уер`фя`ний, уер`зукний, уен`сурний, уех`дийний, уе аафиний, уе`фуанний.*** След това извършва втория поклон както първия, след това си вдига главата изричайки текбир, и се изправя прав, като изправянето става чрез долната част на краката, и изпълнява втория рекят така, както е изпълнил първия.

Забележка: Четенето на сура Фатиха, е когато човек се е изправил напълно, а ако я чете по време на изправянето му, то е задължен да я прочете след като се изправи, а ако не го направи то молитвата му се разваля.

Когато приключи с двата рекята сяда на първия Тешехху (първото сядане), сядайки върху левия крак, като поставя лявата си ръка върху лявото бедро, дясната ръка върху дясното бедро, и свива малкия пръст на дясната ръка, и този до него, а средния и палеца ги свива във вид на халка, а показалеца го изправя напред и го движи, и чете: ***"Еттахияту лилляхи уессалеуату уеттайбату, есселяму алейке ейюхен-небийю уе рахметуллахи уе берекяту есселяму алейна уе аля ибадилляхис-салихийн, ешхеду ен ля иляхе иллеллах уе ешхеду енне мухаммеден абдуху уе расулюху",*** след това става прав да изпълни третия и четвъртия рекят (ако е на Акшам или Ятсея), като изрича текбир и вдига ръцете, и така кланя останалите рекяти, обаче на вторите два рекята не се учи на глас, а чете само сура Фатиха тихо.

След това сяда на последния Тешехху, ако молитвата е (Акшам или Ятсея), като сяда върху левия крак, върху таза, а те са по няколко начина, всичките са правилни: **1)** Сяда върху левия таз повече, като предната част на левия крак я поставя под десния крак, и така сяда върху задника, а десния крак е изправен на пръстите към Къбле. **2)** Сяда върху лявото бедро и таза, като ходилото на левия крак е изкаран под десния, а десния крак го простира заедно с таза си върху земята. **3)** Обляга се върху левия крак, сядайки на таза а предната част на левия крак я прокарва между дясното му бедро и десния крак, и сяда с таза върху земята. А тези три начина са само при последното сядане преди селяма След това на Тешехху (последното сядане) учи: ***"Еттахияту лилляхи…..*** , след това чете: ***Аллахумме салли аля мухаммедин уе аля али мухаммед, кема саллейте аля ибрахийме уе аля али ибрахийме иннеке хамийдун меджийд. Аллахумме баарик аля мухаммедин уе аля али мухаммед, кема бааректе аля ибрахийме уе аля али ибрахийме иннеке хамийдун меджийд"*** След това е желателно да чете други дуи, които са документирани в сунната, като: ***"Еузу билляхи мин азабиннари уе мин азабил кабри уе фитнетил-мех`йяи уел мемат уел фитнетил месийхид-деджал".***

След това дава селям първо на дясната си страна, казвайки: ***Есселяму алейкум уерахметуллах,*** след това дава селям и на лявата си страна, казвайки същото. А когато даде селяма казва дуите, които се учат след молитвата, документирани в сунната.

Прилагането науката на дела

Науката без практика е порицана от Аллах и Неговия пратеник, и от вярващите. Всевишния Аллах казва: ***{О, вярващи, защо говорите онова, което не вършите? Най-омразно пред Аллах е да говорите онова, което не вършите}.*** Абу Хурейра, казва: "Примера с науката, която не се практикува е както съкровището, което не се раздава от него в името на Аллах". Казва Фудейль: "Умният продължава да бъде невеж по отношението в това, което е научил, докато не започне да го практикува", а Малик ибну Динар, казва: "Човек започва да се учи, и ако една буква му е грешна (не поставя правилно ударението и става грешно значение), тогава цялото слово е грешно".

Братя и сестри мюсюлмани:

Аллах ви улесни четенето на тази полезна книга, остава само плода от нейното четене **а той е** неговото прилагане.

По време на твоето четене минаха съвкупност от аети и тяхното тълкуване, затова се стреми да ги прилагаш на дела, наистина сподвижниците на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) наизустяваха (научаваха) по десет аета от Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) и не преминаваха към други десет, докато не научаваха каква наука има в тези десет аета и да ги спазват. Рекоха: "Затова научихме и наука и практика". Както законодателството подстрекава към това, ибну Аббас *–Аллах да е доволен от него-* казва по отношение на аета: **{четат го с правдиво четене}** **сура Бакара: 121.** прилагат го с правдиво прилагане. А Фудейл, казва: "Наистина Корана беше низпослан за да се прилага, а хората сториха четенето му практика (традиция)".

Също така по време на четенето ти срещна част от сунната на Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), затова бързай към прилагането й, защото правдивите от тази общност, не научаваха нещо, и да не се надпреварваха в прилагането му, и в призоваването към него, спазвайки словото му (Аллах да го благослови и с мир да го дари): ***"Когато ви повеля нещо, изпълнявайте от него колкото ви е по силите, а когато ви забраня нещо, странете от него"*** **(Бухари и Муслим).** И ги заплашваше с болезнено наказание, както е в словото на Всевишния: ***{И да се боят онези, които нарушават неговото нареждане, да не ги сполети изпитание или да не ги сполети болезнено мъчение}*** **сура Нур: 63.** има и още подобни примери.

Майката на вярващите Умму Хабийбе *–Аллах да е доволен от нея-* предава хадис: ***"Който спазва (изпълнява през деня и нощта дванадесет рекята, то на него му се строи къща в Дженнета"*** **(Муслим).** Казва Умму Хабйбе: "И от както го чух от Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) никога не съм ги пропускала".

◖ Ибну Умар предава хадис: "***Не е разрешено на мюсюлманина, когато има нещо да завещае*** *(или когато има да дава на някого нещо)*, ***и да преноцува две нощи без да го е записал на лист***" (Муслим). След това, казва: "От както съм чул Пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) да го казва, не съм преноцувал нито една нощ и завещаното от мен да не е записано".

◖ Казва Имам Ахмед (Аллах да се смили Над Него): "Не съм записал хадис, и да не съм го приложил, даже срешнах хадис, че Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари) си е направил хиджам (кръвоизпускане) и е дал на Абу Тайба един дирхем, и аз дадох на човека, който ми направи хиджам един дирхем".

◖ Казва Имам Бухари (Аллах да се смили Над Него): "Не съм одумал никой, откакто чух че одумването е забранено, искам, когато срешна Аллах да не ми търси сметка, че съм одумал някого".

◖ Споменат е хадис: "***Който прочете аетул Курсий, в края на всяка една молитва, нищо не може да му попречи на влизането му в Дженнета, освен смъртта***" (Несаий). Казва Ибну Кайим (Аллах да се смили Над Него): "Стигна до мен, че Шейхул- Ислям, е казал: Никога не съм го оставял (този ает), освен ако съм си забравил.

А след науката и практиката, трябва да преминеш към призоваването към това, с което Аллах те е удостоил, и да не лишаваш душата си от награда, нито пък някой друг, Пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари), казва: "***Който насочи някого към добро, то за него има награда, колкото извършителят й***" (Муслим). Също така казва: "***Най-добрият от вас е този, който научи Корана и поучава другите на него***" (Бухари). Също така казва: "***Оповестете за мен, дори и с едно знамение***" (Бухари и Муслим). И според разпространението ти на добро се увеличава наградата ти и в земния живот, и след смъртта ти. Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари), рече: "***Когато човек умре, то неговите дела се прекъсват, освен три неща: Текуща садака или наука, от която да се възползват, или праведно дете, което да се моли за него***" (Ахмед).

Внимание: Всеки ден четем по седемнадесет пъти сура Фатиха, и в нея търсим осланяне да не сме от тези над, които тегне гняв и от заблудените, след това се оприличаваме на тях в техните дела: Оставяме (религиозната) наука и практикуваме чрез невежество, и по този начин се оприличаваме на християните, заблудените, или се научаваме, но не практикуваме, тогава се оприличаваме на евреите, над които гняв тегне!

Моля Аллах да дари мен и теб читателю с полезна наука и вършенето на добри дела. Аллах и Неговият Пратеник знаят най-добре, и нека поздрава и благослова да бъдат върху нашия водач, и обичан Мухаммед и неговото семейство и сподвижници.

Български

تفسير العشر الأخير

من القرآن الكريم